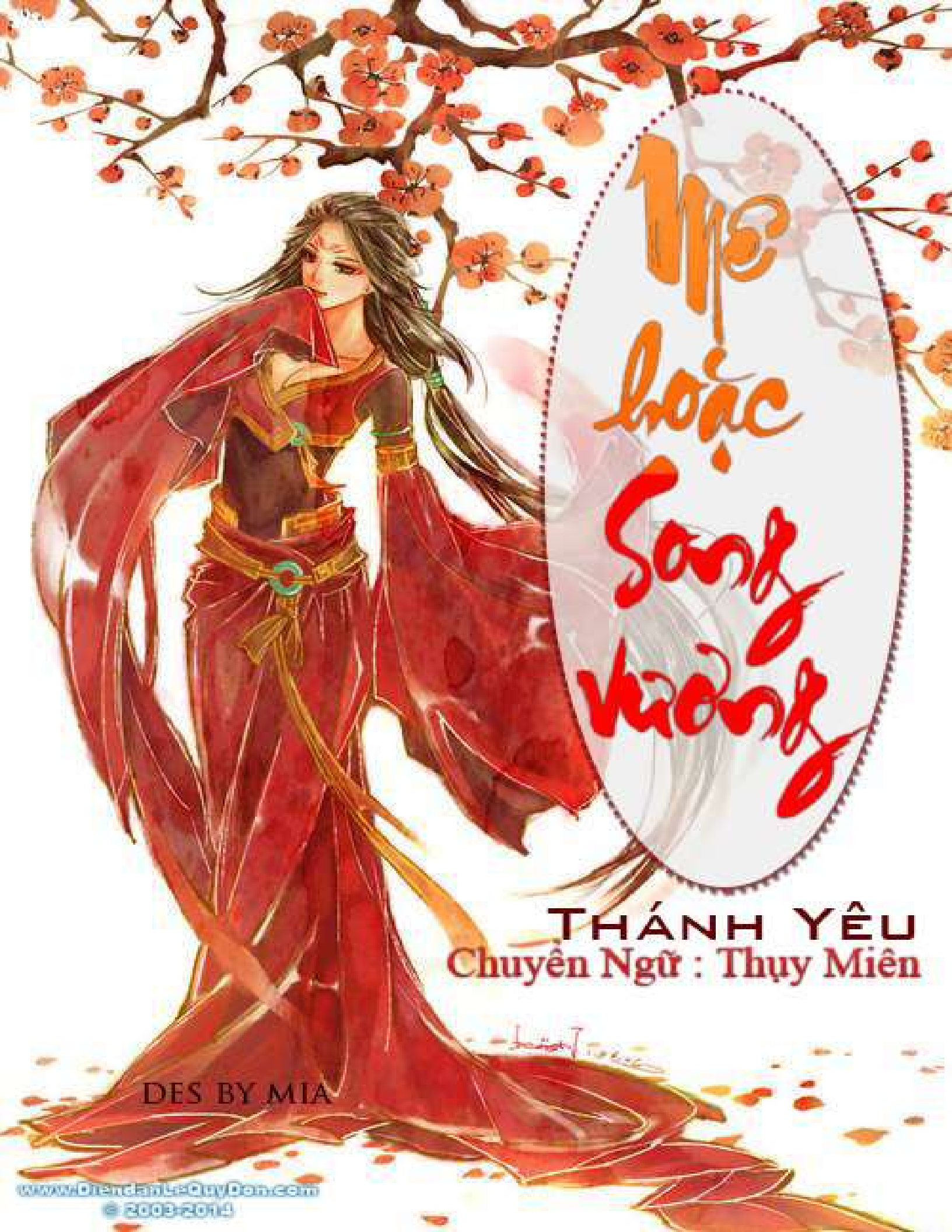
Mê hoặc song vương
THÁNH YÊU
Chuyển Ngữ : Thụy Miên
DES BY MIA
www.DiendanLeQuyDon.com
© 2008-2014

MÊ HOẶC SONG VƯƠNG

Tác giả: Thánh Yêu
Thể loại: Xuyên Không, Ngôn Tình
Nguồn: diendanlequydon.com
Converter: ngocquynh520
Editor: Thụy Miên
Tạo prc:tieuthutrieugia.net
Ebook: Đào Tiểu Vũ eBook - www.dtv-ebook.com

MỤC LỤC

Giới thiệu:

Quyển 1

Chương 1 - Lần đầu gặp Tập Ám (thượng)
Chương 2 - Lần đầu gặp Tập Ám (hạ)
Chương 3.1: Thị tẩm
Chương 3.2: Thị tẩm (tt
Chương 4.1: Cấm địa của Vương phủ
Chương 4.2: Cấm địa của Vương phủ (tt)
Chương 5.1: Bất an khó hiểu
Chương 5.2: Bất an khó hiểu (tt)
Chương 6.1: Bách Lý mất tích

https://thuviensach.vn

Chương 6.2: Bách Lý mất tích (tt)
Chương 7: Rơi vào tay người Liêu
Chương 8: Trở thành nữ đầy tớ
Chương 9: Đưa vào trận huấn luyện cực kỳ bi thảm
Chương 10: Sống chết chạy
Chương 11: Quyền lợi tối cao
Chương 12: Gặp nguy hiểm hung bạo
Chương 13: Lý Như chết (thượng)

Quyển 2

Chương 1: Lý Như chết (hạ)
Chương 2: Trở về cố hương (thượng)
Chương 3: Trở về cố hương (hạ)
Chương 5: Cam chịu làm nha hoàn (thượng)
Chương 5: Cam chịu làm nha hoàn (hạ)
Chương 6: Tập Ám trở về (thượng)
Chương 6: Tập Ám trở về (hạ)
Chương 7: Thủy Cơ vũ nương *
Chương 8: Bỏ qua gặp nhau (Thượng)
Chương 8: Bỏ qua gặp nhau (Hạ)
Chương 9: Đau lòng

https://thuviensach.vn

Chương 10: Vùng ngoại ô
Chương 11: Sinh tình
Chương 12: Cứu Thủy Cơ
Chương 13: Thân thế
Chương 14: Tiểu Lam
Chương 15: Gặp lại Tập Ám
Chương 16: Mệnh như lục bình
Chương 17: Không có hứa hẹn
Chương 18: Sống thật tốt
Chương 19: Tiểu Lam thử độc
Chương 20: Thủy Cơ đau xót (thượng)
Chương 21: Thủy Cơ đau xót (hạ)
Chương 22: Được cứu
Chương 23: Tiêu tan hiềm khích lúc trước
Chương 24: Khôi phục thân
Chương 25: Không ăn đậu hũ
Chương 26: Liễu Nhứ đến doanh trại
Chương 27: Loạn thế vũ
Chương 28: Không sợ

Quyển 3

Chương 1: Người nào đó có hứa hẹn
Chương 2: Dập tắt

https://thuviensach.vn

Chương 3: Hồi triều
Chương 4: Lợi dụng Tập Ám
Chương 5: V
Chương 6: Lòng đau như tê dại
Chương 7: Thân tình nhạt như nước
Chương 8: Chỉ vì hắn (thượng)
Chương 8: Chỉ vì hắn (hạ)
Chương 9: Tập Ám cam kết
Chương 10: Nghiêm trị ác nô
Chương 11: Hương vị quen thuộc
Chương 12: Hạ độc
Chương 13: Đưa sính lễ
Chương 14: Khổ sở xuất giá
Chương 15: Truy sát
Chương 16: Thủy Cơ bị thương nặng
Chương 17: Giết Liễu Vân Tường
Chương 18: Người cũ xuất hiện
Chương 19: Gia Luật Thức nhu tình
Chương 20: Tiểu Lam xuất giá
Chương 21: Say rượu
Chương 22: Điềm báo chết chóc

Quyển 4

https://thuviensach.vn

Chương 1: Liễu Duyệt
Chương 2: Hủy dấu răng
Chương 3: Lấy mạng đền mạng
Chương 4: Chỉ vì nàng
Chương 5: Cũng vì ngươi
Chương 6: Ôn Nhứ ép uống thuốc độc
Chương 7: Hổ phù
Chương 8: Cô đĩnh
Chương 9: Tin nàng
Chương 7 : Tìm Ngân Xà
Chương 11: Ấm áp
Chương 12: Tuyệt vọng
Chương 13: Sống lại
Chương 14: Đến gò đống
Chương 15: Ba ngày
Chương 16: Sụp đổ

Quyển 5

Chương 1: Minh Vương gia
Chương 2: Vào cung
Chương 3: Hoàng quý phi
Chương 4: Liên
Chương 5: Đi săn

https://thuviensach.vn

Chương 6: Thổ lộ tình cảm khó khăn
Chương 7: Nỗi khổ riêng
Chương 8: Trừng phạt
Chương 9: Thế tội
Chương 10: Hủy dung
Chương 11: Diệt môn
Chương 12: Chắn đao
Chương 13: Khéo léo dò xét
Chương 14: P
Chương 15: Phát bệnh
Chương 16: Liễu Nhứ chết
Chương 17: Hy vọng
Chương 18: Xuất cung
Chương 19: Lãnh cung
Chương 20.1: Sinh ly tử biệt
Chương 20.2: Sinh ly tử biệt
Chương 21: Ngoại truyện Gia Luật Thức (thượng)
Chương 22: Ngoại truyện Gia Luật Thức (hạ)
Chương 23.1: Kiếp này kiếp sau đại kết c
Chương 23.2: Đại kết cục

https://thuviensach.vn

Giới thiệu:

Tây Quận phủ muốn nạp phi, nhưng nàng lại bị tiểu thiếp của hắn làm hại,không cách nào nhúc nhích được, bị giam ở lãnh cung, sau đó bị Liêu binh bắt rơi vào tay người Liêu. Liêu vương coi sinh mạng người Hán như cỏ rác, vì bảo toàn cho nàng, cũng không tiếc cho nàng quyền lợi tối cao

Hắn cho nàng 2 lựa chọn, một là làm thiếp của hắn. Hai là trở thành doanh kỹ (1)

Cái nào nàng cũng không muốn, chỉ một long muốn trở về

Nhưng khi nàng trở về, cũng là lúc Tây Quận Vương nạp phi, trong yến tiệc cùng Vũ Cơ tình tứ. Yêu một người một khi đã phản bội sẽ trở thành kẻ thù

Mỗi người đều chạm đến ranh giới cuối cùng của nhau, nàng cũng không cần phải nhung nhớ, nhớ thương hắn làm gì. Mượn thế lực nam nhân, nàng một bước lên trời. Tiêu diệt dị kỷ, làm hồng nhan họa thủy có gì không tốt?

Nhiều năm sau, quân vương cao cao tại thượng có nhớ lời nói của cô gái năm đó, ta nợ ngươi một mạng vậy dung mạng đổi mạng đi!

(1): kỹ nữ phục vụ binh sĩ quân doanh

Đây là một bộ đặc sắc, càng về sau người đọc sẽ càng nín thở theo dõi diễn biến câu truyện với những tình tiết gây cấn, yêu hận tình thù. Mọi người đón đọc nhé

Đây là bộ đầu tay của Phương Di, hy vọng mọi người ủng hộ

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

https://thuviensach.vn

Quyển 1

https://thuviensach.vn

Chương 1 - Lần đầu gặp Tập Ám (thượng)

Đường phố Trường An, âm thanh của tiếng chiêng trống, tiếng kèn sô-na li tiếp không dừng, đèn màu được treo chỉnh tề.

Ánh mặt trời xuyên qua từng ngõ ngách, trải đều ở từng góc khuất. Dân chúng mặc y phục đồng loạt, chỉ vì hiểu rõ hôm nay là ngày nghênh đón Tây Quận vương Tập Ám chiến thắng trở về. Lại một lần nữa dẹp yên chiến loạn, tuổi gần 24 lại một thân vinh hiển, hai từ "Chiến thần" từ lâu đã đi sâu vào lòng dân.

Một thân cưỡi Ngân Giáp chiến mã, chân đạp lên gót sắt, một bộ bạch y đứng sừng sững ngạo nghễ ở phía trên, ánh mắt lạnh lùng quét xuống mặt đất.

"Tây Quận Vương...Tây Quận Vương..." Dân chúng nhất tề bái lạy, nhất thời trong thành Trường An tiếng hoan hô không dứt, tiếng vọng trở lại nhẹ nhàng, nhàn nhạt, tràn ngập khắp ngã tư đường.

Tập Ám có thân hình cao to, quanh năm ở phía Bắc Trường thành, nước da đã hiện lên một màu đồng, môi mỏng khiêu gợi, sống mũi thẳng tắp, một đôi con ngươi đen sâu thăm thẳm như muốn đem cả người ta hút vào đó, toàn thân toát lên vẻ lười biếng nhưng cũng không làm mất đi vẻ cao quý.

Nghe đến âm thanh náo nhiệt bên ngoài, Bách Lý cũng không thể ngồi yên được nữa. Bách Lý gia đích thị là thương gia nổi danh nhất, giàu có nhất ở thành Trường An này. Từ nhỏ, Bách Lý cùng Tập Ám đã có hôn ước. Lần này Tập Ám trở về, hai bên đã sớm bố trí, bắt đầu tổ chức hôn lễ.

Hậu viện của Bách Lý gia.

Bách Lý rốt cuộc cũng thấy được bóng dáng nàng đã đợi rất lâu: " Sâm, làm sao bây giờ? Ngày mai, cha ta liền muốn gả ta đi rồi."

https://thuviensach.vn

Tên gọi Sâm của nam tử đích thị là thư đồng mà Bách Lý gia đã thu dưỡng từ nhỏ, chính là cái mà người ta thường hay gọi là thanh mai trúc mã.

Bách Lý chính là thực lòng yêu thích Lý Sâm. Hắn có nói qua, cuối cùng, sẽ có một ngày, hắn thoát khỏi tình cảnh này, sẽ cho nàng một cuộc sống an nhàn, một mái nhà bình an.

"Biết. Nếu không, tối nay chúng ta liền rời khỏi đây đi."

"Có thật không?" Bách Lý khẽ ngẩng đầu lên, hôm nay ánh mặt trời đặc biệt tốt, tâm tình cũng khá hơn nhiều. Thấy Lý Sâm khẳng định gật đầu, khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo rơm rớm những giọt mồ hôi, cặp mắt thanh tú khẽ nhếch lên:" Được, ta đi theo

Ban đêm, rốt cuộc cũng chạy ra khỏi sân viện, nơi đã giam cầm nàng 16 năm nay. Lý Sâm nắm tay kéo Bạch Lý chạy đi, cơ hồ là chẳng có mục đích gì, miễn là thoát ly khỏi thành Trường An.

Bách Lý vững vàng nắm được tay hắn, nhủ lòng sẽ vĩnh viễn không buông tay.

Ánh lửa từ bốn phương tám hướng vây bủa tới đây.

Bách Lý sốt ruột, nắm chặt tay áo của Lý Sâm. Ánh lửa tới gần, bầu không khí xung quanh cũng như được châm theo, tản ra tới đây. Tuấn mã cao lớn, ánh lửa chiếu vào Ngân Giáp phát ra ánh sáng lạnh rét run. Ngồi trên lưng ngựa, đích thị là Tập Ám.

Bách Lý gia vừa phát hiện nữ nhi mất tích liền đi cầu Tập Ám viện trợ, mượn thế lực cường đại của Tây Quận phủ tìm kiếm nữ nhi trở về.

Tập Ám không nghĩ tới, bọn họ lần đầu gặp mặt lại ở trong loại trường hợp này. Hắn cũng không có xuống ngựa, chỉ ngồi trên lưng ngựa lạnh lùng nhìn bọn họ.

Nam tử lạnh lùng nghiêm nghị ở giữa mang theo vẻ độc tài ngang ngược cứ như thế chẳng nói gì.

Hắn vừa xuất hiện, Bách Lý liền đoán được, cưỡi được Ngân Giáp ngoài Tập Ám thì còn có ai.

https://thuviensach.vn

Bách Lý bạo gan bước tới bên cạnh hắn: "Chúng ta tuy có hôn ước, nhưng giữa chúng ta không hề có tình cảm, ngươi hãy thả chúng ta đi đi". Mâu quan toát ra ánh sáng kì dị chống lại ánh mắt của hắn.

"Không thể"

"Tại sao?"

"Bởi vì, trên danh nghĩa, ngươi vẫn là nữ nhân của ta". Tập Ám không kiên nhẫn xuống ngựa, bóng dáng cao lớn áp sát nửa thân người của Bách Lý.

"Nhưng là..." Xem ra chỉ còn một chiêu cuối cùng thôi, Hoàng thất không phải ai cũng coi trọng danh dự của mình ư? Đánh cuộc một lần đi. "Ta đã thất thân. Như vậy, ngươi vẫn còn muốn sao?". Mặc dù chỉ là lời nói dối, nhưng Bách Lý vẫn không nhịn được đỏ bừng cả mặt.

Trong mắt Tập Ám lóe lên một tia phẫn nộ, nữ nhân của mình lại cư nhiên dám hồng hạnh xuất tường. Quả nhiên, nữ nhân vẫn là không tin được. Tập Ám lướt qua Bách Lý, trước mặt Lý Sâm, khí phách vương giả bẩm sinh làm cho Lý Sâm không khỏi bị áp lực vạn phần.

"Ngươi có yêu cầu gì mới có thể rời khỏi nàng?"

Hừ, Bách Lý không nhịn được cười lạnh, hắn cũng quá coi thường tình cảm của bọn họ rồi.

"Ta sẽ không buông tay nàng". Lý Sâm lấy dũng khí chống lại ánh mắt của hắn, không nhịn được run rẩy, quá lạnh lẽo.

"Bổn vương biết, chí hướng của ngươi không chỉ dừng tại đây. Nếu như ngươi rời khỏi nàng, bổn vương hứa sẽ cho ngươi trong một đêm có thể lên trời".

Tập Ám trở về bên cạnh Bách Lý, một tay nâng sợi tóc đang xõa trước ngực nàng khẽ ngửi. Một cỗ hương vị tươi mát thấm vào tim gan, không khỏi nhắm nghiền hai mắt.

Bách Lý nhìn thẳng Lý Sâm, nàng hiểu rõ, hắn sẽ không ham mê phú quý, lại càng không đòi hỏi.

https://thuviensach.vn

Thế nhưng trừ bỏ trầm mặc vẫn là một mảnh yên tĩnh, Bách Lý không xác định được khẽ lên tiếng gọi :" Lý Sâm". Trên mặt hiện rõ vẻ ưu thương.

"Có thật không?" Lý Sâm rốt cuộc cũng mở miệng. Bách Lý mở to mắt, đáy mắt thoáng qua một tia mất mát.

"Bổn vương từ trước đến nay chưa hề nói hai lời. Người, ta mang đi". Tập Ám buông sợi tóc trong tay ra, đôi tay vỗ nhẹ lên vai nàng, khẽ dùng sức.

Tựa hồ như, kết quả này sớm đã nằm trọng dự liệu của hắn.

"Có thể để ta cùng hắn nói vài câu không?" Ánh mắt nhìn Tập Ám không còn quật cường như trước, hy vọng.

Tập Ám hạ đôi tay trên vai xuống, bàn tay theo vai nàng, lưng nàng, một đường trượt xuống hông nàng. Bách Lý vẫn không có phản ứng, ánh mắt thẳng tắp nhìn Lý Sâm, hắn chột dạ cuối đầu.

Bách Lý đi đến trước mặt hắn, khi đó lời nói phát ra từ trong cổ cũng chỉ có một câu: " Ta nhìn lầm ngươi rồi".

Lý Sâm ngẩng đầu nói:" Ta chỉ là muốn được sống với một chút tôn nghiêm, cả ta và ngươi đều là lựa chọn tốt nhất"Bách lý khẽ xoay người, chống lại ánh mắt tựa tiếu phi tiếu của Tập Ám. A, bản thân thật là khờ, danh lợi, gia thế, thậm chí ở trong mắt người khác, trong sạch cũng liền bị bỏ quên.

"Tốt..."

Bách Lý hơi dừng lại " Về sau, hảo hảo phục vụ vương gia thôi".

Hừ, lúc này nàng thật sự hối hận, nàng căm giận, nàng oán hận, đem hết khí lực toàn thân nâng tay lên, Lý Sâm nhắm mắt lại, là mình thiếu nợ nàng.

"Bốp". Ở giữa đêm tĩnh mịch càng tăng thêm vẻ quỷ dị, thê lương.

Chỉ là một chưởng này không có đánh lên mặt Lý Sâm, khóe miệng Bách Lý chảy ra một dòng máu đỏ tươi, búi tóc rối loạn, trâm rơi xuống đất. Nhưng nàng đã không còn quan tâm nữa.

https://thuviensach.vn

Từng bước một, cũng không biết lấy đâu ra khí lực nhấc chân, Tập Ám vòng qua eo nàng, ôm nàng vào trong ngực, đoàn ngựa thoáng cái liền đi mất. Bụi mù tung lên rơi rớt trên mặt Lý Sâm.

Trên mặt đất, những giọt lệ tuyệt vọng của Bách Lý nhỏ xuống, đang muốn thu hồi thì đã khô cạn.

Kiếp này, là hắn nợ nàng.

Tập Ám không có đưa Bách Lý về phủ, mà trực tiếp mang nàng về vương phủ.

Mất đi vẻ dịu dàng lúc trước, Tập Ám vác Bách Lý trên vai, sải bước đi về hướng biệt viện. Dạ dày bị đè ép, Bách Lý không nhịn được kéo nhẹ áo bào của Tập Ám.

Một cước đá văng cửa chính biệt viện, đến gần chiếc giường gỗ lim ở bên tường, một tay nắm lấy eo Bách Lý ném thẳng nàng lên giường.

Vừa rơi xuống đất, Bách Lý không chú ý đến đau đớn, đem cả thân thể co rút lại, nấp trong góc giường.

"Nửa đời sau của ngươi đều ở biệt viện này, hảo hảo làm quen với hoàn cảnh nơi này một chút đi". Tập Ám nghiêng người tiến tới, một tay giữ lấy cằm nàng. Một đôi mắt trong suốt chống lại hắn, có tuyệt vọng, có hận ý, trong trẻo nhưng lạnh lùng, làm người ta cảm thấy ưu thương.

"Thế nào, trách ta làm hư chuyện tốt của ngươi sao?" Lực đạo trên tay không khỏi tăng thêm

"Ta chỉ muốn biết, ngươi tốn bao nhiêu tiền để mua ta?".

Tập Ám cúi người hôn lên môi của nàng, mang theo sự khinh thường, mang theo trừng phạt. Bách Lý không có bất kì phản ứng nào, ánh mắt dời đi, gắt gao nhìn chằm chằm ngoài cửa sổ.

"Hừ" Tập Ám nới lỏng tay. "Ngươi cho rằng ngươi đáng giá mấy đồng tiền?".

Tập Ám đưa nàng trở về, cũng là vì giữ thể diện cho Vương phủ mà thôi.

https://thuviensach.vn

Nhìn bóng lưng của Tập Ám rời đi, Bách Lý rốt cuộc cũng không chống đỡ nổi, yếu ớt ngã xuống giường. Chẳng lẽ, cuộc đời của mình đều phải sống như thế này sao?

Nảy sinh loại sự tình này, với Bách Lý gia và Vương phủ đều là nỗi sỉ nhục to lớn, Bách Lý gia im lặng thu hồi sính lễ, cũng không có bái lạy, Bách Lý liền là thành viên hữu danh vô thực của Tây Quận phủ.

Tập Ám cũng chẳng thèm gặp lại nàng, chỉ cấp cho nàng một cái danh phận, thiếp của Vương gia.

Ngày hôm sau, Bách lý liền đem nha hoàn Tiểu Mai trông coi mọi việc lớn nhỏ lặng lẽ đưa tới. Từ miệng Tiểu Mai, Bách Lý biết được Lý Sâm quả nhiên từ một đêm trở thành người trên cả vạn người. Tập Ám đã làm được việc hắn đã hứa hẹn. Toàn bộ cửa hàng của con phố, một vạn lượng bạc trắng.

A, Bách Lý không khỏi cười nhẹ thành tiếng, chính mình lại có giá trị đến như vậy sao? Lý Sâm, ngươi dẫm đạp hài cốt của ta mà đi lên, ngươi sống yên lòng sao?

Cuộc sống của Bách Lý ở Tây Quận phủ quả thực là không dễ chịu, có danh phận, nhưng không có địa vị, cả nha hoàn cùng mấy mụ già đều thờ ơ, lời nói lạnh nhạt. Lại càng không phải nói là ra vào vương phủ, so với bị cầm tù cũng cùng một dạng, mấy ngày liền đều không thay đổi.

Nhưng Bách Lý lại chẳng hề quan tâm, bi thương đến chết tâm, lòng của nàng đã chết.

Tập Ám có một phi và một thiếp. Cộng thêm Bách Lý sẽ là hai thiếp.

Chuyện Bách Lý bỏ trốn cũng chỉ có hai nhà biết, cộng thêm mạng lưới người của Tây Quận phủ hết sức to lớn , chuyện này cũng dễ dàng được áp chế, không còn người nào dám nó

Vương phủ cũng tựa hồ đem Bách Lý quên sạch. Bữa ăn hàng ngày đều được tiểu Mai bưng vào phòng, cũng không thể nào bước ra đến tiền sảnh nửa bước.

https://thuviensach.vn

"Vương gia, tân nương tử ta còn chưa thấy qua đấy". Ngồi ở trên đùi Tập Ám, chính là tiểu thiếp Liễu Nhứ của hắn.

"Thấy nàng ta thì có gì tốt. Để cho nàng tự sinh tự diệt thôi". Trước mắt Tập Ám hiện ra ánh mắt gần như người chết của Bách Lý, cúi đầu, tựa vào cổ nàng, chậm rãi hôn.

"Khanh khách..." Liễu Nhứ nhịn không được cười đến run rẩy cả người. "Nhưng mà gia, nghe nói tân nương tử rất đẹp nha".

"Vậy ngươi muốn ta lâm hạnh nàng ta ?" Tập Ám ôm lấy Liễu Nhứ hướng một bên giường đi tới. "Ta xem là ngươi không chờ được nữa rồi.. Đêm nay để cho bổn vương thay ngươi cởi áo".

Đôi tay Liễu Nhứ vội kéo lấy vạt áo trước của Tập Ám. Khóe miệng nở nụ cười hạnh phúc.

Nàng là người được sủng ái nhất, trong tất cả nữ nhân ở Vương phủ, chỉ có nàng là may mắn nhất, bất luận là yêu cầu gì, chỉ cần nàng mở miệng, Tập Ám cũng sẽ đáp ứng nàng. Mặc dù trong phủ có thêm một vị thiếp, nhưng nàng không sợ, nàng biết Vương gia chán ghét nàng ta.

Một tháng sau, Tập Ám rốt cuộc cũng loại bỏ cấm túc đối với Bách Lý, nàng đã có thể tự do đi lại trong Vương phủ.

Cuối thu, đêm mang theo gió lạnh, mất đi một chút mát mẻ. Một bóng người chậm rãi đến gần biệt viện của Bách Lý.

Cửa "chi nha" một tiếng mở ra, bóng đen chậm rãi đóng cửa lại, hướng bên giường của Bách Lý đi đến.

"Người nào?" Bách Lý mặc một chiếc áo mỏng đốt sáng chiếc đèn bên giường.

"Là ta..." Nguyên lai là Lý Sâm, một tháng không gặp, hắn đã thay đổi, quần áo hoa lệ, ngọc bội đeo bên hông cũng thuộc dạng hiếm thấy.

"Ngươi tới đây làm gì ?" Bách Lý nhìn con người ngày xưa đã từng nhận lời cùng nàng, nguyên lai lại xa lạ đến thế.

"Đúng, hiện tại ta có tiền, nhưng là ta không thể quên được ngươi, vậy....." Lý Sâm muốn tiến lên, Bách Lý chán ghét trốn qua

https://thuviensach.vn

bên giường. "Ngươi không sợ Tập Ám thu hồi tất cả sao?"

"Hắn sẽ không biết, ta rất nhớ ngươi" Đúng, Lý Sâm đã trở thành người trên vạn người, nhưng tham lam trong mắt hắn lại ngày càng nhiều hơn, khiến tâm Bách Lý hoàn toàn nguội lạnh.

"Ngươi đi đi, ta....." Lời còn chưa dứt, cửa liền bị "Phanh" một tiếng đạp ra.

Tập Ám mang theo mấy thị vệ đi vào, đi thẳng tới trước chiếc bàn làm bằng hồng trắc, lạnh lùng nhìn chằm chằm bọn họ. Kim sợi chụp đèn dưới ánh nến lóe lên một cái, lại khôi phục yên lặng như ban đầu.

"Lý Sâm, ngươi còn nhớ rõ những lời khi đó đã nói với ta chứ. Như thế nào, đổi ý rồi à ?"

Lý Sâm xấu hổ, hắn không nghĩ đến Tập Ám sẽ xuất hiện.

"Hừ. Lại một đôi gian phu dâm phụ, loại nữ nhân này không cần cũng được". Tập Ám chậm rãi bước thong thả tới trước mặt Lý Sâm, bóng dáng cao lớn ép ắn đến không thở nổi.

"Dùng toàn bộ những thứ ngươi đạt được để đổi lấy nàng, như thế nào? Ta còn chưa có chạm qua nàng."

Tập Ám cười lạnh bước đến bên giường, nâng khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch của Bách Lý:" Nhìn xem người trong lòng ngươi sẽ lựa chọn thế nào?"

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 1.

https://thuviensach.vn

Chương 2 - Lần đầu gặp Tập Ám (hạ)

Bách Lý khẽ mím chặt môi, nước mắt cũng không thể ngăn nổi, nàng một lần lại một lần bị mua tới bán lui, nàng biết rõ hắn sẽ lại đưa ra lựa chọn như vậy. Chỉ là, Tập Ám, ngươi lại dùng phương thức này để nhục mạ ta sao?

"Ta...ta hôm nay tới là để nói cho nàng biết, giữa chúng ta đã hoàn toàn kết thúc, hảo chặt đứt được nhớ nhung trong lòng nàng, không có ý tứ gì khác". Lý Sâm kéo tay áo nhẹ lau mồ hôi trên trán. Tài phú? Mỹ nhân? Rõ ràng cái trước vẫn là quan trọng hơn.

"Nhưng là bổn vương cảm thấy không đáng giá. Một thanh không bạch, với giá tiền đó cũng đủ để ta mua tất cả các cô nương thanh lâu trên đường phố Trường An. Ngươi nói, ta không phải là thua thiệt sao?"

Tập Ám quả thực tàn nhẫn, lời nói của hắn từng chữ từng chữ rơi vào trong lòng Bách Lý, rốt cuộc coi mình là cái gì. Hắn lại đem nàng đánh đồng với các cô nương ở thanh lâu.

"Không....." Lý Sâm kéo ống tay áo Tập Ám thật chặt, hai đầu gối không nhịn được run rẩy. "Nàng vẫn còn là xử nữ, giữa chúng ta chuyện gì cũng không có xảy ra. Nàng chỉ là vì muốn ngươi buông tha chúng ta mới phải nói dối như thế. Người tin tưởng ta, Vương gia, người có thể tự mình xác nhận, khẳng định là chúng ta có thể thương lượng". Hắn không muốn mất đi những gì đã có. Ví như Đàm Hoa Nhất Hiện (1), vậy hắn cái gì cũng đều không có.

(1) ví như phù dung sớm nở tối tàn; hiển hách nhất thời. Ý nói bỗng thấy lại biến đi ngay, tục thường mượn dùng để tả sự mau sinh mau diệt.

Bách Lý phẫn nộ mở mắt ra, nàng không nghĩ tới Lý Sâm cư nhiên lại vô sỉ đến mức này. Trên mặt Tập Ám lại hiện lên ý cười,

https://thuviensach.vn

đây thực sự là một vở kịch hay.

"Các ngươi đều lui ra đi". Tập Ám phất tay ý bảo gia đinh lui xuống.

"Dạ". Mọi người đều lui ra, Lý Sâm cũng run run rẩy rẩy đi cùng phía sau.

"Ngươi lưu lại" Tập Ám gọi Lý Sâm lại. Hắn thực muốn nhìn một chút, bọn họ yêu nhau nhiều đến mức độ nào. "Ngươi không phải nói, để cho bổn vương tự mình nghiệm chứng sao? Ngươi lưu lại làm nhân chứng".

Lý Sâm ngơ ngác đứng tại chỗ, không dám liếc mắt nhìn Bách Lý đến một cái.

"Tránh ra, tránh ra. Các người đều đi ra ngoài cho ta.....". Bách Lý cầm lấy gối thêu trên giường ném về phía Lý Sâm, một bên lấy tay đẩy Tập Ám đang ngồi bên giường.

Tập Ám bắt được hai tay đang không ngừng vùng vẫy, tóc cũng rơi xõa ra, một ít dán lên hai má, nước mắt không ngừng trào ra:" Ngươi buông ta ra...."

Tập Ám thuận thế đè nàng xuống dưới, cúi người hôn lên môi nàng, đầu Bách Lý loạng choạng xoay qua lại giãy dụa, bất đắc dĩ, thủy chung vẫn không cách nào thoát khỏi. Nụ hôn từ trên môi kéo dài xuống tới cổ, khẽ liếm lấy mùi hương trên xương quai xanh của nàng. "Xích" một tiếng, chiếc áo mỏng bị xé nát, lộ ra cảnh xuân vô hạn ở dưới cái yếm màu hồng nhạt. Tay Tập Ám từ dưới đùi tiến lên xoa nhẹ eo nàng, chỉ cần dùng lực, Bách Lý liền sẽ hoàn toàn bị bóc trần trước mắt người khác. Tập Ám ngừng tay, lạnh lùng nhìn Lý Sâm.

"Vương gia, ta đi ra ngoài..." Lý Sâm lui cũng không được, đứng cũng không xong. Tây Quận vương, ngươi quả là thâm độc.

"Cút" Tập Ám kéo chăn bên cạnh che lại thân thể của Bách Lý. Không còn bị giam giữ, người dưới thân co người lại chui rúc vào chăn bông. Thân thể dưới lớp áo ngủ bằng gấm không ngừng run

https://thuviensach.vn

rẩy, không đè nén được tiếng nức nở, khiến Tập Ám trong nháy mắt chẳng còn tâm tình, vung tay đi ra khỏi gian phòng của Bách Lý.

Đêm tĩnh lặng, chỉ còn lại Bách Lý kiềm nén hết thảy, nếu có thể, chết thì thế nào, nhưng là không cam lòng, đáng chết không phải là nàng.

Tập Ám đi thẳng vào phòng của Liễu Nhứ, thấy hắn đi vào, đôi tay Liễu Nhứ vòng qua vai hắn:" Vương gia....."

"Bổn vương mệt, hầu hạ ta cởi áo thôi ".

Đêm không ngủ được, trước mắt Tập Ám không ngừng hiện ra khuôn mặt quyết tuyệt (2) của Bách Lý.

(2) dứt khoát, đoạn tuyệt.

Sáng sớm, Bách Lý liền đổi một thân màu hồng nhạt, để cho tiểu Mai chải một búi tóc đơn giản.

Vẽ mày cao, điểm môi hồng, vốn là các loại khuôn mẫu khi đó. Mặt như hoa đào, vừa kiều vừa thẹn. Nàng muốn được sinh tồn, hơn nữa nàng muốn sống thật tốt.

Lý Sâm, ngươi đã hủy hoại ta hai lần, sẽ không còn có lần thứ ba.

Đẩy cửa sổ ra, sương mù bay lên, sương lập tức tiến vào trong phòng, ngưng kết lại trên tóc Bách Lý thành một tầng hơi nước, trong suốt lạnh lẽo.

"Tiểu Mai, chúng ta ra ngoài đi dạo thôi". Buồn bực đã lâu, hôm nay tâm tình Bách Lý đột nhiên vui vẻ lên rất nhiều. Về sau đây chính là nhà, là nên hảo hảo quen thuộc một chút.

Vương phủ quả thực rất lớn, đi vòng một hồi lâu vẫn không có đi hết:" Tiểu Mai, chúng ta trở về đi". Bách Lý nhẹ lau mồ hôi trên trán

"Ân, tiểu thư đi bên này". Tiểu Mai đi theo phía sau, hiếm thấy được tâm tình nàng tốt như hôm nay.

Bách Lý bước từng bước nhỏ, xuyên qua hành lang dài, quay lại biệt viện của mình.

https://thuviensach.vn

Nhưng tại chỗ rẻ lại gặp phải Tập Ám, một bộ y phục đen cùng trường bào bằng vàng, môi khiêu gợi khẽ nhếch lên, khí chất lạnh lùng càng tôn lên vẻ tuấn tà (3). Đôi mắt không chút cố kỵ quan sát toàn thân Bách Lý.

(3) tuấn tú, tà mị

Hôm nay Bách Lý xác thực là bất đồng, không có vẻ quật cường của lần đầu gặp mặt, không có vẻ tuyệt vọng của đêm hôm qua, nhu thuận hơn, vẻ đẹp của nàng một khắc ở đây đã tràn ngập toàn bộ. Khẽ cúi người thỉnh an: "Gia".

"Đứng lên đi" Tập Ám đưa tay xoa lên mặt nàng, ngón tay quét nhẹ qua lông mày nàng, mắt nàng, dừng lại trên môi nàng, nhẹ nhàng vuốt ve. Đưa lưng bàn tay nhẹ lướt qua gò má nàng:" Tâm tình không tệ, hôm nay cùng dùng bữa sáng đi".

"Tạ vương gia". Giọng điệu của Bách Lý âm thầm thở ra. Chỉ cảm thấy trên lưng chợt lạnh, tâm như bị vét sạch, đông cứng lại.

Đây là lần đầu tiên từ khi vào phủ nàng đi phía sau Tập Ám, cũng là lần đầu tiên đến đại sảnh dùng bữa. Nhìn thấy bọn họ cùng nhau xuất hiện, Liễu Nhứ ghen ghét tiến lên ôm lấy thắt lưng Tập Ám:" Gia, sáng sớm người đã đi đâu vậy? Nhứ Nhi lúc ngủ dậy đã không còn thấy người".

Đều nói Tập Ám còn có một vị trắc phi, nhưng là vào phủ đến hôm nay, Bách Lý cũng chưa từng nhìn thấy qua, trong bụng không khỏi có chút kỳ quái.

"Gia, người xem con mèo này đi, là phụ thân mới phái người đưa tới". Trên tay Liễu Nhứ ôm một con mèo quý tộc hiếm thấy. Toàn thân trắng như tuyết, không chút dị sắc, một đôi mắt xanh lam, thập phần đẹp mắt.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

https://thuviensach.vn

Chương 3.1: Thị tẩm

Editor: Thụy Miên

Tập Ám không nói gì, Bách Lý nh thấy hai người đều không dùng bữa, chỉ đành ngồi không, đùa bỡn chiếc vòng hoa mai trên tay.

"Vương gia, người nhìn xem, Nhứ nhi thực thích nha". Liễu Nhứ mắt thấy Tập Ám không nói gì, vội vàng ôm con mèo đến trước mặt hắn.

"Meooo....." Thấy người lạ, con mèo đột nhiên vươn móng vuốt ra, liền để lại trên mu bàn tay Tập Ám ba đường đỏ tươi. Nhất thời bị đẩy ra, máu theo miệng vết thương chảy ra, yêu dã tột cùng.

"Gia....." Liễu Nhứ sợ tới mức vội vàng thả con mèo trong tay quỳ xuống, tay không nhịn được kéo nhẹ ống tay áo Tập Ám.

Tập Ám không có biểu tình gì, đôi mắt dần trở nên thâm sâu, tay bị thương tổn nắm chặt thành quyền.

Mèo con dường như hiểu được chính mình đã phạm sai lầm, ba chân bốn cẳng hướng về phía cửa chạy trốn. Tập Ám ngắm nghía đũa bạc trong tay, quay một vòng, sau đó bay khỏi bàn tay hướng về phía con mèo ở cửa thẳng tắp bay tới.

"Meoooo....." Đũa bạc đâm thẳng vào thân mình của con mèo, chỉ lộ đầu và đuôi. Tiếng mèo kêu thảm thiết xen lẫn mùi máu tươi tràn ngập làm Bách lý thất kinh. Vốn là thân thể trắng như tuyết lại bị nhuộm thấm thành màu đỏ, con ngươi màu xanh lam không ngừng khuếch đại lên.

Bách Lý ngây ngẩn cả người. Liễu Nhứ không ngừng nức nở, muốn khóc cũng không dám bật ra tiếng, tay vội che miệng, âm thanh sợ hãi từ giữa các ngón tay không ngừng bật ra. Bách Lý cố

https://thuviensach.vn

nén cảm giác muốn ói đang nhộn nhạo tới cửa miệng, xoay người sang một bên.

"Hừ, súc sinh không thể thuần phục thì lưu lại có ích lợi gì, đứng dậy đi, đừng phá hỏng tâm tình của bổn vương". Tập Ám bưng ly rượu lên, rượu hiện lên màu đỏ sậm, làm cho vết thương trên tay càng thêm bắt mắt. Liễu Nhứ thân thể run run trở về chỗ ngồi.

"Dùng bữa" Tập Ám ra hiệu cho hai người:" Rượu này là do nước tuyết cùng với nụ hoa hồng mai ở trên núi cao ủ lại mà thành, nếm thử một chút đi." Bách Lý nhấc ly rượu lên, chất lỏng màu đỏ nhạt mặc dù tỏa ra một mùi thơm nhàn nhạt, nhưng vừa nghĩ đến tình cảnh máu tanh ban nãy, cảm giác nôn mửa lại ập tới.

Liễu Nhứ bưng ly rượu lên, nhắm chặt mắt, hung hăng đổ xuống. Cặp mắt bởi vì mới vừa khóc thút thít mà sưng đỏ lên, đặt ly rượu xuống, bất an thắt chặt

Bách Lý thử vài lần, nâng ly rượu lên vẫn là đặt xuống, liếc mắt về phía Tập Ám đang ngửa đầu uống cạn ly rượu. Khóe miệng tà mị cong lên, con ngươi đen thẳm gắt gao nhìn chằm chằm Bách Lý, ý cười ngày càng đậm.

"Ta không thích nữ nhân không biết vâng lời." Tập Ám bưng ly rượu đến bên môi Bách Lý:" Uống hết....."

Bất đắc dĩ cúi đầu, liền men theo mép chén đem toàn bộ rượu nuốt vào, chỉ là vẫn dừng lại trên cổ, chưa hề nuốt xuống. Tập Ám hài lòng đặt ly rượu xuống:" Kỳ thực, để ủ nên loại rượu này thì cần phải có thêm một nguyên liệu đặc biệt, biết là cái gì không?"

Bách Lý khẽ động cần cổ, chỉ muốn tìm một cơ hội đem rượu trong miệng nhổ ra, tuy có mùi thơm ngát nhưng lại khó có thể nuốt trôi.

"Máu tươi của người." Tập Ám tiếp tục thưởng thức bình rượu trong tay, trong mắt hiện lên một tia hài hước.

Đôi mắt không thể tin nhìn chằm chằm Tập Tám, một trận buồn nôn từ trong cổ bật ra. Cuối cùng cũng không nhịn được nữa.

https://thuviensach.vn

"Xích" một tiếng, toàn bộ rượu ở trong miệng đều phun ra, bắn vào khuôn mặt tuấn tú, tà mị của Tập Ám, nở ra một bông hoa quỷ dị mà xinh đẹp.

Liễu Nhứ nhịn xuống tiếng nức nở, sững sờ nhìn Bách Lý cùng Tập Ám.

Tập Ám hai mắt nhắm chặt chậm rãi mở ra, trong mắt đều là tức giận, lửa giận từ từ lan tràn. Một tay chộp lấy cằm Bách Lý mở ra, tay phải nâng bình rượu, đem rượu rót vào miệng Bách Lý. Bách Lý cắn chặt răng, rượu từ khóe miệng chậm rãi chảy ra, chống lại đôi mắt đẹp đẽ của Tập Ám, khí chất quật cường, lạnh lùng, không chịu khuất phục lại trở về.

"Hừ, ngươi vẫn còn bướng bỉnh như vậy." Tập Ám buông tay đang siết chặt cằm của Bách Lý ra, ném mạnh bình rượu lên bàn, một tay vung trường bào lên, đi ra khỏi đại sảnh.

Bách Lý chán ghét cầm khăn lụa lau chùi khóe miệng, Liễu Nhứ lúc này mới phản ứng kịp:" Ngươi làm cho gia sinh khí, ngươi xong rồi...." Đột nhiên như gió tới cái gì lại khóc lớn lên:" Tiểu Bạch, ô ô....."

Bách Lý không để ý thêm nữa, đứng dậy bước đi.

Trở lại phòng thì thấy Tập Ám đang ngồi ở cạnh bàn, phục cũng đã đổi qua, vết rượu trên mặt cũng được rửa sạch sẽ, ngồi nghiêm chỉnh ở một bên, lẳng lặng nhìn chằm chằm Bách Lý.

Trong lòng thấp thỏm bước tới bên cạnh bàn, khẽ nhún người thỉnh an:" Gia."

"Ngươi tới vương phủ cũng đã qua một thời gian rồi, tối nay thị tẩm đi." Tập Ám nhìn Bách Lý khuôn mặt đột nhiên tái nhợt, lập tức không vui, đôi lông mày sắc bén nhíu chặt lại, tròng mắt màu đen dần trở nên lạnh lẽo:" Thế nào? Không muốn?"

"Thiếp thân không dám....." Bách Lý làm ra vẻ hèn mọn mà nói, nàng chưa quên thân phận của mình, nàng là thiếp của hắn.

"Là không dám? Hay là không muốn?" Dù cho ai cũng đều nhìn ra sự cự tuyệt trong mắt nàng, còn tưởng rằng bản thân đã che

https://thuviensach.vn

giấu rất tốt.

Bách Lý không trả lời, chống lại ánh mắt khiêu khích của Tập Ám, trong mắt không lộ ra một tia hoảng loạn nào. Ngày này sớm muộn gì cũng sẽ tới, chỉ là không nghĩ tới lại đến nhanh như vậy.

"Ngài không phải nói ta là người của ngài sao? Ngài đã trả một số tiền lớn để mua ta, ta là của ngài."

"Tốt, bổn vương chờ đợi biểu hiện đêm nay của ngươi. Để ta nhìn xem, số tiền bỏ ra có đáng giá hay không." Tập Ám không nói thêm câu nào nữa, liền đi ra khỏi phòng.

Bách Lý tựa người trước cửa sổ, vốn là đang nắng ráo, bầu trời bỗng dưng bị bao phủ bởi một tấm màn đen dày đặc, rơi lác đác vài giọt mưa. Vươn tay, cảm giác mát lạnh dần dần thâm nhập vào lòng bàn tay, hội tụ thành một giọt nước nhỏ, có chút xiêu vẹo, liền theo những đường vân tay chậm rãi chảy xuống.

Nàng tự hỏi, đối với Tập Ám đến tột cùng là cảm giác gì, nàng cảm thấy sợ hắn. Đúng vậy, mỗi lần nhìn thấy hắn, trong lòng liền không khỏi sợ hãi, sợ ánh mắt của hắn, trêu tức, lạnh lẽo, có lúc đầy lỗ mãng. Càng sợ lúc bàn tay của hắn lơ đãng mơn trớn môi nàng, còn có bóng dáng cao lớn kề sát nàng khi đó. Loại cảm giác bức bách này làm cho Bách Lý không nhịn được kéo chặt vạt áo trước

Quyển 1

https://thuviensach.vn

Chương 3.2: Thị tẩm (tt)

Edit: Thụy Miên

Lúc hoàng hôn, bọn nha hoàn lần lượt mang nước nóng tắm rửa đi vào biệt viện. Bên trong phòng nháy mắt hơi nóng đã lan tràn, bồn tắm chứa đầy cánh hoa pha lẫn hương thơm đặc biệt, làm lòng người say mê.

"Phu nhân, mời tắm rửa." Một tiểu nha hoàn tuổi chừng 13, 14 tuổi tiến lên, cung kính đứng trước mặt Bách Lý, từ khi vào vương phủ tới nay, đây là lần đầu tiên Bách Lý nhận được đãi ngộ tốt như vậy.

"Không cần, các người đều ra ngoài đi." Bách Lý thu hồi ánh mắt đang nhìn bên ngoài cửa sổ, nhàn nhạt nhìn hết thảy mọi thứ trong phòng.

"Này....."

"Đi ra ngoài."

"Dạ." Bọn nha hoàn đều lui ra ngoài, giống như chưa từng đến, chỉ để lại bên trong phòng một bồn nước hơi nóng mờ mịt, có một loại mùi thơm nhàn nhạt.

Bách Lý nhẹ cởi quần áo ra, tiến vào bồn tắm, đôi tay vòng qua cánh tay, cánh hoa dính sát vào da thịt trắng nõn, càng làm nổi bật lên làn da trắng muốt mịn màng, sương mù từ từ bay lên làm mắt ẩm ướt, làn khói mỏng mù mịt. Hai mắt chậm rãi nhắm lại, tựa đầu đặt lên mép bồn tắm, ba búi tóc đen tự nhiên rủ trước ngực, bộ dạng này vốn là vì Lý Sâm mà giữ lại thân mình, giờ đây, hắn đã không còn xứng đáng, khóe miệng thoáng nở ra một nụ cười chua sót, nàng đã không còn hận hắn.

Thân thể nhẹ nhàng bị ôm lấy, bọt nước cùng những cánh hoa đỏ tươi tràn ra khỏi bồn tắm, rơi vãi trên mặt đất, ướt áo bào của Tập

https://thuviensach.vn

Ám, lạnh lùng nhìn thân thể Bách Lý. Mở mắt ra, môi Tập Ám phủ lên mắt nàng, một hồi ấm áp khiến cho lông mi dày của Bách Lý không khỏi run rẩy. Nụ hôn chậm rãi kéo dài xuống dưới, đầu lưỡi chạm nhau, Bách Lý không quen, thân thể liền co rút lại.

Vừa tiếp xúc với cạnh giường, Bách Lý liền kéo nhẹ chăn gấm bên cạnh, bao chặt lấy thân thể đang không ngừng run rẩy của mình.

Tập Ám từ từ cởi quần áo trên người, đai lưng, cẩm bào, áo lông.....Bách Lý thấy thế, càng đem chăn trên người kéo chặt hơn nữa.

Tập Ám chậm rãi tiến lại gần, kéo chăn gấm trên người Bách Lý, khiến cho hai người trực tiếp đối diện nhau.

Lấy thân thể của mình sưởi ấm nàng, môi lạnh băng rơi trên cần cổ dần đi xuống, đốt cháy cảm xúc mãnh liệt trên da thịt Bách Lý, hôn từ xương quai xanh dần trượt xuống dưới.

Đột nhiên, Tập Ám đình chỉ động tác khẽ ngẩng đầu lên, đôi mắt hẹp dài đối diện với hai mắt mơ màng của Bách Lý:" Ta muốn lưu lại một cái kí hiệu trên người ngươi." Ở thời điểm Bách Lý còn chưa kịp phản ứng đã chôn đầu xuống, ở trên ngực Bách Lý lưu lại một hàng dấu răng rõ rệt, điểm nên những vết hồng như dấu son môi.

Bách Lý bị đau nheo mắt lại, đảo qua ấn kí lưu lại trước ngực. Tập Ám thỏa mãn hôn lên nó, đầu lưỡi nóng bỏng khiến cho cảm giác đau đớn càng tăng lên. Đôi tay Bách Lý không nhịn được đặt lên vai hắn, thân thể nghiêng về phía trước, không chịu thua hướng về xương quai xanh của hắn cắn xuống, cho đến khi cảm thấy mùi máu tanh mới thu hồi, nhếch miệng lên, mang theo chút nghịch ngợm, khiêu khích đối diện với Tập Ám:" Trả lại cho ngươi."

"Sức lực vẫn còn, chút đau nhức ấy cũng không thể sánh bằng đau đớn của ngươi chốc lát nữa đâu." Tập Ám nhìn về phía vai mình, quả thực là dữ tợn, một vết máu theo nước da màu đồng chảy xuống bộ ngực cường tráng.

https://thuviensach.vn

"Có ý tứ gì?" Bách Lý hết sức đề phòng ôm lấy thân thể, quay đầu đi.

Tập Ám cười xấu xa kéo đôi tay Bách Lý ra, đè nàng ở phía dưới:" Không hiểu? Vậy chúng ta thử một chút không phải sẽ hiểu sao." Một lần nữa hôn lên thân thể Bách Lý, để nàng tận lực buông lỏng.....

Bách Lý e sợ nhíu chặt lông mày, tiếng kêu đau biến mất khi môi chạm nhau, Tập Ám tựa hồ không cho nàng một chút cơ hội nào, một tay đặt sau đầu nàng, khiến cho nàng hơi ngẩng đầu lên, hôn càng sâu hơn.

"Như thế nào? Ngươi đau như vậy có biện pháp trả lại cho ta sao." Tập Ám buông Bách Lý ra, thân thể kề nhau sít sao, cùng với hô hấp nặng nề tràn ngập hơi nóng. Khóe miệng thoáng qua nụ cười nhẹ nhàng, mồ hôi tầng tầng rỉ ra trên trán.

Bách Lý bĩu môi, động cũng không dám động, chỉ có thể đưa tay chậm rãi vòng qua eo của hắn:" Ngươi cũng không cần động

Tập Ám buồn cười đem tay nàng đặt lên vai mình:" Không thể."

.....

Ngoài cửa sổ, màn đêm mang theo vài tia sáng nhàn nhạt. Cùng âm thanh rên rỉ kiều mị gần như đè nén hòa với tiếng thở dốc dồn dập, hòa lẫn lạnh lẽo, nhưng lại dị thường ấm áp.

Ban đêm, kích tình đi qua, mồ hôi của Tập Ám làm tóc Bách Lý bị thấm ướt, đem nàng đặt trong ngực, tiếng hít thở dần dần vững vàng.

Bách Lý cực kì mệt mỏi, vừa tiếp xúc với Tập Ám liền nặng nề ngủ thiếp đi, tay lần nữa lướt nhẹ qua dấu răng trước ngực Bách lý. Có lẽ cảm giác đau đớn vẫn chưa biến mất, trong giấc mơ, lông mày cũng không khỏi run nhẹ.

Tập Ám nghiêng đầu nhìn về phía dấu răng trên vai mình, rốt cuộc cũng đau nhức theo, để trán đối diện nhau, chậm rãi nhắm mắt.

https://thuviensach.vn

Ngày hôm sau, Bách Lý tỉnh dậy liền thấy một khuôn mặt tuấn tú phóng đại trước mắt, hô hấp trầm ổn, trán nhẹ nhàng kề sát trán của nàng, nhẹ nhàng lui ra, không nhịn được vươn tay vuốt qua lông mày hắn, mày kiếm nồng đậm dáng dấp rất đẹp mắt.

Trượt nhẹ qua sống mũi thẳng tắp, chậm rãi tiến đến bờ môi của hắn, đôi môi mím chặt cũng không làm mất đi vẻ gợi cảm. Bách Lý thậm chí còn có thể tưởng tượng ra khi hắn cười yếu ớt thì sẽ vẽ ra một đường cong nhàn nhạt. Tuy rằng thời điểm cười cười rộ lên lại mang theo vẻ tà mị, nhưng vẫn là vết thương trí mệnh của nữ nhân.

Ngón tay bị cắn nhẹ nhàng, không kịp rút tay về, Bách Lý giống như hài tử làm sai chuyện gì, ngượng ngùng cúi đầu.

"Không cần xấu hổ, ngươi đã là người của bổn vương rồi." Tập Ám cầm tay đang nắm chặt của Bách Lý kéo xuống.

Xoay người, lưng dính sát lên người Tập Ám, đúng vậy, nàng bây giờ đã là người của hắn.

Sau khi Bách Lý được thị tẩm, trên dưới trong phủ cuối cùng cũng khách khí đối với nàng, bất luận là nha hoàn, mụ già, trông thấy nàng cũng đều cung kính gọi một tiếng phi. Ngay cả đến Liễu Như khi rãnh rỗi cũng sẽ đến cửa phòng nàng. Nhưng Bách Lý cũng có chút không thích ứng kịp, vắng vẻ đã quen, phút chốc cũng khó mà thay đổi

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 1

https://thuviensach.vn

Chương 4.1: Cấm địa của Vương phủ

Liễu Nhứ ngồi ở bên cạnh bàn, sững sờ nhìn chằm chằm Bách Lý:" Ngươi nói, gia của chúng ta là người tốt sao?"

Bách Lý buông nữ công trong tay xuống, mấy ngày này cũng đã cùng Liễu Nhứ nói chuyện nhiều hơn, nàng tính tình bộc trực, tuy lời nói nhìu lúc có chút mạo phạm, nhưng là không mất đi sự thẳng thắn:" Ngươi cho là đúng cũng đươc."

"Ân, cũng đúng." Liễu Nhứ nhìn ngó thấy bốn bề vắng lặng, liền ngồi vào bên cạnh Bách Lý, thần bí nói:" Ngươi đã đi qua hậu viện chưa?"

"Chưa từng." Bách Lý nhớ rõ, thời điểm nàng vừa tới đây, hạ nhân đã nói qua, hậu viện là nơi đồ vật chất đống hỗn độn, Vương gia không cho phép người khác vào đó.

"Ai, ta cũng chưa." Liễu Nhứ mở to đôi mắt đen láy :" Bất quá, có một lần, ta đi ngang qua hành lang hậu viện thì nghe được có tiếng khóc của nữ nhân.

Bách Lý không đáp, đúng vậy, Vương phủ này tựa hồ cất giấu quá nhiều bí mật, hậu viện thần bí, trắc vương phi chưa bao giờ lộ diện, cùng với Tập Ám, bản thân hắn cũng chính là một bí mật.

"Nếu không thì, hôm khác chúng ta vụng trộm đi xem một chút như thế nào?" Lòng hiếu kỳ của Liễu Nhứ đã bị dày vò từ lâu, một người không dám đi, liền nghĩ cách để thuyết phục Bách Lý.

"Nếu Vương gia đã nói nơi ấy không thể tự tiện xâm nhập, chúng ta cũng đừng truy cứu, ngộ nhỡ chọc giận gia, ta thực không dám tưởng tượng." Liễu Nhứ nghe lời bình tĩnh lại, nàng nghĩ tới Tiểu Bạch, nó là một loại mèo Ba Tư thuần chủng, trước khi chết ánh mắt vô cùng u ám bi thương. Toàn thân không khỏi rùng mình một cái, vẫn là nên an phận một chút sẽ tốt hơn.

https://thuviensach.vn

Bách Lý cũng có tò mò, nhưng nàng biết rõ, bảo toàn chính mình so đi với thăm dò vẫn là quan trọng hơn. Nàng đã được xem là may mắn, không muốn lại đi phá hoại sự yên ổn vất vả lắm mới có được.

Tập Ám hầu như đêm nào cũng đến nơi của nàng, chính hắn cũng không hiểu tại sao.

Ôm thân hình gầy yếu của Bách Lý từ phía sau, khẽ chống cằm trên vai nàng, một cỗ thơm mát ùn ùn kéo tới:" Đêm nay chúng ta nghỉ ngơi sớm một chút."

Bách Lý khẽ nhấc tay hắn ra:" Vương gia, hôm nay ta cảm thấy không thoải mái."

"Nếu không, ngươi đi nơi khác vậy, đêm nay ta muốn ngủ một mình." Bách Lý không muốn cho hắn thấy khuôn mặt của mình bởi vì đau bụng mà tiều tụy. Mỗi tháng đến những ngày này, đều làm cho nàng chịu đựng đủ mọi hành hạ.

"Ngươi đuổi ta?" Khuôn mặt Tập Ám từ từ trầm xuống, sắc mặt u ám.

"Gia đi thong thả." Bách Lý khẽ nhún người, hướng về phía giường đi đến.

"Hừ." Tập Ám khinh thường mở miệng:" Đừng tưởng rằng bổn vương sủng ngươi mấy ngày liền vô pháp vô thiên, nếu không phải thân thể này của ngươi đối với ta còn có chút hấp dẫn, ngươi còn có thể có ngày hôm nay sao?" Nói xong cũng không quay đầu lại liền bước ra khỏi phòng.

Bụng đau ngày càng thêm kịch liệt, từ xưa tới nay bạc bẽo như lòng đế vương, nói cũng không sai chút nào.

"Tiểu Mai, Tiểu Mai....." Kêu vài tiếng không có người đáp lại, Bách Lý đành phải chống đỡ thân người đứng lên, tập tễnh bước ra cửa phòng.

Nàng cứ đi nhờ phòng bếp sắc cho một chén thuốc bắc, coi như giảm đau tạm thời cũng tốt.

https://thuviensach.vn

Đi qua cửa phòng Liễu nhứ, âm thanh hoan ái bên trong xuyên thấu qua màn cửa sổ liên tục truyền vào tai Bách Lý, chỉ đành phải nâng gấu váy bước nhanh về phía trước.

Xuyên qua hành lang, mơ hồ nghe có tiếng khóc của nữ nhân, nếu không nghe kĩ còn tưởng là tiếng gió, chỉ là tiếng khóc lại có phần ai oán. Kèm với cơn gió lạnh lẽo, làm người ta không rét mà run. Giống như có cái gì đó thôi thúc, Bách Lý dần dần chuyển bước, băng qua đình hướng về hậu viện đi tới.

Theo bước chân tới gần, tiếng khóc cũng càng lúc càng rõ ràng, như ca như khóc, hết mực thê lương.

Bách Lý nghĩ tới những lời mình đã nói với Liễu Nhứ, chần chừ không dám tiến lên. "Hài nhi, hài nhi của ta, trở về a.....

Bách Lý nhìn bốn phía cũng không phát hiện ra người khác, liền đánh bạo tiến lên, hậu viện rất tối, trừ bỏ ánh trăng lờ mờ, căn bản là cũng không có một chút ánh sáng nào. Trên cửa là một cái khóa thêu chặn ngang, nhẹ nhàng xé ra, lại không có khóa.

Tay Bách Lý run run đẩy cửa ra, mùi mốc meo vì lâu ngày không có ánh sáng mặt trời làm cho nàng che mũi lại. Cửa gỗ cũ kĩ nhẹ nhàng bị đẩy ra, phát ra một tiếng "Chi", phá vỡ bầu trời đêm, tâm Bách Lý cũng không khỏi kinh hãi. Loáng thoáng cũng có thể thấy được một tấm giường gỗ bên trong, trên khung giường quấn đầy lụa trắng. Trong phòng rất loạn, chỉ tùy tiện đi lại một bước cũng sẽ vấp phải bàn ghế vốn đã rất ngổn ngang.

"Có ai không?" Bách Lý thử khẽ gọi ra tiếng, thoạt nhiên thời điểm Bách Lý bước vào gian phòng này tiếng khóc liền ngưng lại: "Có người ở bên trong sao?"

Đột nhiên, trong góc một bóng đen chuyển động, lúc Bách Lý không có một chút phản ứng nào níu chặt lấy vai nàng, một đầu tóc dài xõa tung ở trước mắt nàng, hoàn toàn không thấy rõ mặt, trên má chợt thấy lạnh buốt, chẳng biết lúc nào lại bị đôi tay giữ lấy: "Hài nhi, hài nhi của ta, để nương hảo hảo nhìn kỹ ngươi một chút....."

https://thuviensach.vn

"A....." Bách Lý tránh tay nàng ta ra, sợ hãi chiếm hết tâm can, dường như hô hấp cũng dừng lại vậy, từng bước lui về phía sau, hai chân như nhũn ra không nghe theo sai bảo: "Đừng tới đây, đừng tới đây....."

Ngay lúc chạy nhanh ra khỏi cửa, thân thể bỗng dưng lảo đảo, đụng vào một thứ đồ vật nào đó ở ngưỡng cửa, theo tiếng "bốp" ngã xuống đất. Nhờ ánh trăng, Bách Lý thấy rõ đó là một bộ hài cốt, hõm mắt trống rỗng giống như đang lườm nàng. Thân thể rốt cuộc cũng không thể chống đỡ nổi, mềm nhũn ngã xuống đất, thực sự là không có khí lực đứng lên, chỉ có thể lấy tay chống đỡ không ngừng lui về phía sau: "Đừng tới đây, không cần, không cần....."

"Hài nhi, tới đây, tới đây....." Nữ tử đi đến trước cửa, toàn thân đỏ thẫm không còn màu sắc nào khác, tóc đen che khuất khuôn mặt rũ trước ngực, nâng bộ hài cốt dậy, móc ra khăn gấm từ trong người lau chùi: "Ngã đau thôi....."

"Không....." Bách Lý lảo đảo bò dậy chạy đi, quay đầu lại, sắc thái quỷ dị kia vẫn còn ở đó, vẫn như cũ không thấy rõ khuôn mặt, lại đụng phải Tập Ám đang đứng đón đầu, bộ ngực cường tráng phơi bày ra bên ngoài, mồ hôi trên trán vẫn còn chưa khô, đối diện với ánh mắt thịnh nộ của hắn, Bách Lý rốt cuộc cũng không chống đỡ nổi, té xỉu trong ngực hắn.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 1

https://thuviensach.vn

Chương 4.2: Cấm địa của Vương phủ (tt)

Khi tỉnh lại thì trời đã sáng, liền nhìn thấy chiếc giường quen thuộc của mình, cách bài trí quen thuộc.

Cảm giác khô khan trong miệng làm nàng khó chịu ho khan, Tiểu Mai thấy nàng tỉnh lại, vội vàng bưng lên một chén nước giúp nàng uống vào. Đầu óc mê man, Bách Lý ngủ rồi tỉnh, tỉnh rồi ngủ. Giấc mộng thủy chung vẫn quanh quẩn hậu viện đó, nữ tử hồng y không thấy rõ mặt, hàn quang bộ hài cốt hiện ra.

"Không....." Lại một lần nữa từ trong mộng thức tỉnh, mồ hôi ướt tóc, trên người cũng ướt át theo, dị thường khó chịu.

Quay đầu, liền thấy Tập Ám ngồi bên giường, bóng dáng cao lớn hơi nghiêng, một tay đặt lên trán nàng, thấy không có gì đáng ngại, liền thu hồi thân mình, đứng lên.

"Đừng đi." Hai đầu gối Bách Lý quỳ lên, mạnh mẽ ôm chặt lấy eo hắn: "Đừng đi, ta sợ....." Đây là lần đầu tiên nàng mở miệng gọi hắn lưu lại, cũng là lần đầu tiên chịu thua trước mặt hắn.

Tập Ám chẳng dùng đến bao nhiêu lực liền kéo tay nàng ra: "Ta sẽ không lưu lại nơi này." Nói xong cũng không quay đầu lại liền tiêu sái đi ra ngoài. Đi đến cửa bỗng nhiên quay đầu lại: "Ngươi xông vào cấm địa của ta, người không nghe lời, ta cũng sẽ không mềm lòng, ngày mai ta gọi người tới nhốt ngươi vào tòa hậu viện, ngươi không phải là rất hiếu kỳ sao?" Trong mắt hắn lóe lên một tia phẫn nộ, mắt tựa tiếu phi tiếu khiến tâm Bách Lý lạnh đến cực điểm.

"Không, ta không muốn....." Hướng về bóng lưng Tập Ám, Bách Lý hét lớn, cơn gió lạnh lẽo thổi vào trong phòng, xuyên thấu qua góc cửa sổ, xen lẫn với thanh âm không rõ ràng, phảng phất như lại nghe được tiếng khóc làm lòng người lạnh lẽo đó, Bách Lý kéo chặt chăn chui vào bên trong. Cho đến khi đảm bảo không có một

https://thuviensach.vn

chút dấu vết gì lưu lại ở bên ngoài, móibật người dậy, không tiếng động khóc thút thít.

Tập Ám lệnh cho gia đinh làm cho thêm hai cây khóa ở hậu viện, Liễu Nhứ âm thầm cảm thấy may mắn vì không có đi vào đó, mặc dù không nhìn thấy hậu viện đến tột cùng là cất cái gì, nhưng vừa nhìn thấy Bách Lý té xỉu được Tập Ám ôm trở về, liền khẳng định là hết sức đáng sợ.

Lại nhìn Tập Ám, vốn là lạnh lùng, tuấn nhan lại giống như bị bao phủ một tầng băng, đến gần một bước cũng có thể cảm nhận được hàn khí.

Mơ hồ nghe được tiếng bước chân ngày càng gần, thân thể vốn run run của Bách Lý lại càng run lợi hại hơn. Nắm chặt một góc chăn, mồ hôi lẫn nước mắt từ giữa má chảy xuống, tiếng bước chân tiến đến bên giường, Bách Lý cảm giác được chăn bị nhẹ nhàng kéo xuống, lực đạo trên tay càng tăng thêm.

Âm thanh sợ hãi kiềm nén không nổi từ trong cổ họng bật ra: "Ô ô ô....." Chăn bị dùng sức kéo ra, Bách Lý mở to đôi mắt đẫm lệ liền thấy Tập Ám thuận thế chui vào trong chăn.

Không còn chút nào cố kỵ, ôm thật chặt lấy eo ắn, vùi đầu vào trước ngực hắn, tiếng khóc không hề đè nén nữa, xuyên thấu qua lớp áo mỏng tiến vào ngực Tập Ám.

Tập Ám lấy đôi tay lau đi nước mắt nàng, ôm thật chặt lấy thân thể đang còn run rẩy của nàng: "Tốt lắm, đừng khóc....." Người trong lòng không có chút ý tứ nào dừng lại, nước mắt bỗng chốc thấm ướt nội y của hắn.

"Ngươi nguyện ý lưu lại sao." Bách Lý ngẩng đầu lên, tay đang siết chặt ở eo hắn không khỏi tăng thêm lực đạo.

"Ngủ một giấc liền không sao rồi." Bàn tay nhẹ nhàng vỗ lên lưng nàng, vỗ đều đều, giờ khắc này, Bách Lý đột nhiên cảm thấy hắn cưng chiều nàng như vậy, nhưng lập tức liền lắc đầu, hắn đối với mọi nữ nhân đều là như vậy.

https://thuviensach.vn

An tĩnh nhắm mắt lại, ở trong lòng hắn, mình có thể an tâm ngủ, cũng không phải sợ gặp ác mộng.

Vén một ít tóc trước trán Bách Lý, Tập Ám hôn lên khuôn trán đầy đặn của nàng. Đúng vậy, giống như một loại thúc giục quan tâm, vì nàng nửa đêm bỏ Liễu Nhứ, chỉ sợ nàng ngủ không được an ổn.

Bắt đầu từ lúc nào, hắn lại đối với nàng lưu tâm như vậy, có lẽ là lần đầu gặp mặt, trông thấy vẻ quật cường cùng sự liều lĩnh trong mắt nàng, tại thời điểm đó liền bắt đầu thôi.

Bách Lý tỉnh dậy lần nữa liền cảm thấy cánh tay dị thường nhức mỏi, thử hoạt động một chút, liền cảm thấy tê tê, nguyên lai là lúc ngủ, chính mình vẫn còn quấn lấy bờ eo của hắn, lộ ra vẻ tức giận rút tay về, nhìn khuôn mặt Tập Ám có vẻ hơi mệt mỏi, một loại tình cảm không nói nên lời lặng lẽ chiếm cứ trái tim nàng.

Môi nhẹ nàng hôn lên hắn, nhưng không nghĩ tới hắn lại càng hôn sâu hơn nữa, thuận thế đem Bách Lý đặt ở dưới thân, nụ hôn của hắn mang theo ôn nhu, mang theo sự xâm chiếm, giống như mang theo sự bá đạo từ môi chậm rãi di chuyển xuống.

"Gia, ta không có phương tiện." Bách Lý nhẹ nhàng ngăn đôi tay không an phận của Tập Ám lại, môi đỏ mọng bị hôn đến kiều diễm, ướt át.

"Ta chỉ muốn nhìn một chút." Tập Ám cười một lần nữa phủ lên môi nàng, ngón tay linh hoạt di động trên quần áo của Bách Lý, thấy được ấn kí của mình lưu lại trước ngực nàng: "Xem ra, cái này muốn theo ngươi cả đời." Ngón tay có chút thô ráp lướt qua dấu răng, cười nhìn Bách Lý ở phía dưới.

"Vương gia, ta có thể hỏi người một chuyện không?" Bách Lý dạ thưa mở miệng, cẩn thận nhìn sắc mặt của Tập Ám.

Thực sự là bản tính của nữ nhân, Tập Ám biết rõ nàng muốn hỏi điều gì, xoay người qua một bên, kéo chăn gấm che thân thể hai người lại.

https://thuviensach.vn

"Nữ tử ngươi nhìn thấy, là trắc phi của bổn vương, Lý Như." Thì ra nàng chính là trắc vương phi, Bách Lý rụt cổ một cái, thật không ngờ, lần đầu gặp mặt của các nàng lại ở trong trường hợp đó.

"Hai năm trước, khi ta cưới nàng ta vào cửa, cũng không biết nàng đã có người trong lòng, hơn nữa còn là thanh mai trúc mã." Tập Ám không để ý đến phản ứng của Bách Lý, tiếp tục nói: "Đợi đến sau này biết rõ thì ta vốn định thành toàn cho bọn họ, nhưng Lý Như bảo đã quen với cuộc sống ở Vương phủ, không muốn rời đi. Ta đem nàng an bài tại hậu viện, nàng cũng cam đoan sẽ không cùng tên nam tử kia lui tới nữa, chỉ cần yên ổn sống ở Vương phủ."

"Nhưng, nửa năm sau, nàng đã mang thai, ta tức giận đến cực điểm, cũng không phải ta không cho nàng lựa chọn, mà nàng lần lượt phản bội vượt quá ranh giới chịu đựng của ta. Nam nhân kia tới tìm ta, nói muốn mang theo Lý Như và đứa bé rời khỏi Vương phủ, nếu không sẽ đem chuyện xấu này công bố khắp thiên hạ. Ta cười thầm vì sự ngu xuẩn của hắn, để hắn cùng Lý Như gặp mặt."

"Lý Như vẫn là không chịu đi. Nàng thà rằng không cần đứa bé, không cần người yêu, chỉ muốn ở lại Vương phủ. Ở trước mặt hắn, ta sai người giấu cho Lý Như ăn hoa hồng. Chỉ tiếc, hắn cũng xem như là một người quá cuồng dại, liền tự sát tại chỗ. Ta sai người nhốt bọn họ chung một chỗ, không phải nói là đồng sinh cộng tử sao? Ta chính là muốn nàng ta nhìn xem, người yêu bởi vì lòng tham của nàng mà chết trước mặt nàng, thối rửa, sau cùng hóa thành một đống xương trắng, vĩnh viễn bồi bạn cùng nàng."

Tập Ám nói xong những lời này, trên mặt bình tĩnh không có bất kỳ cảm xúc nào, khóe mắt khẽ nhếch sáng lạn hơn.

"Ngươi thực tàn nhẫn." Bách Lý không khỏi rụt thân mình lại, trong đầu lại hiện ra Lý Như cùng bộ hài cốt kia.

"Ta tàn nhẫn sao? Ta đích thực là tàn nhẫn nên ở trước mặt Lý Như, móc mắt của hắn, chặt đứt tứ chi của hắn, cắt lưỡi hắn, rút hết máu của hắn. Sau cùng chỉ lưu lại trái tim máu chảy đầm đìa lại vẫn còn đập cấp cho Lý Như, để nàng ta nhìn xem, trái tim vốn còn đập

https://thuviensach.vn

trong tay là như thế nào ngừng hô hấp." Tập Ám càng nói càng cười nhiều hơn, ý cười tận trong đáy mắt, kéo theo một tia khát máu tàn nhẫn.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 1

https://thuviensach.vn

Chương 5.1: Bất an khó hiểu

"Không cần nói nữa....." Bách Lý một lần nữa vùi vào ngực hắn: "Ta không muốn nghe....."

"Lòng hiếu kỳ của ngươi không phải rất lớn sao? Bổn vương một lần thỏa mãn ngươi." Tập Ám trầm thấp tiếp tục lên tiếng: "Về sau, Lý Như liền bị điên rồi."

"Đin rồi?" Bách Lý ngẩng đầu lên, như vậy lại tốt, có lẽ điên rồi sẽ không phải thống khổ nữa.

"Đúng, là bộ xương trắng ngày càng dữ tợn đó cùng với vết máu dính trên hồng sam đã bức nàng ta điên rồi, khi đó, hài tử trong bụng nàng ta vẫn chưa đủ 2 tháng, vẫn chưa thành hình."

"Ngươi, đứa nhỏ đó là vô tội." Bách Lý không nghĩ bất cứ lời nào để thanh minh cho Lý Như.

"Không, đứa nhỏ kia mới là thủ phạm, hại chết cha hắn, vỡ mộng của Lý Như." Mặt Tập Ám không chút biểu tình cộng thêm giọng điệu lãnh đạm, làm cho Bách Lý không khỏi rùng mình một cái.

"Ta cũng không biết, sinh ở Hoà thất, ngươi cư nhiên cũng có lúc chiếm không được một nữ nhân." Bách Lý chế nhạo nói, cái đề tài này tựa hồ quá máu tanh rồi.

"Ta chưa bao giờ nghĩ tới sẽ có được nàng ta, thân thể nàng ta đã thử qua, ta đối với nàng ta không hề có hứng thú. Về phần lòng của nàng ta, ta chưa bao giờ muốn." Tập Ám cười hôn lên vành tai xinh xắn của Bách Lý: "Ngược lại, thân thể của ngươi lại có mị lực hơn."

"Ngươi....." Bách Lý vung lên một quyền đánh vào ngực hắn, hai má cũng chầm chậm đỏ ửng lên, xấu hổ hận không thể khâu cái miệng của hắn lại. Chân cong lên dùng sức thúc qua.

https://thuviensach.vn

"Ngươi thúc vào chỗ nào vậy?" Tập Ám đến gần nhìn thấy rõ ràng lông mi dày của nàng đang vô tội phe phẩy lên xuống.

"Thúc gì hả?"

"Này" Tập Ám nắm bàn tay nhỏ bé của Bách Lý luồn vào chăn.

"Tập Ám, ngươi....." Bách Lý rút tay về, quay đầu không thèm để ý đến hắn, trên mặt sớm đã ửng đỏ.

"Ngươi gọi ta là cái gì?"

"Vương gia...." Giật mình vì sơ xuất của bản thân, Bách Lý vội vàng sửa miệng.

"Về sau ngươi cứ gọi bổn vương như vậy đi." Lần đầu tiên, Tập Ám cho phép nữ nhân gọi thẳng tên hắn.

Bách Lý một lần nữa tựa vào ngực hắn, đêm càng lạnh, ánh trăng trêu người, người tự nhiên say mê.

"Ngày mai, ta muốn ra ngoài đi dạo, có được không?" Từ khi vào phủ đến giờ, nàng còn chưa có đi ra ngoài, ngày trước đường phố Trường An nhốn nha nhốn nháo không biết lúc này đã ra cái dạng gì.

"Mang theo Tiểu Mai cùng đi, về sau bất cứ lúc nào ngươi cũng có thể xuất phủ."

Bách Lý nhìn về phía màn che ở phía trên giường, có loại cảm giác lúc ẩn lúc hiện rằng hắn đã tiếp nhận nàng, làm cho kiếp này của nàng không còn tự do. hương thơm tinh dầu tím tự nhiên nhàn nhạt trong suốt nhẹ nhàng bám trên người, một loại yên bình, tốt lành tự do.

Trên đường phố Trường An, ánh mặt trời nhu hòa vẫn làm cho mọi người mệt mỏi mắt mở không ra, đám lái buôn thần thái vẫn sáng lạn như cũ, một bức tranh an nhạc thịnh thế.

"Tiểu Mai, chúng ta đi chọn vài cuộn vải thôi." Bách Lý lười biếng chống đỡ mí mắt, một tay che khuất ánh mặt trời chiếu xuống, vòng tay hoa mai nhỏ bé trên tay khẽ phát ra âm thanh, thanh thúy làm cho người ta vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Tiệm vải này rất lớn, trang hoàng đổi mới hoàn toàn, chỉ là người lui tới không nhiều lắm, nhìn dải tơ lụa thượng hạng, Bách Lý tùy ý chọn vài cuộn: "Chọn những cái này đi." Liền phân phó Tiểu Mai giao bạc.

"Không cần, những thứ này ta tặng cho ngươi." Âm thanh từ trong nhà truyền ra, đi đến trước mặt rõ ràng là Lý Sâm.

Bách Lý hiểu ra, lúc đó Tập Ám cấp cho hắn toàn bộ cửa hàng lớn nhất, nói vậy đây cũng là cửa hàng dưới danh nghĩa của hắn.

"Tiểu Mai, chúng ta đi."

"Chỉ là vài cuộn vải mà thôi, lẽ nào ngươi cũng không chịu nhận lấy sao?" Lý Sâm nhìn thấy sự lãnh đạm trong mắt Bách Lý dần dần khuếch tán, hai mắt ngày càng tối đen, khuôn mặt nhỏ nhắn không chút biểu tình cười như không cười, đâm vào lòng của Lý Sâm bỏng rát.

Bách Lý xoay người kéo vải vóc trên quầy xuống, đủ màu sắc và hoa văn, xinh đẹp khác nhau, trải trên màu tối của mặt đất lại càng lộ ra vẻ xinh đẹp. Cao ngạo ngẩng đầu lên, từng bước dẫm lên tơ lụa có giá trị cao ngất ngưởng, đầu cũng không quay lại một cái: "Ngươi nghĩ rằng ta lại yêu thích chúng? Vương gia vì ta mà trả giá cao như vậy mắt cũng chưa từng chớp lấy một cái, ngươi nghĩ ta lại hiếm lạ mấy tấm vải rách này sao?"

Nhìn bóng lưng của Bách Lý, Lý Sâm như muốn giữ lại cái gì đó, vươn tay, bất đắc dĩ, chỉ còn sót lại không khí giữa khe hở của những ngón tay, trong suốt khiến hắn sợ hãi, vô lực rũ xuống.

Gặp lại ánh mặt trời, đột nhiên Bách Lý có một loại kích động muốn đem nó dung hợp vào trái tim, có ấm áp, trái tim đã lâu không có đập mạnh như vậy, Lý Sâm, Bách Lý ta đã nói qua, sẽ không cho ngươi hủy hoại ta đến lần thứ ba.

Trở lại vương phủ thì hoàng hôn đã buông xuống, mặt trời đỏ phát sáng ngả về phía Tây, vung ra một tấm lưới nhu hòa, làm nổi bật y phục của Bách Lý vốn đã thanh nhã lại thêm một tầng mỹ lệ.

https://thuviensach.vn

Trong lúc lơ đãng, lại đi qua tòa hậu viện, cỏ trong khoảng sân nhỏ không hề có sức sống, cửa sổ toàn bộ được dùng miếng vải đen thô dày đóng kín. Trên cửa có thêm ba cái khóa, giữa ánh sáng nhu hòa của ráng chiều càng lộ ra vẻ thê lương.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 1

https://thuviensach.vn

Chương 5.2: Bất an khó hiểu (tt)

"Cứu ta, cứu ta....." Đột nhiên ở giữa song cửa sổ bị phá vỡ vươn ra một bàn tay dơ bẩn, năm ngón tay dang rộng ra, gầy trơ xương chỉ cố gắng dò xét hướng trước mặt, các đốt ngón cong lại thành một loại dữ tợn.

"Hài nhi, hài nhi của ta....." Sự sợ hãi trong lòng Bách Lý lần nữa bị kích thích, tái mặt thúc giục Tiểu Mai rời đi, ở vương phủ nàng đã học được cách giữ mình.

Trở về phòng, liền thấy Tập Ám toàn thân một trường bào màu đen, ở cổ tay áo được thêu thêm một đường viền bằng vàng, bên hông đeo một đai lưng cùng màu, cả người nổi bật lên vẻ ngang bướng, liều lĩnh, đôi môi mím chặt càng làm sâu thêm những đường cong của khuôn mặt, Bách Lý đi vào hắn cũng không có chú ý tới. Nhìn nghiêng Tập Ám, khuôn mặt không mang theo chút biểu cảm nào lại khiến cho người ta cảm thấy có một loại cô đơn, đầu lông mày sắc bén làm cho người ta khó có thể tới gần được.

Chậm rãi tới gần bên cạnh hắn, Tập Ám nở ra một nụ cười, ôm nàng vào trong lòng, cằm đặt lên bờ vai gầy yếu, đem trọn khuôn mặt chôn vào giữa cổ nàng.

"Hôm nay đã đi đâu?" Tập Ám không có ngẩng đầu lên, âm thanh cách lớp áo truyền ra mang theo vài phần khàn khàn.

"Đi dạo trên đường một chút."

"Chơi vui không?" Tập Ám nhẹ ngẩng đầu lên, đem thân thể nàng xoay chính diện ôm vào lòng.

"Ừ" Bách Lý còn đang suy nghĩ về vẻ cô tịch của nửa khuôn mặt vừa nãy, ngẩng đầu lên, đem cả thảy hình dáng Tập Ám thu vào trong mắt, quá đẹp mắt khiến nàng không khỏi nheo mắt lại.

"Vương gia"

https://thuviensach.vn

"Ừ"

"Người đem Lý Như thả đi, giam giữ như vậy, sức lực cũng đã kiệt quệ rồi." Do dự một chút, vẫn là chậm rãi mở miệng.

"Không cần phải cố gắng thay đổi suy nghĩ của ta. Có đôi khi, làm một người đơn thuần, không thấy gì thì tốt hơn." Đôi tay Tập Ám tỉ mỉ vuốt ve da thịt Bách Lý: "Ta chỉ là muốn ngươi hiểu, người không có tâm cơ như ngươi, nếu như mất đi sự che chở của bổn vương, có lẽ trải qua như nàng ta ngươi cũng không bằng."

Khí lực như bị rút hết, mí mắt cũng nặng trĩu, mở to đôi mắt nhìn hoa văn trên cổ Tập Ám: "Nếu có một ngày, ta mất đi sự che chở của ngươi, ta không biết có còn đủ dũng khí sống nữa hay không."

"Yên tâm đi, ta là phu quân của ngươi, trừ phi ta chết." Một loại chân tình được gọi là thương tiếc chậm rãi nảy sinh, không khỏi mang theo bất an, ôm lấy nhau thật chặt. Dấu răng trên người cả hai lại mơ hồ đau đớn.

Ngày hôm sau,

Liễu Nhứ vẫn như cũ tính tình vẫn không mất đi, nhìn chằm chằm Bách Lý: "Ngươi yêu vương gia sao?"

Khóe miệng Bách Lý có một tia cười nhàn nhạt, nhạt như mây tản ra, còn chưa ngẫm kỹ lại thì đã sớm biến mất: "Vậy còn ngươi?"

"Ta yêu hắn, từ khi vào phủ ta liền đã yêu hắn." Khóe mắt Liễu Nhứ thoáng lên vẻ hứng khởi, mang theo vài tia hỗn loạn, làm cho tim người ta có một chút sợ hãi: " Ngươi không thấy là ở vị trí cao hết sức lạnh lẽo sao?"

"Sẽ không, mệnh định là như thế, hắn cũng yêu ngươi không phải sao?"

Liễu Nhứ quay đầu, Phù Dung trong viện nở ra có bao nhiêu là xinh đẹp, một chút phát tán loạn ở trên trán, lại có dáng vẻ của Phù Dung,

Khóe miệng thoáng lên nét cười, mắt đào hẹp dài càng tôn lên khuôn mặt như hoa đào, nơi khóe mắt, lặng lẽ rơi ra vài giọt chất

https://thuviensach.vn

lỏng trong veo: "Yêu sao? Hắn chỉ là cưng chiều ta."

Cùng với ánh mắt xen lẫn ai oán của nàng, Bách Lý cũng trở nên mơ màng: "Có lẽ, hắn có thể cưng chiều mọi nữ nhân."

"Nhưng là hắn đối với ngươi không giống nhau." Mắt Liễu Nhứ nhìn về phía nàng mang theo một ít thương tổn, sâu kín bắn thủng trái tim yếu đuối của Bách Lý.

Khẽ vuốt ve tỉ mỉ đá cẩm thạch trên mặt bàn, tinh tế hiểu ra mấy tháng này, riêng lúc đầu, Tập Ám cùng Lý Sâm giao dịch, từ giam cầm đến tín nhiệm, trắc phi huyền bí, hết thảy đều quá mau khiến nàng hô hấp cũng liền thấy đau đớn.

Bị người phía sau ôm đặt trên đùi, Liễu Nhứ chẳng biết khi nào thì đã ly khai, Bách Lý há miệng vừa định nói cái gì đó, liền bị môi Tập Ám phủ lên, ôn nhu, trằn trọc, vừa định thối lui, đầu liền bị cố trụ, hôn càng thêm sâu. Môi lưỡi quấn quít, cho đến khi Bách Lý nâng tay nhỏ bé đấm nhẹ vào lồng ngực hắn mới không vừa lòng buông nàng ra, trán đối diện nhau, đầu lưỡi có mùi máu tanh nhàn nhạt.

"Tập Ám, ngươi làm sao vậy, là lạ." Bách Lý chậm rãi nói, hơi thở vẫn như trước thở ra hỗn loạn.

"Không có, chỉ là một loại bất an khó hiểu." Lần nữa ôm nàng vào lòng, gần đây loại cảm giác này càng lớn, bất an, làm cho lòng hắn trống rỗng mang theo hô hấp ngưng trệ, không nói nên lời, không rõ ràng.

Một đường ôm nàng trở lại phòng ngủ, cởi áo cho nhau, giống như là muốn đem thân thể đối phương dung nhập vào chính mình, mười ngón tay đan chặt, đem chân nàng quấn lên hông mình, cấp bách mang theo một tia dịu dàng, tiến vào thật sâu, linh hồn bất an chạm nhau, mồ hôi trên trán rơi xuống mặt nàng cũng đang mồ hôi đầm đìa, nhộn nhạo lên, hòa làm một thể, theo đường nét của gương mặt chảy xuống.

Cơ hồ là đồng thời, dấu răng trên người cả hai một hồi co rút đau đớn, mang theo một tia bất an, một lần nữa đoạt lấy nàng.

https://thuviensach.vn

Mệt mỏi đến cực điểm, trên người đau nhức làm Bách Lý không thoải mái nằm lỳ trn giường: "Tập Ám,. ta đã từng vứt bỏ ngươi một lần, chỉ là ngươi chưa hề thả ta đi, cho nên ta cũng sẽ không buông ngươi ra nữa.

Tập Ám biếng nhác trừng mắt lên, trong lòng có vài tia ấm áp, vỗ nhẹ lên tấm lưng trần trụi của nàng: "Ta tin ngươi."

Đêm dần dần yên tĩnh, dường như không cam chịu, gió giận dữ thổi làm rơi những chiếc lá, khẽ cuốn lên, tầng tầng lớp lớp rơi xuống.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 1

https://thuviensach.vn

Chương 6.1: Bách Lý mất tích

Mấy ngày sau, Tập Ám rốt cuộc biết được cỗ bất an đó là vì đâu, Bách Lý mất tích.

Cơ hồ là vô ảnh vô tung biến mất, trang sức quần áo và đồ dùng hằng ngày cũng không có mang đi, trong phòng thậm chí vẫn còn tồn tại hơi thở của nàng, chỉ là thiếu đi hình bóng nàng.

Đồng thời, gia đinh đợc phái đi cũng hồi báo, Lý Sâm cũng biến mất, tất cả các cửa hàng đều đã được bán lại, giống như mọi dấu vết trong một đêm đều được dội sạch sẽ, một tia dư vị cũng không có.

Tập Ám chấn động nổi giận, cưỡi Ngân Giáp ngày đêm lục soát khắp thành, ánh lửa chiếu sáng toàn thành Trường An, nhiệt độ như có như không cuối thu cũng không mảy may mang đến một chút ấm áp nào. Đường nét cương nghị của khuôn mặt lộ ra vẻ tàn khốc, Ngân Giáp chiến mã phản chiếu những bó đuốc sáng ngời, chiếu trường tiên xà văn trong tay Tập Ám không ngừng vung lên.

Cho dù chiến mã đuổi theo ra tới ngoài thành, người cũng đã rời đi, tâm hắn như bị rút sạch, khiến tâm hắn vốn đã loang lổ nay lại lần nữa máu chảy đầm đìa, vùng vẫy nhảy lên liên hồi.

"Ta đã từng vứt bỏ ngươi một lần, liền sẽ không buông tay nữa." Thanh âm của nàng ôn nhu nhưng vẫn không mất đi vẻ kiên định, hiện giờ nhớ tới cũng chỉ là rắc thêm muối vào vết thương mà thôi.

Bọn họ đã từng kề gối trên ghế dài ở đình nghỉ mát, Tập Ám một gối cong lên, một chân tùy ý duỗi thẳng, trên mặt có một vẻ hoang vu vô tận. Gió lạnh thổi mạnh vào thân thể chán chường, mang theo chút không cam lòng thâm nhập vào bên trong da thịt

https://thuviensach.vn

lạnh lẽo, rỉ ra vài giọt, tiếng khóc như nức nở mang theo chút bụi đất cuồn cuộn nổi lên.

Bầu trời rơi xuống vài bông tuyết, bầu không khí Vân Nam, chậm rãi lắc lư thân thể yếu đuối, một ít rơi trên tóc Tập Ám, mang theo hơi nước ẩm ướt trên hốc mắt, trên sống mũi kiên định, chậm rãi hóa thành chất lỏng chảy xuống. Tuyết ngày một rơi nhiều hơn, trời đêm bắt đầu trắng xóa, trắng đến nỗi làm người ta không thể nào mở to mắt được, đình viện vắng lạnh hoang tàn.

Trên vai chợt thấy ấm áp, một chiếc áo choàng lông sói được khoác lên vai Tập Ám, ngón tay thon dài nhu mềm đặt trên vai, hai mắt nhắm chặt trong nháy mắt sáng như tuyết, vậy mà, trước mặt lại chính là Liễu Nhứ, mang theo chút không cam lòng, mang theo chút đau lòng: "Gia, tuyết lớn rồi, quay về nghỉ ngơi một chút đi."

Đôi mắt đen bóng dần trở nên ảm đạm, hóa thành một đầm nước lạnh lẽo, mất đi sức sống: "Ngươi lui ra đi."

"Gia"

Tập Ám nhắm mắt lại, lần nữa tựa vào cột đình, Liễu Nhứ bất đắc dĩ không biết phải làm sao đành lui ra, buồn bã u thương, im lặng lạnh lùng.

"Ngươi thả chúng ta đi đi."

"Không thể."

"Tại sao?"

"Bởi vì trên danh nghĩa, ngươi vẫn là nữ nhân của ta."

"Như thế nào, trách ta làm hư chuyện tốt của ngươi sao? "

"Ta chỉ muốn biết, ngươi đã tốn bao nhiêu tiền để mua ta?"

.....

Dường như đã trải qua mấy đời, giống như đang nằm trên mây mềm mại, cố gắng nâng mí mắt nặng như vàng kim, tối quá, đây là buổi tối sao? Hơi thở ngột ngạt, Bách Lý nhịn không được ho lên, lại phát hiện hơi sức ho khan cũng không có, toàn thân tê dại xụi lơ.

Dần dần, một tiếng chân trầm thấp đến gần, kèm theo tiếng va chạm của đồ vật phát ra âm thanh bén nhọn, một bàn tay nâng lên,

https://thuviensach.vn

mang theo mùi ẩm mốc: "Hài nhi, ngươi đã tỉnh, hài nhi của ta....."

Đồng tử vì sợ sệt mà khuếch đại ra, thân thể muốn tránh ra nhưng lại không có chút sức lực nào, âm thanh này nàng quá quen thuộc, là Lý Như, như một kiểu dây dưa quỷ mị chiếm lấy nàng.

Nơi này là chỗ nào, là hậu viện sao? Tại sao mình lại ở nơi này, quá nhiều nghi ngờ vây khốn lấy Bách Lý, trong phòng tối đen không thấy một tia sáng, nặng nề ngột ngạt.

Lý Như thấy nàng tỉnh lại vội vàng nằm xuống, dựa vào bên cạnh nàng, trong miệng vẫn là những lời nói điên điên khùng khùng: "Nương ở đây...." Mở to miệng, liền kêu hơi sức cũng không có: "Cứu mạng, Tập Ám." Thở ra miệng cũng chỉ có vài tia yếu ớt, vô lực càng sợ hãi nhiều hơn, theo khóe mắt, nước mắt trào ra.

Thử giật giật tay chân, mang theo chết lặng, Tập Ám, đưa ta ra ngoài, ngươi không tìm thấy ta sao?

Ở góc tường, đột nhiên một tia sáng xuyên thấu vào, sâu kín mang theo vài tia gió lạnh, nhưng chỉ là thoáng chốc, lại phục hồi lại một mảnh u tối tĩnh lặng,. Thử cố hết sức lực, vẫn là không thể khạc ra nổi một chữ, mồ hôi từ khóe mắt chậm rãi chảy xuống.

Lý Như sau khi đứng lên lại vòng trở lại, trên tay bê một chén cơm, thì ra vừa rồi là người tới đưa cơm.

"Hài nhi, ngoan, nương cho ngươi ăn." Nói xong cầm muỗng canh lên đưa về phía trước, hạt cơm dính vào mặt Bách Lý, trong phòng căn bản không có bất kì một thứ ánh sáng nào, chỉ có thể mù quáng từng muỗng từng muỗng đút xuống. Cầm ống tay áo lau chùi lung tung lên khuôn mặt tối đen của Bách Lý, đột nhiên chỉ chỉ sau có một khắc yên tĩnh lại bộc phát, cái chén vang lên âm thanh vỡ vụn "Xoảng" một tiếng va vào bàn ghế trong phòng, bắn tung tóe: "Nương làm ngươi không thể ăn sao? Ngươi trách nương sao? Ngươi trách nương sao?" Từ tiếng khóc mang theo kêu rên, cuối cùng là chứng cuồng loạn: "Ngươi tha thứ cho nương đi, ngươi tha thứ cho nương đi..." Từng tiếng một đâm thủng bầu trời đêm, làm cho người ta sởn tóc gáy.

https://thuviensach.vn

Lông mi Tập Ám khẽ run cũng không có mở ra, tiếng kêu rên như vậy đối với hắn mà nói cũng không phải là lần đầu nghe được.

Bách Lý không biết như thế nào mà Lý Như lại an tĩnh lại, chỉ biết mình cực kì sợ hãi, hỗn loạn ngủ rồi tỉnh, tỉnh rồi ngủ. Ở nơi này là căn phòng tối, thậm chí mình cũng không biết đêm hay ngày có gì khác biệt, mở mắt ra hay nhắm mắt cũng giống nhau, cũng không có thêm sắc thái nào khác.

Hoảng hoảng hốt hốt, một tia sáng lại xông vào, vừa trông thấy đã liền biến mất, lại vừa tới đưa cơm sao.

Thủy chung vẫn không nghĩ ra chính bản thân mình làm sao có thể ở đây, còn có toàn thân vì sao lại vô lực như vậy, là ai nhốt mình ở nơi này, nếu như muốn hại nàng, tại sao không trực tiếp giết nàng. Nàng căn bản không hiểu rõ tất cả như thế nào lại xảy ra, mình khi nào thì vào đây, trước đó tất cả đều quá bình thường, không có bất kì dấu vết nào.

Ngây dại không nhúc nhích, đường huyết mạch bị ngăn chặn, máu cũng trở nên lạnh buốt, chỉ có Lý Như là lời nói điên điên khùng khùng thỉnh thoảng lại khóc rống lên đau thương, một ngày cư nhiên cứ thế lại trôi qua, mở to mắt đi vào giấc ngủ, nhắm mắt lại thanh tỉnh.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 1

https://thuviensach.vn

Chương 6.2: Bách Lý mất tích (tt)

Nàng rốt cuộc cũng minh bạch, người đưa nàng tới chỗ này cũng không phải là muốn nàng chết, chết quá đơn giản, mà muốn nàng liên tục bị ép đến điên, trốn không thoát, quyền lợi cảm thụ ban ngày của một con người cũng bị tước đoạt.

Tây quận phủ tựa hồ lại trở về với tình cảnh thật lâu ngày trước, lặng lẽ, u ám. Từ trên xuống dưới trong vương phủ ai cũng không dám nhắc tới hai từ Bách Lý, chỉ cần bảo vệ mình, an phận, không ai nói ra được là Tập Ám lạ chỗ nào, chỉ là đều có thể tránh được thì nên tránh.

Nhưng có người cả gan cố tình ban đêm xông vào vương phủ với ý định hành thích, không ngờ lại bị bắt tại chỗ, mang đến tiền sảnh.

Trên ghế Thái Tuế ở tiền sảnh, Tập Ám nhàn rỗi nửa nằm nửa ngồi, trong mắt thoáng qua một tia khát máu chém giết. Thích khách che mặt, đôi tay bị trói chặt bắt chéo sau lưng quỳ gối một bên, ngắm nghía chén bạch ngọc dạ quang phát ra ánh sáng u ám, bỗng nhiên bay về phía lụa đen che mặt thích khách. "Bá" một tiếng mở ra, lộ ra một khuôn mặt nữ tử xinh đẹp, mang theo vết máu cắt ngang trên mặt.

Khuôn mặt của nữ tử lộ ra vẻ tái nhợt, một thân y phục dạ hành càng làm nổi bật lên làn da trắng nõn.

"Người nào phái ngươi tới?" Tập Ám lười biếng mở miệng, lộ ra vẻ có chút không tập trung.

"Ta sẽ không nói." Nữ tử chống lại khuôn mặt dễ nhìn của Tập Ám, hai gò má đỏ ửng lên.

"Không nói? Ta cho ngươi một cơ hội cuối cùng, nói, ta liền thả ngươi đi, không nói....." Tập Ám nhìn xung quanh trong hai hàng

https://thuviensach.vn

đội ngũ kỵ binh ngân giáp chỉnh tề: "Ta liền đem ngươi giao cho bọn họ."

Trên mặt nữ tử hiện lên một tia sợ hãi, đột nhiên ngẩng đầu lên, giống như biểu hiện của việc đặt cược cho khuôn mặt tuấn tú quyền uy kia: "Ngươi sẽ không....."

Khóe mắt thoáng qua một chút lo lắng, cười lạnh, cổ tay nhấc lên, dùng khí lực lớn làm nàng đứng dậy, ngã nhào vào lòng Tập Ám, môi trong lú khẽ liếm qua vành tai mềm mại của nàng, khiến cho toàn thân nàng một hồi run rẩy, ngón tay thon dài hơi dùng sức xé toạt áo ngoài của nữ tử, lộ ra chỗ da thịt non mềm của xương quai xanh, đôi tay đặt vào cổ áo dùng sức xé ra, kể cả áo lót cũng bị xé ra, lộ thân thể ra bên ngoài vào ban đêm lại càng thêm trong suốt, xuyên thấu.

Cơ hồ là trong chớp mắt, nữ tử bị một chưởng đánh ngã trên mặt đất, Tập Ám đi đến trước mặt, đôi mắt âm lãnh làm người ta không nhịn được mà thối lui: "Thưởng cho các ngươi hưởng dụng thôi." Binh sĩ cưỡi ngân giáp hai mặt nhìn nhau, có mấy gã đã rục rịch, khai bộ bước ra khỏi tiền sảnh, chỉ để lại một câu: "Làm xong liền giết."

"Không, ta nói, ta nói....." Phía sau truyền đến tiếng nữ tử không ngừng kêu đau, cuối cùng đè nén thành một tiếng thét phá vỡ thân thể mà ra, Tập Ám cũng không có dừng lại, đi thẳng về phòng.

Toàn thân Bách Lý run lên, chấn động xoay người, tiếng hét thảm thiết vừa rồi xa xôi như vậy cơ hồ lại đem màng nhĩ của nàng đâm thủng, là ai? Hẳn là sẽ không phải vì chính mình mất tích mà làm Tập Ám nổi giận, tra khảo hạ nhân nào đó chứ? Là Tiểu Mai sao? Vạn lần không được, đột nhiên ngẫm lại, hẳn là sẽ không, nàng còn nhớ rõ cái ôm sưởi ấm kia của Tập Ám vào buổi đêm ấm áp làm thân nàng lạnh lẽo. Giọng nói cực sủng của hắn nhất thời vang vọng bên tai: "Về sau, ngươi cứ gọi tên của bổn vương đi....." "Ta tin ngươi....."

https://thuviensach.vn

Ngày hôm sau, một đám nha hoàn lão mụ tử bên cạnh giếng, thần bí tụ tập một chỗ, khẩn trương hoảng hốt: "Có nghe nói không? Đêm hôm qua chính là nữ thích khách kia....." Nhìn quanh bốn phía, thấy không có gì khác thường mới nói tiếp: "Nhiều nam nhân hãm hiếp một nữ tử, đáng tiếc, làn da toàn thân từ trên xuống dưới không có chỗ nào nguyên vẹn, liên tiếp bị hành hạ đến chết, thời điểm đưa ra ngoài chỉ quấn một tấm chiếu, con mắt mở lớn như vậy, là chết không nhắm mắt."

"A....." Vài nha hoàn nhát gan sợ hãi đồng thanh kêu lên, chỉ cảm thấy sống lưng lạnh toát.

"Đúng vậy a, kể từ khi phi thiếp đến đây, vương gia đối xử với mọi người tốt hơn nhiều, nhưng là hiện tại, ai....." Một tiểu nha hoàn uất ức cong môi lên, bắt tay vào tẩy quần áo.

"Hừ, ngươi tìm đường chết, còn sợ xương quá cứng hả. Mau lên....." Một vị đại thẩm đánh một cái trên đầu tiểu nha hoàn: "Ngươi không muốn sống nữa hả?" Tốp người sửng sốt, đột nhiên vội tản ra, không dám nhiều lời nửa c

Tựa hồ như Liễu Nhứ tâm cũng ngày càng lạnh, Tập Ám vẫn giống như thường ngày cưng chiều nàng, đồ trang sức tốt nhất, áo đẹp nhất, Miêu Nhãn phượng điền, 12 trâm vàng, hoa trâm dạ minh châu, sa y Thiên Tàm Ti, la quần Bắc Hải xanh biếc, duy chỉ có thiếu sự ấm áp. Lúc nhiệt tình thì hắn không giống Tập Ám, lúc lạnh lùng thì hắn không phải Tập Ám. Nàng còn nhớ rõ khi hắn lạnh lùng phun ra câu nói khi đó, một trận run run từ lòng bàn chân len lỏi đến tận sống lưng.

"Bách Lý, nếu như ngươi nợ ta, chân trời góc bể ta cũng sẽ cùng ngươi dây dưa không rõ." Hung hăng bóp nát bình rượu thủy tinh tím trong tay, nát vụn đâm vào trong thịt, huyết nhục mơ hồ: "Cho dù cuối cùng là suốt cuộc đời của ta, Bách Lý." Gằn từng chữ, từng chữ một phun ra, hai chữ cuối cùng gần như là gầm thét lên.

Dấu môi son giữa ngực không tự chủ lại căng đau, run rẩy đau đớn.

https://thuviensach.vn

Không biết đã qua bao nhiêu ngày, cơ hồ như cho rằng chính mình đã bỏ mạng, cơ thể vẫn hư nhược, mềm yếu như vậy. Một ngày ba bữa bị Lý Như ép cho ăn, muốn chết cũng không được, muốn sống lại càng không thể sống.

Ở trong phòng tối đen này, một nữ nhân không động đậy được, một trắc phi lời nói điên điên khùng khùng, còn có một bộ hài cốt, mặc dù là nàng không nhìn thấy, nhưng rõ ràng cảm thấy được, hắn đang mở một đôi mắt trống rỗng chăm chú nhìn nàng. Từng lần một hỏi mình, Bách Lý, ngươi còn sống nổi sao? Ngươi sẽ không ra được, hắn cũng sẽ không tìm được ngươi.

Chỉ là một tòa hậu viện, chỉ cách bên ngoài năm ba bước, nhưng ông trời lại khéo léo chặt đứt vĩnh viễn toàn bộ ý niệm của nàng, bị thời gian làm cho quên lãng.

Ngày qua ngày, chính mình cũng đã mệt mỏi, đành phó thác chờ chết thôi.

Nhìn Lý Như điên điên, một tháng, hai tháng, bao lâu về sau, chính mình cũng sẽ giống như nàng, đành chịu đựng mà chết.

Không phân biệt được đã là đêm hay còn là ban ngày, rõ ràng nghe được một chuỗi bước chân quen thuộc, ngay sau đó, giọng điệu mất đi độ ấm kia, đang ở bên ngoài đình viện, chỉ cách một cánh cửa. Mông lung còn nhìn thấy rõ ràng bóng dáng hắn: "Tối hôm nay, tìm chiếc xe ngựa đưa nàng ra khỏi thành, dàn xếp cho tốt, từ nay về sau không cần trở về nữa."

"Dạ, gia." Theo một tiếng trả lời, tiếng bước chân xa dần

Vô lực há miệng khàn khàn giọng, hai chữ Tập Ám cuối cùng bị chặn nơi cổ họng không lên nổi, mặc cho nó thu hồi lại.

Nàng? Là Lý Như sao? Hắn đã đáp ứng đưa nàng đi. Tâm Bách Lý không khỏi vui mừng, tối hôm nay nếu có thể ra ngoài, sẽ có người phát hiện ra nàng.

Bách Lý chun chút mong đợi, ở một nơi tĩnh mịch như bên trong căn phòng này, khái niệm thời gian vốn đã bị đánh mất.

https://thuviensach.vn

Mỏi mắt chờ mong, rốt cuộc chờ được đến khi tiếng bước chân trầm thấp xuất hiện.

Khóa trên cửa kèm theo một tiếng vang "loảng xoảng", âm thanh khóa bị rút ra nghe vô cùng êm tai, kèm với một tia sáng yếu ớt tiến vào, đúng là quản sự của hậu viện.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 1

https://thuviensach.vn

Chương 7: Rơi vào tay người Liêu

Nhanh chóng tìm được Lý Như co rút một bên, không có một chút ngôn ngữ nào trao đổi, đành bị kéo ra chỗ trước xe ngựa, Lý Như cũng không náo loạn, chỉ im lặng. Một đoàn ánh sáng chiếu rọi lại biến mất, tại chỗ vừa xuất hiện, vẫn còn bóng dáng có hơi chút khom lưng.

Đôi mắt trong bóng đêm lóe sáng như mắt mèo, quét một vòng ra phía sau, thẳng tắp đi về hướng của Bách Lý, khẽ dùng lực liền bị ôm ra khỏi phòng. Ánh trăng ảm đạm, nhưng đối với việc cả ngày bị nhốt trong phòng của Bách Lý mà nói, bỗng chốc như được nhìn thấy được ánh sáng mặt trời, mắt giống như bị dao găm cắt xé, nước mắt vững vàng rơi xuống.

Bách Lý dùng hết khí lực trừng mắt nhìn, nam tử trông thấy nàng cũng không có chút nào ngạc nhiên, há miệng thở dốc yếu ớt nói: "Vương gia đâu? Ngươi mau đi thông báo cho vương gia." Âm thanh nỉ non yếu đuối khiến nam tử không vui nhíu nhíu mày, nhìn bốn phía không có gì khác thường mới đưa Bách Lý ném vào xe ngựa.

Theo đó thì "Oanh" một tiếng, như là một đồ vật nào đó bị nổ tung, hắn muốn mang nàng đi đâu? Hắn phát hiện ra mình cũng không thấy kỳ quái, càng không có đi bẩm báo với Tập Ám, một chiêu hoạt động bí mật thâm hiểm rất tốt.

Giờ đây bị mang đi như thế này, mình còn có thể trở về được sao? Ai muốnTập Ám không thể nào đem chuyện này nói cho người ngoài biết được, thả một tù phi, không phải chuyện vẻ vang gì, sẽ là ai chứ?

Không gian trong xe ngựa cũng chỉ một màu đen kịt, màu den của xa mạn theo xe ngựa đi tới mà đung đưa, thỉnh thoảng chảy vào

https://thuviensach.vn

từng điểm từng điểm ánh sáng yếu ớt. Chỉ là một khe hở, liền cũng đủ để nàng nhìn thấy rõ ràng ở trong xe ngựa trừ nàng cùng Lý Như, còn có một người khác.

Ánh trăng mông lung chiếu trên mặt, khiến cho da phát ra một màu xanh đen u ám, đợi nhìn thấy rõ ràng thì mồ hôi không tự chủ được len lỏi lên tới cột sống.

Là Tiểu Liên, nha hoàn thân cận của Liễu Như, mình sớm nên nghĩ tới, lấy điều gì đảm bảo cho một nữ tử như thế, nhiều nhất là lòng dạ ngay thẳng thì sẽ không hại người, mệt mỏi nhắm mắt lại, đều là bản thân nhìn sai.

Ánh mắt của Tiểu Liên cũng xem xét kỹ Bách Lý, liếc mắt khẽ cười nói: "Lý phi, ngài không cần cảm thấy kỳ quái, là Liễu phi nhân từ, sợ các người theo dọc đường tịch mịch, phân phó ta đưa tiễn."

Khí lực để cau mày cũng không có, chỉ có thể sâu kín nhìn chằm chằm nàng, theo xa mạn vừa rơi xuống nhìn những điểm nhỏ trong hậu viện.

Hành lang kia đã không hề quen thuộc nữa, lá rụng về cội, cỏ xanh mênh mông phủ đầy hậu viện.

Xe ngựa dần dần rời đi, đi qua tiền viện liền thấy Tập Ám đứng trong viện, sắc trắng bao trùm, từng mảnh giống như cục đá bén nhọn nện xuống. Người khoác áo choàng Tuyết Lang, thoạt tiên, dấu chân sớm đã bị phủ kín, một thân bạch y cô tịch khiến lệ Bách Lý không ngừng tuôn ra ướt gò má.

Đem hết sức lực toàn thân, dù là đã trăm ngàn vết thương, Bách Lý cũng muốn đánh một trận cuối cùng, dù là ngã xuống xe ngựa cũng không sao cả, chỉ cần Tập Ám mờ mịt nhìn thấy nàng. Ở lúc ý chí đang mạnh mẽ nhất, thân thể có dần dần có chút hơi sức, giọt mồ hôi to như hột đậu rơi xuống, chỉ muốn dùng khí lực để tiến về phía trước ngã xuống.

Nhưng cuối cùng cũng không làm được, một đôi tay nhẹ nhàng đặt lên vai nàng, có hơi dùng sức, Bách Lý liền ngã về lại tấm ván gỗ lạnh như băng: "Lý phi, ngài nên giữ chút hơi sức đi."

https://thuviensach.vn

Tiểu Liên thu tay lại, khóe miệng nở ra một nụ cười yếu ớt, mắt theo tầm nhìn của Bách Lý hướng ra xe ngựa: "Vương gia thật là đẹp mắt, mặc dù là trong hoàn cảnh này, vẫn giống như một c cây tùng nhiệt thành, khó trách Liễu phi của chúng ta lại khuynh tâm như vậy."

Ngực lại đau đớn, so với lúc xưa còn dữ dội hơn, giống như là thứ gì bị bóc tách ra.

Đưa vào tầm mắt của Bách Lý lần cuối cùng, chính là bóng dáng Tập Ám khẽ run dưới đống tuyết trắng, xoa nhẹ lên dấu răng giữa xương quai xanh.

Chỉ một phen, Tập Ám liền biến mất, Tây Quận phủ cũng rời ngày càng xa.

Từ vốn là hy vọng đến thất vọng, lại từ thất vọng đến tuyệt vọng, tim của mình thật yếu ớt đến không chịu nổi một kích.

Một lần nữa mở mắt ra, đôi mắt đạm mạc dị thường sắc bén, một lần nữa gặp lại ánh sáng, ta liền muốn sống tiếp. Ở trong bóng tối kéo dài hơi tàn không bằng ở trong ánh sáng vùng vẫy giãy chết, dành được một tia cơ hội sống.

Liễu Như, ngươi hãy đợi đến một ngày, ta một lần nữa tiến vào Tây Quận phủ, nợ máu, một khoản một khoản ta sẽ đòi lại tất cả.

Quất roi thúc ngựa, bất chấp xóc nảy, cũng không để ý đến thương tích trước mắt của Bách Lý. Trên đường, Tiểu Liên thay đổi xiêm áo cho các nàng, cũng rửa mặt chải đầu qua loa, vì để lúc ở trọ không bị hoài nghi. Lý Như cực kì an tĩnh, nhìn kỹ lại, vẫn hỗn độn ngủ say, nghiễm nhiên là bị hạ độc.

Cứ như vậy ban ngày lên đường, ban đêm ở trọ, một chiếc xe ngựa, bốn người, dần dần cách xa Trường An.

Mỗi ngày đều ngoan ngoãn ăn cơm, ngoan ngoãn nghỉ ngơi, chỉ vì một lý do đơn giản, sống.

Dù là thức ăn kém thế nào đi nữa cũng một hơi nuốt xuống không chút dư thừa, giống như đó không phải là thức ăn, mà là

https://thuviensach.vn

mệnh.

Xe ngựa liên tục đi về hướng Bắc, giống như chẳng có mục đích gì, thực tế là đã sớm có mưu tính. Liễu Nhứ làm việc không hổ là tỉ mỉ chu đáo, nhất định cho nha hoàn thân cận đem các nàng thu xếp ổn thỏa mới yên lòng. Ít nhất, nàng ta cũng nắm giữ lối ra của họ.

Sau một đêm dừng lại ở một trấn nhỏ xa xôi, trên xe ngựa chất đầy thức ăn nước uống, khẩu phần ăn ước chừng cũng dành cho mấy ngày. Ánh mắt nghi hoặc của Tiểu Liên hướng về Bách Lý nói: "Lập tức sẽ tiến vào sa mạc, không quá mấy ngày nữa sẽ đến.

Sa mạc? Bách Lý suy nghĩ đến tình huống xấu nhất, nhưng trong lòng vẫn là không nhịn được cả kinh, sa mạc, thật sự là tới phương Bắc sao? Thì ra là sắp đến địa phận của man di.

Tốc độ của xe ngựa bắt đầu chậm dần, thỉnh thoảng còn trì trệ không đi, cát vàng thổi vào bên trong xe, đều phủ kín người, đầu, đầy mặt.

Bầu trời phương Bắc, tiếng gió thét gào mang theo nhiều bí ẩn, vù vù thổi trên mặt đất, giống như bị đao cắt đổ vào lục phủ ngũ tạng vậy.

Bách Lý ấm ức tựa người vào bên cạnh, gió cát khắp nơi, lúc nào cũng thể táng thân tha hương ở nơi này, còn chờ được đến ngày trở về sao?

Tiểu Liên thao thao bất tuyệt nói về tình cảm trước kia của Liễu Nhứ cùng Tập Ám, hắn thương, hắn sủng nàng, vì Bách Lý mất tích mà chỉ vương lại một chút nhớ nhung, vừa nói, lại vừa làm động tác khoa trương theo. Bách Lý cười lạnh, cặp mắt liếc nhìn bên ngoài xe ngựa, không mảy may mang theo một chút tình cảm nào.

Tiểu Liên càng nói càng hăng say, liền tiết lộ ra bản chất của Liễu Nhứ, thực tế như thế nào nàng ta được sủng ái, vì sao còn phải phí hết tâm tư để diệt trừ nàng, nàng được sủng ái như thế, còn có thể để ý không tính toán với Bách Lý, người như là cái đinh trong mắt nàng? Càng nói càng lộn xộn, cuối cùng chỉ có thể che giấu, từ

https://thuviensach.vn

từ vào thời điểm không thể che giấu được nữa, Tiểu Liên không thú vị há miệng thở dốc, khôi phục mà nhắm mắt lại.

Ở giữa sa mạc không thể tìm thấy quán trọ, đã muộn, các nàng đành chen chúc trên xe ngựa, trên người đắp chăn bông, nhưng vẫn là không chống đỡ nổi cái lạnh này, phương Bắc rốt cuộc với phương Nam vẫn là bất đồng.

Giữa những hỗn độn, ánh rạng đông lại chiếu xuống khắp sa mạc, xe ngựa tiếp tục đi tới, vì việc này vẫn không biết mục đích.

Đột nhiên, xa xa truyền đến tiếng vang ù ù, giống như là tiếng sấm, từ xa đến gần, âm thanh này Bách Lý nghe quá quen thuộc. Ở thời điểm nàng mất tích mấy ngày kia, liền thường xuyên nghe được Tập Ám cưỡi ngân giáp như thế này tiến tới.

Đội kỵ mã trong nháy mắt liền bao vây lấy bọn họ, mang theo bụi đất bay tung đầy trời, giống như là bắt được con mồi bẩn thỉu, đội kỵ mã vây quanh xe ngựa bọn họ thành một vòng tròn, có xu hướng đến gần, từ từ thu nhỏ lại, đến gần họ.

Ngựa bị hoảng sợ nâng vó trước lên, "Bốp" một tiếng tránh thoát dây cương, buồng xe trong nháy mắt sụp đổ, bụi bặm rơi đầy phía sau, lộ ra ba vẻ mặt thất kinh.

Phía trên vang lên một trận cười vang, đội kỵ mã vẫn như cũ dựa theo vòng tròn ban đầu từng bước một di chuyển, kèm với âm thanh lỗ mãng của nam giới, cười chế nhạo.

Bách Lý tựa người vào tấm ván gỗ cũ nát nhìn đội kỵ mã này, nhìn lên liền lập tức cúi đầu, xem phục sức của bọn hắn hẳn là người Hồ, tương truyền người Hồ sinh ra vô cùng cao lớn, bản tính tàn bạo bất nhân, khát máu thành tính, trong lòng bất giác lại bi thương.

Theo một tiếng ngựa hý, đội kỵ mã tránh ra một lối, một chiến mã cao lớn xuất hiện trước mắt ba người.

Người ở trên lưng mặc áo lông báo vằn, đôi giày đen quấn tới đầu gối, trên đầu đội mũ nỉ cùng màu, ngang bướng mà lại dị thường nguy hiểm. Toàn thân tản ra một loại cao quý của vương giả, cao ngạo như một báo tử trên thảo nguyên.

https://thuviensach.vn

Tuấn mã cao lớn bước đi thong thả tới trước mặt bọn họ, đi thêm một bước sẽ dẫm nát xương cốt yếu ớt của các nàng.

"Từ đâu tới?" Không kiên nhẫn nheo mắt lại, khẩu khí biếng nhác nhìn chằm chằm ba người dị tộc ở trước mắt.

Tiểu Liên đã sớm bị tình thế này làm sợ hãi đến mức quỳ rạp xuống, Lý Như mặc dù đã sớm thanh tỉnh, nhưng vẫn có vẻ điên điên. Thấy Tiểu Liên quỳ xuống cũng quỳ xuống, nhìn trái bầu vẽ cái gáo học theo Tiểu Liên, trán Bách Lý chảy ra tầng tầng mồ hôi mịn, thân thể bị tê liệt mấy tháng, trải qua đường dài xóc nảy sớm đã mệt lả không chịu được, chỉ có thể dựa vào tấm ván gỗ dưới thân, nửa nằm trên đất cát.

Nam tử cầm đầu nhìn chằm chằm ba người, không kiên nhẫn lặp lại: "Ở đâu ra?"

Lý Như đã khôi lại mấy phần dung nhan thanh tú, ngẩng đầu lên nhìn người cưỡi ngựa một chút, lại quay sang nhìn Tiểu Liên bên cạnh, Bách Lý phía sau lưng. Trong mắt lóe lên một tia mê man, lập tức liền đứng lên chỉ trực tiếp vào tên nam tử: "Ngươi là ai? Mau đưa ta trở về, nếu không phu quân của ta sẽ không bỏ qua cho ngươi." Tiểu Liên vội vàng kéo góc áo của Lý Như, lại bị hung tợn gạt ra.

Bách Lý kinh ngạc há miệng, muốn ngăn cản những lời, nhưng cuối cùng chỉ là ngơ ngẩn.

"A, phu quân ngươi là ai?" Giống như lòng hứng thú được kích thích, hai hàng lông mày thêu cao vô cùng tốt.

"Hừ, Nam Triều Tây Quận vương Tập Ám, người ta gọi là Chiến Thần, ngươi chưa nghe nói qua sao?" Hai gò má Lý Như dần dần ửng đỏ lên, tựa hồ như người đã khôi phục lại thần sắc bình thường.

Đôi mắt đen chợt lạnh lùng nhìn sâu không thấy đáy, thoáng qua một tia lạnh lẽo, roi trên tay phải nhẹ giơ nâng chiếc cằm thon của Lý Như lên: "Mang về."

"Vâng."

https://thuviensach.vn

Thị vệ bên cạnh vẫn còn đang ở trên lưng ngựa một tay xách Lý Như lên như một cái túi rách.

Đôi mắt cực lạnh hướng về phía Bách Lý: "Ngươi, là ai?"

Không muốn lãng phí hơi sức nhắm mắt lại, hồi đáp hắn với vẻ mặt lạnh băng.

"Sưu" một tiếng, cây roi kim văn thon dài không hề báo trước quất về hướng Bách Lý, một cỗ khí lạnh ném nàng lên, lại vừa nặng nề rơi xuống đất. Một lúc sau mới nghe được thanh âm của thân thể nặng nề va đập trên mặt đất, toàn thân đau đớn giống như bị tan nát hết xương cốt.

Tiếng kêu đau cơ hồ bật lên trong cổ, thử giãy giụa vài cái, cuối cùng vô lực rơi vào vực sâu tăm tối.

Cây roi trên tay một lần nữa vung lên, một nam tử đi theo bên cạnh vội vàng ngăn cản: "Vương, nàng ta dường như bị trúng độc."

"Tất cả mang đi." Nam tử đứng đầu quay ngược lại, cưỡi ngựa cuồn cuộn nổi lên nghìn tầng cát, lồng lộng hùng dũng biến mất trong sa mạc.

"Quả thực là trúng độc, là một loại độc dược cấp tính, sau khi có tác dụng toàn thân xụi lơ, để lâu không dùng giải dược, tứ chi không thể hoạt động, sẽ thối rửa, may mà phát hiện vẫn còn sớm." Thanh âm của một nam giới không nóng không lạnh dần dần truyền vào tai Bách Lý, gắng sức nâng mí mắt lên, chống lại một đôi mắt thâm thúy như hổ báo, vội vàng xoay đầu đi. Trong phòng còn có một người khác, lời mới vừa nói ban nãy là đại phu tới.

Trúng độc? Thiếu chút nữa liền sẽ bị tê liệt

Cằm bị cưỡng chế ép quay trở lại: "Muốn giải độc sao?" Nam tử ngồi bên giường nghiêng người tới, một tay giữ lấy cằm nàng.

Nghi ngờ trừng mắt nhìn, xem ra lời đồn bên ngoài chỉ là phóng đại, người Hồ cũng có những người tốt đấy chứ.

"Cầu xin ta" Vừa vặn hai chữ liền đánh nát ấn tượng tốt ban đầu, đôi mắt căm phẫn trừng trừng nhìn hắn.

"Không muốn?"

https://thuviensach.vn

Bách Lý lần nữa nhắm mắt lại, gắng dùng lực khẽ vung ra một chữ: "Hừ."

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 1

https://thuviensach.vn

Chương 8: Trở thành nữ đầy tớ

Cầm bị mất đi lực giữ theo đầu bị vứt sang một bên: "Vậy ngươi cứ chờ vài ngày nữa liền trở thành người bại liệt thôi."

Đại phu một đường đuổi theo bóng lưng của hắn ra ngoài: "Không trị nữa sẽ chết....."

"Ngươi có ý kiến gì sao?"

"Không có, không có....."

Nữ nhân của Liêu quốc không thể so với Nam Triều, ngay cả cho ăn cơm cùng canh đều hết sức thô bạo, cũng không quản là có nuốt vô hay không, cầm thìa lên liền hướng trong miệng nhét vào.

Bách Lý nuốt một ngụm canh sặc ở trong cổ, không nhịn được ho khan. Cả người mềm nhũn bị nhét vào chăn, giống như một cái bánh chưng bị bao bọc thật chặt.

Tôn nghiêm, ở thời loạn lạc này thì được tính là cái gì, bất quá chỉ là một lời cầu xin mà thôi, nếu tình trạng này cứ tiếp diễn, mình làm sao trở về? Làm sao trở lại bên người Tập Ám?

Khi gặp lại, Bách Lý đã sớm che giấu tâm tình trong mắt, đem hết khí lực chậm rãi phun ra hai chữ: "Xin ngươi....."

Nam tử giống như là không có nghe thấy, đem tai nhích gần tới bên môi Bách Lý:

"Cầu xin ngươi, cứu ta....." Cơ hồ là khí lực đã cạn kiệt, nói xong thở hổn hển.

Chỉ là hắn không có ý rời đi, cự ly vẫn gần như vậy, rõ ràng có thể ngửi thấy mùi xạ hương nhàn nhạt, một ít tóc tán loạn ở bên tai, làm không khỏi tăng thêm phần nguy hiểm.

"Giúp ta giải độc."

Hài lòng quay đầu lại, tròng mắt đen đối diện với sự cầu xin trong mắt nàng, giữa đôi môi lưu lại một chút khe hở.

https://thuviensach.vn

Trong mắt nhanh chóng thoáng qua một tia hốt hoảng, toàn bộ lại bị đè ép trở về, bạo gan chống lại đôi mắt khiêu khích của hắn.

Nam tử hài lòng lui ra, phân phó đại phu trẻ tuổi bên cạnh: "Giải độc."

Hàn Hữu Thiên phấn chấn co giãn các khớp ngón tay, phát ra âm thanh gõ vang thanh thúy, đã lâu không đụng tới việc giải độc rồi, khiến cho thần y hắn cảm thấy cực kì hứng thú.

Sau đó, Bách Lý liền được an trí ngâm vào một thùng nước tắm đầy dược thảo, mồ hôi trên người cẩn thận theo lỗ chân lông, cấp thiết bài xuất ra ngoài, một thân lại một thân, tóc đen bị mồ hôi thấm ướt, hơi nóng của sương mù xông lên làm khuôn mặt nhỏ nhắn của Bách Lý đỏ bừng. Rõ ràng là nóng muốn chết, cũng không khỏi rùng mình một cái, một tia lạnh lẽo từ lòng bàn chân dần dần bay tới đỉnh đầu, hóa thành một tầng mồ hôi tống ra ngoài, một đợt lạnh lẽo hơn lại một lần nữa kéo tới, tra tấn tinh thần yếu đuối của Bách Lý.

Toàn thân đau đớn giống như bị xé nứt, loại độc này lại vào được sâu đến như thế, muốn trừ cần thiết phải nhập vào tới tận xương tủy.

Phải lặp lại mấy ngày như thế, Bách Lý mệt lả nửa nằm trên giường, thân thể mặc dù vẫn hết sức khó chịu, nhưng các đốt ngón tay đã có hơi nhúc nhích được, tiếng nói cũng càng lúc càng rõ ràng.

Hàn Hữu Thiên là người Hán, tuổi vừa mới 25, y thuật lại dị thường xuất sắc. Nhiều năm ở Xu Mật Viện phương Bắc, đi theo bên cạnh Gia Luật Thức.

Vương triều Liêu quốc này là do tộc Khiết Đan xây dựng nên, người sáng lập ra là Gia Luật A Bảo Cơ. Lãnh thổ phía Đông đến Bắc Hải, Đông hải, Hoàng Hải, Bột Hải, phía Tây tới núi Kim Sơn, cát chảy, phía Bắc tới sông Khắc Lỗ, cùng với sông Ngạc Nhĩ Côn, lưu vực sông Sắc Lăng Cách, Đông Bắc ra đến ngoài chân núi Hưng Yên Lĩnh Nam, phía Nam giáp với Sơn Tây Bắc Bộ, sông ngòi Hà Băc cùng với Cam Túc bắc giới bây giờ.

https://thuviensach.vn

Thiên Hiển tháng 11 năm thứ hai, Gia Luật Đức Quang kế vị, Thiên Hiển năm thứ sáu, Đan vương của Hậu Đường ở phía Đông bại trận, cắt nguyên lãnh thổ Bột Hải cho Gia Luật. Gia Luật Đức Quang thống nhất Khiết Đan.

Thiên Hiển năm thứ 11, tiết độ sứ Hậu Đường Thạch Kính Đường quy thuận, đồng ý cắt nhượng 16 châu của Yên Vân làm điều kiện, cầu xin Gia Luật Đức Quang xuất binh viện trợ Hậu Đường.

Trong hai tháng, Liêu quốc vì đánh mất lòng dân mà dẫn đến sự phản kháng của người Trung Nguyên, vô lực củng cố thống trị.

Trong 9 năm Gia Luật Nguyễn làm vua. Liêu quốc cùng Nam Triều trời sinh như là địch thủ, không ngừng chiến tranh, phản kháng.

Hiện tại là Gia Luật Nguyễn chính thức cầm quyền, dưới trướng có hai mãnh tướng, Nam viện là đại vương Gia Luật Tài, chủ quản tài chánh, Bắc viện là đại vương Gia Luật Thức, tay nắm binh quyền.

Bách Lý biết rõ vừa vào tới Liêu quốc, cơ hội trốn ra ngoài hết sức mong manh. Nếu sống thì chỉ có khuất nhục cúi đầu, bởi vì trong mắt người Liêu, sinh mệnh người Hán ti tiện như cỏ rác, sinh ra không thể chọn lựa khí tiết, đành chọn công việc thấp hèn mà thôi.

Bách Lý mừng rỡ khi dần dần phát hiện, chân tay rốt cuộc cũng có khả năng hoạt động, nghỉ ngơi vài ngày cũng có thể xuống giường đi lại được.

Thân thể vừa mới khôi phục lại, liền bị những nữ nhân Liêu quốc liền đẩy nàng vào phòng giúp việc, thay đổi y phục của nô tỳ, chẳng biết tại sao lại trở thành nha hoàn của trắc vương phi Gia Luật Thức.

Nhìn chất vải bố thô ráp của quần dài trên người mình, màu sắc xám xịt, Bách Lý vô vị bê thau rửa mặt lên đi theo một nha hoàn dẫn đầu vào một tòa Vân Trung Các hoa lệ. Dây leo Tử La, non bộ Ôn Tuyền, tạo hình cực kỳ giống kiến trúc của phương Nam.

https://thuviensach.vn

Đẩy song cửa có khắc Hoa Điêu tinh xảo mở ra, liền thấy bên trong phòng có một tiểu mỹ nhân vóc người nhỏ nhắn đang nửa nằm trên giường, dung nhan ngọt ngào, nghiễm nhiên là nữ tử Giang Nam quyến rũ.

Nha hoàn dẫn đầu lui ra ngoài, Bách Lý bưng thau rửa mặt để trên mặt bàn có hoa văn nhẹ mở mắt ra phân phó: "Rửa mặt đi."

Bách Lý dùng khăn lông nhẹ thấm nước nóng nhẹ nhàng lau chùi những ngón tay có sơn móng của nữ tử, nàng chưa từng hầu hạ ai, vì vậy lau cực kỳ cẩn thận.

Đột nhiên đôi tay chợt bị hất ra, còn chưa kịp phản ứng, đành phải theo bản năng chống đỡ trên mặt đất, mở bàn tay ra một đạo vết thương bén nhọn, dẫn đến từng trận đau nhói gào thét kéo tới.

Dung nhan đẹp đẽ nở ra một nụ cười diễm lệ tuyệt luân, nhưng mắt nhìn Bách Lý lại dị thường u ám. Chỗ mắc cá chân của đôi chân trần dùng một khối dây đỏ quấn quanh duyên dáng , chân ngọc nhẹ nhàng giơ lên nâng cằm Bách Lý: "Một đứa nha hoàn lại có diện mạo như thế này." Ngữ khí cũng là mềm giọng, nụ cười trên mặt không giảm chút nào.

Cửa truyền đến một hồi thanh âm xao động, một người bóng dáng kiên đĩnh tuấn lãng đi vào Vân Trung Các. Nữ tử nhấc chiếc váy màu tím lên, bước nhỏ tiến tới nhào vào lòng ngực nam tử: "Vương, ngài đã tới."

"Xảy ra chuyện gì?" Vừa nhìn thấy Bách Lý ngã ngồi trên mặt đất cùng nước đọng khắp phòng, Gia Luật Thức không vui nhăn mày lại.

"Không có gì, là nha hoàn mới tới, không cẩn thận để đổ nước mà thôi, nha hoàn này ta thực thích a, liền để lại ở bên cạnh Nhứ nhi đi." Nữ tử làm nũng ôm lấy hông hắn.

Nhứ nhi? Khiến Bách Lý không nhịn được liền nghĩ tới Liễu Nhứ, lòng dạ hai nữ tử quả thực giống nhau, thậm chí cả tên cũng là một.

https://thuviensach.vn

Gia Luật Thức vươn tay qua eo ôm lấy nàng đi về phía giường, giang hai tay để cho Ôn Nhứ cởi y phục cho hắn: "Còn quỳ đó làm cái gì? Còn không mau lau khô nước đọng trên đất."

Bách Lý trong nháy mắt phản ứng kịp, vội một bên cầm khăn lên thu thập, lau rồi vắt khô, vắt khô rồi lau, nước đục lẫn vào máu trên tay từ từ nhiễm đỏ nước trong thau rửa mặt. Đau đến mức sức lực vắt khô nước cũng không có.

Hai người trên giường không để ý một chút nào đến nàng, một trận ái muội âm thanh quần áo sột soạt phía sau, từng trận âm thanh yêu kiều rên rỉ khó có thể kìm nén phát ra từ trong miệng Ôn Nhứ. Âm thanh bị chặn ở môi, biến mất ở trong cổ, tiếng thở dốc của nam nhân ngày càng nặng, mang theo ham muốn không thể kháng cự.

Bách Lý x muốn vứt đi giẻ lau trong tay chạy đi, nhưng cuối cùng vẫn là tê liệt ngã xuống mặt đất, hai đầu gối chỉnh tề quỳ không ngừng lau chùi trên mặt đất. Nàng quá rõ ràng, một nha hoàn cứng đầu cứng cổ sẽ gặp phải dạng đãi ngộ gì, huống chi hiện tại, người nắm giữ tính mạng của nàng cũng không có cho phép nàng rời đi.

Trên giường không ngừng luật động, phát ra những tiếng vang mập mờ, tiếng rên rỉ của nữ tử dần dần thăng cấp thành tiếng hò hét phóng đãng, cùng với tiếng gầm nhẹ của nam tử, trên giường không phát ra bất kỳ âm thanh nào nữa, chỉ có tiếng hít thở nồng đậm bình ổn của hai người phía sau.

"Đi mang chậu nước tới đây." Một hồi sau, âm thanh hơi khàn khàn khi kích tình qua đi của Gia Luật Thức truyền vào tai Bách Lý.

"Dạ." Bách Lý nhanh chóng bưng tới một chậu nước nóng sạch sẽ, đặt ở đầu giường.

"Tới đây, giúp ta lau sạch mồ hôi."

Cái gì? Nàng không có nghe lầm chứ, nha hoàn còn phải làm những loại chuyện này?

Bách Lý cầm khăn nóng đi tới bên giường, mắt nhìn chằm chằm bàn chân, đôi tay đưa tới.

https://thuviensach.vn

"Muốn ta tự mình làm sao?" Mồ hôi theo khuôn mặt chảy tới cần cổ, quấn bện trên ngực tráng kiện của hắn.

Tâm kiềm nén, Bách Lý cầm lấy khăn lông lau trên khuôn mặt tuấn lãng của Gia Luật Thức, gương mặt của người Đại Liêu đều dài hơn, cực kỳ thô hào phóng khoáng, mà hắn lại bất đồng là trong đó còn mang theo tỉ mỉ, hết sức ưa nhìn. Bách Lý không khỏi nghĩ tới Tập Ám, hắn cười lên, cả khuôn mặt đều là tà khí, mềm mại dừng động tác trong tay, giống như mỗi lần sau khi hoan ái, nàng nằm trên ngực phập phồng của Tập Ám, giúp hắn lau sạch mồ hôi vậy.

Cổ tay bị gắt gao nắm lên, Bách Lý cả kinh chợt run lên mới nhìn rõ nam nhân trước mặt là Gia Luật Thức. Thân thể đột nhiên ngồi dậy, xích lõa nửa người trên tới gần nàng: "Làm còn rất thuận tay." Cổ tay bị nặng nề hất ra truyền đến từng trận đau đớn tê dại.

"Đi ra ngoài." Gia Luật Thức ôm chầm Ôn Nhứ bên cạnh nằm xuống.

Bách Lý bưng thau rửa mặt đi ra ngoài, trong lòng không khỏi nghĩ thầm, đúng là một con người kỳ quái.

Cuộc sốngBách Lý hết sức khổ sở, buổi sáng trời chưa sáng đã phải rời giường, mùa đông phương Bắc lạnh như muốn đoạt mạng, bầu trời xám xịt không ngừng rơi xuống những bông tuyết như lông ngỗng, đồ dùng để lấy nước cũng đóng một tầng băng mỏng.

Bách Lý không ngừng xoa nắn đôi tay vì lạnh mà đỏ bừng lên, luôn luôn hướng về phía lỗ tai mà bịt lại, mỗi lần thở ra một hơi liền kết thành một tầng hơi nước thật mỏng.

Vốn là, làm nha hoàn thân cận của trắc vương phi không phải làm những công việc nặng này, đây là Ôn Nhứ cứ kiên trì nói không thể tin được người khác, tất cả đều phải do Bách Lý chuẩn bị, theo ý tốt của nàng, mỗi ngày đều mệt mỏi gần chết.

"Một lát, đi giúp ta lấy một ít nước tuyết, vương thích dùng nước tuyết đun sôi để pha trà, nhớ kỹ, nước tuyết trong lọ bạch ngọc cần phải sạch sẽ, đừng để rơi rơi dính trên mặt đất dơ bẩn." Ôn Nhứ

https://thuviensach.vn

uống trà sữa nóng trong tay, trên mặt trước sau như một vẫn cười rất ngọt ngào vô hại.

"Vâng." Bách Lý cầm lấy lọ bạch ngọc trên bàn, đứng ở giữa sân. Miệng lọ bạch ngọc rất nhỏ, tuyết rơi dày đặc cũng chỉ có vài giọt rơi vào. Đình viện bị tuyết bao phủ cùng với bầu trời nối thành một mảnh, toàn bộ bầu trời chỉ để lại một loại sắc thái đơn điệu. Mắt bị đâm cũng không mở ra được, thỉnh thoảng vài bông tuyết nghịch ngợm rơi vào cánh môi nàng, khẽ liếm láp, lành lạnh, một tia lạnh lẽo rơi vào trong khoang miệng.

Ngày ấy bị mang đi khỏi Tây Quận phủ, cũng có tuyết như thế này, Tập Ám khoác áo choàng tuyết lang đứng ở trong tuyết, giống như một người bị lãng quên mà độc lập lẻ loi như loài lang sói, cô tịch, lạnh lùng. Hôm nay, chính mình đứng dưới bầu trời phương Bắc, tuyết rơi khắp nơi, Tập Ám, phương Nam cũng giống như vậy sao?

Phía sau truyền đến tiếng bước chân sột soạt, Gia Luật Thức giật lấy lọ bạch ngọc trong tay nàng ném trên mặt đất, một chút hóa thành nước chảy ra miệng lọ.

Thân thể yếu ớt vô lực trong tuyết không hiểu hấp dẫn hắn. Cúi người xuống chiếm lấy môi nàng, mang theo sự xâm lược không ai bì nổi, cạy hàm răng đang khép chặt, một tầng lại một tầng xâm nhập. Bách Lý tránh không được, chỉ đành phải hé miệng thừa dịp lưỡi của hắn xâm lấn thì cắn một cái. Nếm được mùi máu tanh, Gia Luật Thức tựa hồ không có ý dừng lại, khiến máu lẫn vào trong miệng hai người, hôn càng sâu hơn.

Đỡ Bách Lý đôi môi đã sưng mọng, tiếng Gia Luật Thức khàn khàn tràn ngập tình dục: "Làm nữ nhân của ta."

Nhẹ nhàng kéo tay đặt trên vai nàng xuống, không kiêu ngạo cũng không tự ti, tựa hồ còn mang theo vài tia giảo hoạt, gằn từng chữ từng chữ một rõ ràng: "Ta, đã, có, phu, quân."

"Là ai?"

https://thuviensach.vn

"Ta hiểu rõ ngươi sẽ không thả những tù binh như chúng ta, nhưng là cuối cùng có một ngày, ta sẽ trở lại bên cạnh hắn." Bách Lý nắm chặt đôi tay, thốt ra khỏi miệng những lời này cũng giống như là một loại tuyên thệ của thần thánh.

Gia Luật Thức khép hờ đôi mắt để ý tới, vẻ mặt tao nhã nhưng trong giọng nói lại mang theo một tia tức giận: "Ngươi cho rằng ngươi còn có thể gặp mặt hắn sao?"

"Phải" Chỉ hai chữ, khi nói ra miệng không khỏi làm Bách Lý ưỡn thẳt lưng, ánh mắt theo đó cũng tỏa sáng, phát sáng rạng rỡ.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 1

https://thuviensach.vn

Chương 9: Đưa vào trận huấn luyện cực kỳ bi thảm

"Ngươi không sợ bổn vương cưỡng bức ngươi sao?" Nhìn bóng dáng trong tuyết dần dần bị bao phủ, Gia Luật Thức bật thốt lên.

"Ngươi sẽ không....." Bách Lý nói chắc chắn, giống như là tổng thể đã chắc chắn thắng lợi.

"Vì sao?"

"Bởi vì ngươi là vương, hơn nữa lại là một vương kiêu ngạo."

Trong tuyết, hai người đối diện nhau mà đứng, Gia Luật Thức cuối cùng cũng thu hồi tầm mắt, tiếng bước chân dẫm trên tuyết đọng phát ra tiếng vang trong trẻo, vốn là nối thành một mảnh tới giữa đình viện lưu lại một điều phân tách thật thâm sâu: "Nữ nhân, quá thông minh sẽ làm cho người ta gai mắt."

Bách Lý cũng không suy nghĩ nhiều đến lời nói của hắn, cầm chiếc lọ bạch ngọc trên đất lên cố chấp đứng dưới bầu trời

Trong đại sảnh, vài cái hỏa lò cao lớn đang bốc cháy, vừa đi vào liền thấy ấm áp dễ chịu. Trong sảnh, vài nữ tử đang ngồi, gồm có Vương phi Gia Luật Thức, hai trắc phi, hai tiểu thiếp. Trong năm người chỉ có Ôn Nhứ là người Hán, vì vậy cũng có vẻ nhỏ nhắn hơn, ánh mắt lấp lánh, thủy chung trên mặt vẫn mang theo nụ cười duyên. Vương phi là người Đại Liêu, nhỏ hơn Ôn Nhứ mấy tháng, nhìn qua không mất đi sự chững chạc, ngồi ngay ngắn ở một bên, nhẹ uống trà nóng.

Một phi khác cùng Ôn Nhứ là bằng nhau, Liễu Diệp Mi, đôi phượng nhãn, giống như dịu dàng giống như giận dữ, trong năm người nàng liền là người luôn được sủng ái nhất, cũng là tranh đấu lợi hại nhất.

https://thuviensach.vn

"Tỷ tỷ, ngươi như thế nào lại không thương tiếc để cho một đứa nha hoàn đứng ở trong tuyết cả nửa ngày như vậy?" Trắc phi Dương thị không khỏi thút thít nói.

"Còn không phải là do Vương nói muốn uống trà ta tự pha sao? Nước tuyết lấy trên bầu trời, ngọt lành nhuận cổ họng, nha hoàn này bất quá hiểu được tâm ý của ta, nói thật ta cũng không nỡ, trông cả người da mịn thịt mềm như vậy." Ôn Nhứ không nóng không lạnh nhìn chằm chằm bóng dáng trong đình viện.

"Nàng cũng là người Hán a, nhiều lắm là cũng bằng chúng ta, nói không chừng một ngày nào đó liền kêu vương thu nạp, tỷ tỷ, ban đầu ngươi không phải từ vị trí đó đi lên sao?"

"Muội muội nói lời này, thu vào tất nhiên là tốt, bất quá, lại muốn chúc mừng muội muội, sau này lại có nhiều thời gian hơn để thưởng mai rồi." Một câu nói của Ôn Nhứ nện xuống, ngầm chỉ Dương thị ngày càng bị thất sủng, khiến cho mặt nàng không khỏi có chút không nén được giận.

"Xem tỷ tỷ nói kìa, vậy thì về sau muội liền theo bồi ngươi nhiều hơn, tỷ tỷ." Hai chữ cuối cùng mặc dù là chậm rãi phun ra, lại mang theo mười phần sức lực. Ôn Nhứ không thích nhất là người khác xưng nàng là tỷ tỷ, cảm giác như đem tuổi của nàng nâng cao lên vậy.

"Được rồi, tỷ muội chúng ta để cho người khác nhìn vào không thành chuyện cười mới là lạ." Một câu nói đúng lúc của Vương phi đè lại lúc hai người sắp giương cung bạt kiếm, không khí trở nên nặng nề.

Hai người đối mặt mỉm cười, trên mặt đều mang nụ cười xinh đẹp, nhưng trong lòng đã sớm đem đối phương giết chết vô số lần.

Nhẹ nhàng hàn mấy câu qua loa, không lâu sau liền giải tán, mỗi người đều thu hồi mặt nạ đang mang trên mặt đi ra khỏi đại sảnh.

"Tỷ tỷ đi thong thả"

"Muội muội đi thong thả"

https://thuviensach.vn

Trong tuyết lưu lại một mình Bách Lý, tuyết tan ra lại rơi xuống, rơi xuống lại tan ra. Không thấy ngừng chút nào.

Sắp đến tối thì Ôn Nhứ mới sai người tới kêu nàng đi vào, bông tuyết trên người run lẩy bẩy, đi vào trong phòng.

Lửa hừng hực bốc cháy trong chậu than, vừa mới tiếp xúc với ấm áp làm cho toàn thân Bách Lý không ngừng run rẩy.

Chìa tay đưa qua lọ bạch ngọc đầy nước tuyết, Ôn Nhứ cười duyên nghĩ nhận lấy, không ngờ trong tay chợt nhẹ, thẳng tắp rơi xuống mặt đất vỡ tan, trong lòng Bách Lý cả kinh, biết mình lại gặp xui xẻo, vô luận như thế nào thì hạ nhân vẫn luôn là người sai, Ôn Nhứ coi như là gián tiếp tìm phiền toái, cuối cùng cấp cho mình một cái cớ để trả lại.

Nụ cười duyên tắt ngấm, dung nhan diễm lệ dần dần dữ tợn, nắm chặt lòng bàn tay bị thương của Bách Lý, trong lòng dâng lên một cỗ lạnh lẽo.

"Bốp" một tiếng, một bạt tai rơi xuống, sợ là nàng đã dùng hết khí lực toàn thân, trên mặt nóng hừng hực làm đau rát, đây là lần thứ hai Bách Lý bị đánh. Lần đầu tiên là mình đánh, lần thứ hai là bị người khác đánh.

"Ta đã sớm nói qua nước tuyết trong lọ không thể chạm đất, ngươi là không đem lời nói của ta coi là quan trọng sao?" Xem ra, Ôn Nhứ là thấy được một màn xảy ra trong đình viện, xuống tay mới có thể ác tuyệt như vậy.

"Gọi vài người giam nàng vào trong quân lao đi." Ôn Nhứ cầm khăn gấm trong tay áo lên xoa xoa tay, đem khăn gấm ném vào lò lửa bên cạnh. Chỉ một cái chớp mắt, liền biến mất hầu như không còn.

"Ôn phi, này....." Nha hoàn đứng một bên bất an xoắn các ngón tay lại.

"Này cái gì mà này, ngươi cũng muốn vào đó sao?" Bách Lý không nghĩ ra, một người bề ngoài ôn nhu như thế, nữ tử trên mặt

https://thuviensach.vn

mang theo nụ cười đơn thuần, nói ra lại làm cho người ta có cảm giác băng dày ba thước.

"Không dám, nô tỳ đi ngay

Không lâu sau, liền đi vào hai người mang dáng dấp thị vệ, kéo nàng đi ra hướng bên ngoài, chỉ là trên đường đi đều cực kỳ cẩn thận, giống như là sợ bị phát hiện vậy.

Trong đầu Bách Lý có một dự cảm không tốt. Tai họa phủ xuống đêm trước, cảm giác nghẹt thở tránh cũng tránh không thoát.

Không bao lâu, nàng liền bị áp lên một chiếc xe ngựa: "Các ngươi muốn đưa ta đi đâu?"

Hai người cười mà không nói, trong mắt lộ ra vẻ gian nịnh vô hạn. Nhiều lần lắc lư về phía sau, Bách Lý mới bị kéo xuống ngựa: "Mang ngươi đi đến một địa phương rất tốt."

Một đường bị nửa kéo đi, một hồi sau mới bị nhốt vào một doanh trướng.

Trong trướng giam giữ rất nhiều nữ tử, hoảng sợ, bất an. Có cặp mắt giống như nước đọng, tĩnh lặng, không có một chút sức sống. Bách Lý phát hiện nữ tử bên trong đều là người Hán, trên người vẫn còn mang theo nhiều vết thương lớn nhỏ đập vào mắt. Ở một góc hẹp, Bách Lý phát hiện ra Tiểu Liên, hai mắt vô thần, quần áo tả tơi.

Nhìn một vòng xung quanh nhưng không có phát hiện ra Lý Như, lại tiến vào vài người dáng dấp binh lính Đại Liêu, đem các nàng toàn bộ đuổi ra khỏi doanh trướng.

Bên ngoài là một mảnh sa mạc, bị vòng thành một bãi săn thật to, tập hợp mười mấy cái doanh trướng.

Này giống như là một cuộc huấn luyện của liêu binh, giữa một một vùng đất truyền ra vài tiếng nức nở yếu ớt.

Người bị áp giải ra xếp thành một hàng, một đám liêu binh làm thành một vòng tròn vây lấy các nàng, chi chít, trong ba tầng ngoài ba tầng.

https://thuviensach.vn

Bách Lý căn bản là không hiểu rõ tình huống, liền bị chìm ngập ở trong biển người. Người đứng ở phía trước liều mạng lui về phía sau, giống như tiến lên phía trước một bước liền sẽ bỏ mạng. Nhưng liêu binh ở bên cạnh lại gắt gao chế trụ các nàng, căn bản là không thể nào thối lui được nửa bước.

Gió cũng gào thét, rống giận bất bình, cuồng loạn bi ai, giữa thời loạn lạc, vẩy bút mực vẽ một bức tranh mà thôi.

Hai cô nương bị đẩy ra ngoài dẫn đầu phía trước, đứng cô đơn như vậy ở giữa sân tậpấn to lớn, trên mặt sợ hãi, căm hận đều là rất rõ ràng. Thấy thật lâu vẫn không có động tĩnh gì, một người có dáng dấp của tướng quân vung lên roi ngựa trong tay hướng trên lưng của một nữ tử phóng tới.

"A....." Vốn là quần áo mong manh lại bị kéo ra một đường vết thương, lộ ra một vết máu nhìn thấy ghê người, roi da như là khát máu lại hướng trên người một nữ tử khác vung lên, giống như bị đánh da tróc thịt bong.

Thân thể yếu đuối không ngừng giãy giụa trong cát vàng, giống như một thân xà bị cắt đứt, làm vết máu lan tràn ra.

Tiếng cười của quân Liêu làm nhói tai các nữ tử người Hán, giống như hoàn toàn mất nhân tính xem kịch hay.

Bàn tay to vung lên, lập tức vài tên binh sĩ đi lên, chỗ cổ tay hai người cột lên một sợi dây thừng, đầu dây bên kia giao cho binh sĩ cưỡi ngựa.

"Giá" một tiếng, bụi đất tung bay, tạo thành một mảnh cát bụi, bị mùi máu tanh kích thích, ngựa giống như một mũi tên xông về phía trước. Thân thể cong vẹo bị kéo lê trên mặt đất, cùng với từng tiếng kêu thảm thiết chói tai.

Bách Lý sợ ngây người, nàng không ngờ lại tàn nhẫn như thế này, người Liêu quả thực không xem người Hán là con người. Sinh mệnh ti tiện như thế chỉ để cấp cho người vui đùa.

Đi qua một vòng, hai con ngựa nối tiếp nhau trở lại, y phục của nữ tử phía sau bị đá cào xẻ ra, da thịt lõa lồ ở bên ngoài giống như bị

https://thuviensach.vn

đao cắt, máu chảy đỏ sẫm, vô cùng thê thảm.

"Hôm nay ngươi lại thua rồi." Nam tử trên lưng ngựa quay đầu đối diện với binh sĩ đi ở phía sau.

"Lần sau khẳng định sẽ thắng, ngươi liền tiếp nhận khiêu chiến đi." Lấy sinh mạng người khác ra để đánh cược, vô tri làm lòng người lạnh lẽo.

"Tổ tiếp theo." Tướng quân trên lưng ngựa thúc giục, trong giọng nói mang theo sự không kiên nhẫn.

Hai nữ tử trẻ tuổi vừa rồi bị đẩy lên trận, trên mặt tang thương không thấu, kể cả quần áo rách nát cũng hoàn toàn không nhìn rõ diện mạo ban đầu.

Đã có vết xe đổ, hai người vừa lên trận liền đánh nhau, không hề có kỹ xảo, hoàn toàn dựa vào bản năng, kéo tóc, xé rách áo. Đầu tiên hai người đứng, sau vì vô lực mà một người nhanh chóng bóp chặt yết hầu nữ tử dưới thân, ánh mắt thâm sâu hiện lên một màu đỏ.

Cứ như vậy giằng co, đột nhiên "Bốp" một tiếng, chỗ cổ tay vì đau đớn mà thu hồi lại, lập tức sưng tấy lên.

Nữ tử phía dưới tham lam hô hấp, không khí không chút nào dễ dàng tiến vào trong lỗ mũi, toàn thân run rẩy thở gấp, thân thể tạo thành một vòng cung.

"Dẫn nàng đi xuống, làm doanh kỹ." Âm thanh trên lưng ngựa mang theo vài tia dâm tà, làm cho khuôn mặt vốn đã đen thui nhìn qua lại càng tăng thêm vẻ đáng ghét.

"Không....." Tiếng thở dốc của nữ tử vẫn chưa khôi phục lại bình thường lại có ý muốn đứng lên, lung lay vài cái lại lảo đảo ngã xuống, hai binh lính vội đi tới, một tay nhấc lên, kéo đi về hướng doanh trướng bên cạnh.

Tiếng khóc buồn bã của nữ tử còn chưa dừng lại, phía dưới lại có hai người bị đẩy lên, thình lình một người trong đó là Tiểu Liên. Tiểu Liên thân thể rất mỏng manh, quần áo trên người còn mang vết máu, xem ra đã trải qua mấy lần đọ sức sống chết rồi.

https://thuviensach.vn

Đây chính là một cuộc đọ sức, thắng thì tiếp tục, cho đến khi không còn sức lực nữa. Thua liền bị kéo xuống làm doanh kỹ. Muốn chạy cũng chạy không thoát, tường người chặt chẽ dày đặt xung quanh đã ngăn chặn đường sống của họ.

Thân thể Tiểu Liên bị đụng té xuống đất, mặc dù vẫn liều chết phản kháng nhưng dần dần liền có vẻ lực bất tòng tâm. Thân thể không ngừng vặn vẹo, gắt gao nắm lấy tóc của đối phương không buông. Vùng vẫy giữa mớ tóc không ngừng bị nắm kéo, đối phương ngó thấy đúng tay bị thương của Tiểu Liên, một cước hung hăng dẫm lên. Tiểu Liên bị đau nằm trên đất cát, đầu vùi vào thật sâu giữa cát bụi, không còn giãy dụa.

Hai binh lính tiến lên kéo nàng hướng về doanh trướng ở bên cạnh, cặp chân vô lực chỉ để lại hai đường thẳng song song trong cát vàng. Quay đầu lại, đôi mắt u thương nhìn về phía Bách Lý, trên mặt mang theo sự căm phẫn, bất đắc dĩ, cùng hối hận.....

Bách Lý còn chưa kịp suy nghĩ nhiều, chính mình liền đã bị đẩy ra ngoài, đứng ở giữa sân, cảm giác sợ hãi ngày ngày sâu, bởi vì lần đầu tiên đến, khi nàng bị đẩy ra thì dung nhan tuyệt mỹ lập tức đưa đến một hồi âm thanh chậc chậc.

"Tốt, một thân da mịn thịt mềm a....."

"Tướng quân, trực tiếp kéo nàng đi làm doanh kỹ đi thôi."

Bách Lý không chú ý được nhiều như vậy, bởi vì đối phương đã xông lên, hai chân bất ngờ không phòng ngự bị vấp ngã xuống đất, nữ tử giang chân ở bên hông Bách Lý, hai tay bắt đầu đánh tới. Người dưới thân khí lực dần dần kiệt quệ, tránh cũng tránh không thoát, ngồi cũng không ngồi dậy nổi, đôi tay vô lực bấu víu theo hướng tay đang bóp cổ, miệng, bị ngăn cản, lực đạo trên tay đột nhiên càng mạnh hơn, đôi tay gắt gao bóp chặt. Đi kèm với từng trận âm thanh khóc nức nở: "Chớ có trách ta, chớ có trách ta....."

Bách Lý rốt cuộc cũng hiểu rõ, đây chính là nơi người ăn thịt người, mình không phản kháng thì sẽ chạy không thoát được vận rủi. Ánh mắt chợt lóe lên, thấy roi trong tay người cưỡi ngựa đã từ

https://thuviensach.vn

từ nâng lên, nếu như một roi này quất xuống, chính mình tuy rằng vẫn sống, nhưng so với chết thì lại càng không thể kham nổi.

Tay phải mò lên mái tóc tán loạn giãy giụa, giữa mái tóc phát ra ánh sáng bén nhọn của một cây hoa trâm, thẳng tắp đâm về phía ngực nữ tử. Thậm chí còn không kịp nhắm mắt, thân thể nữ tử giống như một tấm vải rách của oa nhi xụi lơ trên ngực Bách Lý. Một loại chất lỏng ướt nhẹp tiến vào áo nàng, thấm ướt ngực nàng.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 1

https://thuviensach.vn

Chương 10: Sống chết chạy trốn

Không có chút nào kinh hoảng, Bách Lý hô hấp vững vàng sau đó dùng lực đẩy người phía trên ra, "Đông" một tiếng ngã xuống đất, mắt nữ tử mở thật lớn, khẽ rỉ ra tia máu. Mặt không chút biểu tình nhìn đối thủ trên mặt đất, nhẹ nhàng phủi bụi đất trên người. Ẫn nhẫn trong mắt không hề tồn tại nữa, một loại ánh mắt gần như tàn nhẫn bộc phát ra, lại phủ lên từng tầng kiên quyết thật dày.

Nàng không thể chết được, nàng phải trở về bên người Tập Ám, còn có Liễu Nhứ, tất cả những thứ hôm nay, ta sẽ trả lại ngươi gấp bội.

Nam tử nâng roi lên lại để xuống: "Đem nàng mang đi, ngày mai tiếp tục, nếu thua, ngươi chờ phục vụ chúng ta đi, ha ha ha....." Sau lưng vang lên tiếng cười gian bỉ ổi, kèm với tiếng cổ động của đám Liêu binh: "Oh, oh....."

Trò chơi kéo dài đến gần tối mới kết thúc, lại doanh trướng thì vốn bên trong rất chật chội bởi vì mất đi mấy người mà rộng rãi đi nhiều. Vừa tiến vào trong trướng, liền đã run rẩy lui thân, kiềm nén sợ hãi một ngày lần lượt bao phủ doanh trướng vốn không hề lớn.

Bách Lý chen chúc ở một góc, vết máu trên người đã sớm khô cạn, quần áo trắng trên người giống như nở ra một bông hồng yêu dã, lại mang theo độc tố chết người.

Hai chân cong lên, đầu chôn thật sâu vào khuỷu tay, nàng cư nhiên giết người, nữ tử kia còn trẻ tuổi như thế. Vẻ tàn nhẫn bên ngoài bị tháo xuống, nội tâm liền trở nên không chịu nổi một kích này, vết máu còn dính lại trên tay, uốn lượn hiện ra như từng sợi kinh mạch đan xen nhau, không ngừng chà xát bàn tay, nhưng thế nào cũng không tẩy đi được.

https://thuviensach.vn

Cây trâm cài đó chính là Tập Ám tự tay cài lên tóc Bách Lý, hắn nói, quả nhiên, chỉ cười cũng đủ làm điên đảo, nhưng hôm nay nó lại cắm trên ngực người khác.

Âm thanh nghẹn ngào khiến bờ vai phát ra từng trận run rẩy, ngày mai tiếp tục, ngày mai nên làm cái gì bây giờ? Tập Ám, ngươi không phải là chiến thần sao? Tại sao ngươi không mang theo kỵ binh Ngân Giáp đến đây cứu ta, truyền ngươi dẫn đầu kỵ binh Ngân Giáp đánh đâu thắng đó không gì cản nổi, nhưng hôm nay, ngay cả ta ngươi cũng không giữ được sao?

Hỗn hỗn độn độn trôi qua một đêm, trời vừa sáng liền bị đuổi ra doanh trại của Liêu binh, vẫn cùng một dạng như ngày hôm qua, bị vây ở giữa, giống như là mặc cho người xâu xé con mồi.

Hắc Liễm tướng quân trầm tĩnh giơ roi tuyên bố trò chơi mới: "Hôm nay, ta thả các ngươi đi, một canh giờ sau nếu là chạy trốn được ra khỏi sa mạc này, coi như là mạng lớn. Chết ở giữa đường xem như là bữa sáng cho dã lang, nếu bị bắt trở lại, hừ, đưa đi làm quân kỹ." Một câu nói lập tức nổ oanh. Tâm Bách Lý cũng lạnh đi một nửa, sa mạc như thế này chớ nói đến một canh giờ, cho dù có cấp cho mười ngày cũng không thể nào chạy thoát được, thế này rõ ràng chính là đùa bỡn người ta.

Chống lại ánh mắt tham lam không chút nào che giấu của hắn, Bách Lý căm hận đẩy bức tường người xông ra ngoài, hướng về một phía của sa mạc chạy đi. Vài nữ tử phản ứng nhanh cũng bám theo chạy đi, bên trong sa mạc, vài bóng người lác đác bước đi tập tễnh, dấu chân nghiêng lệch về một bên in trong cát vàng.

Không biết chạy được bao lâu, chỉ cảm thấy miệng lưỡi khô hanh, nơi cổ họng nháy mắt dâng lên một cỗ máu tanh nhàn nhạt. Không còn kịp để dừng lại nữa, nàng hiểu thời gian quá quý báu, d mang theo một tia may mắn. Nếu như trốn không thoát, vậy thì dứt khoát cứ để nàng chết trong sa mạc này đi, vĩnh viễn chôn ở dưới đất vàng, chỉ mong có một ngày kỵ binh của Tập Ám có thể vượt qua sa mạc này diệt trừ Liêu quốc. Để cho hài cốt của nàng ở dưới

https://thuviensach.vn

đất vàng cũng có thể cảm thụ được rung động hắn mang theo kỵ binh Ngân Giáp xuyên qua đại mạc.

Hoảng hốt trông thấy được một đám người cưỡi ngựa chạy như bay đến, màu bạc của chiến mã dưới ánh mặt trời phản xạ ánh sáng âm u, người dẫn đầu một thân trường bào vàng kim, chỗ cổ áo có khảm một đường viền màu đen, chân mang giày trắng, khuôn mặt tuấn lãng cũng khiến ánh mặt trời ảm đạm đi vài phần, không phải Tập Ám thì còn có thể là ai?

Bốn phía xuất hiện đình viện, núi giả, còn có một mảnh vườn hoa thật lớn, trong vườn có một ao nước trong, đây không phải là Tây Quận phủ sao? Lập tức nam tử, trong mắt lóe lên một tia không vui, chậm rãi nói: "Lý nhi, ngươi thế nào lại ở đây? Mau cùng ta trở về."

Bách Lý vui mừng mà khóc, nhấc làn váy chạy đến: "Tập Ám, ngươi cuối cùng cũng tới đón ta sao?"

Tập Ám ngồi trên tuấn mã cao lớn, cũng không đưa tay, Bách Lý buồn bực đi đến trước ngựa: "Tập Ám, ta không lên được."

Nhưng là, cư nhiên ngay tại trước mắt, chiến mã Ngân Giáp biến mất, Tây Quận phủ cũng không thấy. Ngay cả Tập Ám, cũng hóa thành mây vụn. Bách Lý chán chường ngồi phịch xuống đất, ảo ảnh, toàn bộ đều là giả, bất quá chỉ là một hồi mây khói mà thôi.

Truy binh phía sau sẽ nhanh đến, vùng vẫy đứng dậy bò lổm ngổm đi tới, một trận cát vàng thổi tới, rơi vào đầy mặt và cổ Bách Lý, một chút rơi vào trong miệng, không nhịn được ho khan.

Bất ngờ một cây xương rồng xuất hiện trong tầm mắt Bách Lý, xương rồng là một loài thực vật có khả năng chịu nhiệt rất cao, ở giữa hoàn cảnh thiếu nước như sa mạc này thì cũng có thể sống một mình. Bất chấp bàn tay đau đớn, đào cát quanh thân cây lên, ngón tay bị đâm chảy máu, rút lên rễ của cây xương rồng, tham lam nhấm nuốt lượng nước ở bên trong.

Đợi thể lực dần dần được khôi phục, mới rút chân lên tiếp tục hướng về phía trước chạy, một canh giờ đã qua lâu rồi, hẳn là sẽ

https://thuviensach.vn

không đuổi theo, chỉ mong hẳn là sẽ không.

Thế nhưng từ phía sau dần dần truyền đến tiếng vó ngựa ầm ầm, lúc xa lúc gần, còn chưa chạy được vài bước, đội kỵ mã đã chặn trước mặt.

Hắc Liễm tướng quân dẫn đầu cười giơ roi trong tay lên: "Chạy a, không phải là có thể chạy sao?"

Binh lính bên cạnh theo đó ồn ào lên, ánh mắt tựa như đang nhìn một con mồi đang vùng vẫy giãy chết.

Roi cuốn qua bên hông Bách Lý, nặng nề hất một cái liền bị ném lên tận trên lưng ngựa, theo ngựa mạnh mẽ chạy, tầm mắt Bách càng lúc càng mờ nhạt, một chút lại một chút, khoảng cách cùng phương Nam lại kéo dài thêm.

"Không...." Bách Lý lớn tiếng hét lên, đôi tay giống như người chết đuối như không có mục đích gì duỗi về phía trước, nhưng cũng không bắt được cái gì, hết thảy, đều là trống không.

Một canh giờ chạy xong đoạn đường, kỵ mã lập tức liền đến nơi, nhìn thấy Hắc Liễm tướng quay trở về, các tướng sĩ đều đồng loạt hoan hô lên: "Oh, oh....."

Thân thể bị nặng nề quẳng xuống lưng ngựa, mệt rã rời tựa như đau đớn, khí lực để giãy giụa cũng không có, nhìn những nữ tử xung quanh cũng giống như vậy, xem ra là đều bị bắt trở về.

"Tướng quân, đem các nàng kéo vào doanh trướng thôi." Một binh sĩ bên cạnh không nhịn được bắt đầu thỉnh cầu nói.

"Được, toàn bộ kéo vào đi." Một đám binh sĩ xông lên, không cần quan tâm đến bọn nữ tử phản kháng thế nào, nắm hai cánh tay lên.

"Vương đến....." Theo một tiếng truyền đến, đám người an tĩnh lại, tường người tự động tránh ra một lối đi ở giữa.

Gia Luật Thức cưỡi hắc chiến mã, áo choàng hình con báo trên vai càng làm cả người lộ ra vẻ dã tính. Hắc chiến mã bước thong dong nhàn nhã đi vào trận huấn luyện bên trong.

https://thuviensach.vn

Mắt sáng như đuốc, chỉ sau khi nhìn thấy Bách Lý biểu lộ mấy phần căm phẫn cùng tự kiềm nén cũng không nguyện ý không muốn thừa nhận.

Bách Lý trước mắt quần áo lam lũ, ánh mắt rã rời, trước ngực còn có vết máu nhìn thấy ghê người, trên tóc cùng mặt đều là bụi đất, tóc tán loạn, tựa hồ còn mang theo dấu vết của nước mắt chưa khô.

Bách Lý nâng chiếc cằm lên quật cường, Liêu nhân, Gia Luật Thức, trò chơi như vậy ngươi cũng tán thành sao? Ta thế nào mà ngươi cũng là người Liêu, coi sinh mạng như cỏ rác, coi người Hán ti tiện là món hàng của Gia Luật Thức, Bắc viện đại vương tôn kính.

Chứng kiến ánh mắt tràn đầy hận ý của Bách Lý, Gia Luật Thức không khỏi nở nụ cười: "Có chạy thoát không?"

"Bẩm đại vương, không có. Chỉ có hai người đã bị chết trên đường." Hắc Liễm tướng quân xuống ngựa, quỳ gối nói.

"Ừm" Mang theo hơi thở nồng đậm, miệng thậm chí cũng lười mở ra, hai cái sinh mạng, như vậy cũng không đáng một xu.

"Muốn lưu lại sao?" Gia Luật Thức nhìn chằm chằm khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt của Bách Lý, thần sắc trên mặt hắn không ngừng biến hóa.

Bách Lý hiểu rõ ở lại đây chỉ có một con đường chết, nếu muốn tiếp tục sống rời khỏi Liêu quốc, phải kiếm thời cơ, mà lúc này, chính mình phải bảo toàn được mạng sống. Trong vương phủ còn có một Ôn Nhứ, biết đâu còn có kẻ giấu mặt muốn hại mình cũng không chừng. Muốn bảo toàn được chính mình, cần có một quyền lực tối thượng, mà quyền lực này chỉ có Gia Luật Thức mới cho được.

"Xin mang ta rời khỏi nơi này."

Gia Luật Thức hài lòng nhếch mày thật cao: "Ngươi không hỏi ta có điều kiện gì sao?"

"Không cần hỏi, điều ngươi muốn ta đều làm được."

https://thuviensach.vn

"Tốt" Gia Luật Thức kéo Bách Lý làm nàng giang chân trên lưng ngựa, ôm thật chặt vào trước ngực.

Kéo cương ngựa quay đầu lại thì Bách Lý nhìn thấy ánh mắt bi thương cầu xinh giữa sân huấn luyện của bọn nữ tử tất cả đều hướng về phía nàng.

Nghiêng thân thể vừa định cầu xin, nhưng vừa tiếp xúc với ánh mắt Gia Luật Thức liền tiêu tán. Cầu xin thì thế nào, sẽ thả các nàng ra sao? Thả ra thì thế nào? Giữa hoang mạc như thế này bất quá chỉ là nhiều hơn mấy xác chết mà thôi. Nếu mình không hạ được quyết tâm, khi quay về sẽ như thế nào, nhất thời mềm lòng sẽ chỉ đẩy mình đến tử lộ mà thôi.

Hung hăng nhắm mắt lại, kiên quyết rời đi.

Dọc đường đi, hai người cũng không nói câu nào, một lẳng lặng ôm lấy, một lẳng lặng bị ôm lấy

Trở lại vương phủ, Gia Luật Thức liền sai người phục vụ Bách Lý tắm rửa, lại cấp cho nàng một toàn Tử Vân Các. So với Vân Trung Các của Ôn Nhứ, tòa này càng khí phái hơn, đồ bày biện trong nhà toàn bộ đều đến từ Giang Nam, bố cục phòng ốc cũng là phong vị điển hình của Giang Nam.

Bị ngâm nước da thịt hơi phiếm đau, vết máu khô cạn trước ngực càng hiện lên những đường vân tỉ mỉ, sợ là cả đời tẩy cũng không sạch.

Cả thân thể ngâm ở trong nước, Bách Lý từng lần một tự nói với chính mình, không cho phép khóc, không cho phép khóc, không phải là một lần nữa sống lại sao?

Không rõ là nước hay nước mắt.

Khẽ vuốt dấu răng trên ngực, đúng như lời Tập Ám nói, cả đời này cũng không thể lau khô rồi, Tập Ám, Tập Ám.....

Bên cạnh có hơn hai nha hoàn phục vụ, đều là bộ dáng 13 14 tuổi, cũng là người Hán. Nhìn họ, Bách Lý không khỏi nhớ tới Tiểu Mai, sau khi mình mất tích, nàng ra sao rồi.

https://thuviensach.vn

Mặc quần áo, Bách Lý vô cùng mệt mỏi khẽ dựa trên gối thêu liền ngủ thiếp đi.

Gia Luật thức vừa vào tới liền nhìn thấy Bách Lý đang ngủ say, tóc xõa xuống, rơi xuống bờ giường. Tựa như ngủ không hề yên tĩnh, hai hàng lông mày nhíu chặt lại, hai tay bất an nắm thành quyền, tạo thành một loại trạng thái đề phòng, cả người giống như một con nhím đang chuẩn bị chiến đấu.

Không tự chủ được vươn tay vạch tóc tán loạn trên trán nàng, khuôn mặt nhỏ nhắn như tìm được chỗ dựa dính sát lên lòng bàn tay rắn chắc của hắn. Nhẹ nhàng vuốt ve, khóe miệng dần dần cong lên, Gia Luật Thức nhìn không khỏi ngây người, thật may là hôm nay mình trới trường huấn luyện tuần tra, nếu không khi gặp lại nàng phải chăng chỉ là một sợi hận thù.

Cúi người hôn lên môi mềm mại của nàng, mang theo mấy phần không buông tha, tiến vào trong miệng nàng thăm dò, dụ dỗ nàng dây dưa cùng hắn, trong miệng không khỏi bật ra tiếng nỉ non, Bách Lý hơi mở to đôi mắt đang lim dim, Gia Luật Thức hai mắt nhắm nghiền, lông mi dài như cây quạt hé mở ra, thấy Bách Lý dừng lại động tác, Gia Luật Thức từ từ mở mắt: "Tỉnh rồi à?"

"Ừ" Đem cái chăn phía dưới kéo lên qua vai, cảnh giác nhìn bóng dáng phía trên.

gươi sợ ta?"

Bách Lý bĩu môi không nói gì, tâm tư của bản thân đều viết rõ trên mặt vậy sao?

"Không sợ."

Gia Luật Thức thả lỏng thân thể từ từ ôm lấy nàng, người trong ngực nhẹ nhàng kháng cự, càng giãy càng bị ôm chặt.

"Gia Luật Thức, ngươi là Bắc Viện vương của Đại Liêu, dạng nữ nhân gì mà ngươi không có, ngươi bỏ qua cho ta đi, ta không xứng với ngươi." Bách Lý yếu ớt nói, sự buồn bã trong mắt khiến Gia Luật Thức không đành lòng vươn tay vuốt đôi lông mày hơi nhíu của nàng.

https://thuviensach.vn

"Ta chỉ muốn ngươi, ta không quan tâm." Đôi tay Gia Luật Thức nhẹ nhàng nâng khuôn mặt tái nhợt của nàng, thẳng tắp muốn nhìn thấy rõ đôi mắt thâm sâu của nàng.

Bách Lý cắn chặt đôi môi, rốt cuộc cũng không nói ra câu gì nữa.

Gia Luật Thức cởi ngọc bội bên hông xuống thả vào trong tay nàng: "Ta cho ngươi quyền lợi chí cao vô thượng, kể từ hôm nay, trong vương phủ này không ai có thể làm tổn thương ngươi nữa." Nhìn ngọc thạch đẹp đẽ sáng long lanh trong tay, hốc mắt Bách Lý không khỏi ẩm ướt.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 1

https://thuviensach.vn

Chương 11: Quyền lợi tối cao

Người nam nhân này, nàng không thể yêu hắn, nhưng đúng là hắn có thể bảo hộ cho nàng được an toàn. Hai tay vòng qua eo hắn, tựa đầu chôn trong ngực hắn: "Cảm ơn ngươi." Cứ ôm như vậy, không mang theo bất cứ ham muốn nào.

Gia Luật Thức lấy tay vuốt nhẹ mái tóc buông xõa của nàng, mùi thơm nhàn nhạt thấm vào ruột gan, tư thế mập mờ như vậy khiến Bách Lý không thích đẩy nhẹ người trước mặt ra.

"Vương, trời đã không còn sớm, người trở về nghỉ ngơi đi." Nắm chặt ngọc bội trong tay, chí ít, nàng có khả năng sống sót.

"Ngươi không hy vọng ta lưu lại sao?" Giọng Gia Luật Thức bắt đầu khàn khàn, thở ra khí nóng thổi lên vành tai xinh xắn của Bách Lý, ngưa ngứa.

"Ta, ta chưa chuẩn bị tốt." Tìm một lý do bất thành văn nhất, chỉ nghĩ kéo dài một ngày thì đỡ một ngày. Gia Luật Thức mang lại cho nàng cảm giác quá nguy hiểm, vừa muốn có thể tồn tại sống, lại vừa muốn bảo toàn mình, quá khó khăn.

Gia Luật Thức thu tay lại, bất đắc dĩ đứng dậy, tinh quang cũng chầm chậm tối sầm lại: "Hôm nay, ta không ép ngươi, nhưng là ngươi đừng để ta đợi quá lâu."

Nhìn bóng lưng Gia Luật Thức đi khỏi, Bách Lý khẽ thở phào nhẹ nhõm, nằm bệch xuống giường, sống lưng lạnh run, mồ hôi lạnh toát ra toàn thân, đem ngọc bội cẩn thận đặt dưới gối, nhưng thật lâu sau vẫn không thể ngủ được, tránh được hôm nay, ngày mai, ngày kia, còn có lý do gì đây? Kéo cao chăn bông quấn chặt từ đầu tới chân. Hình dáng dưới chăn bông thỉnh thoảng lại vặn vẹo vài cái, ngủ cực kì không an ổn.

https://thuviensach.vn

Tuyết vẫn như trước rơi xuống, chỉ là không lớn như mấy ngày hôm trước. Kéo áo choàng thật chặt mở ô đi vào hậu viện.

Hậu viện rất lớn, đình viện của đại mạc không giống với hành cung ở Giang Nam. Vừa đi vào hậu viện, mờ mịt ban đầu liền bay biến hết. Một mảnh mênh mông trong trời đất, vạn cánh hoa tuyết tung bay rơi trên hồng mai, cả vườn nở đầy hoa mai, trong bạch lộ hồng, xinh đẹp khôn xiết.

Thế gian, cũng chỉ có mai mới có thể kiêu hãnh giữa trời xanh, cá tính độc nhất của bản thân giữ lại không bao giờ phai nhạt.

Đến gần một nhành hồng mai, hương thơm nhàn nhạt, hái xuống vài cánh bỏ vào trong miệng, giữa môi lập tức nhiễm lên một màu đỏ thẫm, đã thẹn lại kiều.

Hướng lòng bàn tay nhẹ nhàng thở ra một hơi, lại đưa tay dán lên đôi má, quả nhiên là ấm áp được một chút. Nhặt lên một đóa hoa tuyết nhẹ nhàng vò nát trong tay, băng tuyết bị hơi ấm của lòng bàn tay hòa tan.

Ôn Nhứ vừa đi vào hậu viện liền thấy Bách Lý một mình thưởng mai. Quần áo toàn thân màu trắng thêu hoa, bên ngoài khoác áo choàng thuần trắng, chỗ cổ áo tô điểm đầy da ngân vĩ hồ, càng làm nổi bật lên khuôn mặt trắng nõn. Một đôi giày bó quấn lên tới đầu gối, phác thảo nên đường cong hoàn mỹ của bắp chân.

"U, mới vài ngày không gặp, đã bay lên làm phượng hoàng rồi hả?" Ôn Nhứ nhẹ nhàng cất bước, thân hướng trong viện đi tới, nghe nói ngày hôm qua vương tự mình mang nàng trở về, còn đem Tử Vân Các cho nàng, một đứa nha hoàn đảo mắt liền bay lên cành cây cao, không khỏi làm cho nàng đỏ

Ôn Nhứ mang nụ cười duyên trên mặt, đôi mắt đẹp từ trên xuống dưới quét qua: "Mới mấy ngày không thấy, ngươi khiến ta phải nhìn với cặp mắt khác xưa đấy."

Đón nhận ánh mắt khiêu khích của nàng ta, Bách Lý không giận mà uy: "Còn phải làm phiền ngươi."

https://thuviensach.vn

Ôn Như nhất thời cứng họng, không nghĩ tới mới mấy ngày không thấy đã dám tranh luận: "Ngươi cần phải hiểu, ở nơi này là vương phủ, nếu như ngươi đắc tội ta, cuộc sống sẽ không dễ chịu"

"Ta chưa từng nghĩ tới sẽ đắc tội bất cứ kẻ nào, nhưng là người muốn phạm ta, ta cũng sẽ không nhịn nữa."

"Ngươi, một nha hoàn nho nhỏ, chỉ bất quá được vương ân sủng một ngày liền ngang ngược như vậy, xem ta hảo hảo giáo huấn ngươi." Nữ tử thẹn quá hóa giận giơ tay lên nặng nề vung xuống.

Cổ tay nhất thời bị chế trụ: "Giờ phút này, ngươi còn có tư cách sao? Ôn Như, ta và ngươi cùng là người Hán, nếu ngươi lần nữa bức bách ta, cũng đừng trách ta." Dùng lực ném cổ tay đi, trên mặt Bách Lý mang theo một nụ cười nhợt nhạt, sóng nước chẳng xao, thì ra mang mặt nạ làm người cũng có thể đơn giản như vậy.

Từ lúc gả vào Tây Quận phủ đến lúc tới Liêu quốc, bất quá cũng chỉ hơn nữa năm ngắn ngủn, lại làm cho Bách Lý như trải qua trăm vạn loại đau thương, nếm hết sự lạnh lùng giữa người với người, cũng hiểu được hết người đời vì đạt được mục đích mà tàn nhẫn, bất chấp thủ đoạn.

Lý Như, không biết nàng như thế nào, từ lần trước tách biệt đến bây giờ vẫn chưa gặp qua nàng, mấy ngày ở Tây Quận phủ nếu không phải có nàng, chỉ sợ mình đã sớm chết đói, chết ở địa phương gần Tập Ám như vậy, nhưng lại làm cho hắn muốn tìm thi thể cũng không tìm thấy.

Ôn Như nhìn chằm chằm Bách Lý, đôi mắt như có ngọn lửa cháy bao quanh, trong lòng thoáng cái không phản ứng kịp.

Vừa định tiến lên, liền nhìn thấy tấm ngọc bội đeo bên hông. Tấm ngọc bội này của ai nàng cực kỳ hiểu rõ. Vô số lần cởi áo cho Gia Luật Thức, tấm ngọc bội này đã đeo bên hông hắn. Nàng cũng thử muốn qua mấy lần, nhưng Gia Luật Thức nói cho nàng biết, ngọc bội này là tượng trưng cho thân phận của hắn, không thể dễ dàng tặng cho người khác. Nhưng hôm nay, nó lại chân thật như vậy giắt bên hông Bách Lý, an tĩnh khiến người ta

https://thuviensach.vn

"Ngươi làm sao có thể có tấm ngọc bội này?" Ôn Nhứ chặn ngang kéo lại ý định rời đi của Bách Lý.

"Đây là ngọc bội của vương, tự nhiên cũng là hắn cho ta."

"Không thể, ta hầu hạ vương đã hơn một năm cũng không có cho ta, làm sao có thể ở trên người ngươi." Ôn Nhứ tiến lên bứt ngọc bội đeo bên hông nàng, Bách Lý bảo vệ thật chặt: "Ôn Nhứ, ngươi không cần phải chọc ta."

"Ngươi đem ngọc bội đưa cho ta." Trong lúc tranh giành bị kéo đứt, mỹ ngọc sáng long lanh rớt xuống mặt tuyết tạo nên một dấu vết nhợt nhạt, bị tuyết phủ kín.

Gia Luật Thức vừa vào tới hậu viện liền thấy được cảnh lôi kéo giữa Bách Lý và Ôn Nhứ: "Đã xảy ra chuyện gì?"

Ôn Nhứ quay đầu lại thấy đúng là Gia Luật Thức liền bước lên phía trước nhào vào trong lòng hắn: "Vương, ta nghĩ muốn nhìn xem ngọc bội một chút, nàng vừa định đưa cho ta liền không cẩn thận làm rơi, thực xin lỗi a....." Đồng dạng như vậy, vẻ mặt trong sáng, mảy may vô hại.

Bách Lý yên lặng nhặt ngọc bội lên, phủi vết bẩn bám dính trên mỹ ngọc: "Ôn Nhứ, nếu ngươi muốn, chỉ cần vương nói một câu, ta liền chắp tay nhường cho, nếu như vương không muốn, từ nay về sau ngươi không cần phải chú ý dành lấy khối ngọc này nữa, bởi vì nó là của ta." Nắm chặt ngọc bội trong lòng bàn tay, nhìn về phía Gia Luật Thức.

Răng đang cắn chặt môi dưới của Ôn Nhứ buông ra, trên mặt cố gắng kéo ra một nụ cười duyên, tay đặt trên eo hắn gắt gao dùng sức ôm chặt: "Vương, Nhứ nhi cũng thích ngọc bội kia a." Trên mặt cũng mang theo mong mỏi nhìn về phía Gia Luật Thức không nói một câu.

"Bổn vương đã cho đi thứ gì, sẽ không thu hồi lại." Gia Luật Thức khẽ xoa mái tóc đen như mực của Ôn Nhứ: "Ngươi muốn cái gì? Ngày mai ta sẽ sai người đưa cho ngươi."

https://thuviensach.vn

Ôn Nhứ không cam lòng nhưng là cũng vô vị lĩnh thưởng, ánh mắt nhìn về Gia Luật Thức có vài tia bi thương u buồn, đế vương vô tình, từ lúc được sủng ái đến bây giờ đối mặt với thất sủng, bất quá thời gian cũng chỉ mới hơn một năm mà thôi, lấy sắc hầu người, sắc tàn thì yêu thương cũng bay mất. Huống hồ mình vẫn là hoa thơm tuyệt đại, cũng đã không còn hưởng độc sủng

"Đều trở về đi." Gia Luật Thức dẫn đầu đi vào trường đình (*), Bách Lý đem ngọc bội đeo lại bên hông, chỉ để lại một mình Ôn Nhứ vẫn còn đứng trong viện. Tuyết tựa hồ như lại rơi nhiều hơn. Vương, người còn nhớ không? Một năm trước, cũng là một ngày tuyết rơi nhiều như thế này. Ta vùi vào lòng ngươi, chúng ta cùng nhau thưởng ngoạn nhân gian. Ngươi nói, Nhứ nhi, da trắng nõn nã có lẽ nhất định chính là ngươi như vậy đi. Ngươi khi đó, sủng nịch trong mắt không có chút nào che giấu.

(*) đình nghỉ mát

Chỉ có một năm, chính mình liền đã cô quạnh như vậy, Bách Lý, sự xuất hiện của ngươi đã đẩy ta vào vạn kiếp bất phục. Thân hình nhỏ bé đứng ở trong tuyết, khóe mắt rơi ra một giọt lệ, hòa tan rơi xuống thế gian lạnh nhạt hờ hững nhất này.

Vừa vào tới bên trong phòng, Bách Lý liền đem đôi tay tới gần chậu than để hấp thu sự ấm áp, trời phương Bắc rất lạnh, khô hanh làm người ta khó chịu.

Một trận gió lạnh thừa dịp có kẽ hở bay vào, Gia Luật Thức khẽ phủi bông tuyết rớt trên người mình, ngồi vào bên cạnh Bách Lý.

"Ngày mai lên đường đi vào trận huấn luyện, lập tức lại sắp khai chiến rồi." Khi nói tới chiến tranh, trong mắt Gia Luật Thức nổi lên một tia khát máu tàn nhẫn, giống như là trời vì chiến mà sinh ra.

Khai chiến, chỉ làm khổ bách tính, chỉ vì bành trướng lãnh thổ lại phải bồi đền hơn ngàn ngàn vạn vạn sinh mệnh.

Bách Lý không nói, chỉ bảo toàn lấy bản thân có đúng đắn hay không, thù nước hận nhà, cuộc sống dưới thời loạn lạc như vậy,

https://thuviensach.vn

nàng khó có thể mà lựa chọn.

Chạng vạng tối, chính Vương phi đột nhiên tới Tử Vân Các của Bách Lý.

Đối với việc nàng tới đây, Bách Lý thập phần kinh ngạc, đành phải gọi nha hoàn bưng trà lên, theo ngồi bên cạnh.

"Ở đã quen chưa?"

Bách Lý nghe xong càng thêm kinh ngạc, Chính vương phi khẽ hớp một ngụm trà, khóe miệng cười nhợt nhạt: "Ngươi không cần phải cảm thấy kỳ quái, lúc nhỏ ta có học qua Hán ngữ, trà này, vẫn là uống không quen."

Bách Lý ngồi một bên có chút co quắp, nhìn diện mạoiền lành của nàng, mặc dù không phải tuyệt mỹ, lại có một cỗ trầm tĩnh bẩm sinh.

"Vương, hắn yêu thích ngươi. Ta cũng không cùng ngươi vòng vo nữa, chọn này để vương nạp ngươi vào đi."

"Cái gì?" Bách Lý nhìn nàng ta, trên mặt vẫn là giữ nguyên vẻ thanh lịch tao nhã, chính mình cũng không có nghe lầm.

"Ban đầu, Ôn Nhứ cũng là như vậy được thu nạp vào, nhiều người đối với ta cũng không có ảnh hưởng, miễn là vương vui vẻ." Khóe mắt chính vương phi quét nhẹ bên trong nhà một vòng: "Hắn, quả thực đối với ngươi cực kỳ để ý."

"Ta không hiểu, hắn là phu quân của ngươi không phải sao?"

"Cũng bởi vì hắn là phu quân của ta, là trời của ta, hắn yêu ta mới một dạng muốn yêu". Ánh mắt hai người gặp nhau, Bách Lý nhìn thấy trong mắt nàng hết sức chân thành, thản nhiên, thật không có một tia tạp niệm nào.

"Ta không giống, ta sẽ không lưu lại nơi này." Bách Lý vội vàng đứng dậy, chính mình cũng không biết, là sợ hãi cái gì nữa.

Chính vương phi chậm rãi đứng lên, đây là lần đầu tiên các nàng nói chuyện với nhau, phỏng chừng cũng là một lần sau cùng thôi.

https://thuviensach.vn

Vài câu ngắn ngủi nói chuyện với nhau, nhưng lại làm cho Bách Lý không biết là nên vì nàng mà vui mừng hay là nên vì nàng mà bi thương.

Một nữ tử như vậy, thực sự có thể đạm bạc đến như thế.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 1

https://thuviensach.vn

Chương 12: Gặp nguy hiểm hung bạo

Ngày hôm sau, nàng liền ngồi trên nhuyễn kiệu, theo cùng còn có Ôn Nhứ và chính vương phi.

Còn chưa tới trận huấn luyện liền nghe thấy từng trận âm thanh đập không ngừng, cùng với tiếng thét chói tai của người Hán, là tiếng phấn khích của người Liêu.

Vừa xuống xe ngựa, liền thấy một bóng dáng bước chân tập tễnh vấp phải bụi đất đi tới. Là một tiểu hỏa người Hán, tuổi còn rất trẻ, nhiều nhất cũng chỉ hơn hai mươi. T trên chân đều mang theo xích sắt. Lảo đảo một cái, té ngã chênh vênh trên mặt đất, đôi tay giơ lên, nhìn người trên xe ngựa đi xuống.

"Cứu ta"

Vài binh lính đuổi theo một tay nhấc lấy chân của hắn kéo như là kéo chó chết trở về trận huấn luyện, giữa sân huấn huyện đào một cái hố rất lớn, "Đông" một tiếng, liền đem nam tử ném vào giữa hố cát.

Chung quanh hố gác lên một vòng củi gỗ, ánh lửa soi rõ nét mặt của binh sĩ châm lửa. Trong hầm phát ra tiếng rống giận dữ của ai đó, vài binh lính nâng xẻng lên hướng bên trong lấp đất cát xuống.

Một cỗ khuất nhục khó có thể đè nén làm cho hốc mắt Bách Lý ẩm ướt, hình pháp tàn nhẫn như thế này, hoặc là lựa chọn bị chôn sống, hoặc là lựa chọn bị chết cháy, cả hai loại đều là chết, mà lại chết một chút tôn nghiêm cũng không có.

Lần nữa quay đầu lại nhìn chính vương phi, trên mặt vẫn là nụ cười tủm tỉm hài hòa, lại nhìn Ôn Nhứ, không có chút nào sợ hãi, sóng nước chẳng xao.

https://thuviensach.vn

Đúng vậy, cùng là người Hán, mà lại có khả năng làm được như không nhìn thấy cái gì.

"Dừng tay" Bách Lý xông lên muốn ngăn cản, nhưng là ngọn lửa trên người nam tử đã thổi bùng lên, chạy theo toàn bộ thân thể cắt nuốt dữ dội, chỉ để lại một tiếng lại cao hơn một tiếng kêu thảm thiết.

"Sinh mạng của người Hán chúng ta thực sự không đáng giá một đồng bạc sao?" Bách Lý phẫn nộ dứt khoát xoay người lại, giọng điệu mang theo chất vấn làm cho Gia Luật Thức không vui nhếch mày thật cao.

"Chiến tranh là như thế, mạnh được yếu thua, ai bảo hoàng đế bọn họ không bảo vệ được bọn họ."

"Nếu Liêu quốc các ngươi không năm lần bảy lượt xâm lược lãnh thổ Nam Triều chúng ta, làm sao có cục diện ngày hôm nay, các ngươi đối đãi với đồng bào Hán tộc ta như thế, khát máu như mạng, đây chính là bản lĩnh của Đại Liêu các ngươi sao, cực kỳ tàn bạo, diệt tuyệt nhân tính." Bách Lý càng nói càng xúc động phẫn nộ, hai tay nắm chặt thành quyền, khuôn mặt cũng kiềm nén đến mức đỏ bừng, con ngươi trong như nước nhìn chằm chằm Gia Luật Thức, giống như có muôn vàn hận ý, hết thảy bất đắc dĩ.

"Lý nhi, ngươi quá càn rỡ." Gia Luật Thức ẫn nhẫn hướng về phía Bách Lý, trong mắt sự dâng trào mãnh liệt, giống như biển gầm thét rống giận.

"Gia Luật Thức, ngươi chấp nhận thực tế đi, ngươi là người Liêu, ta là người Hán, sao có thể đi chung một con đường. Trước đây ta nhiều lần ẫn nhẫn chỉ vì có thể trở về, nhưng hôm nay ta đã hiểu rõ rồi, có người Liêu các người ở đây, chúng ta sao có khả năng trở về." Cặp mắt Bách Lý căm giận nhìn khiến cho những người xung quanh đột nhiên cảm thấy hoảng sợ, không thể nghĩ tới có một nữ tử dung nhan như thế, lại cương quyết như vậy.

Một tay Gia Luật Thức bóp chặt lấy cổ họng tinh tế của Bách Lý: "Giờ phút này, ngươi còn muốn trở về?"

https://thuviensach.vn

Không đếm xỉa đến trên mặt Gia Luật Thức dần dần nổi lên sát ý, Bách Lý thông suốt dứt khoát nói ra: "Đúng, trừ phi ta chết."

Lực đạo trên tay từ từ siết chặt, chỉ cần hơi dùng sức, cổ nàng sẽ bị bẻ gãy.

Bách Lý vứt bỏ phản kháng, bởi vì quá mệt mỏi. Mệt đến mức hô hấp đều đã cảm thấy khó khăn.

Trong miệng chỉ có hơi thở ra, không còn hơi hít vào, khuôn mặt tái nhợt khẽ nâng lên, bầu trời xanh thẳm, những đám mây ẩn hiện, biến ảo vô cùng. Chim ưng cực đại bay qua, hết thảy, đều chậm rãi tiêu thất tan rã trong mắt Bách Lý.

Ngựa Hồ tìm về gió Bắc, chim Việt gìn giữ phương Nam. Sau cùng, thoải mái nở ra một nụ cười nhợt nhạt vô lực.

Gia Luật Thức bị nụ cười yếu ớt này làm thu hồi thần trí, nhẹ buông tay, thân thể yếu đuối của Bách Lý mềm nhũn ngã xuống đất, một mạch ôm nàng vào trong ngực yêu thương nâng khuôn mặt nhỏ nhắn nhíu chặt của nàng.

Tất cả những người xung quanh đều nhìn bọn họ, người Hán, người Liêu, cừu hận vắt ngang giữa hai nước.

"Bổn vương cho ngươi cơ hội cuối cùng, hoặc là cùng ta trở về, ngoan ngoãn làm nữ nhân của Đại Liêu ta, hoặc là ngươi liền lưu lại nơi này, sống hay chết tự ngươi nhìn xem.

"Lần này ta sẽ không theo ngươi đi." Bách Lý từng chữ từng chữ một phun ra, giọng điệu lại dị thường nhẹ nhõm, tựa như đã tháo xuống ngàn cân vạn cân trọng trách.

"Tốt." Gia Luật Thức nắm kéo Bách Lý trên mặt đất: "Ngươi ở nơi này sớm muộn gì cũng có ngày trở thành doanh k hôm nay ngươi liền phục vụ ta đi."

Hiểu rõ được ý đồ của Gia Luật Thức, người trong lòng không ngừng giãy giụa: "Ngươi buông ta ra, Gia Luật Thức....."

Nhưng hắn đã mất lý trí, chỉ biết là hôm nay phải chiếm được nàng, một tay xốc màn của doanh trướng lên hướng giường một bên đi tới. Vừa chạm vào mép giường, Bách Lý liền bị gắt gao đè ở phía

https://thuviensach.vn

dưới, hai tay bị chế trụ chặt chẽ, hai chân không ngừng giẫm đạp loạn xa.

Cùng lúc đó ở bên ngoài trướng, Ôn Nhứ bất an liền định tiến lên, liền bị chính vương phi một tay ngăn lại: "Ngươi không phải là rất thông minh sao? Thế nào lúc này lại đi phá hư chuyện tốt của vương?"

Đôi tay Ôn Nhứ thắt chặt khăn lụa, trong đôi mắt hẹp dài khẽ xuất hiện nhiều điểm sáng: "Nhưng là vương....."

"Yên tâm đi, nàng nhất định không phải là người của nơi này." Chính vương phi đạm mạc quét Ôn Nhứ một cái: "Liền điểm này cũng không chịu nổi?"

Ôn Nhứ thu hồi bước lùi lại, đứng ở phía sau chính vương phi một bước ngắn.

Mà bên trong trướng, Bách Lý càng giãy giụa càng làm tăng thêm dục vọng của Gia Luật Thức, nhẹ nhàng đứng dậy cởi trường bào trên người xuống, cấp bách cởi chiếc áo lông màu trắng, lộ ra lồng ngực cường tráng. Đầu Bách Lý không ngừng lắc lư để tránh khỏi nụ hôn ngông cuồng càn rỡ của Gia Luật Thức, lệ trong mắt cũng không cầm được chảy ra.

Đầu bị một bàn tay to cố trụ, lưỡi thuần thục tiến vào trong miệng nàng, hôn ngày càng sâu. Lồng ngực Gia Luật Thức chảy ra mồ hôi mịn kề sát thân thể đơn bạc của Bách Lý. Khiến cho người dưới thân không nhịn được run rẩy.

Tay vừa dùng lực đã giật ra trói buộc bên hông Bách Lý, đôi tay hướng hai bên nhẹ dùng sức, "Xích" một tiếng, quần áo bị xé nát, lộ ra xương quai xanh trắng nõn cùng với cái yếm hồ xanh biếc.

"Dừng tay, Gia Luật Thức, ngươi giết ta đi." Bách Lý căm phẫn mà lên tiếng, tiếng khóc vỡ vụn truyền ra ngoài trướng.

Thừa dịp Gia Luật Thức nhanh chóng đứng dậy, nàng gắt gao bảo vệ trước ngực, nhanh chóng hướng dưới giường chạy trốn. Còn chưa bước đi được một bước, liền bị hắn nhẹ nhàng ngăn cản trở về, nặng nề ngã trên giường

https://thuviensach.vn

Tiện đà lấn người tiến lên, đôi tay dùng sức, lại "Xích" một tiếng, cái yếm bị xé tan, lộ ra cảnh tượng đường cong nhấp nhô trước ngực Bách Lý, cùng với dấu răng diễm lệ.

Gia Luật Thức dừng động tác, Bách Lý vội vàng nhặt lấy quần áo đã bị xé nát bên cạnh che khuất trước ngực, xoay người chống cự.

Thân thể cứng đờ thối lui, Gia Luật Thức khẽ nâng thân hình mềm mại không xương của Bách Lý: "Nói cho ta biết, phu quân của ngươi là ai?"

"Nói cho ngươi thì thế nào, ngươi sẽ thả ta đi sao? Không cần tự lừa gạt mình." Bách Lý yếu ớt mở miệng, âm thanh theo hơi thở hỗn loạn mà run run.

"Không biết"

"Ta sống chỉ vì trở lại bên cạnh hắn, nếu ngay cả thân thể cũng không giữ được vậy cũng chỉ có thể tự ta phá hủy." Trong giọng nói thậm chí mang theo một tia uy hiếp, cùng với bất cứ lúc nào cũng có thể thản nhiên đối mặt với tử vong.

Gia Luật Thức giận dữ vù đứng dậy: "Được, kể từ hôm nay, ngươi liền ở nơi này đi, bổn vương cũng muốn nhìn xem, ngươi như thế nào để bảo trụ thân thể này."

Không quan tâm tới nửa người trên đang trần trụi, bóng dáng cao to của Gia Luật Thức đi ra khỏi doanh trướng.

Bách Lý vội vàng nhặt lên quần áo bị xé nát lung tung vung vãi ở một chỗ. Vừa thấy Gia Luật Thức, chính vương phi liền bận rộn sai người lấy quần áo đã chuẩn bị cho hắn mặc vào.

Sải bước đến bên cạnh tuấn mã màu đen. Gia Luật Thức cũng không quay đầu lại đi vào trận huấn luyện.

Chỉ một ngày, cuộc sống lại trở về điểm xuất phát. Bách Lý vẫn nhớ bộ dáng ở trận huấn luyện khi đó, chỉ là mấy ngày ngắn ngủi, lại trở về rồi. Có thể chỉ là giấc mộng, không chân thực nhưng tồn tại.

Tất cả Liêu binh đều nhìn thấy được một màn Gia Luật Thức ôm Bách Lý đi vào doanh trướng kia, vì vậy cũng không còn người

https://thuviensach.vn

nào dám đối với nàng có chủ ý. Tránh thoát một kiếp này, dù là mỗi ngày phải làm những công việc thô nặng nàng cũng tình nguyện.

Liêu binh trời vừa sáng sẽ thức dậy huấn luyện, muôn người nhất tề hô to, huấn luyện, chẳng trách nào vẫn luôn là mối họa lớn của Trung Nguyên.

Mỗi ngày Bách Lý đi theo những nữ nhân Liêu quốc rửa rau phân cơm, thỉnh thoảng sẽ gặp được tù binh bị áp giải tới đây, già yếu tráng đinh, cũng có thương đội băng qua sa mạc vì lạc đường mà bị bắt.

Tại một trần gian giống như trong địa ngục này, Bách Lý đã chứng kiến quá nhiều cái tàn nhẫn, chém giết, chôn sống, thiêu sống, cường bạo. Mỗi ngày tiếng kêu gào thảm thiết đều không hề gián đoạn tựa hồ đã sớm làm cho người ta luyện thành thói quen.

Bách Lý âm thầm chịu đựng, chỉ vì một thời cơ, Gia Luật Thức nói muốn khai chiến, chỉ cần bản thân có thể nghĩ ra biện pháp ra được chiến trường, liền sẽ có khả năng gặp được Tập Ám.

Giữa ống tay áo rộng rãi cất giấu một thanh chủy thủ bén nhọn, hiện lên ánh sáng lạnh lẽo, lưỡi dao lạnh thấu xương. Đây là khi giặt quần áo, giữa đống quần áo của Liêu binh tìm được. Bách Lý len lén đem giấu đi.

Mỗi đêm, Bách Lý đều đem thanh chủy thủ không ngừng lau chùi, như là sợ bị gỉ sét không ngừng lặp lại, ánh sáng lạnh lẽo sắt bén làm nổi bật lên chỗ khuôn mặt hờ hững của Bách Lý.

Chiến sự đến gần, toàn bộ doanh trại chờ xuất phát, lương thảo đã chuẩn bị từ sớm, kể cả lều trại dùng để hành quân, ăn mặc đi lại hết thảy đều ổn thỏa.

Bách Lý đè nén xuống nội tâm đang xúc động, vẫn là sống nơm nớp lo sợ, chỉ sợ có một chút nào đó ngoài ý muốn phá hỏng kế hoạch đã sắp đặt của nàng.

Chỉ còn có hai ngày, hai quân sẽ đối đầu. Bách Lý một thân lặng lẽ đến trước một trận huấn luyện khác trong rừng. Đây là địa phương bọn binh lính thường nghỉ ngơi. Chỉ là mấy ngày nay toàn

https://thuviensach.vn

quân đều đã vào giữa thế chuẩn bị chiến tranh, cho nên chỉ có Bách Lý một mình ngồi ở đó, nghĩ thế nào để có thể lẫn vào doanh trại.

Ánh trăng u ám lạnh lẽo chiếu lên cả người cũng dịu dàng đi, tóc buông xõa xuống dưới như thác nước che khuất hơn phân nửa cơ thể. Mỹ ngọc ở bên hông dưới ánh trăng tăng thêm vẻ tinh tế. Bách Lý đặt ở trong tay chậm rãi mò mẫn. Gia Luật Thức từ ngày đó đi rồi cũng chưa từng quay trở lại, một người tôn quý như thế, một đại vương kiêu ngạo.

Bách Lý nhịn không được hít mũi một cái, có chút bất đắc dĩ, còn có chút nhàn nhạt khổ sở

"Này, ngươi tới đây, bồi ta uống một chén." Bách Lý cẩn thận đứng lên, phía đối diện đi tới một tên Liêu binh, bước chân không vững đung đưa chai rượu trong tay.

Bách Lý cũng không để ý tới, nàng cũng không muốn gây thêm phiền toái, xoay người vừa định đi, cánh tay liền bị lôi kéo mạnh mẽ trở về.

"Ngươi buông ta ra."

"Bồi đại gia ta.....Oe....." Mỗi cỗ mùi rượu bức lên tới ót Bách Lý, nam tử buông bình rượu trong tay ra gian nịnh bổ nhào về phía Bách Lý.

"Ngươi buông ta ra, cút ngay....." Bách Lý giận mà không dám nói gì, chỉ sợ càng đưa tới thêm nhiều người, nàng không hề muốn gây thêm rắc rối.

"Tới đây, cho ca ca hôn một cái."

Lực đạo trên vai khiến Bách Lý không khỏi kêu đau thành tiếng: "Cẩu Liêu, buông ta ra....."

Binh lính trước mắt nghe như không hiểu chút gì cười dâm đãng ý muốn tiến lên, tay phải Bách Lý nhẹ nhàng mò trong tay áo lấy ra thanh chủy thủ sớm đã mài đến sắc bén, chỗ đầu ngón tay truyền đến từng trận lạnh lẽo.

Khẽ run tay thừa dịp binh lính người Liêu không chú ý đem chủy thủ kê tại cổ họng hắn, đem hết khí lực toàn thân, máu rỉ ra

https://thuviensach.vn

bắn tung tóe. Liêu binh không thể tin hai tay nhanh che lại miệng vết thương trên cổ, mắt trợn tròn. Thống khổ co quắp dưới đất, khí quản bị cắt đứt rốt cuộc cũng không cung cấp thêm chút hơi thở nào nữa, hai chân không ngừng giẫy đạp loạn xạ, không bao lâu liền tắt thở.

Không vội sợ hãi, Bách Lý vội vàng tẩy rửa vết máu trên người, đem chủy thủ lần nữa giấu lại trong tay áo. Sau đó, chạy đến bên cạnh thi thể Liêu binh, đem thân hình to lớn từng chút từng chút kéo tới lùm cỏ xanh, cởi ra chiến y cùng mũ giáp của hắn. Không dám quay đầu lại nhìn lấy một cái, Bách Lý vội nấp dưới một gốc cây bạch dương cởi quần áo, cũng móc ra cây chủy thủ ở phía trên đánh một kí hiệu.

Cuối cùng nhẹ sửa sang lại đầu tóc rối, bước chân kiên định trở về doanh trướng, trên mặt vẫn như là một vẻ hờ hững.

Dưới ánh trăng ảm đạm, chỉ có hồ nước trong cánh rừng kia vẫn yên ả như cũ, tĩnh lặng vô cùng, vài sắc đỏ nổi trên mặt nước, dần dần khuếch tán ra, mờ nhạt.

Vừa về tới doanh trại, Bách Lý liền chui vào ổ chăn xốc xếch một bên, khi nào thì kẻ giết người cũng thấy được mình vô cảm.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 1

https://thuviensach.vn

Chương 13: Lý Như chết (thượng)

Vừa rạng sáng ngày hôm sau, Bách Lý liền bị đánh thức, tiếng trống dồn dập, kèm theo từng tiếng hô kích động hào khí ngất trời, ngày mai sẽ phải xuất chiến rồi, hôm nay là muốn khích lệ tinh thần của binh sĩ.

Bách Lý cố hết sức xách một thùng nước, khuôn mặt nhỏ nhắn bị tro hun đến đen sẫm, quần áo trên người cũng dơ bẩn không chịu được, chỉ lộ ra một đôi mắt thanh tú. Xách nước đổ vào cái nồi bên trong, không ngừng châm thêm củi.

Xa xa, một đám người Hán bị trói cùng một chỗ xô đẩy đến giữa trận huấn luyện. Bách Lý vừa định chạy lên phía trước, liền bị mt đôi tay kéo lại, là nữ đầu bếp Lý thị, Lý đại nương khẽ lắc đầu: "Cô nương, mắt có từng để ý qua, sinh tại thời loạn lạc như vậy, ngươi có thể làm gì chứ?"

Bách Lý thất vọng gục hai vai xuống, thanh âm cũng bất giác nghẹn ngào: "Lý đại nương, chẳng lẽ cũng chỉ có thể như vậy sao?"

"Đúng, chúng ta căn bản không thể thay đổi được gì, sống cho tốt đi thôi." Trong lời nói của Lý đại nương cũng có vài tia bất đắc dĩ.

Bắt tới những người Hán bị mang theo một hình cụ chữ nhất, đồng loạt quỳ gối trước các tướng sĩ quân Liêu, Hắc Liễm tướng quân cầm đầu hạ lệnh mang ra mấy hũ rượu lớn. Hình cụ chữ nhất được thả xuống trước mặt mỗi người đang quỳ. Lúc này là trời đông giá rét, từng thân thể gầy yếu lạnh run lẩy bẩy,giống như lá trước khi rơi vào mùa thu, không chịu nổi một chút gió thổi tới.

Chính giữa bãi săn dựng lên một tòa đài cao, trên đài có một ghế nằm da hổ lẳng lặng đặt ở trung tâm, làm cho người ta có cảm giác uy hiếp vô hạn. Phía trước đặt một bàn trà dài, bốn phía lửa

https://thuviensach.vn

cháy hừng hực, cho dù đang là ban ngày, cũng đem bầu trời cháy sạch một mảnh đỏ rực.

Trong doanh trại vang lên một hồi xao động, Liêu binh tự động xếp hàng chỉnh tề tránh ra một lối đi rộng rãi. Trên tuấn mãGia Luật Thức toàn thân một áo choàng màu đen, trên vai phải bỗng chốc đứng thẳng một con chim ưng hung mãnh, hai móng sắc nhọn cố định trên bờ vai rộng lớn của Gia Luật Thức, một đôi mắt màu hổ phách âm u lạnh lẽo giống như gửi đi một tin tức tử vọng.

"Vương....." Toàn quân tướng sĩ nhất tề quỳ xuống, "Đông" chấn động một tiếng cả vùng đất cũng có vài tia run rẩy.

Bách Lý vẫn đứng thẳng như cũ, bị Lý đại nương bên cạnh kéo quỳ xuống: "Ngươi không cần mạng sống nữa rồi, ngày mai là khai chiến, tạm thời nhẫn nại hết hôm nay, nhiều ngày như vậy cũng đã trôi qua rồi, liền không nhịn được một lúc sao?" Bách Lý kinh ngạc liếc mắt nhìn Lý đại nương, chẳng lẽ nàng đã biết rõ kế hoạch của mình?

"Đều đứng lên đi." Gia Luật Thức nửa nằm trên ghế da hổ, một chân lười biếng khoác lên đùi một chân khác, ngón tay nhẹ nhàng gõ trên chiếc ghế ngồi.

"Tạ đại vương" Chúng binh sĩ cùng đồng thanh, lại khôi phục sự nghiêm trang như trước.

"Chuẩn bị như thế nào rồi?"

"Bẩm vương, toàn bộ đều đã ổn thỏa." Hắc Liễm tướng quân đi nhanh tiến lên một bước, nửa quỳ ở dưới đài cao.

"Rất tốt" Gia Luật Thức cầm lấy thịt tươi ở bên cạnh đã chuẩn bị từ sớm trêu đùa chim ưng trên vai, không bao lâu, một mâm thịt dê sống liền bị quét sạch không còn một mảnh. Bách Lý kinh hãi lông tơ dựng đứng. Thực là một loài động vật khủng khiếp, cư nhiên là bộ tộc ăn thịt số một.

"Người đâu, dẫn tới" Hắc Liễm tướng quân bỗng chốc lớn giọng liền làm cho Bách Lý giật mình kéo nàng trở về thực tại. Chỉ thấy vài tên Liêu binh áp giải một nữ tử đi vào trận huấn luyện.

https://thuviensach.vn

Nữ tử mặc trường sam nhàn nhạt, tóc tán loạn, cơ hồ là bị kéo vào sân, "Phịch" một tiếng nặng nề ngã sấp xuống trước mặt mọi người. Nâng khuôn mặt nhỏ nhắn hoảng sợ bất an lên nhìn bốn phía, Bách Lý thấy rõ, chính là Lý Như, hóa ra, mấy tháng nay nàng ta vẫn bị giam cầm ở giữa trận huấn luyện.

Khẽ chống nửa người trên, Lý Như nhìn quanh thân không đếm hết quân Liêu, chậm rãi đứng lên, phủi phủi bụi đất trên người, bạo gan nhìn về phía Gia Luật Thức trên đài cao.

Bách Lý biết nàng đã tỉnh lại rồi, không c bị điên, lại có một cỗ ngạo nghễ.

"Cẩu Liêu, ngày chết của các ngươi đã đến, ngày mai khai chiến liền chờ nhặt xác đi." Lý Như chìa ngón tay chỉ thẳng vào Gia Luật Thức.

Ánh mắt nguy hiểm của nam tử trên đài cao hé lên một nửa, tay trái không nhịn được nắm chặt thành quyền, hai mắt sắc bén như muốn đem Lý Như lăng trì.

Hắc Liễm tướng quân ở một bên tiến lên hung hăng ném thân thể yếu ớt của Lý Như ngã xuống đất. Không kịp kêu đau, Lý Như liền bảo vệ thật chặt cổ tay phải. Ở khoảng cách xa, thậm chí Bách Lý còn nghe thấy rõ ràng xương cốt phát ra âm thanh đứt gãy.

Đột nhiên, bóng dáng màu tím chợt mạnh mẽ ngồi dậy, rút bội đao bên hông Hắc Liễm tướng quân hướng về phía đài cao xông lên.

Bách Lý không kịp ngăn cản, liền chứng kiến một bóng dáng màu xám lẫm liệt tiến thẳng về hướng Lý Như, nhanh như tia chớp, mạnh như vũ bão. Kèm với một tiếng kêu thảm thiết thống khổ, móng sắc của chim ưng trên cổ tay Lý Như rạch ra một mạch máu tinh tế, máu tươi theo đó phun ra.

Móng của con chim ưng mang theo máu tươi lần nữa đáp xuống bả vai của Gia Luật Thức, dính vào vài vệt đỏ nổi bật: "Dẫn đi, ngày mai khi hai quân đối đầu, trước mặt phu quân nàng ta, giết."

https://thuviensach.vn

Bách Lý không thể tin lắc đầu. Trong lòng hắn, Gia Luật Thức không phải thế, hắn phải là ôn nhu tình cảm, vì bảo vệ nàng, không tiếc gì cho nàng quyền lực tối cao. Hắn không phải tàn nhẫn như vậy. Hay là, ngay từ đầu chính mình đã sai lầm?

Xô đám người hai bên ra, Bách Lý không chút nào cố kỵ vọt lên phía trước: "Buông nàng ra."

Hai tay bị bắt chéo sau lưng, Lý Như nhìn thấy Bách Lý, chỉ kịp cho nàng thấy nụ cười thê lương, liền quay đầu về phía Gia Luật Thức: "Ta sẽ không trở thành gánh nặng cho hắn, ngươi nghĩ trước mặt mọi người giết ta để tiêu diệt chí khí của những người khác, ta nói cho ngươi biết, ngươi sẽ không thành công."

Sắc mặt Gia Luật Thức lạnh lẽo, lập tức giận dữ hét lên: "Ngăn nàng ta lại."

Nhưng là, đã quá chậm, khi tất cả mọi người còn chưa phản ứng kịp, máu trong miệng Lý Như đã chảy ra vô tận, theo khóe miệng chảy xuống chiếc áo màu tím. Bách Lý sững sờ ở giữa đường, đợi một lúc sau hiểu rõ mới vội vã hướng về phía tới, xô hết Liêu binh bên cạnh ra: "Cút ngay, cút ngay....."

Tiếp được thân thể mềm nhũn của Lý Như ngã xuống, rốt cuộc Bách Lý cũng không giữ được lớp ngụy trang kiên cường ấy nữa, khóc gần như cuồng loạn: "Ngươi không được chết, ngươi không tin Tập Ám sẽ đến cứu chúng ta sao? Tại sao ngươi lại ngốc như vậy? Lý Như, ngươi không được chết....." Người trong ngực há miệng thở dốc, chỉ là đau đớn rốt cuộc cũng không nói được một chữ. Vừa dùng lực, máu liền phun ra, bất đắc dĩ lắc lắc đầu.

Không ngừng lau chùi vết máu trong môi nàng, nhưng là càng lau lại càng nhiều. Bách Lý bất lực nâng đầu nàng lên để nàng tựa ở trước ngực mình. Lý Như ngẩng đầu nhìn thoáng qua bầu trời lần cuối cùng. Nụ cười kiên quyết lần sau cùng vĩnh viễn ở lại trên khuôn mặt kia, đồng tử dần dần tan rã, bất động tại một điểm, biến mất không thấy nữa.

https://thuviensach.vn

"Ngươi đứng lên cho ta.....đứng lên....." Bách Lý không ngừng lay động thân thể đang dần dần mất đi độ ấm của nàng, nàng cư nhiên chỉ có thể đứng nhìn nàng chết đi.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

https://thuviensach.vn

Quyển 2

https://thuviensach.vn

Chương 1: Lý Như chết (hạ)

Gia Luật Thức không nghĩ tới Bách Lý đột nhiên lao ra, phất tay ra hiệu cho ý muốn tiến lên của Hắc Liễm tướng quân.

Bách Lý chậm rãi ngừng khóc, ý thức thanh tỉnh hiểu rõ hiện tại không phải là lúc khóc lóc, nhìn lại tù binh quỳ gối bên cạnh. Đột nhiên Bách Lý như tìm kiếm một loại phát tiết, rút chủy thủ bên trong tay áo hướng về Liêu binh bên cạnh đâm tới. Bởi vì nửa quỳ, một đao này đâm vào chính bụng trên của Liêu binh. Bách Lý rút mũi đao ra, lại đâm xuống đao thứ hai, không kịp phản ứng, vài Liêu binh xông lên trước muốn ngăn cản, Bách Lý vung chủy thủ kêu gào giống như đã điên rồi: "Biến, ta muốn giết hết các ngươi....."

Trúng hai đao, Liêu binh giãy giụa ngã xuống đất, đôi tay ôm bụng máu chảy không ngừng. Giết, Bách Lý đỏ mắt lập tức xông lên, cũng không biết đâm bao nhiêu đao, chỉ biết là giơ tay chém xuống, trên tay dính đầy máu sềnh sệch, mọi người bỗng chốc không dám tiến lên, mặc cho Bách Lý từ từ biến thành một kẻ khát máu.

Hai tay bị giữ lấy, lập tức, thân hình run rẩy không ngớt bị ôm vào một bờ ngực rắn chắc. Gia Luật Thức gắt gao ôm lấy nàng không cho nàng nhúc nhích một chút nào: "Dẫn hắn đi xuống."

"Dạ, vương." Hai Liêu binh lập tức phản ứng kịp vội vàng kéo thi thể bên cạnh.

"Tốt rồi, tốt rồi." Gia Luật Thức vỗ nhẹ thân thể cứng nhắc của nàng, đưa tay muốn đoạt lại chủy thủ trong tay nàng, vừa chạm vào tay hắn chủy thủ trong tay Bách Lý liền cầm chặt hơn, trên tay, máu trên mũi đao đã bắt đầu khô cạn.

"Đưa đao cho ta" Gia Luật Thức vuốt nhẹ trán tóc đang rơi rớt xuống, đôi mắt hốt hoảng một hồi lâu mới nhìn lên hắn, vừa nhìn

https://thuviensach.vn

thấy đúng là Gia Luật Thức, Bách Lý giơ chủy thủ trong tay đâm thẳng về phía ngực Gia Luật Thức.

"Vương" Hắc Liễm tướng quân vội vàng xông lên trước.

"Lui ra." Gia Luật Thức thẳng tắp nhìn chằm chằm Bách Lý, cũng không quay đầu lại, nói.

"Vương." Toàn quân tướng sĩ đồng loạt quỳ xuống, trong lúc bối rối mang theo vô số bất an.

"Toàn bộ lui ra."

"Dạ." Hắc Liễm tướng quân dẫn đầu đưa chúng tướng sĩ lui ra, lúc gần đi hung hăng trừng mắt liếc Bách Lý một cái, nữ nhân thực sự là mầm tai họa.

Trận huấn luyện to như vậy, chỉ để lại hai người Gia Luật Thức cùng Bách Lý.

Gia Luật Thức chăm chú nhìn khuôn mặt mệt mỏi không thấu của Bách Lý, một trận phát tiết kia làm tiêu hao quá nhiều sức lực của nàng. Ngón tay cầm chủy thủ chặt rồi buông, buông rồi lại nắm chặt. Đầu nhọn vẫn nhấp nhô trong lồng ngực Gia Luật Thức.

Tay Bách Lý run run nhấc lên một cái lực đạo trên tay lại tăng thêm, miệng đao nhọn bỗng chốc biến mất trước ngực Gia Luật Thức, máu theo áo bị đâm khoét thấm thẳng ra ngoại bào màu đen.

Bách Lý sửng sốt ngẩng đầu, tay nắm chặt chủy thủ nhẹ nhàng lui về phía sau, bàn tay to của Gia Luật Thức cầm chặt bàn tay nàng không để cho nàng không lui được một chút nào, hai người không ngừng chống cự khiến chủy thủ không ngừng đâm sâu vào lồng ngực đang bị thương

"Ngươi không phải là hận sao? Giết ta đi." Gia Luật Thức hết sức ngoan cố nắm lấy bàn tay nhỏ bé đang dần dần lạnh run của Bách Lý, trong mắt lộ ra một vệt bất đắc dĩ mờ mịt, bi thương.

Nhìn máu tươi dần dần nhuộm đỏ ngực Gia Luật Thức, Bách Lý không biết phải làm sao lắc đầu: "Không, không, buông ra....."

Gia Luật Thức kêu rên ra tiếng, một ít tóc rơi tán loạn trên trán, bị mồ hôi thấm ướt.

https://thuviensach.vn

Bách Lý vội vàng buông tay cầm chủy thủ ra, đôi tay lau chùi lung tung lên lồng ngực vững chắc của Gia Luật Thức, với hy vọng lấy tay ngăn chặn được máu đang chảy không ngừng ở miệng vết thương.

Kéo bàn tay dính đầy máu gắt gao nắm chặt bày tay đang ở phía trong, một tay kia nhẹ vỗ về mái tóc còn dính vết máu của nàng: "Có đôi khi, có một số việc, không phải chúng ta có thể quyết định được."

Bách Lý mơ mơ nàng màng đối diện với Gia Luật Thức, đầu cúi xuống nhẹ nhàng tựa trên vai hắn mê man thiếp đi.

Gia Luật nhẹ lau vệt nước mắt chưa khô trên mặt nàng, pha lẫn với sự đục bẩn của vết máu, bụi đất, một lần nữa ôm nàng vào trong ngực. Nàng hận hắn, nhưng nàng lại đối với hắn không hạ thủ được. Chậm rãi ôm lấy nàng trong lòng, hướng về doanh trại bên cạnh đi tới.

Trong trướng (1) bài trí một màu trắng mộc mạc đơn giản, là nơi để Gia Luật Thức tạm thời nghỉ ngơi. Đem người trong lòng nhẹ nhàng đặt lên chiếc giường nhỏ, cầm lấy chăn gấm bên cạnh đắp lên.

(1) lều vải

"Vương" Màn trướng bị xốc lên, hai nha hoàn bưng nước ấm đi tới.

Cởi xuống trường sam màu đen, nội y (2) màu trắng bị nhiễm máu thành một mảnh, nội y bị xé rách, trên ngực lộ ra máu thịt mơ hồ.

(2) áo trong, áo lót.

Nha hoàn một bên lấy khăn thấm nước ấm sau đó vắt khô, nhè nhẹ lau sạch vết máu chưa khô. Trên khay đặt một lọ dược hoàn của Hàn Hữu Thiên đưa tới, chủ yếu là để cầm máu. Đợi sau khi băng bó xong, Gia Luật Thức cầm lấy trường bào lông cừu bên cạnh thay vào, phất tay ra hiệu cho nha hoàn

Mồ hôi chảy ra toàn thân, thân thể ở dưới áo lông bất an run rẩy mấy cái. Bách Lý chậm rãi mở mắt ra. Quần áo trên người đã

https://thuviensach.vn

được đổi thành một bộ quần áo thanh nhã đơn giản, vết máu trên mặt, trên tay cũng được lau sạch sẽ. Nhưng là, nàng lại có thể ngửi được rõ ràng một cỗ máu tươi làm người ta buồn nôn. Hai tay trắng nõn giống như là vẫn dính đầy vết máu, đem khuôn mặt chôn thật sâu vào trong, bờ vai run rẩy kịch liệt.

Gia Luật Thức lẳng lặng ngồi ở một bên, bàn tay đưa ra đến nửa đường lại rút trở về. Hồi lâu, khuôn mặt Bách Lý mới dần dần từ trong lòng bàn tay ngẩng lên, cặp mắt sưng đỏ nhìn Gia Luật Thức: "Tại sao? Ta không còn là ta rồi, ta thật không phải như thế....."

"Ta nói rồi, có một số việc không phải chúng ta có thể quyết định."

"Vậy sao?" Yếu ớt tựa người ở trên giường, ánh mắt nhìn về một nơi xa xôi, bên trong trướng không có cửa sổ, chỉ có thể xuyên thấu qua những kẽ hở bị gió thổi nhìn ra ngoài. Trong đầu lại hiện ra ánh mắt trước khi chết của Lý Như nhìn về phía bầu trời, nàng khẳng định là cũng muốn trở về.

Bách Lý không nghĩ tới, Lý Như lại là người quyết tuyệt như vậy, cứng cỏi kiên quyết đấu tranh.

"Nếu như, phu quân của ngươi đã không còn yêu ngươi nữa, ngươi còn muốn trở về sao?" Gia Luật Thức cố nén sự chờ đợi trên mặt, giọng nói mang theo vài tia sốt ruột.

"Ta tin hắn, vẫn luôn tin." Mặc dù Tập Ám vẫn chưa chính miệng đối với nàng nói ra lời hứa hẹn nào, nhưng là, Bách Lý trước sau vẫn cố chấp tin tưởng.

Ánh sáng giữa con ngươi trong mắt Gia Luật Thức cũng dần dần âm u xuống, chỉ mấy chữ này, hắn liền đã thất bại, nam nhân đó từ lâu đã chiếm hết lòng của nàng.

"Nếu như sau khi ngươi trở về, hắn lại cưới một nữ nhân khác, ngươi sẽ làm thế nào?" Đôi tay trên vai nàng không khỏi tăng thêm lực đạo, có quá nhiều bất đắc dĩ, từ giữa đôi mắt sáng thăm thẳm

https://thuviensach.vn

của Bách Lý, Gia Luật Thức thấy được bản thân mang theo sự giãy giụa, chậm rãi buông lỏng tay.

"Sẽ không, ta luôn tin hắn." Nói xong lời cuối cùng, lời nói phát ra từ cổ họng cơ hồ là hét lên, nhưng lại mang theo vài tia hoảng loạn.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 2

https://thuviensach.vn

Chương 2: Trở về cố hương (thượng)

Gia Luật Thức trầm mặc, tiêu sái bước đến bên án kỉ, hương thơm thanh mát từ lò hương màu nâu tản ra, làm nổi bật lên thân hình cường tráng của hắn, nhìn qua có chút cô đơn: "Ngày mai, ta sẽ thả ngươi trở về."

Bách Lý khó tin mở to đôi mắt nhìn chằm chằm bóng lưng hắn không chút nhúc nhích, suy nghĩ tựa hồ có chút hỗn độn, nàng vụn trộm cắn chặt môi dưới. Đau ! Xem ra đây không phải là mơ.

"Ngày mai, lúc ra chiến trường, ta sẽ đích thân tiễn ngươi trở về." Trong thanh âm của Gia Luật Thức cơ hồ không mang theo tia tình cảm nào.

Đối với một nữ tử thân ở Liêu doanh, lòng tại Hán quốc hắn cư nhiên không có biện pháp nào. Hắn sợ nếu ép buộc nàng ở lại, sẽ bức nàng điên mất.

Bách lý nhấc chân xuống giường, chân trần giẫm lên thảm Ba Tư mềm mại, do dự không biết có nên tiến lên hay không. Gia Luật Thức cứ ngồi giống như một pho tượng, tựa hồ không hề nhúc nhích, lại làm cho Bách Lý có cảm giác không đành lòng.

Nàng do dự vươn tay, nhẹ nhàng đặt trên bờ vai rộng của hắn, động tác của nàng có chút run rẩy, bàn tay to lớn nắm chặt lấy tay nàng, sau đó ôm nàng vào ngực: "Lần cuối cùng, hãy để ta ôm ngươi một cái."

Bách Lý an tâm tựa đầu vào trong ngực hắn, cảm nhận nhịp đập mạnh mẽ có lực của hắn, trên người tản mát ra hương cỏ nhàn nhạt, nam tử Đại Liêu sinh ra ở thảo nguyên, lớn lên ở thảo nguyên, hung hãn nhưng không mất đi ôn nhu.

Hai người cũng không nói gì nữa, chỉ cố gắng cảm nhận hơi ấm trên người đối phương, Gia Luật Thức hít lấy mùi thơm nhàn

https://thuviensach.vn

nhạt trên người Bách Lý, dùng sức hút vào lồng ngực, tựa như lưu giữ kí ức cuối cùng của bọn họ.

Tim của hắn cư nhiên lại dễ trao cho nàng - nữ tử của địch quốc, thậm chí trong lòng của hắn, không còn coi nàng là nữ nhân địch quốc. Bách Lý lẳng lặng mặc cho hắn ôm, nhưng thật kì quái, nàng phải cảm thấy hận hắn, nhưng tựa vào ngực hắn, nàng cơ hồ cảm thấy yên lòng, từ từ nhắm nghiền mắt.

Gia Luật Thức nhìn người ngủ say trong lòng, hô hấp đều đều, hai hàng lông mi giãn ra, cong xuống như búp bê, nhẹ nhàng đặt trên giường. Gia Luật Thức nhìn nàng thật sâu, nàng biết, một đêm cuối này, sẽ để hắn lẳng lặng thủ hộ bên cạnh nàng, hôm nay nàng phải ngủ một giấc thật ngon.

Gia Luật Thức tựa đầu vào bên giường, môi mỏng mím chặt thủy chung không tài nào ngủ được.

Sáng sớm, Bách Lý bị hồi trống đánh thức, vội vàng bò dậy, thấy Gia Luật Thức ngồi ở bên giường, trong mắt vằn đầy tia máu, gương mặt toát ra vẻ mệt mỏi.

"Ngươi không có ngủ sao?" Bách Lý nhìn về phía ngoài trướng, trời sáng rồi.

"Ngươi chuẩn bị đi, một lát lập tức xuất phát." Trong mắt Gia Luật Thức hiện lên vẻ rã rời, bất đắc dĩ đứng lên.

"Chờ một chút." Bách Lý khoác áo da xuống giường, mang giày nhung màu trắng, sau đó bước từng bước ra ngoài. Không bao lâu sau nàng quay trở lại, trên tay là chậu nước ấm và khăn lông sạch. Nàng chậm rãi nhúng ướt khăn, đắp lên chiếc cằm cương nghị của Gia Luật Thức.

Phía dưới cằm truyền đến một dòng hơi ấm kì lạ, ánh mắt phức tạp nhìn về phía nàng, mà Bách Lý cầm chủy thủ một bên lên, vết máu phía trên đã được xử lý sạch sẽ, chậm rãi ngồi xổm xuống, cẩn thận cạo râu cho hắn.

"Nếu như, có ngày chúng ta gặp lại nhau, ta sẽ không buông tay ngươi lần nữa." Gia Luật Thức nói, lấy một thanh đao bên hông

https://thuviensach.vn

ra.

Đây là một thanh loan đao, được mài khéo léo nhưng không mất đi độ sắc bén, trên chuôi đao có khảm một lam bảo thạch lớn. Mắt sáng như miêu lóe sáng, sau đó cởi ngọc bội bên hông nàng, lật lại cáng cong đưa vào tay nàng: "Mang theo bên người, dành để phòng thân."

Tay phải cầm chặt bội đao, trên thân đao điêu khắc một đôi thương ưng, ánh mắt sắc bén, móng nhọn, nắm thật chặt trong tay, tựa hồ vẫn cảm giác được.

"Vương, đại quân đã tập hợp xong." Bên ngoài trướng truyền đến tiếng thông báo không đúng lúc.

"Ta biết rồi, lui xuống đi." Gia Luật Thức chậm chạp đứng dậy, trong lời nói xen lẫn nhiều ý nghĩa: "Đi thôi, xuất phát."

Bách Lý theo sát phía sau hắn, nàng không có bất kì hành lý nào, mình đi tay không đến đây, lại côi cút trở về. Đem chủy thủ bỏ vào trong tay áo, hít sâu một hơi, ra khỏi doanh trướng.

Giữa sân huấn luyện tập hợp đầy Liêu binh, xếp hàng tựa hồ như không thấy đầu. Ngồi trên chiến mã phía trước là Hắc Liễm tướng quân, cùng vài chiến sĩ khác, soái kì nâng lên thật cao, cơ hồ đỏ thấu cả bầu trời.

Trên hàng đầu tiên, có hai con tuấn mã, một đen, một trắng, yên ngựa hợp với lông tơ, kiêu ngạo y hệt chủ tử.

Gia Luật Thức dẫn đầu nhảy lên con ngựa màu đen, Bách Lý ngẩng đầu lên, mặt trời chiếu ra vô số ánh sáng chói mắt, giống như vầng hào quang bao bọc lấy hắn. Hắn đưa tay trái, nhẹ nhàng kéo nàng lên ngựa, sau đó hô: "Xuất phát."

"Tuân lệnh." Toàn thể tướng sĩ đồng loạt hô, tiếng trống vang lên, thấu tận trời xanh.

Dọc theo đường đi, bọn họ cứ lẳng lặng nhìn phía trước. Bách Lý bất an nắm chặt gấu áo. Càng đến gần biên giới, lòng nàng càng bất an, tại sao lại bất an chính nàng cũng không rõ.

https://thuviensach.vn

Trong không khí trầm mặc, chỉ nghe thấy tiếng vó ngựa nặng nề, vài tiếng bước chân của binh sĩ.

Không biết đã đi qua bao lâu, xa xa, nhìn thấy tướng sĩ Nam Triều đen ngòm một mảnh, quần kì Phi Dương đón gió, cương nghị, có lực. Bách Lý cảm thấy lỗ mũi chua xót, lại nhìn soái kì ở sau lưng, không nhịn được hít sâu một hơi, tâm tình phức tạp.

Gia Luật Thức gìm chặt dây cương, sau đó dắt lấy Bạch mã đã chuẩn bị trước cho nàng, chậm rãi bước lên.

Bách Lý an tĩnh ngồi mặc cho hắn dắt đi, thong thả bước đi về hướng tâm nàng thuộc về.

Xa xa, Gia Luật Thức gìm dây cương, Liêu binh phía sau dừng bước, khôi phục không khí yên tĩnh, chỉ nghe thấy tiếng hít thở của nhau.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 2

https://thuviensach.vn

Chương 3: Trở về cố hương (hạ)

Gia Luật Thức vững vàng túm chặt lấy cương ngựa, tựa hồ vừa để xuống sẽ vĩnh viễn mất đi. Người bên cạnh cưỡi ngựa đi lên, Hàn Hữu Thiên nhịn không được khẽ gọi

Gia Luật Thức có hơi chút lấy lại tinh thần nhìn Bách Lý, dây cương trong tay từng chút một buông ra, môi thoáng run run, nhưng lại không thốt lên được một chữ. Bách Lý lẳng lặng xuống ngựa nhấc làn váy, cũng không có quay đầu lại bước về phía trước. Nàng không dám quay đầu lại, chỉ sợ như thế bản thân lại có những cảm xúc không nói được nên lời.

Gia Luật Thức cứ như vậy nhìn bóng lưng của nàng, dấu chân dẫm lên cát vàng hình thành một hàng dấu vết tinh mịn, chặn ngang khoảng cách vốn đã quá xa xôi giữa hắn và nàng.

Càng đến gần, Bách Lý càng khẩn trương tìm lấy một bóng dáng quen thuộc, một hàng tướng sĩ phía trước tất cả đều mặc mũ và áo giáp, một nam tử trẻ tuổi đứng đầu vỗ trường kiếm chỉ vào Bách Lý: "Đứng lại, tiến lên phía trước một bước nữa chớ trách đao của ta vô tình."

Bách Lý quan sát một vòng nhưng cũng không tìm thấy Tập Ám, không có khả năng, hai quân đối đầu, Tập Ám không thể không xuất hiện. Đôi mắt có chút bối rối, Bách Lý đến gần vài bước đối diện với nam tử: "Ta muốn gặp Tây Quận vương."

Nam tử lập tức thu lại trường kiếm trong tay: "Ngươi là?....."

"Bách Lý, mang ta đi gặp Tập Ám." Trong lòng Bách Lý không khỏi sốt ruột, nàng cũng không thể nói rõ rốt cuộc đã rời xa Tập Ám được bao lâu, hiện giờ trong lòng chỉ muốn nhanh chóng được gặp hắn.

https://thuviensach.vn

"Lý phi? Ngươi có bằng chứng gì?" Lập tức mấy tên phó tướng đều mở to mắt nhìn nàng, trong lòng do dự nghi ngờ.

"Ta....." Bách Lý khẽ cắn môi dưới, đột nhiên ánh mắt chợt lóe lên, đưa tay gạt xuống dây chuyền trên cổ, đó là một cái dây chuyền vàng, Bách Lý vẫn luôn đeo trên người, là Tập Ám đeo cho nàng: "Đây có được không?"

"Này....." Phó tướng cúi nhìn chằm chằm dây chuyền trong tay nàng, ánh mắt lộ vẻ nghi ngờ.

"Là vật của vương gia, ta đã thấy qua." Trên lưng một con ngựa màu nâu, một tướng sĩ thốt ra lời.

Phó tướng thấy thế vội vàng xuống ngựa hành lễ: "Tham kiến Lý phi."

Bách Lý tiến lên, trong mắt lộ ra một chút vui mừng: "Tây Quận vương ở đâu? Mau dẫn ta đi gặp hắn

"Này...." Lý Nam khó xử dừng lại, không nói thêm một chữ.

"Thế nào, hắn xảy ra chuyện gì sao?" Bách Lý khẩn trương dậm chân, người hành quân đánh giặc làm sao có thể mất người chỉ huy đây.

"Vương gia hắn, vương gia ba ngày sau sẽ đến đây, hôm nay, là ngày vương gia nạp phi." Lời nói từ trong miệng Lý Nam phun ra, từng chữ từng chữ như tiếng trống gõ vang dội đả kích vào trái tim vốn đã đầy rẫy đau thương của Bách Lý.

Nạp phi? Nhanh như vậy sao? Bách Lý chỉ cảm thấy hết thảy trước mắt đều đã mơ hồ, thiên binh vạn mã tập trung ở một chỗ lại dần dần tan rã. Tâm, hóa ra lại đau nhức đến như vậy. Đây chính là đau lòng sao? Giống như bị dao găm rạch ra vỡ nát đến trơ trụi, tâm quả thực đã mù lòa.

"Nếu như, phu quân của ngươi đã không còn yêu ngươi nữa, ngươi vẫn muốn quay trở về sao?"

"Nếu như sau khi ngươi trở về, hắn lại cưới một nữ nhân khác, ngươi sẽ làm thế nào?"

https://thuviensach.vn

Gia Luật Thức, ngươi vẫn đều biết, có phải không? Ngươi rõ ràng là biết được lần này ta trở về nhất định sẽ nhận lấy đau thương, cho nên ngươi muốn giữ chân ta. Ngươi đã biết, phu quân của ta chính là Tập Ám, kẻ thù không đội trời chung của Đại Liêu các ngươi, nhưng ngươi vẫn thả ta trở về.

Trở lại cố hương, ta làm sao đối mặt với hắn, không thèm nghĩ nữa, không muốn suy nghĩ nữa.

Trong cổ đột nhiên nổi lên một cỗ mùi tanh, còn có cảm giác ngưa ngứa khó chịu. Thở nhẹ một hơi, không nhịn được ho lên. Một búng máu nơi cổ họng phun ra, một lần cuối cùng, quay đầu nhìn về phía Gia Luật Thức phía xa.

Đôi tay Gia Luật Thức gìm chặt cương ngựa, mình không nên để nàng trở về, dù là về sau nàng oán hận hắn, nhưng ít ra có thể đem nàng giữ lại bên người, không để cho lòng của nàng lần nữa bị tổn thương.

Chậm rãi vươn tay, lòng bàn tay hướng về phía trước, hắn thầm nghĩ, chỉ cần Bách Lý cũng đồng ý vươn tay về phía hắn, hắn sẽ không chút do dự xông vào quân doanh của địch đem nàng cướp trở về.

Nhưng là nàng chưa từng, kiên định mà tuyệt vọng lắc đầu, trên mặt lộ ra một ý cười nhợt nhạt, hơi thở

Bách Lý, ngươi thực sự thà chết ở đất Hán cũng không nguyện sống ở Đại Liêu ta sao? Là cái gì có thể khiến cho ngươi kiên trì đến thế?

Thân thể đột ngột không phòng bị ngã về sau, tay Gia Luật Thức chỉ kịp lướt qua một đường cong trống rỗng trên không trung, khi nhìn lại, chảy qua giữa khe hở của ngón tay chỉ có nụ cười đạm bạc của Bách Lý.

Nhắm mắt lại, hai hàng lệ trong suốt trượt ra từ hốc mắt, thân thể cứng đờ ngã xuống đất, lưng va đập xuống mặt đất giống như xương cốt đều đã nát vụn, đầu "Bốp" một tiếng, đau đớn vô tận đánh úp tới.

https://thuviensach.vn

"Lý phi...." Chúng tướng sĩ đồng loạt hoảng sợ, vội vàng xuống ngựa xem xét, quân y đi theo vội vàng tiến lên.

Gia Luật Thức giơ lên roi ngựa, nhưng chỉ dừng lại ở giữa không trung, Hàn Hữu Thiên thu hồi tay định ngăn cản, ánh mắt rối ren nhưng dị thường kiên định: "Vương...."

Gia Luật Thức chậm rãi thu lại roi da trên tay, xoay ngược ngựa lại: "Hôm nay đình chiến."

Trong hỗn loạn, Bách Lý qua khe hở nhìn đám người bên ngoài. Nàng cư nhiên thấy được trong hốc mắt Gia Luật Thức có một loại chất lỏng lạnh băng, nồng đậm theo lông mi chảy xuống. Thứ như vậy, nàng cho là cả đời này cũng không thể ở trong mắt của hắn xuất hiện, tuy nhiên rõ ràng nó lại chân thật như vậy. Cuối cùng, hốc mắt nặng nề, nhắm nghiền hai mắt.

"Vương, đây là thời cơ rất tốt." Hắc Liễm tướng quân ở trên lưng ngựa sốt ruột không ngừng vặn vẹo.

"Trở về." Tuấn mã màu đen cuồng loạn xông lên một hướng, tướng sĩ phía sau vội vàng theo sát, người trên ngựa dẫn đầu khàn giọng gào thét nhằm phía mênh mông kia mà đi chẳng có mục đích gì.

Một khi chia ly, phải chăng không hẹn gặp lại?

Không, Bách Lý, vướng mắc giữa ta và ngươi hắn sẽ không cứ như vậy mà chấm dứt, sẽ không.....

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

https://thuviensach.vn

Chương 5: Cam chịu làm nha hoàn (thượng)

Edit : Phi Nhạn

" Khụ …Khụ…."

Bách Lý tỉnh lại lần nữa đã thấy mình nằm trong doanh trướng ấm áp, bên trong trướng đốt một chậu than, ánh lửa sáng quắc. Văn phòng tứ bảo lẳng lặng nằm trên trên án kỉ, tản ra hương mực nhàn nhạt. Phía trên giá gỗ, treo một thanh bội kiếm thon dài, lưu tô màu vàng móc ở đuôi kiếm an nhiên rũ xuống

Nha hoàn ở một bên vội vàng tiến lên đỡ nàng dậy

" Lý phi, người rốt cuộc tỉnh rồi" Lý nam vén mành trưng lên đi vào trong

"Lý tướng quân, đã làm phiền rồi." Bách Lý ngồi vào bên cạnh bàn, thần thái tự nhiên, chỉ là thoáng qua chút ưu thương không nói nên lời

" Lý phi, ngày mai vương gia sẽ đến đây, người cần phải bảo trọng thân thể thật tốt"

Ngày mai?. Xem ra chính mình đã ngủ được một ngày. Tập Ám, nghĩ đến cái tên này. Khóe miệng Bách Lý không khỏi nhếch lên nụ cười, thế nhưng lại như hoa sen sớm nở sớm tàn

Có lẽ là nàng đã qua tự tin rồi, hắn cũng không hứa với nàng, kiếp này sẽ không cưới người khác, cũng chưa từng thổ lộ qua với nàng tâm ý của hắn. Tại sao nàng lại chắc chắn như vậy, liền cho như vậy là đúng?. Nàng cũng chỉ là một trong số nữ nhân của hắn, phải chăng, đặc biệt hơn?

"Lý tướng quân, ta muốn cầu xin ngươi một chuyện, có thể không?"

https://thuviensach.vn

" Lý phi, xin người phân phó". Lý Nam kinh hoàng, nữ nhân xinh đẹp như vậy, nhưng ánh mắt lại lạnh lùng làm người xem đau lòng

" Ngày hôm qua, thân phận của ta, ta muốn chỉ có tướng sĩ hàng trước biết thôi, ta hy vọng Lý tướng quân có thể giúp ta phong tỏa tinh tức, không được truyền đến tai vương gia. Mặc khác, giúp ta chuẩn bị một bộ quần áo nha hoàn, kể từ hôm nay trong quân doanh không có Bách Lý, nàng ấy chưa từng tới, chỉ có một nha hoàn bình thường mới được đưa đến thôi, được chứ?"

Bách Lý sẽ không nói rõ mục đích mình làm như vậy là gì, chỉ biết hiện tại nàng không muốn gặp hắn. Nhưng cũng không hạ rời đi, suy cho cùng nàng chờ đợi ngày này cũng lâu lắm rồi

Cái gọi là mỏi mắt chờ mong, chẳng qua cũng như thế

"Này. . . . . ." Lý Nam hiển nhiên nhất thời không phản ứng kịp , " Lý phi, người . . . . . ."

" Lý tướng quân, hy vọng ngươi giúp ta" Bách Lý hơi cau mày, thanh âm mang theo giọng mũi nồng đậm, mắt đẹp hẹp dài dâng lên một tầng sương mỏng

" Tất cả nghe theo sắp sếp của Lý phi"

Lý nam dừng một chút, sau đó nhìn về phía nha hoàn bên cạnh : " Ngày mai ngươi được điều đến phòng bếp, còn nữa, chuyện hôm nay không được tiết lộ ra ngoài, nếu không sẽ xử lý theo quân pháp"

Cố ép nước mắt trở về, Bách Lý không nhịn được liền cười một tiếng, không nghĩ tới bề ngoài Lý tướng quân đàng hoàng nho nhã, nhưng khi uy hiếp một tiểu nha hoàn còn lộ ra bộ dáng này , thậm chí còn mang quân pháp ra

Quả nhiên, một câu nói của hắn đã làm tiểu nha hoàn bên cạnh bị dọa đến kinh hãi : " Dạ, tướng quân, dạ Lý phi, không, không phải Lý phi…"

Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng kìm nén đến đỏ bừng, lời nói cũng không được mạch lạc, Bách Lý cười yếu ớt lên tiếng : " Tốt lắm, ngươi lui xuống trước đi"

https://thuviensach.vn

"Vâng" tiểu nha hoàn bưng chậu rửa mặt lên, sau đó ra khỏi doanh trướng

"Lý tướng quân, cám ơn ngươi." Bách Lý nói, ba chữ đơn giản, không thể nói hết lời cảm ơn

" Lý phi, thật ra thì …"

Lý nam nhìn về phía Bách Lý, thấy khuôn mặt nàng lại khôi phục vẻ lãnh đạm, chỉ có thể bất đắc dĩ lui ra ngoài : " Mạt tướng cáo lui"

Không lâu sau, tiểu nha hoàn mới đi ra, cầm trên tay quần áo nha hoàn đi vào, Bách Lý một tay gối đầu ngẩng đầu lên nhìn miêng mang, tựa như đang suy tưởng, tựa như đang xuất thần, chặp mắt không nhúc nhích, cứ nhìn chằm chằm một chỗ

Nàng đem quần áo đặt ở bên giường, sau đó tiểu nha hoàn lặng lẽ lui ra ngoài, để lại mình Bách Lý vẫn ngâ

Đem quần áo đã chuẩn bị thay vào, Bách Lý đem loan đao Gia Luật Thức đưa cho nàng bỏ vào tay áo, sau đó đem quần áo vừa cởi ra giấu đi

Lấy tay bó lại mái tóc dài thành ba búi tóc, dùng sợi dây tùy ý tết lại, nàng nhìn mình ở trong gương, cằm nhọn hơn, mấy tháng khổ ải, khiến cho Bách Lý vốn đã gầy yếu, nay càng thêm mỏng manh hơn, Tập Ám, chàng còn nhớ rõ hình dáng của ta không ?

Mặt trời lặn về phia tây, đỏ rực cả bầu trời. Bắc nhạn bay về phía nam xẹt qua một tia phong ngân

Bách Lý được an bày đến chỗ quản sự, cái gọi là quản sự, chính là ra ngoài mưa lương thực, đồ ăn. Mặc dù có quân lương, nhưng có lúc cũng không cung cấp đủ. Cho nên phải ngồi xe ngựa ra ngoài mua thêm. Bên ngoài lân cận cách đây mấy dặm, có rất nhiều rau xanh, những người nông dân đôn hậu tự cung tự cấp không chút nào bị chiến sự quấy nhiễu

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

https://thuviensach.vn

Chương 5: Cam chịu làm nha hoàn (hạ)

Nhà này không có nhiều người, cộng thêm Bách Lý cũng chỉ có mười mấy người, bốn nha hoàn ở nhà này trạc tuổi nàng, bốn mama còn có mấy nam tử thân thể cường tráng. Nhìn qua sống cũng không nhiều, thời điểm vô sự, giúp đỡ phòng bếp sửa sang lại ít rau xanh

Buổi tối, nàng cùng mấy nha hoàn chen chúc trên một giường, không hề rộng rãi tí nào. Nhưng Bách Lý cảm thấy rất dễ chịu, không có đấu đá lục đục, chỉ có chân thành đối đãi lẫn nhau

" Bách Hội, ngươi sợ chiến tranh sao?"

Tiểu Lam- người ngủ ở gần Bách Lý nhất nghiêng đầu hỏi, khuôn mặt trẻ tuổi mang chút u buồn . Bách Hội là Bách Lý cầu xin được dễ dàng, tạm thời dùng làm tên của nàng. Chợt nghe Tiểu Lam gọi như thế, chính nàng cũng không phản ứng kịp

" Sợ, nếu như không có chiến tranh, ngươi nói xem, bây giờ chúng ta ở đây làm gì?"

Bách Lý nhìn ánh nến đung đưa chằm chằm, chiến tranh?. Không phải đều là vì chiến tranh sao?. Cũng giống như nàng và Liễu Nhứ, không phải là một cuộc chiến tranh bất giao thủ sao?

Một nữ tử nho nhỏ, chỉ một chút thủ đoạn liền có thể tách nàng ra khỏi Tập Ám, không uổnữ nhân của hắn

" Đúng nha!. Đang làm gì đây?" Tiểu Lam nghiêng đầu, bộ dáng xinh đẹp, đáng yêu

"Nói không chừng ngươi đã lập gia đình nha." Một bên tiểu Lục cũng gia nhập vào.

Hai người cũng không có tên thật, đây chỉ là căn cứ vào quần áo lúc 2 người vào trại lính mà gọi như thế

" Ân, ngươi mới lập gia đình a!"

https://thuviensach.vn

Tiểu Lam làm ra vẻ hung ác đánh về phía Tiểu Lúc, hai người thuận thế cười thành tiếng, Bách Lý không nhịn được cũng cười ra tiếng, các nàng thật hồn nhiên a!

" Đúng rồi, sáng mai vương gia sẽ tới". Hai má của Tiểu Lam phồng lên : " Lại sắp có chiến tranh"

" Đúng vậy, yên tâm đi, Vương gia cưỡi Ngân Giáp ra trận vó bao giờ làm cho chúng ta thất vọng chưa?"

Tiểu Lục vỗ nhẹ vai Tiểu Lam, chiến tranh không thể tàn phá thân thể, ngược lại còn lưu lại ám ảnh cắn nuốt tâm trí mọi người

" Ngươi nói vương gia còn trẻ tuổi như thế, trên chiến trường, giết người sẽ không nương tay sao?" Tiểu Lam một lần nữa hỏi một vấn đề đánh bể đầu nàng

" Nương tay?. Muốn hắn nương tay thì Vương gia sẽ được gọi là Chiến thần sao?. Trên chiến trường nếu không phải ngươi chết thì chính là hắn mất, aizzzz…"

Nếu như so sánh, Tiểu Lục có vẻ hiểu biết hơn Tiểu Lam : " Có một lần, một thích khách Liêu quốc bị bắt sống, các ngươi biết kết cuộc cuối cùng là gì không?"

"Cái gì?" Tiểu Lam tò mò đung đưa đầu nhỏ, Bách Lý cũng tò mò theo

" Người đó bị chặt thành bốn khúc, thành nhân côn, cuối cùng bị ném vào một hố cát, các ngươi biết không? Máu của ngươi đó ngưng tụ ở cùng một chỗ, toàn thân gân mạch bị đứt đoạn, máu bị rút sạch tràn ra ngoài. Người nọ phát ra tiếng kêu thảm thiết thật kinh khủng, cuối cùng đầu lưỡi cũng bị cắt, chỉ nghe tiếng ngô, ngô…"

Tiểu Lục nói xong, bất an nhìn bốn phía, ba người còn lại đều rụt vào trong chăn

" Đừng nói nữa, ta sẽ không ngủ được"

Tiểu Lam nắm chặt góc chăn của Bách Lý, chỉ lộ ra đôi mắt ở ngoài chăn

https://thuviensach.vn

" Vậy chúng ta đắp chung một chăn thôi". Bách Lý hơi động nửa người, mở ra khe hở của chăn

" Ừ".

Tiểu Lam chui vào chăn, chỉ sợ nhìn thấy Tiểu Lục không ngừng lay động, một thanh âm nơm nớp lo sợ phát ra :

" Sớm biết như thế ta sẽ không nghe ngươi nói, hại ta mỗi lần nhớ lại, kinh khủng chết mất…"

" Hắt xì…"

Bên ngoài binh lính tuần tra đi qua, đánh cái nhảy mũi vang dội

Ba người ở trong chăn run lẩy bẩy, ai cũng không dám lại nói thêm một câu.

Đêm, hoàn toàn chìm vào an tĩnh , ánh nến chập chờn mấy cái cũng tắt , tối đen như mực không lưu một tia ánh sáng.

Tạm thời Nam Cung sẽ edit bộ này, với bộ khí phi cho đến khi nhà Thụy Miên sửa máy tính xong. Mọi người nhớ ủng hộ nhé * Cảm ơn nhiều a!*

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

https://thuviensach.vn

Chương 6: Tập Ám trở về (thượng)

Edit: Nam Cung Như

Ngày thứ hai, ba người ngồi vây chung quanh bận rộn công việc trong tay

"Tiểu Lục, đều là ngươi á..., làm ta tối hôm qua làm mơ thấy ác mộng đấy."

Tiểu Lam dùng ngón tay chỉ mắt quầng thâm của mình , đều là tại lòng hiếu kỳ làm hại.

"Đừng nói á..., ta cũng ngủ không ngon a, ngươi nhìn ánh mắt của ta nè ."

Hai người theo lời nhìn về phía nàng, không nhịn đưc cười ra tiếng, vành mắt thật đen không nói, mà hai mắt cũng phiếm hồng, môi nhỏ nhắn chu lên

" Mau, hôm nay ưa nhiều rượu và thức ăn lên, Vương gia đến"

Một tên binh lính vội vàng chạy vào, vừa mới nói xong liền chạy ra, chỉ vào Bách Lý nói : " Ngươi, là ai? Vội vàng cùng ta ra ngoài"

Trên tay nàng vẫn còn ướt sũng nước, liền bị tên binh sĩ lỗ mang đó nắm lên chạy ra ngoài

" Chậm, chậm một chút, ta…."

Nam tử trước mắt rốt cuộc cũng dừng lại, nhìn sau lưng Bách Lý một cái, vội buông lỏng tay ra: " Thực xin lỗi"

Bách Lý nâng ống tay áo lau khô nước đọng, trong tay liền nhiều hơn một cái khay, phía trên là một chậu nước ấm, và một khăn lông khô

" Vương lập tức sẽ đến đây, ngươi hãy phục vụ người, mau…"

Xem bộ dạng nôn nóng của hắn, Bách Lý không khỏi mỉm cười

https://thuviensach.vn

Đến trước mặt hầu hạ? Bách Lý không muốn gặp Tập Ám trong lúc này, nên vội gọi tiểu nha hoàn ở một bên lại, nói dối rằng thân thể mình khó chịu, không thể bưng trà lên được. Tiểu nha hoàn sảng khoái đáp ứng, chỉ là không hiểu nhìn Bách Lý một cái, vẻ vui mừng không nói nên lơi hiện rõ trên mặt

Bách Lý lui sang một bên, trốn vào một góc hẻo lánh. Sẽ được nhìn thây hắn, trong lòng nàng hồi hộp không ngừng, lòng bàn tay rỉ ra một tầng mồ hôi.

Ánh mặt trời trải dài vô tận, trời đông giá rét ở nơi này, làm cho người ta cảm thấy ấm áp. Bách Lý núp sau bụi cây lớn, vừa vặn che kín thân thể của nàng

Xa xa, một đạo ánh sáng chợt hiện ra làm Bách Lý nhịn không được giơ tay lên che mắt, binh sĩ xếp thành một hàng. Tập Ám, cưỡi Ngân Giáp đến, cường quang ngày càng gần, chúng tướng sĩ cùng nhau quỳ xuống : “Vương Gia."

Dẫn đầu đi trước là một nam tử cưỡi trên chiến mã đang nhàn nhã bước đi, tản ra lãnh khí làm người ta không rét mà run. Tay trái hắn ghìm chặt cương ngựa, bên tay phải hắn là một đuôi xà vân trường tiên như độc xà khéo léo co rúc ở trong tay

Một bộ trường sam đen trắng, tuyến thêu kim song sắc, góc nhìn từ một bên, mắt thâm thú, sống mũi kiên định. Cao quý như một đầu đông lang ngủ, trời sanh khí khái vương giả, vô hình làm cho người ta cảm thấy áp lực cực lớn

Bách Lý trốn ở phía sau , đôi tay bấu víu cành cây tráng kiện. Tập Ám, Tập Ám…. Trong lòng không ngừng thầm gọi cái tên ngày đêm nàng mong nhớ, nhưng thủy chung cũng không hô ra miệng, chỉ len lén núp ở một bên

Hắn nhận lấy nước nóng rửa tay từ tiểu nha hoàn một bên, lau xong, nói : “ Đứng lên cả đi”

"Dạ " . Chúng tướng sĩ rối rít đứng dậy, đều tản ra 2 bên

Bách Lé không nhìn rõ thái độ của Tập Ám, vì sao chân mày của hắn cứ luôn nhíu lại, hắn không phải mới nạp phi sao?

https://thuviensach.vn

Tập Ám bước đi kiên định, chắp tay đón gió, vào giờ khắc này, nàng đột nhiên có cảm giác , chỉ có nam tử như vậy, mới có thể đứng hiên ngang sừng sững giữa trời đất

Bách Lý từ từ trở vệ, tâm giống như có ngàn con côn trùng gặm nhấm cực kì khó chịu, lúc nhìn thấy Tập Ám, nàng rất muốn xông ra, nhưng vẫn không tiến lên được một bước

Vừa thấy Bách Lý trở về, Tiểu Lam, Tiểu Lục tò mò đi đến gần : " Sắc mặt ngươi sao lại tái nhợt quá vậy?"

"Không có a, ngày hôm qua ngủ không ngon thôi."

Bách Lý chậm rãi phục hồi tinh thần, ngồi vào ghế nhỏ một bên

" Vậy chúng ta nhanh đưa những thức ăn này lên di, hôm nay Vương gia sớm như vậy đã đến" Tiểu Lam ôm lấy một ít rau trở về

" Đúng là, vừa mới tân hôn, không lẽ bỏ mặt tân nương sao?" Tiểu Lục tán đồng gật đầu một cái

Tân hôn? Bách Lý máy móc chạm vào thức ăn, ánh mắt trồn rỗng, như động tác của con rối nặng nề bị người khác điều khiển

Một ngày bận rộn cuối cùng cũng trôi qua, trời cuối cùng cũng tối, ánh sáng màu đỏ như Hồng Hà nhuộm cả trái lính, trong doanh tâm dấy lên một chậu lửa khổng lổ, hai bên bày 18 cái ghế đẩu lớn nhỏ. Tập Ám lười biếng nhất thân, hai chân tùy ý đặt trên án kỷ trước mặt

Bách Lý cùng với Tiểu Lam, Tiểu Lục và mấy nha hoàn binh linh khác đứng ở một bên. 18 vị tướng sĩ theo lời ngồi xuống, rượu chuẩn bị từ trước được bư

Mùi rượu ngàn dặm, tráng là tinh thần.

Ngày mai sẽ phải khai chiến, nhưng Bách Lý không cảm thấy có chút mùi vị chiến tranh nào, an tĩnh như vậy, thanh thản như vậy?. Trường hợp như vậy, không phải kì quái sao?

P.s: Chương 4 là ngoại truyện nói về Gia Luật Thức, ta để dành post ở cuối truyện nhé

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

https://thuviensach.vn

Chương 6: Tập Ám trở về (hạ)

" Lý tướng quân, mấy ngày qua bổn vương không có ở đây, trong quân có chuyện gì bất thường không?"

Tập Ám đột ngột hỏi thăm, khiến Lý Nam mất tự nhiên buông xuống ly rượu trong tay

Có nên nói hay không?. Hắn đã đáp ứng Bách Lý sẽ không nói ra, nhưng đó cũng không phải chuyện nhỏ.

Len lén nhìn tứ phía, đụng phải cái lắc đầu của Bách Lý, ánh mắt vội vàng rụt lại

Tập Ám nhìn Lý Nam rất lâu không tra lời, cặp mắt theo hướng của Lý Nam quét tới, Bách Lý vội trốn phía sau binh lính đứng một bên, chỉ cảm thấy sau lưng một hồi lạnh lẽo.

"Hồi vương gia, trong quân tất cả bình thường."

Thật may là, Lý Nam lại khôi phục trấn định, che giấu cặp mắt chống lại tập ám, chỉ là thanh âm không cảm thấy có chút phát run.

Tay trái Tập Ám vuốt ve huyệt thái dương, chân mày hơi chau lại, lộ ra thần sắc bẩ mãn. Bách Lý biết hắn đã sinh lòng nghi ngờ, trước kia, mỗi lần hắn bày tỏ thái độ bất mãn đều lộ ra vẻ mặt này

"Ừ"

. Chân mày dần dần dãn ra, khóe mắt như có như không liếc về phía trong doanh. Bách Lý cơ hồ rụt cổ một cái, nàng sợ cái gì chứ, nàng là thị thiếp của hắn, chẳng lẽ bởi vì hắn nạp phi mà vẫn ẩn núp hắn sao?

Một chén tương tư nấu thành khổ dược, Bách Lý biết, bây giờ nàng không chịu nhận quen biết hắn, vậy nàng cứ tiếp tục cắn nuốt khổ dược thế thô

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

https://thuviensach.vn

Chương 7: Thủy Cơ vũ nương *

Edit : Nam Cung Như

(*) Vũ nữ, người múa giúp vui

"Bắt đầu đi." Tập Ám nâng bình rượu lên, khẽ nhấp một ngum nhỏ

“ Vâng” Lý Nam đáp, sau đó vỗ tay 3 tiếng

Nhất thời thanh nhạc nổi lên, từng hồng y vũ nương xinh đẹp bay vào trong quân doanh. Dẫn đầu là 1 cô trái trong trang phục đỏ thẫm, mắt cá chân nàng đeo một linh đang nhỏ tinh xảo, mỗi bước đi đều phát ra tiếng âm thanh dễ nghe

Chân ngọc trần trụi giẫm lên mặt thảm đỏ thẫm, trước 2 bước, lui 3 bước, kĩ thuật nhảy xinh đẹp, tư thái tinh mĩ, bên má trái vẽ một con bướm tinh xảo, mái tóc đen như suối bên hông đung đưa theo điệu múa, môi mỏng hé mở, hai mắt tươi cười, biểu đạt tất cả phong tình

Những nữ tử phía sau hiển nhiên làm nền cho nàng, các ngón tay giữa như gần như xa lướt qua khuôn mắt của bọn họ, 18 tướng sĩ mê mẩn nhìn nàng, cả rượu trên bàn cũng quên bưng lên uống

Tập Ám có chút hăng hái nhìn chằm chằm hồng y vũ nương, cầm lấy ly rượu tựa như mời mọc đưa lên khóe môi, mắt cười mê ly, uống một hơi cạn sạch .

Vũ nương nhận được khích lệ đánh bạo dựa lên phía trước, đầu ngón tay mang theo mùi thơm mê huyễn ở trước mặt Tập Ám bắt đầu khởi động, hắn tùy ý kéo một cái, một bên vũ nương không kịp chuẩn bị đã ngã vào lồng ngực rắn chắc

Trên mặt mang theo vẻ kiều mị, ngồi ở trên đùi Tập Ám, vũ nương nhẹ nhàng đánh vào ngực hắn, một đôi chân ngọc, không khỏi lắc lư trên dưới

https://thuviensach.vn

Một tay nhẹ nâng đầu của nàng lên, tay kia cầm ly rượu chậm rãi đưa đến gần, Vũ nương cười yếu ớt một tiếng, liền đem toàn bộ rượu uống vào trong miệng , một tay vòng qua vai của Tập Ám, nửa người trên khẽ nhướng lên, đôi môi đỏ mọng chống lại môi mỏng khêu gợi

Khóe mắt Tập Ám mang theo ý cười, khóe môi mị hoặc nâng lên, khẽ mở môi mỏng, rượu ở trong miệng 2 người lưu luyến, một tay vuốt ve chân ngọc trần trụi của nàng .

Mặt của vũ nương dần ửng hồng, một tay đưa vào cổ áo mở rộng của Tập Ám. Trong không khí tản ra mùi vị ám muội, tướng sĩ chung quanh không chút để ý tiếp tục chạm cốc uống rượu

Toàn thân giống như bị thứ gì đó rót vào nặng như chì, nhìn nam tử đã từng quen thuộc nhất nay bỗng trở nên xa lạ, Bách Lý cười thê lương, như thế nào mới là tuyệt vọng, đây chính là tuyệt vọng, khóc cũng không được mà cười cũng không xong

Tiếng cười duyên của nữ tử không ngừng truyền vào tai của Bách Lý, đột nhiên, nàng cảm thấy thất vọng cực kì. Đại chiến sắp bắt đầu, thế nhưng tướng sĩ lại đang ngợp trong tửu sắc, Chiến thần? Hừ, Bách Lý không nhịn được cười lạnh ra tiếng, trong lúc vô tình hốc mắt hẹp dài phiếm hồng, ngẩng đầu lên, cứng rắn đem lệ ép trở về

Xoay người rời đi, Tập Ám, từ nay về sau tình nghĩa giữa chúng ta chấm dứt, ta sẽ không vì ngươi chảy một giọt lệ nào nữa. Chảy hết giọt lệ cuối cùng, Bách Lý biết, về sau cho dù có khổ cực, nàng cũng muốn mỉm cười mà sống

Trời hoàn toàn tối, Bách Lý rời khỏi trại lính, đi về phía trước không có mục đích, rừng cây u, tùm, một hồ nước xanh biếc, trong suốt xuất hiện trước mắt. Trong hồ, vầng trăng to lớn bị cả bầu trời che khuất một nửa, không tròn vẹn, và mỹ lệ

Tìm được chỗ yên tĩnh ngồi xuống, hau đầu gối co lên, Bách Lý đem đầu mình đặt ở trên gối, đôi tay vòng quanh ôm chân. Mệt mỏi

https://thuviensach.vn

suốt một ngày, thân thể đã mềm nhũn đến không chịu nổi, nàng nhắm chặt mắt

Sau lưng truyền đến tiếng bước chân hơi nhỏ, Bách Lý cảnh giác mở to mắt, toàn thân không khỏi cứng ngắt

" Lý phi…" Là Lý Nam, Bách Lý đứng lên nhìn người ở phía sau

"Lý tướng quân" .

" Thật ra thì, người không cần để ở trong lòng"

Lý Nam dừng lại ở sau lưng Bách Lý, nghe tiếng tiêu trong quân doanh truyền đến, vốn định nói lời an ủi, nhưng một câu

" Lý tướng quân quá lo lắng, ta đột nhiên cảm thấy buồn bực nên mới ra ngoài một chút" Bách Lý lại ngồi xuống lần nữa, trên mặt đột nhiên cảm thấy lạnh như băng, tuyết rơi rồi, thời tiết biên giới không thể so với phương Nam, khô ráo nhiều hơn

" Lý tướng quân, ngươi không sợ ngươi ra đây, vương gia sẽ đem lòng nghi ngờ sao?"

Bách Lý khẽ ngẩng đầu lên, nàng cười yếu ớt, con ngươi sâu như nước : " Ta không sao, ngươi trở về đi"

Lý Nam thấy Bách Lý lại không phục vẻ lãnh đạm, vô vị chỉ đành lắc đầu, xoay người rời đi

Đầu tựa vào khuỷu tay càng ngày càng nặng, tuyết tựa hồ rơi ngày càng nhiều, rơi vào mặt hồ yên tĩnh, sau đó liền bị nuốt sạch sẽ, như chưa từng gợn sóng

Trong quân doanh, đèn dầu vẫn sáng rỡ như cũ, điệu múa uyển chuyển như cũ, vũ nương dựa vào ngực của Tập Ám, một tay cầm bình rượu, khóe mắt mị hoặc, trong mắt phong tình vạn chủng.

Tập Ám uống cạn ly rượu, trên mặt mặc dù tươi cười, chỉ là đáy mắt thì lạnh lùng nhìn chằm chằm Lý Nam trở về

P.s: Các nàng không ủng hộ truyện của ta, buồn rồi * xụ mặt*. Giận rồi nha!. Nghỉ chơi các nàng rồi :(

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

https://thuviensach.vn

Chương 8: Bỏ qua gặp nhau (Thượng)

Edit: Nam Cung Như

"Lý tướng quân, ngươi hôm nay tựa hồ có tâm sự?"

"A, bẩm Vương Gia, mạt tướng, mạt tướng. . . . . ." Lý Nam nâng tay áo lên lau mồ hôi lạnh trên trán, trước mặt Tập Ám, hắn cơ hồ vĩnh viễn không giấu được bí mật

" Ngươi cũng không phải là người giỏi nói dối"

Trên mặt Tập Ám đã lộ vẻ tức giận, bàn tây ôm ngang eo của vũ nương cũng buông xuống

" Chỉ là, chiến sự gần tới, nên mạt tướng mới cảm thấy tâm thần bất an"

" Vậy sao?"

Tập Ám đứng thẳng người dậy, có vẻ hơi mệt mỏi ngắm nhìn bốn phía, ôm lấy vũ nương trong ngực đi tới

Tập Ám chỉ đi vài bước sau đó dừng trước mặt Lý Nam, ngay sau đó đem người trong ngực giao vào tay hắn :

" Lý tướng quân, thả lỏng đi, xem như tối nay bổn vương nhường thứ yêu thích lại cho ngươi"

Lý Nam nhất thời còn chưa kịp phản ứng, vũ nương trong ngực đã bất an gọi " Vương gia…"

Tập Ám bước ra khỏi trại lính, lưu lại là vẻ mặt kinh ngạc của Lý Nam và tràn đầy thất vọng của cũ nương, bàn tay nhỏ bé kéo nhẹ vạt áo hắn : " tướng quân…"

" Ừ…" Lý Nam khôi phục tinh thần : " Thủy Cơ ngươi lui xuống trước đi"

Buông người trong ngực ra, Lý Nam vẫn thủy chung nhìn theo bóng lưng của Tập Ám

https://thuviensach.vn

"A" Thủy Cơ khẽ vuốt ve eo, Lý Nam vội ngồi xổm xuống đỡ dậy cô gái bị mình ném trên mặt đất , xem ra hôm nay chính mình thật sự luống cuống a!

Chậm rãi đứng lên, Thủy Cơ không cam lòng bước ra ngoài, Tây Quận Vương, nhất định có một ngày chàng sẽ thuộc về ta

Mơ hồ, Bách Lý tựa hồ nghe được tiếng bước chân nặng nề, ngẩng đầu lên, lại thấy bóng dáng đang từ từ đến gần. Mỗi một bước đi đều dị thường trầm ổn. Bách Lý vội đứng lên chui vào một bên cánh rừng, không dám thở mạnh

Tập Ám thong thả bước tới chỗ Bách Lý đã ngồi, cong lên một gối, một chân khác duỗi thẳng, lẳng lặng ngồi xuống

Bách Lý nhìn bóng lưng của Tập Ám, mấy lần đều cảm giác như thế, tịch mịch giống như thế giới của hắn chỉ có hắn vậy. Gió thổi qua làm mái tóc dài của hắn phiêu diêu, bay phấp phới, nổi bật lên cả khuôn mặt lạnh như băng

Trong đầu lại xuất hiện hình ảnh mấy tháng trước, lúc nàng bị mang ra khỏi Tây Quận phủ, bão tuyết vẫn rơi như cũ, bóng người màu trắng dưới trời xanh, vẫn cô tịch như thế, giống như hôm nay, làm cho người ta không thể nào bước vào thế giới của hắn

Tuyết phủ lên lông mày của hắn, lên tóc của hắn, cuối cùng rơi trên phía sau b của hắn, chỉ là Tập Ám không thèm để ý, lẳng lặng nhắm mắt lại, im lặng ngẩng đầu lên

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

https://thuviensach.vn

Chương 8: Bỏ qua gặp nhau (Hạ)

Bách Lý ngồi chồm hổm vuốt ve 2 chân tê dại của mình, tuyết rơi xuống ngày càng lớn, toàn thân nàng cảm thấy kanhj nhưng băng.

Nhìn lại Tập Ám giống như đang ngủ, Bách Lý nhẹ nhàng đến gần, ở trong mơ, gương mặt này đã xuất hiện vô số lần, hiện tại lại gần trong gang tấc

Tiếng hít thở trầm ổn, làm cho sương mù ấm áp, trên lông mi thật dài, treo giọt nước do bông tuyết hòa tan, đôi môi mỏng mím lại thật chặt, không có cong lên

Nàng vương tay muốn chạm đến mặt của hắn, liền nhìn thấy trên cổ của hắn lộ ra vết hôn đỏ tươi. Bách Lý kinh ngạc rút tay về, nhẹ nhàng quay người, thở ra một hơi, trước mắt tạo thành một mảnh mơ màng

Mau rời khỏi rừng cây, nếu không nàng sẽ nhịn không được quay đầu lại

Bông tuyết trắng xóa, điểm lên màn đêm tịch mịch

Nàng không ngừng bước nhanh hơn, nàng không lừa được mình, nếu như nàng dừng bước nhất định sẽ không thể đi tiếp

Trong quân doanh yến hội vẫn chưa kết thúc, giữa không khí náo nhiệt như vậy, vẫn không khỏi lộ ra tịch mịch

Thấy Bách Lý trở về, Tiểu Lam vội vàng tiến ra đón : " Bách Hội, ngươi đi đâu, nhìn vũ công múa thật đẹp a!"

Bách Lý cười khẽ : " Ta đi ra ngoài hóng mát, gần kết thúc rồi sao?"

" Không biết, nhìn tình hình giống như muốn ầm ĩ cả đêm" Tiểu Lam kéo nhẹ tay áo của Bách Lý, chỉ hướng những người khác vừa ra sân chuẩn bị

https://thuviensach.vn

Bách Lý cũng buồn bực, chiến sự vô cùng cấp bách, tình hình này tựa hồ không hợp lý

"Tiểu Lam ngươi xem đi, ta muốn trở về nghỉ ngơi."

"Hảo, tiệc xong bọn ta sẽ trở về." Tiểu Lam cũng không quay đầu lại mà nói, m tựa hồ đang tập trung

Nhẹ nhàng phẩy đi tuyết trên người, Bách Lý vẫn bất an nhìn về phía rừng, Tập Ám không có đi ra ngoài, chắc là ngủ thiếp rồi. Bất đắc dĩ thở dài, đi tới trước một doanh trướng hoa lệ khác, có một tả, một hữu thị vệ canh giữ ở cửa

"Hai vị quân gia, Vương Gia phân phó nô tỳ tới lấy áo choàng."

Bách Lý biết đây là doanh trướng của Tập Ám, ánh trăng sáng tỏ, phát ra ánh sáng lạnh lùng

Hai người thị vệ cũng không có trả lời chỉ vén một góc trường mành ý bảo nàng tự vào lấy

Trong doanh trướng tản ra mùi xạ hương nhàn nhạt .

Là mùi hương trên người Tập Ám. Trên án kỷ làm bằng gỗ là xà vân roi, vật tùy thân của hắn. Roi này dùng nguyên da của Cự Mãng để luyện thành, bền bỉ có lực, bề ngoài ngưng phách khiếp người

Cầm lên một chiếc áo choàng giắt trên kệ, mới vừa ra ngoài doanh trướng liền nhìn thấy Lý Nam

Vuốt ve áo lông mềm mại trên tay, ấm áp 10 phần. Bách Lý tiến lên vài bước đuổi theo Lý Nam : "Lý tướng quân."

Lý Nam nghe được thanh âm quay đầu lại, mắt hồng hồng, tựa hồ đã uống nhiều rượu, nhìn một chút hai thị vệ đứng bên cạnh : "Bách biết, chuyện gì?"

“ Áo choàng này là vương gia phân phó lấy cho hắn, hắn đang ở trong rừng bên kia, tựa hồ…. Ngủ thiếp đi”

Bách Lý chỉ rừng cây ở xa, chậm rãi đem áo choàng thả vào tay Lý Nam : “ Phiền ngài, tướng quân”

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

https://thuviensach.vn

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hì, xin lỗi vì bây giờ mình mới có máy ol. Mong các bạn tiếp tục ủng hộ bộ truyện này :x

Quyển 2

https://thuviensach.vn

Chương 9: Đau lòng

Nhìn bóng lưng Bách Lý rời đi, dẫm trên tuyết đọng lại hai hàng dấu chân, càng đi càng xa, thân thể nhỏ nhắn cuối cùng chỉ còn là một điểm nhỏ, yếu ớt khiến người ta yêu thương.

Lý Nam bất đắc dĩ lắc đầu, lại thêm một người bí ẩn như thế.

Lúc Lý Nam đi vào cánh rừng thì Tập Ám vẫn duy trì tư thế như vậy, cố gắng nhẹ nhàng khoác áo choàng lên vai hắn, người kia vẫn là chưa ngủ sâu.

"Vương gia"

"Sao ngươi lại tới đây?" Tập Ám cuộn lại chiếc áo trên vai, ngồi thẳng người lại.

"Tuyết rơi, hãy trở về nghỉ ngơi đi."

"Lý Nam, ngươi theo ta đã mấy năm rồi?"

"Đã 10 năm rồi, từ nhỏ đã đi theo vương gia, đến khi người ra chiến trường vẫn luôn cất nhắc ta cho tới bây giờ." Lý Nam tiện thể dựa vào một gốc cây bên cạnh ngồi xuống, khó có được lúc lòng lại nhàn tản đến như vậy.

"Đúng, 10 năm, chúng ta đồng sinh cộng tử cũng đã mấy năm" Tập Ám quay đầu nhìn về Lý Nam bên cạnh, nhìn nước nhỏ giọt trên tóc xuống tới dưới cằm, khóe miệng câu lên một vòng cung hiếm thấy, "Chỉ là, cũng cho ngươi một đôi tay dính đầy máu."

"Sinh ở thời thế loạn lạc, không giết người, sẽ bị người giết." Lý Nam cũng hướng về phía Tập Ám, tháo dỡ thân phận, đơn giản chỉ là bạn cùng sinh ra tử, những lời này, là lần đầu tiên hắn ra chiến trường, Tập Ám đã nói cùng hắn. Chỉ là hiện tại, hai người trẻ tuổi đã dần dần trở thành la sát làm người ta vừa nghe tên đã sợ mất mật.

https://thuviensach.vn

Thấy thật lâu Tập Ám vẫn không hề lên tiếng, Lý Nam do dự mở miệng nói:" Vương gia, Lý phi nàng, đã có tin tức chưa?"

Thoạt tiên đôi mắt lạnh thấu xương của Tập Ám biếng nhác mở ra, con mắt hẹp dài khép hờ, con ngươi đen thâm thúy như màn đêm, môi mỏng khẽ mở: "Nữ nhân của bổn vương, chết cũng phải tìm thấy xác."

Lý Nam vô lực mấp máy môi dưới, vẫn là đem lời trong miệng chưa nói ra nuốt ngược trở vào.

"Trận chiến lần này sợ rằng không đánh không được rồi." Tập Ám vừa nói ra thì hai hàng lông mày không nhịn được mà nhăn lại, đầu lông mày sắc bén.

"Chiến sự liên miên, chỉ khổ bách tính ở vùng biên giới thôi."

"Nước Liêu từ trước đến nay luôn thâm độc, lần ngày hòa đàm chỉ sợ là có ngụy trang." Trên mặt lộ ra một chút lo lắng, thân hình cao lớn mệt mỏi lại dựa xuống phía dưới.

Lý Nam cũng không đáp lời, hai nam nhân, dường như có vô số phiền muộn không thể nói thành lời.

Một đêm, tuyết rơi không tiếng động, giữa bầu trời một mảnh sắc trắng cô tịch.

Bách Lý dậy thật sớm, trằn trọc một đêm từ đầu đến cuối vẫn không ngủ được. Ngoài doanh trướng binh lính đang dọn quét tuyết đọng, sắc trắng trải rộng đầy đôi mắt.

Tuyết được gom thành một đống, cao bằng nửa cái doanh trướng, để một con đường ở giữa để dễ dàng đi lại.

Cầm lấy cây chổi bên cạnh, Bách Lý cũng gia nhập vào đội ngũ quét tuyết, tuyết tích tụ cực kỳ dày, cho nên khi quét vô cùng tốn sức, tay cầm chổi vừa đỏ vừa sưng. Quét hai bước liền dừng lại, không ngừng đưa tay tới bên miệng hà hơi, một tia ấm áp thổi vào, các đốt ngón tay bị đông lạnh cũng linh hoạt trở lại.

Không nhịn được vốc lên một nắm tuyết, nhẹ nhàng nắm chặt lại, in lên đường vân của năm ngón tay, làm thành một hình tròn trĩnh.

https://thuviensach.vn

"Này, bên này, còn có bên này, quét sạch sẽ một chút." Bách Lý quay đầu lại, một màu đỏ tươi đẹp trước tầm mắt, hai tròng mắt kích động có chút nhìn không kịp, đúng là vũ nương tối hôm qua, Thủy cơ.

Vài binh sĩ vội vàng quét dọn theo lời phân phó của nàng, đầu cũng không dám ngẩng lên.

Thủy Cơ dạo bước tiến đến, Bách Lý vội đứng lên, cầm cây chổi quét. Bước chân ở trước mặt nàng dừng lại, một đôi mắt xinh đẹp nhìn chằm chằm vẻ mặt tái nhợt của Bách Lý.

Da trắng nõn nà, hai hàng lông mày ẩn vào sợi tóc, gương mặt bởi vì rét lạnh mà có vẻ ửng đỏ, trời sanh mỹ nhân. Thủy cơ nhẹ nâng cằm Bách Lý tỉ mỉ quan sát:" Quả là một nha hoàn xinh đẹp."

Hơi biểu lộ vẻ bài xích, lắc nhẹ cằm, đối với nữ nhân bên cạnh Tập Ám, Bách Lý đã dựng nên một tầng phòng hộ kĩ càng, nàng đã chịu quá nhiều đau khổ.

Thấy nàng không nói, Thủy cơ phẫn nộ rút tay về, ánh mắt chuyển tới bàn tay nhỏ bé cóng đến tím bầm:" Nữ nhân, chính mình cũng không biết tự yêu thương mà nói, trời cao cũng sẽ không thương ngươi."

Nhìn bóng lưng nàng rời đi, lộng lẫy yểu điệu, Bách Lý cười yếu ớt, vuốt vuốt hai tay tê dại.

"Hừ, tỏ vẻ cái gì a, không phải chỉ là vài lần thị tẩm sao, cũng thật bày ra điệu bộ chủ tử rồi." Bị sai khiến, một binh sĩ bất mãn oán giận nói.

"Đúng vậy, cũng không thấy vương gia thu nạp nàng ta...." Một binh sĩ khác lên tiếng phụ họa.

"Tối hôm qua không phải vương gia đã đem nàng ban cho Lý tướng quân rồi sao? Chỉ là Lý tướng quân kiên quyết không muốn, ngươi không có nhìn thấy sắc mặt của nàng ta đâu, chậc chậc...."

Bách Lý không khỏi thở nhẹ, nhìn thấy quá nhiều, nghe được quá nhiều, ứng phó không nổi đi. Là nữ nhân của hoàng thất, không biết là may mắn hay bi thương, một khi được sủng ái, quyền khuynh

https://thuviensach.vn

thiên hạ, một khi mất chỗ dựa, liền rơi vào tình cảnh ai cũng có thể làm chồng sao?

Tiếng trống đột ngột vang lên, binh sĩ quét tuyết vội vàng bỏ lại cái chổi trong tay, hướng về phía trung tâm chạy đi: "Mau, tập hợp rồi."

Trước binh lính tán loạn nhanh chóng khôi phục đội hình nhắm hướng đông doanh trại đến gần. Bách Lý cũng không nhịn được tăng nhanh bước chân theo sát phía sau.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 2

https://thuviensach.vn

Chương 10: Vùng ngoại ô

Vừa đến trung tâm của doanh trại, liền nhìn thấy Tiểu Lam, Tiểu Lục, cùng toàn bộ người hầu đều đã tập hợp ở một chỗ.

"Bách Lý, vừa sớm tinh mơ ngươi đã đi đâu, xem tay ngươi đã lạnh cóng rồi kìa." Tiểu Lam kéo bàn tay bé nhỏ đóng băng của Bách Lý bỏ vào lòng bàn tay mình, chậm rãi thổi khí, hai tay cũng không quên dùng sức xoa nắn.

"Không có việc gì, quét tuyết thôi, xem toàn thân ta đã nóng lên rồi." VừaTiểu Lam cười hồn nhiên, tâm Bách Lý không khỏi nóng lên, ánh mắt sạch sẽ như thế này, nhất định là không tranh sự đời, chỉ là giữa thời buổi loạn lạc này, đây tựa hồ cũng là yếu điểm chết người.

"Ngươi nha, lần sau làm chuyện gì cũng phải kêu ta cùng làm biết không? Đừng làm cho ta lo lắng a."

Bách Lý nhìn bộ dáng nghiêm túc của nàng ta, nhịn không được cười thành tiếng.

"Cười cái gì? Thực sự ta so với ngươi tới đây sớm hơn, có khả năng bảo hộ ngươi, có nghe hay không hả?" Thấy Bách Lý chỉ cười không nói, Tiểu Lam có vài tia lo lắng nhắc lại.

"Đã biết, tuân lệnh." Bách Lý làm bộ dáng vái một cái, làm cho Tiểu Lam khẽ cười.

Thì ra, người thuần túy như vậy vẫn còn tồn tại, không phải lo lắng bị tính kế, thân thể khổ tính là cái gì, trong lòng chưa bao giờ được thoải mái. Liền hít vào bầu không khí sạch sẽ, dường như không có lẫn một chút tạp chất nào, mùi thơm ngào ngạt làm lòng người dễ chịu.

"Không biết đem chúng ta triệu tập đến đây để làm gì a."

https://thuviensach.vn

Bách Lý im lặng khẽ gật đầu, chẳng lẽ thật muốn khai chiến sao?

Đội ngũ tức thì yên tĩnh trở lại, Bách Lý hướng về phía trước nhìn lại, chỉ nhìn thấy một thân thường phục của Lý Nam đi tới đội phía trước.

"Chúng tướng sĩ nghe lệnh, triều đình có lệnh, trận chiến này sẽ trì hoãn một thời gian, vẫn không thể buông lỏng cảnh giác, nghỉ ngơi lấy sức để phòng ngừa quân địch đánh lén."

"Vâng" Mọi người tuy có hơi nghi ngờ, nhưng vẫn nhất tề âm vang đáp lại.

"Tản ra đi."

"Dạ."

Tiểu Lam kéo Bách Lý cùng Tiểu Lục trở lại chỗ quản sự, lại nhìn thấy vài ma ma cùng nam đinh đang chỉnh lý xe ngựa. Trên xe chất đống những cái sọt lớn nhỏ.

"Mấy nha đầu các ngươi đã trở lại rồi, nhanh chuẩn bị ra ngoài mua hàng hóa rồi." Ma ma dẫn đầu thấy các nàng trở lại liền liên tục không ngừng kêu h

"Thật tốt quá, Bách Lý, ta đã lâu rồi không có ra ngoài." Vẻ mặt Tiểu Lam một dạng hưng phấn, Bách Lý nhìn đến cũng cười theo.

Bách Lý cùng Tiểu Lam, Tiểu Lục cùng các ma ma ngồi trên xe ngựa ra khỏi doanh trại, mọi người ôm nhau vui vẻ cùng một chỗ.

Trên đất tuyết để lại dấu ấn hai hàng bánh xe chỉnh tề, con đường bị che phủ, tuyết đọng lại trên nhánh cây, cuối cùng bởi vì không chịu nổi mà "pằng" một tiếng bị bẻ gãy.

Ước chừng hai canh giờ sau, xe ngựa rốt cuộc dừng lại trước một tòa trạch viện, hai sư tử đá trước cửa viện uy vũ mãnh liệt, khiến người ta có một loại khiếp sợ vô hình.

Một người quản gia khoảng chừng trung niên ra đón, dẫn các nàng vào hậu viện, trong viện bày đầy các loại rau dưa trái cây. Chất đống ngay ngắn trong các sọt sếp thành từng dãy.

https://thuviensach.vn

Nam đinh phụ trách đem các sọt mang lên xe ngựa, quản sự mang theo bọn họ mở ra cánh cửa sắt ở hậu viện.

Một âm thanh nặng nề vang lên, một mảnh ruộng đất mênh mông cùng bầu trời nối liền thành một đường, dường như không thấy điểm đầu. Vài cây hồng mai không chịu được cô đơn nở rộ, đoạt lấy một màu sắc rực rỡ chói lóa giữa màu trắng của bầu trời. Vài sắc xanh biếc trong tuyết trắng, một bộ tinh xảo hoàn mĩ phối hợp vào thời khắc này không thể chê vào đâu được.

"Những thứ này đều là rau sống, bởi vì tuyết rơi trái mùa, lại còn non nữa, Vương ma ma ngươi xem, hiện tại còn muốn không?" Quản sự chỉ chỉ tuyết rơi che phủ rau cải, Bách Lý âm thầm chắc lưỡi hít hà, thì ra một mảng lớn như vậy đều đủ loại rau quả.

"Không việc gì, Tần quản sự, vừa khéo đã nhiều ngày Vương gia đến đây, đang muốn hái những thứ non tươi trở về đấy. Không dễ gì chờ đến lúc tuyết ngừng rơi, hôm nay lại vừa đúng lúc a."

"Như vậy thì tốt, Vương ma ma mời vào trong, công việc lặt vặt này ta gọi người làm trong phủ là được rồi." Tần quản gia khiêm nhường nói.

"Không cần, không cần, ngươi khách khí rồi." Vương ma ma mang theo vài người đi vào vườn rau, Tần quản gia cũng phân phó vài hạ nhân vào vườn, một mảnh bận rộn thường ngày.

Gạt ra tầng tầng tuyết đọng, liền thấy một mảnh xanh biếc, gân mạch to lớn leo trên phiến lá, nhìn thấy hiện ra từng luồng ánh sáng mỏng manh phía sau, giọt nước trong veo chảy xuống.

Chỉ chốc lát, Bách Lý lại cảm thấy toàn thân nóng lên, nóng từ đầu ngón tay lên tới đỉnh đầu, trên trán rỉ ra tầng tầng mồ hôi tinh mịn. Trên tay cũng dính đầy bùn đất, nàng vui vẻ cười ra tiếng, đón ánh mặt trời, cả bóng lưng cũng cười yếu ớt.

Nông gia bình thường vui vẻ, thỉnh thoảng trò chuyện vài câu, người mở rộng lòng mình, tuyết cũng bắt đầu tan.

"Bách Lý, ngươi nhất định là tiểu thư nhà ai bị thất lạc." Tiểu Lam khom người từ từ đi thong thả đến bên người Bách Lý, ra vẻ

https://thuviensach.vn

thần bí nói.

"Tại sao vậy chứ?" Bách Lý nhìn vẻ mặt nghiêm túc của Tiểu Lam không khỏi cười thầm.

"Nhìn đi, ngươi ngay cả một loại thức ăn cũng không biết, như thế nào chỉ lấy rau quả a?" Tiểu Lam giơ công cụ trong tay lên làm mẫu.

"Nhìn thấy không? Như ngươi vậy không phải là quá lãng phí rồi sao."

Bách Lý học bộ dạng Tiểu Lam một lần nữa đứng lên gặt:" Tiểu Lam, ngươi xác định là như thế này phải không?"

"Đương nhiên rồi, ta từ nhỏ đã làm loại việc này rồi a, ngươi xem phòng bếp có món ăn nào giống như ngươi chọn lựa à?"

"Từ nhỏ?" Bách Lý vẫn không hiểu mang theo nghi vấn thốt ra tiếng.

"Đúng vậy, từ nhỏ ta đã bị mua rồi, không làm việc làm sao nuôi sống bản thân a." Tiểu Lam cũng không quay đầu lại nói, động tác trên tay vẫn như cũ không hề lười biếng.

"Tiểu Lam, thật không ngờ hoàn cảnh của ngươi lại như thế, ta...." Bách Lý nhất thời không tìm được bất kì từ gì để tiếp tục.

"Ai nha, cái này thì có cái gì a, nhìn ta hiện tại đi, cuộc sống bình thản thế này là tốt nhất." Tiểu Lam lôi kéo Bách Lý, đôi tay vươn tới khóe miệng Bách Lý: "Bách Lý, ngươi cũng cần phải thường xuyên cười a, bởi vì lúc ngươi cười rất đẹp mắt.

"Bách Lý, ta phát hiện ra một chuyện rất thú vị nha." Tiểu Lam bước tới trước mặt nàng, lông mi của hai b sắp chạm nhau rồi.

"Chuyện gì hả?"

"Đó chính là....ta quên rửa tay, cho nên, trên mặt của ngươi dính đầy bùn đất đấy." Lời vừa dứt, Tiểu Lam liền nhanh chóng rời khỏi chỗ bên cạnh Bách Lý, nụ cười rực rỡ trên mặt khiến cho ánh mặt trời cũng mở rộng tầm mắt.

Bách Lý nhẹ lau vết bẩn trên mặt, khóe miệng không khỏi mở ra, chỉ cảm thấy lòng lạnh băng lấy được một tia ấm áp, rót vào tận

https://thuviensach.vn

đáy lòng.

Bận rộn cả buổi sáng, các sọt đồ ăn mang đến cũng dần dần chứa đầy, đoàn người tại hậu viện rửa sạch vết bẩn trên tay, lục tục về lại xe ngựa.

Xốc màn xe lên, Bách Lý bỗng nhiên cảm thấy một loại quen thuộc không hiểu rõ, có lẽ, đây chính là cuộc sống bản thân tự hướng đến. Khẽ lắc đầu tự giễu, chậm rãi nhắm mắt nghỉ ngơi.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 2

https://thuviensach.vn

Chương 11: Sinh tình

Vừa về tới doanh trại liền bốc dở xuống thứ tự các món ăn, nữ đầu bếp cũng sớm bắt đầu tiến vào phụ giúp, cảnh tượng náo nhiệt như ăn tết.

Cuộc sống ở biên giới không thể so sánh với Trường An, sẽ luôn luôn có bão cát, khuôn mặt của mỗi người bị cắt lạnh thấu xương.

Bách Lý ngồi trên chiếu vỗ về khuôn mặt hơi phát đau của mình.

"Đều đã trở về sao?" Thanh âm của Lý Nam xâm nhập vào nhà bếp vốn đã rất ồn ào, mọi người vội dừng công việc trong tay.

"Hồi tướng quân, đều đã trở về rồi." Vương ma ma dẫn đầu đáp lại, khẽ nhấc lên một góc túi váy đem nước đọng trên tay lau sạch sẽ.

Trên mặt đất vẫn còn sót lại nước đọng sau khi đã được dọn dẹp, Lý Nam có chút hài lòng gật đầu:" Mọi người vất vả rồi, thu dọn một chút, đừng lỡ thời gian bữa trưa."

"Dạ" Vương ma ma mang theo vài nam đinh lại tiếp tục bận rộn, Tiểu Lam cách Lý Nam gần nhất cũng bước đi, chẳng ngờ bị trượt chân, ngã nhào vlòng hắn.

"Tiểu Lam" Vương ma ma nhất thời không biết nói gì, chỉ có thể sững sờ nhìn hai người.

"Tướng quân, thực xin lỗi..." Tiểu Lam vội vàng rút thân lại, hai chân mềm nhũn quỳ xuống.

Mọi người đều toát mồ hôi, đến bầu không khí cũng ngưng trệ, rõ ràng có thể nghe rõ tiếng hít thở lẫn nhau.

Lý Nam đưa đôi tay ra đỡ nàng lên: "Không sao, làm việc đi."

https://thuviensach.vn

Tiểu Lam cúi đầu, đôi tay không ngừng xoắn vào góc áo, từ góc độ của Bách Lý bên này nhìn lại, vừa đúng lúc nhìn thấy gò má của Lý Nam, cư nhiên cùng một dạng với Tiểu Lam, đỏ bừng đến mang tai.

Còn lại thời gian hơn nửa ngày bên trong, Tiểu Lam thủy chung vẫn thấy choáng, rặng mây đỏ trên mặt cũng không hề mất đi.

Hôm nay đêm dường như đặc biệt tới sớm, ánh nến chập chờn, cùng với làn gió nhẹ thổi truyền đến âm thanh của đất cát.

"Bách Lý, cái chuôi của loan đao này thật đẹp mắt, khảm trên cán chuôi còn là bảo thạch đấy." Tiểu Lam cẩn thận vuốt ve đường vân, mỗi một đường đều là vô cùng khéo léo, cực kì tinh tế: "Nhất định là rất quý đi."

Bách Lý cũng tiến lên cùng một chỗ: "Là một bằng hữu đưa cho." Đúng, có lẽ là ngay cả một bằng hữu cũng đều không làm được. Gia Luật Thức, một người khiến người ta không thể an tâm.

"Bằng hữu? Xem ngọc này cũng là loại cực phẩm đấy." Tiểu Lục tò mò một miếng ngọc đẹp đẽ treo trên chuôi đao, một cỗ nhẵn mịn sáng long lanh mát lạnh xâm nhập vào lòng bàn tay.

"Có lẽ thế, nhưng cho dù nó có tốt bất quá cũng chỉ là một khối ngọc mà thôi." Bách Lý trở mình, hai tay nâng lên tới gối đặt dưới đầu.

"Tiểu Lam, hôm nay ngươi hù chết chúng ta." Tiểu Lục thả miếng ngọc trong tay ra, chuyển sang Tiểu Lam ở một bên.

"Ta cũng bị hù chết, cứ tưởng là phải bị phạt roi đấy." Lòng vẫn còn sợ hãi vỗ nhẹ ngực:" Tim như muốn nhảy ra ngoài."

"Tốt rồi, Lý tướng quân cũng không so đo, lần sau chú ý một chút, chuyện hôm nay đều đã truyền ra rồi. Người không rõ đều nói là ngươi cố ý, Lý tướng quân cho tới nay chưa cưới vợ, nói ngươi có ý muốn trèo cao." Tiểu lục nhìn xung quanh, khẽ nói.

"Ta, ta không có." Tiểu Lam ủy khuất trừng lớn mắt, kéo chăn phủ qua chui vào trong. Âm thanh nức nở vỡ vụn bên trong không

https://thuviensach.vn

ngừng truyền ra ngoài.

"Tốt lắm, Tiểu Lam. Tội gì vì loại sự tình này mà thương tâm chứ." Bách Lý vừa an ủi nàng vừa ra hiệu cho Tiểu Lục đi ngủ, một nữ tử đơn thuần như thế, lại không chịu được một chữ nửa câu của người ta.

Một hồi lâu tiếng khóc cũng bình tĩnh lại, Bách Lý đem chủy thủ để vào đáy gối chậm rãi nhắm mắt.

Ngày yên ả mà vô cùng bận rộn trôi qua, nàng cùng Tập Ám gần trong gang tấc mà lại như xa tận chân trời, Liễu Nhứ, ngươi có lẽ đã quên ta rồi đi, Bách Lý thầm nghĩ, trở về thì thế nào? Tập Ám sẽ tin nàng sao? Tiểu Liên lại không còn, Lý Như cũng đã chết, về vương phủ lần nữa có phải hay không lại vào hang cọp đây?

"Bách lý" Tiểu Lam bước nhỏ chạy tới, trong lòng cuộn một bọc dùng túi bao lấy gì đó, khuôn mặt cũng bị kìm nén đến đỏ bừng.

"Thế nào?"

"Hồng Xà quả? Ở đâu ra nha, rất hiếm đấy." Bách Lý nhìn trái cây trong tay, toàn thân hồng sáng, diễm lệ tuyệt mĩ. Chỉ là một trái cây, cư nhiên có thể nhìn thấy vừa mắt đến như vậy.

"Ngươi đừng nói với người khác a, là Lý tướng quân cấp cho."

"Lý tướng quân?" Bách Lý cười nhìn kĩ khuôn mặt đỏ bừng của Tiểu Lam, có vẻ đăm chiêu nói:" Ừ, giống như vậy."

"Giống như, giống như cái gì? Bách Lý ngươi cũng không nên đoán mò a, Lý tướng quân chỉ là thưởng trái cây cho ta thôi" Tiểu Lam không ngừng giải thích, đôi tay cũng quấn lên khuỷu tay của Bách Lý.

"Ta đâu có đoán mò, nhìn ngươi kìa, khuôn mặt đều đỏ lên hết." Bách Lý kéo tay Tiểu Lam: "Đi đi, trở về đi, khuôn mặt đều đỏ cùng một dạng với trái cây rồi."

Vừa về tới chỗ ở, Tiểu Lam liền cầm trái cây trong tay phân cho vài ma ma, chỉ chừa lại hai trái: "Tiểu Lục lát nữa mới trở về, ta để một quả cho

https://thuviensach.vn

"Tiểu Lam, đó là Lý tướng quân cho ngươi, ngươi cứ giữ đi." Bách Lý cầm quả hồng xà để vào tay Tiểu Lục.

"Không thể, các ngươi là bằng hữu tốt nhất của ta, ta có dĩ nhiên các ngươi cũng phải có." Tiểu Lam đem khuôn mặt tới gần trái cây nhẹ ngửi một cái: "Bách Lý, thơm quá a, không biết ăn có được không?"

"Nếm thử xem." Bách Lý buồn cười nhìn Tiểu Lam, một ít tóc buông rơi, đôi mắt ngây thơ lóe ra nhiều điểm nhỏ sáng trong.

Đem trái cây nhét vào trong tay áo, cuối cùng dường như còn sợ rớt ra dịch dịch cửa tay áo, Bách Lý khẽ kinh ngạc nhìn Tiểu Lam, một cỗ ngượng ngùng dịu dàng của thiếu nữ hiện trên mặt nàng, không phải động tình thì còn là cái gì.

Thời điểm nghỉ ngơi buổi tối, Bách Lý thấy Tiểu Lam đem quả hồng xà đặt ở bên gối, luôn luôn lo lắng sẽ đè lên nó nên dịch chuyển thân mình, ngủ cực kì không an ổn.

Khoác lên chiếc áo ngoài, Bách Lý bước ra bên ngoài.

Từng trận gió nhẹ thổi làm lỗ chân lông đều được thư giãn, đôi chân không kiềm được đi về phía trước, bất giác lại đến giữa vùng hồ bạc tiền, sóng nổi lên rồi lại yên ả.

"Ưm...." Một âm thanh đè nén truyền vào tai Bách Lý, như là cách đó không xa.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 2

https://thuviensach.vn

Chương 12: Cứu Thủy Cơ

Bách Lý hơi khom người bước đến gần mảnh rừng rậm rạp lại u ám kia, ngồi xổm xuống chỗ lùm cỏ xanh tươi, nhẹ nhàng khều nhẹ bụi gai che trước mắt.

Là vũ nương Thủy Cơ, lúc này đang bị người ta đè ở phía dưới, chỉ là nam tử kia đưa lưng về phía Bách Lý, căn bản không thấy mặt. Vũ y màu đỏ trên người Thủy Cơ đã bị hủy không còn nguyên vẹn, lộ ra cảnh quang trắng nõn đẹp đẽ trước ngực.

"Liễu, Liễu tướng quân, xin người tự trọng...." Trên mặt nữ tử đã phủ đầy nước mắt, trên mặt ra vẻ bình tĩnh nhưng vẫn như cũ hiện ra sự ẩn nhẫn sợ hãi

"Tự trọng? Hừ " Nam tử phía trên khinh thường khẽ gắt gỏng, tiếp tục xé rách y phục của nữ tử.

"Liễu tướng quân, ta đã là người của Vương gia, ngươi...ngươi không sợ vương gia trách tội sao?" Thủy Cơ liều mạng che chắn trước ngực, những sợi tóc đen như mực trải dưới thân, lộ ra vẻ yếu đuối vô lực.

"Đừng dùng điều đó để làm ta sợ, lão tử hôm nay đã chấm ngươi, ngươi đi nói cho vương gia đi, vừa vặn ta liền mượn cơ hội này thu ngươi, ha ha...." Nam tử dừng động tác, cấp tốc đứng dậy cởi thắt lưng.

"Không cần, ngươi thả ta đi...Liễu tướng quân, ta cầu xin ngươi..." Tiếng khóc đã vỡ vụn thành từng hồi không thể phát ra được nữa, gần như khàn giọng mang theo bất đắc dĩ.

Bách Lý dò xét một vòng nhưng vẫn chưa tìm ra thứ gì có thể dùng được, chủy thủ cũng để ở doanh trại không mang theo. Dưới tình thế cấp bách, phát hiện ở một chỗ không xa bên hồ có một tảng

https://thuviensach.vn

đó hình quả trứng. Bách Lý chậm rãi cầm nó trong tay, lẳng lặng hướng về bên kia đi tới.

Tảng đá này cũng không tính là lớn, nhưng muốn đập ngất một người cũng không có vấn đề gì. Bách Lý thầm nghĩ sẽ dùng bao nhiêu lực, mười đầu ngón tay nới lỏng lại chặt, chặt lại lỏng, thật vất vả mới đứng phía sau hắn, lại do dự xuống tay không được.

"Người nào?" Người nam tử bật ra tiếng cảnh giác, mắt thấy là lúc sẽ quay đầu lại, Bách Lý cầm tảng đá trong tay giơ lên cao dùng sức đập xuống.

Còn chưa kịp hừ một tiếng, nam tử liền thẳng đờ ngã xuống trên người Thủy Cơ, người dưới thân hiển nhiên cũng thấy sợ hãi, đôi mắt sững sờ nhìn chằm chằm vẻ mặt không một chút mảy may của Bách Lý.

Đem tảng đá trong tay ném về phía hồ, "đông" một tiếng tóe lên một lớp sóng bọt nước, Thủy Cơ cũng thu lại một chút thần trí. Bách Lý kéo quần áo của nam tử lôi hắn từ trên người Thủy Cơ xuống đất, vội vàng cởi áo khoác của mình bao lại thân hể gần như trần trụi của nàng.

"Đi mau, nơi này không tiện ở lâu." Bách Lý nâng nàng dậy, ánh trăng buông xuống, hai thân thể gầy yếu dìu dắt nhau, đất cát dưới chân lưu lại dãy bốn dấu chân nông sâu không đồng nhất.

"Tốt lắm, ngồi chỗ này đi, ngươi như vậy màẽ khiến cho người khác hoài nghi." Dìu Thủy Cơ đến một chỗ hẻo lánh, Bách Lý đỡ nàng ngồi xuống.

"Cám ơn ngươi." Thủy Cơ cố gắng nở ra một nụ cười, chỉ là ở trong mắt Bách Lý so với khóc còn khó coi hơn.

"Ngươi có thể đáp ứng ta không nói chuyện hôm nay ra ngoài không?"

"Nhưng là, như vậy không phải quá tiện nghi cho hắn sao?" Bách Lý có chút khó hiểu, vài sợi tóc nhúm lại.

"Cho dù vương gia biết, cũng sẽ không bắt hắn thế nào cả, ngộ nhỡ đúng như lời hắn nói nhân cơ hội thu ta, ta, lại còn có khả năng

https://thuviensach.vn

rơi xuống dưới nữa sao?" Thủy Cơ bất đắc dĩ lắc đầu, khuôn mặt gượng cười nhưng lại phủ đầy nước mắt, Bách Lý nhìn thấy tâm cũng đau xót theo.

"Nhưng dù sao ngươi cũng là người của vương gia, hắn sẽ không bỏ mặc ngươi."

"Ta chỉ là một trong số đông nữ nhân của hắn mà thôi, hơn nữa còn là không có giá trị nhất." Thủy Cơ dùng sức lau chùi khóe mắt, càng lau nước mắt càng trào ra nhiều hơn "Liễu tướng quân đó là Liễu Vân Tường, là ca ca của Liễu Phi, mà ta chẳng qua là một vũ cơ....quan trọng là, vương gia chưa bao giờ đặt ta ở trong lòng."

Bách Lý kinh ngạc sững sờ ở một bên, Liễu Nhứ, Liễu tướng quân, thì ra là người một nhà.

"Nhưng là, về sau này? Ngày ngày đều phải đối mặt, ngươi tránh được sao?" Bách Lý lo lắng nhắc nhở "Xem như vương gia không cho ngươi danh phận, nhưng dù sao vẫn là có tình, ngươi ngay cả một cơ hội cũng không cho mình sao?"

"Thời điểm lúc hắn không cấp yêu thương cho ta được nữa, tình giá rẻ đến cỡ nào đây." Hai tay Thủy Cơ vòng ôm lấy chính mình, tựa như rất mệt mỏi.

Bách Lý kéo kéo áo khoác trên người nàng: "Ngươi ngủ trước đi, chờ đêm khuya chút nữa chúng ta sẽ trở về."

Ánh trăng mờ nhạt quét xuống, mang theo ưu thương không nói rõ từ từ trải trên khuôn mặt yên lặng của nữ tử, Bách Lý cũng thuận thế úp mặt xuống đầu gối nhắm nghiền mắt.

Ngày thứ hai, tin tức Liễu tướng quân bị thương truyền ra ngoài.

Buổi sáng tinh mơ, binh sĩ luyện tập phát hiện không tLiễu Vân Tường, tìm kiếm khắp nơi, rốt cuộc tìm thấy hắn còn đang hôn mê ở bờ hồ.

Lúc được đưa trở về, Liễu Vân Tường hai mắt nhắm nghiền, làn môi thâm tím, vết máu ở phía sau ót cũng khô cạn quấn bện trên tóc.

https://thuviensach.vn

Khoảng hai canh giờ sau, quân y dùng thuốc bôi ở phía sau liền tỉnh lại, chỉ là thân thể vẫn còn yếu ớt.

"Mẹ nó, nếu như lão tử biết được người nào đã xuống tay, ta không thể không làm thịt hắn." Liễu Vân Tường tức giận mở miệng chửi mắng, lại làm động vết thương sau ót, khuôn mặt đau đến dữ tợn "Xuống tay thật đúng là nặng."

"Liễu tướng quân, ngài đừng lộn xộn." Tiểu nha hoàn hầu hạ một bên cầm chiếc khăn lông thấm ướt muốn tiến lên.

"Biến, cút ra ngoài cho ta." Liễu Vân Tường nổi giận quơ quơ tay phải.

"Vâng, vâng, nô tỳ đi ra ngoài." Tiểu nha hoàn vội vàng thu hồi thau rửa mặt, run run rẩy rẩy đi ra ngoài. Mới đi mấy bước liền dừng lại, thấy rõ người tới khẽ cúi người thỉnh an "Vương gia."

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 2

https://thuviensach.vn

Chương 13: Thân thế

Tập Ám sải bước bước vào trong trướng, lạnh lùng liếc nhìn Liễu Vân Tường nằm trên giường: "Nói đi, làm sao bị thương?"

"Vương, vương gia" Không còn chút dữ tợn nào lúc trước, đối với nam nhân trước mắt chỉ có hết sức sợ hãi "Thuộc hạ cũng không biết, là bị người từ phía sau tập kích."

"Phía sau? Chẳng lẽ ngươi là một tướng quân, ngay cả tính cảnh giác cũng không có sao? Nói cho bổn vương biết, lúc đó ngươi đang làm gì?" Tập Ám hừ lạnh ra tiếng, mặc dù ở cách Liễu Vân Tường có hơn ba bước, lại có loại áp lực làm thần hồn hắn khiếp sợ.

"Không, không có, thuộc hạ không chú ý tới, quá bất ngờ" Hắn chột dạ không dám nhìn thẳng vào Tập Ám, dù sao cũng không thể nói rằng bởi vì hắn muốn cường bạo Thủy Cơ mà phòng bị sơ suất được.

"Liễu Vân Tường, nếu còn có lần sau, bổn vương không n Tướng quân như vậy nữa." Quanh thân Tập Ám dần dần hiện ra một tia nguy hiểm, lông mày tuấn tú nhíu chặt lại, hai mắt thâm thúy nhìn chằm chằm người trên giường "Tự giải quyết cho tốt đi."

"Vâng, vương gia." Liễu Vân Tường bề ngoài ngoan ngoãn đáp lại, nhưng trong lòng lại đang thầm nghĩ, Thủy Cơ, ngươi thoát được hôm qua, cũng trốn không thoát cả đời, hừ. Nữ nhân của vương gia thì thế nào, ta càng muốn chạm vào."

Tập Ám tựa hồ như một khắc cũng không muốn nán lại, nói xong mấy câu liền đi ra ngoài.

"Vương gia, ngài đi thong thả."

Liễu Vân Tường giơ tay lên sờ sờ băng gạc quấn đầy đầu, bộ dáng này có thể nói là mất hết mặt mũi rồi. Muốn cho người ta nói đường đường là một tướng quân bị người ta ám thương cũng không

https://thuviensach.vn

biết, lại còn hôn mê bất tỉnh bị người ta đưa trở về, "Mẹ kiếp" Trong miệng không ngừng căm giận chửi rủa.

Bách Lý vẫn tựa như ngày thường, ngày hôm qua lúc đưa Thủy Cơ trở về nàng chỉ nhẹ nhàng dặn dò một câu :"Ngày mai ngươi không cần phải hốt hoảng, đoán là hắn cũng không dám nói ra đâu, sau này tự mình cẩn thận chút là được."

Nhìn Thủy Cơ vào doanh trướng của nàng, Bách Lý mới mò mẫm trở về chỗ ở của mình, nhưng cuối cùng cũng không thể ngủ được. Mấy tháng này từng màn từng màn như cơn ác mộng cứ quanh quẩn trong lòng nàng, ánh nến cháy hết phát ra một tia sáng yếu ớt, rồi cũng yên lặng.

"Bách Lý, ngươi biết không? Tối qua Liễu tướng quân bị đả thương rồi." Buổi sáng tinh mơ, Tiểu Lam liền lôi kéo Bách Lý nhẹ giọng nói.

"Có nghe nói, không phải đã truyền khắp rồi sao? Hiện tại đã tỉnh lại chưa?"

"Hình như đã tỉnh rồi, ta nói cho ngươi a, Liễu tướng quân này xấu xa lắm, luôn trêu ghẹo nha hoàn bên mình, hừ, đáng đời."

Bách Lý vừa bận bịu công việc trong tay vừa cười rộ lên :"Đúng, nào có cư xử với mọi người tốt như Lý tướng quân, quan tâm nha hoàn, còn đưa trái cây a."

"Bách Lý, ngươi nhất định là đoán mò rồi, nếu không thì thế nào mà luôn cười như vậy?" Tiểu Lam hơi phồng má, bộ dạng rất là đáng yêu.

"Đoán mò? Không có a, ta thế nào?"

"Ta cũng không có nói rõ là ai nha."

Hai người không khỏi nhìn nhau cười, mỗi người đều tiếp tục công việc trong tay.

"Bách Lý, ngươi là người ở nơi nào hả?" Tính cách của Tiểu Lam chính là như thế, một khắc cũng không yên.

"Trường An." Bách Lý hời hợt nói, ánh mắt lại có một chút né tránh.

https://thuviensach.vn

"Trường An? Khẳng định là chơi rất vui, ta cũng chưa từng đi đến đó." Tiểu Lam ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, gương mặt hướng tới, bộ dáng kia giống như một dạng tín đồ sùng bái trời xanh thuần khiết "Vậy tại sao ngươi đến nơi này? Người nhà ngươi đâu?"

Bách Lý nặng nề cúi đầu, đáy lòng đau đớn tựa như vết xẹo đã kết vảy lại bị xé toạt ra, chậm rãi đưa tay đặt tới chỗ trái tim, nắm chặt thành quyền.

"Bách Lý, ngươi làm sao vậy?" Hai tay Tiểu Lam đặt trên vai nàng, cảm thấy người ở dưới truyền đến từng cơn run rẩy.

"Không có gì" Bách Lý nhẹ nhàng chậm chạp mở lời "Ta từ nhỏ đã không có mẫu thân, phụ thân là một thương nhân ở Trường An, nghe bà vú của ta nói, lần đầu tiên bọn họ gặp nhau khi đó là mùa đông giá rét, tuyết rơi đầu mùa, mẫu thân ta đứng giữa rừng hoa mai, đẹp như một thánh nữ không nhiễm bụi trần."

"Trong nhà cha ta vốn có một thê một thiếp, nhưng vẫn không quan tâm đến sự phản đối của mọi người cưới nàng, nhận hết độc sủng, mãi đến khi mẫu thân mang thai ta. Nam tử ở trên đời, tình thâm rốt cuộc có là gì đâu? Cha ta hắn cũng thế, giống như những người bình thường khác, một năm sau lại cưới thêm một thiếp thất."

"Khi đó, mấy vị phu nhân trong nhà đều sinh ra nữ nhi, cha ta mặc dù đã không còn yêu mẫu thân, nhưng hắn lại vừa ý cái bụng của nàng. Cho đến ngày lâm bồn, mẫu thân ta lại khó sinh, cha ta nói với bà đỡ, ta chỉ muốn đứa nhỏ. Tiểu Lam, ngươi biết không? Hắn căn bản là không cho mẫu thân ta một cơ hội sống sót, hắn còn nói, ta chỉ muốn đứa nhỏ." Bách Lý nhìn Tiểu Lam thật sâu, là mình tin tưởng nàng, chuyện trong nhà nàng chưa từng nói qua với ai, chỉ là vào thời khắc này, giống như muốn thổ lộ hết vậy.

"Bà vú nói, thời điểm mẫu thân ta chết cũng không có nhắm mắt, nàng nói, mẫu thân là tích quá nhiều oán hận. Nếu như nói hai người chỉ có thể chọn một, nàng sẽ không chút do dự bảo toàn ta. Nhưng là, nàng thực sự không thể buông tha cho mình, bản thân lại phó thác cho một nam nhân đoạn tuyệt như vậy."

https://thuviensach.vn

"Ngày đó chôn cất mẫu thân, vốn là trời nắng ráo bỗng nổi lên tuyết rơi đầy trời, đúng là trăm năm không thấy tai họa như vậy, ròng rã suốt chín ngày, núi cao cũng bị che phủ, cha ta là người rất giữ mặt mũi, ngày đó chôn cất cũng rất phô trương, quan tài màu trắng lấy mấy trăm loại hoa phấn trộn hương liệu ngâm một lần, khiến cho dọc đường đi thủy chung đều phiêu tán một cỗ mùi thơm cực kì...cực kì...." Tiểu lam nhẹ nhàng nhìn Bách Lý liếc mắt một cái, phát hiện ra nàng lúc này, trong đôi mắt hiện lên một tầng sắc thái, giống như là một người tuyệt mỹ vô song khi giảng đạo lý của chuyện xưa.

"Dọc đường đi qua mảnh rừng hoa mai lần đầu bọn họ gặp nhau khi đó, nhánh hồng mai đột nhiên lay động, kèm với gió nhẹ bay tới trên quan tài màu trắng. Một năm đó, mọi người đều sẽ không quên một cảnh hiếm thấy như thế, vốn là nhánh hoa mai đỏ tươi trong nháy mắt liền trở nên khô trụi, một mảnh rừng hoa cư nhiên một cánh hoa cũng không còn."

"Mà, trên quan tài của mẫu thân ta lại bị một màu đỏ lộng lẫy che đầy, nhìn không ra một chút màu sắc vốn có. Mọi người rất sợ hãi, bởi vì một màn này thật sự là quá kỳ dị rồi. Tuyết rơi lớn hơn nữa cũng không làm thay đổi được màu đỏ trên quan tài. Mang theo sự cứng cỏi như vậy, mẫu thân ta bị chôn sâu dưới lòng đất. Bà vú nói, cả hoa cũng không nhìn được nữa, nàng chết quá lạnh lẽo, quá cô đơn, chúng nó đều đến bồi nàng."

Trong mắt Tiểu Lam đã thấm đầy sự lạnh lẽo, hơi nghiêng thân thể qua đem đầu Bách Lý đặt trên vai mình.

"Ta từ từ lớn lên, ta chỉ có thêm một muội muội, cha ta cũng không có thêm con trai để nối dõi, ta tin tưởng nhân quả báo ứng. Một màn tang lễ của mẫu thân ta đã sớm truyền ra ngoài, mọi người đều nói, nàng là Hoa Yêu, mà ta là nữ nhi của Hoa Yêu" Bách Lý nở nụ cười khổ sở "Nếu như nàng thực sự là Hoa Yêu thì tốt, yêu chắc là sẽ không chết."

https://thuviensach.vn

"Bách Lý, đừng nói nữa, toàn bộ đều đã qua rồi, mẫu thân ngươi khẳng định hiện tại nàng đang rất tốt." Tiểu Lam giơ một ngón tay chỉ vào một chỗ trên trời "Nhìn đi, nàng đang nhìn ngươi kìa, nàng không thích ngươi khóc."

Bách Lý nhìn theo ngón tay của nàng, đôi mắt khép hờ hơi sưng đứng lên :"Ta thấy, áo trắng hơn tuyết, trâm cài tóc hồng mai, thật sự

Hai người liền như vậy không nói câu nào, ngơ ngác nhìn chằm chằm bầu trời, giống như ở nơi đó thật sự có một người nhìn lại bọn họ.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 2

https://thuviensach.vn

Chương 14: Tiểu Lam bị bắt

"Tiểu Lam, có một việc dứt khoát ta phải nói với ngươi thôi, kỳ thực, ta đã có phu quân rồi."

"Hả? Xuất giá rồi? Vậy phu quân ngươi đâu?" Tiểu Lam khó có thể tin nổi dò hỏi, trong mắt đầy vẻ không xác định.

"Phu quân ta, hắn ở một nơi rất xa, nhà phu quân của ta không phải là một vọng tộc bình thường, mà ta lại là người được cưới qua cửa sau. Lúc ta còn nhỏ vụng trộm hỏi bà vú, nhà ta tuy là phú thương của Trường An, nhưng địa vị thân phận vẫn cực kì không cân xứng. Hai nhà làm sao kết thân đây?"

"Bà vú nói, là bởi vì đời trước, cũng chính là mẫu thân ta lần đầu tiên vô tình gặp được, khi đó mẫu thân đã mang thai ta, thời điểm đi miếu dâng hương, khi đó vừa định trở về, một phụ nhân xinh đẹp tới bắt chuyện. Vốn cũng chẳng có gì, bất quá ngày hôm sau, trong nhà liền được đưa đến mấy xe lễ vật quý báu."

"Mà tên người ghi trên thiếp mời của lễ vật lại khiến cho cha ta mừng rỡ như điên, theo như trong thư kèm theo nói, nếu như tương lai mẹ ta sinh được nữ nhi sẽ gả cho nhà hắn, liền kết thông gia. Cứ như vậy, ngay từ nhỏ ta liền được hứa gả cho người ta, bà vú nói, là vì bộ dáng mẫu thân ta xinh đẹp, mới có một đoạn nhân duyên này."

Tiểu Lam hơi gật đầu tán thành :"Chẳng trách, ta từ lần đầu tiên nhìn thấy ngươi liền cảm thấy ngươi rất đặc biệt, khẳng định là ngươi lớn lên rất giống mẫu thân ngươi, mới có thể đẹp mắt như vậy."

Bách Lý từ chối cho ý kiến, bị Liễu Nhứ hãm hại, Ôn Nhứ không buông tha, không phải là đều bởi vì dung nhan này sao? Nói quá nhiều, cổ họng đã cảm thấy hơi khô khốc :"Tiểu Lam, chúng ta trở về đi thôi."

https://thuviensach.vn

"Ừ" N đỡ Bách Lý dậy, hai người gần gũi, lòng của nhau cũng được sưởi ấm.

Vốn tưởng rằng Bách Lý có thể dứt khoát đem Tiểu Lam đặt trong lòng, cũng vì loại quan tâm này, khiến cho nàng về sau phải gặp lại Tập Ám.

Chuyện Liễu Vân Tường bị thương đúng như lời Bách Lý nói, đã lắng xuống.

Thỉnh thoảng, Bách Lý cũng chạm mặt Thủy Cơ vài lần, vì không để mang đến phiền toái cho nhau cũng chỉ đơn giản là gật đầu một cái mà thôi.

Ngày hôm đó, Tiểu Lam lĩnh lương kích động lôi kéo Bách Lý qua một bên: "Bách Lý, hôm nay chúng ta ra ngoài mua sắm vài thứ đi, ta đã nói với Vương ma ma rồi, vừa vặn hôm nay cũng không có chuyện gì."

"Tốt, nếu không kêu Tiểu Lục cùng đi."

"Ta gọi rồi, chỉ là nàng nói có chuyện, bảo chúng ta mang cho nàng hộp phấn là được." Tiểu Lam thất vọng nói.

"Không sao, vậy chúng ta đi thôi" Bách Lý nhìn giày trên chân Tiểu Lam: "Giày cũng đã hư rồi, hôm nay mua một đôi đi."

Dọc đường đi, hai người cứ như thế trò chuyện, cũng không hề buồn tẻ.

Đây là một trấn nhỏ ở biên giới, mặc dù không lớn, nhưng lại rất náo nhiệt, vả lại vật tư cũng rất đầy đủ. Tiểu Lam lôi kéo Bách Lý lẻn đến bên này, chuồn sang bên nọ, thỉnh thoảng lại khoa tay múa chân.

"Nhìn phấn này đi, nếu không liền mua hộp này thôi." Tiểu Lam mở hộp phấn màu hồng trong tay, liền tỏa ra từng trận mùi hương.

"Ngươi quyết định đi, đi nhìn xem cái khác thôi." Kỳ thật lần này ra ngoài, Bách Lý chẳng có mục đích gì, nhìn vẻ mặt hưng phấn của Tiểu Lam cũng đã vui vẻ rồi.

https://thuviensach.vn

"Bách Lý, đôi giày này như thế nào?" Tiểu Lam cầm một đôi giày quân dụng màu đen trên sạp hỏi.

"Kiểu này không phải là của nam ư?" Bách Lý đến nhìn nhìn một chút, đột nhiên liền hiểu được "A....ta đã biết rồi."

"Không phải, ta thấy bình thường Lý tướng quân đối đãi với chúng ta không tệ, ta mới muốn m

"Vậy thì đôi này đi." Bách Lý đem giày đưa cho chủ quán "Bọc lại đi."

Đợi Tiểu Lam trả tiền, hai người mới tiếp tục chậm chạp đi dạo, dưới sự kiên trì của Bách Lý, Tiểu Lam mới bằng lòng mua một đôi giày mới, chậm rãi bước vài bước "Bách Lý, thật là đẹp mắt, cảm ơn ngươi."

"Ta giữ lại bạc cũng vô dụng. Chỉ là một đôi giày mà thôi." Bách Lý cầm lấy vật trong tay Tiểu Lam, nhìn bộ dạng nàng ngượng ngịu không bước đi, buồn cười thúc giục: "Đi thôi. Còn phải trở về trước khi trời tối."

"A, đợi ta với."

Đêm, màn đêm lẳng lặng buông xuống, doanh trại đèn đuốc chiếu sáng thật xa tới con đường các nàng trở về. Mơ hồ có thể thấy được ngọn lửa bốc cháy tán loạn làm cho không khí lạnh như băng, thỉnh thoảng vẫn còn phát ra vài tiếng lửa than bị đốt sạch đôm đốp một tiếng.

Đợi khi đến gần, hai người mới phát hiện ra bầu không khí có chút khác thường. Vốn là binh lính đứng gác giờ phút này đang gắt gao nhìn chằm chằm hai người, hai bên đứng mười mấy tướng sĩ, vẻ mặt lạnh lùng.

Bách Lý và Tiểu Lam khó hiểu liếc mắt nhìn nhau, vừa định bước lên phía trước, liền có một thanh âm không hề có sắc thái truyền vào tai hai người.

"Các ngươi ai là Tiểu Lam" Một gã binh lính dẫn đầu tiến lên vài bước, thân hình cao lớn che lấp cả nửa thân người bọn họ.

https://thuviensach.vn

"Là ta." Tiểu Lam nghi hoặc đáp. Trong giọng nói cũng lộ ra vài tia bất an.

"Mang đi." Người cầm đầu vung tay lên, từ sau lưng liền chui ra hai binh lính, một trái một phải đè bả vai Tiểu Lam, nửa kéo hướng phía trong đi vào. Vật cầm trên tay rơi trên đất, bị một loạt dấu chân dẫm lên làm cho dơ bẩn.

"Dừng tay, đây là có chuyện gì?" Thoáng phản ứng kịp, Bách Lý vội vàng tiến lên ngăn lại, chỉ cảm thấy chỗ cổ một hồi lạnh lẽo, binh lính cầm đao không kiên nhẫn nói: "Chuyện không liên quan đến ngươi, ngươi cũng muốn chôn theo sao?"

"Chôn theo? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" Bách Lý gấp gáp muốn tiến lên, chỉ cảm thấy một cỗ đau đớn ở cổ truyền đến, thân đao sắc bén phản xạ khuôn mặt tái nhợt của cô gái

Thấy đoàn người đã đi xa, đao mới chậm rãi thu về. Tiểu Lam có thể là bị hù dọa, một câu ầm ĩ cũng không có, mặc cho bị nhấc lên mang đi.

Sao lại thế này? Bách Lý một lòng thầm nghĩ, bước chân cũng có vẻ tập tễnh, vừa về tới chỗ ở liền thấy được Tiểu Lục đang đứng bên ngoài doanh trướng.

"Tiểu Lục, đã xảy ra chuyện gì, tại sao bọn họ lại bắt Tiểu Lam?"

"Ta cũng không biết, sau khi các ngươi rời khỏi đây không lâu, liền có vài binh lính đến tìm Tiểu Lam, cái gì cũng không nói, thật sự là gấp chết người đi." Tiểu Lục vội đỡ Bách Lý tới một bên: "Cũng không biết đã xảy ra chuyện gì."

Bách Lý sắp xếp lại mạch suy nghĩ, nhưng đúng là càng nghĩ càng loạn, càng loạn càng hoảng, dưới tình thế cấp bách hiện ra hình dáng của Lý Nam.

"Đúng, khẳng định là hắn biết" Bách Lý vừa vội vàng đứng dậy vừa an ủi Tiểu Lục vài câu: "Đừng nóng vội, dù sao vẫn có biện pháp, ngươi trước tiên cứ ở chỗ này chờ ta trở về."

https://thuviensach.vn

Mặc dù không biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng Bách Lý hiểu rõ việc này rất nghiêm trọng, một khắc cũng không dám chậm trễ.

Sau khi được thông báo gặp được Lý Nam, thấy không có người ngoài, Lý Nam liền tiến lên hành lễ: "Lý phi"

"Lý tướng quân, Tiểu Lam đã xảy ra chuyện gì?"

"Thuộc hạ cũng không biết, là Vương gia hạ lệnh bắt người, ngày mai mới thẩm vấn." Lý Nam cũng là vẻ mặt nôn nóng, nam nhi bảy thước tắm máu trên chiến trường lúc này lại có vẻ luống cuống.

"Vậy hiện tại nàng cũng được an toàn?" Hiện nay, trước tiên người phải an toàn, về sau mới có thể nghĩ kế sách đối phó.

"Bị nhốt vào địa lao, trước mắt hẳn là an toàn."

"Tốt, xem ra chỉ có thể đợi đến ngày mai thôi." Bách Lý nhìn bộ dạng nóng ruột cũng Lý Nam, không đành lòng lại cho hắn thêm bất kì áp lực nào nữa, đành phải ra vẻ nhẹ nhõm nói: "Lý tướng quân, mọi thứ đều chờ đến ngày mai rồi nói sau, yên tâm, ta sẽ không để Tiểu Lam xảy ra chuyện gì đâu."

Sau khi từ doanh trướng đi ra ngoài, Bách Lý cũng không trở về chỗ ở, mà là ngồi trước vùng hồ lẳng lặng chờ trời sáng.

Đêm hôm nay tựa hồ trôi qua đặc biệt chậm, mặt trăng thủy chung vẫn không chịu ẩn lui, cô lạnh chiếm đóng ở trên không, lạnh lùng liếc nhìn trần thế.

Nhẹ nắm lên một vốc cát mịn, hơi dùng sức, từng luồng từ chỗ khe hở chảy ra. Cát trong tay lại có một chút ấm áp, khiến cho Bách Lý không nỡ buông tay.

Ánh bình minh xua tan đám sương mù, màu đỏ xuyên thấu một góc trời. Bách Lý lạnh lùng nhìn phía trên, ánh sáng soi đỏ mặt nàng, mơ hồ lộ ra điều chẳng lành.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 2

https://thuviensach.vn

Chương 15: Gặp lại Tập Ám

Khi nàng thấy Lý Nam thì mới cảm thấy thoáng an định lại.

Trên cằm lộ ra một chút râu ria, hai mắt đầy tơ máu, xem ra cũng là một đêm không ngủ rồi.

"Lý tướng quân, như thế nào?" Bách Lý bước nhanh tới, khẽ thốt ra tiếng.

"Ta cũng không thể nói rõ được, tội xác định lại là tư thông với địch phản quốc."

"Cái gì? Tư thông với địch phản quốc? Đó không phải là tử tội sao? Cho dù chết một trăm lần cũng không đền được tội này a."

"Lý tướng quân, Vương gia cho mời." Một âm thanh dồn dập của binh sĩ truyền vào.

"Lý phi, người yên tâm, có tin tức ta sẽ thông báo cho người." Lý Nam mệt mỏi giật giật thân mình hướng ra ngoài hô: "Đã biết."

"Không" Bách Lý theo sát tiến lên, thanh âm rất yếu nhưng lại hết sức kiên định "Mang ta đi cùng."

"Này...."

"Đi thôi" Bách Lý đi trước Lý Nam một bước ra ngoài doanh trướng, bên ngoài quả thật không thể so bì với bên trong, gió

Lý Nam nhìn bóng lưng kiên định của Bách Lý, không biết là vui hay buồn.

Hai người tới trước một khu doanh trại, đây là nơi bình thường dùng để thương nghị chiến sự, ngoài doanh trại có hai hàng binh sĩ hùng hậu canh gác, bất giác lại làm cho Bách Lý có cảm giác lạnh đến tận xương tủy.

"Ta đi vào trước." Lý Nam nhỏ giọng nói, thanh âm cũng trở nên khàn khàn rồi.

Bách Lý không nói, chốc lát ở phía sau khẽ gật đầu.

https://thuviensach.vn

Lý Nam vừa đi vào liền thấy Tiểu Lam quỳ sấp trên mặt đất, trên tay chân đều mang xích sắt nặng nề. Trên mặt hiện đầy vẻ kinh hãi, Lý Nam chỉ cảm thấy trong lòng căng thẳng, bất đắc dĩ đi đến bên cạnh Tập Ám.

"Nói đi, sao lại thế này?" Tập Ám ngồi ở trên cao, hai chân tùy ý gác lên, ngón tay phải hơi cong lên, chậm rãi gõ trên ghế ngồi.

"Ta thật sự là không biết....." Tiểu Lam không ngừng lặp lại những lời này, trong lòng dường như đã bắt đầu hỏng mất.

"Không biết?" Tập Ám tựa hồ mất đi tính nhẫn nại, cặp mắt hẹp dài không vui nheo lại, tuyệt nhiên mở lời: "Vậy, đây là cái gì?"

Lý Nam theo mắt của hắn nhìn lại, ở trước mặt Tiểu Lam nằm một thanh loan đao tinh xảo, ở đuôi chuôi treo một khối ngọc đẹp đẽ sáng long lanh.

"Đây là ta nhặt, thật....." Tiểu Lam giãy đứng dậy, hai đầu gối vẫn quỳ trên mặt đất như cũ.

"Biết chủy thủ này có ý nghĩa thế nào không? Mở ra xem đi."

Tiểu Lam nghi hoặc đưa tay cầm lên, nàng biết đây là của Bách Lý. Chẳng lẽ nó đúng là tư thông với địch sao? Khẽ dùng sức rút vỏ của thanh chủy thủ ra. Một tia sáng sắc bén lộ ra, đau nhói hai mắt.

Tiểu Lam kinh hoảng nhìn chằm chằm ba chữ kia, đúng vậy, chỉ bằng ba chữ này, bằng thanh loan đao này, cái tội danh này đã được xác định. Gia Luật Thức.....

Không kịp nghĩ nhiều, Tiểu Lam giống như trút hết mọi thứ xụi lơ trên mặt đất "Là của ta." Hai mắt tĩnh lặng tạo thành một tầng nước đọng, hơi thở mong manh.

Ngoài trướng, Bách Lý cũng kinh sợ, cư nhiên lại là chủy thủ của nàng, theo bản năng sờ sờ ống tay sao. Không đúng, phải là ở dưới gối, tại sao lại trở thành chứng cứ Tiểu Lam tư thông với địch phản quốc rồi?

Tiểu Lam, thiện lương như ngươi, tội danh như vậy ngươi gánh nổi sao?

https://thuviensach.vn

"Kéo xuống" Tập Ám tựa hồ cũng không muốn xét hỏi nhiều, hai mắt lười biếng nhắm nghiền.

"Vương gia...." Lý Nam gọi ra miệng, lại bất đắc dĩ sức lực không đủ, tội danh như vậy, cầu tình như thế nào đây. Nam nhân kiên cường bất khuất, trong hốc mắt lại có chút ẩm ướt.

Tiểu Lam cũng nhìn hắn thật sâu, kiên quyết cười một tiếng, lắc đầu một cái.

"Khoan đã."

Tiểu Lam vừa quay đầu lại định tiến lên liền bị hai binh sĩ bên cạnh gắt gao đè lại. Tiếng khóc hỗn độn thống khổ: "Bách Lý, ngươi đi đi, chuyện này không liên quan đến ngươi."

Nam tử trên ghế ngồi vẫn chưa mở miệng, cổ áo rộng mở lộ ra chỗ xương quai xanh có một vòng dấu răng rõ rệt. Thân thể nửa nằm, giống như loài lang sói bắt được con mồi, cũng không hề vội vã cắn nuốt, theo thói quen từ từ cắn xé.

Đôi mắt lười nhác chậm rãi mở to, sáng như đuốc, giống như có một cỗ lôi kéo vô hình dụ hoặc người ta tới gần, nhưng giữa con ngươi mắt lại thoáng hiện lên vẻ nguy hiểm khiến cho người ta không thể tới gần.

Khóe môi gợi lên chút ý cười như có như không, chậm rãi mở miệng, giọng nói mập mờ: "Bách Lý"

Trừ Lý Nam, những người còn lại đều kinh hãi, nhưng lại không dám biểu lộ ra. Bách Lý, không phải tiểu thiếp Vương gia mất tích gần một năm sao? Thế nào lại thành một nữ đày tớ trong quân đội.

Tiểu Lam bất an kéo nhẹ vạt áo của Bách Lý, trong lòng cũng tràn đầy hoài nghi lo lắng.

Dù mới gặp lại, nhưng Bách Lý cũng không cho rằng sẽ vui vẻ, bởi vì nàng đọc được trong ánh mắt của Tập Ám sự căm giận, xen lẫn với cảm xúc không rõ ràng, thậm chí còn có hận ý, dưới trường hợp như vậy, khiến cho nàng cảm thấy tất cả đều rất

https://thuviensach.vn

"Thanh loan đao kia, là của ta" Bách Lý nhìn về phía Tập Ám, chậm rãi nói.

Nàng ở trước mắt, giống như một năm trước, tóc đen như mực, da trắng nõn nà, tuy là mặt mộc không trang điểm nhưng lại không tổn hại chút nào tới dung nhan.

"Của ngươi? Làm thế nào có được?" Tập Ám chậm rãi ngồi dậy, nhẹ nhàng hướng về phía Bách Lý đi tới.

"Gia Luật Thức cho." Nàng hiểu rõ ba chữ trên thân đao đã bán đứng thân phận chủ nhân của nó rồi, nếu như cứ khăng khăng giấu diếm cũng chỉ càng lộ sơ hở mà thôi.

"Gia Luật Thức?" Tập Ám lấn người tiến tới, một tay nắm chặt cằm của nàng, ép nàng phải nhìn thẳng vào mình.

"Vương gia, xem ra nàng ta mới đúng là gian tế, đúng rồi, người lần trước đánh ta bị thương khẳng định cũng chính là nàng." Vết thương trên đầu của Liễu Vân Tường chưa lành, vẫn như cũ quấn một vòng băng gạc.

"Liễu tướng quân, tại sao ngươi không nói lần trước ở bờ hồ ngươi đã làm chuyện tốt gì?" Cằm mặc dù bị chế trụ, Bách Lý vẫn hung hăng trợn mắt nhìn hắn.

"Vương gia, nàng ta thừa nhận, xin vương gia xử trí" Liễu Vân Tường thỉnh thoảng chen vào một câu, hận không thể đem nàng xé nát.

"Ngươi cũng không quản thuộc hạ của ngươi sao? Tác phong của quân đội thật kém cỏi, a....." Bách Lý bị đau rụt cổ một cái, đem lời chưa nói xong nuốt xuống.

"Bổn vương không quan tâm đến những thứ này, ngươi thừa nhận cây chủy thủ này là Gia Luật Thức đưa cho ngươi?" Lời nói của Tập Ám khiến cho lòng Bách Lý lạnh lẽo, Thủy Cơ nói không sai, Liễu Vân Tường là ca ca của Liễu Nhứ, hắn quả nhiên vẫn là bao che cho hắn.

"Thả Tiểu Lam ra, nếu như muốn trị tội, ta tới." Bách Lý nhìn chằm chằm vào hai mắt Tập Ám, muốn từ trong mắt hắn nhìn ra

https://thuviensach.vn

một chút gì đó dù là không tha, hoặc là vui vẻ. Nhưng đều không có, giữa con ngươi mắt thâm thúy chỉ có chính mình nhếch nhác, không bao lâu liền chìm vào đáy đầm.

"Không, Bách Lý, làm sao ngươi lại ngốc như vậy?" Tiểu Lam một phen níu lấy áo nàng không ngừng đung đưa "Ngươi xuất hiện để làm gì

"Hừ"

Mất đi lực kiềm chế, Bách Lý không kịp chuẩn bị nặng nề té lăn trên đất "Nhốt tất cả vào địa lao cho ta."

Bách Lý chống bàn tay bị rách lên, giọng điệu sắc bén: "Không liên quan đến Tiểu Lam, thả nàng ra."

"Bách Lý, bổn vương còn chưa tới phiên ngươi chi phối, toàn bộ mang xuống." Tập Ám trở về chỗ ngồi, ánh mắt âm lãnh nhìn thẳng vào Bách Lý.

"Dạ" Hai binh lính lúc trước vội vàng tiến lên nhấc Bách Lý cùng Tiểu Lam dắt ra ngoài.

"Tập Ám, ta vốn cho là ta cố ý trở về là đúng, nhưng hôm nay, cũng là mười phần sai, ngươi cho tới bây giờ cũng không hề tin bất kì kẻ nào" Bách Lý để lại câu nói sau cùng ở bên trong trướng ấm áp, mọi người hai mặt nhìn nhau, không dám nhiều lời.

Bách Lý, gần một năm. Hôm nay ngươi rốt cuộc cũng trở lại, bổn vương đã nói qua, nếu như ngươi phụ ta, dù đến cùng trời cuối đất, ta cũng không buông tha cho ngươi.

Hắn cũng chẳng hề biết sự kiêu ngạo của bản thân đã khiến cho hắn chuyên quyền độc đoán, làm cho lòng của nàng, lạnh lẽo đến đáy cốc.

Thậm chí, một cơ hội giải thích cũng không bố thí cho nàng, thế gian chuyện vốn là như thế, chẳng phải có miệng khó cãi, mà là, người khác mắt điếc tai ngơ.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 2

https://thuviensach.vn

Chương 16: Mệnh như lục bình

Nói là địa lao, thật ra còn không bằng địa ngục, mùi của thi thể thối rửa, khổ hình lưu lại mùi máu tươi, những vết thương xám trắng trên vách tường, còn có, đã lâu không thấy ánh mặt trời bốc lên từng trận nấm mốc hôi thối đều khiến cho Bách Lý không dừng được nôn ra một trận.

"Về sau từ từ sẽ quen, vào đi thôi" Chỉ cảm thấy trên lưng nhận được một chút sức lực. Bách Lý lảo đảo một cái thiếu chút nữa ngã nhào trên đất, may mắn mà Tiểu Làm kịp thời kéo lại.

"Bách Lý....Lý phi, người không saoTiểu Lam kéo chân nặng nề lo lắng nhìn nàng.

"Không có việc gì." Chỉ cảm thấy chỗ lòng bàn chân truyền đến một cảm giác ướt át, vừa cúi đầu nhìn lại phát hiện trên đất tất cả đều là thứ nước ô uế không chịu nổi.

"Tiểu Lam vội vàng kéo Bách Lý lại trước giường: "Ngồi lên đi, giường này hoàn hảo đúng là cao."

Hai cô gái mang theo xiềng chân mỗi một bước đi cũng phát ra tiếng sắt thép va chạm, phải cố hết sức mà đi.

"Tiểu Lam, tối hôm qua ngươi ngủ ở chỗ này sao?" Lòng Bách Lý đau xót, mắt cũng đỏ lên.

"Bách Lý, ta có thể tiếp tục gọi ngươi như vậy sao? Chúng ta cái gì cũng đừng nói a.....Ta ngược lại cảm thấy như vậy rất tốt. Cái này gọi là có nạn cùng chịu thôi." Tiểu Lam nín khóc mỉm cười, đưa một tay phủ lên tay Bách Lý, khẽ dùng sức.

Bách Lý gật đầu một cái, cũng cười theo nàng: "Tiểu Lam, ngươi là kiên cường nhất."

"Đúng" Cô gái rất là tự hào nặng nề gật đầu một cái, thần sắc thản nhiên.

https://thuviensach.vn

Địa lao ẩm ướt tối tăm, không khí lạnh lẽo tràn đầy, không lâu sau hai người liền bị đông lạnh run lẩy bẩy chỉ có thể dựa vào nhau sưởi ấm.

"Bách Lý, tại sao ngươi lại là Lý phi a?" Tiểu Lam dựa vào bả vai của Bách Lý, đầu nhỏ không ngừng cọ sát.

"Thế nào?"

"Một năm trước, có người truyền tin, nói là Lý phi cùng người ta bỏ trốn" Tiểu Lam ngẩng đầu lên nhìn chòng chọc Bách Lý chốc lát: "Khi đó Vương gia rất tức giận, mà ta cảm thấy ngươi không giống như thế."

"Bỏ trốn?" Bách Lý không khỏi cười khổ, con ngươi như nước lộ ra cảm giác chán nản "Hắn quả thật không tin ta?"

"Chuyện này cũng là nghe người bên cạnh Vương gia nói, đều nói khi đó Vương gia cưỡi Ngân Giáp ngày ngày lên đường. Đêm âm u cũng được chiếu sáng rõ ràng, nhưng thủy chung vẫn không thấy bóng dáng của Lý phi" Tiểu Lam giật giật hai chân, một cỗ đau đớn tê dại truyền tới.

"Hắn làm sao có thể tìm được ta? Khi đó ta ở chỗ cách hắn rất gần, chỉ có một cánh cửa, lại đem chúng ta ngăn cách tận chân trời."

"Hả? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" Tiểu Lam không thể tin trừng lớn cặp mắt.

"Tiểu Lam, ngươi quá đơn thuần, căn bản không biết người ta một khi mất hết tâm tính sẽ làm ra những chuyện thế nào đâu" Bách Lý nói liên tục, bị nhốt, đêm đó lúc đi đến Đại Mạc xa xôi đã nhìn thấy Tập Ám lần cuối cùng. Bị bắt, giải độc, bao gồm những trận giáo huấn khi đó, những cuộc đấu tranh tội lỗi, bỏ trốn. Giết người, cùng với Gia Luật Thức bắt trở về.

Từng màn của tình cảnh lúc đó dường như lại ùa về, Bách Lý mệt mỏi nhìn Tiểu Lam, lại cúi xuống đem mặt chôn thật sâu vào lòng bàn tay, nửa người đứng dậy.

Nhẹ nhàng kéo vai Bách Lý qua, nước mắt của Tiểu Lam rơi xuống quần áo nàng nhưng làm sao cũng không thể thấm ướt được.

https://thuviensach.vn

Bách Lý nhẹ lui thân ra, mỉm cười: "Tiểu Lam, đừng khóc, ngươi xem, ta sẽ không khóc, ngươi đã bắt đầu quên rồi.

"Bách Lý, thật ra ngươi không cần phải chịu đựng như vậy" Tiểu Lam kéo đôi tay Bách Lý đặt trong lòng bàn tay của mình, chậm rãi sưởi ấm cho nhau.

"Ta không phải là chịu đựng, không khóc là vì tương lai phải sống tốt hơn."

Tiểu Lam nhìn về phía nàng, Bách Lý không nói gì, chỉ có thể yên lặng mà tựa vào nhau.

Ở trong địa lao, căn bản là không có khái niệm thời gian, điều này lại khiến cho Bách Lý nghĩ tới hậu viện của vương phủ, chỉ khác nhau là, nàng bây giờ, thân thể có khả năng hoạt động được, miệng còn có thể nói. Khác biệt lớn nhất là, Tập Ám cũng biết nàng ở đây.

Thức ăn đưa tới cũng cực kém, đều là một chút canh còn thừa lại, có khi chính là vài cái bánh bao và một chén nước đục.

Ngày hôm sau, hai người liền có chút chống đỡ không nổi. Phòng giam bên cạnh thỉnh thoảng lại phát ra tiếng rên rỉ của nữ tử, mang theo âm thanh trầm đục truyền vào tai hai người.

"Cứu mạng, cứu mạng....." Nữ tử cuộn tròn mình trên chiếc giường củi khô, thân mình không lăn lộn.

Tiểu Lam dựa vào cánh tayBách Lý, thỉnh thoảng hướng về cách vách nhìn xung quanh: "Bách Lý, nàng làm sao vậy?"

"Ta cũng không biết, phỏng chừng là bệnh cũ tái phát thôi." Bách Lý nhẹ giọng hướng về phía cách vách: "Này, ngươi làm sao vậy?"

Nữ tử thật lâu cũng không có đáp lại, chỉ là đôi tay ôm lấy đầu không ngừng lăn lộn, kèm với từng tiếng kêu rên: "Đau quá, cứu mạng a....."

"Phịch" một tiếng, nữ tử từ trên giường ngã xuống đất, nước đục trên mặt đất tóe lên, cả khuôn mặt cũng trở nên dơ bẩn không chịu nổi, thân mình không ngừng xoay vặn tới trước cửa lao: "Cứu mạng"

https://thuviensach.vn

Tiểu Lam cùng Bách Lý nhìn nhau, vội vàng cùng đứng dậy hô lên: "Có người không, nơi này có người bị thương, cứu mạng a....."

Qua một hồi lâu, mới thấy một cai ngục chậm rì rì đi tới, chờ đến gần mới giơ đèn trong tay chiếu một cái: "Chuyện gì? Càn rỡ kêu la cái gì?"

Nữ tử đau đến mức thần trí mơ hồ, chỉ lặp đi lặp lại một câu: "Cứu ta, cứu ta...."

"Nàng dường như đã ngã bệnh, xin ngài thương xót tìm giúp một đại phu đi." Bách Lý nhịn không được lên tiếng cầu tình.

Cai ngục cầm lấy cây gậy gỗ bên cạnh luồn vào giữa song sắt, ở trên thân nữ tử thọc hai cái: "Đứng lên....."

Nữ tử giống như bắt được một chút hy vọng nắm chặt lấy một đầu cây gỗ: "Cầu xin ngươi...."

"Buông ra" Cai ngục vội vàng kéo lấy cây gỗ, tiếc rằng nữ tử kia giống như dùng hết khí lực toàn thân, hai người cứ như vậy giằng co không dứt.

"Hừ, là một nô lệ tử tù, chờ đến ngày chết đi." Cai ngục hổn hển buông tay ra, lúc gần đi vẫn không quên chán ghét phun một bãi nước bọt.

"Này, nàng sắp chết rồi." Đôi tay Bách Lý đặt lên song sắt, dùng sức lắc lắc.

"Chết tốt hơn, được ra khỏi cái địa phương này, ngươi nếu không thức thời, lão tử hiện tại sẽ đưa ngươi xuống địa ngục." Cai ngục dừng bước chân chửi mắng, quay đầu lại trừng mắt liếc

"Bách Lý...." Tiểu Lam kéo Bách Lý qua, dùng ngón tay chỉ nữ tử bên cạnh.

Nàng đã an tỉnh lại, đôi tay đặt ở trên đầu, co rút thành một cục. Hơi thở còn sót lại từ từ yếu dần, chỉ có thở ra, không có hít vào.

Cai ngục giơ chân ở song sắt đạp xuống: "Đứng lên, đứng lên...."

https://thuviensach.vn

Nữ tử hoàn toàn không có tiếng động gì, vặn vẹo thân mình nằm giữa vũng nước đục không hề nhúc nhích.

"Thật đúng là đã chết." Cai ngục ló đầu nhìn một chút, tiếp đó hô to một tiếng: "Người tới"

Hai gã nam tử trẻ tuổi giống như quỷ mị thoáng xuất hiện, im hơi lặng tiếng, lập tức đi vào giữa phòng giam, kéo nữ tử đi ra ngoài.

"Ném xa một chút, mẹ nó thật là xúi quẩy." Cai ngục cẩn thận đem cửa ngục khóa lại, "Bốp" một tiếng, ở trong bóng đêm tĩnh mịch lại có vẻ đặc biệt chói tai.

"Dạ" Mấy người đều đã rời đi, chỉ còn lại Tiểu Lam và Bách Lý, cùng với một mảnh u tối vĩnh viễn không thấy mặt trời.

"Nàng, đi thật là nhanh." Tiểu Lam sâu kín nói, nhẹ nhàng tựa vào trên cửa sắt.

Bách Lý không nghĩ ra nên nói cái gì, chỉ có thể nhân tiện ngồi xổm xuống, chẳng lẽ lòng mình đã chết rồi? Nhưng lại cảm thấy chết sẽ tốt hơn, không phải giải thoát rồi sao? Con người chính là như vậy, quá mức quyến luyến, đợi đến khi hết sức mà chết, như vậy mới có thể hèn mọn như vậy. Thống khổ.

Hai người vẫn dựa vào như vậy, nghĩ tới chuyện của mình, dù sao bị nhốt ở nơi này cũng không khác biệt lắm, thời gian cũng đủ dư để làm người ta nổi điên.

Giữa trưa, lại đưa cơm tới nữa rồi, hai cái bánh bao, hai chén nước.

Hai người vẫn như cũ liếc mắt một cái không nói, cầm bánh bao trong chén cùng nước lạnh, từng miếng từng miếng nuốt xuống.

Sau khi ăn xong, hai người bèn nhìn nhau cười, xích lại gần nhau, chờ đợi thời gian trôi qua.

Cụ thể qua bao lâu hai người cũng không rõ,nghe cửa tù "pang" một tiếng bị mở ra, đi vào hai nam tử cai ngục.

Hai người bước nhanh đến chỗ Bách Lý, chỉ cảm thấy chỗ vai căng thẳng, liền bị kéo đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

"Bách Lý, các ngươi muốn dẫn nàng đi đâu?" Tiểu Lam vội vươn một tay gắt gao níu chặt lấy một góc áo Bách Lý.

"Vương gia có lệnh, tối nay thẩm vấn." Cai ngục cũng không quay đầu lại nói, Tiểu Lam nghe vậy buông tay ra, vương gia, vậy hẳn là không có việc gì nguy hiểm đi.

Bách Lý bởi vì bước chân không theo kịp mà có chút bối rối, mỗi lần đều là bắt đi thế này, chạy cũng đã chạy mệt chết rồi.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 2

https://thuviensach.vn

Chương 17: Không có hứa hẹn

Đưa nàng đi thẳng đến trước doanh trướng của Tập Ám, Bách Lý mới bị buông ra: "Đi vào."

Nàng theo lời đi vào trong trướng, đêm đã tối mịt, trong trướng hơi nước mờ mịt, lửa cháy chập chờn, soi vào khuôn mặt tái nhợt của Bách Lý lặng lẽ nhảy múa, rèm cửa sợi bông, bị gió nhẹ nhàng nâng lên, khẽ cọ vào khuôn mặt vô sự của nàng.

Hai nha hoàn bước lên phía trước đem xiềng xích trên tay chân Bách Lý tháo ra, liền lui sang bên cạnh: "Xin cởi quần áo, tắm gội."

Bách Lý nhìn thấy hơi nước dày đặc bao phủ bồn tắm, khuôn mặt nhỏ nhắn không khỏi đỏ lên: "Ta không tắm."

"Xin đừng làm chúng tôi khó xử" Hai nha hoàn này nhìn qua cư nhiên thân thể lại cường tráng như vậy, lại còn vẻ mặt nghiêm túc.

"Ta nói ta không tắm"

"Vậy xin đừng trách chúng ta." Hai người chăm chú nhìn nhau, ăn ý gật đầu một cái, theo sát tiến lên vài bước, một người nâng eo nàng sang một bên.

Bách Lý chỉ cảm thấy thân thể mình bị nhấc nhẹ lên, liền bị ném vào giữa bồn tắm.

"Khụ....khụ....Các ngươi...." Bách Lý vùng vẫy từ trong n đầu ra, không ngừng ho khan đứng lên.

"Đây là quần áo để thay, Vương gia phân phó chúng ta giúp ngươi tắm rửa." Vẫn là mặt không có biểu tình gì, giọng điệu cứng nhắc.

"Không cần, ta tự tắm rửa, các ngươi đi ra ngoài đi."

Hai người do dự há miệng, có thể là trông thấy Bách Lý toàn thân dơ bẩn, mới bĩu môi nói: "Được rồi, chúng ta đi ra ngoài trước."

https://thuviensach.vn

Nhìn các nàng ra khỏi doanh trướng, Bách Lý mới âm thầm thở phào nhẹ nhõm, chậm rãi thả lỏng người ra cạnh mép bồn tắm.

Đây là chỗ ở của Tập Ám, nàng đã tới một lần, thấy xung quanh khôi phục lại sự im lặng, Bách Lý mới chậm rãi cởi quần áo bị thấm ướt, cởi bỏ dây áo lót. Thuận tay đem tóc đen phía sau nhập vào trong nước, thấm hút hơn mấy cánh hoa kiều diễm ướt át.

Tựa đầu gác lên cạnh bồn tắm, chỉ cảm thấy toàn thân mềm nhũn, nàng không biết Tập Ám kêu người mang nàng tới là vì nguyên nhân gì. Nếu thật như cai ngục nói là thẩm vấn, đại khái là cũng không cần mất công như vậy.

Cầm lấy khăn lông bên cạnh đem nước đọng trên người lau khô, Bách Lý tìm tới quần áo mà nha hoàn đã chuẩn bị định mặc vào, nhưng là vừa mở ra, Bách Lý liền kinh ngạc trừng lớn mắt.

Đây là lụa mỏng không thể mỏng hơn được nữa, mặc vào người căn bản là cũng không che chắn được cái gì, lại còn giống như dụ hoặc người khác. Hai chân trần trụi mềm mại trên thảm lông bắt đầu đi qua đi lại. Loại quần áo này, trước kia ở vương phủ nàng cũng chưa từng mặc qua, nhưng mà nhìn một vòng, căn bản cũng không tìm thấy bộ quần áo nào.

Cuối cùng Bách Lý bất đắc dĩ đành mặc lên người, bước nhanh đi đến giường, hai tay siết chặt tựa vào cột giường.

Trong doanh trướng đốt một loại hương thơm không biết tên, tràn đầy trời đất, ám muội đến cực điểm. Một bên lò lửa xì xì bốc lên hơi nóng, thoải mái nhắm mắt lại, thân hình bé nhỏ mệt mỏi vô cùng tức khắc chui vào trong mộng.

Rất nhỏ, một chuỗi tiếng bước chân giẫm trên mặt thảm phát ra tiếng vang rất nhỏ, mới vừa hé mắt Bách Lý cảnh giác vòng tay ôm lấy người trừng người đi tới.

Tập Ám chậm rãi đến gần Bách Lý, đến gần người nàng ngồi chồmổm xuống, đưa ngón trỏ ra nhẹ giơ lên trên khuôn mặt nàng, thẳng tắp nhìn về phía chỗ sâu nhất trong đôi mắt nàng.

https://thuviensach.vn

"Tập Ám...." Bách Lý khẽ gọi ra tiếng, trong mắt mang theo mơ màng giống như tỉnh mà không phải tỉnh, môi đỏ mọng khẽ mở. Sa mỏng dưới thân người khẽ động, hai tròng mắt như nước thật sâu nhìn lại lắn.

Khẽ đi xuống dưới hai gò má, bàn tay ở cổ nhẹ nhàng vuốt ve, Bách Lý cảm thấy nhột hơi thối lui :" Tập Ám, ta có chuyện muốn nói với ngươi."

Bàn tay rời khỏi chỗ cổ tinh tế, chuyển đến sau đầu nàng, nhẹ nhàng ấn một cái, Bách Lý khẽ nghiêng về phía trước, hai trán đối chọi nhau, hơi thở của nhau quấn quít một chỗ, ấm áp sinh tình: "Nói gì? Nói khi đó ngươi rời đi là bất đắc dĩ? Đáng tiếc, ta không quan tâm, ta quan tâm chỉ là, nữ nhân của ta coi như Tập Ám ta không cưng chiều, cũng muốn cả đời sống bên cạnh ta."

Bách Lý đau xót trừng lớn hai mắt, hai tay khẩn trương níu lấy quần áo trước ngực, tròng mắt trong suốt trong đôi mắt nhìn về nam nhân mình quen thuộc nhất, hốc mắt chứa đầy lạnh lẽo, nhưng chỉ là ngưng kết ở khóe mắt, thật lâu không rơi.

"Bách Lý, không cần giả vờ làm ra loại vẻ mặt này, bổn vương đối với ngươi có hứa hẹn gì sao? Ngươi tự mình đa tình mà thôi" Hơi dùng sức kéo tóc nàng, tách ra cự ly giữa hai người cười châm biếm nhìn nàng, tà nịnh mang theo mị hoặc.

"Nếu đã như vậy, ngươi hôm nay còn gặp ta làm gì?" Bách Lý hờ hững theo dõi hắn, ban đầu cũng vì chờ đợi mấy câu nói của hắn mà chìm đến đáy lòng.

"Ngươi là nữ nhân của ta, ngươi nói ta gặp ngươi làm cái gì?" Tập Ám không giận mà cười, thân hình đến trước mặt nàng.

Bách Lý bài xích đem hai tay để ở trước ngực hắn: "Ngươi vẫn là cứ nhốt ta lại đi"

Tập Ám đột nhiên lôi nàng lên giường, nghiêng người che phủ thân thể đơn bạc của nàng.

"Ngươi buông ta ra...."

https://thuviensach.vn

Cúi người hôn lên môi nàng, mang theo trừng phạt, mang theo ham muốn không ngừng tăng lên, lưỡi linh hoạt cạy mở hàm răng. Đầu lưỡi chạm nhau, Bách Lý không ngừng ở trước ngực hắn đấm nhẹ, đầu hướng về hai bên lắc lư.

Giãy giụ khiến cho lưỡi càng vào sâu hơn, một tay khẽ dùng sức liền xé ra quần áo nàng, ngón tay càng không ngừng quanh quẩn chỗ dấu răng trước ngực nàng. Nụ hôn cực nóng theo lưỡi dời đi xuống cằm, cổ, ở tại xương quai xanh của nàng cắn nhẹ. Lại cúi người đến dấu răng trước ngực nàng không ngừng liếm láp, trên da thịt mềm mại của nàng lưu lại những vết hôn đỏ thẫm.

Ngẩng đầu nhìn Bách Lý ở dưới thân, Tập Ám đứng dậy cởi quần áo, ôm nàng ở dưới thân.

Bách Lý bắt buộc mình không nên làm ra phản ứng gì, toàn bộ thừa nhận hoan ái của hắn.

Tập Ám tựa hồ như càng vui hơn khi nhìn thấy sự đè nén của Bách Lý, cho nên cũng không vội tiến vào, từ từ đốt lên nhiệt tình của hai người. Người phía dưới không ngừng run rẩy, hoàn toàn sa vào tình dục.

Tập Ám khẽ nâng thân người một cái dùng lực tiến vào thân thể của nàng, Bách Lý không thoải mái hừ nhẹ, theo bản năng cắn chặt môi. Từ từ, cảm giác khó chịu theo đó cũng biến mất, được thay thế bằng khoái cảm khiến Bách Lý cắn môi càng chặt.

Tập Ám tà mị thoáng câu lên một nụ cười, ngón tay xoa nhẹ lên môi của hắn: "Muốn kêu liền kêu ra đi, ta rất nhớ âm thanh đó"

Bên hông dùng lực mạnh, khiến cho Bách Lý không khỏi rên rỉ ra miệng, Tập Ám tăng nhanh tốc độ di chuyển, Bách Lý nhịn không được đôi tay đặt lên vai hắn, càng cấp bách nghênh đón hắn. Tập Ám vừa lòng đem hai chân của nàng vòng qua eo mình, rèm che đêm tối bên ngoài, màn che lụa mỏng đặt sâu ở phía trong, hai người ôm chặt nhau dần dần trở lại yên tĩnh.

Tập Ám xoay người về phía Bách Lý, lồng ngực tinh tráng màu đồng đầy mồ hôi, tóc đen dính trên da thịt trần trụi của hai người.

https://thuviensach.vn

Bách Lý mệt mỏi cực điểm mơ màng nhắm mắt, ở trong địa lao vốn là không được nghỉ ngơi tốt, hơn nữa lần này lại bị giày vò, làm cho sức lực càng kiệt quệ.

Không biết trải qua bao lâu, Bách Lý chỉ cảm thấy hơi thở ấm áp nhích lại gần, tay không an phận lần nữa xoa nhẹ thân thể nàng "Vương gia, đừng như vậy...."

"Thế nào, mới một lần mà đã đủ rồi sao? Ngươi là thiếp của bổn vương, tất nhiên là phải đáp ứng đòi hỏi ham muốn của ta, thời gian này, ngươi nên đem những việc thiếu nợ ta bù đắp cho tốt đi" Nhìn thân Tập Ám một lần nữa tiến lên, Bách Lý chỉ cảm thấy đáy lòng trống rỗng. Giống như một con rối b đoạt, cho dù là ở thời điểm cao trào cũng hoàn toàn không thấy trong con ngươi của Tập Ám có bất kì tình cảm gì.

Hỗn hỗn độn độn ở bên trong, cũng không biết qua bao nhiêu lần, Bách Lý thử giật giật thân thể, lại phát hiện hai chân bủn rủn, một hồi co rút từ lòng bàn chân kéo dài lên tới sống lưng.

Nàng ôm lấy mảnh lụa lộng lẫy phía trên giường ngồi dậy, bên tai lại truyền tới thanh âm cực kì biếng nhác của Tập Ám: "Người đâu"

"Dạ." Rèm cửa bị vén lên, hai nha hoàn lúc nãy nối đuôi nhau vào, trên tay một người xếp một bộ quần áo sạch sẽ.

"Đem quần áo cho nàng, sau đó, đưa nàng trở về địa lao" Giọng nói lạnh lẽo, chỉ là Bách Lý cũng không có cảm giác gì, ánh mắt bình tĩnh nhìn hắn một cái, nàng cũng không so đo đến tột cùng Tập Ám coi nàng là cái gì.

Thân thể trần truồng, vén lên một góc màn lụa, không có sự ngượng ngùng lúc trước, tất cả đã vô vị. Bách Lý không nói một câu đi xuống giường.

Tóc đen tán loạn ở trên lưng trơn bóng của nàng, từng bước một gian nan đi tới, hai nha hoàn vội vàng tiến lên một bước.

"Tránh ra"

https://thuviensach.vn

Bách Lý nhặt áo quần trên chiếc bàn dài, áo ngoài đã sớm bị áo lót thấm ướt, mặc lên người lạnh thấu xương, giống như kí sinh trùng gắt gao hấp thụ lấy.

Trong ánh nến, góc lụa mỏng lay nhẹ, người bên ngoài màn lụa lẳng lặng mặc từng món quần áo, bên trong màn lụa, một người lẳng lặng nhìn nàng mặc vào từng món.

Đợi mặc tất cả xong, Bách Lý mới sâu kín xoay người, hai mắt chống lại chỗ sâu nhất của hai trong mắt thâm thúy kia: "Vương gia, ngài vẫn duy trì trước sau như một cao cao tại thượng, vẫn là không tín nhiệm bất kì kẻ nào, ta Bách Lý từ nay sẽ không giải thích với ngươi bất cứ chuyện gì nữa, hi vọng, chúng ta sẽ không hối hận."

Vén rèm cửa, toàn thân không khỏi run cả người, vật liệu mặc dính trên người dần dần được hong trong gió.

Bên ngoài rèm cửa hai binh lính đứng gác hai bên, trên tay còn cầm khóa sắt lúc cởi xuống. Bách Lý gian nan đưa đôi tay ra, nhìn gông xiềng nặng nề kia một lần nữa buộc vào mình, trực tiếp hướng địa lao đi tới.

Quay đầu lại nhìn bên trong rèm một cái, khóe mắt mỉm cười, chỉ là vô cùng châm chọc.

Cho đến khi tiếng va chạm chói tai của khóa sắt biến mất, bên trong trướng mới truyền ra tiếng nam tử như sói đang rống giận: "Biến, cút ra ngoài....."

Hai nha hoàn bước nhanh chạy ra khỏi doanh trướng, nơi xa, mặt trăng kéo thân hình yếu đuối của Bách Lý cô đơn chiếc bóng.

Bên trong trướng, Tập Ám, mắt như sao hỏa, ánh mắt sáng chói, con ngươi đen bóng lóe lên vô cùng tức giận, lại biến mất hầu như không còn, khóe miệng lộ ra một tia cười như có như không, tà mị đến cực điểm.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 2

https://thuviensach.vn

Chương 18: Sống thật tốt

Trở lại địa liền thấy Tiểu Lam co rúc ở góc tường, vừa nghe tiếng vang, đầu nhỏ vốn là đang cúi vội nâng lên: "Bách Lý, ngươi trở lại rồi."

Vừa chạm vào thân thể Bách Lý, vội khẩn trương lôi nàng lên giường, cầm chăn mỏng bên cạnh vòng thật chặt quanh nàng :"Bên ngoài trời đang mưa sao? Sao toàn thân lại ướt sũng thế này?"

Bách Lý không nói lắc đầu, nhẹ tựa đầu vào vai Tiểu Lam, sau một hồi mới lên tiếng: "Tiểu Lam, bờ vai của hắn cũng không thể cho ta ấm áp được nữa, hiện tại, cũng chỉ có ngươi mới có thể cho ta dựa vào."

"Bách Lý, ngươi rốt cuộc là bị làm sao?" Tiểu Lam quay đầu, chỉ thấy được khóe mắt của nàng, bởi vì những sợi tóc tán loạn mà lộ ra.

"Trước kia, dù khó khăn thế nào, ta cho là sau lưng ta có Tập Ám, ta không sợ. Nhưng hôm nay, ta còn có lý do gì để sống nữa? Tiểu Lam, ta thật sự mệt mỏi" Mặt Bách Lý bình tĩnh, lạnh nhạt. Lúc nói chuyện, tiêu điểm cũng chỉ hướng về một chỗ tùy ý.

"Bách Lý, ngươi không thể nghĩ như vậy" Tiểu Lam lui người ra, đôi tay ôm lấy vai nàng, lắc lư mấy cái: "Ngươi tỉnh lại, tỉnh lại, nhìn cho kỹ một chút, khi đó ngươi kiên cường cỡ nào, ngươi cứ bỏ qua như vậy sao? Ngươi nói phải đi về đem những người nợ ngươi một khoản một khoản đòi lại, ngươi làm sao lại bỏ qua?" Lời cuối cùng cơ hồ là rống lên, phá thành mảnh nhỏ từ cổ họng bật ra, Tiểu Lam gắt gao ôm lấy nàng, càng ôm càng chặt.

"Ta sợ ta không đòi được, đúng như lời Tập Ám nói, mất đi sự che chở của hắn, ta sống không bằng chết."

https://thuviensach.vn

"Bách Lý....."Tiểu Lam đỡ nàng nằm xuống, giúp nàng cởi xuống áo khoác ướt đẫm" Cái gì cũng đừng nghĩ, ngoan ngoãn ngủ một giấc, ta không cho phép ngươi bỏ cuộc"

Bách Lý nghe lời nhắm mắt lại, mặc cho Tiểu Lam ôm nàng, thân thể cũng bắt đầu ấm lên.

Đêm, mới trôi qua một nửa, ánh trăng trên ngọn cây nguội lạnh, hết sức lạnh lẽo.

Khi Bách Lý tỉnh lại một lần nữa, mở mắt ra liền thấy Tiểu Lam đã ngồi nửa người dậy, ngơ ngác nhìn chằm chằm bên ngoài phòng giam.

Thử cử động hai tay chống người dậy, chỉ cảm thấy đầu có chút choáng váng, có thể là tối qua bị cảm lạnh rồi: "Tiểu Lam, Tiểu Lam....."

"Bách Lý, ngươi tỉnh rồi" Tiểu Lam thu hồi thần trí, vươn đôi tay đỡ nàng ngồi dậy "Hẳn là còn sớm, ngủ thêm một lát đi."

"Đối với chúng ta mà nói, hiện tại nhiều nhất không phải là thời gian sao?" Bách Lý kéo chăn qua đắp cho hai người, lưng từ từ dán lên vách tường lạnh lẽo.

"A, cũng đúng" Tiểu Lam không khỏi mỉm cười, nụ cười còn chưa nhộn nhạo lên đã bị một thoáng xót xa thay thế: "Bách Lý, đáp ứng ta, nếu không chân chính xử quyết chúng ta trước, chúng ta hãy sống thật tốt, được không?"

"Tiểu Lam, những lời tối hôm qua, coi như là ta mê sảng đi, ngươi không cần lo lắng."

"Chúng ta còn có tương lai rộng lớn, ta không muốn chết" Tiểu Lam trông mong, trong thời gian ngắn ngủi, hai người lại tìm thấy tâm ý thông suốt của nhau, đồng cam cộng khổ, tâm ý tương liên.

Bên ngoài địa lao truyền đến một hồi tiếng bước chân sột soạt, bước đi vội vàng mà nhẹ nhàng, mãi đến khi tới bên ngoài cửa phòng giam mới khẽ gọi : "Tiểu Lam....."

Là Lý Nam, Tiểu Lam mừng rỡ xuống giường, kéo xích chân nặng nề đi tới cửa: "Lý tướng quân."

https://thuviensach.vn

"Các ngươi thế nào rồi? Lý phi nàng có khỏe không?" Vẻ mặt Lý Nam sốt ruột nhìn chằm chằm Tiểu Lam, xác định nàng không có gì đáng ngại mới nhẹ nhàng thở ra.

"Chúng ta khỏe...."

"Tiểu Lam, những thứ đồ này các ngươi cầm lấy, là vài bộ quần áo chống lạnh cùng mấy thỏi bạc, ở trong tù có bạc mới làm được việc. Còn nữa, đây là điểm tâm Vương ma ma nhờ ta mang tới" Lý Nam đem hai bao đồ trong tay nhét vào tay Tiểu Lam, lại nhìn về Bách Lý.

"Lý phi, mấy ngày nay khiến ngài chịu uất ức, ta tin tưởng Vương gia nhất định sẽ thả các người ra ngoài"

"Lý tướng quân, làm phiền rồi" Bách Lý khách khí trả lời.

"Ta phải đi rồi, Tiểu Lam, ngươi không cần phải sợ, ta nhất định sẽ cứu ngươi ra ngoài"

Tiểu Lam nặng nề gật đầu, ánh mắt hàm chứa tình ý đưa tiễn bóng lưng Lý Nam.

Bách Lý áy náy nhìn Tiểu Lam, nếu không phải tại mình, nàng cũng không cần bị tội như thế này.

Trong đầu chợt lóe qua một tia nghi ngờ, Bách Lý vội kêu Tiểu Lam qua: "Tiểu Lam, thanh chủy thủ kia của ta, rõ ràng là đặt ở dưới gối, tại sao những binh lính kia lại một mực lục soát ở trên người ngươi?"

Tiểu Lam đặt đồ lên giường, người cũng nằm sấp xuống: "Ta cũng không hiểu, đến bây giờ vẫn còn mông lung đây."

"Thanh chủy thủ kia theo ta, ngươi, còn có Tiểu Lục đã thấy qua, nhưng là ta nghĩ không ra nàng có lý do gì lại làm như vậy" Bách Lý không hiểu phân tích.

"Có phải hay không là có người trong lúc vô tình tiến vào phòng chúng ta lục lọi, hay là, ta đắc tội người nào?" Tiểu Lam không muốn tin đó là Tiểu Lục, vội vàng tìm tòi trong đầu người có khả năng làm chuyện đó.

https://thuviensach.vn

"Cũng có khả năng, dù sao về sau cũng có thể tra rõ ràng" Nhưng là Bách Lý lại cảm thấy rõ ràng chuyện này cùng Tiểu Lục không thoát khỏi có liên quan.

"Bách Lý, ngươi thấy không, điểm tâm này thơm quá đi" Tiểu Lam mở chiếc bọc ra, nhìn điểm tâm đa dạng, hốc mắt không khỏi nóng"Vương ma ma thật tốt, tuy có lúc rất nghiêm khắc, nhưng từ nhỏ luôn đối đãi với ta như nữ nhi của nàng."

Bách Lý đồng ý gật đầu một cái, đây chính là cái gọi là người một nhà không cần báo đáp.

"Bách Lý, ăn đi, đã vài ngày đều ăn những đồ ăn thừa ôi thiu kia rồi, ta lại bắt đầu nhớ tới cô đầu bếp mập mạp ấy rồi." Tiểu Lam nín khóc mà cười, vội vàng cầm lấy một khối bánh đậu xanh nhét vào trong miệng Bách Lý.

"Oa, nhiều bạc như vậy" Tiểu Lam mở một gói đồ khác, nhìn thấy vài đỉnh bạc trắng lóa có chút ngây ngẩn.

"Tiểu Lam, ngươi làm sao vậy?"

"A, không có gì...." Tiểu Lam vội vàng nhét bạc dưới đáy gối, chỉ cảm thấy tim nong nóng, cầm lên một cái áo mùa đông phủ thêm cho Bách Lý. "Địa lao ẩm thấp tối tăm, chúng ta không thể để bản thân ngã bệnh đươc."

"Ngày, hẳn là sáng rồi đi, nhưng là chúng ta không thấy được" Bách Lý phí công hơi ngẩng đầu, vẫn là một mảnh hắc ám vô bờ bến.

"Bách Lý, ta thấy, thời điểm mới vừa rồi Lý tướng quân tới, ta thấy lông mày của hắn mang theo một luồng ánh mặt trời." Tiểu Lam cười cười chỉ đầu lông mày của chính mình, ánh mặt trời như vậy, Bách Lý cũng bị cuốn hút.

Lý Nam vừa đi ra khỏi địa lao liền thấy Tập Ám đứng cách đó không xa, chỉ đành phải chột dạ tiến lên đón: "Vương gia."

"Lý Nam, bổn vương có lời muốn hỏi ngươi" Tập Ám đi vòng quanh hắn một vòng không lớn không nhỏ, tới trước mặt hắn thì đứng lại: "Bách Lý, tới doanh trại lúc nào?"

https://thuviensach.vn

"Hồi vương gia, là trước ngày ngài tới ba ngày" Lý Nam không dám nhìn thẳng vào người trước mặt chút nào, nên hỏi vẫn phải đáp.

"Trước ba ngày? Nàng tới như thế nào? Đi theo còn có ai?"

"Này, Lý phi là theo quân Liêu mà đến, đi theo còn có Hàn Hữu Thiên, cùng với Gia Luật Thức." Lý Nam nửa điểm cũng không dám giấu diếm, chỉ đành phải dựa theo sự thật mà báo.

"Gia Luật Thức?" Bóng dáng cao lớn của Tập Ám lúc sáng sớm ánh mặt trời chiếu xuống hiện lên một vầng ánh sáng nhàn nhạt, dị thường đẹp mắt.

"Đúng, Lý phi biết được tin ngài mới nạp phi, hộc máu bất tỉnh tại chỗ, về sau Gia Luật Thức liền hạ lệnh ngưng chiến."

"Hừ, xem ra Gia Luật Thức đối với nàng cũng coi như có để tâm tới rồi" Tập Ám cười lạnh ra tiếng, trong mắt thoáng qua một tia sát khí lẫm liệt.

"Vậy tại sao tới hôm nay ngươi mới nói cho ta biết? Chẳng lẽ ta không hỏi, ngươi cũng không nói hả?"

"Thuộc hạ không dám, ban đầu là Lý phi cố ý yêu cầu làm như thế, thuộc hạ nghĩ là bởi vì không thể lập tức đối mặt với chuyện ngài mới nạp phi" Lý Nam sau khi thoáng bình ổn lại nói tiếp: "Huống chi, một màn ngài cùng Thủy Cơ kia, Lý phi cũng đã nhìn thấy tận mắt, thật ra thì, các ngài hẳn là đã gặp nhau. Tại vùng hồ kia, áo choàng đêm đó cũng là Lý phi kêu ta mang tới cho ngài.

"Không thể đối mặt? Hừ, bổn vương nạp phi còn phải được sự đồng ý của nàng hay sao?" Khuôn mặt Tập Ám mù mịt chuyển về hướng địa lao "Nàng quá tự cho là đúng rồi"

Bách Lý, lúc trước ngươi tự tiện rời đi, giờ phút này, còn có tư cách để so đo với ta hay sao?

Lý Nam ngẩng đầu nhìn khuôn mặt lạnh lùng của Tập Ám, trong lòng không khỏi thở dài, một vương gia cô tịch gặp phải một nữ nhân kiêu ngạo, ắt phải làm thương tổn nhau. Hắn còn nhớ đoạn thời gian Bách Lý mất tích, Tập Ám như loài lang sói giận dữ, mang

https://thuviensach.vn

theo kỵ mã Ngân Giáp, trong mắt luôn lộ ra sát khí vô tận, dọa người như quỷ la sát.

"Lý Nam, truyền mệnh lệnh xuống, không có bổn vương ra lệnh ai cũng không cho phép tự mình thẩm vấn hai nàng." Tập Ám xoay người lại, khóe miệng nhẹ nhàng câu lên "Ngươi lần sau vào địa lao cũng không cần phải lén lén lút lút như vậy"

Nhìn bóng lưng Tập Ám rời đi, sau một lúc lâu Lý Nam mới hiểu ra, hướng về phía thân hình tuấn lãng kia cúi xuống la lớn :"Tạ Vương gia."

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 2

https://thuviensach.vn

Chương 1Tiểu Lam thử độc

Thời điểm Thủy Cơ tới đã là gần tới giữa trưa, sau khi cấp cho cai ngục một thỏi bạc, nàng mới có thể tiến vào địa lao.

Trong lao điều kiện tồi tệ, kèm với từng cỗ tanh hôi khiến người ta buồn nôn, điều này Thủy Cơ thật không nghĩ tới. Để hộp đựng thức ăn xuống bên cạnh, Thủy Cơ chậm rãi đến gần hai người, mở miệng cười nhạt :"Không thể tưởng tượng được, ngươi cư nhiên lại là Lý phi."

"Đã không có Lý phi rồi, ta cũng chỉ là một tù nhân mà thôi, còn ngươi, có khỏe không?" Đôi tay Bách Lý đặt lên song sắt, thân thể cũng hơi tiến lại gần.

"Không tồi, ta nghĩ là hắn đã buông tha cho ta rồi" Thủy Cơ cười nhạt một tiếng, nhẹ nhàng như mây bay.

"Ngươi vẫn là cẩn thận một chút thì tốt hơn" Nhìn họ ngươi một câu ta một câu, Tiểu Lam rất là buồn bực nhìn hai người.

Thủy Cơ cầm lấy hộp đựng thức ăn, giữa song sắt nhét vào tay Tiểu Lam: "Ta biết trong này điều kiện không tốt, đây là ta đặc biệt kêu đầu bếp chuẩn bị, ta không thể nán lại lâu, phải trở về, lần sau ta lại tới."

"Thủy Cơ, cảm ơn ngươi." Bách Lý hé lời gọi nàng lại, ánh mắt thản nhiên kiên định.

Thủy Cơ khẽ nâng váy lụa mỏng, bước nhanh đi ra địa lao.

Bách Lý nhìn hộp đựng thức ăn trong tay Tiểu Lam, chậm rãi trở về cạnh giường.

"Bách Lý, ngươi với Thủy Cơ làm sao lại biết nhau?" Tiểu Lam bưng hộp thức ăn cũng vội vàng đi theo.

"Còn nhớ lần trước, Liễu Vân Tường bị thương không? Thật ra là hắn đối với Thủy Cơ có ý đồ, ta đập hắn bị thương" Giọng điệu

https://thuviensach.vn

Bách Lý bình thản, nhưng Tiểu Lam nghe được lại đổ một tầng mồ hôi lạnh.

"Liễu tướng quân đó là người nào a, ngươi cũng dám đập, hắn là kẻ tiểu nhân bỉ ổi có thù tất báo a"

"Đập thì cũng đập rồi, hắn cũng không có chết"

"Bách Lý...."Bộ dáng Tiểu Lam bực bội, dựa vào nàng ngồi xuống "Ngươi thật sự là một nữ tử kì lạ, chuyện gì cũng dámàm"

"Có điều, Liễu tướng quân là người xấu xa, thủ hạ của hắn ai cũng sợ hắn, cũng chỉ có ngươi dám động thủ trên đầu thái tuế nha" Tiểu Lam kiêu ngạo vỗ vỗ ngực "Hơn nữa, người này là tỷ muội tốt nhất của ta đấy"

Bách Lý cười nhẹ điểm nhẹ lên mũi nàng: "Ngươi a, ăn cơm đi"

"A" Tiểu Lam vội vàng cầm lấy hộp đựng thức ăn, một mùi thơm xông vào mũi "Thơm quá a, vừa nhìn thấy món ăn này, ta khẳng định là nữ đầu bếp mập mạp làm"

Phân ra hai chén cơm, Tiểu Lam cầm lấy đũa trước "Bách Lý, nhường ta ăn trước nha, để xem hương vị có được hay không" Sau khi đem từng món ăn trong mâm đều nếm thử, mới giơ giơ chiếc đũa "Ăn ngon, không hổ là tay nghề của nữ đầu bếp mập mạp, mau ăn đi"

Bách Lý nhìn Tiểu Lam, nhất thời trăm miệng cũng không nói được gì, nàng biết đây là thử độc cho nàng, máy móc gắp lên một ngụm đồ ăn bỏ vào trong miệng, làm thế nào cũng không thể nhai nổi.

"Bách Lý, khẩu vị không tốt sao?" Tiểu Lam vội gắp lên một miếng cá trong mâm bỏ vào chén Bách Lý

"Tiểu Lam, ngươi không cần lo cho ta, ta tự mình ăn được."

Bách Lý chậm rãi đem miếng cá nuốt vào trong miệng, như nghẹn lại ở cổ họng.

Hiện nay địa lao này so với trước tốt hơn một chút, Lý Nam nói không sai, ở trong ngục có bạc mới có thể sống.

https://thuviensach.vn

Lý Nam thường vào địa lao thăm, thỉnh thoảng mang chút quần áo, thức ăn, mà mỗi lần trước khi ăn, Tiểu Lam cũng sẽ thử qua trước, xác định không có gì khác thường mới để cho Bách Lý ăn.

Lý Nam cầm hồng mai trong tay cùng với một bình nước để vào tay Tiểu Lam: "Lần trước ngươi nói Lý phi yêu thích hoa mai, vừa đúng lúc bên ngoài có vài cành nở rộ ta hiền hái đến một chút.

Tiểu Lam tiến lên nhẹ nhặt lên một cánh hoa mỹ lệ, một mùi thơm thoang thoảng tỏa ra "Thật sự rất đẹp, đẹp mà mà không bẩn"

Bách Lý nhìn màu sắc của nhánh hoa kia, không khỏi nghĩ đến nữ tử bị người ta xưng là Yêu Hoa, giờ phút này chính là người đó mặc lụa mỏng trắng như tuyết ở giữa rừng hoa mai uyển uyển nhảy múa. "Nương" Bách Lý chậm rãi khẽ kêu thành tiếng ở trong lòng.

Lý Nam cùng Tiểu Lam nhìn nhau một cái, đều không nhẫn tâm quấy rầy, một lúc lâu sau, Bách Lý mới thu hồi đau thương nhàn nhạt trong mắt, đi về phía Lý Nam.

"Lý tướng quân, ngươi có thể giúp ta một việc không?"

"Xin cứ nói"

"Giúp ta lấy hai cây ngân châm" Bách Lý thật sự không đành lòng ngày ngày nhìn Tiểu Lam vì nàng thử độc "Những cai ngục này đều là người thấy tiền liền sáng mắt, có thể một ngày nào đó sẽ làm hại chúng ta"

"Lý phi nói đúng lắm, ngài yên tâm, ngày mai ta liền đưa tới" Lý Nam lo lắng nhìn hai người. Đúng vậy a, tại sao hắn lại không nghĩ tới chứ?

"Làm phiền rồi, đúng rồi Lý tướng quân, hôm nay là ngày bao nhiêu rồi hả?" Mỗi ngày đều bị nhốt ở địa lao này. Chỉ biết mùa đông giá rét, hoàn toàn cách biệt với thế giới bên ngoài.

"Còn mười ngày nữa là đến đêm ba mươi rồi"

"A, nhanh như vậy" Bách Lý lẳng lặng về lại giường, đáy lòng cũng là trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Lý Nam đi rồi, Tiểu Lam bẻ một cành hoa mai cắm vào giữa tóc Bách Lý: "Ta biết ngươi đang nghĩ cái gì, nhìn đi, nương ngươi

https://thuviensach.vn

không phải là luôn ở bên cạnh ngươi sao"

Bách Lý nhìn bình hoa hồng mai nở rộ chuyển sang Tiểu Lam: "Ta nhất định sẽ đưa ngươi ra ngoài, nhất định"

Tiểu Lam mỉm cười vén sợi tóc rũ xuống đưa ra sau ót: "Ta vẫn luôn tin tưởng ngươi"

Bách Lý đã bình tĩnh lại, nàng cũng không biết sau này sẽ còn xảy ra chuyện gì, nàng chỉ biết lúc còn rất nhỏ, những người kia thường nói, nữ nhi của hoa yêu, là phải trải qua ngàn năm đau khổ.

Ngày hôm sau, quả nhiên Lý Nam đem hai cây ngân châm đến. Bách Lý nhận trong tay mới lộ ra nụ cười, cũng đem một cây đặt vào trong tay Tiểu Lam: "Về sau, chúng ta có thể yên tâm ăn đầy bụng rồi"

Tiểu Lam cầm ngân châm trong tay khoa tay múa chân: "Thật sự có thể

"Đúng, hơn nữa trong nháy mắt liền có thể biết được" Lý Nam tiếp lời, cũng đem một bọc bạc bỏ vào tay Tiểu Lam "Ta cùng Vương gia phải đi ra ngoài làm việc, năm ngày sau mới có thể trở lại, trong năm ngày này các ngươi hãy tự mình cẩn trọng. Giữ lại chút bạc này coi như phòng thân. Chỉ là, Vương gia đã ra lệnh, sẽ không để cho Liễu Vân Tường đến gần địa lao nửa bước, các ngươi yên tâm đi"

Bách Lý đem ngân châm trong tay cắm vào tóc, chỉ chừa một chút sáng trong: "Hắn còn có thể giết ta phải không" nhưng lập tức lại nghĩ tới cái gì đó, vội mở miệng hỏi "Thủy Cơ đâu rồi, Thủy Cơ thế nào, hắn sẽ không bỏ qua cho nàng"

"Vương gia đã cảnh báo hắn, ta tin tưởng hắn sẽ không dám tái phạm"

"Không, hắn không phải loại người dễ từ bỏ ý đồi, ngươi giúp ta khuyên nhủ Vương gia, đem Thủy Cơ cùng mang đi đi" Bách Lý không nghĩ ra biện pháp nào khác, nàng chỉ biết, Thủy Cơ chỉ có đi theo bên người Tập Ám mới là an toàn nhất.

"Lần này làm chuyện rất quan trọng, ngoại trừ ta ra, Vương gia không thể mang theo người nào khác nữa, Lý phi, ngài yên tâm đi,

https://thuviensach.vn

dù sao, trước kia Thủy Cơ cũng là người của Vương gia, Liễu Vân Tường dù có tùy ý làm bậy thế nào, cũng không dám làm gì nàng."

Nhưng, tim Bách Lý giờ phút này đang nhảy lên kịch liệt, nàng biết chắc có chuyện gì sắp xảy ra.

Sau khi Lý Nam đi, Bách Lý ở tại đây đếm thời gian qua ngày, năm ngày, hẳn là rất nhanh.

Sáng sớm, Thủy Cơ lại tới, Bách Lý lúc này mới an lòng gọi ra tiếng: "Thủy Cơ, ngươi không sao chứ?"

"Không có việc gì" Thủy Cơ nhìn một vòng xung quanh phía sau khẽ nói "Hôm nay Vương gia bọn họ đi rồi, ta sợ Liễu tướng quân tới tìm ta gây phiền toái, nên mới sáng sớm liền đến đây rồi"

Thủy Cơ chỉ chỉ phòng giam bên cạnh các nàng: "Ta đã mua chuộc được cai ngục rồi, năm ngày kế tiếp ta liền ngủ ở đây. Liễu tướng quân hẳn là không dám tiến vào địa lao."

Tiểu Lam nghe nói vội cười lên: "Ngươi thật thông minh a, bất quá nơi này rất khổ nha"

Thủy Cơ tự nhiên đi vào phòng giam sát vách, cách song sắt cười nói: "Sợ cái gì, các ngươi a"

Ba người khẽ cười, không nghĩ tới, ba người như vậy cư nhiên lại có thể trở thành bằng hữu.

Một ngày, tựa hồ trôi qua rất nhanh, trong địa lao, chỉ có ánh nên mỏng manh kia sáng rồi tắt, tắt rồi sáng, từng dãy song sắt tối tăm âm u lạnh lẽo, xen lẫn vài tiếng gió mạnh mẽ.

Trong một nhà giam, ba nữ tử, ở bên trong vui vẻ trò chuyện.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 2

https://thuviensach.vn

Chương 20: Thủy Cơ đau xót (thượng)

Cho đến ngày thứ hai khi cai ngục đưa cơm trưa tới, ba người mới biết một ngày đã trôi qua rồi.

Tiểu Lam cầm một khối bánh dẻo đậu đỏ bỏ vào trong tay Thủy Cơ: "Cho ngươi, cơm ở địa lao này đã khó ăn muốn chết rồi, đây chính là quá hẹp hòi nha."

Thủy Cơ ung dung bắt đầu ăn điểm tâm, cảm thấy dị thường trân quý: "Sau khi ra ngoài, ta sẽ làm bánh ngọt hoa mai nhiều hơn cho các ngươi, được không?"

"Thật không?" Tiểu Lam thèm thuồng nhìn chằm chằm điểm tâm trong tay "Như vậy rất tốt a……."

"Được, ta……." Nửa câu nói còn ngậm trong cổ, ba người đều vì tiếng ồn ào ở cửa mà khẩn trương đứng lên.

"Liễu tướng quân, ngài không thể a……, Vương gia đã có lệnh, Liễu tướng quân…." Thanh âm của cai ngục lớn tuổi mang theo chút khàn khàn, lại bị một âm thanh thô hào sảng khoái ép xuống: "Cút ngay cho lão tử, không cho vào phải không? Ta hiện tại liền làm thịt ngươi."

Bách Lý mạnh mẽ đẩy Thủy Cơ vẫn còn đang đứng ngây ngốc ở đó, điểm tâm trong tay rơi xuống nước đục, nát vụn không còn gì: "Thủy Cơ, mau đứng lên a……."

Thủy Cơ lập tức phản ứng kịp vội vàng xoay người trở lại phòng giam, nhưng là trừ bỏ một chiếc giường, cái gì cũng không có. Kỳ thực Bách Lý cũng biết không có chỗ nào có thể trốn, nhưng chỉ là theo bản năng mong đợi, cuối cùng là tuyệt vọng.

Liễu Vân Tường đã đi vào địa lao, liếc mắt một cái liền phát hiện Thủy Cơ co rúc ở bên giường: "Hừ, không trách được hôm qua

https://thuviensach.vn

lão tử tìm ngươi cả một ngày cũng không thấy, quả nhiên là trốn ở nơi này.

"Bốp" một tiếng, cai ngục bên cạnh bị đánh ngã trên mặt đất: "Lá gan của ngươi cũng lớn quá rồi, ngay cả ta cũng dám lừa gạt."

"Liễu tướng quân, mệnh lệnh của Vương gia tiểu nhân không dám vi phạm a." Cai ngục che nửa mặt sưng đỏ của mình, đôi tay quấn lấy ống quần của hắn: "Liễu tướng quân, ngài tha cho ta đi."

"Cút ngay" Đôi mắt hèn mọn liền nhìn thấy Bách Lý "Ôi, đây không phải là Lý phi sao? Thế nào lại không ở trên giường của Vương gia, lại chạy tới đây rồi."

Bách Lý không nhịn được cười lạnh nói: "Hừ, Liễu tướng quân mới thật là hăng hái, cả mệnh lệnh của Vương gia cũng không tuân theo."

"Đừng có nói điều này với ta, Lý phi, lần trước ngươi đập bể đầu ta thật là cũng không nhẹ a." Liễu Vân Tường chậm rãi đến gần phòng giam, cách song sắt nhìn chằm chằm nàng.

"Thật không? Ta tưởng ta đập bể đầu, không phải là người chứ." Bách Lý không chút nào sợ hãi nhìn hắn, trong mắt tràn ngập khinh bỉ.

"Được, ta sẽ để cho ngươi trổ tài miệng lưỡi một chút, cai ngục, mở cửa phòng giam của Lý phi, ta muốn đích thân thẩm vấn gian tế này."

"Liễu tướng quân, ngài tha cho ta đi, Vương gia biết được không phải sẽ giết ta sao, ta cầu xin ngài, ta dập đầu lạy ngài…." Đầu tên cai ngục không không ngừng đập xuống nước đục của nền đá, trên trán lẫn đầy vết máu cùng dơ bẩn.

"Không mở phải không? Tốt, ta hiện tại liền cho ngươi đi gặp Diêm Vương." Liễu Vân Tường rút ra một thanh chiến đao mang theo bên người, không phí một tia hơi sức nào vươn đến cổ tên cai ngục: "Mở, hay không mở."

"Được, được, ta mở….." Tên cai ngục run run rẩy rẩy cầm chìa khóa bên hông, mở đi mở lại mấy lần mới chính xác với khóa trên

https://thuviensach.vn

cửa phòng giam.

"Pằng" một tiếng, khóa được mở ra, Liễu Vân Tường dữ tợn vung tay lên "Đem nàng kéo ra cho ta."

"Liễu tướng quân, nhưng mà….." Hai binh lính sau lưng hai mặt nhìn nhau, không dám

"Nhưng mà cái gì? Không thấy là Vương gia đã giam nàng lại sao? Lại nói, hôm nay chúng ta chỉ thẩm vấn mà thôi, sợ cái gì?"

"Dạ." Hai người không dám nhiều lời, chỉ đành phải song song đi vào trong lao.

Bách Lý kéo một tay của Tiểu Lam qua ở bên tai nàng nhẹ giọng nhắc nhở: "Chờ lát nữa, nhắm mắt lại, che lỗ tai lại, cái gì cũng không nhìn thấy, cái gì cũng không nghe thấy, biết không?"

Tiểu Lam không ngừng lắc đầu, sợ hãi kéo chặt tay áo Bách Lý.

"Đi, đem cửa phòng giam bên kia cũng mở ra." Liễu Vân Tường một cước đem cai ngục đá văng, chỉ chỉ cửa phòng giam cách vách.

"Hai người các ngươi, mời Lý phi lại đây." Liễu Vân Tường chân rảo bước đến phòng giam của Thủy Cơ, từng bước một tới gần nàng.

Hai binh lính không dám dùng sức nhiều, chỉ là đem Bách Lý nhẹ kéo ra khỏi phòng giam. Còn Tiểu Lam, sợ hãi nhìn chằm chằm mấy người bọn họ, Bách Lý quay đầu về phía Tiểu Lam kiên định lắc đầu.

"Thủy Cơ, hôm nay, ta xem ngươi chạy đi đâu?" Liễu Vân Tường hung ác cười đi về phía trước, Thủy Cơ sợ tới mức xoay người chạy đến bên cạnh Bách Lý, hắn cũng không vội, chậm rãi ngồi xuống giường.

"Lần này, ta xem còn có ai tới cứu ngươi." Theo bản năng sờ sờ vết sẹo sau đầu, sau đó đảo mắt nhìn một vòng phòng giam chỉ có bốn bức tường "Chậc chậc, điều kiện thật đúng là kém, bất quá, lão tử còn chưa có làm trong địa lao, hôm nay thử xem, có phải hay không rất đủ kích thích.

https://thuviensach.vn

“Liễu Vân Tường, nàng là nữ nhân của Vương gia, ngươi không thể động đến nàng.” Bách Lý

căm giận bật ra tiếng, hai tay dù bị bắt chéo sau lưng, nhưng vẫn giùng giằng nắm chặt hai quả đấm.

“Hừ” Liễu Vân Tường sải bước đến trước mặt Bách Lý, một phen kéo lấy tóc sau đầu nàng, Bách Lý bị đau cằm ngẩng lên trên, ánh mắt như muốn đem hắn lăng trì “Lý phi, ngài đã quên, nàng là đã từng ở trên giường hậu hạ Vương gia a, ta đây là đang giúp ngươi.”

“Cũng là bởi vì như vậy, ngươi mới không thể động đến nàng.” Bách Lý dùng lực tránh khỏi tay của hắn, tóc cũng rối loạn.

“Hôm nay, ta nhất định phải có được nàng, không chỉ nàng, còn cả ngươi nữa, hôm nay ta đều thu vào, ha ha……” Nhìn Liễu Vân Tường cười không chút kiêng kị, Bách Lý như muốn nôn mửa “Ngươi dám.”

“Ngươi xem ta có dám hay không” Liễu Vân Tường thu hồi nụ cười, khóe miệng nâng lên một mảnh âm hiểm “Ta chỉ cần trước khi Vương gia trở về giết hết các ngươi, không phải là không còn chứng cứ rồi sao? Dù sao các ngươi cũng đã bị ấn định tội danh thông đồng với địch phản quốc, ta nghĩ, Vương gia hẳn là sẽ không truy cứu.” Sau khi dừng một chút, hắn mới mở miệng nói tiếp: “Huống hồ, muội muội của ta lại là sủng thiếp của Vương gia, ngươi cho rằng, Vương

gia sẽ vì một người chết đi như ngươi, làm sủng thiếp của hắn rơi lệ hay sao?”

“Hóa ra là, hết thảy ngươi đều đã lên kế hoạch êm đẹp rồi”

“Đúng, hừ, lần trước ngươi phá hỏng chuyện tốt của ta, lần này, ta muốn ngươi tận mắt thấy

ta làm sao chiếm được nàng.” Liễu Vân Tường chỉ vào Thủy Cơ phía sau Bách Lý, trong mắt dấy lên dục vọng hèn mọn.

“Không, Liễu tướng quân, ngài buông tha cho ta đi.” Thủy Cơ sợ hãi hai đầu gối quỳ rạp xuống đất, làm nước đục tóe lên, những

https://thuviensach.vn

vết nhỏ văng lên đôi ủng màu đen của Liễu Vân Tường, chỉ một cái chớp mắt liền bị thấm ướt sạch sẽ.

"Thủy Cơ……" Cổ họng Bách Lý khó chịu căng thẳng, không nói ra lời.

"Tha cho ngươi? Thủy Cơ, ngươi cũng đừng nằm mơ giữa ban ngày, ngươi hôm nay nếu hầu hạ ta chu đáo, ta có thể sẽ tha cho ngươi một mạng." Liễu Vân Tường cực kì hứng thú nhìn chằm chằm Thủy Cơ đang trưng ra khuôn mặt lo lắng, xòe bàn tay vuốt qua bên má nàng: "Ha ha, quả nhiên là xinh đẹp."

"Đừng…." Thủy Cơ kêu to đánh rớt bàn tay ở trên mặt, nhanh chóng đứng lên chạy ra ngoài.

"Chạy đi, ngươi chạy cũng không sao, ở đây còn có một người xinh đẹp hơn a." Liễu Vân Tường xoay qua túm lấy Bách Lý đang bị cầm giữ, một tay nâng cằm nàng lên, ngón trỏ dời đến môi nàng.

"A, ngươi dám cắn ta."

Liễu Vân Tường nhìn một hàng dấu răng trên ngón trỏ, đau đến mức không ngừng lắc lắc ngón tay, trở tay hung hăng cấp cho nàng một cái tát.

Bách Lý cắn chặt môi dưới, nửa bên mặt đau đến ngứa ran, toàn bộ tóc rơi xõa ra, thẳng tắp rơi xuống bên hông.

Thủy Cơ mới vừa chạy vài bước liền ngừng lại, ngây ngốc nhìn chằm chằm bọn họ.

"Thủy Cơ, vẫn còn muốn chạy sao?" Liễu Vân Tường nhàn nhã trở lại giường "Đem Bách Lý mang tới đây."

"Thủy Cơ, ngươi còn đứng ngây ra đó làm gì? Đi mau a." Khuôn mặt trắng nõn của Bách Lý sưng lên, khóe miệng cũng rỉ ra một tia máu, vốn là bình tĩnh nhưng trong con ngươi mắt lại tràn đầy hoang mang "Chạy đi, nhanh lên, ngươi chạy mau a" Không hề ý thức được lặp lại mấy câu đó, Liễu Vân Tường cũng chỉ là nhìn hai người xem kịch vui, gian nịnh cười càng lúc càng sâu.

"Ngài tha cho Lý phi đi." Thủy Cơ quay trở lại, từng bước chân như một hồi trống tử vong, từng tiếng từng tiếng nện vào tim Bách

https://thuviensach.vn

Lý, bước chân dẫm lên nước tù đọng phát ra tiếng vang, ở địa lao này vĩnh viễn không có mặt trời, tấu lên khúc nhạc tuyệt vọng.

Hai tay Tiểu Lam khẩn trương che miệng, nước mắt nhỏ giọt xuống cổ áo, cả áo trong cũng bị thấm ướt.

"Thủy Cơ, ngươi đi đi, hắn không dám làm gì ta đâu, ngươi đi đi." Bách Lý thét lên, cảm thấy trong cổ họng từng cơn đau buốt, cuối cùng cũng không ức chế nổi, khóc lớn thành tiếng.

"Đừng khóc, lần trước nếu không phải là ngươi, ta đã sớm thất thân, đây là số mệnh của ta, vẫn là tránh không khỏi." Thủy Cơ bình tĩnh cầm khăn lụa trong tay áo nhẹ nhàng lau chùi khóe mắt của Bách Lý "Nhớ lần đầu chúng ta gặp mặt, ta đã nói gì với ngươi không? Nữ nhân phải thương lấy chính mình, nếu không, trời cũng không thương ngươi, cho nên, đừng khóc." Mà mình, lệ đã sớm rơi đầy mặt, hai mắt kết đầy hơi nước, chẳng còn nhìn thấy rõ bất kì ai.

"Còn muốn để ta chờ bao lâu, Thủy Cơ?" Liễu Vân Tường tự nhiên cởi đai lưng, cười tràn đầy dâm ý.

Thủy Cơ tiến lên vài bước đến bên cạnh Liễu Vân Tường, lại chần chừ không dám tới gần.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 2

https://thuviensach.vn

Chương 21: Thủy Cơ đau xót (hạ)

Tự mình cởi đi, ta cũng không có tính nhẫn nại đâu." Liễu Vân Tường nhanh chóng cởi quần áo trên người ra, chăm chú nhìn vẻ mặt luống cuống của Thủy Cơ.

"Không." Bách Lý hô lên một tiếng thê lương, một tiếng kia, mang theo sự xót thương vô cùng, hối hận vô tận, nhưng nhiều nhất cũng là bất đắc dĩ không thể không phục tùng "Liễu Vân Tường, một ngày nào đó ngươi sẽ hối hận, ta sẽ giết ngươi."

Một tiếng kia cũng dễ dàng rơi vào tai Tiểu Lam, buông tay xuống định lao ra, liền bị một đôi tay mạnh mẽ kéo trở lại. Là cai ngục kia, trên khuôn mặt lớn tuổi kia khắc đầy dấu vết của năm tháng, một đôi mắt khô cạn đục ngầu, lão cai ngục gian nan lắc đầu, lực đạo trên tay cũng không giảm, lấy môi hình chậm rãi mở miệng: "Ngươi, không cứu được nàng."

Tiểu Lam chỉ cảm thấy thân thể mềm nhũn, chán nản ngã xuống đất, cai ngục đưa tay che lỗ tai của Tiểu Lam: "Ngươi đi ra ngoài, chỉ càng phiền toái hơn mà thôi."

Tay ngọc thon dài run rẩy buông lỏng dây lưng bên hông, lụa mỏng màu hồng nhạt liền rủ xuống hai bên, chỉ hơi dung sức liền lộ ra màu trắng của cái yếm bên trong. Liễu Vân Tường cười dâm đãng đi ra phía sau Thủy Cơ, hướng về hai gã binh lính đang áp trụ Bách Lý quát: "Thấy chưa? Ta cũng không có ép buộc nàng."

Hai gã binh lính vội vàng liên tục phụ họa theo: "Không có, là Thủy Cơ tự nguyện."

"Cái này đúng rồi" Đôi tay Liễu Vân Tường xoa lên lưng ngọc của nàng, đem dây buộc ở phía sau cổ nàng kéo nhẹ, cái yếm trước ngực không một tiếng động rơi xuống.

Một tay đẩy Thủy Cơ xuống giường, Liễu Vân Tường khẩn cấp lấn người tiến lên, "Xích" một tiếng, xé nát quần lót của nàng.

https://thuviensach.vn

"Quả nhiên rất đẹp"

Bách Lý thử giãy giụa đôi tay, liền bị hai binh lính dùng sức nhấc lên kéo tới song sắt, gắt gao cố trụ lại, không nhúc nhích được nữa.

Luống cuống cúi đầu, nhìn nước mắt từng giọt từng giọt rơi đầy trên mặt đất đầy nước đọng, nở ra vài đóa hoa tàn lụi. Tập Ám, lại một lần nữa ngươi không bảo hộ được nữ nhân của mình.

"Để nàng ta ngẩng đầu lên." Giọng nói của Liễu Vân Tường mang theo khoái cảm phát ra, âm thanh cũng bắt đầu dồn dập.

"Dạ." Một tên binh lính theo lời ở một bên nắm tóc Bách Lý, ép nàng ngẩng đầu lên.

Mà Bách Lý đã dùng hết sức lực không chịu ngẩng đầu, chỉ cảm thấy da đầu một hồi tê dại, đau đến tận tim.

"Ưm…"Binh lính chợt dùng lực, khiến cho Bách Lý không thể không ngẩng đầu lên.

Nữ tử trên giường, tóc đen rơi xuống, giắt lơ lửng xuống tới mặt đất. Hai tay siết chặt xé rách khăn trải giường phía dưới, bộ dạng cực kì thống khổ. Nữ tử giống như hoa, lại bị chim muông giống như nam tử như một loại cầm thú cường bạo.

Trong không khí, chỉ có thanh âm của Liễu Vân Tường sung sướng phát tiết ra, đôi mắt Bách Lý nhìn toàn bộ mọi thứ đều trở nên mơ hồ, chỉ cảm thấy một trận đau đớn lan tràn ra toàn thân, loại đau đớn này, nhập vào tim vào tủy.

Giống như đã trải qua địa ngục một thời gian dài, nam tử ở trên người rốt cuộc cũng ngừng luật động, thân mình mồ hôi đầm đìa thối lui. Khinh miệt nhìn Thủy Cơ dưới thân liếc mắt một cái, hài lòng nhặt quần áo bên cạnh mặc lên.

Bách Lý nhìn thấy đôi tay Thủy Cơ xé rách khăn trải giường vẫn nắm chặt như cũ, toàn thân cứng đờ nằm ở đó.

Đợi tất cả đều đã mặc ổn thỏa, Liễu Vân Tường mới đến trước mặt Bách Lý, đối với khuôn mặt bị che phủ đầy nước mắt cười ha

https://thuviensach.vn

hả: “Ha ha,….buông nàng ra, chúng ta đi, đúng rồi, trước không cần phải khóa cửa phòng giam lại, để cho các nàng họp mặt cho tốt.”

“Dạ.” Đôi tay bị buông ra, Bách Lý liền theo song sắt chậm rãi trượt xuống, đem trọn khuôn mặt chôn vào trong bóng tối.

“Thủy Cơ.” Tiểu Lam chạy nhanh vào phòng giam, đem áo ngoài cởi xuống bao lấy thân thể trần trụi của nàng.

Thủy Cơ không nói, chỉ là vùi vào trước ngực Tiểu Lam, hai tay căng thẳng túm chặt lấy chiếc áo ngoài kia. Tiểu Lam vội vàng đem chăn mềm bên cạnh kéo qua bao chặt nàng không để lại một khe hở nào.

Lão cai ngục ở một bên thức thời rời khỏi phòng giam, im lặng không tiếng động, lưu lại ba người các nàng.

, ta không sao” Thủy Cơ ngẩng đầu nhìn Tiểu Lam, gắng sức muốn khôi phục lại bình tĩnh.

“Thủy Cơ….” Thấy nàng như vậy, Tiểu Lam càng khóc dữ dội hơn, bất an khẽ lên tiếng gọi: “Bách Lý……..”

Bách Lý đứng lên ngơ ngẩn đi ra ngoài, không quan tâm đến bất luận kẻ nào.

“Bách Lý, ngươi làm sao vậy?” Tiểu Lam lo lắng nhìn hai người, sợ hãi hướng về bóng lưng Bách Lý quát lên: “Ngươi đừng làm ta sợ, Bách Lý……..”

Thủy Cơ an tĩnh rúc trong ngực Tiểu Lam, chỉ chốc lát, Bách Lý liền quay trở lại, trong tay bưng một chậu nước, một khăn lông sạch sẽ.

Đem thau rửa mặt đặt lên giường, Bách Lý đến gần Thủy Cơ khàn giọng lên tiếng: “Thủy Cơ, ta giúp ngươi lau thân thể."

Thủy Cơ rốt cuộc cũng kiềm nén không nổi khóc thành tiếng, ba người ôm nhau chặt chẽ, vì nàng, vì mình.

Qua một hồi lâu, Tiểu Lam cùng Bách Lý mới giúp Thủy Cơ lần nữa mặc xong quần áo, ba người cùng tựa vào nhau, một câu cũng không nói. Yên tĩnh làm cho tiếng hô hấp cũng trở nên nặng nề.

https://thuviensach.vn

Các nàng vẫn lẳng lặng ngây ngốc như vậy, không nhúc nhích một chút nào, các nàng thà rằng như vậy, vượt qua năm ngày khốn khổ này, trong lòng mỗi người đều chỉ có một phần hy vọng như vậy, qua năm ngày này thì tốt rồi.

Chỉ là, dù sao cũng chỉ mới tới ngày thứ hai, họ cũng không biết, mấy ngày kế tiếp sẽ như thế nào.

Lúc chạng vạng tối, cửa tù lại bị mở ra, hai binh lính lúc trước xông tới đỡ Thủy Cơ núp ở góc tường lên.

"Các ngươi buông nàng ra." Bách Lý kéo cách tay Thủy Cơ qua, ra sức dùng toàn lực che chở nàng.

"Không cần chống cự vô nghĩa, chúng ta cũng không thay đổi được điều gì." Thủy Cơ đưa tay nhẹ nhàng đặt lên tay Bách Lý, dùng sức kéo xuống.

"Thủy Cơ….."

"Yên tâm đi." Thủy Cơ quay đầu lại liếc mắt nhìn Bách Lý cùng Tiểu Lam, trong mắt rõ ràng lại có sự ly biệt trước khi chết.

Bách Lý vội vàng dùng sức kéo tay áo của nàng: "áp ứng ta, nhất định phải còn sống."

Thủy Cơ trầm mặc một lúc sau mới gắng sức khẽ gật đầu, lúc này Bách Lý mới buông tay ra.

Chỉ còn lưu lại một bóng lưng, một mảnh tĩnh mịch.

"Tiểu Lam, trời đã sáng chưa?" Bách Lý không nhịn được hỏi.

"Hẳn là đã sáng rồi, đều đã đi lâu lắm rồi."

"Vậy Thủy Cơ thế nào còn chưa trở lại?"

"Ta cũng không biết, có lẽ trời còn mờ tối, Bách Lý…., ngươi nói Lý tướng quân bọn họ thật là còn ba ngày nữa mới trở về sao?" Tiểu Lam vô hồn nhìn bên ngoài cửa phòng giam, gấp gáp mong đợi bóng dáng kia trở về.

Bách Lý không trả lời được, bởi vì chính nàng cũng không biết.

"Tiểu Lam, một năm trước, Tập Ám không bảo hộ được ta, giờ đây, ta còn có thể bảo toàn sao?" Bách Lý sâu kín nói, ánh mắt trống rỗng.

https://thuviensach.vn

“Bách Lý, nhất định có thể.” Tiểu Lam kiên định vỗ vỗ đầu vai nàng, ánh mắt càng chắc chắn hơn.

Hai gã binh lính lúc trước trở lại phòng giam, đi đến phía trước Bách Lý, có chút bất an nói: “Lý phi, đắc tội rồi.”

“Thủy Cơ đâu? Thủy Cơ thế nào rồi?” Ánh mắt của Bách Lý ở giữa hai người di chuyển, đầu lông mày khẽ nhướng lên.

“Này….” Hai gã binh lính do dự ấp úng mở miệng: “Nàng còn sống.”

“Còn sống, vậy là tốt rồi, mau dẫn ta đi gặp nàng.”

“Bách Lý……..” Tiểu Lam nhìn bọn họ từng người một bị mang đi, trong lòng sớm đã bị sợ hãi chiếm hết.

“Tiểu Lam” Bách Lý khẽ mấp máy môi, lại không nói được một câu, chỉ đành phải khẽ cắn răng đi ra khỏi địa lao.

Bên ngoài ánh sang nhàn nhạt trong suốt, tuyết, có lẽ đã rơi lâu rồi, trắng xóa không nhìn thấy một màu sắc nào khác nữa.

Bách Lý khẽ giũ bông tuyết trên vai, một mảnh mênh mông, giống như một tờ Tuyên Thành, vẽ đầy những dấu chân hỗn độn.

Bước chân dẫm trên tuyết phát ra tiếng sột soạt, nhưng vào trong tai Bách Lý lại nghe rất chói tai.

Đến gần doanh trại, tim Bách Lý không tự giác được cảm thấy nhói lên, sự yên tĩnh làm người ta run sợ.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 2

https://thuviensach.vn

Chương 22: Được cứu

Theo bản năng, Bách Lý hướng về phía tuyết rơi nhìn lên trên, liền thấy một người bị treo cao trên cột cờ, tóc che khuất khuôn mặt nữ tử, trên người phủ đầy tuyết, hai tay bị trói lên phía trên, quần áo trên người cũng nát vụn không thể tả, thân mình yếu ớt so với những bông hoa tuyết còn nhẹ hơn.

"Thủy Cơ" Bách Lý bước nhanh hơn chạy đến dưới cột cờ, đung đưa thân thể của nàng, Thủy Cơ nghe được tiếng động, lông mi bị đóng băng mỏng run rẩy, vẫn như cũ không nhúc nhích.

Bách Lý vội ôm nâng chân của nàng lên trên, đôi tay hết sức ép cảm thấy buông lỏng, cả thân thể vừa nghiêng tới trước một chút liền bị sợi dây kéo kéo trở lại. Lúc này Thủy Cơ mới mở mắt ra: "Ngươi buông ta ra……"

"Ta không buông." Hai mắt Bách Lý đẫm lệ mơ hồ nhìn Thủy Cơ, bởi vì đôi tay bị treo lên, hai bên tay áo rớt xuống bả vai, hai tay cóng đến tím bầm "Kiên trì một lát nữa."

Binh lính bên cạnh nhìn thấy một màn này, nhất thời có vẻ không biết làm sao, cho đến khi âm thanh của Liễu Vân Tường hùng hùng hổ hổ truyền đến mới lấy lại tinh thần.

"Mẹ nó, kêu các ngươi mang người đến ngay, người đâu?"

"Liễu, Liễu tướng quân, người đã mang đến."

Theo ánh mắt hai binh lính Liễu Vân Tường liền thấy được Bách Lý ở dưới cột cờ.

"Ôi, tình cảm của hai người cũng không tệ nha." Liễu Vân Tường cười cười đi về phía hai người, đứng lại phía sau Bách Lý.

"Liễu tướng quân, ngươi tha cho Thủy Cơ đi." Bách Lý quay đầu nửa cầu khẩn, đôi tay vẫn như cũ thật chặt.

https://thuviensach.vn

“Lý phi, xem ngài nói kìa, ta đây không phải đã thả nàng rồi sao? Tối hôm qua quá nóng, ta đây là giúp cho nàng giải trừ nóng đấy chứ.” Liễu Vân Tường tiện đà ra vẻ bộ mặt bi thương nói tiếp: “Ngươi ngoan ngoãn vâng lời thì cũng không cần phải chịu khổ như vậy rồi.”

Thấy thật lâu Bách Lý cũng không nói, Liễu Vân Tường nổi nóng túm cánh tay của nàng kéo về phía sau: “Hiện tại, nên đến phiên ngươi rồi.”

“A……..” Mất đi lực nâng đỡ của Bách Lý, dây thừng chỗ cổ tay Thủy Cơ chợt căng lên, mười ngón tay đau đớn mở ra lại nắm chặt, máu đỏ tươi lại chảy trên những vệt máu đã khô cạn lúc trước, hình thành từng luồng chảy xuống cánh tay.

“Ngươi buông ta ra……” Bách Lý dung sức đẩy hắn ra, cố gắng trở lại cột cờ kéo lần nữa.

“Tốt, rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt, lão tử cũng không cần khách khí với ngươi nữa.” Liễu Vân Tường cầm lấy roi da trong tay binh lính bên cạnh, hung hăng quất xuống lưng nàng.

“Ưm….” Bách Lý đau đớn kêu rên thành tiếng, cảm thấy một trận bỏng rát từ lưng lan tràn ra toàn thân, thậm chí có thể cảm giác được máu đang chảy ra.

Thấy Bách Lý vẫn không chịu buông tay, Liễu Vân Tường thẹn quá hóa giận gọi binh sĩ ở một bên: “Đem nàng kéo vào doanh trướng cho ta.”

“Dạ” Hai người bước lên phía trước, dùng sức lôi kéo cánh tay của nàng.

“Buông ra.” Bách Lý trừng mắt nhìn hai người, không chịu buông lỏng chút nào.

Bị lực kéo ra ngày càng lớn, Bách Lý dứt khoát dựa đầu vào đùi của Thủy Cơ, bộ dáng có đánh chết cũng không buông, ba người cứ như vậy lôi kéo, ai cũng không chịu buông tay.

https://thuviensach.vn

Một màn này vừa vặn rơi vào trong mắt của Tập Ám cùng Lý Nam ở phía xa xa. "Vương gia…."

Tập Ám không nói một câu, chỉ là nắm chặt cương ngựa chạy nhanh trên nền tuyết trắng xóa, mọi người nghe được thanh âm của ngựa đồng loạt quay đầu lại.

Bách Lý vừa thấy là Tập Ám, không xác định được nhắm chặt mắt, lại mở to, khi đó liền phát hiện hắn đã đến trước người mình, vui sướng quay đầu lắc lắc: "Thủy Cơ, ngươi không sao, ngươi không sao rồi."

Thủy Cơ giống như đáp lời chớp chớp mắt, sắc mặt tái nhợt dọa người.

Liễu Vân Tường căn bản không có nghĩ tới hôm nay Tập Ám lại trở về, chỉ có thể dựa theo lý do ban đầu tiến lên giải thích: "Vương gia, này, thuộc hạ đây là đang thẩm vấn hai người họ, không nghĩ tới Thủy Cơ cũng là cùng phạm tội."

Tập Ám không nói một lời, ánh mắt như đao nhọn xẹt qua, xà tiên trong tay đột ngột nhanh chóng bay ra, quấn chặt cần cổ Liễu Vân Tường.

"Vương….tha mạng." Trên cổ bị sít chặt tắt nghẽn làm cho Liễu Vân Tường sợ hãi bắt lấy một đầu xà tiên, một trận đau đớn kịch liệt trong lồng ngực.

"Lời nói của bổn vương mà ngươi cũng không nghe rồi hả?" Một câu nói cực kì bình thường, trong miệng Tập Ám nói ra cũng là tà nịnh đến cực điểm, mơ hồ trong đó còn có thể nghe thấy một cỗ mùi máu tươi nhàn nhạt.

Hai tay Liễu Vân Tường càng dùng sức bám víu lấy xà tiên, hy vọng ở bên trong có thể hé ra một chút khe hở để hô hấp. Con mắt của Tập Ám lạnh lùng rét buốt liếc nhìn mọi người "Sưu" một tiếng thu hồi lại xà tiên, một lần nữa vung ra khi đó, nửa bên mặt Liễu Vân Tường đã là huyết nhục mơ hồ.

Mọi người đều kinh ngạc, Liễu Vân Tường thẳng tắp quỳ rạp xuống trước chiến mã màu đen, giọt máu trên mặt chạm xuống màu

https://thuviensach.vn

trắng của tuyết dày đặc, đau nhức tê dại cũng không dám kêu nửa tiếng.

Tập Ám tung người xuống ngựa, đến gần Bách lý. Người bị treo đã không duy trì được nữa, Tập Ám rút đao trong tay binh lính, giơ tay chem. xuống, thân mình gầy yếu của Thủy Cơ thẳng tắp té xuống, rơi vào vòng ôm ấm áp của hắn.

"Thủy Cơ….." Tập Ám khẽ gọi lên tiếng, đem áo choàng trên người đắp lên người nàng.

Có thể là đã bị đông lạnh không còn hay biết gì, Thủy Cơ vẫn nằm im lặng, không có nửa điểm tri giác.

"Lý Nam, đưa Thủy Cơ đi, tìm đại phu xem nàng một chút." Tập Ám phân phó Lý Nam ở một bên, ôm lấy thân thể của Thủy Cơ.

"Dạ, Vương gia."

Hai gã binh lính lúc trước cũng sợ tới mức nằm rạp xuống đất, không dám nói lời, trong yên tĩnh chỉ có âm thanh của máu Liễu Vân Tường nhỏ giọt xuống đất.

Bách Lý đem thân mình gắt gao tựa vào cột cờ, nhìn Tập Ám từng bước một đến gần, lại có cảm giác trống rỗng mờ mịt như ảo ảnh. Lần này, không phải là ảo ảnh trong sa mạc nữa rồi.

Chặn ngang eo ôm nàng vào trong ngực, lại càng làm cho phía sau lưng nàng đau nhức hơn, Bách Lý kêu đau ra tiếng, hay tay gắt gao níu chặt lấy vạt áo trước của hắn.

Tập Ám cảm thấy cả kinh, chạm tới chỗ quần áo bị rách nát, vết máu dính bết lại.

Liễu Vân Tường lại càng sợ hãi đem đầu áp sát xuống đất, không dám ngẩng lên.

Tập Ám vội vàng ôm Bách Lý mang đến trước doanh trướng của mình, phân phó nha hoàn bên cạnh đi tìm đại phu.

Vừa tiến vào bên trong trướng, Bách Lý chỉ cảm thấy toàn thân một trận nóng sốt yếu ớt, những cánh hoa tuyết lúc nãy gục người mang theo cũng tan chảy ra.

https://thuviensach.vn

Tập Ám đem nàng xoay người đặt lên giường, Bách Lý nằm một chỗ động cũng không dám động, cảm thấy chỉ cần hô hấp cũng có thể ảnh hưởng đến sự đau đớn ở chỗ đó.

Ngồi ở trước giường, đem tóc nàng vén qua một bên. Bách Lý chỉ cảm thấy một trận choáng váng, chậm rãi chìm vào giấc ngủ.

Tập Ám đem áo ngoài của nàng theo hai vai tuột xuống, một vết roi nhìn thấy ghê người tràn ngập đôi mắt hắn, sưng tấy lên kinh khủng.

Vết máu khô cạn dính trên quần áo, Tập Ám dừng động tác trong tay, chỉ cảm thấy nửa trái tim bên trái đau đớn không dứt, lông mày cương quyết nhíu lại thật chặt.

"Vương gia, đại phu tới." Lý Nam vén rèm che để đại phu đi vào.

"Các ngươi lui xuống đi." Tập Ám vung tay lên ý bảo mọi người lui ra, bởi vì nghiêng thân, cũng không thể thấy rõ vẻ mặt trên mặt hắn.

"Dạ."

Đại phu vội vàng tiến lên đi đến cạnh giường, một tay cầm cổ tay của Bách Lý, làm mạch nổi lên.

"Vương gia, Lý phi nàng cũng không đáng lo ngại, chỉ là trong cơ thể tích hàn quá sâu, tĩnh dưỡng một thời gian sẽ không đáng ngại nữa."

Tập Ám khẽ lui thân mình, trên mặt không có biểu tình gì: "Đem miệng vết thương của nàng thu xếp ổn thỏa đi."

"Dạ." Đại phu trẻ tuổi từ trong rương lấy ra một lọ thuốc, do dự ngồi ở mép giường, nhìn hai vai Bách Lý trần trụi lộ ra bên ngoài, âm thanh cũng mất đi âm sắc vốn có: "Vương, Vương gia….Này…."

"Đừng ngại, mau chóng xử lý đi." Tập Ám lạnh lung đứng ở một bên, khoanh tay đứng nhìn.

"Dạ, Vương gia."

Đại phu cầm lấy bông vải rửa sạch thấm một chút nước thuốc, nhẹ nhàng xoa miệng vết thương dính liền với áo. Một tay không

https://thuviensach.vn

ngừng vẩy vẩy, quạt để tạo ra cảm giác mát lạnh thoải mái, đợi đến khi áo phía sau ướt đẫm, mới chậm rãi cởi ra từng chút, cứ như vậy lặp đi lặp lại, lưng ngọc của Bách Lý liền lộ ra một vết roi dữ tợn, tay cầm thuốc của đại phu trong lúc lơ đãng nhẹ run lên, trong mắt đột nhiên hiện ra một tia thương xót, thậm chí còn có một chút không đành lòng.

Mà lúc này, trong mắt Tập Ám đột ngột hiện lên một tia sát khí nồng đậm, sâu tới đáy mắt.

"Vương gia, đã xử lý tốt." Đại phu vội lui thân ra, từ trong rương lấy ra một lọ thuốc mỡ màu xanh nhạt: "Thuốc này dung để trừ sưng giảm đau, mỗi đêm bôi một lần là được."

"Để đó đi." Tập Ám trở lại trước giường hẹp, nhìn nửa gương mặt Bách Lý chôn sâu trong gối mềm mại: "Đi xuống đi."

"Dạ." Đại phu vội cầm hòm thuốc trên chiếc bàn dài, một khắc cũng không dám nán lại.

"Lý Nam." Qua một hồi lâu, Tập Ám mới u lãnh lên tiếng: "Đem đại phu giết đi."

"Dạ." Lý Nam bên ngoài trướng nghe vậy hướng quân trướng đi về phía trước, bất đắc dĩ nhưng cũng là kiên quyết.

Tập Ám thận trọng vươn tay, đầu ngón tay lướt qua thuốc trên vết roi, đáy lòng như bị ai đó hung hăng đâm xuống một cái

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Hì, ngược hơi đau tim chút, nhưng mình tìm được cảm giác mới lạ :)). Mấy chương này đang sủng nàng ạ. Ta chưa có đọc hết, edit tới đâu biết tới đó à, mà hình như đúng là TA á nàng :D

Quyển 2

https://thuviensach.vn

Chương 23: Tiêu tan hiềm khích lúc trước

Bách Lý hé mở đôi mắt nhập nhèm, khó chịu nâng cánh tay tê dại. Đêm đã khuya, trong trướng bày đầy lò lửa, âm thầm cháy sáng.

Nàng thử động nhẹ thân thể, đau đớn phía sau lưng khiến nàng bất đắc dĩ nằm xuống. Lúc này mới phát hiện dưới thân không phải là chăn gấm bông vải hay áo lông, mà là một lồng ngực ấm áp.

Một bộ quần áo ngủ màu đen ở trên thân nam tử, chỉ buộc ở bên hông, cảnh quang từ xương quai xanh xuống dưới trên eo nhìn không sót một cái gì, Bách Lý động cũng không dám động, chỉ có thể cứng ngắt nằm sấp đó.

Đôi mắt nhìn từ cần cổ hắn đến chỗ bộ ngực cường tráng, lại đột nhiên phát hiện ra toàn thân mình lại trần trụi. Bách Lý xấu hổ nâng nâng tay, với tay về hướng chăn gấm bên sườn Tập Ám.

"Tỉnh" Bất ngờ đối diện với con ngươi đen đang mở to của Tập Ám, Bách Lý úp úp mở mở lên tiếng: "Ách, phi...."

Tập Ám giật giật thân mình, nhẹ di chuyển nửa người trên tựa vào chỗ mép giường. Bách Lý cũng vì động tác này của hắn mà đổi xuống nằm ở bụng hắn.

Nến đỏ trong trướng chập chờn, lúc sáng lúc tối rọi vào khuôn mặt trắng sạch của Bách Lý, làm tôn lên chỗ lông mi cong lên một vòng đẹp mắt.

Tóc của Tập Ám buông xuống dưới thân, một chút rơi trước ngực trần trụi, chơi đùa hai vai của nữ tử.

Xấu hổ líu ríu ra tiếng: "Vương gia, Thủy Cơ thế nào rồi?"

"Mạng đã được giữ lại." Mỗi một cái hít thở của Tập Ám đều làm bụng xuống, Bách Lý nhíu mày: "Vương gia, phiền ngài đưa ta về đi thôi."

https://thuviensach.vn

Hai tay Tập Ám khẽ dùng sức liền nhấc nàng lên, đầu gối vào chỗ khuỷu tay của hắn, Bách Lý ảo não lên tiếng: "Đừng...."

"Kể từ hôm nay ngươi liền ở lại trong trướng của bổn vương, đừng quên, ta nói rồi, đây là ngươi thiếu ta một năm." Tập Ám khều khều một nhánh tóc trước ngực nàng, khóe miệng mị hoặc tà tứ.

"Vương gia, ngài cao cao tại thượng như vậy, ngươi nói cái gì dĩ nhiên chính là cái đấy, nhưng ta không có nợ ngươi." Bách Lý sâu kín lên tiếng, trong lòng giống như bị vét sạch không còn đường xoay sở.

"Đi ra ngoài một năm, vẫn là không thay đổi sao, như thế nào, không có ai dạy ngươi đối với nam nhân của mình phải thuận theo sao?" Tập Ám không nóng không lạnh, nhìn không ra chút cảm xúc nào bên trong.

"Ngươi nghĩ rằng ta đã trải qua một năm qua như thế nào? Vương gia, thời điểm ngươi mang theo kỵ mã Ngân Giáp tìm khắp các hẽm nhỏ Đại Thành, ngươi thật xác định là ta cùng người khác chạy trốn, thật xác định mỗi một chỗ ngươi đều đã tìm qua sao?" Bách Lý không đè nén được gầm nhẹ ra tiếng, âm thanh cũng trở nên vụn nát.

Tay Tập Ám đặt trên hai vai nàng siết chặt, lông mày cau chặt không nói một câu.

"Đương nhiên là không có, bởi vì ngươi đã quên hậu viện của nhà mình, nghĩ đến cũng đúng, ngươi một lòng nhận định là ta cùng người khác chạy trốn, làm sao ngươi sẽ nghĩ tới ta bị giam tại hậu viện mấy tháng trời, cách ngươi gần như vậy, gần đến mức mỗi ngày ta đều nghe thấy thanh âm của ngươi, ngay tại lúc ngươi hạ lệnh để cho Lý Như đi vào cái ngày đó, ta ở trong kiệu nhìn ngươi, lại không thể kêu thành tiếng, ngươi mặc áo choàng tuyết lang đứng ở trong gió tuyết, mà ta lại chỉ có thể trơ mắt bị mang đi, những thứ này ngươi cũng biết sao?" Mặt Bách Lý lạnh như băng, một đôi con ngươi như nước thẳng tắp thu vào trong đôi mắt hẹp dài của Tập Ám.

https://thuviensach.vn

"Biết ai làm sao?" Tập Ám lạnh lùng mở miệng, giọng nói mang theo chút khàn khàn cùng với sát ý không thể che giấu.

"Ngày ấy chúng ta bị mang đi, cùng đi trên kiệu còn có Tiểu Liên, chính là nha hoàn của sủng thiếp Liễu phi bên người ngươi, nàng nói muốn dẫn chúng ta đến một nơi vĩnh viễn không trở về được, chỉ là âm kém dương sai, chúng ta bị người Liêu bắt đi." Hời hợt lên tiếng, Bách Lý không hề nguyện ý nghĩ đến một đoạn ký ứ muốn quên mất đã khắc sâu trong đầu.

Tập Ám cũng không biết nên nói như thế nào, chỉ có thể đem nàng nhẹ nhàng đặt ở trước ngực, đúng vậy, luôn luôn đều là tại hắn quá mức tự tin rồi, không muốn nghe nàng sớm giải thích một chút, thiếu chút nữa liền trời người xa cách.

Bách Lý yên tĩnh ghé vào lồng ngực của hắn, không phải là ngóng trông ngày này đã một năm rồi sao, vì nam nhân này, nên có kiếp nạn gì ta cũng gắng sức đi qua, hiện giờ nghe tiếng hít thở hỗn loạn của hắn, Bách Lý không khỏi giãn mặt ra, còn sống thật tốt.

"Muốn báo thù sao?" Tập Ám lạnh lùng bật ra tiếng, một cảm giác lạnh lẽo từ lưng chạy thẳng xuống mũi chân Bách Lý.

"Ngươi hy vọng nghe được cái gì? Ngươi yên tâm, ta không có năng lực bắt nàng ta thế nào cả...." Bách Lý nói như vậy cũng là sự thật, ca ca của Liễu Như là tướng quân, phụ thân là thượng thư, nàng thật sự không có năng lực.

"Không, lòng dạ không độc ác cũng không xứng là nữ nhân của ta." Tập Ám nói chậm rãi "Đừng quên lời nói khi đó ta đã nói với ngươi, mất đi sự che chở của ta, ngươi so với Lý Như lúc trước còn thảm hơn."

Bách Lý kinh sợ hơi ngẩng đầu, "Ta không phải là muốn ngươi đi hại người, chỉ là cho ngươi có năng lực tự bảo vệ mình không bị thương tổn." Nhìn khuôn mặt Bách Lý hoài nghi lo lắng, Tập Ám cười khẽ ra tiếng.

"Ngươi tin tưởng lời ta nói rồi hả?"

https://thuviensach.vn

Song, Tập Ám nhưng là lời nói vừa xong, trong mắt, tồn tại một chút cảm xúc mù mịt.

"Hay là chính ngươi cũng không hiểu rõ, Nhứ nhi ấy là người như vậy."

Con ngươi sáng lạn của Bách Lý đột ngột ảm đạm đi, một nửa vô vị một nửa buồn bã.

Lửa trong lò từ từ nhạt dần, mấy nha hoàn nối đuôi mà vào, mang theo củi châm một vòng mới ấm áp trở lại.

Bởi vì phần lưng của Bách Lý bị thương, chăn mền không thể che được, cũng không dám nhúc nhích lấy nửa phần, chỉ có thể dựa vào những thứ này để sưởi ấm.

"Vương gia, Liễu tướng quân đã ở trong tuyết quỳ một ngày rồi." Nội trướng sáng rực, chiếu bóng dáng thon dài của Lý Nam rọi trên màu trắng của lều vải.

"Đã chết sao?" Tập Ám miễn cưỡng lên tiếng, ngón tay quanh quẩn ở trên vai mềm mại của Bách Lý.

"Sợ rằng chống đỡ không được bao lâu, hôm nay lại vừa chuyển rét lạnh."

"Vậy thì tiếp tục để hắn quỳ, bổn vương không chấp nhận tướng sĩ không nghe lời."

"Dạ." Lý Nam vẫn như cũ chờ đợi ở ngoài trướng, không dám nhiều lời.

"Vương gia, ngươi thả Tiểu Lam ra đi, chuyện này, nàng là vô tội nhất." Bách Lý khó chịu giật giật thân thể, trên lưng vừa ngứa lại vừa đau.

"Lý Nam, nghe lời của Lý phi chưa, đi thả nha hoàn đó ra đi." Tập Ám chậm rãi mở miệng, người bên ngoài trướng tiếp lệnh mừng rỡ vội vàng chạy về hướng địa lao.

"Ngươi, lại nạp phi sao?" Bách Lý thừa dịp hỏi, việc này từ ngày đầu tiên trở lại doanh trại liền trở thành vấn đề quấy nhiễu nàng.

https://thuviensach.vn

"Đúng, nàng là chánh phi của bổn vương." Tập Ám cũng không hề muốn giấu diếm, thân mình nằm xuống cùng đối mặt nhìn Bách Lý.

Nhìn khuôn mặt tuấn tú của Tập Ám tới gần, Bách Lý chột dạ thối lui.

"Không được chạy, về sau ta sẽ đem ngươi buộc chặt ở bên người ta."

Bách Lý không biết là nên thỏa mãn hay mất mát, hắn vừa nạp phi, lại như cũ đối với mình ngang ngược như vậy.

Một tay Tập Ám đặt ở bên eo Bách Lý, đem nàng hướng bên cạnh mình đưa qua, hô hấp nóng rực tản ra trên đỉnh đầu, Bách Lý chậm rãi nhắm nghiền mắt.

Một giấc mộng, giống như tỉnh mà không tỉnh, giống như mộng mà không phải mộng.

Lý Như tóc rối bù, ở lúc lần sau cùng cắn lưỡi mà chết. Người nữ tử bị nàng đâm chết réo rắt thảm thiết đứng ở cầu Nại Hà không muốn đi qua. Tiểu Liên mặt không chút máu ở giữa trận huấn luyện khóc bi thương, quần áo của Gia Luật Thức bay trong gió chậm rãi nói, một chút thôi, chúng ta còn có thể gặp lại nhau.....hông ....." Bách Lý liền giật mình tỉnh giấc, dưới thân hơi ấm vẫn còn, không biết Tập Ám đã rời đi lúc nào, trên người Bách Lý che một tấm đệm trải giường là sợi tơ thượng hạng, nhẵn mịn mà không động đến miệng vết thương.

"Lý phi, ngài đã tỉnh rồi....." Một cái khăn lông nóng lau chùi những giọt mồ hôi trên trán Bách Lý, ngẩng đầu nhìn lên, chính là Tiểu Lam.

"Tiểu Lam, làm sao ngươi ở đây?" Bách Lý vừa mới tỉnh dậy, âm thanh lại mang theo một tia biếng nhác.

"Là Vương gia gọi ta tới, vương gia nói, về sau ta liền đi theo Lý phi ngài." Tiểu Lam hưng phấn vội vàng đi tới đi lui, quần áo trên người cũng đổi qua, không thấy chút nhếch nhác nào ở trong địa lao nữa.

https://thuviensach.vn

Bách Lý vốn là muốn mở miệng bảo Tiểu Lam cứ gọi nàng là Bách Lý, suy nghĩ một chút vẫn là thôi, xưng hô như vậy không thay đổi hết lời nói chỉ mang đến phiền toái cho Tiểu Lam.

"Tiểu Lam, ta muốn uống nước."

"Dạ." Tiểu Lam cầm cái ly trên bàn từ từ đưa đến khóe miệng Bách Lý: "Coi chừng nóng."

Bách Lý khẽ hớp một cái thấm cổ họng, Tiểu Lam vội hỏi: "Thương thế của ngươi ra sao rồi, nghe Thủy Cơ nói rất nghiêm trọng."

"Tốt hơn nhiều rồi, Thủy Cơ đâu rồi, nàng thế nào?"

"Trên người vẫn ổn, chính là chỗ cổ tay bị mài rách chút da, thân thể có vẻ yếu ớt." Tiểu Lam đem cái ly để lại trên khay trà đi trở lại: "Có đói bụng không, ăn một chút đi."

"Ngươi để đó đi." Bách Lý giật giật thân thể, không đau đớn như lúc trước "Tiểu Lam, ngươi có rãnh rỗi thì đi thăm Thủy Cơ nhiều một chút, tận lực đừng để cho nàng ở một mình, tránh cho suy nghĩ lung tung."

"Được." Tiểu lam dọn dẹp quần áo ở một bên, bận bịu lại vui vẻ.

Cứ nằm như vậy cả ngày thật sự là khổ sở, Bách Lý cũng chỉ có thể lôi kéo Tiểu Lam giết thời gian, mở to mắt nhìn mặt trời dần lặn về phía tây.

Lúc Tập Ám đi vào, thuận tiện mang theo một cỗ lạnh lẽo bị ngăn cách bên ngoài, Bách Lý không khỏi rụt thân thể lại

"Vương gia." Tiểu Lam vội vàng đứng lên thỉnh an.

"Ừ, đi xuống đi." Tập Ám cởi ngoại bào giắt lên giá bên cạnh, hai binh lính mang tới một bồn tắm có thể chứa đủ mấy người, trong bồn đựng đầy nước ấm.

Hai nha hoàn bước lên phía trước hầu hạ hắn cởi áo, Bách Lý bĩu môi quay đầu đi, nàng không có thói quen để người khác hầu hạ tắm rửa, chứ đừng nói là người khác phái.

https://thuviensach.vn

Tập Ám không có hòa vào trong nước, thoải mái tựa đầu dọc theo cạnh bồn tắm, chậm rãi nhắm hai mắt.

Bách Lý len lén quay đầu lại, chỉ thấy hai nha hoàn đỏ bừng mặt, một người gỡ búi tóc của hắn ra, một người chà lau hai cánh tay hắn đang gác lên cạnh bồn tắm

Hơi nóng mù mịt, khói nước mỏng manh.

Người ở trong đó giống như bị sương mù che khuất nhìn không thấu, toàn thân phủ một tầng mồ hôi tinh mịn.

Đột nhiên mở mắt, bất ngờ không phòng bị đối diện với ánh mắt thâm thúy của Tập Ám, con ngươi đen tối như đem cả người Bách Lý hút vào. Môi mỏng như quỷ mị dụ hoặc lên tiếng: "Lý nhi, vết thương trên lưng có khỏe không, tối hôm qua bổn vương dùng quá sức rồi...."

Hai nha hoàn bên cạnh nhìn nhau một cái, mặt càng đỏ hơn, thậm chí đỏ tới tận cổ.

Bách Lý ngẩn ra chưa hiểu được, ngẩng đầu nhìn hai nha hoàn, một lúc sau, khuôn mặt cũng đỏ lên.

Hung hăng trừng mắt liếc Tập Ám một cái: "Này, các ngươi đừng đi nói lung tung a, tối hôm qua ta không có làm gì cả." Bách Lý hiểu rõ loại tin đồn này sáng mai chắc chắn sẽ truyền khắp doanh trại.

"Đúng, ngươi bị thương, cho nên đều là do ta làm." Tập Ám cười quỷ dị không quên nói thêm một câu, cả người từ bồn tắm đứng lên, thân hình cao lớn mang theo lớp bọt nước.

Một nha hoàn tiến lên lau chùi thân thể hắn, một người khác lấy quần áo ngủ sợi tơ phụ vụ hắn mặc vào.

Chỉ buộc một chút ở bên eo, nha hoàn phía sau vội vàng thu quần áo lại, nước đọng, đợi thu thập sạch sẽ từ phía sau mới chậm rãi rời khỏi

"Này....." Bách Lý ảo não quơ quơ tay nhỏ bé, nhìn các nàng dần thối lui khỏi doanh trướng.

https://thuviensach.vn

"Họ đi xa rồi." Tập Ám xốc chăn chui vào bên trong, bộ ngực trần trụi gợi cảm mà rắn chắc.

"Lần này thì tốt rồi, ta làm sao dám ra ngoài gặp người đây a." Bách Lý giận dỗi kéo chặt chăn mền, không để hắn tới gần.

"Ta đây là nhanh chóng khôi phục thân phận Lý phi của ngươi thôi." Tập Ám nắm kéo tấm chăn quăng ở một bên: "Hiện tại không có ai, không cần phải dùng cái này nữa."

"Ngươi....." Bách Lý di chuyển kéo lấy quần áo của hắn, sít sao không một khe hở, lòng thầm nghĩ, như vậy liền không nhìn thấy rồi.

Tập Ám buồn cười nhẹ nhàng xê dịch, lại lôi nàng đến trước ngực, hai tay vẫn chiếm giữ quấn lên eo nàng.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 2

https://thuviensach.vn

Chương 24: Khôi phục thân phận

Bách Lý bất đắc dĩ chỉ có thể giống như búp bê vải bị tùy ý đùa nghịch, Tập Ám chìa một tay tới chỗ dấu răng trước ngực nàng vuốt ve, trong mắt chứa đầy sủng nịch.

"Vết thương trên lưng còn đau không?"

"Không, có phải rất xấu hay không?" Dù không nhìn Bách Lý cũng biết, vết roi này khẳng định là bày ra cả lưng rồi.

"Ngươi yên tâm, ta sẽ không để nó ở lại trên lưng ngươi." Tập Ám khẽ vuốt qua vết thương kia, trong mắt càng trở nên sâu rộng lạnh thấu xương.

Bách Lý nhìn chăm chú người nam tử trước mắt, hắn có một dung mạo mị hoặc, có lực hấp dẫn trí mạng, đầu độc lòng người, khi thì dịu dàng khi thì tàn bạo, cho dù là ngủ cùng giường nhưng cũng có thể cảm nhận được hắn vẫn vô cùng cô tịch. Vươn một tay đặt trước ngực hắn, nhịp tim cực nóng mà mạnh mẽ truyền vào bàn tay, lại không chạm tới đáy lòng, nam tử này, có quá nhiều đề phòng.

"Ta không muốn nằm nữa, ngày mai ta muốn ra ngoài trướng đi lại một chút."

"Mấy ngày nữa là đến giao thừa rồi, xem ra năm nay phải trải qua ở nơi này rồi" Tập Ám ôm lấy nàng, đem nàng đặt ở giữa hai chân.

"Ở nơi nào cũng đều như nhau cả." Bách Lý lẳng lặng nằm ở trước ngực hắn, ở chỗ này không phải tốt hơn sao, không cần phải trở về đối mặt với người không liên quan.

"Ngươi còn có một muội muội?" Tập Ám lơ đãng đề cập tới, lại khiến cho Bách Lý mạnh mẽ ngẩng đầu lên, giữa con ngươi mắt hiện lên một vẻ kiên định.

"Ta không có người thân."

https://thuviensach.vn

"Không có người thân? Vậy bổn vương coi là gì?" Tay Tập Ám nhấc cằm Bách Lý lên, giọng điệu không phải thăm dò, rõ ràng là uy hiếp.

Bách Lý nhẹ lắc đầu, bất đắc dĩ thỏa hiệp: "Ngươi không tính a."

Lại vùi vào trong ngực hắn, Bách Lý rầu rĩ lên tiếng: "Bọn họ đi tìm ngươi sao?"

"Phải, ngươi mất tích, liền lấy muội muội ngươi đến thay thế." Tập Ám cong khóe miệng cười nhạt nhẽo, hắn nhớ rất rõ trường hợp hoang đường này.

"Vậy, ngươi mới nạp phi là nàng?" Bách Lý trừng lớn hai trong mắt, khó có thể tin lắc đầu.

"Không phải." Tập Ám dừng một chút, sau đó lại nói "Nàng quá nhỏ."

Bách Lý nhịn không được cười ra tiếng, đây coi như là lý do gì hả. Đầu tiên là vì chính mình bị cô tịch, mình mất tích, nhà mẹ đẻ cũng không phải gấp đến độ đi tìm khắp nơi, mà là suy nghĩ biện pháp duy trì quan hệ thông gia.

Nhỏ? Bách Lý cười châm chọc, từ nhỏ đến lớn, mình không biết đã trải qua bao nhiêu thua thiệt qua bàn tay nàng, tuổi không lớn, nhưng có thể làm được những việc càn rỡ độc ác, nếu không có cuộc hôn nhân này, chỉ sợ rằng bản thân mình chết như thế nào cũng không biết. Bách Lý không muốn cùng nàng ta có quá nhiều vướng mắc.

Đêm đã khuya, hai người trên giường kề sát vào nhau mà nằm.

Ngày hôm sau, Tập Ám mới vừa đi, Bách Lý liền gọi Tiểu Lam đỡ nàng đứng dậy, chọn một bộ quần áo mềm nhẹ

"Lý phi, ngài thật sự không có việc gì chứ?" Tiểu Lam lo lắng nhìn trái nhìn phải một chút, chỉ lo không cẩn thận một cái liền đụng vào vết thương.

"Không có việc gì, ngươi xem." Bách Lý chậm rãi xoay người, tuy rằng cơ thể còn có chút cứng nhắc, nhưng quả thực là không có

https://thuviensach.vn

gì đáng ngại.

"Nhưng là mọi người đều nói miệng vết thương của ngài lại vừa nứt ra...." Tiểu Lam nhất thời nhanh miệng lầu bầu ra tiếng, trên mặt bắt đầu đỏ ửng lên không chút kiêng kị.

Bách Lý nổi đóa, quả nhiên là đã truyền khắp cả rồi, cả Tiểu Lam cũng biết.

Không cần suy nghĩ nâng lên cánh tay của Tiểu Lam: "Theo ta đi một chút đi, ta thật sự không có việc gì."

"Thật không có việc gì?" Tiểu Lam len lén liếc sau lưng một cái, lúc này mới yên tâm đỡ tay của nàng dậy: "Vậy đi thôi....."

Mới vừa đi ra ngoài, liền đụng phải thị vệ đang đi tới, đứng ở khoảng cácnh hơn ba bước cung kính hành lễ: "Lý phi."

Tiểu Lam hài lòng che miệng vụng trộm cười vui vẻ, vẫn không quên nhìn Bách Lý, cười nhạt nhìn Tiểu Lam một bộ dáng vô ưu, Bách Lý thở dài trong lòng: "Tiểu Lam, chúng ta đi nhìn Thủy Cơ thôi."

"Ừm, được." Tiểu Lam khéo léo đỡ Bách Lý dậy, hướng doanh trướng của Thủy Cơ đi tới, hai người hiểu ý nhau không hề nói thêm một câu nào.

Thủy Cơ cũng không có nằm trên giường cho tốt, chỉ là ngồi trước bàn trang điểm lặng người nhìn chằm chằm dung mạo trong gương, mái tóc xõa tự nhiên, cả người tỏa ra một tầng điềm tĩnh thanh nhã.

"Thủy Cơ." Tiểu Lam khẽ gọi ra tiếng, cùng Bách Lý đi tới.

Thủy Cơ từ từ đứng dậy phúc thân: "Lý phi." Bách Lý vội đỡ nàng đứng dậy, tóm lại, đối với nữ tử này là mình mắc nợ.

"Thân thể như thế nào?" Nhìn vết thương bị băng bó trên cổ tay nàng, dường như đã không còn đáng ngại rồi. Nhưng mà, có lẽ thương tổn trong lòng phải cần có thêm thời gian.

"Ta không sao rồi...." Thủy Cơ quay trở về bàn trang điểm, cầm lấy một cái lược mộc đào (gỗ cây đào), chậm rãi chải nhẹ nhàng.

https://thuviensach.vn

Thủy Cơ đã mất đi vẻ rực rỡ, không còn vẻ chói mắt của lần đầu Bách Lý gặp nàng khi đó, càng không còn điệu bộ quay đầu mỉm cười điên đảo chúng sinh.

Hai người nói mấy câu liền rời khỏi doanh trướng của Thủy Cơ, Bách Lý cũng âm thầm hạ quyết tâm.

Bên ngoài thủy chung đều bề bộn nhiều việc, mỗi người đều nối gót qua lại, tết sắp đến, trong quân doanh thỉnh thoảng có xe ngựa tới đây thêm quần áo và lương thực, rất náo nhiệt.

"Tiểu Lam, ta muốn giúp Thủy Cơ làm một bộ vũ y, chỉ có trên sân khấu, nàng mới có thể trở nên rực rỡ." Bách Lý từ trong suy nghĩ chậm rãi phác họa nên một bộ vũ y nguyên mẫu, nàng hy vọng là nó xinh đẹp diễm lệ.

"Ừ, thích hợp với Thủy Cơ nhất là màu đỏ rồi." Tiểu Lam khẽ nâng đầu suy nghĩ, vài sợi tóc rơi giữa ánh sáng mặt trời.

"Vậy thì làm màu đỏ đi, ta muốn làm cho Thủy Cơ ở đêm giao thừa đó, một điệu múa nổi danh. Nữ tử khẽ bật cười, tâm trạng uất ức mấy ngày này rốt cuộc cũng được giải tỏa.

"Lý phi, sớm trở về đi, vết thương trên lưng ngài vẫn còn chưa có tốt đâu."

"Không, Tiểu Lam, theo ta đi tới chỗ quản sự đi, mấy ngày nay nhiều chuyện quá, chúng ta đều đã quên Tiểu Lục rồi." Bách Lý thu lại tươi cười, sắc mặc cũng ngưng trọng.

"Này, hôm nào chúng ta lại đi đi, thân thể của ngài quan trọng hơn." Tiểu Lam trốn tránh ánh mắt của Bách Lý, đôi tay nhỏ bé kéo chặt ống tay áo nàng.

"Tiểu Lam", Bách Lý khẽ kéo thân mình ra, giọng điệu nhẹ nhàng nhưng cương quyết: "Ta hiểu rõ ngươi không muốn tiếp nhận, nhưng, nếu đó là sự thật? Ngươi không nghĩ phải chứng thực một chút sao?"

Tiểu Lam mím chặt đôi môi không lên tiếng, nửa khắc sau mới lắp bắp: "Nếu quả thật là nàng, ngài có thể tha cho nàng không? Trước khi gặp ngài, ta chỉ có một người bằng hữu tri kỷ đó thôi."

https://thuviensach.vn

"Ta đáp ứng ngươi, đi thôi."

Từ chỗ quản sự tới phòng bếp, có thể là sắp tới tết, bầu không khí đều có đặc biệt nhộn nhịp, Tiểu Lục ngồi quay con thoi ở bên trong. Nhìn thấy Bách Lý cùng Tiểu Lam đầu tiên là ngẩng ra, liền vội vàng nghênh đón.

"Lý phi." Đi đến trước mặt Bách Lý, Tiểu Lục có quy củ cúi người phúc thân.

"Đứng lên đi, giữa ta và ngươi vốn cũng không có lạnh nhạt như vậy." Bách Lý tìm một băng đá bên cạnh ngồi xuống, vết thương trên lưng, đứng lâu liền đau đến không thể đứng thẳng người được.

Tiểu Lục nhìn thấy Tiểu Lam bên cạnh vui vẻ tiến lên nắm tay nàng: "Tiểu Lam, ngươi không có việc gì thật là tốt quá, ta lo lắng gần chết, ngươi hiện tại đã đi theo Lý phi rồi hả? Thật sự là phúc khí rất tốt a."

Tiểu Lam muốn nói lại không dám mở miệng, chỉ có thể gật đầu một cái, hai mắt nhìn Bách Lý cùng Tiểu Lục như con thoi, ấp a ấp úng không nói được một chữ.

"Tiểu Lam, ngươi không phải nói nhớ Vương ma ma sao? Đi đi, nhân tiện bảo nữ đầu bếp mập mạp chuẩn bị vài món mà ngươi thích ăn." Bách Lý đuổi Tiểu Lam đi, thân mình nhích về phía sau.

"Vâng." Tiểu Lam dời bước đi, nhưng là mỗi bước đi vẫn quay đầu lại nhìn.

Bách Lý cười phất tay áo ra hiệu cho nàng rời đi, nhìn Tiểu Lam đi xa, mới nhìn thẳng vào Tiểu Lục bên cạnh có hơi chút không được tự nhiên.

"Tiểu Lục, ngồi đi."

Nhu thuận chọn một ghế đá gần Bách Lý ngồi xuống, thấy nàng thật lâu không nói lời nào, Tiểu Lục mới đánh bạo mở miệng: "Lý phi, ngài có lời gì nói cùng ta sao?"

"Tiểu Lục, thời gian ngươi cùng Tiểu Lam quen biết cũng không ngắn đi, ngươi cảm thấy con người nàng thế nào?" Bách Lý

https://thuviensach.vn

đưa vòng hoa mai tinh tế trong tay xoa tỉ mỉ, giống như không đếm xỉa gì tới câu hỏi.

"Tiểu Lam là người rất đơn thuần, quan hệ của chúng ta cũng tốt lắm." Tiểu Lục bình tĩnh trả lời, không có biểu hiện gì.

"Phải không? Người đơn thuần như vậy lừa gạt dễ lắm phải không?" Vòng tay hoa mai toàn thân sáng trong, chỉ độc nhất một cành hồng mai rải đều trên thân, rất xinh đẹp.

"Lý phi, ngài có ý gì? Là ngài hoài nghi" Tiểu Lục ủy khuất cong môi đỏ mọng, rớm nước mắt.

"Tiểu Lục, ngươi cũng hiểu rõ, thanh chủy thủ kia ba chúng ta đều biết, chẳng lẽ chính nó tự chạy đến trong tay vương gia sao?" Bách Lý thu lại nụ cười, nhìn vào mắt Tiểu Lục, chậm rãi lắc đầu.

"Ta không có, nhiều nha hoàn như vậy, thế nào lại cứ khăng khăng chính là ta?" Tiểu Lục luống cuống quỳ xuống, một tay nắm chặt lấy ống tay áo Bách Lý: "Lý phi, ngài phải tin tưởng ta."

Bách Lý cầm vòng tay xoay trở lại vào tay, chậm rãi ngồi dậy: "Ta đáp ứng với Tiểu Lam sẽ không truy cứu, ta chỉ muốn ngươi nói một câu, lúc ngươi đem chủy thủ giao trực tiếp cho Vương gia là sợ ngộ nhỡ, ngộ nhỡ....rơi vào tay Lý tướng quân, ngươi sợ hắn sẽ bao che cho Tiểu Lam phải không?"

"Không có, thật sự không có, ta không có gặp qua Vương gia...."Tiểu Lục không ngừng lắc đầu, trên mặt thần thái bình tĩnh.

"Phải không? Chẳng lẽ Vương gia vu oan cho ngươi, đây là chính miệng Vương gia nói, là ngươi, đem chứng cứ gọi là thông đồng với địch phản quốc giao vào tay hắn." Giọng điệu Bách Lý lạnh thấu xương, rất có xu thế bức người, thân thể cũng dời ra xa mấy bước, không muốn lại gần chút nào.

Tiểu Lục đang quỳ ban đầu ngưng khóc lóc, trên mặt cũng vương đầy nước mắt "Không, Vương gia đã đáp ứng giữ bí mật thay ta....."

"Thật là ngươi?" Bách Lý xoay người đối diện với Tiểu Lục, không nghĩ tới chỉ một chút thăm dò dĩ nhiên là sự thật, cũng có một

https://thuviensach.vn

loại cảm giác đau lòng, thật sự là tình nghĩa mỏng manh.

Tiểu Lục cũng không nói thêm câu nào, chỉ là quỳ trên mặt đất khóc nức nở.

Bách Lý chậm rãi thở hắt ra, nhìn thấy Tiểu Lam đi ra vội vàng gọi nàng lại:"Tiểu Lam, chúng ta trở về thôi."

Tiểu Lam khẽ nâng nàng dậy, nhìn Tiểu Lục quỳ gối bên cạnh liền hiểu được, chỉ là trong mắt hơi đỏ: "Đi thôi."

"Không, Lý phi, ta biết ta sai rồi." Tiểu Lục vừa quỳ vừa bò tới giữ chặt góc váy của Bách Lý, "Ngài thu nhận ta đi, mang ta rời khỏi nơi này, van xin ngài....."

Hai người đều dừng lại, chỉ là có hơi chút dừng chân Bách Lý lại bước đi: ên cạnh ta, không cần một nha hoàn có tâm cơ như vậy."

Tiểu lục rủ xuống nắm chặt tay, cả thân thể nằm rạp xuống đất, run rẩy kịch liệt.

Hai người đi càng lúc càng xa, hiểu ý không nói một lời, mùa đông giá rét đã trôi đi mất, sắc xuân về đẩy lui cái lạnh, ấm áp lạ thường.

Trở lại doanh trướng, Bách Lý liền nằm úp sấp trên giường: "Tiểu Lam, tới đây ngồi đi."

Tiểu Lam kéo một cái ghế đẩu bên cạnh giường ngồi xuống: "Có phải miệng vết thương lại đau rồi không?"

"Không phải, chỉ là có chút mệt mỏi."

Bách Lý phiền não đẩy mái tóc ra sau đầu, nhìn vào đôi mắt trong suốt của Tiểu Lam: "Tiểu Lam, đời người, chuyện tàn khốc nhiều lắm, như vậy, cũng chẳng tính là gì."

"Ta hiểu, ta sẽ thật kiên cường." Tiểu Lam nghịch ngợm đấm đấm lồng ngực, giúp Bách Lý đem góc chăn dịch lại cho tốt.

"Đúng, ta thiếu chút nữa đã quên a." Bách Lý nghiêng đầu nghĩ, lại mở miệng: "Tiểu Lam, giúp ta tìm một người may đồ có tay nghề tốt tới đây, vũ y của Thủy Cơ không kịp mất."

"Được, ngươi ngủ đi, đợi đến bữa trưa ta gọi ngươi."

Bách Lý uể oải nhắm mắt, đầu chui vào trong chăn.

https://thuviensach.vn

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 2

https://thuviensach.vn

Chương 25: Không ăn đậu hũ

Rất lâu sau đó, chỉ cảm thấy trên lưng truyền đến một trận trơn nhẵn mát lạnh, Bách Lý thoải mái thả lỏng, cỗ mát lạnh kia theo vết roi lan ra toàn thân, làm cho miệng vết thương vốn là ngứa ngáy trong nháy mắt lại được dẹp yên.

"Tiểu Lam, ngươi bôi cái gì thế?" Bách Lý thoải mái không chịu mở mắt ra, đầu ở trên gối thêu cọ cọ

Người ở phía sau cũng không có trả lời, chỉ là tự nhiên lấy bàn tay nhẹ nhàng mơn trớn lưng nàng, lòng bàn tay nhẵn nhụi, xem ra là một đôi tay được chăm sóc rất kĩ. Đầu ngón tay hơi lạnh một đường theo sống lưng lên tới trên eo, tiện đà chuyển về phía trước người, dọc theo bụng trơn bóng chậm rãi hướng đi lên.

Bách Lý mạnh mẽ mở to mắt, một chút buồn ngủ cũng không còn, vội vươn tay ra kéo chăn gấm bên cạnh phủ lên, không cần quay lại cũng biết là ai rồi.

Phía sau truyền đến âm thanh của Tập Ám hài hước khẽ cười, hắn bỏ thuốc trong tay xuống, nửa người nhướng lên phía trước, chôn đầu thật sâu vào cổ Bách Lý: "Xấu hổ rồi à?"

Hơi thở ấm áp thổi bên lỗ tai nhạy cảm của Bách Lý, tràn đầy mê hoặc mà vô hại, thanh âm lần nữa lại vang lên: "Như thế nào, mặt lại sao lại đỏ như vậy?"

Lắc lắc đầu, khóe miệng Bách Lý khẽ nhúc nhích, nhịn cười nói: "Vương gia....., ngươi thích ăn đậu hũ sao?"

"Không thích." Tập Ám vừa nghe đến đậu hũ thân thể liền cứng đờ, Bách Lý buồn cười nhìn biểu tình trên mặt hắn, một hồi lâu, hắn lại phun ra một câu: "Rất khó ăn."

"A? Nhưng ngươi vừa mới ăn đậu hũ của ta." Bách Lý hùng hồn chỉ chỉ bàn tay của hắn, khuôn mặt tỏ vẻ hung ác cáo trạng.

https://thuviensach.vn

Tập Ám tiếp tục vùi đầu vào cổ nàng, loại cảm giác chân thực kia làm cho hắn cực kì an tâm, trái tim hoang vu đã lâu của hắn, người con gái này đã từ từ rót vào một tia ấm áp.

"Ta đây thích ăn còn không được?" Giọng nói buồn buồn của Tập Ám từ trên cổ nàng truyền ra, khóe miệng khẽ cong lên chính mình cũng không nhận thấy được ý cười.

Nam nhân, cư nhiên cũng có lúc giống như một đứa trẻ, tính tình thuần khiết, tiếng hít thở trầm ổn bên tai lúc sâu lúc cạn từng chút rơi vào màng nhĩ Bách Lý, ấm áp.

"Tốt lắm, bữa trưa chúng ta liền ăn đậu hũ đi." Bách Lý vươn tay đẩy đẩy cái đầu đang dựa ở cổ mình, Tập Ám cũng chỉ là lắc lư một chút theo lực của nàng, lại quay trở về như cũ.

"Không cần."

"Khô được, một Vương gia cư nhiên lại kén chọn như vậy, là một đứa trẻ hay sao?" Bách Lý nhịn cười không ngừng kích thích hắn, nam nhân này, vào thời khắc này thanh âm cũng ít đi chút tàn bạo, tựa hồ còn mang theo một chút ủy khuất.

"Ai nói bổn vương kén chọn?" Tập Ám chợt đứng lên, hướng về phía ngoài trướng hô: "Tiểu Lam." Âm thanh cũng rất nhỏ nhẹ.

"Dạ, Vương gia." Tiểu Lam vén rèm trướng đi vào, đôi tay rủ xuống đứng một bên, chờ đợi Tập Ám phân phó.

Bách lý nhìn hai người, con ngươi vui vẻ hiện lên hình bán nguyệt: "Tiểu Lam, hiện tại khẳng định là Vương gia đang khen ngươi thính lực rất tốt a."

Bị nói trúng suy nghĩ, Tập Ám nghiêm mặt lại quay mặt sang một bên, thấy hai người cũng không có mở miệng, chỉ đành không được tự nhiên phân phó Tiểu Lam: "Gọi phòng bếp bữa trưa hôm nay thêm một món ăn, liền thêm...đậu hũ đi."

"Không, Tiểu Lam, Vương gia khó có khi muốn ăn, gọi đầu bếp làm thật nhiều món đa dạng, biết không?" Bách lý ngửa đầu lên chen thêm một câu.

https://thuviensach.vn

"Dạ." Tiểu Lam thức thời lui ra ngoài, trong lòng buồn bực, Vương gia hình như chưa từng ăn đậu hũ a.

Bách Lý thật sự có loại cảm giác được thắng trận, lời còn chưa nói ra khỏi miệng, chỉ cảm thấy chỗ cổ nóng lên, ý thức liền quay trở về.

"Mệt mỏi quá, ta muốn nghỉ ngơi."

"Không thể, bữa trưa còn chưa tới, Vương gia, mau đứng lên." Bách Lý giật giật bả vai hắn, "Ngươi nặng quá."

Người phía sau không nói gì, rất có xu thế chơi xấu.

Nhiều năm về sau, khi hai người hồi tưởng lại một màn khi đó, thì chỉ là, không biết là ngọt ngào, hay là liều thuốc chết người.

"Lý phi, Vương gia, bữa trưa tới." Tiểu Lam đi theo phía sau hai nha hoàn, đem các loại điểm tâm tinh xảo bày trên bàn gỗ hồng trắc, còn có, một đĩa lại một đĩa các loại đậu hũ, chua cay, trụng dầu, chiên, luộc, kho tàu, trộn hành lá.....

Bách Lý không khỏi bội phục đầu bếp ở nơi đây, một món ăn có thể chế biến ra nhiều dạng như vậy, đẩy vai Tập Ám: "Thật là nhiều món ăn a, tađói bụng."

"Chờ một chút, không có món ăn lạnh." Tập Ám thầm nghĩ chốc lát, lại phát ra một câu nói như vậy.

"Món ăn lạnh? Bây giờ là mùa đông, Vương gia....."Bách Lý hí mắt nhìn tới, khóe miệng cười rộng ra, chỉ cười không nói, nhưng trong mắt rõ ràng là viết chữ đang xem kịch vui.

Tập Ám cúi cùng cũng ngẩng đầu lên, lấy một bộ áo bào ngủ bông vải mềm mại bao thân thể Bách Lý, ôm eo nàng đến trước bàn.

Mặt khác, hai nha hoàn kia đã đi ra ngoài, chỉ để lại một người là Tiểu Lam hầu hạ.

Tập Ám ôm nàng ngồi trên chân mình, đầu, một lần nữa lại chôn vào trước ngực nàng,

Tiểu Lam thấy thức ăn hôm nay là do Tập Ám cố ý phân phó thêm, liền thân thiết đem mấy đĩa chứa các loại đậu hũ bày trước

https://thuviensach.vn

mặt hắn, thấy hắn thật lâu không nói, chỉ đành phải hơi nghi ngờ nhìn Bách Lý.

"Tiểu Lam, ngươi đi xuống trước đi, nơi này có ta là được rồi." Bách Lý nói một tay nhẹ nhàng vẫy vẫy, nhìn một bàn thức ăn ngon, đột nhiên cảm thấy muốn ăn nhiều hơn.

"Dạ." Tiểu Lam cầm khay một bên, bước nhanh ra khỏi doanh trướng.

Cầm lên chiếc đũa bằng bạc trên bàn, Bách Lý gảy nhẹ nâng một khối đậu hũ bỏ vào trong miệng: "Ừm, mùi vị không tệ."

Tay trên eo nàng càng ôm chặt hơn.

"Vương gia, ngài không dùng bữa, ta cũng sẽ không ăn." Bách Lý thả chiếc đũa trong tay xuống, nhẹ nhàng đong đưa chân ngọc trần trụi.

Đầu chôn trước ngực Bách Lý rốt cuộc cũng ngẩng lên: "Ăn ngon thật sao?"

"Ừ" Bách Lý lại chọn một miếng bỏ vào trong miệng, "Trơn mà không nhờn, ngài cũng nên nếm thử đi."

Tập Ám nhìn chằm chằm cái đĩa đậu hũ trước mặt, khóe miệng lơ đãng giật giật, "Vậy ngươi đút ta."

Hoàn toàn bị đánh bại, Bách Lý chọn một miếng đậu hũ tươi mới bỏ vào miệng hắn "Há mồm.

Tập Ám khẽ nhíu lông mày đem nó nuốt vào trong miệng, trên mặt vẫn như cũ không lộ vẻ gì, Bách Lý nhìn không ra bất kì dao động cảm xúc gì của hắn, chỉ có thể nhìn chằm chằm đôi môi của hắn.

Người đàn ông này, ngay cả ăn thức ăn mình không thích nhất thì tướng ăn cũng đẹp mắt như vậy, trời sanh chính là một tai họa. Bách Lý thầm nghĩ, sợ là bất kì nữ nhân nào thấy hắn, liền sẽ không thể cự tuyệt được thôi.

Thấy Bách Lý thủy chung nhìn chằm chằm môi mình, Tập Ám hơi nhướng về phía trước hôn nàng, lưu luyến nói: "Nhìn cái gì?"

https://thuviensach.vn

"Ăn ngon không?" Hỏi một đằng đáp một nẻo, mặt Bách Lý đỏ ửng lên, học bộ dạng của hắn chôn đầu vào cổ hắn.

Tập Ám cũng không cho nàng cơ hội này, thấy nàng học của mình, cũng không lôi nàng ra, nhưng là vươn một tay quấn lên eo Bách Lý, tay kia thì chụp lên bộ ngực nàng.

Bách Lý vội vàng lùi thân thể, nàng nhận thua, da mặt mình thật sự không dày bằng hắn.

"Ngươi không phải là đói bụng sao? Mau dùng bữa đi." Tập Ám lấy muỗng nhỏ bên cạnh múc một chút đưa vào miệng Bách Lý: "Ngươi thích ăn."

"Ngươi không nếm thử một chút sao?"

"Không cần." Tập Ám tỉ mỉ đút cho Bách Lý, không để cho nàng có cơ hội mở miệng: "Đậu hũ vẫn là đậu hũ."

"Khụ....khụ....." Bách Lý không kiềm được ho ra ngoài, tay nhỏ bé nhẹ nhàng đập đập ngực, thấy Tập Ám khó có khi nào nở nụ cười, không nhịn được vung lên một quyền đánh vào ngực hắn.

Tập Ám giữ chặt bàn tay đang muốn rút về của nàng, theo vạt áo mở rộng nhét vào.

Ở phía dưới truyền đến một trận nóng ran, cơ ngực ở dưới bàn tay càng lúc càng căng thẳng, nhịp tim cực nóng như muốn nổ tung. Bách Lý đột nhiên đỏ mặt, tay nhỏ bé bất an giãy giụa.

"Đừng nhúc nhích." Tập Ám đè xuống bàn tay bắt đầu nóng lên của nàng, trên trán cũng chảy ra một tầng mồ hôi sắc dục, tiếng hít thở bình ổn ban đầu từ từ dồn dập lên, bên trong người càng lúc càng nóng.ỗ vạt áo trước do hai người lôi kéo, đã hoàn toàn nới lỏng ra, lộ ra quang cảnh đẹp đẽ trước ngực, cùng với bụng dưới cường tráng như ẩn như hiện.

"Một lát....." Âm thanh của Tập Ám đã hoàn toàn khàn đi, tình dục không kiềm nén được thông qua âm thanh vô cùng khiêu gợi truyền ra: "Ngươi thật sẽ không hầu hạ người ta...." Một tay bao chặt lấy tay mềm mại của nàng, chậm rãi di chuyển xuống bụng dưới bằng phẳng của mình.

https://thuviensach.vn

"Ta....." Bách Lý kinh hãi dừng tay lại, hai mắt luống cuống nhìn Tập Ám.

"Không phải sợ, ta sẽ từ từ dạy ngươi." Thanh âm ở bên tai truyền ra, Tập Ám nhẹ nhàng ôm lấy nàng, để cho nàng giang chân sang hai bên ở bên hông mình, Bách Lý cảm thấy rõ ràng dục vọng ở dưới bụng của hắn.

Tập Ám tựa đầu vào vai nàng, lại sợ thương thế của nàng không dám nhúc nhích nửa phần, biểu tình tất nhiên là đau đớn khó nhịn.

Bách Lý vươn một tay tháo đai lưng hắn, một tay kia theo bụng dưới bằng phẳng một đường đi xuống.

Loại sự tình này, tựa hồ là thiên tính bẩm sinh, không cần học đã tự biết.

Sau khi bình phục, tay ôm chặt Bách Lý từ từ nới lỏng, Tập Ám cúi đầu nhìn khuôn mặt đỏ bừng của một người, hài lòng nói một câu: "Là một đệ tử giỏi, không trách được người ta nói, sư phụ dẫn vào cửa, tu hành dựa vào cá nhân."

Bách Lý nghe vậy vội ôm chặt hắn, bộ dáng giống như có chết cũng không buông tay.

Đã đủ thẹn thùng rồi, nhìn nàng như vậy không nói gì nở nụ cười, kế tiếp nói một câu: "Gọi Tiểu Lam bê chậu nước tới, muốn rửa tay không?"

Thật sự là đủ rồi, "Đừng...." Bách Lý kháng nghị phát ra một tiếng kêu rên, thế nào cũng không chịu.

"Người tới, bổn vương muốn tắm rửa." Tập Ám ôm Bách Lý đến trên giường, bắt đầu cởi quần áo vốn đã xốc xếch.

Bách Lý quay vào trong giường, không để ý tới hắn, để Tập Ám tùy ý tắm rửa, bất ngờ nụ cười trên mặt càng sâu hơn, dấu răng trên ngực sẽ không bao giờ đau đớn nữa.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 2

https://thuviensach.vn

Chương 26: Liễu Nhứ đến doanh trại

Hôm sau Bách Lý liền đi gặp Thủy Cơ, Thủy Cơ vốn xuất thân là vũ nương, bố trí vũ khúc tất nhiên là tuyệt nhất.

"Thủy Cơ, vũ y màu đỏ ngươi có thích không?" Bách Lý cầm cốc trà trong tay bắt đầu uống, đưa ra một khối vải cho nàng xem.

"Ừ, rất đẹp." Thủy Cơ vuốt ve xấp vải trong tay, cảm giác mềm nhẵn, diễm lệ tuyệt trần, áp vào mặt, một cảm giác sảng khoái thấm vào nước da trắng nõn của nữ tử.

"Ngươi thích là tốt rồi." Bách Lý thả cốc trà trong tay xuống, đôi tay cầm chặt bàn tay hơi lạnh của nàng: "Thủy Cơ, ta muốn cho ngươi ở tại dạ yến đêm đó, nổi danh thiên hạ."

Nhìn hai tròng mắt kiên quyết của Bách lý, có thể là bị cảm hóa, Thủy Cơ cười khẽ gật đầu.

Hai nữ tử, một tuyệt mỹ, một diễm lệ. Địa phủ đã định tương lai tránh không khỏi kiếp số.

"Lý phi, thật ra, trước kia ta chưa hề có tên, tên này vẫn là do Vương gia ban cho, Thủy Cơ, vì múa mà có, đây cũng là thứ duy nhất mà ta có." Thủy Cơ đứng lên, tựa vào gió mà đứng, xinh đẹp mà không tầm thường.

"Múa thật tốt đi, ngươi trời sinh chính là vì múa mà sinh, đến lúc đó, ta muốn trước muôn người trên vũ đài, cho ngươi càng thêm tỏa sáng." Bách Lý ngẩng đầu, đôi mắt lóng lánh, khẽ cười.

Làm cho Thủy Cơ nhìn không rời mắt được, có lẽ là, cũng chỉ có nữ tử như vậy mới xứng với Vương gia thôi."

"Thủy Cơ, hiện tại bố trí múa còn kịp không?" Bách Lý lo lắng mở miệng, dù sao thời gian cũng còn quá ngắn.

"Không có việc gì, ngài yên tâm đi." Thủy Cơ ấn nàng ngồi trên ghế, đưa một cốc trà: "Trời vẫn chưa ấm, vết thương trên người phải

https://thuviensach.vn

cẩn thận."

"Biết rồi a" Bách Lý cười chỉ chỉ Tiểu Lam bên cạnh "Nơi này còn có một tiểu bà bà đấy."

Thấy hai đều cười lên, Tiểu Lam mới cười ra tiếng: " bắt nạt ta."

Điệu múa dường như được sắp xếp vô cùng thuận lợi, Bách Lý cũng tìm gặp Tủy Cơ mấy lần, kiểm tra vũ y tinh xảo được làm ra, cơ bản là vừa vặn, đều đã vì dạ yến trọng đại nhất trong quân doanh mà chuẩn bị.

Bởi vì hàng năm đều ở phía Bắc Trường Thành, các tướng sĩ cũng không phải lần đầu tiên ăn tết ở bên ngoài, vốn là ngày đoàn viên, tránh không khỏi trong lòng cảm thấy buồn bã.

Ở giữa quân doanh, sáng sớm tinh mơ liền dựng nên một lộ đài cao, trên đài chủ yếu là sắp xếp một loạt ghế ngồi, tiện bề cho Tập Ám cùng các vị tướng quân ngồi tham gia.

Dưới đài, vài người có trật tự dốc lòng vì dạ yến mà chuẩn bị, nhóm đầu bếp nữ lại càng bận bịu đến chết đi, mấy ngày trước liền lên kế hoạch chọn nguyên liệu để nấu ăn.

Màn đêm buông xuống, thế gian hoa lệ trước một màn nơi đây cũng không sót thứ gì. Thanh bình như một thời đại hưng thịnh an ninh kỹ càng.

Trời vào xuân, mùa đông ra đi mang theo cái lạnh lẽo, chúng sao nâng mặt trăng, sáng cả bầu trời.

Tập Ám dắt Bách Lý lên đài cao, cùng với Lý Nam dẫn đầu mười bảy vị tướng sĩ dàn hàng đứng trước chỗ ngồi, toàn quân đồng loạt quỳ gối dập đầu hành lễ: "Vương gia, Lý phi."

Hướng về phía Nam nơi đặt hai chiếc ghế, một là tấm đệm da hổ, một là đệm da hồ ly, song song kề sát nhau, một rất khí thế, một nhu hòa.

Tập Ám cũng không có ngồi xuống, toàn thân trường bào tơ lụa thuần trắng làm lộ ra cả người càng thêm rắn rỏi, bên cạnh, Bách Lý cũng mặc lụa mỏng màu trắng, ở trên vai xuyết đầy hoa văn màu sáng, càng làm nổi bật lên khuôn mặt trắng nõn nà.

https://thuviensach.vn

"Đứng lên đi." Tập Ám lên trước mấy bước đứng trước mặt Lý Nam bình tĩnh nói: "Dẫn tới đi....."

"Dạ." Lý Nam nhận được mệnh lệnh hướng về dưới đài hô lớn: "Người đâu, đem Liễu tướng quân dẫn tới....."

Không lâu sau, hai binh lính liền kéo một người lên đài, Bách Lý nhìn không ra người này là Liễu tướng quân, tóc tai hoàn toàn tán loạn không nhìn thấy dung mạo ban đầu. Quần áo tả tơi, trên tay trên chân cũng mang theo khóa sắt nặng nề, bốc lên mùi của địa lao, thối r hôi.

Không dễ dàng gì để tự đi lại trên mặt đất, đợi sau khi nhìn thấy người trên đài cao, Liễu Vân Tường giãy giụa quỳ bò lên trước vài bước: "Vương gia, Vương gia tha mạng, thuộc hạ không dám nữa....."

Tập Ám không nói, chỉ là chán ghét lui về vài bước, ngồi xuống ghế nằm da hổ, hai chân theo thói quen gác lên nhau.

"Vương gia, nghĩ đến xá muội cùng với ngài, ngài tha cho ta lần này đi, Vương gia, Vương gia....." Liễu Vân Tường không ngừng dập đầu, đầu đập xuống nền đất phát ra âm thanh nặng nề đến nghẹt thở.

"Trong mắt ngươi còn có Vương gia ta hay không?" Tập Ám giận dữ, thân thể nghiêng về phía trước, con ngươi đen nhìn thẳng bức bách nam tử trên đất.

"Vương gia, tha mạng a, vương gia....." Tập Ám không kiên nhẫn phất phất tay, thân thể cũng nghiêng trở về, hai mắt khép hờ, lông mi nồng đậm dưới đèn sa được ánh sáng dội lại đang lay động trên làn da.

"Dạ." Binh lính nhận lệnh bước lên phía trước, trong tay một người cầm cây côn, đè Liễu Vân Tường xuống đất, trong không khí chỉ nghe tiếng hèo lên xuống, cùng với tiếng kêu rên của nam tử.

"Vương gia, Vương gia....."

Tập Ám thong thả bước lên, đi đến bên cạnh Bách Lý, nàng mặc dù cảm thấy như vậy có hơi tàn nhẫn, nhưng lòng nghĩ đến

https://thuviensach.vn

Thủy Cơ cũng liền bình tĩnh lại.

Máu nhiễm đỏ chiếc áo tù trắng của Liễu Vân Tường, Tập Ám dường như cũng không có ý dừng tay, gió, làm thổi bay tóc hắn, kể cả áo bào trắng, Bách Lý cười giúp hắn khép lại vạt áo trước đang lộ ra xương quai xanh gợi cảm, cả dấu răng như ẩn như hiện.

"Dừng tay." Một giọng nữ bất ngờ vang lên, âm thanh này rất quen thuộc, Bách Lý buông tay xoay người lại.

Liễu Nhứ chạy lên đài, nếu không phải mấy ngày trước nhận được thư của ca ca, chỉ sợ là lần gặp mặt cuối cùng cũng không có.

Không có mệnh lệnh của Tập Ám, hai binh lính vẫn như cũ không dám sơ suất, đánh thật mạnh trên người Liễu Vân Tường.

Vừa nghe thấy âm thanh của Liễu Nhứ, Liễu Vân Tường bất an ngọ nguậy đứng ngườiLiễu phi, muội muội, mau cứu ta a....."

"Ca." Liễu Nhứ chạy đến bên người hắn, thấy hai người thủy chung vẫn không dừng tay, chỉ đành phải bước nhanh tới bên cạnh Tập Ám: "Vương gia, ngài bỏ qua cho anh ta đi."

"Nhứ nhi, ta đã sớm nói qua, chuyện trong quân ngũ nữ nhân không nên nhúng tay vào, đã quên sao?" Tập Ám nhìn thấy Liễu Nhứ cũng không cảm thấy kì quái, chắc là tâm phúc nào đó của Liễu Vân Tường đã mật báo.

"Vương gia, Nhứ nhi chỉ có một ca ca này thôi, ngài lưu lại hắn lần này thôi." Liễu Nhứ nắm góc áo Tập Ám quỳ xuống.

"Kéo nàng ra." Tập Ám lạnh mặt ra lệnh cho binh sĩ bên cạnh, đôi mắt để ý liếc nhìn Liễu Vân Tường đang dần lịm đi, cũng sẽ nhanh chóng ly biệt rồi.

"Dạ." Hai binh lính xông lên trước dùng sức kéo Liễu Nhứ, kéo ra bên cạnh.

"Vương gia, Liễu gia chúng ta cũng chỉ có anh ta là con trai độc nhất, chẳng lẽ ngài nhẫn tâm để cho chúng ta tuyệt hậu sao? Vương gia....." Liễu Nhứ nhoài người về Liễu Vân Tường bên cạnh, nước mắt rơi trên đài cao, kèm với khóc to ra máu càng tăng thêm vẻ hung ác.

https://thuviensach.vn

Bách Lý im lặng ở một bên, oán giận tràn ngập trong lòng trong nháy mắt cũng hơi đè lại, chỉ là lạnh lùng nhìn chằm chằm hai huynh muội bọn hắn.

Tập Ám vẫn không nói gì, chỉ là trong mắt lộ ra một chút tức giận, trầm tĩnh nhìn Liễu Nhứ nằm rạp trên đất.

"Vương gia, ngài đã quên ngài đã hứa điều gì sao? Có người mới, ngài còn nhớ rõ người cũ sao? Còn nhớ rõ sao?" Liễu Nhứ kêu gào chìa ngón tay chỉ vào Bách lý "Vương gia, ngài đã quên, có đúng không?"

Bách Lý kinh ngạc nhìn về phía Tập Ám, thoạt tiên đôi mắt tràn đầy tức giận lại thoáng qua một tia dao động, cùng với đau xót, Bách Lý nhìn trong mắt hắn không thấy mình, cuối cùng cũng trở nên hoảng loạn.

Tập Ám trở lại ghế da hổ ngồi xuống, sau một lúc lâu mới mở miệng: "Dừng tay, kéo xuống đi."

Hai binh lính vội vàng dừng tay, đem Liễu Vân Tường kéo xuống.

Không khí trở nên ngưng trệ trước nay chưa từng có, ai cũng không dám mở miệng nói ra hiệu một binh lính bên cạnh đem vết máu trên đài lau sạch sẽ.

Tập Ám dường như không muốn mở miệng, chỉ là chống trán nửa nằm trên ghế, Bách Lý không hiểu đứng bên cạnh, thấy Liễu Nhứ đang gắt gao nhìn mình, người mới? người cũ? người cũ trong miệng Liễu Nhứ là chính nàng sao?

Liễu Nhứ vừa thấy Tập Ám nói thế, cũng không khóc rống nữa, chậm rãi ngồi dậy lấy khăn lau khô nước mắt.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 2

https://thuviensach.vn

Chương 27: Loạn thế vũ

"Bách Lý, ngươi đã trở về?" Liễu Nhứ đến trước người Bách Lý, ánh mắt dò xét, một năm không thấy, một chút cũng không thay đổi.

"Liễu Nhứ, nha hoàn Tiểu Liên bên người ngươi đâu rồi?" Bách Lý cũng không muốn nói nhiều với nàng ta, đã có cừu oán thì cần gì phải ẫn nhẫn.

"Nha đầu ấy hả, ngay từ lúc ngươi mất tích cũng biến mất luôn, thế nào, ngươi gặp qua sao?" Liễu Nhứ hơi ngẩng mặt suy nghĩ, trên mặt tràn ngập sự khó hiểu, một nữ tử thủ đoạn nham hiểm mà cũng có vẻ mặt như vậy.

"Gặp qua? Sợ rằng không thấy được nữa rồi, dù sao, hiện tại ta vẫn còn sống." Bách Lý biết rõ không có bất kì chứng cứ nào, sẽ không ai tin, bao gồm Tập Ám.

"Lời này của ngươi có ý gì?" Liễu Nhứ không khỏi cả kinh, dù gì Tiểu Liên cũng là nha hoàn mình tin tưởng nhất.

Bách Lý không nói gì nữa, nàng cũng không muốn cùng Liễu Nhứ sinh ra xung đột, thời gian sau này, vẫn còn nhiều.

Thấy Bách Lý không nói gì, Liễu Nhứ đột nhiên có loại cảm giác được thả lỏng, nếu Tiểu Liên thật sự đã chết, thì chính là chết không có đối chứng rồi.

"Tốt lắm" Tập Ám đi đến trước hai người, trên mặt đã khôi phục thần sắc ban đầu: "Lý Nam, chuẩn bị bắt đầu đi."

"Dạ." Lý Nam ra hiệu bảo nhạc sĩ dưới đài tấu nhạc, đàn sáo réo rắt, ưu nhã lướt qua trái tim của mỗi người.

"GLiễu Nhứ tiến lên vài bước, hai tay quấn lên cánh tay của Tập Ám "Nhứ nhi bồi người....."

Bách Lý vô vị đứng ở một bên, hắn biết rõ là Liễu Nhứ khiến cho bọn họ chia lìa, coi như mình không có chứng cứ, chẳng lẽ hắn

https://thuviensach.vn

không thể tin mình sao? Thật sự không tin?

Một trận gió nhẹ thổi tới, Bách Lý không thoải mái nhắm nghiền mắt.

"Nói cái gì? Nói khi đó ngươi rời đi là bất đắc dĩ? Đáng tiếc, ta không quan tâm, ta chỉ quan tâm, nữ nhân của ta cho dù không được Tập Ám ta sủng ái, cũng phải sống bên cạnh ta cả đời."

"Bách Lý, không cần phải bày ra vẻ mặt như vậy, bổn vương có hứa hẹn gì với ngươi sao? Là ngươi tự mình đa tình thôi."

"Vương gia, ngài đã quên ngài hứa gì sao? Có người mới, ngài còn nhớ rõ người cũ sao? Còn nhớ rõ sao?"

Đúng, một lời hứa hẹn hắn cũng không cho mình, hắn, dù sao cũng không chỉ có một mình mình.

Chợt thấy trên mặt nóng lên, Bách Lý khẽ mở mắt ra, chỉ nhìn thấy đôi mắt khép chặt của Tập Ám gần trong gang tấc, thân mật hôn, liền đánh tan bất an ban đầu của Bách Lý, nam nhân này, có thể dễ dàng mê hoặc lòng người.

Nụ hôn ẩm nóng theo gò má đi đến bên tai, một thanh âm mị hoặc đốt cháy lên, nhưng Bách Lý nghe được lại rất tha thiết, mang theo nhiệt độ nóng như lửa "Há mồm ra."

Ánh mắt len lén nhìn về hai bên, chúng tướng sĩ trên đài cũng không hề kiêng dè, đứng đúng tiêu chuẩn của tư thế quân đội mà chờ đợi.

Ánh mắt Bách Lý quay trở về, đôi mắt nhắm chặt của Tập Ám chợt mở to ra, sâu không thấy đáy nhìn chằm chằm nàng, lông mi của hắn chớp động cái có cái không rung rung trên mặt Bách Lý, từ từ, nụ cười nở ra.

Hắn không có ôm lấy nàng, cũng không có như lúc trước ôm lấy nàng như vậy, chỉ là đưa một tay ra, khóe mắt tươi cười nhìn Bách Lý: "Đưa tay cho ta."

Bách Lý theo lời đặt tay vào lòng bàn tay Tập Ám, mười ngón tay đan xen, lại không biết, sau cái nắm tay lại là vĩnh viễn buông tay.

https://thuviensach.vn

Có hay không như vậy, nắm giữ trọn đời?

Liễu Nhứ nhìn hai người, trong lòng không khỏi khó nhịn, Bách Lý, ngươi trở về làm cái gì?

Tập Ám dẫn nàng tới trước ghế ngồi da hồ ly, hai người song song ngồi xuống, chúng tướng sĩ trên đài cũng rối rít ngồi xuống, bọn nha hoàn lục tục dâng rượu và thức ăn lên.

"Nhứ nhi, ngươi cứ ngồi ở vị trí ca ca ngươi đi." Tập Ám chỉ cho Liễu Nhứ chỗ ngồi bên dãy phải, ánh mắt liền rời đi.

Liễu Nhứ không cam lòng nhưng là bất đắc dĩ đi về một bên, lễ hội hàng năm, bên người Vương gia chỉ có mình, nhưng bây giờ, cả một chỗ ngồi cũng không giữ được.

Bách Lý cũng không nghĩ đến Liễu Nhứ hôm nay sẽ tới, cũng không biết Thủy Cơ xuất hiện là đúng hay sai, chỉ là nếu muốn ngăn cản cũng không kịp rồi.

Một đám người uyển chuyển nâng một người ngồi trên một bông hoa sen trắng to lớn, cùng với tiếng nhạc quanh quẩn, ở giữa tòa sen tỏa ra một trận khói trắng mịt mờ, như mộng như ảo, thoáng hiện một sắc đỏ nhẹ nhàng đứng lên.

Thủy Cơ mặc vũ y màu đỏ, chỗ cổ áo cao cao dựng thẳng lên, làm nổi bật cả khuôn mặt càng thêm khéo kéo quyến rũ, những đường cong bó sát càng làm nổi bật lên dáng người uyển chuyển dưới lớp áo. Lượn quanh mái tóc cắm đầy hồng mai nở rộ, theo điệu múa, kinh diễm tuyệt luân.

Thật sự là không thừa nửa phần, không thiếu nửa phần.

Bách Lý ngồi thẳng người, xem kỹ càng, Tập Ám ở bên cạnh nhìn thấy vẻ mặt nàng, thân mình hơi nghiêng về phía nàng: "Rất đẹp mắt sao?"

"Đương nhiên rồi." Bách Lý cười chỉ chỉ phía trên, một cái khung sắt hình tròn, một nửa phía trên treo một cái chụp đèn hình tròn, ở giữa có một sợi dây thừng kéo dài xuống tới lộ đài.

"Đây là cái gì?" Tập Ám nhìn về phía trên không khó hiểu nói.

https://thuviensach.vn

Bách Lý cười mà không đáp, Thủy Cơ đã đi ra khỏi tòa hoa sen, các vũ nương bên cạnh mặc quần áo màu hồng phấn xoay tròn xung quanh sắc áo đỏ tươi kia, nhún chân một cái, Thủy Cơ liền nhẹ nhàng rơi xuống, nhờ lực của vũ nương nhảy lên không trung.

Bách Lý thấy đã đến lúc, liền hướng về Tiểu Lam dưới khẽ gật đầu, Tiểu Lam nhận được chỉ thị, kéo nhẹ sợi dây trong tay, chụp đèn treo trên không trung không tiếng động mở ra.

Đây chính là theo như lời Bách Lý đã nói, vì Thủy Cơ mà tăng thêm màu sắc trên vũ đài.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 2

https://thuviensach.vn

Chương 28: Không sợ

Vô số cánh hồng mai xen lẫn bông tuyết bay tán loạn từ từ rơi xuống, dính trên vai, trên tay mọi người, nhóm vũ nương chỉnh thân người một chút, Thủy Cơ cùng với hoa đầy trời an toàn rơi xuống, một điệu múa đẹp đẽ lưu truyền trên đời mà độc nhất ở thời loạn lạc.

Một mảnh bông tuyết rơi xuống người Tập Ám, quan sát kĩ mới phát hiện đó là những mảnh vụn của vải lụa mỏng, mang theo mùi thơm nhàn nhạt, cũng rất chân thật.

Bách Lý kiêu hãnh chỉ chỉ quần áo trên người mình: "Thấy không, ta cũng không có lãng phí, chính là dùng quần áo hàng ngày cắt ra a."

Tập Ám cười thầm nhìn Thủy Cơ dưới đài: "Thương thế của ngươi còn chưa tốt, trở về nghỉ cho khỏe đi."

"Tạ Vương gia." Thủy Cơ chậm rãi đứng dậy, cho dù chỉ là một câu hỏi thăm nho nhỏ, nàng cũng đều sẽ cất giấu trong lòng, bởi vì đó là do Vương gia ban cho.

Tình yêu đối với Tập Ám, nàng cũng không kiêng dè, yêu tận xương tủy, yêu thấu đáo.

Có ngày hôm nay là đủ rồi, Thủy Cơ trầm tĩnh lui xuống sân. Từ đó, đúng như lời nói của Bách Lý, một điệu múa mà nổi danh rồi.

Biểu diễn vẫn còn tiếp tục, thấy trên bàn cẩm thạch bóng loáng toàn là đồ ăn, Bách Lý vội vàng gọi Tiểu Lam ở dưới đài lên: "Cái bánh ngọt này ăn rất ngon a."

Tiểu Lam đứng ở một bên lại không dám động, này cũng không phải ở doanh trướng lúc đó, chỉ có nàng cùng Bách lý: "Lý phi, ngài cứ từ từ dùng, Tiểu Lam không cần."

https://thuviensach.vn

"Ơ"Bách Lý ngẩng đầu nhìn Tiểu Lam, nha đầu này bình thường không phải thích ăn nhất là món điểm tâm ngọt sao? Ngay sau đó liền hiểu rõ, mặt đỏ lên, lấy tay che môi: "Ta giúp ngươi giữ lại."

Tiểu Lam đứng ở một bên chỉ kém không có cười thành tiếng, Tập Ám nhìn hai người thân mật như thế, đem một đĩa đậu hũ trước mặt bỏ qua trước người Bách Lý: "Ngươi thích ăn."

Bách lý thật sự có đủ hối hận, mấy ngày nay hắn mỗi ngày đều gọi phòng bếp chuẩn bị món ăn này, nói là nàng thích ăn, không nghĩ tới một đại nam nhân mà lại thù dai như vậy: "Không cần."

"Vì sao? Mùi vị rất ngon."

"Vậy ngươi ăn một miếng đi."

"Không cần." Tập Ám cầm lấy bình rượu, ánh mắt vừa nhìn đến đĩa đậu hũ trên bàn lại vội vàng quay đi, tự nhiên uống.

Bách Lý đem đậu hũ thả tới góc bàn, quay về phía Tiểu Lam oán trách: "Về sau bảo phòng bếp không cần làm món này nữa."

"Dạ" Tiểu Lam nghe vậy mím môi cười trộm, vẫn như cũ khéo léo đứng bên cạnh Bách Lý.

Dạ tiệc vẫn tiếp tục, trên không trung bắn lên vô số pháo hoa, sáng cả bầu trời.

Tựa như nở ra tựa như rụng xuống, rực rỡ trong chớp mắt, im lặng rơi xuống.

Bách Lý ngẩng đầu lên, pháo hoa rực rỡ tươi đẹp đốt sáng lên trong mắt nàng, môi không tô mà hồng.

Tập Ám buông bình rượu trong tay ra, nhẹ nhàng kéo nàng vào ngực mình.

Bách Lý cũng không trốn tránh, an tâm tựa về phía sau, đầu đặt trên bả vai hắn, mắt không hề chớp nhìn chằm chằm phía trên.

Tập Ám tay đặt ở bên eo nàng hướng phía trên người thân mật đi lên, bờ môi như có như không vuốt ve cần cổ tinh tế nàng.

Trên đài một tốp tiếp một tốp biểu diễn, Bách Lý tò mò nhìn nhóm người mới lên, đồng nhất một bộ mặt nạ con nít, đầu ngây

https://thuviensach.vn

ngô não khờ khạo. Bộ dạng rất đáng yêu.

Đây là một đoàn biểu diễn trong dân gian, các tướng sĩ đều hứng thú quan sát, trên hàng đầu tiên, đột nhiên một thân hình di chuyển, một đoạn lưỡi đao sáng rọi trong tay áo lộ ra, mang theo một tia sắt bén, đâm về phía hai người trên khán đài.

Đám người Lý Nam không kịp tới ngăn lại, vội vàng đứng lên hô to: "Vương gia....."

Liễu Nhứ ở chính giữa cũng lo lắng vội vàng mở miệng: "Gia....."

Tập Ám khẽ ngẩng đầu, trong mắt một cỗ sát khí giống như lưỡi đao xẹt qua: "Lý nhi, có sợ không?"

Bách Lý một lần nữa tựa đầu vào cần cổ hắn: "Không sợ."

Có nam tử như vậy ở sau lưng, còn có gì phải sợ?

Đầu mũi dao sắc bén tiến về phía trước, Bách Lý cũng không nhìn rõ Tập Ám ra tay như thế nào, chỉ nghe "loảng xoảng" một tiếng, chủy thủ rơi xuống mặt đất phát ra tiếng va chạm. Xà tiên (roi da rắn) ở giữa không trung vẽ ra một đường cong duyên dáng, tiếp đó đầu roi vừa chuyển, quấn chặt cần cổ của thích khách.

Tay khẽ dùng sức, thân thể thích khách không khống chế được nhảy lên phía trước, quỳ trước mặt hai người.

Bách Lý không nghĩ ra, tại sao nhiều người như vậy đều muốn giết Tập Ám, là địch quốc hay là bổn quốc?

Người trên đất hai tay bấu víu lấy xà tiên, mặt nạ cũng rơi xuống bên cạnh, vẻ mặt cực kỳ đau đớn, cả khuôn mặt sung huyết đỏ bừng.

"Đối đãi với thích khách, ngươi nói phải làm gì?" Tập Ám thì thầm bên tai Bách Lý, hơi nóng thở ra lởn vởn trên cổ nàng, thật lâu không tiêu tan.

Bách Lý nhìn kĩ khuôn mặt thích khách một chút, rất trẻ tuổi, nhiều lắm cũng hai mươi mấy, hai tay lộ ra đầy những vết thương cũ dữ tợn. Chắn hẳn từ bé đã được bồi dưỡng thành thích khách rồi.

https://thuviensach.vn

Quần thần, trong đại sự quốc gia, nhất định là có biến động, mà bị bồi dưỡng thành thích khách tâm phúc chủ yếu là độ trung thành, một khi sa lưới, chết cũng muốn bảo toàn chủ tử sau lưng. Bách Lý biết rõ thủ đoạn của Tập Ám rất tàn nhẫn, thôi, liền lưu hắn.

Cười duyên liếc mắt nhìn nam tử trên mặt đất, vũ đài náo nhiệt ban đầu đã sớm tĩnh lặng, mọi ánh mắt đều tập trung đến chỗ Bách Lý đang một người. Bao gồm Tập Ám.

Bách lý vươn đôi tay xoa nắn, đêm lạnh, mười đầu ngón tay không hề có độ ấm, đợi tay dần dần khôi phục lại thân nhiệt, mới cực kì tự nhiên mở miệng: "Giết đi." Thôi, liền lưu lại hắn, được toàn thây.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

https://thuviensach.vn

Quyển 3

https://thuviensach.vn

Chương 1: Người nào đó có hứa hẹn

Tập Ám đem nàng cứng ngắt xê dịch lên, cầm kiên nghị đặt trên đỉnh đầu nàng: "Tốt, đủ tư cách làm nữ nhân của ta."

Tay liền dùng lực, "Bốp" một tiếng, thân thể của thích khách liền bị quăng xuống đài, đuôi xà tiên một lần nữa quay về tay Tập Ám.

Một nhóm binh lính xông lên trước bắt hết những người còn lại, Bách Lý đột nhiên cảm thấy vô vị tẻ nhạt, khẽ che giấu mặt mày.

"Làm sao vậy?" Tập Ám nhẹ giọng mở miệng, vẫy tay ra hiệu yến hội tiếp tục.

"Không muốn ở lại, ồn ào quá."

"Tiểu Lam, đỡ Lý phi về trước đi."

"Dạ." Tiểu Lam tiến lên một bước dìu Bách Lý, có thể là uống chút rượu, chỉ cảm thấy đầu óc choáng váng.

Trường hợp này quá náo nhiệt, mình thật sự thích ứng không được.

Gió xuân đêm lạnh, rơi xuống lộ đài, cảm giác mê mui cũng theo đó biến mất, gió vừa thổi, người hoàn toàn thanh tỉnh.

Liễu Nhứ thấy Bách Lý đã đi xa, vội vàng tiến lên kiều mị ngồi lên đùi Tập Ám: "Vương gia....."

Tập Ám nhấp rượu trong miệng không nói gì, kéo nàng về phía mình.

Liễu Nhứ thuận thế bấu víu lấy cổ hắn, đầu nhẹ nhàng tựa lên bả vai rộng của hắn.

Môi mỏng đi đến bên lỗ tai hắn, như có như không thở ra hơi nóng, lòng Liễu Nhứ căng thẳng, mở ra âm thanh mềm mại không xương: "Vương gia, Nhứ nhiớ người....."

https://thuviensach.vn

Âm thanh của Tập Ám vẫn như trước gợi cảm mê hoặc, chỉ là mất đi sự sủng nịch, dự vị lạnh nhạt: "Nhứ nhi, trước kia ở trong vương phủ, nữ nhân như thế nào chết hoặc biến mất, bổn vương không muốn truy cứu nữa, nhưng, nếu như ngươi còn dám tổn thương Lý nhi...." Tập Ám nuốt vào lời chưa nói, hung hăng hôn lên đôi môi mềm mại của Liễu Nhứ đang kinh ngạc: "Bổn vương cam kết, người ta bảo vệ cũng không phải là ngươi."

Liễu Nhứ sững sờ không biết vì sao, cho đến khi âm thanh của Tập Ám lần nữa truyền đến, mới phản ứng được: "Lui ra đi, ngươi không phải lo lắng cho ca ca ngươi sao?"

Liễu Nhứ không muốn buông đôi tay đang quấn trên người nam tử, Tập Ám hơi dùng lực một chút liền đẩy nàng từ trong ngực ra.

"Thiếp thân xin cáo lui." Liễu Nhứ biết điều nhưng là bất đắc dĩ cúi người phúc thân, liền lui xuống.

Bách Lý cùng Tiểu Lam cũng không vội trở lạnh doanh trướng, chỉ là bước chân chậm rãi đi thong thả dẫm trên đất cát nhuyễn.

"Lý phi, Thủy Cơ hôm nay múa thật là đẹp mắt." Tiểu Lam cười hình dung "Đích xác là một tiên tử."

Bách Lý nhẹ nhàng nhặt một cánh hoa hồng mai rơi dính trên quần áo, quay về vầng trăng cong soi sáng giơ lên, một con mắt khép hờ, xuyên thấu qua màu đỏ diễm lệ, ánh trăng cũng bị nhuộm đỏ rồi.

"Đúng, điệu múa như vậy, cũng chỉ có nữ tử như Thủy Cơ mới nhảy được như thế." Thu hồi bàn tay đang giơ cao, Bách Lý đem cánh hoa dán lên cánh mũi, mặc dù không thể so sánh với hương thơm quyến rũ của các loài hoa khác, nhưng cũng đủ để thấm vào tim gan.

"Bách Lý." Một âm thanh kiêu căng từ phía sau truyền đến, không cần quay đầu lại cũng biết là ai rồi.

"Liễu Nhứ, không ngờ chúng ta còn có cơ hội gặp mặt." Bách Lý tránh Tiểu Lam ở một bên, thân mình vẫn như cũ thẳng đứng đối

https://thuviensach.vn

với ánh trăng.

"Ta cũng không nghĩ tới, mạng của ngươi thật đúng là lớn." Liễu Nhứ đi tới trước mặt nàng, ánh trăng đột nhiên lộ vẻ ảm đạm, hai nữ tử đứng đối diện nhau, ánh mắt như bùng lên ngọn lửa, phát ra tiếng phá hủy răng rắc, như một đốm lửa nhỏ, không hạn chế lan tràn, lan tràn.....

"Hừ." Bách Lý cười lạnh, gặp lại thì, chỉ cảm thấy đối mặt nhau chẳng nói được gì, nữ tử có lòng mưu tính như thế, không phải chỉ phòng ngừa là có thể tránh được.

"Sống ở nước Liêu không tốt sao, một nam tử như Gia Luật Thức, ngươi cự tuyệt sao? Hay là....." Liễu Nhứ cười khẽ giống như muốn đem Bách Lý nhìn thấu, ánh mắt vô cùng thâm sâu.

"Xem ra, xương cốt của Liễu tướng quân rất cường tráng, bị thương nặng như vậy, vẫn không quên đem chuyện một năm qua của ta kể cho ngươi nghe, không giống như sắp chết nha." Bách Lý dừng một chút, giọng nói nhẹ nhàng chậm chạp lại tiếp tục: "Bảo vệ phải không, ngày nào đó ngươi cũng sẽ có may mắn được đi Đại Mạc đấy."

Liễu Nhứ trước đó phải đi qua chỗ ở của Liễu Vân Tường, cũng từ chỗ hắn mới biết đại khái, một phần hận Bách Lý quay trở về, một phần hận Liễu Vân Tường không tốt.

"Ta cũng không nghĩ rằng mình có loại may mắn này đâu."

"Liễu Nhứ, ta không muốn nói thêm với ngươi điều gì nữa, ngươi nợ ta, ta sẽ từ từ đòi lại, còn có, đêm nay nằm mơ, Tiểu Liên cùng Lý Như sẽ đến tìm ngươi đấy." Bách Lý cũng không muốn ở lại, xoay người trở về doanh trướng.

Chỉ để lại một mình Liễu Nhứ, trăng mờ gió lớn, xen lẫn với một cái bóng quỷ mị, gió không lớn, nhưng lại gào thét.

Liễu Nhứ kinh hãi xoay người, liền thấy khuôn mặt tái nhợt của một nữ tử đứng trước mặt mình: "A....."

Nữ tử thấy thế vội vàng quỳ xuống, giọng nói run run: "Liễu phi bớt giận, nô tỳ là tới để giúp ngài một tay."

https://thuviensach.vn

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 3

https://thuviensach.vn

Chương 2: Dập tắt

Liễu Nhứ nhìn người quỳ trên mặt đất, mặc đồ nha hoàn, trong lòng buông lỏng, giận dữ mắng mỏ: "Muốn chết à, chạy tới đây dọa người."

"Liễu phi tha mạng, cầu xin nương nương mang theo nô tỳ hầu hạ bên người, nô tỳ nhất định sẽ tận tâm tận

"Hừ, nha hoàn của ta không thiếu, thu ngươi làm cái gì?" Liễu Nhứ dời bước chuẩn bị rời đi.

"Liễu phi, ngài không muốn lấy được sự chuyên sủng của Vương gia sao? Trong lúc Lý phi làm nô tỳ, ăn, mặc, ở, đi đều ở cùng với ta, ta có thể giúp ngài được toại nguyện"

"A?" Liễu Nhứ cảm thấy hứng thú xoay người lại, liếc mắt nhìn nữ tử trên đất một cái.

Đột nhiên giơ lên một cước đá vào vai nàng, cô gái không kịp đề phòng ngã về phía sau, trên mặt hiện ra nghi hoặc nhưng đành đè nén lại. Cũng bất chấp thân thể đau đớn, tiếp tục duy trì tư thế cũ.

"Ha ha.....Tốt, ngươi liền theo ta đi." Liễu Nhứ thấy người quỳ dưới đất bất động, lông mày nhỏ nhắn nhíu lại: "Còn đứng ngây ra đó làm gì, một chút năng lực cũng không có."

"Dạ, tạ ơn Liễu phi." Nữ tử đứng lên, vỗ vỗ bụi đất trên đùi.

"Đúng rồi, ngươi tên là gì?" Liễu Nhứ vừa đi vừa hỏi, thân người nữ tử theo thật sát, không dám buông lỏng nửa phần.

"Nô tỳ gọi là Tiểu Lục."

"Tiểu Lục, tên này không tốt, ngươi về sau liền kêu là Lục Nô đi, thích không?"

"Nô tỳ, tạ nương nương ban tên." Tiểu Lục khuất nhục đi theo phía sau, bỏ đi, đã làm tôi tớ của người ta, danh dự còn có gì đáng

https://thuviensach.vn

nói đây?

Liễu Như cũng không có quay đầu lại, một nha hoàn, không cần phải có cảm thụ gì cả, theo lệnh mà làm là được rồi.

Bách Lý về tới doanh trướng, lười nhác ngồi ở trên giường, đây chính là mừng năm mới sao? Thay đổi nhanh chóng, tựa hồ như cũng không phải như mình hy vọng.

"Tiểu Lam, giúp ta chuẩn bị một chút, ta muốn tắm rửa." Từ khi bị nhốt vào địa lao đến bây giờ, còn có vết thương lúc trước, Bách Lý cảm thấy thật khó chịu đựng.

"Nhưng là, vết thương của ngài?" Tiểu Lam lo lắng đứng một bên, dù sao thời gian cũng chỉ mới vài ngày.

"K" Từ lần trước Tập Ám giúp nàng thoa loại thuốc mỡ kia, miệng vết thương cũng không đau nữa, có lẽ đã kết vảy rồi.

"Dạ." Tiểu Lam theo lời đi ra ngoài, chỉ chốc lát liền có mấy người nâng bồn tắm đến.

Vẫn không hề lưu lại một người nào, Bách Lý đem trâm cài trên tóc, trâm hoa tháo xuống. Đầu được buông lỏng, tóc đen như mực thuận thế rũ xuống.

Quần áo được cởi ra, Bách Lý đem hương liệu một bên đưa vào bồn tắm, rèm trướng liền bị xốc lên.

Trốn không kịp, chỉ đành phải đem hai tay che ở trước ngực, tựa vào bồn tắm sau lưng.

Đợi đến khi thấy rõ người đến là Tập Ám, Bách Lý mới đỏ mặt, mềm mại lên tiếng: "Làm sao ngươi trở về rồi?"

"Muốn trở về." Tập Ám đi đến trước người nàng, xuyên thấu qua hơi nước mờ mịt nhìn Bách Lý: "Xấu hổ cái gì?"

"Đâu có." Ánh mắt trốn tránh không dám nhìn lên, hiện tại, dù sao mình cũng không một mảnh vải.

Tập Ám đem đôi tay của nàng kéo xuống, vòng ra hai bên, đặt trên eo mình: "Giúp ta cởi."

"Ách." Bách Lý theo ánh mắt nóng bỏng của hắn đi tới trước ngực mình, khuôn mặt càng đỏ hơn, chỉ đành phải nhanh chóng

https://thuviensach.vn

vòng qua eo chôn sâu vào lòng hắn, để che giấu thân thể mềm mại trần trụi của mình.

Tập Ám cười vỗ vỗ cái đầu nhỏ đang vặn vẹo của nàng: "Nước nguội rồi."

Thấy Bách Lý không nói, Tập Ám chỉ đành phải chặn ngang eo nàng ôm lên, bỏ vào bồn tắm to lớn. Tiếp theo, chính mình cũng nhảy vào trong.

Nước trong bồn tắm vì hai người đi vào mà làm bắn ra hơn phân nửa, Tập Ám đem tay nàng để lên vạt áo trước mình: "Ta cũng muốn tắm."

Bách Lý im lặng triệt để, nàng phát hiện nam nhân này càng ngày càng càng biết chơi xấu.

Đưa tay dời đến bên hông hắn, đầu ngón tay chuyển động, đai lưng liền rơi xuống. Màu trắng của cẩm bào đã bị nước thấm ướt, bộ dáng không chút nào mềm mại dán sát trên thân hình tuấn tú kiệt xuất

Bách Lý cởi tóc hắn xuống, gác lên mép bồn tắm, đôi tay theo độ cong trên vai đi ra, đem quần áo trên người hắn cởi xuống.

Tập Ám kéo thân thể của nàng qua, vì không thể đụng tới vết thương trên lưng nàng, chỉ đành phải để nàng giang chân trên eo mình, nước ấm bỗng chốc lại nóng lên.

Đôi tay Bách Lý quấn ở tóc hắn, theo vằn nước nhấp nhô, ở giữa ngực nàng đánh ra một lớp sóng như hoa văn gần như hoàn mỹ.

Lửa lòng khó đèn nén, Tập Ám một tay xoa lên lưng trơn bóng của nàng, hướng về phía sau, Bách Lý theo lực của hắn, thân thể ấm áp kề nhau chặt chẽ, da thịt ma sát làm dục vọng tăng lên mạnh mẽ.

"Vết thương trên lưng còn đau không?" Tập Ám nâng khuôn mặt chôn sâu vào giữa ngực nàng, dục vọng lan tràn.

"Không đau." Bách Lý ngoan ngoãn đáp lại, chỉ vì bản thân không thoát được sự trêu ghẹo của người này, bị tình ý mê hoặc.

https://thuviensach.vn

Tập Ám tà nịnh cúi đầu xuống, Bách Lý cảm giác được rõ rệt, dục vọng của người dưới thân đã tràn đầy, cứng rắn để giữa bụng dưới nàng.

Mà lúc này Liễu Nhứ, đã trễ vẫn không thấy Tập Ám trở về, lòng nguội lạnh, đêm trừ tịch, hắn vốn là nên ở cùng với mình.

Dạ tiệc vẫn còn tiếp tục, dù sao đi nữa nàng cũng không có được Tập Ám, chỉ đành phải rầu rĩ phủ lên chăn gấm, một lát liền ngủ thiếp đi.

Gió thổi mạnh làm tắt ánh nến còn sót lại, trong trướng đều là một mảnh u ám, gió vẫn thổi, giống như rèm trướng cũng lung lay, mà bên ngoài, trăng vẫn sáng tỏ, những ngôi sao im lặng làm bạn.

Liễu Nhứ ngủ cực kì không yên ổn, Tiểu Liên cùng Lý Như rõ ràng đã tìm đến nàng rồi. Lý Như tóc rối bù, trên người trước sau như một là áo choàng màu đỏ. Các nàng gắt gao đuổi theo phía sau Liễu Nhứ, Lý Như đang trách nàng, nàng thật vất vả mới được ra ngoài, nhưng bởi vì mình mà nàng phải chết ở xứ người.

Liễu Nhứ liều mạng chạy, đi tới một vách núi đen, xoay người, phía sau chỉ có Lý Như từng bước một tới gần nàng, Tiểu Liên không thấy nữa.

"Là ngươi hại ta....." Lý Như vươn đôi tay tới gần nàng, chợt thấy c nóng lên, Tiểu Liên nhưng lại bay lên từ vách núi đen kia, hai tay cũng siết chặt cổ nàng.

"Đều là ngươi, ngươi khiến ta sống không bằng chết, ngươi giết ta, ngươi giết ta....." Âm thanh khóc lóc thảm thiết cực điểm của nữ tử vang vọng giữa dốc núi, một tiếng vọng về vô tận như muốn xé rách màng nhĩ nàng, trống rỗng.....

"Không....." Liễu Nhứ ôm chăn ngồi dậy, binh lính tuần tra bên ngoài chỉ lưu lại trên màn trướng một cái bóng mơ hồ, chỉ chợt lóe lên.

Vội cầm lấy áo ở một bên, giày cũng không kịp mang, liền xông ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Bên trong trướng, âm thanh lò lửa xì xì bốc cháy, hai người kề sát như một tòa núi lửa, dục vọng dâng cao, như muốn bạo phá.

Nụ hôn, vừa sâu vừa ẩm ướt, chỉ cần một khắc, liền triền miên không dứt.

Tập Ám khẽ nâng thân thể của nàng, chôn thật sâu vào thân thể nàng.

Hai tay Bách Lý quấn chặt trên lưng cường tráng của hắn, trong miệng đè nén không ngừng, yêu kiều rên rỉ: "A....."

Hai người quấn quít sít sao, bọt nước từng đợt từng đợt bắn tung tóe ra khỏi bồn tắm.

"Vương gia....." Nhưng vào lúc này, một âm thanh cực kì không hài hòa đột ngột vang lên, màn trướng phản chiếu hình dáng của một nữ tử vì chạy mà có vẻ hoảng hốt không thôi.

"Liễu phi....." Hai nha hoàn phục vụ bên ngoài trướng khó xử ngăn lại.

"Tránh ra, ta muốn gặp Vương gia....." Lúc này Liễu Nhứ hoàn toàn không để ý bất kì lễ tiết gì, cực kì chật vật.

Bách Lý nhìn về phía bên ngoài trướng, hơi bất an cúi thấp người, ngộ nhỡ nàng xông vào, bộ dáng này, làm sao gặp người.

Tập Ám không kiên nhẫn ngẩng đầu lên, sắc mặt khẽ biến thành giận: "Nhứ nhi, trở về đi....."

"Không, vương gia, một mình Nhứ nhi rất sợ, phía sau có rất nhiều rất nhiều quỷ đuổi theo ta....." Liễu Nhứ muốn tiến vào trong trướng, liền bị bọn nha hoàn ngăn lại.

"Liễu phi, ngài đừng làm khó chúng ta....."

"Không, Vương gia, người đã từng đáp ứng Nhứ nhi, đêm trừ tịch chỉ ở cùng ta, Nhứ nhi hiện tại rất sợ, Vương gia....." Liễu Nhứ quỳ rạp xuống ngoài trướng, tiếng khóc hỗn độn đã sớm dập tắt dục vọng của hai người.

Tập Ám không nói, lưng dán lên cạnh bồn tắm, mệt mỏi nhắm nghiền mắt. Tóc bị thấm ướt phát tán trên ngực tinh tráng của hắn, không hề lộ vẻ hỗn độn.

https://thuviensach.vn

Một hồi lâu sau, Tập Ám mới nặng nề mở mắt ra, thân hình cao lớn từ trong bồn tắm đứng lên, bọt nước đánh vào khuôn mặt không chút biểu tình của Bách Lý.

Cầm lấy quần áo sạch bên cạnh mặc vào, Bách Lý cũng không hề lau khô nước đọng trên mặt, đôi mắt chua chát có chút không mở ra được: "Ngươi phải đi sao?"

Tập Ám tiếp tục mặc quần áo trên người, nhìn nàng một cái: "Một chút ta lại qua."

Nước lạnh rồi, Bách Lý rụt thân thể trần trụi vào trong nước, thoáng khôi phục một chút ấm áp, hai mắt vô hồn nhìn Tập Ám.

"Nước lạnh rồi, gọi bọn nha hoàn đi." Tập Ám mặc đồ xong liền đi ra ngoài trướng, Liễu Nhứ không hề kêu gào nữa, chỉ là co rúc ở một bên không ngừng nức nở, có lẽ là do quá sợ hãi.

Trong trướng, Bách Lý rõ ràng nhìn thấy Tập Ám ôm lấy Liễu Nhứ, trở về doanh trướng của nàng ta.

Xoay người lại, vô lực tựa vào cạnh bồn, nữ tử lẳng lặng tắm, không bỏ sót một chút da thịt nào, kiên nhẫn, an tĩnh, tắm.

Cũng không gọi nha hoàn thêm nước, bởi vì nàng cảm thấy nước này tuyệt không hề lạnh, không tính là cái gì cả.

Cho đến khi nhiệt độ đã nguội lạnh, nàng vẫn còn co rúc ở nơi đó, một hồi nữa, Tập Ám sẽ trở lại.

Bong bóng cá ở phía chân trời dần dần hiện ra, người nằm trong bồn tắm đã ngủ thiếp đi. Có thể là cảm giác được sự lạnh lẽo, hai tay vòng lại thật chặt, thân thể khẽ run lẩy bẩy.

Khi Tập Ám trở về, bên trong trướng không có bóng dáng của Bách Lý, cho đến khi tới gần bồn tắm, mới phát hiện, toàn thân nàng co rúc thành một cục, chỉ để lại một cái đầu nhỏ, gục ở trên mặt nước.

"Lý nhi....." Tập Ám khẽ gọi ra tiếng, thấy nàng không có phản ứng gì, bàn tay to liền chụp tới, ôm nàng ra khỏi bồn tắm.

Nước, đã lạnh ngắt từ sớm. Thời gian ngâm nước quá dài, tay chân Bách Lý đã dần dần lộ ra vẻ sưng lên, miệng vết thương thật

https://thuviensach.vn

vất vả mới khép lại nay lại sưng tấy lên không chịu nổi.

Tập Ám lau khô thân thể nàng, lấy thuốc mỡ, tỉ mỉ bôi lên.

Kỳ thực Bách Lý đã tỉnh rồi, cảm nhận được đầu ngón tay hơi mát lạnh của hắn, trong lòng cũng là một hồi chua xót, nam tử cầm lấy chăn Thiên Tàm bên cạnh đắp cho nàng.

Phía sau truyền đến thanh âm cởi áo, Bách Lý chỉ cảm thấy lưng nóng lên, liền rơi vào một bộ ngực dày rộng. Tập Ám cẩn thận đem đầu nàng nhẹ nâng lên, để cho nàng gối lên khuỷu tay mình.

Tay, mang tính chiếm hữu xoa nhẹ bụng nàng, kéo về phía sau, dán càng sát hơn.

Bách Lý thủy chung vẫn nhắm nghiền mắt, một cỗ lạnh lẽo ở khóe mắt, không biết là nước mắt, hay là nước trên tóc vẫn chưa khô.

Nếu như có kiếp sau, nàng nhất định sẽ gả cho một người bình thường, cả đời, chỉ chuyên sủng một mình nàng, cũng đủ rồi.

Thật lâu sau khi xảy ra chiến sự, rốt cuộc cũng bình ổn. Ngày hôm sau, doanh trại liền nhận được mệnh lệnh hồi triều.

Không có chiến tranh, là một chuyện không còn gì tốt hơn.

Đại quân vẫn ở lại giữ biên cương, Tập Ám chỉ dẫn theo gia quyến, cưỡi Ngân Giáp còn có Lý Nam đồng hành, liền lên đường hồi triều.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

xong sóng gió, bão táp,mưa sa bắt đầu nỗi lên, thôi ta trốn, hẹn gặp lại nàng sau, cố lên nàng nhé :bird: :bird: :bird: :bird: :flower2: :flower2: :flower2: :flower2: :iou: :iou: :iou: :iou:

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Có đính chính nhỏ, tên nữ chính là Bách Lý Hội, chứ không phải Bách Lý nhé mọi người, thời gian qua mình nhầm. Từ chương này mình sẽ sửa, những chương trước rãnh rỗi mình sẽ sửa lại, ngại quá :D

Quyển 3

https://thuviensach.vn

Chương 3: Hồi triều

Bách Lý Hội mang theo Tiểu Lam cùng Thủy Cơ ngồi chung một xe ngựa. Thủy Cơ, là nàng cố ý muốn dẫn đi, ở lại doanh trại, tất phải sống không bằng chết. Thủy Cơ ngồi dựa vào cửa sổ, cho dù đối với Vương gia có tình, nàng cũng không dám hy vọng xa vời, nữ tử như vậy, là đáng giá cho bất luận kẻ nào vì nàng mà buông bỏ tất cả.

Liễu Nhứ mang theo Tiểu Lục ngồi xe ngựa phía sau, khi mới xuất phát, Bách Lý Hội liền thấy được, quả nhiên là một người có tâm cơ, một Liễu Nhứ còn khó đối phó, lại thêm một Tiểu Lục.

Nhìn lại Tiểu Lam bên cạnh, hai mắt đang sáng vụt lên, tò mò nhìn ngoài rèm, tựa hồ như đối với sự vật chưa thấy tràn ngập tò mò: "Thủy Cơ, Hội phi, ngươi xem cái cây kia đi, hoa nở ra lại là màu lam a."

Bách Lý Hội cười chế nhạo nói: "Chờ trở lại Trường An, ta nhất định sẽ mang các ngươi hảo hảo đi dạo vài ngày, có nhiều trò chơi rất mới mẻ."

"Thật sự?" Tiểu Lam vui vẻ dựa vào người nữ tử bên cạnh, khuôn mặt ở trên vai nàng nhẹ cọ cọ: "Trường An có cái gì ăn ngon sao?"

"Đương nhiên là có, đảm bảo ngươi ăn ba ngày ba đêm không trùng lặp." Bách Lý Hội nhìn hai ngươi bên cạnh, trở về nhà, tuy là nương đã mất rồi, có nhà cũng như không có, nhưng nàng có bà vú, đã nuôi dưỡng nàng từ nhỏ đến lớn, nữ tử ôn nhu như nước.

"Nhiều như vậy?" Tiểu Lam ngồi thẳng người, trên mặt vẫn hớn hở như vậy.

Thủy Cơ nhịn cười, lại lo lắng mở miệng: "Tiểu Lam, Hội phi không so đo, chúng ta cũng không được phép mất thân phận, trước

https://thuviensach.vn

mặt người ngoài thủy chung cần phải duy trì đúng cấp bậc lễ nghĩa, bằng không, trở thành đề tài bàn tán của người ta cũng không hay.

"Ta biết, đây không phải chỉ có ba người chúng ta thôi sao." Tiểu Lam tiến sát về hướng Thủy Cơ, trên mặt cũng lộ ra vẻ lo lắng: "Vương phủ, có Liễu phi, có thể so với cuộc sống bình yên ở biên giới được sao? Còn có một vị chánh phi Vương gia mới nạ

Bách Lý Hội xốc rèm che màu hồng nhạt lên, bầu trời đã quang mây, bánh xe chạy trên đá vụn, thỉnh thoảng lắc lư mấy lần, người cũng không yên đung đưa theo. Chồi non vươn lên tràn trề sức sống, sắc xanh mỏng manh.

"Yên tâm đi, sẽ không giống như trước nữa." Nữ tử quay đầu nhìn hai người, bị xuân ý ảnh hưởng, nụ cười trên mặt thuần khiết mà rạng rỡ.

Ba người cùng nhìn ra ngoài xe ngựa, gió chậm rãi thổi vào trong xe, không hề thấy lạnh nữa, ấm áp hòa thuận vui vẻ.

Xe ngựa phía sau, Liễu Nhứ nhàm chán tựa vào một bên, Tiểu Lục bên cạnh đang nạy hạt dưa, những hũ thủy tinh chồng chất chứa đầy hạt dưa, nhưng nữ tử thủy chung vẫn không đụng đến một cái.

Tiểu Lục không dám nhiều lời, chỉ là nhu thuận tiếp tục nảy, Liễu Nhứ mở to đôi mắt, không kiên nhẫn liếc nàng: "Làm một nha hoàn thiếp thân, một chút năng lực cũng không có, muốn thì cút ra ngoài mà nảy."

Tiểu Lục vội vàng buông hạt dưa trong tay, ra sức tiến đến bồi tội: "Liễu phi, là lỗi của nô tỳ, thực xin lỗi, thực xin lỗi....."

Thấy nàng sợ hãi rụt rè như thế, nữ tử càng thêm tức giận, vung ống tay áo thật mạnh: "Tốt lắm, muốn đi theo ta, sau này phải chú ý một chút."

"Dạ" Tiểu Lục nhẹ nhàng thở ra một hơi, nữ tử này, âm tình bất định, thực sự là làm cho người ta khó có thể nắm bắt được.

"Nữ tử hiến vũ trong đêm yến hội đó, là ai?" Thắc mắc này ở trong lòng Liễu Nhứ đã lâu, chỉ cần một ánh mắt, nàng liền nhìn ra

https://thuviensach.vn

được vũ nương kia đối với Vương gia có tình ý.

"Nàng là vũ nương của doanh trại chúng ta, cũng được thị tẩm mấy lần, chỉ là Liễu phi ngài yên tâm, Thủy Cơ cũng không có cái phúc khí đó được lâu, Vương gia cũng đã lâu không có chạm vào nàng ta rồi." Tiểu Lục hiểu rõ, có thể ở lại bên người Liễu Nhứ, chính là duy nhất dựa vào những chuyện, những người nàng đã quá quen thuộc.

"Vậy sao? Thủy Cơ?" Hai mắt Liễu Nhứ khép hờ, lại thêm một nữ tử xinh đẹp.

"Đúng, trong yến hội lần trước, Vương gia đã đem nàng ban cho Lý tướng quân, về sau, về sau lại bị Liễu tướng quân....." Tiểu Lục úp úp mở m dừng lại, ngẩng đầu lên nhìn Liễu Nhứ.

"Cái gì? Nữ tử ca ca cưỡng bức chính là nàng?" Liễu Nhứ chỉ biết là nữ tử Liễu Vân Tường cưỡng bức là một vũ nương, cũng không biết lại chính là nàng.

"Đúng, chính là nàng."

Liễu Nhứ trầm mặc không nói, xem ra cũng không có bao nhiêu uy hiếp, hừ, một vũ nương nho nhỏ, đó là Liễu gia để mắt tới nàng, vì nàng, ca ca kém chút nữa đã bị mất cái mạng nhỏ.

Trên chiếc xe ngựa sau cùng, thuận theo sự kiên trì của Liễu Nhứ, Liễu Vân Tường nằm dưỡng thương, nói là trở lại Trường An, sẽ nhanh chóng mời đại phu đến điều trị một chút, đến nay vẫn là không thể xuống giường được.

Dọc theo đường đi, Tiểu Lam không ngừng hỏi đông hỏi tây, ngay cả Thủy Cơ cũng tràn ngập tò mò, Trường An, kinh đô phồn thịnh.

Bách Lý Hội tựa đầu trên cửa sổ, một chiếc xe ngựa, hiện tại lại đang ở trên đường về, một năm trước, cũng là ba nữ tử, một năm sau, Lý Như đã chết, Tiểu Liên thân thể vùi lấp ở doanh trại quân Liêu, duy chỉ có mình, lại được bảo toàn.

Mặc dù sau đó Gia Luật Thức phái người đem Lý Như an táng, nhưng, dù sao cũng là chết ở xứ người, tại mảnh đất đó không hề có

https://thuviensach.vn

sắc thái của ngoại quốc, làm sao ngủ được an tâm?

Lá úa không cam chịu nhìn những mầm mới vươn lên, bất đắc dĩ, một ngọn gió mát đi qua, cũng chỉ có thể chầm chậm rơi xuống, lá rụng về cội.

Ở phía trước Tập Ám cùng Lý Nam đang yên ổn cưỡi ngựa, song song mà đi, nhàn nhã tự tại.

"Lý Nam, ngươi cũng đã trưởng thành rồi, lần này hồi kinh, liền thành thân luôn thôi." Tập Ám mặc trường bào ngân bạch sắc, nhìn về nam tử bên cạnh.

"Vương gia, Lý Nam chưa từng nghĩ đến chuyện tình cảm nam nữ."

"Chờ mấy ngày nữa, chuyện vương phủ được xử lý ổn thỏa, liền đem nha hoàn bên cạnh Hội phi ban cho ngươi, thế nào?" Tập Ám nhìn thuộc hạ đắc lực này, tâm ý đã sáng tỏ, nhưng cũng tỏ ra ngượng ngùng."

"Vương gia, thuộc hạ, này....., Tiểu Lam cô nương sẽ đồng ý sao?" Lý Nam khó đè nén được cảm giác, cả lời nói cũng không còn liên quan.

"Bổn vương sẽ chờ uống rượu mừng của ngươi." Trường tiên của Tập Ám thúc ngựa, chiến mã tương nhanh bước chân: "Nhanh, trước khi trời tối phải tìm được nơi nghỉ chân."

Lý Nam giương roi ngựa lên đuổi theo, trong mắt, trong đầu, nữ tử gọi là Tiểu Lam tươi cười như hoa.

Rốt cuộc trước khi trời tốt cũng tìm được một khách điếm, ở gần trấn trên, nhưng vẫn khó có được sự rộng lớn hoa lệ.

Tiểu Lam giúp đỡ Bách Lý Hội xuống ngựa, lão bản đã sớm chuẩn bị đầy đủ rượu và thức ăn, chỉ còn chờ đám người ngồi xuống.

Long đong mệt mỏi một ngày, mặc dù không mệt, nhưng thực sự là tiêu hao sức lực trong người. Bách Lý chỉ ăn qua loa một chút, liền trở về phòng nghỉ ngơi.

https://thuviensach.vn

Tập Ám thấy nàng không nói gì, chỉ đành phải tự nhiên cởi quần áo ôm nàng vào lòng: "Hội nhi....."

Quay đầu gối lên bờ vai của hắn, chờ câu kế tiếp của hắn, thấy thật lâu hắn vẫn không nói gì, Bách Lý Hội nghi hoặc mở miệng: "Vương gia, ngài muốn nói cái gì?"

Tập Ám có chút không được tự nhiên giật giật thân mình, ánh mắt liếc về nơi khác: "Ngươi, ngươi có phải hay không đang tức giận?"

Nếu như nói lúc trước Bách Lý Hội còn có một chút khó chịu trong lời nói, phỏng chừng phút chốc đều tan biến, chỉ là trên miệng không đồng nhất lắp bắp lên tiếng: "Hội nhi không dám."

Tập Ám thấy Bách Lý Hội cong lên cái miệng nhỏ nhắn, sau một lúc lâu, mới phát ra một câu: "Ta sẽ không xin lỗi, nếu không thì, về sau mỗi khi hôn trán ngươi một cái, là bày tỏ ta đang xin lỗi, được không?"

Bách Lý Hội nghe giọng điệu của nam tử mang theo một chút cầu khẩn, vừa buồn cười vừa tức giận nâng cao cái trán, hai mắt nhắm nghiền.

Nhẹ nhàng hôn một cái, hơi mát lạnh rơi vào cái trán đầy đặn trơn bóng của nàng, Bách Lý Hội cảm thấy thoải mái, thật lâu vẫn không tiêu tán.

Một vương gia kiêu ngạo như vậy, quả nhiên cả một câu xin lỗi đều sẽ không nói, có lẽ là từ đó không có ai dạy hắn, quan trọng nhất là căn bản cũng sẽ không học.

Đôi tay Bách Lý Hội quấn thật chặt lên hông của hắn, đầu vùi vào thật sâu trước ngực hắn, ngửi thật sâu, hương vị thuộc về hắn, một mùi thơm nhàn nhạt.

"Vương gia, Hội nhi cầu xin ngài một chuyện được không?" Âm thanh yếu ớt từ giữa bộ ngực nam tử rầu rĩ truyền ra.

"Cái gì?"

Bách Lý Hội quay mặt sang, đổi thành nghiêng đầu nằm trước ngực hắn, thanh âm tự nhiên sáng tỏ.

https://thuviensach.vn

"Gia, Lý Như cương liệt như thế chết đi, ngài cùng nàng, không yêu cũng có tình nghĩa, huống hồ, nếu không có nàng, ta đã sớm chết rồi. Xin gia cho phép ta lập một cái mộ cho nàng, đem cả bộ hài cốt ở hậu viện kia cùng chôn thôi. Sống, không thể nắm chặt tay. Dù thế nào, đã chết, để cho bọn họ nương tựa nhau đến bạc đầu đi." Tay Bách Lý Hội quấn bên hông nam tử, bất an quơ quơ, hai mắt tràn ngập cầu khẩn.

Thấy hắn dường như đang do dự, Bách Lý Hội dứt khoát đem cả thân thể chui vào lòng hắn, hai tay liều mạng đong đưa, bày ra một bộ dạng ngươi không đáp ứng ta liền không buông tay, "Vương gia....."

"Tốt lắm" Tập Ám đè lại nàng không ngừng cựa quậy trên thân thể mình, nàng không phiền mình cũng muốn hôn mê, "Liền làm theo như lời ngươi nói đi."

"Thật sự?" Bách Lý Hội vui vẻ ngẩng mặt lên, dù sao cũng chỉ có 17 mà thôi, toàn bộ đều lộ rõ trên mặt.

"Thật, nghỉ ngơi đi, ngày mai còn lên đường." Tập Ám phủ chăn thật chặt trên người hai người, khóe miệng thoáng cong lên như có như không nói: "Mấy ngày nay bổn vương tạm bỏ qua cho ngươi, xe ngựa mệt nhọc, lại thêm vận động khác nữa, ta, sợ ngươi sẽ không chịu nổi."

Cái gì cùng cái gì, Bách Lý Hội một lần nữa bại trận, chỉ có thể, ngoan ngoãn vùi trong vòng tay ấm áp của hắn.

Trời vừa sáng, liền vội lên đường, dùng qua đồ ăn sáng, đoàn người liền bước lên xe ngựa của mình.

Ngay lúc xe ngựa quay đầu, theo sự nhấp nhô của rèm cửa, Bách Lý Hội đột nhiên thoáng nhìn thấy một bóng dáng quen thuộc. Cao lớn tuấn lãng, đang muốn nhìn kỹ thì đã biến mất.

lắc đầu, nhất định là mình hoa mắt, hắn không thể nào đi tới đất của người Hán được, Gia Luật Thức.

Sau vài ngày lộ tình, mới đi vào thành Trường An sầm uất tựa như gấm, dân chúng trên đường bái lạy, giống như lần đầu nhìn

https://thuviensach.vn

thấy Tập Ám lúc đó vậy, Bách Lý Hội theo góc rèm nhìn dân chúng trên đường đang quỳ chỉnh tề.

Lập tức ở phía trước, quanh thân nam tử giống như đang thong thả bước trên một vầng sáng thiêng liêng, mang theo thiên uy không thể xâm phạm, kỵ binh Ngân Giáp chỉnh tề mở đường, tự động hướng về Tây quận phủ đi đến.

"Đây chính là Trường An sao?" Tiểu lam nhoài người ra ngoài xe ngựa, chậc chậc cảm thán, những mái hiên nhà lầu hiên ngang, một mảnh hưng thịnh.

Trên đường phố đông nghịt người đến xem, những tiểu thương cũng buông việc làm ăn trong tay, tửu lâu, quán trà, chỉ còn thiếu chút là chưa nhảy xuống đất, ngày phương Nam, dịu dàng ấm áp, lười biếng chiếu lên người.

"Đây chính là Trường An, chúng ta sắp tới nhà rồi." Bách Lý Hội cũng bị cảm nhiễm khẽ cười, tất cả tất cả, rõ mồn một trước mắt, quen thuộc như vậy.

Theo xe ngựa ngừng lại, đoàn người xuống xe lại xuống xe, xuống ngựa lại xuống ngựa, Tây Quận phủ đang ở trước mắt rồi.

Hạ nhân chờ ở một bên vội vàng tiến lên dắt ngựa, bố trí ăn ở.

Bách Lý Hội ngẩng mặt nhìn lên tòa vương phủ này, cũng là đau xót không dứt, nàng, thật sự đã trở lại.

Tập Ám nhẹ ôm nàng vào lòng, một tay vỗ về lưng nàng trấn an: "Chúng ta về nhà rồi."

"Ừ." Bách Lý Hội lau khô nước mắt, bên ngoài phủ là một nữ tử quần áo trang sức lộng lẫy, bước chân vui sướng tiến lên.

Nữ tử đến trước người Tập Ám dừng lại, khẽ cúi người phúc thân: "Vương gia....."

"Đứng lên đi." Tập Ám vẫn ôm chặt Bách Lý Hội, trên mặt không chút biểu tình.

"Vân vương phi....." Liễu Nhứ vội vàng tiến lên hành lễ, lẳng lặng quan sát hai người.

https://thuviensach.vn

"Muội muội không cần đa l" Vân vương phi đỡ Liễu Nhứ dậy, nàng, mặc dù không thể xưng là tuyệt sắc, cũng là một người tao nhã dịu dàng, ở trong lòng Bách Lý Hội, bất giác không khỏi nảy sinh một loại hảo cảm.

Nhẹ nhàng thoát khỏi ngực Tập Ám, Bách Lý Hội vừa định hành lễ, liền bị hắn ngăn lại: "Hội nhi thân thể còn chưa tốt, những thứ lễ nghi phiền phức này, thì miễn đi."

Bách Lý Hội lúng túng đứng tại chỗ, Vân vương phi thấy thế, vội vàng tiến lên đỡ nàng: "Muội muội không cần đa lễ, người một nhà còn có lễ nghi, khó tránh khỏi xa cách." Vân Khinh không lộ giấu vết quan sát Bách Lý Hội, Hội nhi, nói vậy chính là Hội phi rồi, quả nhiên rất đẹp.

"Tạ Vân vương phi."

Liễu Nhứ ghen ghét đứng ở một bên, Vương gia thế nhưng đối với nàng cả cấp bậc lễ nghĩa cũng đã miễn rồi, mà Vân vương phi, luôn có bộ dáng không nóng không lạnh, chẳng lẽ thật sự không tranh dành sao?

"Đừng đứng đó nữa, bên ngoài gió lạnh." Vân Khinh dắt tay Bách Lý Hội đi trước một bước vào Vương phủ, Tiểu Lam cùng Thủy Cơ thấy thế cũng vội vã đuổi theo.

Liễu Nhứ phân phó gia đinh đem Liễu Vân Tường đưa về Liễu phủ, bản thân cũng đi theo phía sau Tập Ám vào Vương phủ.

Quả nhiên, tất cả đều không thay đổi, chỗ đình viện, vài cây hoa mai vẫn còn, chỉ là đã sớm qua mùa nở hoa. Hành lang ngang dọc, tự nhiên có trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Tiền sảnh đã chuẩn bị đầy đủ một bàn tiệc rượu thịnh soạn, rượu ấm vẫn còn mang theo một chút hơi nóng, mùa đông giá rét mặc dù đã qua, nhưng, chậu than trong phòng vẫn cháy sáng nóng hừng hực, bỗng chốc tinh thần liền phấn chấn.

Bầu không khí nồng nhiệt như thế, nhưng Bách Lý Hội từ đầu đến cuối cũng không hòa hợp được, ăn qua loa vài miếng, liền lui xuống.

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội không có mục đích gì đi trên hành lang dài, xuyên qua từng dãy hành lang uốn khúc, bước bộ qua từng sương phòng. Vẫn là cái loại hương vị quen thuộc này, cho dù là một khối đá lát không bắt mắt nhất ở trong biệt viện, xem ra vào lúc này, lại có vẻ thân thiết bội phần.

Tiểu Lam cùng Thủy Cơ lẳng lặng đi theo phía sau, theo từng bước chân của nàng, từng bước một quen thuộc vang lên

Giống như là được dẫn dắt, Bách Lý Hội đến chỗ hậu viện. Cả sân đều là cỏ dại hoang vu, lâu không được làm sạch, mảnh đất này như đã hoàn toàn bị người ta lãng quên rồi.

Cánh cửa, vẫn khóa lại như cũ, vải thêu không còn hình dáng, miếng vải đen trên cửa vẫn phủ đầy bụi, chỉ là đã bị đục thành từng cái lỗ nho nhỏ. Cây khung cửa sổ cũng vô lực sập xuống ở một chỗ, góc cửa sổ gục xuống, chỉ là không thể rơi xuống.

Mơ hồ, cái loại mùi đã lâu không thấy ánh mặt trời mà mục nát, từ từ truyền đến, Bách Lý Hội ngẩng đầu nhìn lên bầu trời: "Lý Như, ta đã trở về, là ngươi dẫn ta đến đây sao?"

Nữ tử một tay gác trên trán, mắt bị ánh mặt trời chiếu có chút không mở mắt được, khóe miệng nở ra một nụ cười cực kì ấm áp: "Ngươi yên tâm, rất nhanh, các ngươi có thể ở cùng nhau rồi, ta đáp ứng ngươi."

Tiểu Lam không thể tin nhìn chằm chằm biệt viện trước mắt, âm thanh mở miệng nói khi đó cũng mang theo run rẩy nghẹn ngào: "Ngươi, lúc đó ngươi chính là bị nhốt ở đây?"

Bách Lý Hội không nói, đồng nghĩa với thừa nhận, Tiểu Lam lau vệt nước mắt trên mặt, Thủy Cơ cũng không biết làm sao lắc đầu, nhịn không được khóc lên.

Nữ tử xoay người nhìn hai người: "Đừng khóc, hiện tại không phải là tốt rồi sao?" Bách Lý Hội đến gần các nàng, chỉ chỉ về đình viện bên kia: "Các ngươi nói, ta khi đó, có phải là cách Vương gia rất gần hay không?"

https://thuviensach.vn

Tiểu Lam ôm chặt Bách Lý Hội, cố nén không khóc ra ngoài: "Hội phi, chúng ta đi thôi, nơi này, vốn là nên bị quên lãng, không cần trở lại."

"Tiểu Lam nói rất đúng, trong vương phủ, đã không tồn tại hậu viện này rồi." Thủy Cơ âm thầm khâm phục Bách Lý Hội, địa phương như vậy, đừng nói là bị giam giữ, ngay cả chỉ đi một lần, cũng đủ khiến người ta lạnh tim rồi.

Bách Lý Hội đồng ý gật đầu, cười nhìn hai người: "Đi thôi, ta mang các ngươi đi nhìn cái khác, Vương phủ cũng rất lớn a."

"Được." Ba người nối đuôi nhau mà đi, càng lúc càng xa, Bách Lý Hội nhịn không được liếc nhìn lại, nàng cũng không biết, sau này, chính mình còn có thể bị giam giữ ở đó không, bất quá điều này để sau hãy n

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 3

https://thuviensach.vn

Chương 4: Lợi dụng Tập Ám

Toàn bộ bài trí trong phòng đều không thay đổi, vẫn còn là kiểu dáng trước khi Bách Lý rời đi, chăn gấm được gấp xếp ngay ngắn, cả đồ dùng trang điểm của nàng, cũng mỗi một dạng mà xếp chồng ngay ngắn trật tự.

Tập Ám ở phía sau ôm lấy Bách Lý Hội, bàn tay bao lấy tay mềm của nàng nhẹ nhàng xoa nắn: "Ngày mai, chúng ta cùng đi Bách Lý phủ, coi như là tu bổ lại mặt mũi đi."

"Về Bách Lý phủ?" Lông mày của nữ tử đang giãn ra không tự chủ nhíu chặt lại, nhưng vẫn gật đầu: "Được, cũng đã lâu rồi ta không có về."

Đối với việc hồi phủ, nàng tự nhiên là hết sức bài xích, trừ bà vú, nơi đó không có người đáng giá cho nàng lưu luyến, không có.

"Vương gia, Tiểu Mai đâu? Ta thế nào cũng không có nhìn thấy nàng?" Bách Lý Hội quay đầu, thân thể vẫn thoải mái tựa vào ngực Tập Ám.

"Ngươi mất tích không lâu, ta để cho nàng trở về Bách Lý phủ, dù sao, nàng là người ngươi mang đến, thuộc về Bách Lý phủ các ngươi."

"A, ra là như vậy." Ngẫm lại cũng đúng, lưu lại nơi này, tất nhiên sẽ bị người ta bằng mọi cách làm khó dễ.

Ngày hôm sau, Tập Ám liền mang nàng đi Bách Lý phủ, còn chưa tới, đoàn người đã ra đón.

"Tham kiến Vương gia, Hội phi." Bách Lý Sa Văn mang theo gia quyến phía sau cùng nhau hành lễ, Tập Ám tiến lên nhẹ nhàng nâng đỡ, nâng hắn lên: "Đều đứng lên đi, không cần đa lễ."

"Tạ Vương gia." Mọi người tránh ra một lối, Bách Lý Sa Văn ở phía trước đón đường, Tập Ám dắt tay nữ tử đi vào phủ.

https://thuviensach.vn

Vừa vào tiền sảnh, mọi người liền theo thứ tự ngồi xuống, Bách Lý Hội không thoải mái quan sán bốn phía, xa lạ như vậy.

"Ai nha, Hội nhi, ngươi xem đều đã hơn một năm không về nhà mẹ đẻ, thật là nương rất nhớ con." Đại phu nhân tiến lên cầm lấy tay Bách Lý Hội, thao thao bất tuyệt ngồi vào chỗ bên cạnh của mình, thái độ nhiệt tình như vậy, trước kia có lẽ chưa từng có.

Bách Lý Hội không biết đối đáp ra sao, chỉ có thể đáp lại bằng một nụ cười nhàn nhạt, tùy ý nàng nắm.

"Vương gia....." Một bóng dáng xinh đẹp chạy đến tiền sảnh, nữ tử mặc sa y màu xanh nhạt, bộ dáng động lòng người, hai mắt nửa ngượng ngùng nhìn chằm chằm nam tử trước mặt.

"Đứng lên đi, người một nhà không cần đa lễ." Tập Ám nhìn nàng vì chạy mà khuôn mặt có hơi chút phiếm hồng, khóe miệng gợi lên một nụ cười yếu ớt.

Nàng chính là muội muội của Bách Lý Hội, Bách Lý Mạn Song.

Nữ tử nhìn thấy Bách Lý Hội cũng không hề có vui mừng, chỉ là khinh thường nhưng là bất đắc dĩ gọi một tiếng Hội phi.

Đại phu nhân thấy thế vội vàng kéo tay Bách Lý Hội: "Đi, Hội nhi, nương đã thật lâu không có gặp ngươi rồi, bồi nương trò chuyện đi."

Tiểu Lam bên cạnh thấy thế vừa muốn đuổi theo, đại phu nhân liền đúng lúc ngăn lại: "Khó có được dịp hai mẹ con chúng ta gặp mặt, ngươi cũng không cần đi theo hầu hạ."

Tiểu Lam có hơi lo lắng nhìn chằm chằm nàng, chần chừ không biết có nên tiến lên hay không.

"Tiểu Lam, ngươi đứng ở đây đi." Bách Lý Hội đi theo phía sau đại phu nhân, ra khỏi tiền sảnh.

Người đi trước, nàng khiêm nhường như vậy, bản thân mình lại không quen, lại còn ra vẻ giả tạo, trực tiếp là tốt rồi.

Quả nhiên, vừa đến hậu viện, đại phu nhân nhiệt tình kia liền biến mất.

https://thuviensach.vn

"Đại nương, ngài tìm ta sẽ không phải là muốn ôn chuyện cũ thật chứ?" Bách Lý Hội bình tĩnh tự nhiên ngồi xuống ghế đá trong viện, nhìn nữ tử được chính mình xưng là đại nương.

"Hội nhi, trở về lúc nào?" Đại phu nhân ngồi xuống bên cạnh, tận lực buông lỏng nói về việc nhà

"Ngày hôm qua vừa đến Trường An."

"Ngươi, không phải là cùng Lý Sâm....." Đại phu nhân ngụ ý cẩn thận dò xét, một mặt quan sát biểu tình của Bách Lý Hội.

"Đại nương, người ngoài hồ đồ, ngài cũng không tin Hội nhi hay sao?" Bách Lý Hội mặt không biểu cảm nhìn chằm chằm nàng, cư nhiên lại sinh ra một cỗ khí thế lạnh thấu xương.

"Đúng, những người kia nói huyên thuyên, ta đương nhiên sẽ không tin, Hội nhi, ngươi gả vào Tây Quận phủ cũng đã hơn một năm rồi?"

"Đại nương, người đến tột cùng là muốn nói cái gì?" Lông mày Bách Lý Hội nhíu lại, hơi không vui nhìn chằm chằm nàng.

"Đại nương cũng là vì tốt cho ngươi, ngươi xem, Vương gia không phải là mới nạp một Vương phi hay sao, nữ nhân a, một đời quan trọng nhất chính là lấy chồng sinh con, nhưng hôm nay ngươi xem, ngươi xuất giá đã hơn một năm rồi, nhưng thủy chung vẫn không có tin tức gì, có hài tử mới có thể bảo trụ vị trí hiện tại của ngươi, đại nương muốn, ngươi nói với Vương gia một chút, đem Mạn Song cũng đều thu luôn đi, tỷ muội các ngươi có thể chiếu cố cho nhau cũng tốt." Đại phu nhân nói xong, khẽ nâng tay Bách Lý Hội để vào tay mình "Cứ như vậy, phần thắng của Bách Lý gia chúng ta không phải rất lớn hay sao."

Bách Lý Hội rút tay về, môi kiều mị khẽ cười: "Đại nương, nạp hay không nạp thiếp là do Vương gia định đoạt, ta sao lại dám chi phối chứ."

"Hội nhi, ngươi là không chịu giúp việc này hả?"

"Đại nương, Vương gia nếu muốn nạp, ta không dám ngăn cản, ngài vẫn là tự nói với hắn đi." Một Liễu Nhứ còn chưa đủ? Lại

https://thuviensach.vn

thêm một Bách Lý Mạn Song, cũng không chỉ là nham hiểm đơn giản như vậy.

"Bách Lý Hội, ngươi sẽ hối hận, hừ." Đại phu nhân hổn hển ném tay áo, đi hỏi hậu viện.

Cho dù như vậy, đây mới là bản tính con người đi, tại sao phải giả bộ? Bách Lý Hội giễu cợt lắc đầu một cái, thì ra là, họ vẫn không buông tha việc đem Bách Lý Mạn Song gả vào Tây Quận phủ.

Một đôi tiếng bước chân ngập ngừng càng lúc càng rõ rệt, đi hai bước lại ngừng một cái, tựa hồ như tràn ngập vẻ không xác định. ngẩng đầu lên, liền thấy một nữ tử chạy thật nhanh tới.

"Tiểu thư, thật sự là ngươi?" Nữ tử quỳ xuống trước người Bách Lý Hội, đầu không nhịn được gác lên hai đầu gối nàng, khóc hỗn độn vô hình.

"Tiểu Mai?" Bách Lý Hội không tin chắc mở miệng khẽ gọi, nữ tử vội vàng ngẩng đầu, ra sức gật đầu. Nước mắt ướt sũng gò má, nàng gắt gao cắn chặt môi, mắt lộ vẻ sưng đỏ.

"Tiểu Mai, thật sự là ngươi, ngươi làm sao vậy, tiều tụy như vậy?" Bách Lý cầm khăn gấm giúp nàng lau đi nước mắt trên mặt, vừa nâng nàng dậy, nhẹ nhàng an ủi.

"Tiểu thư, ngài dẫn ta đi đi, ta không muốn ở lại trong phủ." Tiểu Mai chợt bắt được đôi tay Bách Lý Hội, chỉ sợ vừa buông lỏng, nàng đã không thấy tăm hơi.

"Tiểu Mai, nói cho ta biết, đã xảy ra chuyện gì?" Bách Lý Hội trở tay đem tay nàng bao vào lòng bàn tay, ấm áp khiến lòng Tiểu Mai dần dần bình ổn lại.

"Tiểu thư, từ lúc ta trở lại phủ, nhị tiểu thư, nhị tiểu thư liền không để cho ta được sống qua ngày thật tốt, nàng thu ta làm nha hoàn của nàng, mỗi ngày.....biến đổi phương pháp hành hạ ta, còn lấy kim đâm ta, bảo ta quỳ gối trên tuyết,.....tiểu thư, ta chịu không nổi, ngài dẫn ta đi đi."

Bách Lý Hội giúp nàng vén mái tóc tán loạn, nhìn lại thân thể nàng, áo gai vải thô, đơn bạc căn bản không đủ sức chống rét, tay

https://thuviensach.vn

nhỏ bé sưng thành cái bánh bao như vậy, vài chỗ cũng đã bị rách.

"Tiểu Mai, đi đổi quần áo sạch sẽ, hôm nay ta liền dẫn ngươi đi."

"Có thật không? Nhưng là, nhị tiểu thư nàng sẽ không tha cho ta, nàng nói, cho dù ngày nào đó ngài có trở về, cũng sẽ không buông tha ta." Tiểu Mai lo lắng nhìn bốn phía một chút, nước mắt lại rơi.

"Tiểu Mai, ngươi hãy nghe ta nói, không phải nàng nói là có thể xong, ta nhất định sẽ mang ngươi đi." Bách Lý Hội nâng đầu nàng lên, để cho nàng nhìn mình: "Đừng hoảng hốt, Tiểu Mai, tin tưởng ta."

"Ừ." Nữ tử khẽ gật đầu, vẻ mặt cũng không hốt hoảng giống như trước nữa.

"Tiểu thư." Lại một thanh âm truyền vào tai Bách Lý Hội, nàng mừng rỡ nhìn về phía xa, sốt ruột mở miệng gọi: "Bà vú."

Người tới quần áo mộc mạc, trên tóc, trên tay, cũng không có bất kì trang sức gì, tao nhã khiến người ta yêu mến.

"Sáng sớm hôm nay ta đã đợi, sau lại nghe nha hoàn hầu hạ tiền sảnh nói ngươi đến hậu viện, vừa đúng lúc, liền gặp được các ngươi." Bà vú dựa vào Bách Lý Hội ngồi xuống, nhẹ nhàng vỗ mu bàn tay nàng: "Hội nhi, lại gầy đi a."

"Bà vú, ta không sao, đều không phải là tốt lắm sao, người ở trong phủ có tốt không?"

"Tương lai ta liền muốn về nơi chín suối rồi, ở trong phủ kéo dài a kéo dài, rốt cuộc cũng đợi được đến ngày ngươi trở về rồi." Thật ra thì bà vú một chút cũng không già, nhiều lắm là ba mươi lăm, toàn tâm chiếu cố Bách Lý Hội, cả đời chưa gả.

"Bà vú, người theo ta cùng hồi phủ đi." Bách Lý Hội không tha nhìn nàng: "Để ta phụng dưỡng người."

"Tiểu thư, bà vú ta đến thời điểm trở về rồi, lại nói, ta cũng đã chán ghét cuộc sống thế này rồi, muốn đổi hoàn cảnh sống." Bà vú

https://thuviensach.vn

cười sửa sang lại quần áo: "Ta đã nhiều tuổi như vậy, là phải vì bản thân mà sống thôi."

Thấy nàng ý đã quyết, Bách Lý Hội móc bạc trong ngực đặt vào trong tay nàng: "Bà vú, cái này người nhận đi, nếu như người không nhận, Hội nhi cả đời cũng sẽ không an tâm."

Hai người cuối cùng cũng nhường một bước, bà vú nhìn Tiểu Mai phía sau Bách Lý Hội, không nhịn được thở dài: "Ai, thời gian này đã khổ cho nha đầu kia rồi, nhị tiểu thư đối với ngài tức giận, liền trút tất cả lên người nàng."

"Bà vú, hôm nay ta sẽ mang Tiểu Mai đi, phiền người tìm cho nàng một bộ quần áo vừa vặn, đi, cũng phải đường đường chính chính mà đi: "Bách Lý Hội kéo Tiểu Mai phía sau qua, lấy ra trong tay áo một cái lược gỗ đào, chậm rãi chải.

"Tiểu thư, không thể thế này được." Tiểu Mai gấp đến độ vặn vẹo thân thể, đầu bất an lắc lư.

"Tiểu Mai, đừng nhúc nhích, trước kia đều là ngươi giúp ta chải, hôm nay, liền cho ta biểu hiện một chút." Bách Lý Hội không để ý đến nàng đang giãy giụa, vẫn như cũ thong thả ung dung chải, bà vú thấy thế, vội trở về đi tìm xiêm "Tốt lắm, mặc dù không bằng ngươi chải, nhưng cũng chấp nhận được." Bách Lý Hội thu hồi lược, mình làm thế nào lại khó coi như thế.

"Bà vú, chúng ta muốn đến tiền sảnh, ra ngoài cũng đã lâu rồi." Bách Lý Hội không có ôm lấy nàng, nhưng lại cực kỳ vui vẻ, nàng hy vọng bà vú có thể có tìm được hạnh phúc cho chính mình.

"Đi thôi."

Hội nhi thật sự là giống mẫu thân, xinh đẹp tuyệt luân như vậy, thiện tâm như vậy.

Bà vú xoay người trở lại phòng thu gom bọc đồ. Hiện tại Hội nhi đã tìm được hạnh phúc cho bản thân, mình cũng có thể công thành lui thân rồi.

Bách Lý mang theo Tiểu Mai trở lại tiền sảnh, xa xa liền nhìn thấy Bách Lý Mạn Song đang một tay chống cằm, không ngừng nghĩ

https://thuviensach.vn

muốn làm cho Tập Ám chú ý. Nàng lại nghĩ đến câu nói kia của Tập Ám, nàng quá nhỏ.

Thông minh như hắn, như thế nào lại không nhìn ra tâm tư của Bách Lý Mạn Song chứ?

Vừa thấy hai nàng đi vào, Bách Lý Mạn Song liền đứng lên, một tay chỉ vào Tiểu Mai: "Ai cho ngươi tới tiền sảnh?"

Tiểu Mai sợ hãi dừng bước, đi cũng không được, đứng cũng không được.

"Là ta gọi nàng tới." Bách Lý Hội ngồi vào bên cạnh Tập Ám, ngẩng đầu nhìn Bách Lý Mạn Song.

"Tỷ tỷ, hiện tại nàng là nha hoàn của ta." Bách Lý Mạn Song đem hai chữ tỷ tỷ nói đặc biệt nặng nề, rất có ý vị mà nghiến răng nghiến lợi.

"Từ khi bắt đầu Tiểu Mai chính là nha hoàn của ta, ta có nói đem nàng cho ngươi sao?" Bách Lý Hội nhìn về Bách Lý Sa Văn cùng đại phu nhân, thấy hai người không nói, rất có ý tứ xem kịch vui, lòng càng trở nên lạnh lẽo.

Từ nhỏ, bản thân mình cái gì cũng không tranh, nhưng mà, nhường nhịn vốn không phải là thói quen của nàng.

Tập Ám chỉ nhìn hai người, cũng không mở miệng, khóe miệng nở ra một nụ cười nghiền ngẫm.

"Mà hiện tại ta mới là chủ tử của nàng." Bách Lý Mạn Song thay đổi giọng điệu ngang ngược, ngượng ngùng nhìn về phía Tập Ám: "Tỷ phu, ngài bảo tỷ tỷ đem Tiểu Mai cho ta đi."

Nàng đột nhiên cảm thấy buồn cười, chỉ thấy Bách Lý Hội nhẹ nhàng đứng dậy, đi tới trước người nam tử, khóe môi tinh thế nhẹ câu lên, đôi mắt xinh đẹp như hoa, tư thái nhẫn nhụi, xinh đẹp chói mắt.

Thân thể nhẹ nhàng tựa vào, đôi tay Bách Lý Hội quấn lên cổ hắn, ngồi trên đùi hắn, cả thân thể chui vào trong lòng hắn: "Tập Ám....."

https://thuviensach.vn

Tiếng gọi nhỏ nhẹ thân mật đến cực điểm, tuyên bố, cũng chỉ có một người nàng, mới có thể gọi thẳng kỳ danh của hắn.

Tập Ám đưa tay xoa lên eo nàng, không lộ dấu vết bóp một cái, lại dám lợi dụng hắn.

Bách Lý Hội bị nhột, thân thể càng dựa vào sát hơn, kìm nén một hồi lâu mới nhịn được cười: "Tập Ám, Tiểu Mai vốn là nha hoàn của ta, là ngươi tống nàng trở về."

Ngụ ý chính là, ngươi phải đem nàng về cho ta.

Tập Ám liếc nhìn mọi người một cái, nụ cười tràn ra: "Nhạc phụ đại nhân, việc này là tiểu tế sơ sót, Hội nhi lại cứ không rời bỏ được nha đầu kia."

Nhạc phụ đại nhân? Vẫn là lần đầu tiên nghe được từ trong miệng hắn a, tâng bốc như vậy, khó tránh bật cười ra miệng, Bách Lý Hội dứt khoát dựa vào trên vai hắn không đứng dậy.

Quả nhiên, Bách Lý Sa Văn một bộ dạng thụ sủng nhược kinh, cả giọng điệu nói chuyện cũng xuôi theo: "Đâu có đâu có, Hội nhi vốn là nữ nhi bảo bối của ta, hơn nữa, Tiểu Mai vốn là người của nàng."

"Cha" Bách Lý Mạn Song gấp đến độ đứng dậm chân, một nha hoàn nho nhỏ nàng cũng không so đo, nhưng là hiện tại, lại có thể thua trong tay nàng.

"Im miệng." Bách Lý Sa Văn tức thời quát bảo ngưng lại lời nói của nàng, nha đầu này, bình thường không hiểu chuyện còn chưa tính, hôm nay như thế nào cũng không có chừng mực.

"Vậy thì cảm tạ nhạc phụ rồi." Tập Ám vẫn không quên 'tốt bụng' mở lời kết thúc, lại làm cho Bách Lý Sa văn thêm một trận lời khách sáo.

Nữ tử giật giật thân mình, nghĩ rời đi, lại bị Tập Ám ôm chặt eo không thể động đậy, lợi dụng xong liền muốn

Bách Lý bất đắc dĩ ghé vào lỗ tai hắn nói nhỏ nhẹ: "Quá ngột ngạt, ta muốn trở về."

https://thuviensach.vn

"Được." Tập Ám sủng nịch nhìn nàng một cái, cũng khó trách, xã giao như vậy cả chính mình cũng cảm thấy mệt mỏi.

"Nhạc phụ đại nhân, Vương phủ còn có chút chuyện chờ chúng ta về xử lý, ngày khác lại đến bái phỏng."

"Ăn cơm rồi hãy đi, ta đã gọi trong phủ chuẩn bị một chút món ăn thường ngày, lập tức là có thể dùng bữa rồi." Bách Lý Sa Văn vội vàng tiến lên giữ lại, chuyện của nhị nữ nhi, mình còn chưa kịp mở miệng mà.

"Không được, tối mai còn phải tham dự tiệc rượu của phụ hoàng, thời gian gấp gáp, còn chưa kịp chuẩn bị." Hiếm thấy Tập Ám giao thiệp lễ độ như vậy, Bách Lý cười thầm, những lý do này đều là bịa đặt đi.

"Này, nếu đã như vậy, Hội nhi, có rãnh rỗi thì trở về thăm cha." Bách Lý Sa Văn thấy hai người ngày mai sẽ vào cung, tất nhiên là không dám giữ lại lâu.

"Ta sẽ, đại nương, cha, các người bảo trọng." Mỗi lần nói những lời trái lương tâm này liền cảm thấy mệt chết đi, đối mặt với những người dối trá này, càng thêm mệt mỏi.

"Vương gia." Bách Lý Mạn Song không cam lòng muốn tiến lên. "Các ngươi dùng bữa trưa rồi hãy đi." Thật vất vả, trông mong qua được một năm rưỡi mới có thể thấy mặt một lần.

Tập Ám không nói, ôm lấy Bách Lý Hội hướng mọi người cáo từ.

"Ngươi thả ta xuống....." Bách Lý Hội đung đưa bắp chân, nhìn chằm chằm Tập Ám.

"Là ngươi tự mình ngồi lên, thân thể ngươi vẫn còn rất yếu, ta ôm ngươi lên xe ngựa." Nghe vào làm sao lại xuôi tai như thế, Bách Lý Hội cũng cảm thấy được có chỗ nào đó không thích hợp.

Đi qua bên cạnh Tiểu Mai, Bách Lý Hội xuyên thấu qua bả vai Tập Ám khẽ mở miệng: "Tiểu Mai, vẫn còn ngây ngốc làm cái gì, hồi phủ thôi."

https://thuviensach.vn

Tiểu Lam bên cạnh vội vàng dắt tay nàng, đi theo phía sau hai người, Tiểu Mai vui vẻ bước đi, hai cái nha hoàn cũng không yên bắt đầu chuyện t

Đưa thẳng đến ngoài phủ, người Bách Lý gia dừng bước, Tập Ám đem Bách Lý Hội ôm lên xe ngựa, quay về hai nha hoàn đang nói say sưa phía sau phân phó: "Hai người các ngươi ngồi ở xe phía sau."

"Dạ, Vương gia." Hai người lanh lợi lĩnh mệnh, nhanh chân chạy hướng về xe ngựa phía sau.

"Di, làm sao lại không ngồi cùng một xe?" Bách Lý nghi ngờ nhìn Tập Ám, phu xe kéo dây cương, xe ngựa liền chậm rãi chuyển động.

Thanh âm của nữ tử liền biến mất ở trong môi, bên trong mành, truyền đến tiếng hít thở không ổn định của nàng.....

"Tập Ám, ngươi làm gì, này, đây là trong xe ngựa mà....."

"Ngươi, ngươi không được làm càn, ưm....."

"Tập Ám, ngươi, không được cởi....."

"Xuỵt, kêu nữa, phu xe sẽ nghe thấy....."

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 3

https://thuviensach.vn

Chương 5: Vào cung

Bách Lý phủ

Bách Lý Mạn Song trở lại tiền sảnh, khó chịu im lặng ngồi xuống.

"Thế nào, Hội nhi nói thế nào?" Bách Lý Sa Văn vội vàng kêu đại phu nhân qua bên cạnh, hỏi thăm.

"Còn có thể nói thế nào, nói cái gì mà chuyện của Vương gia nàng không dám quản, bảo chúng ta tự mình đi nói với Vương gia, ngươi nói đi, cái này gọi là nữ nhi hả?" Đại phu nhân tức giận cất bước đi qua đi lại, sắc mặt khó coi đến cực điểm.

Bách Lý Mạn Song đột nhiên đứng lên, giống như điên rồi nổi lên đập bể tất cả mọi thứ trong nhà, bình hoa, trà cụ, chỉ cần di chuyển được đều đập. Theo từng tiếng va đập chói tai, tan nát dưới đất: "Bách Lý Hội, ta hận ngươi, ta hận ngươi....."

Đại phu nhân sợ tới mức vội vàng che mặt đứng bên ngoài phòng, Bách Lý Sa Văn nhưng lại ngồi đó không lên tiếng, nhìn nàng đập bể từng cái một.

Cho đến khi nàng đập mệt mỏi, mới vô lực xụi lơ trên mặt đất: "Vì sao ở bên cạnh Vương gia không phải là ta? Ô....ô...ô....."

Bọn nha hoàn trong đại sảnh từ lâu đã vọt đến một bên cạnh, vị nhị tiểu thư này, tất cả mọi người đều hiểu rõ.

Vừa về tới phủ, Bách Lý Hội liền nhìn thấy Vân vương phi đang bận bịu thu xếp, nhìn thấy bọn họ trở lại, vội vàng cười tiến lên: "Vương gia, tất cả đều chuẩn bị xong rồi."

"Tốt" Tập Ám nhìn vẻ mặt nghi hoặc của Bách Lý Hội, vươn một tay vỗ vỗ đầu nàng: "Ngày mai tiến cung."

Vân Khinh hâm mộ nhìn hai người, hành động thân mật như vậy, Vương gia sẽ không đối với mình như thế.

https://thuviensach.vn

"Tiến cung?" Từ lúc vào Tây Quận phủ, còn chưa bao giờ gặp qua người nhà chồng đâu. Nhưng vừa nghĩ tới đối phương là đương kim thánh thượng cùng hoàng hậu, lòng bàn tay Bách Lý Hội đã toát ra một tầng mồ hôi hột.

"Đúng, muội muội không cần sợ, là con dâu chung quy vẫn phải gặp cha mẹ chồng, hơn nữa, bộ dạng ngươi xinh đẹp như vậy, bất luận kẻ nào thấy cũng sẽ yêu thích." Vân Khinh nhìn ra sự khẩn trương của Bách Lý, bước lên phía trước động viên, "Vả lại, lúc đó vương gia cũng ở bên cạnh, không cần sợ."

Nhìn nữ tử dịu dàng này, Bách Lý Hội một lần nữa lại thấy an tâm: "Đa tạ, tỷ tỷ."

Thấy nàng gọi mình là tỷ tỷ, Vân Khinh hết sức vui vẻ cầm tay nàng. Nguyện vọng của nàng luôn luôn rất đơn giản, gả cho một vị hôn phu tốt, người một nhà chung sống hòa thuận, là đủ rồi."

Mộ của Lý Như đã lập xong, hài cốt của nam tử kia cũng đã được chôn cất.

Chôn cất cùng một chỗ, đời đời kiếp kiếp vĩnh viễn không chia lìa.

Mỗi lần nhớ tới nữ tử ấy, tâm Bách Lý Hội liền nhịn không được đau nhức, nàng cảm thấy là mình không bảo hộ được nàng.

Thật ra thì, nàng không biết, người mình không bảo vệ được, còn rất nhiều, rất nhiều..... ngươi nói ta nên mặc gì mới được đây? Tiểu Mai, giúp ta suy nghĩ xem, hôm nay phải búi tóc thế nào?" Bách Lý Hội nhìn từng kiện y phục mà đau cả đầu, vừa không thể quá diêm dúa, lại vừa không thể quá đơn giản.

"Hội phi, ngài mặc gì cũng đẹp cả." Tiểu Lam vội vàng chọn y phục, cầm trên tay vài bộ, trên vai treo vài bộ, mà Tiểu Mai thì đang ở một bên cân nhắc xem nên búi tóc thế nào.

"Hội phi, áo này là Vương gia bảo nô tỳ đưa tới." Ngoài cửa một tiểu nha hoàn cầm trong tay một bộ trường sam, Tiểu Lam thấy thế vội đi qua tiếp lấy.

https://thuviensach.vn

Bách Lý vuốt ve khẽ run lên, không khỏi chậc chậc ngạc nhiên, đây là áo màu kim hoàng thêu hỏa phượng vân yên, váy bên trong là một đôi bướm cùng màu xanh da trời, càng tạo ra sự tinh tế bất phàm.

"Thật xinh đẹp a....." Tiểu Lam cùng Tiểu Mai vội vàng hầu hạ Bách Lý Hội thay đổi: "Vương gia thật là có mắt nhìn a."

Kích cỡ của y phục rất vừa vặn, Tiểu Mai để Bách Lý Hội ngồi xuống vấn tóc lên, từ từ chải.

Để phối với bộ y phục này, Tiểu Mai chải thành kiểu tóc mây sở trường, làm cải biến qua loa, càng làm tôn lên khuôn mặt tinh xảo của Bách Lý Hội.

Bên trái cắm lên một cây Ngũ Phượng Triêu Dương treo châu sai, cùng với hoa văn trên người càng thêm hài hòa. Bên kia, cắm lên hai cây trâm vàng, trương xứng với màu sắc của y phục, càng như thêu hoa trên gấm.

Quét lông mày nhàn nhạt, điểm chút son môi, Bách Lý Hội hài lòng đứng lên, đi về hướng tiền viện.

Cỗ kiệu tiến cung đều đã chuẩn bị tốt, Tập Ám vừa thấy Bách Lý Hội đến gần, liền cười tiến lên đón: "Tốt chứ?"

"Ừ."

Nhẹ nhàng ôm lấy, hai người liền lên xe ngựa, lần này vào cung, Tập Ám chỉ dẫn theo một mình nàng. Liễu Nhứ nhìn trang phục của Bách Lý Hội, hết thảy đều không cam lòng đứng tại chỗ, nhìn xe ngựa bọn họ càng đi càng xa.

Vừa vào cung, Bách Lý Hội liền khẩn trương nắm lấy tay Tập Ám, một bước cũng không dám thả xuống.

Nàng không biết là đi bao xa, chỉ là một mực dẫm lên dấu chân của Tập Ám, rốt cuộc cũng ngừng lại một cung điện.

Không tưởng tượng được lại khí thế bức người như vậy, trong điện đã an vị mấy người, còn có nha hoàn đi theo hầu hạ, bọn thái giám, có, vẫn là cảm thấy ấm cúng hòa thuận thoải mái.

https://thuviensach.vn

Đối diện bọn họ, là một nam tử khoảng chừng bốn mươi, long bào màu vàng sáng chói cực kì dễ thấy, bên cạnh ngồi một mỹ phụ nhân, từ chỗ ngồi họ đều đem ánh mắt bắn tới hai người bọn họ.

"Phụ hoàng, mẫu hậu....." Tập Ám tiến lên hành lễ, Bách Lý Hội cũng ngoan ngoãn chiếu theo lễ nghi thỉnh an.

"Đều đứng lên đi, chỉ là gia yến thôi, không cần gò bó." Nam tử mỉm cười nhìn về phía hai người, so với Thiên tử uy nghiêm, càng thấy rõ vẻ đôn hậu của một người cha.

"Tạ phụ hoàng."

Hai người từng bước hướng về những người khác chào hỏi, Bách Lý Hội mới biết được, bọn họ đều là huynh đệ của Tập Ám.

"Đến, Hội nhi, đến đây ngồi." Hoàng hậu một phen kéo lấy Bách Lý Hội ngồi xuống, vui vẻ nhìn từ trên xuống dưới: "Quả nhiên là tuyệt sắc, hoàng thượng, ta nói không sai chứ?"

Nam tử sủng nịch nhìn nàng một cái, cũng đã vài chục năm, vẫn còn như hài đồng, một chút cũng chưa từng bị gò bó những quy củ trong cung.

Bữa ăn này hết sức thoải mái, Bách Lý Hội cũng rất nhanh dung nhập vào bầu không khí này, "Hội nhi, ngươi cùng mẫu hậu đến đây một chút."

"Được." Bách Lý Hội nhu thuận đi theo phía sau, những nam tử trên bàn tiếp tục nói chuyện.

Hai người đi tới một tẩm cung, xem bộ dáng là cung điện của hoàng hậu, Triêu Phượng Điện.

Hoàng hậu đi đến trước một ngăn tủ, đem cửa tủ nhẹ nhàng mở ra, từ bên trong lấy ra một bức tranh gì đó.

Giơ tay lên, cuộn tranh liền mở ra, ở trong vẽ một nữ tử cực kì xinh đẹp, phục sức mặc dù không hoa lệ, nhưng mà khóe miệng kia lại nở ra một nụ cười nhẹ, càng lộ ra vẻ xuất trần mà không nhiễm bụi trần. Tóc như mực, làm cho người ta cảm giác đó là vân đạm phong thanh (nhàn nhạt như mây trôi, nhẹ nhàng như gió thổi).

https://thuviensach.vn

Bụng hơi nhô ra, nhưng cũng không chút nào tổn dung mạo của nàng.

Hốc mắt của Bách Lý Hội nóng lên, tầm mắt liền trở nên mơ hồ, nữ tử kia, cùng dáng dấp của nàng không khác gì nhau.

Đôi tay run rẩy nhận lấy bức tranh nữ tử trong tay, Bách Lý Hội khẽ gọi ra miệng: "Nương....."

"Mẫu hậu biết, thời điểm nương ngươi sinh ngươi đã chết vì khó sinh, đáng tiếc, một nữ tử như vậy. Đây là ngày đó lúc gặp nhau, ta mời họa sư vẽ lại, phỏng chừng cũng là bức tranh duy nhất của nương ngươi. Ngươi hãy cất giữ cho tốt đi, để lưu lại một thứ để nhớ nhung.

"Mẫu hậu....." Bách Lý Hội nhìn nữ tử trong bức tranh, nỗ lực khắc ghi vào trái tim.

"Về sau, ta chính là nương ngươi, đứa nhỏ không cần ủy khuất mình, tất cả đều có mẫu hậu ở đây." Nữ tử đỡ nàng đến trước sập, chậm rãi an ủi nàng.

Bách Lý thu hồi cuộn tranh trong tay, "Mẫu hậu, có bức họa của nương, Hội nhi sẽ không khóc, bởi vì, bức họa vẽ nương đang cười a."

"Đúng, Hội nhi, chuyện của Vân Khinh, ngươi không cần để ở trong lòng, ta đã nhìn nàng từ nhỏ cho đến khi trưởng thành, tính cách cũng vô cùng tốt." Hoàng hậu đứng lên, trong điện, đèn sa (chụp đèn bằng vải lụa) màu vàng nhạt phát ra ánh sáng nhu hòa, càng làm nổi bật hơn vẻ đẹp lộng lẫy của nữ tử.

"Tương lai hoàng nhi hẳn là người kế vị của Nam Triều ta, mà chiếu theo tổ huấn....., tất phải một hồi đại nạn, sinh ở hoàng thất, tránh không khỏi vận mệnh." Trên mặt nữ tử lộ ra vẻ lo lắng, tuy không muốn nhưng đành bất đắc dĩ lắc đầu.

Bách Lý Hội biết, ngôi vị hoàng đế từ trước đến nay là truyền cho đứa con lớn tuổi nhất, mà Tập Ám, phía trên còn có ba ca ca. Nàng vẫn cho là loại sự tình này, cùng nàng là xa không thể chạm,

https://thuviensach.vn

chỉ là đã quên, bản thân mình đã gả cho một nam nhân, là đứa con cưng của thiên tử.

"Phụ thân của Vân Khinh, là Tể Tướng của Nam Triều ta, thế lực trong triều không thể khinh thường. Hoàng nhi lại nắm binh quyền trong tay, trận đánh này liền có phần thắng hơn." Hoàng hậu trở về bên người Bách Lý Hội, kéo nàng tới phía trước cửa sổ điêu khắc bằng hồng trắc, "Sứ mệnh làm vua chỉ có thể rơi ở trên người hắn, mấy ca ca của hắn quá vô dụng, sẽ dễ dàng phá hủy đi giang sơn xã tắ

"Mẫu hậu, ta hiểu rõ." Bách Lý Hội theo cửa sổ mở nhìn ra ngoài, thâm cung, một điểm cũng không rõ ràng, không đếm được cung điện, cũng không đếm được các kiểu mỹ nữ. Một đời bày ra vẻ mặt nồng nhiệt, chỉ vì nụ cười của quân vương.

Nếu như, Tập Ám thực sự trở thành hoàng đế, bản thân mình chắc chắn sẽ vào ở thâm cung, giai lệ tam thiên, hắn làm sao chỉ đến chỗ một người?

"Hội nhi, so sánh mà nói, ngươi rất may mắn, hiện tại chúng ta cấp cho Vân Khinh, cũng chỉ có thân phận chánh phi mà thôi." Hoàng hậu theo tầm mắt của nàng nhìn về phía từng dãy hậu cung âm u kia, "Khi đó, mẫu hậu cũng cực kì bài xích nơi này, chỉ là, yêu một người, cũng chỉ đành tiếp nhận tất cả những thứ hắn mang đến."

Bách Lý đồng ý gật đầu, nàng không dám xác định lòng của Tập Ám, nhưng lại hiểu rõ, bản thân mình là yêu nam tử này.

Một đời một kiếp, nếu như may mắn, cùng hắn trải qua khó khăn, cùng hắn vui vẻ, cùng hắn sống, cùng hắn chết.

"Mẫu hậu, ngài yên tâm, ta sẽ cùng với Vân vương phi sống hòa thuận." Mặt Bách Lý Hội giãn ra, một nữ không tranh như thế, làm sao khiến người ta không thương tiếc đây?

Hoàng hậu nghe xong vui mừng cầm tay Bách Lý Hội, nhìn nhìn ngoài cửa sổ: "Đi thôi, chắc là tiệc tối cũng đã kết thúc rồi."

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội nắm chặt cuốn tranh trong tay, đi theo phía sau, tâm lại nhẹ nhàng bay ra ngoài. Trở lại trong điện đối với Tập Ám vẫn cứ như vậy, mãi cho đến khi xuất cung, mới thu lại thần trí.

"Làm sao vậy, Hội nhi?" Tập Ám cầm lấy bức họa trong tay nàng, mở ra, "Nương ngươi?"

Bách Lý Hội gật đầu như khúc gỗ, chậm rãi tựa đầu vào vai nam tử.

Bản thân mình hỏi hắn chuyện nạp phi, hắn cũng không chút nào giấu diếm mà thừa nhận, chỉ riêng không nói tới quyền lực kết thân.

Một nam nhân kiêu ngạo như vậy, lần đầu tiên, Bách Lý thấy được hắn là thân bất do kỷ, không nhịn được đem đôi tay quấn thật chặt lên cánh tay hắn, an tâm nhắm nghiền hai mắt.

Tập Ám nghĩ rằng nàng là tưởng niệm mẫu thân, liền để dựa vào.

Xe ngựa nhàn nhã chạy chậm, theo từng đợt xốc nảy rất nhẹ, Bách Lý chậm rãi chìm vào mộng đẹp.

Xuân sắc thoạt nhiên ấm áp, sáng sớm, ánh mặt trời liền dẫn hơi lạnh của đám sương mù xông vào khe hở cửa sổ, Bách Lý Hội mở to mắt buồn ngủ, dụi dụi hốc mắt. Một tay tùy ý đặt qua bên cạnh, Tập Ám đã ra ngoài.

Đứng dậy đẩy cửa sổ ra, cùng với một cỗ sương mù trong lành, mùi hoa, Bách Lý Hội sung sướng hít một hơi thật sâu. Chỗ lương đình, Tiểu Lam cùng Tiểu Mai đang bận rộn bày bát đũa, ghế đá cũng vừa lau.

Bách Lý Hội lặng yên tiến lên, hai người thấy nàng đi tới, vội vàng buông công việc trong tay, cười nhìn về phía nàng.

"Mới sáng tinh mơ, chuyện gì lại cao hứng như vậy?" Chỉ khoát lên một kiện sa y, tóc tự nhiên buông thả xuống, vẻ mặt Bách Lý Hội lười biếng nhìn hai người.

Tiểu Lam thân thiết trải trên ghế đá một khối khăn gấm, liền lôi Bách Lý Hội ngồi xuống, "Hôm nay, Thủy Cơ làm bánh ngọt hoa

https://thuviensach.vn

mai cho chúng ta ăn đấy."

"Bánh ngọt hoa mai?" Bách Lý Hội nhớ tới, tại địa lao khi đó Thủy Cơ đã đề cập qua.

Vừa thấy bộ dạng vui vẻ của Tiểu Lam, Bách Lý Hội cũng không nhịn được cười ra tiếng: "Tiểu Lam, ngươi là tham ăn nhất rồi."

Tiểu Lam nghe vậy mặt đỏ lên, không ngừng xua xua tay: "Mới không phải, ta chỉ là tò mò muốn nhìn một chút mà thôi....."

Lời còn chưa dứt, Thủy Cơ đã bưng điểm tâm đi tới, màu hồng ẩn trong trắng, mơ hồ còn tỏa ra từng cỗ mùi thơm hoa mai.

"Oa, thơm quá." Tiểu Lam nhìn chằm chằm đĩa bánh ngọt hoa mai không dừng mắt, Bách Lý Hội cũng không nhịn được cầm lấy đũa: "Đều ngồi đi, đứng làm cái gì?"

Đi theo Bách Lý Hội, bình thường cũng quá quen với sự tùy ý, Tiểu Lam ngồi xuống đầu tiên, vừa định cầm lên ăn, dường như chợt nhớ tới cái gì, lấy từ trên tóc ra một cây ngân châm.

"Có thể Liễu phi kia lại vừa đưa ra cái phương pháp phá hư nào rồi, tuy là Thủy Cơ làm, nhưng cũng có thể là nha hoàn ma ma nào đó động tay động chân, cũng là không nói chính xác được." Điểm ấy tất cả mọi người đều đồng ý, cho nên Thủy Cơ cũng không có chút khó chịu nào.

Thấy điểm tâm không có vấn đề gì, Tiểu Lam mới thu hồi ngân châm, "Được rồi, có thể ăn rồi."

Bách Lý Hội kẹp một khối, cắn một ngụm nhỏ, "Ăn ngon, ngọt mà không ngấy."

"Ừ, ăn ngon thật, Thủy Cơ ngươi rất lợi hại nha....." Tiểu Lam cùng Tiểu Mai vui vẻ ăn, Thủy Cơ chỉ là cười nhẹ, thì ra, nhìn người khác vui vẻ, cũng là một loại hưởng thụ.

Liễu Như ở cách đó không xa, lạnh lùng nhìn chằm chằm các nàng, trên mặt lộ ra một tia hàn ý.

Nữ tử đi lên bậc thềm, Tiểu Lục phía sau gắt gao theo kịp.

https://thuviensach.vn

"Ôi, còn rất náo nhiệt?" Âm thanh Liễu Nhứ đột ngột phát ra khiến mọi người ai cũng giật nảy mình, Bách Lý Hội càng không vui hai hàng lông mày nhíu lại.

"Khụ....khụ....." Tiểu Lam kinh hãi, một ngụm bánh ngọt hoa mai mắc kẹt ở trong cổ, khuôn mặt đỏ bừng.

Thủy Cơ bên cạnh vội vàng vuốt lưng nàng, Bách Lý Hội cũng buông đũa trong tay xuống, "Tiểu Lam, ăn từ từ....."

Trừ bỏ Bách Lý Hội, ba người đều đã sợ hãi đứng lên, thối lui về sau lưng nàng.

"Quy củ trong phủ này khi nào lại tán loạn như vậy, cả nha hoàn cũng có khả năng cùng chủ tử cùng ngồi ăn với nhau rồi hả?" Liễu Nhứ đến gần ghế đá, đối diện Bách Lý ngồi xuống.

"Liễu phi, ngươi quản có phần hơi nhiều rồi? Các nàng là người của ta." Bách Lý nhìn Tiểu Lục sau lưng nàng liếc mắt một cái, lại đem ánh mắt chậm rãi chuyển về trên người Liễu Nhứ.

"Người của ngươi, vậy cũng là hạ nhân của Vương phủ thôi."

"Đúng, nhưng ngươi cũng là thiếp như ta, thân phận ngang nhau, muốn quản cũng là chuyện của Vân vương phi, ngươi, dường như vượt quá rồi." Bách Lý đem trà bên cạnh nhấp một ngụm, khi đặt lại trên bàn, đồ gốm chạm vào mặt đá cẩm thạch, phát ra tiếng va chạm rất nhỏ.

Liễu Nhứ nhất thời im lặng, thấy được Thủy Cơ sau lưng Bách Lý Hội, mới tiếp tụcThủy Cơ? Vừa nghe tên liền biết là không phải dạng nữ tử gia đình tử tế gì."

Thủy Cơ nghe vậy, khuôn mặt thoáng cái trắng bệch, chỉ đành phải cúi đầu thấp hơn.

"Vậy ý ngươi là, tên này không tốt hả?" Bách Lý Hội hơi tức giận mở miệng, hai nữ tử tranh cãi với nhau, lại luôn luôn đề cập đến người ngoài.

"Đương nhiên."

"Hừ, Tiểu Lục không có nói với ngươi sao? Tên Thủy Cơ, là Vương gia ban cho" Khóe mắt Bách Lý Hội mang theo ý cười, môi

https://thuviensach.vn

đỏ mọng khẽ cong lên một độ cong tuyệt mỹ, "Ta ngược lại cảm thấy rất dễ nghe."

Liễu Nhứ hung hăng trừng mắt liếc Thủy Cơ một cái, Bách Lý Hội thấy ba người đứng phía sau, tâm tình cũng đã không còn như lúc trước, "Chúng ta đi thôi."

Ba người theo phía sau thật sát, đi khỏi lương đình.

Liễu Nhứ đập một chưởng nặng nề lên bàn đá, vòng ngọc trên tay theo tiếng mà vỡ nát.

"Pằng" một tiếng, bánh ngọt trên bàn cùng nước trà bị vung vãi trên mặt đất, trên quần lụa mỏng của nữ tử, dính một chút màu nâu nhạt.

Nữ tử ngồi trên băng đá, lạnh lùng nhìn chằm chằm Tiểu Lục: "Lục Nô, ngươi một lòng đối với ta sao?"

"Nô tỳ không dám." Tiểu Lục gấp đến độ vội vàng quỳ xuống, tính tình Liễu Nhứ rất hay thay đổi, nàng không biết ban đầu đi theo nàng là đúng hay không, "Nô tỳ thật không biết, thời điểm Lục Nô biết Thủy Cơ, nàng cũng đã có cái tên này rồi."

"Hừ, ngươi nói ngươi có thể giúp ta cái gì? Hôm nay Bách Lý Hội được tân sủng, ta nhiều năm nỗ lực như vậy đều đã uổng phí rồi." Liễu Nhứ căm hận thắt khăn gấm trong tay, trừng mắt liếc Tiểu Lục một cái.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 3

https://thuviensach.vn

Chương 6: Lòng đau như tê dại

"Liễu phi, Liễu phi....." Xa xa một gã gia đinh Liễu gia chạy như bay mà đến, vừa dừng lại trước mặt liền từng ngụm từng ngụm thở hổn hển.

"Chuyện gì lại kích động như thế?" Liễu Nhứ không vui đứng lên, nhìn gia đinh trước mặt.

"Liễu, Liễu phi, lão gia gọi ngài trở về....., nói là, đại, đại thiếu gia, không tốt rồi." Gia đinh nói đứt quãng, cũng không kịp lau mồ môi.

"Cái gì? Ca ca như thế nào?" Liễu Nhứ lớn tiếng hỏi, hai mắt tràn ngập lo lắng.

"Lão gia chỉ nói, gọi Liễu phi ngài trở về, cái khác một câu cũng chưa nói."

Liễu Nhứ nhấc quần lụa mỏng đạp Tiểu Lực trên đất một cước: "Còn ngây ra làm gì, đi a."

"Dạ, dạ." Tiểu Lục vội vàng theo sát phía sau, ba người chạy ra khỏi Vương phủ.

Liễu phủ cách nơi này không xa, một chút thời gian liền đến nơi.

Liễu phu nhân thấy Liễu Nhứ trở về, vừa khóc lóc vừa nghênh đón: "Nhứ nhi a, Liễu gia chúng ta tuyệt hậu rồi a....."

"Nương, ngài đừng nóng vội, từ từ nói, có phải ca ca có chuyện gì hay không?" Liễu Nhứ gấp đến độ cầm lấy khăn lau chùi nước mắt ang tuôn trào mãnh liệt, ba chân bốn cẳng chạy tới nội viện.

Trong phòng Liễu Vân Tường, Liễu lão gia cùng với đại phu đứng trước giường, xung quanh tràn ngập sự đau buồn lạnh lẽo.

"Cha" Liễu Nhứ tiến lên giữ chặt ống tay áo nam tử, "Ca hắn làm sao vậy?"

https://thuviensach.vn

"Nhứ nhi a, vì sao, ông trời muốn diệt Liễu Gia ta a....." Liễu lão gia cực kì bi thương lảo đảo một cái, những người xung quanh vội vàng đỡ hắn ngồi xuống.

"Cha, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?" Liễu Nhứ nhìn ca ca trên giường, dường như ngoài suy yếu ra, cũng không có gì đáng ngại, nhưng mà cha cùng nương lại nói, Liễu Gia sẽ tuyệt hậu.

Thấy hai người đã sớm bi thương không nói ra lời, Liễu Nhứ vội vàng gọi đại phu ở một bên, "Ca ta đến cùng là xảy ra chuyện gì?"

"Hồi Liễu phi, Liễu công tử bởi vì thương thế quá nặng, mặc dù mạng được giữ, nhưng là....., nhưng lại mất đi khả năng sinh đẻ." Đại phu có chút thương tiếc lắc đầu, những người xung quanh nghe nói thế, khóc càng lợi hại hơn.

"Cái gì?" Liễu Nhứ chỉ cảm thấy một trận choáng váng, nhờ Tiểu Lục nâng đỡ, dựa vào ghế tựa bên cạnh ngồi xuống.

Liễu gia cũng chỉ có một Liễu Vân Tường là con trai, hiện tại, phụng dưỡng người già đều không thể dựa vào, thể chất như vậy, càng khỏi bàn đến việc mang binh đánh giặc.

Liễu Vân Tường vô lực tựa vào giường, trong lòng càng không thể tiếp nhận, " Biến, đều cút ra ngoài cho ta,....." Nam tử cầm lấy đồ vật trên giường ném về hướng mọi người, "Cút....."

"Tường nhi....." Liễu phu nhân muốn tiến lên, bị gối thêu phóng tới cản lại lời nói.

"Nương, chúng ta ra ngoài trước đi....." Liễu Nhứ đỡ nàng, để đại phu lui xuống, chỉ để lại một mình Liễu Vân Tường.

"Nhứ nhi, Liễu gia chúng ta, thật là xong rồi a....." Liễu phu nhân đau lòng muốn chết, khóc thét lên.

Cả nhà lẳng lặng ngồi, Liễu Nhứ càng thêm mệt mỏi nằm bò trên bàn. Nến trên đế đã đốt lâu lắm rồi, cũng không có người đi lên khơi tim đèn, ánh lửa càng cháy dữ dội hơn, "tách" một tiếng, sáp nến rơi trên tay nữ tử, lại không có cảm giác chút nào.

https://thuviensach.vn

Đêm gần khuya, Liễu Nhứ mới mang theo Tiểu Lục về tới Tây Quận phủ, không có sự ương ngạnh trước kia, tinh thần đã sa sút nhiều hơn một phần.

Một mình nằm trên giường, Liễu Nhứ không khỏi thì thào: "Món nợ này, liền ghi tạc trên người Bách Lý Hội cùng Thủy Cơ kia."

Nước Liêu cùng Nam Triều kí kết hiệp nghị hòa bình, cuộc sống, dường như cũng dần dần an ổn, không hề lo sợ nữa. Trên đường phố Trường An, khắp nơi đều có thể thấy được thương khách người Liêu lui tới.

Bách Lý Hội khi nhàn hạ sẽ hẹn gặp Vân vương phi cùng nhau ngồi một lát, hai nữ tử tài trí, cũng là có chút hợp ý.

Vân vương phi cũng không có mảy may oán giận gì Bách Lý Hội, cho dù nàng là chính thất, cho dù Tập Ám ít khiNữ tử thanh đạm như vậy, không so đo như vậy, cả Bách Lý Hội cũng là theo không kịp.

Tập Ám lại vào triều sớm, Bách Lý Hội dùng sớm bữa cơm liền dẫn Thủy Cơ cùng Tiểu Lam ra phố Trường An.

Vì tết âm lịch, mỗi cửa hàng trên đường phố đều treo đầy đèn lồng đỏ thẫm, cùng với câu đối ăn mừng, màu đỏ khắp bầu trời, làm cho tâm tình của người ta cũng đặc biệt tốt.

"Trường An, thực sự là xinh đẹp." Tiểu Lam tò mò đong đưa đầu, nhìn đông nhìn tây.

"Đúng, Trường An là kinh đô phồn hoa nhất, mỗi ngày thương gia lui tới cũng đếm hoài không hết." Bách Lý Hội cùng Thủy Cơ đi theo phía sau, khuôn mặt nhỏ nhắn vì đi đi lại lại mà ửng lên một tầng mây đỏ.

Trên đường phố bởi vì nhiều người mà có chút ấm áp, đám người nhốn nha nhốn nháo vui vẻ tấu lên tiếng nhạc. Ánh mặt trời bắn thủng vạn dặm, vô cùng tinh tế rơi xuống.

Tiểu Lam ở trước một quầy hàng bán trang sức liền dừng chân, trâm cài đơn giản, cùng với một ít trâm cài tóc. Kiểu dáng có hơi thô ráp, nhưng chế tạo ra lại hết sức mới mẻ.

https://thuviensach.vn

"Vị cô nương này, ngài thật sự là có mắt nhìn, trâm cài này hôm nay bán chỉ còn lại một cây thôi." Trên mặt chủ quán nở nụ cười nịnh nọt, ánh mắt nhìn chằm chằm trâm cài trong tay Tiểu Lam.

"Ta chỉ là xem một chút." Tiểu Lam buông cây trâm xuống, chờ Bách Lý Hội các nàng.

"Nhìn xem?" Ý cười trên mặt chủ quán nhanh chóng biến mất, có hơi chút không tốt lành gì nhìn Tiểu Lam, lời nói châm chọc nổi lên trong cổ.

"Cây trâm này có gì tốt? Kiểu dáng vụng về, màu sắc không đều." Bách Lý Hội đến đưa tiền, cầm lấy trâm cài cắm trên tóc Tiểu Lam đang khua tay múa chân, "Cho một cái mới mẻ đi, ngày mai liền ném."

Từ trong tay áo đưa ra một thỏi bạc đặt trên quầy hàng, Bách Lý Hội liền xoay người bước đi.

Chủ quán cầm bạc mừng rỡ như điên, vẫn không quên đuổi theo vài bước hô to: "Hoan nghênh lần sau lại đến a....."

"Hội phi, cây trâm này ta chỉ nhìn xem, lại đắt như vậy a?" Tiểu Lam vuốt ve cây trâm trên tóc, mang cũng không được, rút ra cũng không được.

"Bản thân cây trâm cũng không có đắt như vậy....." Bách Lý Hội ý tứ sâu xa nhìn Tiểu Lam liếc mắt một cái, thấy nàng một bộ dáng hồ đồ lờ mờ, bỗng chốc cười một cái, "Đi thôi, không phải là vẫn còn muốn ăn ngon sao?"

"Đúng a." Tiểu Lam cùng Thủy Cơ đi theo bên cạnh, đối với một người cách xa Trường An nổi tiếng như vậy, không thể nghi ngờ đúng là mới lạ.

Một thời đại hưng thịnh bề ngoại bình lặng, nhưng âm thầm lại tuôn ra dòng thác cuồn cuộn.

Dùng xong cơm ở bên ngoài, mua một chút đồ linh tinh, ba người liền trở về.

"Trường An thật sự là chơi rất vui." Trong tay Tiểu Lam bưng những đồ vật đã mua sắm, nhìn quanh bốn phía.

https://thuviensach.vn

"Nếu là thích như thế, hôm khác chúng ta trở lại." Bách Lý Hội đi ở phía trước, đối với nàng mà nói, nơi này chính là quen thuộc nhất, không có gì mới mẻ.

"Ừ, được." Tiểu Lam vui vẻ đi theo phía sau, không bao lâu, ba người liền về tới Vương phủ.

"Tiểu Mai, Tiểu Mai, xem Hội phi mua cho ngươi cái gì này." Tiểu Lam vừa vào nhà, liền tìm Tiểu Mai ở xung quanh, không phải nói là thân thể không thoải mái sao? Người đâu?

Đem đồ vật đặt trên bàn, Tiểu Lam liền chạy về nơi ở của mình.

Bách Lý Hội cùng Thủy Cơ ngồi xuống, đi cả nửa ngày, thật đúng là mệt mỏi.

Vừa mới ngồi xuống, liền thấy Tiểu Lam hốt ha hốt hoảng chạy tới: "Làm sao bây giờ, ta trở về liền không tìm thấy Tiểu Mai đâu, có người trông thấy Tiểu Mai bị Tiểu Lục kêu đi rồi, sẽ không có chuyện gì chứ? Làm sao bây giờ....." Tiểu Lam cấp bách nước mắt bỗng chốc liền trào ra, nhịn không được khóc thành tiếng.

Bách Lý Hội kinh phẫn đứng dậy, Vương phủ này, cũng là không có cảm giác an toàn quá rồi.

Liễu Nhứ cũng không ở chỗ của mình, ba người hỏi một nha hoàn ở trên đường, mới tìm được nữ tử đang uống trà ở lương đình, cùng với Tiểu Mai đang quỳ gối phía trước.

Vừa thấy Bách Lý Hội tớiLiễu Nhứ chỉ là tùy ý đưa mắt nhìn, tiếp tục uống trà trong chén.

"Tiểu Mai" Bách Lý Hội tiến lên, một tay đỡ cánh tay nàng, "Đứng lên....."

"Hội phi....." Lòng Tiểu Mai nóng lên, theo lực cánh tay đứng lên, bất đắc dĩ quỳ quá lâu, dưới chân lảo đảo một cái.

Tiểu Lam thấy thế bước lên phía trước đỡ nàng, Thủy Cơ tiện thể giúp nàng vò nhẹ đầu gối đau đớn tê dại.

"Liễu Nhứ, ngươi có tư cách gì bắt nha hoàn của ta quỳ xuống trước mặt ngươi?" Bách Lý Hội không giận mà uy, nhấc làn váy,

https://thuviensach.vn

ngồi xuống trước mặt nàng.

"Muội muội, ta đây là giúp ngươi quản giáo a, hơn nữa, nàng chẳng phải là nha hoàn của vương phủ sao?" Liễu Nhứ nheo mắt lại chăm chú nhìn Bách Lý Hội, trong mắt, trong lòng, đều là hận ý vô tận.

"Người của ta không cần ngươi quản giáo, việc này ta đã sớm nói qua, ngươi dường như lại muốn vượt qua. Liễu Nhứ, ngươi hẳn là người thông minh, cần gì phải năm lần bảy lượt ngụy trang, có một số việc, lòng dạ chúng ta không phải đã biết rõ rồi sao?" Bách Lý Hội để ý hành lang dài dưới mái hiên đền, ánh mắt như có một lực xuyên thấu, nhìn về phía hậu viện.

"Ha ha ha....." Liễu Nhứ không thể ức chế bật cười, "Đúng, đã sớm biết rõ lòng dạ nhau không phải sao? Chính là ta hạ độc ngươi, cũng là ta đem ngươi nhốt vào hậu viện, càng là ta sai người dẫn ngươi đi khỏi vương phủ, tâm như gương sáng hả, nhưng mà, ngươi có thể làm gì ta?"

Bách Lý Hội thu hồi ánh mắt, chỉ là nhẹ nhàng nhìn nàng một cái: "Ngày vẫn còn dài không phải sao? Ngươi cho rằng ngươi còn có thể một tay che trời?" Đã sớm biết rõ sự thật, nghe người như nàng nói ra miệng, giống như vân đạm phong thanh.

"Bách Lý Hội, không cần lừa mình dối người, ngươi chẳng lẽ không hoài nghi? Khẳng định là ngươi cũng đề cập qua cùng Vương gia đi? Hắn tin sao? Biết là ta thì thế nào? Quan trọng là, Vương gia căn bản sẽ không trị tội ta, cho dù hôm nay ta giết ngươi, hắn cũng sẽ không bắt ta phải đền mạng." Liễu Nhứ ngẩng đầu lên, ý cười dần dần tản ra, khóe mắt cũng là bất ngờ trượt xuống một giọt lệ, "Vì sao khi ngươi mới vào phủ, trừ Lý Như, chỉ có một thị thiếp là ta? Bởi vì đều bị ta trừ bỏ, Vương gia so với ai khác đều biết rõ, mà ta cũng không phải là rất tốt đến bây giờ

Này, chính là nút thắt vẫn quanh quẩn trong lòng Bách Lý Hội, lúc hắn không tin mình, bản thân chỉ nghĩ không hề có chứng cớ, lại quên rằng hắn so với ai cũng đều đã rõ ràng.

https://thuviensach.vn

"Ở dạ yến ngày đó, Vương gia liền đã cảnh cáo ta, bảo ta không được chạm vào ngươi nữa, ha ha, chung quy, chuyện gì cũng không thể gạt được hắn." Liễu Nhứ cười nhìn Bách Lý Hội, chỉ là, một giọt lệ kia im lặng buông rơi, cũng là mang theo một chút lạnh lẽo.

Mấy người phía sau đều im lặng, cũng là vô cùng kinh ngạc.

"Bách Lý Hội, ngươi nói đúng, ngày sau vẫn còn dài, mà ta đã có kim bài miễn tử, ngươi lấy cái gì để đấu với ta?" Liễu Nhứ ngạo nghễ đứng dậy, nhìn Bách Lý Hội không nói tiếng nào, khẽ cười lên tiếng, cảm thấy tâm trạng, đã vô cùng chua xót.

"Ngươi cho rằng ngươi đã đi vào lòng hắn sao? Nơi đó đã sớm hoang vu rồi, sẽ không còn có một ngày được trọng sinh (sống lại) đâu, Bách Lý Hội, ngươi cũng nên chết tâm đi." Liễu Nhứ nhìn xuống nữ tử liếc mắt một cái, liền đi ra khỏi lương đình.

Tiểu Lục đuổi theo sau đó, lúc đi qua bên người Tiểu Lam, ánh mắt, bất ngờ gặp nhau, Tiểu Lam há miệng thở dốc, cũng là im lặng, như là người lạ.

Đôi tay Bách Lý đặt lên huyệt thái dương, suy nghĩ vô tận bay tràn ra, nhưng thế nào cũng không thể thông suốt.

"Muốn báo thù sao?"

"Ngươi hy vọng nghe được cái gì hả? Ngươi yên tâm, ta không có năng lực bắt nàng phải thế nào cả....."

"Không, không đủ độc ác sẽ không xứng làm nữ nhân của ta."

"Ta không phải là muốn ngươi hại người, chỉ là cho ngươi có thể tự bảo vệ mình, không bị thương tổn."

"Ngươi tin lời ta nói rồi hả?"

"Có lẽ chính ngươi cũng không rõ ràng, Nhứ nhi là người như vậy."

Ý tứ của Tập Ám chính là, nếu như kẻ khác làm hại mình, phải tâm ngoan thủ lạt, nếu là Liễu Nhứ, phải là chuyện cũ bỏ qua

Bách Lý Hội cuối cùng cũng rõ ràng, lúc mình nói với hắn ngày ấy, hắn tin, nhưng chỉ là không nghĩ ra? Vì sao? Chỉ bởi vì sủng ái?

https://thuviensach.vn

Ba người ở sau lo lắng nhìn Bách Lý Hội, Thủy Cơ bất đắc dĩ dùng tay ra hiệu, nàng bây giờ chắc chắn rất loạn, để nàng yên lặng một chút cũng tốt.

Hai người dìu Tiểu Mai đi ra khỏi lương đình, mặt trời ngả về tây, chỉ lưu lại duy nhất một mình Bách Lý Hội.

Ráng mây nhiễm một góc trời, lại mất đi hào quang trong mắt thế nhân, màn vải đỏ sậm, bôi vẩy lên đình viện tịch mịch, tạo nên một tầng dư vị vô tận.

Bách Lý Hội cực kì mệt mỏi nằm trên mặt bàn, sợi tóc khẽ buông xuống, góc lụa mỏng bay lên, hai tay vô lực mở ra, vuốt ve mặt bàn đá cẩm thạch trơn bóng. Gò má tựa sát trên mặt bàn, trơn bóng, lành lạnh. Một ít tóc buông rơi, che lấp đôi mắt mông lung.

Tất cả, dường như mờ mịt đi, ai là người có tội?

Tập Ám một thân thường phục, ánh chiều tà chiếu vào bóng dáng cao lớn của hắn, càng lộ vẻ mị hoặc.

Bước đi kiên nghị tiến lên vài bước, Bách Lý Hội chỉ cảm thấy thân thể bị nhấc nhẹ, liền rơi vào một lồng ngực ấm áp.

Nam tử nhẹ phẩy qua sợi tóc hơi ẩm ướt của nàng, một đôi mắt sưng đỏ nửa rũ xuống, lông mi nồng đậm dính liền vụt sáng lên. Bách Lý Hội lắc đầu tránh hai tay của hắn, cúi đầu, chôn thật sâu vào cần cổ hắn, không muốn dậy.

Đôi tay Tập Ám dán lên lưng nàng, cảm giác được thân thể dưới mình, truyền đến từng cơn run rẩy, không nhịn được càng ôm chặt hơn.

"Tập Ám....., vì sao ở trong mắt ngươi, ta không thấy chính mình?" Thanh âm của Bách Lý Hội ngăn cách mấy tầng vải vóc, rầu rĩ truyền vào tai Tập Ám.

Nam tử nhẹ thối lui thân, hai tay nâng chặt khuôn mặt tinh tế của nàng, cùng nàng tầm mắt giao nhau, "Nhìn rõ đi, trong mắt ta quả thực không có ngươi sao?"

Bách Lý mở to hai mắt đẫm lệ, nhìn về đáy đầm thâm thúy của hắn: "Không có, không có, ta nhìn không thấy....." Nữ tử không

https://thuviensach.vn

ngừng lắc lắc đầu, lộ ra vài tia

Nàng thật sự nhìn không thấy, tâm của hắn thật sự hoang vu, bản thân mình không thể đi vào.

"Hội nhi....." Tập Ám mang theo vài tia rối ren giúp nàng lau đi lệ trào ra bên khóe mắt, "Nói cho ta biết, làm sao vậy?"

"Tập Ám, tâm ngươi ta vào không được rồi....." Nữ tử chỉ chỉ trái tim bên trái của hắn, trong ngực mình, nhưng cũng là đau đớn đến tê liệt.

Tập Ámm theo lời nhìn về chỗ trái tim mình, tiếp theo thần sắc phức tạp nhìn Bách Lý Hội, biểu tình như thế, nàng đọc không được. Chả trách, cả bóng lưng hắn cũng đều là cô đơn lạnh lẽo, hóa ra, tâm của hắn đã sớm hoang vu rồi.

"Tập Ám, ngươi để cho ta phải làm sao bây giờ? Để cho ta phải làm sao bây giờ?" Bách Lý mang theo vài tia oán giận nắm chặt đôi tay, hướng lồng ngực của hắn đánh xuống, thân thể cũng vì không ngừng di chuyển mà hơi thở có vẻ không ổn định.

Tập Ám vội vàng nắm lấy hai tay nàng, dùng sức đặt trên lồng ngực mình: "Ngươi nghe một chút, nơi này có ngươi, ngươi đã đi vào rồi."

"Tập Ám, vì sao, ngươi năm lần bảy lượt bênh vực Liễu Nhứ, vì sao?" Bách Lý không hiểu nhìn hắn, tiếng tim đập dưới tay hữu lực mà mạnh mẽ.

"Hội nhi, về sau, ta sẽ không để cho nàng tổn thương ngươi." Tập Ám nhìn lại nàng, giữa con ngươi mắt có một cỗ đau xót, mắt Bách Lý Hội như đâm bị thương, cư nhiên vẫn là không nhìn thấu, vì sao?

"Tập Ám....., vậy trước kia? Thương tổn ta đã từng chịu ai trả lại? Đau khổ của ta, ai bù đắp? Ta không có vĩ đại như thế, tha thứ? Ta dựa vào cái gì?" Bách Lý Hội không ức chế được gào thét ra tiếng, cả chính mình cũng sợ hết hồn, quả nhiên, hắn đều biết tất cả.

"Hội nhi....." Tập Ám ra sức trấn an nàng, cầm tay nàng càng chặt hơn nữa.

https://thuviensach.vn

"Vì sao? Ngươi không tin ta, thậm chí không nghe một câu giải thích của ta đã đem ta nhốt vào địa lao, khiến cho Thủy Cơ bị thương tổn, khiến cho lòng ta lạnh lẽo. Ngươi có biết hay không, thiếu chút nữa, chỉ kém một chút nữa, ta đã không thấy được ngươi rồi. Nhưng là, ngươi đều biết mọi thứ ở phía sau, lại cứ thờ ơ như vậy, Tập Ám, ngươi bảo ta làm sao tin ngươi hả?....." Bách Lý Hội dùng hết toàn lực đẩy tay hắn ra: "Ngươi tha Liễu Vân Tường, thậm chí không truy cứu Liễu Nhứ, là tâm ngươi mù, hay là trái tim ta mù?"

Tập Ám nhìn nữ tử không ngừng giãy giụa trước mặt, đáy lòng một trận co rút đau đớn, chỉ có thể đè nàng trở về bả vai mình, ôm thật chặt.

Bách Lý mềm nhũn đem đầu tựa lên vai hắn, trong miệng còn lẩm bẩm: "Ta không cần đi vào lòng ngươi, rất mệt....., ta cũng muốn đem ngươi, từ đáy lòng ta từ từ xóa hết đi....."

"Không thể!" Tập Ám lật thân thể nàng lên, chống lại con ngươi thất thần của nàng, "Trong lòng ngươi chỉ có thể có ta....."

Bách Lý Hội lờ lờ nhìn nam tử, trong lòng chợt lạnh lẽo, vô lực nhắm hai mắt lại.

Tập Ám, sao ngươi vẫn không hiểu đây?

Tập Ám, trong lòng ngươi, là có người, hay từ trước đến nay vốn không có người?

Ta coi là cái gì đây?

Tập Ám ôm lấy nàng trở về phòng, thân mình Bách Lý Hội co rúc thành một đoàn, nhắm mắt lại, không muốn mở ra nữa.

Đặt nàng trên giường, Tập Ám cầm lấy chăn gấm bên cạnh giúp nàng phủ lên.

Phẩy tóc rơi trên trán, Bách Lý Hội gạt bỏ lui về phía sau, đem chăn trên người kéo cao hơn đỉnh đầu.

Tay Tập Ám còn cứng ngắt giữa không trung, trong mắt, xen lẫn nhiều cảm xúc phức tạp, cả chính mình cũng không nói rõ được.

https://thuviensach.vn

Đợi cho tiếng bước chân của hắn xa dần, trong chăn mới truyền đến tiếng khóc cực kì đè nén của nữ tử.

Ủy khuất, cùng với muôn vàn không cam lòng.

Một chỗ khác, Liễu Nhứ đến gần ánh nến, tỉ mỉ tìm ra đầu mối của mọi thứ trong phòng.

Mùi vị quen thuộc quanh quẩn khắp phòng, tỉ mỉ vuốt ve chăn gấm trong tay, cảm xúc mát mẻ, nhưng cũng là không có chút độ ấm nào.

Đã bao lâu? Gian phòng này vắng vẻ đã bao lâu? Điêu lan ngọc trụ (đại khái là phòng đẹp đi), thì có ích lợi gì, chỉ càng thêm trống vắ

Thẳng đến khi bóng dáng cao lớn của Tập Ám bước vào phòng, Liễu Nhứ thu hồi thần trí, mừng rỡ tiến lên vài bước, "Vương gia, ngài đã tới.?"

Tập Ám trực tiếp ngồi xuống, ánh nến hắt vào trên tóc như mực của hắn, càng lộ ra vẻ u ám, "Liễu Nhứ, bổn vương mặc kệ ngươi đã nói gì với Hội nhi, kể từ hôm nay, ngươi đừng nghĩ sẽ lại giở trò gì, có phải hay không là ngại cuộc sống quá nhàn hạ rồi?"

"Vương gia, ngài yêu nàng ta thật sao?" Liễu Nhứ sâu kín mở miệng, gằn từng chữ, cũng là từng chữ rõ ràng.

Tập Ám ngửa mặt lên liếc nàng một cái, giọng nói gần như chậm chọc: "Ngươi tựa hồ như quản nhiều quá rồi."

Nữ tử chậm rãi lắc đầu, ngồi vào chỗ trước người hắn, đánh bạo vươn một tay xoa nhẹ lên ngực nam tử, "Nàng, đi vào thật sao? Trong lòng ngươi."

Thân mình Tập Ám có hơi chút bối rối nghiêng về phía sau, hai hàng lông mày nhíu lại thật chặt, thân mình cũng đứng lên.

Liễu Nhứ thu hồi bàn tay còn vương hơi ấm, nghiêng đầu nhìn về phía Tập Ám, cuối cùng nhịn không được tiến lên, từ phía sau vòng qua eo hắn ôm thật chặt, "Vương gia, chỉ cần ngài đem một chút đối xử tốt với nàng phân cho Nhứ nhi là tốt rồi, ta sẽ không tham lam nữa."

https://thuviensach.vn

Tập Ám nhẹ nhàng đem tay nàng tách ra, sải bước đi ra ngoài.

Thân mình Liễu Như mềm nhũn, tê liệt ngã xuống đất. Từng giọt từng giọt chất lỏng lạnh lẽo rơi xuống mu bàn tay, theo đường vân tinh tế di chuyển, cuối cùng bốc hơi ra xung quanh.

Người ngắm hoa đào đã không còn trở lại, cũng là, không còn kẻ nào ngắm nữa?

Vì sao? Yêu đều là nam nhân như vậy?

Tập Ám cũng không có quay về phòng, chỉ là yên tĩnh tựa vào một chỗ trên hành lang. Ngôi sao che nửa vầng trăng, rơi vãi hết bi thương.

Trong lòng, chỉ có vài câu chất vấn kia của Bách Lý Hội, thật sâu, từng cái nện vào vết thương vốn không chịu nổi chỗ trái tim.

Ánh trăng rọi trên mặt không tỳ vết của nam tử, hình thành một độ cong tuyệt mỹ, cũng cực kì không ân thực.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 3

https://thuviensach.vn

Chương 7: Thân tình nhạt như nước

Bách Lý Hội hỗn loạn tiến vào giấc mộng, chỉ là không bao lâu liền tỉnh.

Bốn bề một mảnh màu đen tịch mịch, ánh nến đã cháy hết từ lâu. Trên cửa sổ đóng chặt, chỉ có vài tia sáng mờ nhạt.

Cầm lấy áo choàng dày khoác lên người, Bách Lý Hội lần mò ra cửa phòng, vừa mới tiếp xúc với đêm lạnh lẽo, thân thể lơ đãng ở dưới áo choàng run rẩy, hai tay dùng sức nắm thật chặt cổ áo.

Chân ngọc trần trụi dẫm trên mặt đất bóng loáng, lạnh đến tận đáy lòng. Bách Lý Hội bước từng bước một, cẩn trọng đi, mỗi một bước đi, liền in lại trên mặt đất một dấu chân nhợt nhạt, trong nháy mắt rồi biến mất.

Cuối hàng lang, nam tử dựa lưng trên cột đá, hai mắt nhắm chặt lại, đầu hơi ngửa lên. Một tay tùy ý đặt trên đầu gối, trường bào màu đen dài chấm đất, theo gió lay động, giống như đang ngủ thiếp đi.

Vì sao, ngay cả một cái bóng lưng của ngươi cũng cô độc như vậy?

Bách Lý do dự tiến lên vài bước, nửa quỳ trước mặt hắn, theo mặt đất lạnh như băng ngồi xuống. Vươn ra một ngón tay, ở trong không khí nhẹ vẽ ra lông mày của hắn, đầu lông mày sắc nhọn như thế, mũi của hắn, kiên nghị như thế, môi của hắn, gợi cảm như thế.

Không muốn thu tay, Bách Lý Hội nhẹ nhàng đem đầu đặt trên bụng Tập Ám, an tâm nhắm nghiền mắt.

Chính là loại cảm giác này, thật thoải mái, tâm cũng bình tĩnh lại, cứ như thế này, lẳng lng dựa vào người mình yêu, thật muốn cả một đời, cứ như vậy mà dựa vào.

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội an tâm ngủ thiếp đi, đang ngủ lại không ngừng phát ra vài tiếng ho nhẹ: "Khụ....khụ....."

Lòng Tập Ám cả kinh, liền tỉnh dậy. Cảm giác được dưới bụng ấm áp, cúi đầu nhìn, một cái đầu nhỏ tựa sát vào nơi đó, còn thường cọ cọ vài cái.

Thân thể dựa vào thành lan can, hai tay đặt trên đầu gối, nhưng lại ngủ cực kì ổn định.

Giống như, gặp được một khuỷu tay an toàn, vẻ mặt nữ tử ngủ cứ yên tĩnh như vậy, giống như một đứa trẻ mới sinh.

Tập Ám không đành lòng đánh thức nàng, nhưng đêm lại lạnh như nước, chỉ đành phải nhẹ nhàng nâng nửa người trên, một tay nâng đầu của nàng, đem trọn thân thể dời ra ngoài. Nam tử nửa ngồi, đặt đầu nàng ở trước ngực mình, đôi tay khẽ dùng sức, liền bế lên.

Bách Lý Hội tất nhiên là không biết, nam tử lúc này, ôn nhu đến cực độ, như là đang che chở cho một thứ quý báu, trong mắt hắn, tất cả đều là nàng.

Thả bước chân nhu mềm nhẹ nhàng đánh vỡ ánh sáng phản chiếu trên mặt đất, nhìn từ đằng xa, bóng lưng của hắn, lại mất đi vài phần cô tịch.

Đem Bách Lý Hội ôm trở về phòng, vừa mới đặt lên giường, thiên hạ trong ngực liền tỉnh dậy. Hai tròng mắt khẽ mở ra, nhìn quanh một vòng, mới dừng lại trên người nam tử phía trước. Tay nhỏ bé nhanh chóng túm chặt lấy vạt áo trước của hắn không chịu buông, Tập Ám hơi lui về phía sau, lực đạo trên tay, càng gia tăng.

"Ta muốn cởi quần áo....." Tập Ám nhẹ giọng mở lời, tóc rũ xuống cọ xát bên má Bách Lý Hội.

Nữ tử không nói, hai tay túm chặt không biết là bởi vì bị lạnh, vẫn còn rất dùng sức, mười ngón tay dần dần trở nên trắng bệch.

Tập Ám mềm mại hạ thân mình, vẫn mặc y phục nằm bên cạnh Bách Lý Hội, nữ tử lúc này mới nới lỏng tay, tùy ý để hắn ôm ở trước ngực.

https://thuviensach.vn

Ánh sáng lóng lánh, hai người cứ im lặng tựa sát như vậy ở một chỗ, thân thể sưởi ấm lẫn nhau.

Khi Bách Lý Hội tỉnh lại, đã là sáng sớm, một thước ánh mặt trời nghiêng nghiêng xuyên qua, vừa mới mở mắt ra liền đối diện với chiếc cằm cương nghị của Tập Ám.

"Tỉnh?" Tập Ám đem chăn kéo lên, cũng nhích nửa người ngồi dậy.

"Tại sao ngươi không đi lâm triều?" Bách Lý Hội nâng đầu, nửa người trên tựa vào ngực hắn, mắt vẫn còn hơi s

"Không đi, ở cùng ngươi." Tập Ám lấy ngón tay chải vuốt mái tóc đen của nữ tử, ánh mắt lộ ra ôn nhu hiếm thấy.

"Tập Ám, về sau, ngươi thực sự bảo hộ ta sao?" Bách Lý Hội nghiêm túc nhìn chằm chằm hai mắt của nam tử, không nghĩ muốn bỏ qua một chút nào.

Tập Ám nhẹ nhàng chậm rãi mở miệng, cũng là giọng điệu kiên định: "Phải". Một tay cầm tay nàng đặt trước ngực mình, "Ngươi đã sớm ở bên trong rồi."

Bách Lý Hội cúi đầu không nói, nàng biết, trong lòng hắn có một nút thắt, nút thắt này cứ để thời gian tháo gỡ đi.

Khi hai người thức dậy đã gần giữa trưa, tuy đêm qua không được nghỉ ngơi tốt, thế nhưng tinh thần vẫn tốt.

Dùng xong bữa trưa, Tập Ám liền ra ngoài, về tới Trường An, tựa như càng thêm bận rộn.

Bách Lý Hội hết sức rãnh rỗi ngồi ở tiền sảnh, nhìn Tiểu Lam cái có cái không gục xuống ngủ gà ngủ gật, cái đầu giống như gà con mổ thóc từng điểm từng điểm. Bách Lý Hội không nhịn được cười lên tiếng: "Tiểu Lam, nếu buồn ngủ thì trở về nghỉ đi."

Tiểu Lam bỗng chốc bừng tỉnh, nhìn mấy người trước mắt chứa đầy ý cười, khuôn mặt cũng đỏ lên: "Tối hôm qua nằm mơ."

"Hội phi, Bách Lý phu nhân và tiểu thư tới." Một ma ma không đúng lúc đi vào, đi theo phía sau là đại phu nhân cùng Bách Lý Mạn Song.

https://thuviensach.vn

"Hội nhi, hôm nay nương cùng muội muội đến thăm ngươi một chút, mấy ngày không thấy, vi nương thực nhớ ngươi." Đại phu nhân nở nụ cười, tiến lên vài bước nắm tay Bách Lý Hội.

Bách Lý Mạn Song nhìn bốn phía đánh giá, vương phủ quả nhiên là khí phái, mức độ kiêu sa cũng thấy rõ.

"Đại nương, ngọn gió nào đưa cái ngươi tới đây, Tiểu Lam, dâng trà." Bách Lý Hội khéo léo rút tay về, trở lại chỗ ngồi: "Ngồi đi."

"Được, được....." Đại phu nhân kéo Bách Lý Mạn Song, ra hiệu cho nàng ngồi xuống, nữ tử có chút không cam lòng thuận thế ngồi xuống, không liếc nhìn Bách Lý Hội lấy một cái.

"L như vậy, gần sang năm mới, ngươi cũng không có đi đâu, ở trong nhà buồn tẻ, cho nên ta liền nghĩ, dẫn muội muội ngươi tới thăm một chút." Đại phu nhân nhận lấy trà trong tay Tiểu Lam, nụ cười trên mặt vẫn không giảm.

Thăm ta? Bách Lý không khỏi cười lạnh, lúc nào thì, quan tâm đến mình như vậy?

"Đại nương vất vả rồi, Tiểu Mai phân phó phòng bếp chuẩn bị nhiều thức ăn một chút." Bách Lý Hội vẫy tay ra hiệu cho mấy người lui xuống, nàng muốn nhìn một chút trong hồ lô của hai mẹ con này đến tột cùng là bán thuốc gì?

"Bách Lý Hội, Vương gia đâu?" Bách Lý Mạn Song ngạo mạn hất cằm lên, lúc này mới đem ánh mắt nhìn thẳng nữ tử phía trước.

"Vương gia? Chẳng lẽ hắn đi nơi nào cũng cần phải nói cho ngươi hay sao? Hắn là phu quân của ta." Bách Lý Hội cười nhìn nàng ta, tâm tư của nàng, không cần đoán cũng biết.

Bách Lý Mạn Song hung hăng nhìn chằm chằm Bách Lý Hội, hai nữ tử, từ nhỏ đã thủy hỏa bất dung. Bầu không khí, ngưng trệ lại bị phá vỡ, đại phu bên cạnh thấy thế, vội vàng kéo tay áo của Bách Lý Mạn Song, không đổi sắc mặt bóp nàng ta một cái.

Lông mày nữ tử giãn ra, khóe miệng âm ngoan nhếch lên, không để lại một chút dấu vết nào.

https://thuviensach.vn

Từ nhỏ hai người đều vô cùng hiểu rõ lẫn nhau, Bách Lý Hội đương nhiên hiểu rõ tính nàng. Nàng đối với cái nhà ấy, đã sớm không còn một tia lưu luyến, nói là tâm ngoan độc cũng được, vong ân cũng được. Mình không quan tâm.

Đại phu nhân thấy hai người đều nghiêm mặt lên, buộc lòng phải đi ra hòa giải: "Hai tỷ muội như thế nào vừa thấy mặt liền xị mặt ra thế, sau này làm sao ở chung hòa thuận được a?"

Hóa ra, vẫn là mục đích ấy, rốt cuộc cũng sáng tỏ.

Bách Lý Hội đứng lên, đi tới trước mặt hai người, màu vàng óng ánh vỡ vụn chiếu trên mặt trắng nõn của nữ tử, quét lên trên đâu chỉ là dư vị của ánh sáng. Vẻ mặt đại phu nhân sửng sốt, chột dạ cúi đầu, nàng, giống như vừa thấy được nữ tử như hoa kia.

"Đại nương, vào hoàng thất, ngươi cho rằng là tốt sao?" Bách Lý Hội cúi đầu nhìn hai người, đáy mắt, thậm chí mang theo một chút thương hại.

"Đương nhiên, không n vinh hoa phú quý, chỉ riêng Vương gia, một nam tử như vậy, ai không yêu?" Bách Lý Mạn Song không chút nào che giấu đứng lên, ánh mắt cùng đối diện với Bách Lý Hội, tự tin ung dung.

"Ha ha ha....." Bách Lý Hội không ngừng được mở miệng cười to, thân mình có hơi nghiêng về phía sau, trong mắt lóe lên nhiều điểm sáng trong: "Như vậy thì hắn a? Ngươi dùng cái gì để cướp trái tim của hắn, hả?"

"Bách Lý Hội, ta tự có biện pháp của ta, ngươi chỉ cần để cho Vương gia nạp ta làm thiếp cũng được." Bách Lý Mạn Song không chút nào rụt rè thân mình đứng thẳng, cho dù là có việc cầu người, cũng sẽ không nói một tiếng mềm dịu.

Bách Lý Hội xoay người đi tới vài bước, khi quay trở lại, chỉ có đơn giản ba chữ: "Dựa vào cái gì?"

Nữ tử hiển nhiên nhất thời không phản ứng kịp, ngây ngốc một lát sau, mới vặn vẹo đôi mi thanh tú, phát ra âm thanh run rẩy: "Ngươi nói cái gì?"

https://thuviensach.vn

"Ta nói, dựa vào cái gì?" Bách Lý Hội từng chữ từng chữ lặp lại rõ ràng, con mắt sắc nhọn liếc nhìn hai mẹ con, "Ngươi cho rằng gả vào vương phủ đơn giản như vậy? Hừ, Tập Ám hắn sẽ không cưới nữa, ít nhất, sẽ không phải là ngươi."

"Ngươi....." Bách Lý Mạn Song đè nén chỉ vào nữ tử, cả đại phu nhân cũng đứng lên: "Hội nhi, ngươi....."

"Nếu như nghĩ muốn bấu víu lấy cánh cửa thân hôn này, ta khuyên các ngươi vẫn là ngoan ngoãn đi, không cần phải nghĩ ra cái chủ ý lệch lạc nào nữa. Nếu không, nương gia (nhà mẹ đẻ) này, ta cũng không cần nữa." Thân tình như vậy, vốn là đạm bạc như nước, liên quan tới, cũng chỉ có nam tử kia cùng bản thân mình có cùng huyết thống mà thôi.

Lúc này ánh mắt của Bách Lý Hội sáng rực, thần thái lạnh nhạt trên mặt cũng phấn chấn lên, kèm với hô hấp đều đặn, làm cho lời nói giống như một loại mê hoặc.

Thần sắc đại phu nhân nghiêm túc hai tay xoắn lại, nàng nhớ rõ nữ tử này, hẳn là giống với mẫu thân, ẫn nhẫn không tranh đấu mới phải, như thế nào lại lạnh thấu xương như vậy? Một cỗ áp bách đột nhiên tới như vậy, ép nàng có chút không thở nổi.

"Mạn Song, không thể quá đáng với tỷ tỷ." Đại phu nhân quát bảo nữ nhi, dù sao cũng là thân phận Hội phi, cũng có vài tia cố k

Bách Lý Mạn Song thân hình vừa chuyển liền ra khỏi tiền sảnh, đại phu nhân vội vàng đuổi theo phía sau cấp bách gọi: "Mạn Song, ngươi, ai....."

Nhìn hai người đi ra ngoài, trên mặt Bách Lý Hội nở một nụ cười nhạt, dường như còn mang theo một chút hả hê, cùng với một chút giảo hoạt được che giấu. Nữ tử cười sang sảng bừng bừng trên mặt, nở ra sáng lạn.

"Mạn Song, Mạn Song, ngươi chậm một chút, đây chính là vương phủ....."Đại phu nhân đuổi sát phía sau, bước lảo đảo tăng nhanh hơn.

https://thuviensach.vn

"Ai nha, người nào không có mắt?" Ở chỗ rẽ ngoặt Bách Lý Mạn Song cùng Liễu Nhứ bất ngờ đụng vào nhau, hai nữ tử đều không khỏi nhìn đối phương.

"Liễu phi xin tha lỗi." Đại phu nhân đột nhiên quỳ xuống, một tay vẫn không quên kéo góc váy của Bách Lý Mạn Song.

Liễu Nhứ vừa định nổi giận thì nhìn rõ ràng hai người phía sau, vội trưng lên nụ cười: "Ôi, nguyên lai là người nương gia của Hội phi a, đứng lên đi."

"Tạ Liễu phi." Đại phu nhân thấp thỏm đứng dậy, nghe nói bản chất Liễu phi thủ đoạn độc ác, hôm nay chạm phải, không biết là phúc hay họa.

"Thế nào khuôn mặt nhỏ nhắn lại tức giận như vậy?" Liễu Nhứ nhìn kĩ càng Bách Lý Mạn Song, tuổi còn trẻ, vậy mà đã có vài phần tư sắc.

"Không, không có việc gì, chỉ là tiểu hài tử ở nhà nổi giận mà thôi, không cần để ý đến nàng." Đại phu nhân nào dám nói là bởi vì sao, chỉ sợ đến lúc đó ngay cả chết thế nào cũng không biết.

"Ha ha ha....." Liễu Nhứ cười ngồi xuống hành lang, lúc Bách Lý Hội mất tích, chuyện Bách Lý gia tới cửa đề nghị kết thông gia, còn tưởng rằng nàng không biết? Đôi mắt đẹp quét nhẹ tới khuôn mặt nữ tử, mang theo vài phần trêu tức.

"Ai ôi, chuyện lúc này của vương phủ, mới làm cho người ta phiền lòng a, không có một chút hơi thở con người, lạnh lẽo." Liễu Nhứ đúng lúc thả mồi, bộ dạng tự nhiên lau chùi tỉ mỉ bảo dưỡng móng tay.

"Vương gia nạp tân vương phi sao? Liễu phi ngài quá lo lắng rồi." Đại phu nhân xem xét kỹ lưỡng sắc mặt nữ tử, ở tại tầm mắt hai bên đổ vào bên trong, phát giác một tia manh m

"Nói không sai, nhưng hôm nay Hội phi của Bách Lý gia các ngươi lại được tân sủng, chúng ta đều đã xem như người cũ, ta a, thật muốn tìm một người để bản thân buông xuống, hảo hảo bồi

https://thuviensach.vn

dưỡng." Ánh mắt Liễu Như ở giữa hai người đưa qua lại như con thoi, ngụ ý sáng tỏ.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 3

https://thuviensach.vn

Chương 8: Chỉ vì hắn (thượng)

* Chẳng biết có thiếu câu nào không mà sao đã tới đoạn hai bên đàm phán rồi*

Liễu Nhứ cười duyên đứng dậy đỡ Bách Lý Mạn Song ngồi xuống: "Thật sự? Nhưng nàng là tỷ tỷ ngươi a?"

"Liễu phi yên tâm, tỷ muội các nàng từ nhỏ đã không hòa hợp, về sau, Mạn Song phải nhờ ngài chiếu cố nhiều hơn rồi." Đại phu nhân cùng Bách Lý Mạn Song trao đổi một cái ánh mắt, mừng rỡ không lời nào có thể miêu tả được.

"Về sau ta sẽ tận lực giúp ngươi, nhưng mà, trước khi vào vương phủ, trước tiên các ngươi phải giúp ta đối phó Bách Lý Hội, ta sẽ để nha hoàn đến thông báo cho các ngươi." Liễu Nhứ bắt được chỗ yếu của hai người, không cần phải ra đòn nghiêm trọng, khẽ nắm chặt, liền kiềm hãm chặt chẽ trong tay.

"Được, về sau chúng ta là người trên cùng một thuyền." Bách Lý Mạn Song nhìn nữ tử trước mắt, trong lòng cũng nghĩ, một ngày nào đó, ngươi cũng sẽ bị ta kéo xuống nước.

"Tốt lắm, ta không ở lâu với các ngươi nữa, bị người ngoài trông thấy không tốt." Liễu Nhứ đứng lên nhìn bốn phía, hai người vội tránh ra.

Đi được vài bước, nữ tử xoay người, nhìn mẹ con hai người xì xào bàn tán, khóe miệng nâng lên độ cong gần như nhạt nhẽo. Vào phủ? Hừ.

Mắt quả đào sáng lạn híp lại, giữa con ngươi hẹp dài lạnh lẽo đến cực điểm.

Chẳng biết lúc nào, gió mang theo một bông hoa nhẹ nhàng rơi vào trong tay nữ tử, chẳng bao lâu sau, chính mình cũng bềnh bồng như vậy, thuần khiết, lãnh đạm.

https://thuviensach.vn

Chậm rãi nắm chặt năm ngón tay, khi thả ra, đã là theo gió

Nữ tử thu hồi hồn vía đang thất lạc, bước ra khỏi hành lang.

Bách Lý Hội dựa vào cửa sổ hồng trắc, ngày ấm áp, mang theo mùi của ánh mặt trời đặc biệt quen thuộc, trải xuống.

"Hội phi, Hội phi....." Ma ma ban nãy lại chạy vào, Bách Lý Hội không vui ngồi thẳng lại, chẳng lẽ hai người còn không chịu buông tha.?

Đi theo phía sau ma ma là một gã nam tử trẻ tuổi, mặc trường sam xanh thẫm, dáng người thon dài đi vào đứng trong phòng, làm cho người ta chịu áp lực gấp bội.

Hai mắt không hề e dè nhìn chằm chằm Bách Lý, khóe miệng hiện ra ý cười như có như không, nam tử không nói lời nào, chỉ là ngồi thẳng xuống, tự nhiên rót trà trên bàn uống.

Bách Lý chỉ cảm thấy quen thuộc, nhưng nhất thời không nghĩ ra, chỉ có thể nhìn về phía ma ma bên cạnh xin giúp đỡ.

"Hội phi, đây là Minh Vương gia." Ma ma thấy nàng không nói, vội vàng nhắc nhở.

Đúng, trách không được quen thuộc như vậy, gia yến lần trước trong cung, đã gặp qua một lần.

Bách Lý Hội không được tự nhiên cúi người phúc thân: "Minh vương gia."

"Rốt cuộc nhớ ra rồi?" Nam tử mở miệng cười nhạo, ánh mắt không giảm đi.

Bách Lý Hội tránh đi ánh mắt nhìm chăm chăm như đốt sáng của người kia, bất an ngồi xuống bên cạnh nam tử, nhất thời không biết nên mở miệng thế nào.

"Ngươi là, Hội nhi?" Nam tử mở miệng hỏi, gọi thân thiết như vậy, từ trong miệng nam tử khác nói ra, có hơi chút lỗ mãng.

"Bách Lý Hội." Nữ tử trả lời ngắn gọn mà mạnh mẽ, né tránh đôi mắt dò xét của nam tử, thấy hắn không chút nào kiêng kị, liền không dấu vết trợn mắt nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

"Ha ha " Nam tử thẳng thắn cười ra tiếng, ý vị thâm trường nhìn nữ tử liếc mắt một cái, "Hội nhi....."

Bách Lý Hội bài xích quay sang chỗ khác, không hề liếc nhìn nam tử lấy một cái. Bầu không khí như vậy, có hơi áp bức làm cho người ta

Đang ở lúc Bách Lý Hội không biết phải làm sao, liền thấy được bóng dáng cao lớn đi vào đại sảnh, thân hình tuấn lãng khiến cho ánh mặt trời cũng không thể lan tỏa ra.

"Vương gia....." Bách Lý Hội kích động đứng lên, nghênh đón.

Tập Ám đi đến chỗ của nàng ngồi xuống, trên tay khẽ dùng sức, nữ tử liền vững vàng rơi vào lòng hắn.

"Làm sao hoàng huynh lại có nhã hứng đến phủ của bổn vương thế này?" Tập Ám nhìn về phía huynh trưởng bên cạnh, hoàng thất là như vậy, luôn có quá nhiều phòng bị, cả một thân huynh đệ cũng không mảy may tin tưởng.

"Vừa đúng lúc đi ngang qua, liền đi vào nhìn xem, từ lúc ngươi ra chiến trường, chúng ta cũng đã rất lâu không gặp mặt rồi." Minh vương gia thưởng thức cốc sứ thanh hoa trong tay, vẻ mặt tự nhiên nhìn về phía hai người.

Bách Lý Hội nghe câu được câu không cuộc trò chuyện của bọn họ, xê dịch thân mình lại muốn đi, bất đắt dĩ tay bên hông hơi dùng sức liền đè nàng trở lại.

"Ưm....." Mang theo vài tia kháng nghị vẫy vẫy hai chân, thấy người dưới thân lờ đi, Bách Lý Hội dứt khoát quay đầu đi, gối lên vai Tập Ám tự nhiên mà ngủ.

Tựa như, cảm thấy hô hấp có chút hỗn loạn, mở mắt ra, liền thấy khuôn mặt tuấn tú của Tập Ám đang bày trước mắt. cùng với, lưỡi ấm áp trong miệng mình nhẹ cướp đoạt.

Hai mắt nhắm chặt bỗng nhiên mở ra, Bách Lý Hội cảm thấy hô hấp dường như bị hấp thu đi, sững sờ không biết phản ứng gì.

https://thuviensach.vn

Hai tròng mắt thâm thúy tức thì trở nên hẹp dài ra, chỗ ót vừa dùng lực, hai người lại càng dán sát hơn.

Đầu lưỡi chạm nhau, mang theo mùi thơm nhàn nhạt, trằn trọc, lặp đi lặp lại, làm như vĩnh viễn cũng không đủ. Bách Lý Hội lần nữa nhắm mắt lại, hai tay ôm chặt lấy cổ nam tử, nửa người trên hơi nghiêng tới trước, yêu cầu càng nhiều hơn.

Mãi đến khi hơi thở của hai người lần nữa không ổn định, mới không cam lòng buông đối phương ra.

Tập Ám lấy tay vỗ về đôi môi sưng đỏ của Bách Lý Hội, cứ thế vuốt ve, "Nếm rất ng

"Ta cũng không phải đường." Bách Lý Hội hờn dỗi chọc chọc lồng ngực Tập Ám, dí dỏm mười phần.

"Ngươi so với đường càng ngọt hơn." Nam tử nắm lấy tay nàng đặt trong bàn tay, ấm áp đến cực điểm. Đem nàng đặt phía trước người, Tập Ám cúi đầu liền chôn trước ngực nàng, cách một lớp quần áo, khẽ cắn nhẹ một cái.

"Tập Ám....." Bách Lý Hội xấu hổ che trước ngực, nhìn vẻ mặt cười xấu xa của nam tử, một điểm dấu vết cũng không có.

Tập Ám khẽ dùng sức liền tháo đai lưng của nàng ra, một tay thừa dịp nữ tử còn chưa phản ứng được tiến lên xoa nhẹ sau lưng trơn bóng của nàng, Bách Lý Hội vung tay nhỏ bé đám nhẹ hai vai hắn: "Tập Ám, đây là đại sảnh a....."

Tay của nam tử tinh tế ở trên da thịt đốt lên lửa tình bất diệt, vết thương trên lưng đã lành từ lâu, không để lại chút dấu vết nào.

"Sợ cái gì? Đây là vương phủ....." Động tác trên tay Tập Ám không ngừng lại, cái yếm giấu ở bên trong quần áo theo khóe miệng nở nụ cười, rơi xuống đất.

"Ách....." Bách Lý Hội không phản ứng kịp, chỉ có thể để Tập Ám tùy ý ôm, hai gò má nhiễm lên màu đỏ ửng của tình dục.

.....

Hạnh phúc đi qua, một khi nhớ lại, sẽ là một cây độc dược trí mạng, cắn tâm cắn cốt, khắc vào linh hồn.

https://thuviensach.vn

Một ngày kia, nếu như phản bội, nhất định trở thành kẻ thù.

Liễu phủ

Trải qua vài ngày tĩnh dưỡng, Liễu Vân Tường đã có thể xuống giường đi lại, mất đi chút tàn bạo lúc trước, có hơn một phần tiều tụy.

Người một nhà lớn nhỏ ngồi xung quanh, Liễu phu nhân không ngừng đưa khăn lau nước mắt, nhìn Liễu lão gia bên cạnh càng thêm phiền muộn.

"Khóc, khóc, khóc, chỉ biết khóc." Liễu lão gia buồn bực cầm chén trà trong tay nặng nề ném lên bàn, dọa nàng nhất thời quên mất khóc lóc, chỉ là nghẹn ở trong cổ.

"Hừ, nếu không phải làLiễu gia chúng ta hôm nay sẽ không tới tình trạng này, muội muội cũng sẽ không thất sủng, nữ nhân kia chính là tai họa." Liễu Vân Tường mở miệng chữi mắng, giọng điệu tuy rằng vô lực chậm chạp, nhưng lại lộ ra một cỗ âm ngoan.

"Ta ngược lại muốn nhìn xem, là nữ tử như thế nào lại khiến cho nhà ta loạn thành như vậy." Liễu lão gia nhìn nhi tử mình liếc mắt một cái, ai, cũng là hắn quá háo sắc, mới dẫn đến nông nỗi tuyệt hậu ngày hôm nay.

"Cha, ngài đừng quá xúc động." Liễu Nhứ một tay đặt lên tay Liễu lão gia, đảo mắt bốn phía: "Hiện tại, Bách Lý Hội lại được độc sủng, nếu như chúng ta nói rõ ra như thế, thua thiệt sẽ chỉ là mình. Hơn nữa, Vương gia cưng chiều nàng như vậy, muốn tìm cơ hội, e rằng phải kiên nhẫn chờ thời cơ."

"Chẳng lẽ nhìn nàng ta từng bước một có quyền có thế hay sao? Lão tử sẽ không bỏ qua cho nàng." Liễu Vân Tường nghiến răng oán hận mắng, một chút kích động, mồ hôi lạnh trên trái lại chảy ròng ròng.

"Ca, ta hiểu ngươi nuốt không trôi giọng điệu này, Nhứ nhi làm sao lại không hiểu đây? Thù của ngươi, ta sẽ giúp ngươi báo." Liễu Nhứ đứng lên, lặp lại như một câu tuyên thệ rét lạnh: "Bên cạnh Vương gia, chỉ có thể là ta."

https://thuviensach.vn

"Nhứ nhi, Vương phi vương gia mới nạp thế nào? Ta xem quan trọng nhất là phải lôi kéo được nàng." Liễu phu nhân như là nghĩ đến cái gì đột ngột mở miệng: "Người ta cũng đường đường là Chính vương phi."

"Nàng? Chờ giải quyết xong Bách Lý Hội sẽ từ từ thu thập, theo ta thấy, nàng sẽ không đứng ở bất kì một bên nào, đối với ai cũng đều biết mà phòng thân." Trong đầu Liễu Nhứ hiện ra khuôn mặt dịu dàng của Vân vương phi kia, "Như vậy cũng tốt, đỡ phải vướng chân vướng tay."

"Đúng, nàng dù sao cũng là nữ nhi của tể tướng....." Liễu lão gia gật đầu đồng ý, huống hồ, cũng không tạo thành uy hiếp gì.

Liễu gia hết hi vọng, xem ra đối với bọn họ, thủ phạm chính là Bách Lý Hội.

Bởi vì thân phận Thủy Cơ đặc biệt, Bách Lý Hội liền thỉnh cầu Tập Ám cấp cho nàng một tiểu viện riêng, cử vài nha hoàn, cùng với vài tên bảo vệ.

Từ chuyện ở lương đình lần trước, Bách Lý Hội càng thêm cẩn thận, Tiểu Lam cùng Tiểu Mai chính là nha hoàn của mình, có lẽ cũng không có gì đáng ngại. Nhưng Thủy Cơ thì khác, từ lúc xảy ra chuyện trong địa lao, nàng liền thầm hạ quyết tâm, sẽ không để nàng phải bị thương tổn nữa.

Về phần Liễu Nhứ, Bách Lý Hội hiểu rõ cũng không có buông lỏng, cứ ôm một bụng đề phòng như vậy mà sống qua ngày, quả thật rất mệt mỏi.

Nếu như vứt bỏ hết thảy mọi trở ngại, bản thân thật muốn sống ở thảo nguyên mênh mông kia, mang theo mùi thơm tự nhiên, trải qua những ngày bình dị. Cả đời, cùng người duyên định, sống cùng nhau.

Bách Lý Hội cùng Tiểu Lam vội vàng chạy tới chỗ ở của Thủy Cơ, nha hoàn tùy thân nói nàng có việc gấp tìm các nàng.

Xuyên qua một con đường liền tới nơi, Bách Lý Hội nhấc làn váy bước vào sương phòng của Thủy Cơ, chỉ nhìn thấy nàng mềm

https://thuviensach.vn

yếu nằm trên giường, tóc cũng không búi, hai mắt sưng đỏ.

"Thủy Cơ, ngươi làm sao vậy?" Bách Lý Hội ngồi xuống ở trước người nàng, hai tay nắm chặt tay nữ tử, mười ngón tay lạnh cóng.

"Hội phi, ta....." Thủy cơ nhất thời khóc không thành tiếng, sắc mặt tái nhợt dọa người.

"Cuối cùng là làm sao vậy? Thủy Cơ ngươi đừng sợ....." Bách Lý Hội ôm nàng vào lòng, gấp đến độ không biết phải làm sao.

"Ta, ta mang thai rồi....." Thủy Cơ vung lên hai nắm đấm không ngừng đánh vào bụng dưới, Bách Lý Hội cùng Tiểu Lam thấy thế vội vàng một người một bên giữ chặt đôi tay không ngừng đánh của nàng.

"Mang thai?" Bách Lý Hội chỉ cảm thấy đầu một mảnh lờ mờ, suy nghĩ hỗn độn.

"Ta không cần nghiệt chủng này, ta không cần....."

"Thủy Cơ, ngươi hãy nghe ta nói, bình tĩnh một chút" Bách Lý giữ bờ vai nàng, dùng sức ép về phía mình, "Hắn, có khả năng là Vương gia? Ngươi không nên xúc động....."

Thủy Cơ nghe vậy im lặng một lát, kinh ngạc ngẩng đầu lên nhìn Bách Lý Hội: "Không, Vương gia đã lâu không chạm vào ta, ta so với ai đều hiểu rõ, chính là Liễu Vân Tường, chính là hắn....."

Thủy Cơ mất khống chế giãy giụa thân thể, hoàn toàn mất đi lý trí: "Các ngươi nói, ta phải làm thế nào, làm thế nào, hắn phá hủy cả đời ta a....."

Bách Lý Hội liều mạng ôm lấy thân thể nàng, không để nàng lộn xộn: "Thủy Cơ, Thủy Cơ....."

Tiểu Lam bên cạnh cũng gấp đến độ ôm sau lưng nàng, âm thanh run rẩy xen lẫn với quá nhiều hoảng loạn: "Thủy Cơ, ngươi đừng như vậy....."

Một hồi lâu sau, thân thể không ngừng giãy giụa dần lắng xuống, trong phòng rộng rãi, chỉ có tiếng thở dốc liên tiếp của ba nữ tử.

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội buông Thủy Cơ ra, gạt tóc đen bị mồ hôi thấm ướt qua hai bên, hai tròng mắt nhìn chằm vào đôi mắt trống rỗng của nữ tử kia: "Thủy Cơ, hắn hủy không được cuộc đời ngươi, chúng ta không cần đứa nhỏ này, ngày mai ta sẽ mời đại phu bốc thuốc cho ngươi."

Đôi mắt rời rạc của Thủy Cơ rốt cuộc cũng tập trung thành một điểm, chậm rãi đối diện với Bách Lý Hội: "Thật sao?"

"Đương nhiên là thật." Bách Lý cầm khăn gấm, lau chùi vệt nước mắt tràn đầy khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, "Số mệnh của mỗi người đều nằm trong tay mình, đều phải xem ngươi lựa chọn cuộc sống thế nào."

Thân thể Thủy Cơ mềm nhũn, vô lực nằm trên vai Bách Lý Hội: "Ta đã sai lầm một lần, không muốn lại thêm một lần nữa....."

Nữ tử nhẹ nhàng vỗ lưng nàng một mặt lẳng lặng an ủi: "Ngươi không có sai lầm, đừng suy nghĩ nhiều, hôm nay hãy nghỉ ngơi tốt một chút, ngày mai, tất cả đều sẽ qua đi."

Bách Lý Hội chậm rãi đỡ Thủy Cơ nằm xuống, Tiểu Lam vội vàng lấy chăn bên cạnh giúp nàng phủ lên: "Ngủ đi, không có chuyện gì....."

Thủy Cơ mệt mỏi nhắm nghiền mắt, một bộ quần áo ngủ trắng thuần, nhìn qua cả người càng thêm gầy yếu.

Sau khi xác định nàng đã ngủ thiếp đi, hai người mới bước ra cửa phòng, ai nói mùa xuân đã đến? Rõ ràng là lạnh lẽo thấu xương.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 3

https://thuviensach.vn

Chương 8: Chỉ vì hắn (hạ)

Trong viện, một nụ hoa tinh khiết sắp nở sáng long lanh, chống đỡ không được ngọn gió thổi đến, là nở? Hay là tàn? Tất nhiên là không ai biết.

Đèn sa ảm đạm, u lãnh chiếu ra bốn phía đình viện, đêm tối sáng tỏ, lòng người lại tối tăm.

Bách Lý Hội không biết bản thân trở lại vương phủ thế nào, vừa vào nhà liền thấy Tập Ám đứng khoanh tay, trong nháy mắt, trong lòng lại có một tia oán giận.

"Đã trở về rồi à." Vừa nghe thấy tiếng bước chân, Tập Ám xoay người lại, ôm Bách Lý Hội vào trong lòng: "Đi đâu?"

"Tập Ám....." Nữ tử chôn thật sâu trong ngực hắn, hai tay đặt lên phần lưng dày rộng của nam tử, không chịu buông tay.

"Làm sao vậy?" Tập Ám khẽ kéo thân thể nàng ra, nhìn kĩ khuôn mặt tiều tụy của nữ tử.

"Nếu không vì ngươi, Thủy Cơ nàng vốn có thể xuất giá thật tốt, sống thật tốt, vì sao nàng lại gặp ngươi....." Bách Lý nhìn thẳng vào đáy mắt của Tập Ám, đôi mắt như nước che kín một tầng hơi nước sáng trong.

"Thủy Cơ, rốt cuộc là làm sao?" Tập Ám không hiểu nhìn chằm chằm nữ tử, thuận thế ôm nàng vào trong ngực, đi về phía giường.

"Nàng....., nàng mang thai, làm sao bây giờ....., Tập Ám, người như Liễu Vân Tường không xứng....." Bách Lý Hội an tĩnh tựa trên vai nam tử, di chuyển một cái cũng không muốn.

Đôi tay trên eo nàng mất tự nhiên nhanh chóng siết chặt, giọng nói cũng mất đi vẻ trầm ổn ban đầu: "Ngày mai, ta sẽ an bài ngự y."

Đối với Thủy Cơ, hắn chưa bao giờ có tình, càng không hề yêu.

https://thuviensach.vn

Thậm chí không có một tia áy náy, hắn làm toàn bộ, bất quá là vì Bách Lý Hội mà thôi.

Trước mặt người khác, hắn vẫn là Tây Quận Vương lạnh lùng cực điểm.

Bách Lý Hội nghe nói nặng nề nhắm mắt, về sau, nàng nhất định phải chiếu cố thật tốt cho Thủy Cơ, nàng sẽ cho nàng ấy một căn nhà thuộc về mình.

Sáng sớm hôm sau, cùng với Tập Ám ngủ dậy liền đến chỗ ở của Thủy Cơ.

Mới ra khỏi đình viện, liền thấy Liễu Nhứ chạy vội đến, trên mặt tràn đầy lo lắng, mơ hồ còn kèm theo một chút vui sướng.

Nữ tử đi đến trước mặt Tập Ám liền vội quỳ xuống, hai tay túm chặt lấy vạt áo nam tử: "Vương gia, cầu xin ngài bảo vệ huyết mạch của Liễu Gia ta."

Bách Lý Hội nhìn hai người, tin tức lại nhanh như vậy, cả Liễu Nhứ cũng biết rồi.

"Liễu Nhứ, ngươi nghĩ có hơi ngây thơ rồi." Bách Lý giận dữ mở miệng, trong giọng nói hoàn toàn là sự căm giận.

Liễu Nhứ cũng không tranh cãi, chỉ là một mực nhìn chằm chằm nam tử phía trên: "Vương gia, gia huynh đã không có khả năng sinh đẻ nữa, Nhứ nhi chỉ cầu ngài vì Liễu gia bảo trụ hy vọng này, Vương gia, cầu xin ngài....."

Bách Lý cười lạnh nhìn nữ tử quỳ trên mặt đất, nhân quả báo ứng, cho tới bây giờ đều là công bằng. Nghiêng đầu nhìn về phía Tập Ám bên cạnh, môi mỏng lạnh lùng mím lại, đầu lông mày sắc nhọn, không nói một câu.

"Vương gia....." Liễu Nhứ bất an cấp bách gọi ra miệng, nửa người trên dựa vào hai chân của nam tử, ánh mắt thiết tha.

Tập Ám xoay người liếc Bách Lý Hội một cái, lúc này mới nhìn nữ tử trước mặt: "Nhứ nhi....."

"Vương gia." Trong con ngươi mắt Liễu Nhứ hiện lên một tia sáng, giọng nói cũng cao hơn một chút: "Nếu như, Thủy Cơ có thể

https://thuviensach.vn

lưu lại đứa nhỏ này, Liễu gia chúng ta hứa, nhất định sẽ lưu nàng lại, ta sẽ để ca ta cưới nàng, cho nàng một danh phận, cấp cho đứa nhỏ một thân phận.

"Liễu Nhứ, Liễu gia các ngươi làm hại nàng vẫn chưa đủ sao?" Bách Lý Hội phát ra âm thanh lạnh thấu xương, khuôn mặt trắng nõn vì kích động mà ửng đỏ lên một tầng nhàn nhạt, "Cưới nàng? Ngươi còn muốn hủy cả đời nàng sao?"

Liễu Nhứ thu hồi ánh mắt, oán hận nhìn về phía nữ tử: "Bách Lý Hội, ngươi làm sao biết được Thủy Cơ không đồng ý? Ngươi dựa vào cái gì?"

"Vậy ngươi dựa vào cái gì?" Nữ tử tuyệt nhiên lặp lại như vậy: "Ngươi dựa vào cái gì cho rằng nàng sẽ đồng ý?

Bách Lý Hội xoay người, đối diện với đôi mắt thâm thúy của Tập Ám, "Vương gia, ngươi cho là thế nào?"

Tại sao? Vừa đụng đến chuyện của Liễu gia, hắn lại không hạ được quyết tâm, lại một lần nữa, ở trong mắt hắn Bách Lý thấy được sự dao động.

Con ngươi âm u của Tập Ám, xuyên qua hành lang, hướng về phía người nơi xa: "Hay là hỏi chính Thủy Cơ đi."

"Thủy Cơ nói cực kì rõ ràng, nàng không muốn đứa nhỏ này, sẽ không....." Bách Lý Hội hơi ai oán nhìn hắn một cái, liền hướng về phía xa.

Tập Ám không nói một lời, bước ra khỏi Vương phủ. Bách Lý Hội cùng với Tiểu Lam cũng đuổi theo, Tiểu Lục đứng ở phía sau vội vàng nâng Liễu Nhứ dậy, giúp nàng phủi bụi đất dính trên đầu gối.

Khóe miệng Liễu Nhứ thoáng qua chút ý cười, hóa ra, ông trời cũng không phải quyết ý muốn diệt Liễu gia nàng.

Sắc mặc Thủy Cơ mệt mỏi nằm thẳng ở trên giường, nhìn thấy mấy người tiến vào, vội vàng muốn đứng dậy: "Gặp qua Vương gia, Hội phi."

https://thuviensach.vn

"Miễn đi." Tập Ám dẫn đầu bước vào trong phòng, ngồi xuống một bên, Bách Lý Hội bước đến trước giường ấn Thủy Cơ ngồi lại, đặt một gối thêu mềm mại làm đệm lót sau lưng nàng, để cho nàng có thể ngồi nửa người lên.

Thủy Cơ liếc nhìn hai người, cố gắng nở một nụ cười cực kì yếu ớt: "Hội phi, có thể để cho ta cùng nói chuyện riêng với Vương gia được không?"

Bách Lý Hội do dự nhìn nam tử bên cạnh, lại nhìn đôi mắt kiên định của Thủy Cơ, chỉ có thể bất đắc dĩ gật đầu: "Ừ, được.", giúp nàng đem góc chăn dịch lại cho tốt, liền đứng lên, "Tiểu Lam, chúng ta đi ra ngoài trước."

"Dạ." Tiểu Lam nhu thuận đi theo phía sau nữ tử, cực kì không quen với bầu không khí ngột ngạt này.

Trong phòng chỉ lưu lại Thủy Cơ cùng Tập Ám, thần sắc Bách lý phức tạp tựa vào cột đá, trong lòng rối ren.

Thủy Cơ nhìn nam tử ngồi bên cạnh, trường sam màu đen, làm nổi bật thêm sự mạnh mẽ rắn rỏi, âm u lạnh lẽo. Hắn, tựa hồ như đã quen với màu sắc này, vẻ mặt mị hoặc tà tứ, tại gần trong gang tấc. Cùng chính mình, cũng là xa tận chân trời.

Cũng chẳng bao lâu, cho dù may mắn được ngủ cùng giường, cũng không có được nửa phần yêu thương của nam tử này.

Thủy Cơ chua xót khẽ ngẩng đầu lên, bức nước mắt tràn tới khóe mắt trở về, lúc này mới bình phục trong lòng mở miệng: "Vương gia....."

Tập Ám nghe vậy nhìn nữ tử trên giường, chậm rãi đứng lên.

"Vương gia, ngài không phải là có chuyện muốn nói với Thủy Cơ sao?" Thông minh như nàng, khi vừa mới bước vào, thần sắc trên mặt hai người liền nhìn ra đầu mối.

Tập Ám bước đến trước mặt nàng, đôi mắt lạnh nhạt nhìn nữ tử liếc mắt một cái, liền xoay người: "Đứa nhỏ này....., ngươi định xử trí thế nào?"

https://thuviensach.vn

Thủy Cơ đạm bạc nở nụ cười, mất đi vẻ xinh đẹp ngày xưa, lại nhiều hơn một phần bình tĩnh: "Vương gia hy vọng Thủy Cơ xử trí thế nào?"

Bóng dáng cao lớn của Tập Ám cũng không hề cúi xuống, giọng điệu lạnh nhạt: "Sinh hắn ra, Liễu gia sẽ cho ngươi một danh phận."

Thủy Cơ yếu ớt nhìn nam tử trước mắt, trước giờ cũng không kiêng kị, yêu tận trong tâm hồn: "Vương gia, chẳng lẽ ngươi liếc ta một cái cũng cảm thấy chán ghét sao?"

Nam tử xoay người lại, Thủy Cơ đánh bạo, không để ý thân thể mềm nhũn, một tay kéo tay áo của hắn, khiến hắn ngồi trước mặt mình.

Khoảng cách gần như thế, dưới tay, nhiệt độ cơ thể nam tử cách mấy tầng vải vóc, truyền tới lòng bàn tay Thủy Cơ, ấm áp khiến nàng không đành lòng buông tay.

Nử tử nhẹ di chuyển nửa người trên, gắng sức chống lại hai tròng mắt hẹp dài của Tập Ám, "Vương gia, Thủy Cơ biết rõ, từ ngày đầu, đều là bản thân tình nguyện. Đến hôm nay, ta vẫn còn muốn hỏi một câu, vương gia, ngài đối với ta từng có tình cảm không?"

Ánh mắt như nước bởi có một phần hy vọng, mà trở nên sáng trong, cũng làm cho dáng vẻ đau bệnh trước kia cũng giảm đi mấy phần.

Tập Ám nhìn nữ tử trước mặt, liếc qua một cái, nhanh chóng mà kiên định: "Không có."

Tay lúc trước níu chặt cổ tay áo hắn, thoáng chốc buông xuống, liền rơi xuống chăn gấm, trả lời như thế, mới là hắn.

"Vương gia, ngài nói cái gì, Thủy Cơ đều nghe, không vì ai khác, chỉ vì ngươi....." Hai chữ Tập Ám này, lặng lẽ biến mất trong cổ nữ tử, nàng biết, bản thân mình không có tư cách.

Nữ tử vươn một tay, xoa nhẹ lên bụng bằng phẳng của mình, nơi này, nàng thai nghén con nối dõi của kẻ thù, nhưng vì người nàng yêu, mà sẽ sinh hạ hắn. Tập Ám đối diện với Thủy Cơ lúc này,

https://thuviensach.vn

lại có hơi luống cuống, dứt khoát đứng lên, mở cửa phòng đi ra ngoài.

Nghe được âm thanh, Bách Lý Hội vượt qua Tập Ám, tiến vào bên trong.

"Thủy Cơ....."

"Hội phi, đứa nhỏ này, ta sẽ sinh hắn ra." Thủy Cơ tựa vào giường, trên mặt đã không còn thấy bi thảm, lại kiên định hơn một phần.

"Thủy Cơ, có phải Vương gia đã nói cái gì đó với ngươi? Ngươi không cần phải ngốc như vậy, hắn sẽ hủy cả đời ngươi." Bách Lý Hội nhìn ra ngoài phòng, Tập Ám đã đi, chỉ lưu lại một đạo ánh mặt trời.

"Không liên quan đến chuyện của Vương gia, trời ban cho ta đứa nhỏ, ta cũng không có quyền cướp đi quyền sống của hắn." Thủy Cơ đem ánh mắt dời xuống bụng mình, trên mặt lộ ra một phần yêu thương rõ ràng: "Hội phi, được làm mẫu thân, không phải là niềm hạnh phúc lớn nhất của cả đời nữ nhân sao?"

Bách Lý Hội không thể tin lắc đầu: "Đây, thật là suy nghĩ của ngươi?"

"Đúng, Vương gia chỉ bảo ta chính mình lựa chọn mà thôi, chỉ là bản thân ta đột nhiên suy nghĩ cẩn thận, về sau, chờ ngươi trở thành mẫu thân, ngươi cũng sẽ hiểu." Thủy Cơ ý vị thâm trường nhìn Bách lý một cái, "Các ngươi không dễ gì để tiêu tan hiềm khích trước kia, cần gì phải vì ngờ vực mà tổn thương lòng nhau? Hắn là vương gia, nhưng hắn cũng là người bình thường, cần sự cảm thông của ngươi nhiều hơn, quan trọng là, đứng ở phía sau hắn, tin tưởng hắn."

Bách Lý Hội khẽ thối lui thân, ngỡ ngàng nhìn Thủy Cơ, cũng là xúc động sâu đậm.

"Nếu như, nút thắt của một người để ở trong lòng không tháo gỡ được, sao không bỏ qua nó, cứ thản nhiên đối mặt? Vương gia sủng ái ngươi, lúc này không thể tranh là sự thật, tuy rằng hắn

https://thuviensach.vn

không xử phạt Liễu phi, nhưng, hắn không hề yêu nàng, ngươi không nhìn ra sao? Người ta nói, trăm năm mới có thể đổi được hai người gần nhau, vậy thì phải thương tiếc. Thời điểm có thể sóng vai, cũng đừng quên cầm tay." Trên mặt Thủy Cơ nở ra một nụ cười hạnh phúc, hạnh phúc đây không vì cái gì khác, chỉ vì yêu cầu của một nam tử, cho dù là yêu cầu không thể đoán trước được.

Yêu hắn, liền nhất định vì hắn sống, vì hắn chết.

Tập Ám cũng không có hồi phủ, chỉ là ở trong xe ngựa bên ngoài, đợi Bách Lý Hội.

Vừa thấy nàng xuất hiện, liền xốc màn cửa lên, ôm nàng vào xe ngựa.

Xe một đường chạy đi, Bách Lý Hội tâm tình phức tạp dựa vào Tập Ám, theo làn đường chênh vênh, thường xốc nảy vài cái.

Qua hồi lâu, Bách Lý Hội mới lấy lại tinh thần, từ trong lòng Tập Ám ngồi dậy: "Như thế nào còn chưa đến?"

Nam tử đè nàng vào ngực mình: "Chúng ta không trở về phủ."

"Không về phủ? Đi đâu?" Bách Lý Hội nghi hoặc nháy nháy mắt, xốc màn trướng nhìn một chút.

Xung quanh là một mảnh xanh ngát, thoát ly khỏi cảnh huyên náo của trần thế, hơi mù trong mắt nữ tử cũng được quét sạch sẽ.

Xe ngựa dừng lại ở vùng ngoại ô, Bách Lý Hộ nhấc quần lụa mỏng, nhẹ nhàng nhảy xuống xe.

"Không nghĩ tới, ở Trường An còn có địa phương tốt như vậy." Nữ tử sung sướng nhìn về phía Tập Ám, nụ cười trên mặt cũng là sáng rỡ đến cực điểm.

Xung quanh nở đầy hoa dại không biết tên, hồng, đỏ....rực rỡ vô cùng, gần như là quyến rũ. Cả bầu không khí cũng nồng đậm hương thơm, thế gian hoa lệ.

Bách lý nằm ngửa trên thảm cỏ, nắng ấm đầu xuân chiếu xuống làm nàng có chút không mở mắt được, chỉ có thể lấy tay che trước trán, từ giữa kẽ tay, cảm thụ được vài tia sáng mặt trời.

https://thuviensach.vn

Tập Ám nằm xuống bên cạnh nàng, hai chân tùy ý bắt chéo lên nhau, thoải mái nhắm nghiền mắt.

Hương cỏ lơ l tỉ mỉ cọ cọ trên má, Bách Lý Hội bị ngứa lắc lắc đầu, theo đầu ngón tay nhìn về phía Tập Ám.

Một tầng ánh sáng phủ trên lông mày nồng đậm, cả khuôn mặt tà mị tuấn tú làm cho người ta đui mù.

Còn không kịp nhìn kĩ, nam tử đang nhắm mắt bỗng nhiên mở to mắt, đôi mắt sâu sắc thẳng tắp nhìn về Bách lý Hội.

Bách Lý Hội lấy tay che mắt trở về chỗ cũ, hai mắt giả bộ nhắm lại, Tập Ám buồn cười chuyển thân mình, đem tay che trên trán nàng kéo xuống.

Bách Lý Hội vẫn như cũ nhắm chặt hai mắt, chỉ là lông mi khẽ run đã sớm tiết lộ tâm trạng lúc này.

Chỉ cảm thấy một trận hơi thở ấm áp hướng về mình kéo tới, Bách Lý Hội nhịn xuống cảm giác ngứa, không nhúc nhích. Ngay sau đó, toàn thân đột ngột run lên, môi mỏng khêu gợi của Tập Ám đã ngậm chặt vành tai xinh xắn của nàng.

Thấy nàng vẫn là nhắm mắt ngủ, nam tử cười xấu xa dần dần tăng lực đạo, khẽ cắn nhẹ.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 3

https://thuviensach.vn

Chương 9: Tập Ám cam kết

Bách Lý Hội vô lực mở mắt ra, cười vươn một tay đẩy bả vai nam tử: "Thật là nhột."

"Ngươi không phải là đang ngủ sao?" Tập Ám khẽ cười nâng đầu, nằm nghiêng trên thảm cỏ.

Bách Lý Hội sờ sờ vành tai ẩm ướt, không thừa nhận nhìn nam tử: "Đúng là đang ngủ, lại bị ngươi làm cho tỉnh rồi."

Tập Ám chợt xoay người, hai tay chống hai bên người Bách Lý Hội, nửa người trên nhô lên chặn lại ánh sáng phía trên nữ tử, hai tròng mắt sáng lên rực rỡ.

Đôi tay Bách Lý Hội đặt lên cổ hắn, chủ động hôn lên môi mỏng của hắn, Tập Ám sững sờ, trong phút chốc, liền hài lòng mở ra, môi lưỡi quấn quít.

Một nụ hôn thật sâu, gần như triền miên.

Bách Lý Hội mở hai mắt, con ngươi mơ màng nhìn Tập Ám, trên tay, quấn càng chặt hơn.

Bất chợt dùng lực, Tập Ám bất ngờ không phòng ngự bị lật xuống đất, hai tay vòng tới eo nàng. Nhẹ nhàng nhấc một cái, Bách Lý Hội liền bị đặt ở dưới, theo lực của hai bên, hai người ở trên mặt đất rực rỡ như gấm, xoay thành một đường thật dài.

Không dễ dàng gì bình phục lại, Bách Lý Hội nhìn màu đen ban đầu của quần áo Tập Ám, không nhịn được phá lên cười.

Trên người hai người đều đã dính đầy các màu sắc, ngay cả trên mặt cũng có, đừng nói là quần áo.

Tập Ám đưa tay gỡ xuống hoa dại dính trên tóc Bách Lý Hội, trên cánh tay, nữ tử gối đầu lên khuỷu tay của nam tử, lại nằm xuống.

https://thuviensach.vn

"Hội nhi....." Âm thanh hữu lực của Tập Ám vang lên bên tai Bách Lý Hội, nữ tử phát ra phát ra âm thanh như nỉ non: "Ừ?"

"Sinh cho ta một Tiểu Vương gia đi."

"Ách....." Bách Lý Hội sửng sốt, này tựa hồ như là không phải chuyện của một người đi.

Tập Ám xoay đầu lại, trán hai người đối diện nhau: "Ta sẽ nỗ lực."

Nữ tử cười không nói, nửa người ngồi dậy, hơi nghiêng người liền phát hiện, cách đó không xa có một cái hồ, sóng dao động lăn tăn nổi lên trong đôi mắt lóe sáng.

Bách Lý Hội kéo tay nam tử, chạy đến trước hồ, thẳng đến chỗ một tảng đá nhô ra ngồi xuống.

Cởi giày thêu và vớ bọc trên chân, đem nửa bắp chân ngâm xuống hồ, hơi nước mát lạnh ngấm vào cơ thể, Bách Lý Hội lung lay vài cái, lại nhàn nhã hướng về Tập Ám vẫy vẫy tay: "Rất mát a, lại đây."

Tập Ám chỉ là ở chỗ không xa ngồi xuống, đối với loại sự tình này, tựa hồ như một điểm hứng thú cũng không có.

Thấy hắn không nói, nữ tử đột nhiên nổi lên hứng thú chơi đùa, rón rén bò lên, chân trần dẫm lên những hòn đá xung quanh, dừng lại phía sau Tập Ám, giơ lên một cước, vốn định thừa dịp hắn không chú ý, ở sau lưng hắn đá một cước.

"Hội nhi....." Tập Ám đột ngột xoay người lại, Bách Lý Hội nhất thời phản ứng không kịp, thân thể thoáng một liền ngã nhào vào giữa hồ phía sau.

"A....." Nữ tử vùng vẫy nhô lên một cái đầu, thân thể không ngừng đạp nước.

"Hội nhi....." Tập Ám vội vàng đứng lên nhảy vào trong hồ, không bao lâu liền bơi tới trước mặt nữ tử.

"Ha ha....." Bách Lý Hội vui vẻ cười ha hả: "Ta sẽ không bị chết đuối, bị lừa a?"

https://thuviensach.vn

Tập Ám cười thầm hai tay nâng eo của nàng lên, vừa dùng lực, liền nâng nàng quá đỉnh đầu, những giọt nước dính trên quần áo, từng gitọt rơi xuống mặt hồ vốn đã không yên tĩnh. Bách Lý Hội nhìn Tập Ám dưới thân, cười càng sâu.

Cánh tay đột ngột thu lại, nữ tử liền một lần nữa rơi vào trong ngực nam tử, ôm chặt nhau, hấp thu ấm áp trên người đối phương.

Dù sao cũng là đầu xuân, độ ấm trong nước còn mang theo hơi lạnh thấu xương, không lâu sau, toàn thân Bách Lý Hội không cầm được run lên.

Tập Ám vội vàng ôm nàng trở về xe ngựa, may mắn là bên trong xe có quần áo chống lạnh cùng thảm lông.

Nam tử cẩn thận đem quần áo nàng cởi ra, chà lau tóc nàng, nước đọng trên người, động tác, cũng là không hề thành thạo.

Bách Lý Hội cũng cởi bỏ quần áo ướt đẫm của hắn, cầm lấy khăn lông khô giúp hắn lau từng tấc da thịt trên người. Tập Ám cầm thảm lông đắp lên hai người, cởi ra y phục ẩm ướt, trên người mới khôi phục độ ấm.

Tâm, bởi vì một chuyến đi ra ngoài mà vui vẻ không ít, Bách Lý Hội gối đầu trên đùi nam tử. Tóc của Tập Ám buông xuống trước bộ ngực nàng, Bách Lý Hội lấy ra một nhúm tóc, cùng tóc bản thân quấn lại, thắt một cái nút.

Bên nhau đến bạc đầu.

Con ngươi mắt linh động chống lại nụ cười trên mặt hắn, hơi cúi người, liền hôn lên.

Vừa ẩm ướt vừa sâu lắng. Xen lẫn với lửa dục tràn đầy.

Hai búi tóc như mực quấn quít, chặt chẽ. Đúng vậy, khi có thể sóng vai, cũng đừng quên nắm tay.

Xe ngựa bắt đầu một đạo nồng đậm, bên trong mành, khi đó là một cảnh vui vẻ.

Liễu Nhứ lúc hạ kiệu liền chạy vào Liễu phủ: "Cha, nương....."

Vừa đến đại sảnh, liền gặp được ba người ngồi chung một chỗ.

https://thuviensach.vn

"Nhứ nhi, chuyện gì mà cao hứng như vậy?" Liễu lão gia không hiểu nhìn Liễu Như chạy như bay mà đến, trên mặt không chút biểu cảm.

"Cha, nương, Liễu gia chúng ta có hậu rồi....." Liễu Nhứ chạy đến bên cạnh Liễu Vân Tường, một tay phủ lên cánh tay hắn: "Thủy Cơ có hài tử của ngươi."

"Cái gì?" Liễu Vân Tường ngơ ngẩn đứng lên, "Thủy Cơ mang thai rồi hả?"

"Đúng" Liễu Nhứ đi đến bên người hai vị lão nhân, kích động bước đi qua lại trong đại sảnh: "Huyết mạch của Liễu gia chúng ta được bảo vệ rồi."

"Ha ha....." Liễu lão gia đập bàn: "Tốt, tốt."

"Muội muội, ngươi khẳng định, hài tử của Thủy Cơ là của ta sao?" Liễu Vân Tường vẫn có chút nghi ngờ dò hỏi, dù sao, vẫn là nữ nhân của Vương gia hắn.

"Đương nhiên là khẳng định, nha hoàn hầu hạ bên cạnh Thủy Cơ đã sớm bị ta mua chuộc, việc này, bản thân Thủy Cơ còn không biết hay sao?" Liễu Nhứ ngồi xuống chỗ bên cạnh vội vàng nhấp một ngụm trà.

Liễu Vân Tường chạy ra ngoài hai bước, đột nhiên xoay người, hai đầu gối nặng nề quỳ xuống đất, "Cha, nương....."

Hai người vội tiến lên, đỡ nam tử đứng dậy: "Tường nhi, mau đứng lên....."

"Muội muội, vậy, Thủy Cơ đồng ý sinh con thật sao?" Liễu Vân Tường đột nhiên phản ứng kịp, nha hoàn bên cạnh bước lên phía trước, dìu hắn trở về chỗ ngồi.

"Ban đầu, nàng nhất định không chịu, về sau là ta cầu xin Vương gia....." Liễu Nhứ chua xót nở nụ cười: "Người nào cũng biết, hắn chỉ là vì lưu lại huyết mạch cho Liễu gia chúng ta mà thôi."

Mấy người đều trầm mặc không nói, Liễu phu nhân lại càng lấy khăn lau nước mắt, đem Liễu Nhứ ôm vào lòng vỗ về.

https://thuviensach.vn

"Ca, ta đã từng đáp ứng Vương gia, chỉ cần Thủy Cơ đồng ý sinh hạ đứa nhỏ này, Liễu gia chúng ta liền cho nàng một danh phận." Liễu Nhứ ngẩng đầu, liếc nhìn mọi người.

"Này....." Liễu lão gia do dự dừng một chút, vẻ mặt nghiêm túc nhìn về Liễu Vân Tường. Dù sao, nàng cũng chỉ là một vũ cơ, không hề có thân phận.

"Lão gia, Tường nhi nhà chúng ta đề đã như vậy rồi....." Liễu phu nhân bất mãn đứng lên, đến trước mặt Liễu Vân Tường: "Tường nhi....."

"Cha, nương, ta đồng ý....." Nam tử suy yếu dựa vào ghế, đối với thân thể hắn hiện tại, còn có thể ghét bỏ cái gì nữa?

Vốn là chuyện vui mừng, nhưng cũng là trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

"Nhứ nhi, Vương gia hắn, đối với ngươi tốt không?" Liễu phu nhân không chịu được nhìn chằm chằm nữ tử trước mặt: "Ngươi gầy....."

"Nương....., ngài là người rõ ràng nhất, Nhứ nhi cho tới bây giờ cũng chưa từng có được một chút tình yêu nào từ hắn, tốt? Không hề yêu, thế nào mới được xem là tốt?" Nữ tử vô cùng ai oán nhìn ra bên ngoài, đôi mắt chua xót nheo lại.

Một dòng lệ trong suốt, theo khóe mắt chảy xuống, lặng yên không một tiếng động.

"Khổ ngươi rồi." Liễu phu nhân cầm lấy khăn gấm, lau khô vệt nước mắt trên mặt nữ tử.

Liễu Nhứ lao vào ngực nàng, chất lỏng lạnh như băng rốt cuộc cũng không ức chế nổi rơi trên trường bào sợi tơ của Liễu phu nhân: "Nương, hiện tại, ta ngay cả một cái bóng cũng không thể thấy nữa rồi....., Nhứ nhi thật sự không cam lòng."

Liễu phu nhân bất đắc dĩ ôm nàng chặt hơn, một tay nhẹ nhàng vỗ về lưng nữ tử, cũng không nói một câu.

Khi Bách Lý Hội cùng Tập Ám trở lại Vương phủ thì đã là hoàng hôn, mái tóc đen của nữ tử xõa tán loạn, hai người cùng nhau

https://thuviensach.vn

đi vào đại sảnh.

Thấy hai người trở lại, Vân vương phi cùng Liễu Nhứ cũng đứng lên, vội vàng kêu nha hoàn một bên truyền lệnh.

Liễu Nhứ ghen ghét ngồi một bên, hôm nay, lại càng được lòng của Vương gia rồi, mình còn được coi là cái gì?

Ăn không biết ngon gảy thức ăn trong chén, mày ngài Liễu Nhứ vừa chuyển, một đôi mắt đẹp nhìn chằm chằm Bách Lý Hội: "Vương gia, Nhứ nhi đã về nhà nói với ca ca, hắn đã đáp ứng cưới Thủy Cơ rồi."

Khóe mắt Tập Ám nhíu lại, cũng không để ý tới nữa.

Bách Lý Hội nghe vậy, vội ngẩng đầu lên, chống lại hai mắt khiêu khích của Liễu Nhứ: "Thủy Cơ sẽ không đồng ý."

Liễu Nhứ cười duyên để chén đũa trong tay xuống: "Nàng đã đáp ứng không phải sao? Yên tâm, Liễu gia chúng ta sẽ đối đãi tốt với nàng."

"Nàng chỉ đáp ứng sinh hạ đứa nhỏ, cũng không có nói gả vào Liễu gia ngươi." Thủy Cơ hận hắn như vậy, Bách Lý Hội biết rõ, nàng không thể đáp ứng.

"Cơ hội như vậy, ai không bám long dựa phượng?" Liễu Nhứ ngạo nghễ trong giọng nói chứa đầy sự khinh thường, khóe miệng khẽ nhếch lên.

"Long? Phượng? Liễu Nhứ, ngươi không khỏi quá đề cao Liễu tướng quân đi? A, không phải, hiện tại hắn đã không còn là tướng quân nữa, nhiều nhất cũng chỉ là nhi tử của Liễu thượng thư mà thôi." Ánh mắt Bách Lý Hội bén nhọn quét Liễu Nhứ một cái, mắt đã luôn để ý, chuyện của Thủy Cơ đâu chỉ là đơn giản như vậy?

"Ngươi....." Liễu Nhứ chỉa ngón tay về phía Bách Lý Hội: "Hừ, dù sao, sự thật đã là như vậy, ta bất kể nàng có đáp ứng hay không."

Vân vương phi bên cạnh đã sớm buông bát đũa trong tay, khó hiểu nhìn hai người: "Nhị vị muội muội, đừng cãi cọ, gia hòa vạn sự

https://thuviensach.vn

hưng (đại khái là gia đình hòa thuận mọi chuyện sẽ tốt đẹp đi), Nhứ nhi, ngươi cũng vậy, đây vốn là một chuyện vui....."

Con ngươi Liễu Nhứ quay vòng, chống lại gương mặt ôn hòa kia của Vân vương phi: "Tỷ tỷ, ngươi không tranh đoạt như thế, ta thay ngươi cũng không đáng."

Vân Khinh lúng túng ngồi một bên, nàng thật không ngờ, sẽ liên lụy đến bản thân.

"Từ sau khi Bách Lý Hội về phủ, tỷ tỷ ngươi....."

"Im miệng, Nhứ nhi, chuyện của bổn vương còn phải tphiên ngươi trông nom hay sao?" Con ngươi lạnh như băng của Tập Ám đáp lại Liễu Nhứ, trong mắt chứa đầy cảnh cáo.

"Vương gia." Liễu Nhứ vọt đứng lên, bất mãn trừng về phía Bách Lý Hội: "Vì sao cuối cùng ngài vẫn che chở nàng? Mưa móc gì cũng đều thực hiện, Vương gia ngài đều đã quên trong phủ còn có chúng ta hay sao?"

Bách Lý Hội nghiêng đầu nhìn Tập Ám bên cạnh, không nói một câu.

Bình rượu trong tay nam tử nắm chặt lên, vừa ngửa đầu liền uống cạn ly rượu, "Tịch mịch rồi à?"

Liễu Nhứ không phản bác được, Bách Lý Hội cùng Vân Khinh chưa từng nghĩ đến hắn có thể nói như vậy, đều không được tự nhiên xoay ra chỗ khác.

"Bổn vương đã sớm nói qua, chuyện của ta không tới lượt ngươi quản, Nhứ nhi, sống thật tốt ở vương phủ đi." Tập Ám ý vị thâm trường nhìn Liễu Nhứ, nữ tử thất thần trở lại chỗ ngồi, trong mắt, trong lòng, bi thương vô tận.

"Vương gia, con đường này là bản thân ta chọn lựa, Nhứ nhi không hối hận. Hiện nay, ta đã không còn là người của nàng, ngươi rốt cuộc cũng không cần người của nàng nữa." Nói chuyện như vậy, cũng chỉ có hai người bọn họ hiểu.

Thần sắc Tập Ám mờ mịt buông bình rượu trong tay, lạnh lùng nhìn Liễu Nhứ một cái.

https://thuviensach.vn

Người một nhà ngày thường ở cùng nhau cũng chỉ có bữa cơm gia đình, đến nơi này, cũng chỉ là ra về trong không vui.

Sau khi về phòng, Tập Ám thủy chung vẫn không nói một lời, bóng dáng tựa trước cửa sổ, lộ ra vẻ cô đơn vô tận.

Ánh trăng đạm mạt quét xuống, dung mạo nam tử không chút biểu tình vặn vẹo, tinh thần ban ngày cũng không thấy nữa.

Bách Lý Hội im lặng tiến lên, từ phía sau ôm lấy eo của nam tử, đầu nhẹ nhàng tựa vào tấm lưng nở nang của hắn.

Thân mình Tập Ám khẽ run, vẫn duy trì dáng đứng ban đầu.

"Nói cho ta biết, người cũ ấy là ai?" Bách Lý Hội khàn giọng mở miệng, cảm thấy tâm trạng một trận co rút đau đớn.

Nàng sao không biết? Liễu Nhứ nhiều lần ám chỉ, hiểu rõ rồi.

Ánh sáng tàn dư chiếu trên khuôn mặt kiên nghị của nam tử, ánh mắt càng lạnh lùng hơn, lại có áy náy dao động sụp đổ, mạnh mẽ đánh úp về phía ngực.

Tập Ám xoay người, hai tay nâng khuôn mặt tinh tế của nàng, khiến cho ánh mắt hai người đối diện nhau: "Đã không còn quan trọng nữa, Hội nhi, đừng bàn cãi nữa, đừng truy cứu nữa, cả đời, ta sẽ sống cùng ngươi."

Bách Lý Hội phủ lên hai tay của hắn, không chịu rời đi: "Này, xem như là cam kết của ngươi sao?"

Tập Ám không nói, cúi người xuống, ở trên trán trơn bóng của nàng, in một nụ hôn thật sâu.

"Cái hôn này, là lời chấp thuận, không phải là xin lỗi." Hắn còn nhớ rõ, giao ước của bọn họ, nụ hôn ở trên trán, đó là lời xin lỗi.

Bách Lý Hội khẽ cười ngẩng mặt, gật đầu thật mạnh, chậm chạp nhắc lại: "Là chấp thuận, không phải xin lỗi."

Ngày hôm sau, Bách Lý Hội để Tiểu Lam mang theo một chút đồ tẩm bổ, cùng đi tới chỗ ở của Thủy Cơ.

Vừa tiến vào đình viện, Bách Lý Hội liền ở trước hai gã thị vệ trong viện nói: "Đóng cửa viện lại."

"Dạ." Hai người tuy có nghi ngờ, nhưng vẫn nghe theo.

https://thuviensach.vn

Thủy Cơ đã đứng dậy được, chỉ là sắc mặt vẫn còn tái nhợt ngồi trong đại sảnh, thường nôn ọe, nôn hết sức lợi hại.

Thấy hai người đi vào, vội đứng lên.

"Thủy Cơ, ngươi cứ ngồi xuống, đừng lộn xộn." Bách Lý Hội ngồi vào chỗ bên cạnh nàng, lặng lẽ quan sát một vòng.

"Thủy Cơ, những nha hoàn này, có lanh lợi không?" Nữ tử nhìn về phía vài nha hoàn trong phòng, ánh mắt chuyển tới trên người Thủy Cơ.

"Đều rất tốt." Thủy Cơ cười yếu ớt vuốt ve lồng ngực, "Mấy ngày nay, nhờ có các nàng."

"A?" Bách Lý Hội cười đứng lên, chỉ là ý cười kia thủy chung vẫn treo tại khóe mắt, không vào tới đáy mắt.

Nữ tử ở trước mặt mấy nha hoàn chậm rãi bước đi thong thả, trong mắt tràn ngập tìm kiếm, Thủy Cơ khó hiểu liếc nhìn Bách Lý một cái, mấy nha hoàn lại càng như đứng trên đống lửa.

"Hầu hạ Thủy Cơ, chỉ có vài người các ngươi, chuyện nàng mang thai người ngoài cũng không biết, thế nào mà cả Liễu phi cũng biết hả?" Nữ tử giả vờ buồn bực kiểm tra từng sắc mặt của bọn nha hoàn, ý cười hoàn toàn biến mất.

Mấy nha hoàn đồng loạt quỳ xuống: "Hội phi, nô tỳ không biết a....."

"Không biết? Các ngươi ai đã từng đi ra ngoài, khi nào thì đi ra ngoài, ta chỉ cần tìm thị vệ ở cửa liền có thể biết, còn muốn ngụy biện sao?" Bách Lý Hội vẻ mặt giận dữ liếc nhìn mấy nha hoàn.

"Nô tỳ thật sự không biết, nô tỳ vẫn luôn ở trong phủ chưa từng đi ra ngoài....." Một nha hoàn đánh bạo ngẩng đầu, ánh mắt khẩn thiết.

"Nô tỳ cũng không có....." một vài nha hoàn khác cũng nhất nhất vì chính mình mà giải thích, bốn người quỳ đều nhìn về Bách Lý Hội.

"Thủy Cơ có thai, ta vốn định cho nàng một nơi thanh tĩnh, nhưng là....." Nữ tử dừng lại, nhìn mấy người liếc mắt một cái:

https://thuviensach.vn

"Có người lại cố tình muốn tới tìm phiền toái."

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 3

https://thuviensach.vn

Chương 10: Nghiêm trị ác nô

Bách Lý Hội trở lại ngồi bên cạnh Thủy Cơ, mấy nha hoàn đều hai tay chống bên người, không dám nói một câu.

"Tiểu Lam, cho các nàng giấy bút."

"Dạ." Tiểu Lam đã sớm chuẩn bị giấy bút, đặt trước mặt bốn người.

"Hiện tại cho các ngươi một cơ hội, nếu như biết mà nói, cũng không muộn, chỉ cần đem tên nàng viết ra, ta sẽ tha cho các ngươi một mạng, nhưng nếu là giấy trắng, ta sẽ không tha." Giọng điệu Bách Lý Hội lạnh lẽo, một tay khẽ chống trán, lẳng lặng nhìn bốn người.

Bọn nha hoàn không nói, chỉ phải thấp thỏm cầm lấy bút trên đất, lại không biết viết từ đâu.

Bầu không khí ngưng trệ như bị đóng băng, mấy người liếc mắt nhìn lẫn nhau, đem giấy Tuyên Thành trên đất trải rộng ra, điểm chút mực trong tay viết lên.

Thấy mấy người đều đã dừng bút, Bách Lý Hội liền ra hiệu Tiểu Lam tiến lên, đem giấy đến trước mặt mình.

Sau khi mở ra từng cái, nữ tử thu lại dáng vẻ biếng nhác: "Ai là Vô Thái?"

Một nữ tử gầy yếu nghe vậy, chợt ngẩn ra, trong tròng mắt viết đầy sợ hãi, một thanh âm rất nhỏ phát ra: "Bẩm Hội phi, nô tỳ là Vô Thái....."

Bách Lý Hội thả giấy xuống, liếc nhìn nữ tử một cái: "Trước đây ngươi làm cái gì?"

"Hội phi, nô tỳ trước đây làm việc ở phòng bếp của Vương phủ....." Tiểu nha hoàn quỳ sấp ở một bên, thành thật đáp lại từng câu hỏi.

https://thuviensach.vn

"Vậy làm sao ngươi đến hầu hạ ở đây?"

"Là ma ma phòng bếp gọi ta tới, Hội phi, ta, ta không hề xuất phủ....." Vô thái cúi đầu xuống lại ngẩng lên, liếc nhìn mọi người.

"Vậy nhìn xem, vẽ một vòng tròn, là của ai?" Bách Lý đem mở ra một tờ giấy Tuyên Thành, ý bảo cho mấy người xem.

"Hồi Hội phi, là nô tỳ....." Vô thái nghiêng người về phía trước dạ vâng ra tiếng: "Nô tỳ, nô tỳ không biết viết chữ, lại không biết là ai, cho nên....."

"Cho nên, liền vẽ một cái vòng tròn?" Bách Lý Hội bật cười ra tiếng, khiến cho mấy người quỳ gối phía dưới âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Vô Thái khẽ gật đầu, lại đem thân thể mình rụt trở về.

Con ngươi nữ tử quay vòng, thân hình vẫn không mảy may di chuyển: "Các ngươi thì sao? Trên ba tờ giấy đều là tên Vô Thái, lại là chung lòng sao."

Vô Thái nghe nói thân thể cứng đờ, sợ hãi nhìn ba người bên cạnh.

"Hội phi, chúng ta cũng không có xuất phủ, thời gian này, chỉ có Vô Thái nàng đã từng ra ngoài, có thể làm chứng." Một nha hoàn trong đó đánh bạo mở miệng, nghiêng đầu liếc nhìn Vô Thái một cái.

"Không, ta không có....." Vô Thái vội vàng biện luận, lại gấp gáp không nói được một câu.

"Vô Thái, ngươi vẫn là thừa nhận đi....." Một nha hoàn khác bất ngờ thêm vào một câu, khiến cho Bách Lý Hội phiền chán đứng lên.

"Tốt, đều không cần nói nữa." Nữ tử không kiên nhẫn phất tay áo, quay đầu lại nhìn Thủy Cơ: "Thủy Cơ, ta nghĩ tới nghĩ lui, đứa nhỏ này vẫn là không nên giữ lại."

"Hội phi....." Thủy Cơ khó hiểu nhìn Bách Lý Hội, "Đứa nhỏ này, ta....."

"Ngươi có hay không nghĩ tới đứa nhỏ này sẽ mang đến tai vạ như thế nào cho ngươi? Thủy Cơ, ngươi có cả tương lai rộng lớn, về

https://thuviensach.vn

sau, lại có cơ hội này." Bách Lý Hội nhấc một tay của nữ: "Thuốc, ta đều để cho đại phu sắc xong rồi."

"Không....." Thủy Cơ cuống quít lùi về, tay lại bị nắm chặt, trong mắt tràn ngập sợ hãi.

"Tiểu Lam, dìu Thủy Cơ vào trong phòng, hôm nay ta nhất định phải làm cho nàng xóa đi đứa nhỏ này." Bách Lý Hội kiên quyết đứng lên, cùng với Tiểu Lam kéo nữ tử đi vào phòng, Thủy Cơ vốn đã gầy yếu, cộng thêm nôn ọe, toàn thân lại vô lực, chỉ có thể bất lực nhìn hai người: "Không, Hội phi, ta muốn sinh ra hắn."

Bách Lý Hội đột nhiên quay đầu nhìn bốn người liếc mắt một cái: "Quỳ ở đó cho ta, ai cũng không được đi vào....." Ánh mắt tràn ngập cảnh cáo.

Mấy người luống cuống quỳ gối một bên, lo âu đến cực điểm.

Bên trong phòng truyền đến từng trận tiếng la khóc vô lực của Thủy Cơ: "Không cần, không cần....."

Bách Lý Hội vội đỡ Thủy Cơ ngồi xuống, vừa chậm rãi an ủi: "Không sao, Thủy Cơ, ngươi đừng sợ, ta chỉ là đảm bảo an toàn sau này của ngươi mà thôi, tốt lắm, tốt lắm, ta sẽ không ở lúc ngươi không đồng ý, lấy đi đứa bé."

"Thật sự?" Thủy Cơ hoang mang nhìn hai người, Tiểu Lam vội vàng đưa thuốc trong tay cho nàng xem.

"Đương nhiên, những thứ này đều là thuốc bổ đại phu đưa cho a"

Lúc này nữ tử mới an tâm ngồi xuống, trên mặt vẫn còn vệt nước mắt trong suốt.

"Tiểu Lam, ngươi ở cùng Thủy Cơ, để nàng nghỉ ngơi tốt một chút." Bách Lý Hội nhấc làn váy, đi ra khỏi phòng.

Ngoài phòng, mấy nha hoàn vẫn quỳ gối một bên, chỉ là, thiếu đi một người.

"Thế nào? Còn một người đâu?" Nữ tử trở lại ngồi trước đại sảnh, ánh mắt lạnh thấu xương đảo qua từng người.

Mấy người đều không nói, trên trán mồ hôi chảy ròng ròng.

https://thuviensach.vn

"Vô Thái, ngươi nói." Bách Lý cầm trà thơm trên bàn, khẽ hớp một ngụm.

"Này, nàng, nàng đi ra ngoài....." Nữ tử ấp úng thấp giọng mở miệng, không dám nhìn hai nữ tử bên cạnh.

"Đi ra ngoài?" Bách Lý Hội đứng lên, đi tới trước mặt mấy người, "Chắc là đi tìm Liễu phi đi?"

Ngoài viện không có một bóng người, chỉ có hai gã thị vệ canh giữ, mà, cánh cửa vẫn như cũ đóng chặt.

"Hừ." Bách Lý Hội hờ hững liếc hai nữ tử dưới đất: "Vô Thái, ngươi đứng lên đi."

"Dạ." Vô Thái theo lời đứng lên, đầu gục xuống không dám nâng lên nửa phần.

"Người tới." Bách Lý Hội quay về hướng khác, hai gã thị vệ lập tức chạy tới.

"Đem các nàng kéo xuống, đánh mỗi người 10 hèo." Nữ tử trở lại ngồi trước bàn, lại bổ sung thêm một câu: "Còn hai thị vệ trông cửa, mỗi người 20 hèo."

"Dạ." Hai thị vị nghe lệnh tiến lên kéo nữ tử, đưa ra ngoài.

"Không, Hội phi, ngài tha cho chúng ta đi, chúng ta không dám nữa....." Nữ tử kêu gào muốn tiến lên, bị thị vệ sau lưng giữ chặt lại, không thể động đậy.

"Còn thất thần làm cái gì? Kéo xuống." Bách Lý Hội cười lạnh lùng, hiện tại đã biết cầu xin tha thứ

Chỉ cần xem tên trên giấy liền có thể biết, ba người ăn ý như thế, hơn nữa, tâm cơ Liễu Nhứ luôn như vậy, sao chỉ để một người ở bên cạnh Thủy Cơ. Mà, chỉ trong nháy mắt, nha hoàn truyền tin kia liền không thấy đâu, không phải là thị vệ trông cửa thả đi, còn có thể có ai?

Nếu không dùng chiêu ép Thủy Cơ uống thuốc, chỉ sợ là khó có thể trừ bỏ rồi.

Trong viện, truyền đến từng trận kêu rên của nữ tử, xen lẫn với hèo đánh trên thân thể, phát ra tiếng va chạm nặng nề.

https://thuviensach.vn

Trên bốn cái ghế dài, hai nha hoàn, hai thị vệ, bị hèo đánh trên thân người, Vô Thái trong phòng bị dọa sợ bất giác lùi bước.

Bách Lý Hội cười nhạt nhẽo uống trà trong tay, ánh mắt nhìn chằm chằm cửa chính đang réo người mở cửa. Liễu Nhứ hẳn là đến rồi.

Tiếng kêu rên của nữ tử, cùng với tiếng đau đớn ẩn trong cổ của nam tử, từng tiếng từng tiếng chói tai. Bách Lý Hội cũng là lạnh lùng làm lơ, nàng phải từ từ học được, lòng dạ độc ác.

Thoáng hiện bóng dáng nữ tử xinh đẹp nhanh chóng tiến vào, phía sau còn có Tiểu Lục và nha hoàn ban nãy.

Bách Lý thả chén trà trong tay xuống, trên mặt dị thường điềm tĩnh.

"Liễu phi, cứu ta, cứu ta....." Vừa thấy Liễu Nhứ đi vào, mấy người như gặp được ân nhân cứu mạng, không ngừng vùng vẫy cánh tay.

"Bách Lý Hội." Liễu Nhứ tiến lên một bước, quát bảo dừng tay: "Ai dám đánh một cái nữa xem?"

Mấy tên thị vệ thi hành đều để hèo xuống, nhìn hai người.

"Liễu Nhứ, họ là Vương gia phái tới, hiện tại các nàng bất trung với chủ tử của mình, giáo huấn vài cái cũng là việc nên làm chứ?" Bách Lý Hội bước đi thong thả ra đại sảnh, ở trước mấy người đứng lại.

"Nếu Vương gia biết được, nhất định sẽ không khinh xuất tha thứ, thế nào, đã đánh xong rồi hả? Tiếp tục đánh cho ta, một cái cũng không được thiếu" Nữ tử tuyệt nhiên nói, hai thị vệ thi hành đều bị giọng điệu lạnh lùng của nàng làm cho khiếp sợ, vẫn là vung hèo lên.

" Liễu phi, cứu mạng....." Nữ tử không nhịn được đau đớn, mồ hôi lạnh toát ra gò má, chảy xuống đá lát xanh cũ kĩ.

"Bách Lý Hội, ngươi....." Liễu Nhứ căm giận trừng mắt nhìn nữ tử, hung hăng dậm chân.

https://thuviensach.vn

"Người nào kêu đau một câu nữa, hèo tăng gấp đôi." Lời Bách Lý Hội vừa nói ra, trong không khí cũng chỉ còn tiếng hèo nặng nề.

"Ngươi làm gì Thủy Cơ rồi?" Liễu Nhứ vội vã đến gần Bách Lý Hội, muốn tiến lên.

Bách Lý Hội chỉ cười không nói, tránh ra một lối, tỏ ý nàng đi vào.

Lòng Thủy Cơ run lên mạnh mẽ, cả bước chân cũng đã run rẩy, trong mắt nhanh chóng lộ ra tia sáng giống như loại hận ý muốn đem người ta lăng trì vậy.

Mới vừa tiến lên vài bước, liền nhìn thấy Tiểu Lam dìu Thủy Cơ xuất hiện, trừ bỏ thân thể có hơi suy yếu, tất cả cũng không có gì nghiêm trọng.

Liễu Nhứ âm thầm thở phào nhẹ nhõm, trên mặt cũng khôi phục một chút thần sắc.

Bách Lý Hội bước lên bậc thềm, đến trước mặt hai người, cười nhìn về người trong viện: "Ai nói cho ngươi Thủy Cơ xảy ra chuyện gì rồi hả? Tin tức của ngươi cũng có thời điểm bị sai sót?"

Liễu Nhứ không dấu vết cắn chặt răng, hiện tại, chỉ cần đứa nhỏ trong bụng Thủy Cơ không có việc gì, tất cả đều không có gì đáng ngại.

"Chúng ta đi." Nữ tử xoay người, cũng không hề liếc nhìn mấy người đang bị phạt lấy một cái, dẫn đầu ra khỏi viện.

"Hội phi, trừng phạt đã xong." Một gã thị vệ buông hèo trong tay, hướng về nữ tử bẩm báo.

Bách Lý Hội liếc nhìn mấy người một cái: "Mang xuống đi, tìm đại phu, chờ thêm vài ngày nữa, liền khiển trách trở về Vương phủ."

"Dạ."

Bách Lý Hội đỡ Thủy Cơ ngồi lại ghế tựa: "Ngày khác ta sẽ tìm thêm vài người đáng tin, Vô Thái ngươi cứ tiếp tục giữ bên người đi, có người nói chuyện cũng tốt."

Vô Thái bên cạnh nghe được tiến lên vài bước, ở bên cạnh Thủy Cơ đứng lại.

https://thuviensach.vn

Thủy Cơ khẽ gật đầu, hai tay, theo quán tính xoa nhẹ lên bụng mình.

Khóe miệng, cũng thoáng hiện vẻ chua xót.

Liễu Nhứ vừa về tới Vương phủ, liền nổi giận hai tay nắm chặt: "Bách Lý Hội, ta nhất định phải trừ bỏ nàng."

Tiểu Lục bên cạnh thấy thế, bước lên phía trước một bước: "Liễu phi, Lục Nô có một chủ ý, không biết có được hay không."

"Hả?" Liễu Nhứ liếc mắt thấy, khôi phục mấy phần bình tĩnh: "Nói một chút xem."

"Khi đó, Hội phi trở về, trên người vẫn đem theo tín vật của Liêu Vương Gia Luật Thức. Cái chuôi của chủy thủ, có khắc một con chim ưng hùng tráng khỏe khoắn tượng trưng cho thân phận này, quan trọng nhất, còn có ba chữ Gia Luật Thức. Lúc đó, Vương gia bởi vì thanh chủy thủ này, mới nhốt nàng vào địa lao. Bây giờ đây, việc này cũng lặng yên được đè lại, chỉ cần chúng ta tìm được thanh chủy thủ kia, Liễu phi ngài lại hướng hoàng thượng cáo trạng, còn sợ không trừ được nàng?" Tiểu Lục mặt không chút biểu tình nhìn Liễu Nhứ, trên mặt hiện ra vẻ mờ mịt.

Đôi môi Liễu Nhứ nhếch lên suy nghĩ, dần dần nụ cười tràn ra: "Tốt....." Chỉ là vừa nói ra một câu, nữ tử liền trở lại bình thường: "Nhưng là, muốn tìm thanh chủy thủ kia nói dễ hơn làm, hơn nữa, hoàng thượng có thể trị tội nàng sao? Hiện tại, nước Liêu cũng đã cùng ta kí kết hiệp nghị hòa bình, sợ là khó khăn a."

"Liễu phi, ngài nghĩ, hiện tại dựa vào cây chủy thủ này, có lẽ không trị được nàng tội thông đồng với địch phản quốc, nhưng mà, chỉ cần đến lúc đó ngài tùy ý nói thêm vài câu. Ai biết được ở nước Liêu bọn họ có hay không thật làm ra chuyện gì, ngay cả Vương gia cũng không thể đảm bảo, không phải sao?" Tiểu Lục tự tin rủ rỉ nói, một nữ nhân, quan trọng nhất không phải là trong sạch hay sao? Huống hồ, lại còn liên quan đến hoàng thất.

"Ha ha....." Liễu Nhứ thoải mái cười ra tiếng: "Giữ lại ngươi, vẫn là có chút hữu dụng, xem ra, mấu chốt trước mắt, chính là thanh

https://thuviensach.vn

chủy thủ kia."

"Đúng, Vương gia nhất định đem nó giấu ở một nơi cơ mật, chỉ là, cần phải có chút thời gian."

"Không sao, ta nhất định....." Nữ tử vừa lòng liếc nhìn Tiểu Lục một cái: "Hảo hảo đi theo ta, sẽ không cho ngươi phải thiệt thòi đâu."

"Tạ Liễu phi." Tiểu Lục vội vàng quỳ xuống, khóe miệng, khóe mắt, toàn bộ đều u ám đến cực điểm. Khi ngẩng đầu lên, chỉ có sự ngoan ngoãn phục tùng.

Mà lúc này ở Bách Lý phủ, Bách Lý Mạn Song ở trong phòng đại phu nhân đi tới đi lui: "Nương, ta xem chỉ dựa vào Liễu phi kia là không thể, vẫn là chúng ta tự mình nghĩ biện pháp thôi."

Trên mặt non nớt của nữ tử, hiện rõ sự ngoan độc không gì sánh được.

"Mạn Song, dựa vào Bách Lý Hội kia chính là càng thêm vô vọng, nhưng, hiện nay nàng có quyền có thế, ít nhất vẫn là người của Bách Lý phủ chúng ta." Đại phu nhân nhìn nữ nhi của mình, cũng là vạn bất đắc dĩ.

"Người của Bách Lý phủ? Ta xem nàng sớm đã quên rồi, chỉ có loại trừ nàng, ta mới có một chút hy vọng." Nữ tử ngồi vào chỗ trước bàn: "Nương, chỉ có nữ nhi của chính ngài bước lên đỉnh cao quyền thế, nửa đời sau của ngài, mới có thể đảm bảo không đúng sao?"

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 3

https://thuviensach.vn

Chương 11: Hương vị quen thuộc

"Nương, chúng ta không cần lấy mạng nàng, chỉ cần cho nàng một bài học là được, Liễu phi hận nàng ta thấu xương, đắc lợi chỉ có người ngoài." Bách Lý Mạn Song cười duyên đùa bỡn bồn cây cảnh trên bàn: "Đến lúc đó, trừ Bách Lý Hôi, Vương gia tự nhiên sẽ không bỏ qua Liễu phi."

Ngón tay thon dài chợt nắm chặt, vừa mở ra, chồi non phút chốc biến mất, ở trong bàn tay yếu ớt nõn nà của nữ tử, nặng nề bị nghiền nát.

Trong không khí, chỉ có tràn ngập mùi thơm của của chồi non bị vỡ nát.

Đại phu nhân nhìn nữ nhi của mình, có cảm giác bất an xa lạ. Một trận lạnh lẽo, lan ra toàn thân.

Sáng sớm hôm sau, Bách Lý Hội vừa mới ngủ dậy, liền được một phong thư, là của bà vú.

Thư nói nàng lập tức sẽ rời khỏi Trường An, muốn gặp Bách Lý Hội.

Nữ tử đem thư để vào tay áo, bà vú hẳn là đã sớm rời đi rồi mới đúng. Nhưng vừa nghĩ lại, cũng có thể, Bách Lý phủ dù sao cũng không phải một gia đình nhỏ, trước đó nán lại một thời gian cũng là bình thường.

Nơi bà vú hẹn, Bách Lý Hội thật lâu mới tìm được. Đây là một tửu lâu gần ngoại thành, hiếm người lui tới. Toàn bộ tửu lâu đều rất mát mẻ an tĩnh, hành lang quanh co.

Bách Lý Hội bước lên bậc thềm, trong lòng lại có vài tia nghi ngờ, bà vú làm sao có thể chọn phòng rượu như vậy. Dựa vào chữ viết của bà vú, nàng cũng không mang theo nha hoàn, đi một mình.

https://thuviensach.vn

Vừa nhìn thấy Bách Lý Hội đi vào, tiểu nhị một bên liền đứng dậy niềm nở tiến lên tiếp đón: "Cô nương, mời sang bên này, chỗ của ngài a, đã sớm chuẩn bị tốt rồi." Vừa nói vừa ở phía trước dẫn đường, nữ tử đi theo phía sau hắn, lên lầu hai.

Bách Lý Hội bước trên bậc thang tiếng bước chân lơ đãng nhẹ nhàng. Đôi mi thanh tú cẩn thận nhíu lại, dưới lầu, thế nhưng một người khách cũng không có, cả sảnh lầu một mảnh yên tĩnh, vọng lại trong màng nhĩ, cũng chỉ có tiếng bước chân kỳ ảo của hai người.

Theo hướng dẫn của tiểu nhị, Bách Lý Hội ngồi xuống gần cửa sổ ở một sương phòng, tứ phía lầu gác đều có nước bao quanh, cảnh trí ngoài cửa sổ xinh đẹp, bên trong mành, cũng là một mảnh xuất chúng.

Tiểu nhị lặng lẽ lui ra ngoài, lòng nữ tử dị thường bình tĩnh, trong bụng đã sớm có phán định.

Quả nhiên, theo tiếng bước chân lộn xộn, cánh cửa sương phòng bị một cước đá văng ra, đi tới vài nam nhân trẻ tuổi.

Bách Lý Hội nhẹ nâng chiếc cằm thon, bởi vì ánh mặt trời ngăn cách một tầng lụa mỏng chập chờn chiếu xuống, ánh mắt nữ tử như nước khép hờ, liếc nhìn bọn họ một cái.

"Quả nhiên là rất đẹp a, ha ha....." Một gã nam tử trong đó tiến lên một bước, mấy người phía sau cũng ồn ào bước theo.

"Lão đại, cuộc làm ăn này ngài cũng có lời a....."

L nhíu lại, nhíu càng chặt hơn, khuôn mặt lạnh lùng kiềm chế từ từ tức giận, khi mở miệng, lại chỉ là một tiếng thản nhiên mềm mại tinh tế: "Các ngươi là ai?"

"Chúng ta là ai?" Nam tử cầm đầu ra vẻ kinh ngạc chỉ chỉ chính mình: "Ta đương nhiên là tình nhân của ngươi rồi."

"Đúng vậy." Nam tử phía sau cười quỷ dị thuận miệng nói: "Có người đưa bạc, bảo chúng ta tới bồi ngươi."

Tay Bách Lý Hội đặt trên đùi, chụm lại một chỗ, lòng bàn tay đã đầm đìa mồ hôi lạnh: "Cho các ngươi bao nhiêu, ta trả gấp đôi."

https://thuviensach.vn

"Ha ha....., tiểu mỹ nhân, hôm nay thấy được người của ngươi, bạc đã không cần rồi, đại gia ta còn không thiếu mấy ngàn lượng." Nam tử theo sát mà tiến lên một bước, hai mắt dung tục ở trên người nữ tử dò xét.

Bách Lý Hội chỉ tự trách mình quá sơ suất, trước mắt cũng đã ở thế cưỡi trên lưng cọp: "Đừng tới đây."

Nữ tử hô lên một tiếng đứng lên, thân thể lui về phía trước cửa sổ, đã không còn đường lui.

"Yên tâm, chúng ta sẽ không lấy mạng ngươi....." Nam tử suốt ruột tiến lên, Bách Lý Hội hoảng hốt, vén rèm lên, nhìn xuống dưới.

"Ha ha ha, đừng vùng vẫy vô ích, lầu gác này cao ít nhất cũng vài trượng, nhảy xuống, nếu bơi không tốt mà nói, đó không phải là tặng trắng một mạng nhỏ hay sao?" Nam tử nhìn thấu ý đồ của nàng, cũng không vội tiến lên, hai tay bắt chéo trước ngực, xem kịch hay.

Bách Lý Hội quay đầu nhịn bọn họ một cái, tuyệt nhiên mở miệng: "Trở về nói cho chủ tử các ngươi biết, muốn mạng của Bách Lý Hội ta, cũng không có đơn giản như vậy."

Thân hình chợt nhảy lên, nữ tử nhanh nhẹn hướng xuống dưới, làn váy bồng bềnh nâng nàng lên, rơi vào hồ nước trong veo.

Nam tử ngăn cản không kịp, chán nản đánh một chưởng trên bàn gỗ bên cạnh.

"Lão đại, đối phương chỉ là bảo chúng ta dạy dỗ nàng một chút, hiện tại, không chết nàng cũng chịu đủ rồi, chúng ta đi nhanh đi." Một nam tử phía sau bước lên phía trước khuyên nhủ.

Nam tử cầm đầu liếc nhìn bốn phía, thu hồi ánh mắt: "Đi."

Mới vào trong hồ, Bách Lý Hội chỉ cảm thấy một trận lạnh lẽo thấm vào tâm hồn. Nước trong hồ tràn vào miệng khiến cho nàng nhịn không được ho lên.

Nữ tử nhìn về hướng lầu hai, hoàn hảo, người đã đi rồi.

https://thuviensach.vn

Vừa định dùng sức, chân liền truyền đến một trận co rút, Bách Lý Hội đau đớn hít một ngụm khí lạnh, ổn định tinh thần thử đạp một cái.

"A....." Đau như tê liệt khiến cho nữ tử thở nhẹ ra một tiếng, mà chung quanh, cũng không có một bóng người.

Dần dần, thân thể liền vô lực chống đỡ, chỉ cảm thấy mặt nước buông xuống, một trận cảm giác sợ hãi khiến Bách Lý Hội càng thêm hoảng hốt: "Cứu mạng....."

Cả thân thể không thể kiểm soát được trầm xuống, nữ tử đạp nước vài cái, mặt nước liền chuyển động dần dần trở nên yên tĩnh, áp lực vô hình từ bốn phương tám hướng đánh tới. Bên tai nổi lên tiếng vang ong ong, trong lồng ngực, đau nhức giống như muốn tê liệt.

Nữ tử ở dưới đáy hồ cuối cùng rơi một giọt lệ, hai ba lần đều bị cắn nuốt sạch sẽ, rốt cuộc cũng không tìm thấy.

Chuỗi chuỗi bọt khí lớn nhỏ từ trong môi nàng bật ra, thân mình nhanh chóng chìm xuống.

Bỗng nhiên, Bách Lý Hội cảm thấy giống như một loại bất động, chỉ có một tia ý niệm khiến cho nàng mơ hồ cảm giác được, một đôi tay mạnh mẽ đang kéo eo nàng. Môi bị cạy mở, một cỗ dòng khí rót vào, lồng ngực đau đớn chậm rãi tan biến.

Xôn xao một tiếng, nhảy ra khỏi mặt nước, ánh mặt trời chiếu xuống. Nữ tử giữa lúc hỗn hỗn độn độn, thoáng như trong mộng, cố nén suy nghĩ mở mắt ra, bất đắc dĩ cảm thấy càng ngày càng mơ mồ.

Lưu lại, chỉ có một cỗ rất quen thuộc, rất quen thuộc, nhàn nhạt, cỏ xanh thơm mát.

Đó là một loại hương vị thảo nguyên.

Nam tử nhẹ phẩy tóc rơi dính trên gò má nữ tử, trên mặt tuấn lãng viết lên sự thương tiếc khó hiểu, thần sắc rét lạnh ôm lấy nữ tử.

Thân hình cao ngất càng lộ vẻ cương ngh toàn thân tỏa ra một loại tôn quý vương giả.

https://thuviensach.vn

"Khụ, khụ....." Một cỗ mùi máu tanh nhàn nhạt trong cổ, Bách Lý Hội chớp chớp mí mắt nặng trĩu, đầu cực kì choáng váng.

"Hội nhi....." Một giọng nam quen thuộc truyền vào tai nữ tử, Bách Lý Hội nhìn một vòng, đúng là vương phủ, lại nhìn về người ngồi trên giường, đúng là Tập Ám.

"Tập Ám....." Nữ tử khàn giọng khẽ gọi một tiếng: "Ta trở về Vương phủ như thế nào?"

"Hội phi, cuối cùng ngài cũng tỉnh....." Tiểu Lam cầm khăn lông vắt khô trong tay đặt trên trán Bách Lý Hội, "Vương gia đợi ngài thật lâu cũng không có trở về, cho đến khi một chiếc xe ngựa ngừng trước Vương phủ, cũng không có phu xe, đã có một người ngài nằm bên trong." Tiểu Lam có hơi chút lo lắng đứng một bên, ánh mắt vẫn còn hồng hồng.

"Xe ngựa?" Bách Lý Hội gắng gượng thân mình, nửa người ngồi dậy: "Ta không nhớ gì cả....."

"Ngươi đi đâu?" Tập Ám ôm lấy nàng, khiến nửa người trên của nàng vùi trong ngực mình.

Bách Lý Hội theo bản năng sờ sờ ống tay áo: "Thư của ta đâu?"

Tiểu Lam nghe vậy vội vàng đem ra quần áo nàng đã thay xuống, ở trong tay áo tìm được lá thư: "Vương gia....."

Tập Ám một tay nhận lấy, chữ viết đã sớm bị nước đọng thấm đẫm, lộ ra vài phần mờ nhạt, nhưng vẫn lờ lờ phân biệt được.

"Đây là thư bà vú đưa cho ta, nét chữ là thật, chẳng qua là, ta chỉ làm theo lời của phong thơ." Bách Lý Hội lại không ngừng ho lên, Tập Ám đặt nàng trở lại giường: "Ngủ một giấc cho tốt, liền không có chuyện gì rồi."

Bách Lý Hội cực kì mệt mỏi khẽ gật đầu, không muốn nhiều lời nữa.

Tập Ám đứng lên, vẻ sắc lạnh trước sau như một trong màn đêm lại còn lộ ra vẻ âm u, trên mặt tà tứ đột nhiên hiện ra một tia sát ý, ánh mắt như mũi đao bén nhọn.

https://thuviensach.vn

Khuôn mặt Bách Lý Hội tái nhợt đôi khi toát ra mồ hôi lạnh, Tiểu Lam vội vàng cầm lấy khăn ướt lau đi. Cực nhọc ngày đêm ở một b

Trong lúc ngủ mơ, bóng dáng quen thuộc kia thủy chung cứ quanh quẩn, nhàn nhạt thấm vào tim gan.

Toàn thân đổ mồ hôi lạnh đã khô rồi ướt, ướt rồi lại khô, khi Bách Lý Hội lần nữa tỉnh dậy, sắc mặt đã khôi phục mấy phần hồng nhuận.

"Hội phi....." Tiểu Lam tiến lên một bước: "Đói bụng sao?"

Bách Lý Hội suy yếu lắc đầu: "Vương gia đâu?"

"Vương gia đi ra ngoài." Tiểu Lam cầm lấy gối thêu bên cạnh, lót ở phía sau nữ tử, lại đem chăn gấm kéo lên trên.

Bách Lý Hội liếc nhìn ngoài cửa sổ một cái: "Đã trễ thế này."

"Đúng, nhưng lại làm cho chúng ta sợ hãi." Tiểu Lam đi tới bên một bên, đem tâm nến mỏng manh vén đẩy xuống, trong phòng nháy mắt sáng lên không ít.

Nữ tử tựa người trên giường, lòng trống rỗng mịt mờ, chỉ có thể vô lực lắc lắc đầu.

"Đừng suy nghĩ nhiều, lại ngủ một giấc, ngày mai trời lại sáng." Tiểu Lam trở lại bên người nàng, đỡ nàng nằm xuống.

"Tiểu Lam, ngươi đi xuống trước đi, trời đã rất tối rồi." Bách Lý Hội ngoan ngoãn nhắm mắt lại, Tiểu Lam một bên thấy nàng an tâm nằm ngủ, mới rón rén bước ra khỏi phòng.

Nữ tử mở mắt ra, nàng vẫn luôn tin tưởng bà vú, từ nhỏ, cũng chỉ có nàng coi mình như nữ nhi mà chăm sóc.

Nghĩ đi nghĩ lại, cũng chỉ có cái gọi là người trong gia đình kia. Tình thân, thật sự là đạm mạc như nước.

Tập Ám một đêm không về, thẳng đến khi Tiểu Lam bưng đồ dùng rửa mặt chải đầu đi vào, Bách Lý Hội mới xốc chăn xuống giường.

"Hội phi, cứ nằm xuống đi." Tiểu Lam tiến lên nâng thân thể gầy yếu của nữ tử.

https://thuviensach.vn

"Không có việc gì, đều đã tốt lắm rồi." Bách Lý Hội đi tới trước bàn trang điểm, để cho Tiểu Mai giúp nàng búi tóc.

Lúc này ở Bách Lý phủ.

Bách Lý Sa Văn vẻ mặt tối tăm ở trong đại sảnh bước đi qua lại vội vàng, hai mắt lại càng nhìn chằm chằm mẹ con trước mặt.

"Ngươi nói các ngươi, lần sau có thể hay không làm chuyện có chút đầu óc?"

"Lão gia, chúng ta chỉ là giáo huấn nha đầu kia một chút, lại không có làm gì nàng ta." Đại phu nhân đứng lên, đi đến trước mặt hắn: "Lão gia, ngài đau lòng hay sao?"

"Ngươi....." Bách Lý Sa Văn hung hăng liếc nàng ta một cái, cáu giận không nói nên lời.

"Cha, ngài làm sao vậy? Sẽ không vì một chuyện nỏ này chứ?" Bách Lý Mạn Song nghi ngờ mở miệng, hắn không thể là vì Bách Lý Hội mà nổi nóng như vậy, từ nhỏ đến lớn, cũng chưa từng thấy hắn như thế.

"Hừ." Nam tử rốt cuộc cũng ngồi vào chỗ ở một bên, một quyền mạnh mẽ đánh trên bàn hồng trắc tinh xảo: "Trong một đêm, gia tài Bách Lý phủ chúng ta đã bại hết một nửa a."

"Cái gì?" Đại phu nhân lảo đảo một cái, may mà nha hoàn bên cạnh kịp thời đỡ lấy: "Sao, làm sao có thể chứ?"

"Có thể khiến cho Bách Lý gia trong vòng một đêm, tổn thất nghiêm trọng như thế, còn có ai vào đây? Xem xem các ngươi làm được chuyện tốt gì rồi." Bách Lý Sa Văn buồn bực nặng nề đấm vào đầu mình, vẻ mặt chán nản.

"Là vương gia?" Bách Lý Mạn Song có chút hoài nghi, nhưng lời nói trên miệng đã sớm khẳng định: "Hắn làm sao biết?"

Tuy là tàn nhẫn, nhưng dù sao cũng còn nhỏ tuổi.

"Ngươi đưa cho Hội nhi lá thư này, là lúc trước bà vú còn lưu lại, chính là có nét chữ này, nàng mới đi đến chỗ hẹn. Hiện tại, chỉ cần Vương gia tìm đến bà vú, không phải cái gì cũng sẽ sáng tỏ sao?" Bách Lý Sa Văn tức giận trừng mắt nhìn hai người, chuyện đơn giản

https://thuviensach.vn

như vậy, căn bản là không cần tra, mũi nhọn liền trực tiếp nhắm thẳng đến Bách Lý phủ.

Hai mẹ con ngây ngốc không nói gì, lá thư này là bà vú Lâm Hành một ngày trước giao cho nha hoàn, chẳng qua là bị Bách Lý Mạn Song cắt mất đoạn dưới. Bởi vì nàng phải về ở vùng nông thôn, vừa đúng lúc phải đi qua tòa tửu lâu kia, cho nên liền hẹn ở chỗ đ

Bà vú ở đó đợi một ngày, sau này chỉ làm cho Bách Lý Hội ở Vương phủ quên đi xuất thân, ngẫm lại cũng không có đại sự gì, liền tự mình về ở nông thôn.

Không nghĩ tới, chính là phong thư này mới làm phát sinh ra mầm tai vạ liên tiếp hiện nay.

"Vậy, chúng ta đi tìm Vương gia cầu tình, cứ như vậy tan tác một nửa tài sàn, bảo ta thế nào cam lòng a?" Đại phu nhân được nha hoàn dìu trở lại chỗ ngồi, trên mặt tràn ngập lo âu.

"Cầu tình? Nếu có thể nói tình, còn có thể ra nông nỗi hôm nay, ta cũng cảnh cáo các ngươi, nếu như hai người còn dám nghĩ ra chủ kiến lệch lạc nào nữa, cũng đừng trách ta không khách khí. Hội nhi nàng dù sao cũng là người của Bách Lý phủ ta. Tốt xấu gì sau lưng cũng còn có cửa thông gia này, chuyện lần này, sợ là Vương gia cho chúng ta một bài học mà thôi." Bách Lý Sa Văn tuy có không cam lòng, nhưng chỉ có thể từ bỏ.

"Cha, chẳng lẽ cứ như vậy mà quên đi sao?" Bách Lý Mạn Song bất mãn nói, hiện nay, người cũng không sao cả, lại mất đi một nửa gia sản nhà mình.

"Ngươi còn muốn thế nào?" Nam tử rống giận ra tiếng: "Trước đây ngươi tùy hứng cũng thôi, hiện tại, chuyện này Vương gia đều đã nhìn chằm chằm vào rồi, trong tay hắn nắm giữ quyền thế cao ngất, ngươi còn dám càn quấy, ta liền đem ngươi đuổi ra khỏi phủ."

"Hừ." Bách Lý Sa Văn hung hăng lắc lắc tay áo, không để ý đến hai người, bước nhanh ra khỏi đại sảnh.

Bách Lý Mạn Song không cam lòng dậm chân, đem khay trà một bên ném xuống đất, thật sự là tiền mất tật mang.

https://thuviensach.vn

"Mạn Song, thôi đi, Vương gia một phát dậm chân, cả Trường An này sẽ phải chấn động cả ba ngày, hơn nữa, Bách Lý Hội nàng hiện tại đang được sủng ái, chúng ta không động được nàng." Đại phu nhân bất đắc dĩ nhìn nữ nử, nàng cũng không muốn vì một cuộc đánh cược không có phần thắng, mà bồi đến một nửa gia sản của Bách Lý phủ.

"Không cần, ta càng muốn động đến nàng, ta liền muốn cùng nàng đối nghịch....." Nữ tử tiếp tục đập phá bày biện trong phòng, cũng không có người khuyên can, làm như đã sớm thành thói quen rồi.

"Tiểu thư, phu nhân....." Một nha hoàn lảo đảo chạy vào, trên mặt tràn ngập sự khiếp s

"Chuyện gì lại hốt hoảng như vậy?" Đại phu nhân bất mãn trừng mắt nhìn nha hoàn kia, ý bảo nàng ta nói tiếp.

"Phu nhân, tiểu thư, hôm trước chúng ta tới tìm mấy nam tử kia, bọn họ, bọn họ đã chết.....' Nói chuyện là tâm phúc bên cạnh Bách Lý Mạn Song, lúc này đang sợ hãi nhìn hai người.

"Đã chết? Chết như thế nào?" Bách Lý Mạn Song dừng động tác trong tay, sắc mặt càng thêm gay gắt.

"Nô tỳ không biết, ban nãy nô tỳ đi ra ngoài mua một chút đồ may vá, liền nhìn thấy dưới cổng thành tụ tập rất nhiều người, ta nhất thời tò mò, liền tới gần, liền nhìn thấy....., mấy tên nam tử ngày đó đã chết, thi thể bị treo ngược trên cổng thành, rất dọa người." Tiểu nha hoàn nói xong thân mình run lên, toàn thân một tầng mồ hôi lạnh.

Mẹ con hai người nghe xong, hai mặt nhìn nhau, không nghĩ tới, chỉ là một lần cảnh cáo nho nhỏ, lại mang đến hậu quả to lớn như vậy.

Tây Quận vương thủ đoạn, quả nhiên là không phải độc ác bình thường.

Nếu không phải là còn nhớ một chút giao tình, chỉ sợ Bách Lý phủ đã sớm không còn tồn tại rồi.

https://thuviensach.vn

Bách Lý Mạn Song xụi lơ ở một bên, trong bụng tính toán, hiện nay hay là không động đến nàng, dù sao trong vương phủ còn có một Liễu Nhứ.

Bởi vì bị lạnh, thân thể Bách Lý Hội vẫn có chút suy yếu, chỉ có thể nhờ Tiểu Lam đỡ ra ngoài lương đình hóng gió.

Chỗ ngồi này ở Vương phủ xa cách đã hơn một năm, vẫn giống như trước kia, chính là cái gọi là cảnh còn người mất a.

Giống như trước kia, nàng cho rằng có thể cùng Liễu Nhứ hảo hảo sống cùng nhau.

"Ôi, Hội phi muội muội thế nào lại có vẻ như bị bệnh a?" Mới nghĩ lại, âm thanh sắc bén của nữ tử liền truyền đến.

Đầu Bách Lý Hội đã lười chẳng muốn quay lại, chuyên tâm xem bức tranh hoa cỏ tươi đẹp, trên mặt lại càng tĩnh lặng như mặt nước.

Liễu Nhứ ngồi vào chỗ bên cạnh Bách Lý Hội, cẩn thận nhìn khuôn mặt tái nhợt của nữ tử: "Ta nói muội muội, thế nàocẩn thận như vậy a? Còn hôn mê trên xe ngựa, có hay không nhìn xem, trên người thất lạc vật gì a?"

Bách Lý Hội nghe hiểu lời của nàng nói ra, chỉ là sắc mặt mệt mỏi nhìn nàng một cái, cả miệng cũng chẳng muốn mở.

Liễu Nhứ vừa thấy nàng không tranh cãi, càng hăng say hơn: "Đã nói mà, một nữ tử một mình ra ngoài rất nguy hiểm, ngươi xem đi....."

"Liễu Nhứ, mỗi ngày đều như vậy ngươi không thấy mệt mỏi sao?" Nữ tử rốt cuộc cũng mở miệng, chỉ là lạnh lùng nhìn nàng một cái.

"Mệt mỏi? Ha ha, từ ngày ngươi tiến vào Vương phủ, ta liền cảm thấy mệt mỏi, Bách Lý Hội, chúng ta nhất định dây dưa đến suốt đời a, cho đến khi, chỉ còn một người." Lời nói của Liễu Nhứ mang theo um ám lạnh lẽo, khiến cho Tiểu Lam bên cạnh bất giác toàn thân đều run lên.

https://thuviensach.vn

"Hừ, chỉ còn một người? Thì thế nào đây?" Bách Lý Hội đối diện với Liễu Nhứ trong mắt lại có chút thương xót, nhưng không có một tia sợ hãi.

"Vì nam tử này, ta đã chờ bao nhiêu năm, ta sẽ không nhường hắn cho bất kì kẻ nào." Giọng nói Liễu Nhứ cũng cao lên một phần, nhìn Bách Lý Hội, lại có chút vặn vẹo.

Nữ tử không muốn nhiều lời nữa, vốn thân thể đã rất yếu ớt, chỉ là khép lại áo choàng trên vai, hướng về một bên.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 3

https://thuviensach.vn

Chương 12: Hạ độc

Liễu Nhứ tựa hồ cũng không có tận hứng, vẫn là tự nhiên nói ra.

"Nhứ nhi. . . . . ." , một thanh âm mềm mại tự phía sau hai người truyền đến, Vân Khinh bước lên bậc thềm, đi vào trong lương đình.

"Vân vương phi" . Hai người khẽ cúi người phúc thân, Vân Khinh ở hai người bên cạnh ngồi vào chỗ của mình.

"Nhứ nhi, cùng là thê thiếp của Vương Gia, ta tất nhiên hi vọng có thể hòa hợp chung sống với nhau, ta bất kể ngươi cùng với ân oán gì trước đây, ta chỉ cầu xin sau này có thể thái thái bình bình . Gia Hưng mà nước vượng, ngươi, hiểu chưa?" lờiVân Khinh tuy là bày ra ôn hòa, nhưng, lại bí mật mang theo một chút cảnh cáo.

"Ta hiểu" . Liễu Nhứ không cam lòng nhưng là bất đắc dĩ đáp ứng, dù sao, Vân vương phi không phải Bách Lý Hội, nàng có thân thế hơn người.

Vân Khinh hài lòng gật đầu một cái, nhìn nữ tử bên cạnh một cái, "Thân thể khá hơn chút nào không?"

Bách Lý Hội cười yếu ớt gật đầu, "Tốt hơn nhiều, vốn cũng không nghiêm trọng" .

Liễu Nhứ thấy hai người đã bắt đầu nói chuyện, liền không thú vị thối lui ra khỏi lương đình, nàng không hiểu Vân vương phi tại sao luôn che chở cho Bách Lý Hội.

Nhìn bong lưng Liễu Nhứ đi xa, Vân Khinh mới nhẹ nhàng lắc đầu một cái, "Nàng chính là như vậy, chính ngươi cẩn thận một chút là được" .

Bách Hội cười gật đầu, "Ta biết rồi" .

https://thuviensach.vn

"Lần sau, lúcVương Gia không có ở đây, ngươi cũng có thể tới tìm ta, ta xem, nàng hẳn là không dám đối với ta như thế nào cả" . Lời nói của Vân Khinh không phải là không có đạo lý, nhưng lúc này Bách Lý Hội, cũng là trăm mối cảm xúc ngổn ngang, một cuộc kết thân chính trị, đau khổ không phải là nữ nhân sao?

Huống chi, nàng lại không tranh như vậy, có chuyện của quá khứ, Bách Lý Hội vốn không nguyện tin tưởng các nàng, nhưng là nàng cùng Vân Khinh chung sống lâu như vậy, cũng không phát hiện khác thường. Dần dần, liền cũng thoải mái rồi.

Liễu Nhứ trở lại bên trong nhà, thấy trong viện không có một bóng người, giống như trước đây, liền rón ra rón rén đi tới thư phòng của Tập Ám.

Tập Ám lâm triều còn chưa có trở về, nhẹ nhàng đẩy cửa liền dễ dàng mở ra.

Bên trong thư phòng, trên án kỷ Văn Phòng Tứ Bảo chỉnh tề xếp chồng chất , bên trong nhà khói hương lượn quanh, tiếng bước chân nhỏ giẫm trên thảm lông quý, không nghe thấy một tiếng vang nào.

Liễu Nhứ tìm kiếm kĩ càng, không bỏ sót một góc nhỏ. Thật ra thì, trước nàng đã qua hai lần rồi, chỉ là cũng không có kết quả.

Nhắc tới chủy thủ không thể ở trong tay Bách Lý Hội, Vương Gia không thể nào lại cho nàng, chỗ khác cũng tìm rồi, chỉ là thư phòng có cơ hội lớn nhất.

Chậm rãi tìm kiếm ở từng kệ sách , trên mặt không chỉ là bởi vì kích động mà còn là sợ, đổ một tầng tầng mồ hôi mịn.

Nhanh chóng tìm một lần cuối cùng, vẫn không có phát hiện bong dáng của chủy thủ, Liễu Nhứ nhìn nhìn trời bên ngoài, cũng là thời điểm Vương gia trở về rồi, vẫn là lần sau trở lại thôi.

Nữ tử nhẹ đóng cửa thư phòng lại, nhìn bốn phía cũng không có phát hiện người khác, liền an tâm trở lại phòng mình.

"Tiểu Lục , thanh chủy thủ kia trong nhất thời cũng tìm không được, mà ta thật sự không muốn nhìn thấy Bách Lý Hội một chút

https://thuviensach.vn

nào nữa" . Liễu Nhứ ngồi ở trước bàn hung hãn nói.

"Liễu Phi, vậy chúng ta liền hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, hạ độc" . Tiểu Lục đứng ở một bên ra chủ ý, trên mặt trẻ tuổi chỉ có âm lãnh.

"Hạ độc? Lần trước ở đình nghỉ mát ngươi không có nhìn thấy sao? Nàng hiện tại cũng đã đề phòng a" . Liễu Nhứ ấp úng mở miệng, đã dùng độc lần thứ nhất, Bách Hội sẽ không lại như vậy không đề phòng người khác.

"Liễu Phi, theo Tiểu Lục mấy ngày này quan sát, thử độc đều là Tiểu Lam, không biết Liễu Phi có dám đánh cuộc một phen hay không, ta cùng với Tiểu Lam sống cùng nhau đã mười năm, đối với tính cáchcủa nàng đã sớm rất rõ ràng. Đến lúc đó chúng ta liền đem độc đặt trước mặt nàng cũng không chạm vào, ta nghĩ mọi người đều có tiềm thức, chúng ta liền đánh cuộc, lúc nàng hạ châm sẽ là bỏ qua loại thức ăn này." Tiểu Lục nói liên tục, cặp mắt không hề chớp nhìn chằm chằm Liễu Nhứ.

Nàng cúi đầu suy nghĩ hồi lâu, một lúc sau ngẩng đầu lên, "Chủ ý của ngươi mặc dù rất mạo hiểm, nhưng vẫn là đáng giá thử một lần, nếu như về sau chuyện bại lộ, trước tiên ngươi phải tiêu hủy tất cả chứng cớ, biết không?"

"Tiểu Lục biết" , Tiểu Lục khẽ gật đầu một cái, trong mắt tràn đầy tự tin.

"Tốt, chuyện này ngươi liền đi làm đi, nhớ, nếu là xảy ra chuyện, ta không sẽ không bảo vệ ngươi" . Liễu Nhứ nhìn tiểu Lục một cái, ánh mắt bao hàm tìm tòi nghiên cứu.

Tiểu Lục nghe vậy, hai đầu gối cùng nhau quỳ xuống, nàng hiểu Liễu Nhứ như vậy có dụng ý gì, "Liễu Phi xin yên tâm, bất kể như thế nào, Tiểu Lục cũng sẽ không bán đứng người, đây đều là chuyện của một mình ta" .

"Tốt" , Liễu Nhứ hài lòng đỡ nàng lên, "Nhớ kỹ, nếu là ngươi thật giúp ta gạt bỏ được cái họa trong lòng này, cuộc sống về sau. . . . . ." , nàng đúng lúc dừng lời, hơi có thâm ý nhìn tiểu Lục một cái.

https://thuviensach.vn

"Tạ Liễu Phi, Tiểu Lục chắc chắn toàn tâm toàn ý vì Liễu Phi dốc sức." Tiểu Lục thụ sủng nhược kinh theo sức Liễu Nhứ đứng lên, trên mặt không giấu được nụ cười.

Một cuộc âm mưu, ở ngay dưới ánh sang mặt trời, lặng lẽ nảy sinh.

Tiểu Lục ngay hôm đó liền đi ra ngoài, tốn mấy lượng bạc, thuê một người đi đường đến tiệm thuốc mua thuốc, qua ngày hôm nay, ai còn tìm được bóng dáng của hắn?

Chuyện ở phòng bếp thì càng dễ xử lý rồi, thừa dịp không chú ý, đem điểm tâm ở một bên tách ra, rắc bột màu trắng vào bên trong, trong nháy mắt liền bị hòa tan đi, đâu còn vết tích gì.

Vốn là định bỏ trong thức ăn, nhưng nghĩ lại, thuốc bột sau khi hòa tan sẽ lan ra khắp nơi, thử một lần sẽ bị lộ.

Tiểu nha hoàn phòng bếp cầm điểm tâm trong tay mang đến trong phòng Bách Lý Hội, liền đi ra ngoài.

Tiểu Lam cùng tiểu Mai ngừng ầm ĩ, đều bị hương thơm phiêu tán làm cho hấp dẫn.

"Oa, là bánh Hoa Quế" , Tiểu Lam tiến lên vài bước, quan sát kĩ càng .

"Đúng, còn có bánh mai hoa, bánh vải, bánh đậu xanh" , Bách Lý cười ý bảo hai người ngồi xuống, bản thân cũng không phải muốn ăn.

"Đợi chút, trước để ta thử đã" , Tiểu Lam làm như có thật từ trong tóc rút ra ngân châm, đâm về phía một khối bánh đậu xanh, ngân châm toàn thân sáng như tuyết, không có một chút ố đen. Vì an toàn, thử thêm mấy khối nữa, duy chỉ có, không có thử bánh vải phía dưới, bởi vì, nàng bẩm sinh ghét vị vải.

Tiểu Lam cầm lên một khối bánh đậu xanh thả vào trong miệng, "Ừ, ăn ngon thật, tiểu Mai ngươi cũng nếm thử đi" .

Tiểu Mai cười cũng cầm lên một khối bánh đậu xanh thả vào trong miệng, nhìn Bách Lý Hội một cái, "Tiểu thư, ngài thế nào lại không ăn?"

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội nhẹ nhàng lắc đầu một cái, nhưng nhìn hai người ăn vui vẻ như vậy , cũng cầm một khối bánh ngọt .

"Hội phi thích vị vải, ta từ nhỏ thì ghét ăn vải" , Tiểu Lam nuốt nửa cái bánh ngọt vào trong cổ, lại cầm lên một khối.

Lý Bách Hội chỉ chỉ nước trà một bên, "Làm sao lại mau quên vậy, ăn cái gì vẫn còn nghẹn đó" .

Mặt Tiểu Lam đỏ lên, cầm trà trên bàn uống một ngụm, "Bởi vì ăn quá ngon đi."

Tiểu Mai cười bác bỏ nàng, "Ngươi nha, kiếp trước nhất định là tên quỷ tham ăn" .

"Quỷ tham ăn có cái gì không tốt? Có thể ăn rất nhiều thứ a" . Tiểu Lam nhăn nhăn mũi, tiếp tục ăn.

Bách Lý Hội ăn xong một khối, liền không muốn ăn nữa, “Bánh ngọt hôm nay, dường như có chút đắng" .

“Đắng? Nhất định là vải này bị hỏng rồi" . Tiểu Mai cũng nâng một chén trà để tới trước mặt nàng, "Uống nước đi" .

Ai cũng không nghĩ tới, vị đắng này, chính là độc dược thẩm thấu vào ruột gan.

Một lát sau, tiểu nha hoàn phòng bếp liền đem khay đựng mấy cái bánh ngọt bưng ra ngoài.

Trở lại phòng bếp, đem cái khay đặt qua một bên, tiểu nha hoàn liền vội vàng đi ra ngoài làm việc.

Tiểu Lục lặng lẽ tiến lên, sau khi nhìn điểm tâm trên bàn, nụ cười trên mặt đột nhiên sâu hơn.

Vội từ trong tay áo lấy ra mấy khối bánh ngọt thả vào trong mâm, như vậy đổi trắng thay đen, cho dù có trở lại điều tra, cũng sẽ không có bất kỳ manh mối nào.

Chỉ cần đem bánh ngọt đã đổi ra ngoài hủy bỏ, lần này, liền coi như thành công.

Vừa về tới phòng Liễu Nhứ , liền thấy nàng đang sốt ruột bước chân đi qua đi lại, nhìn thấy tiểu Lục, vội nghênh đón, "Như thế nào?"

https://thuviensach.vn

"Hồi bẩm Liễu Phi, tất cả đều ở trong lòng của chúng ta " , tiểu Lục đắc ý nhìn Liễu Nhứ, "Nương nương ngài hôm nay hảo hảo ngủ một giấc, sáng sớm ngày mai, nàng nhất định là một thi thể cứng rắn" .

"Thật?" nàng dường như lập tức không phản ứng kịp, sau khi nhìn thấy trong mắt Tiểu Lục quét xuống một ánh nhìn kiên định, mới phá lên cười, "Ha ha, Bách Lý Hội, rốt cuộc cũng có ngày này sao, đừng trách ta không cho ngươi cơ hội" .

Hưng phấn đi qua, Liễu Nhứ vẫn là không yên lòng hỏi thăm, "Ngươi thật sự có nắm chắc là nàng đã ăn, nếu là người khác ăn, hậu quả không thể lường được" .

"Liễu Phi, ngài yên tâm, Tiểu Lam và ta cùng nhau lớn lên, ta hiểu rõ nhất. Bên cạnh Hội phi còn có một nha hoàn tiểu Mai, coi như hôm nay họ cùng nhau dùng, chúng ta cũng không cần gấp, nha hoàn làm cùng tiểu Mai đều nói, nàng chưa bao giờ đụng vào bánh vải." mặt của Tiểu Lục bởi vì kích động mà hơi ửng hồng , ở dưới ánh nến làm nổi bật , lộ ra mấy phần dữ tợn.

"Tốt" Liễu Nhứ lúc này mới yên tâm ngồi xuống, "Sáng sớm ngày mai, chúng ta đến hảo hảo diễn một cái tuồng vui, đưa tiễn ‘muội muội’ bạc mệnh này của ta" .

Lòng người sâu tựa thâm cung âm lãnh.

Ban đêm, Bách Lý Hội trong giấc mộng thân thể bất xê dịch mấy cái, cùng với một cỗ đau đớn, từ trong mộng tỉnh lại.

Cảm giác đau đớn từ từ tăng lên, nàng không kiềm chế được đôi tay phủ trên bụng, trên trán đã là mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

"Hội nhi, sao vậy?" Tập Ám cảm thấy sự khác thường của nàng, thân mình từ phía sau thăm dò.

"Bụng thật là đau" , Lý Bách Hội nói không ra lời, nhả từng chữ khàn khàn.

"Người đâu, thắp đèn" . Tập Ám vội vàng ngồi dậy đem nàng ôm vào trong ngực, một tay lau trán của nàng.

https://thuviensach.vn

Theo mấy tiếng bước chân hoảng loạn, đèn đuốc bên trong phòng sang trưng, Tập Ám vừa thấy, người trong ngực áo ướt đẫm, ngũ quan thống khổ rối rắm cùng một chỗ.

"Nhanh đi tìm đại phu. . . . . ." ,Tập Ám kinh hãi, đôi tay dính sát đặt ở trên bụng nàng, "Hội nhi, Hội nhi

Không bao lâu, đại phu liền tìm tới, nàng đau đớn cuộn tròn một chỗ, thân thể mềm nhũn.

Đại phu không dám trì hoãn, vội vàng tiến lên bắt mạch.

Nhìn gương mặt Bách Lý Hội phi thường thống khổ , đại phu do dự nói cho biết sự thật, "Hồi vương gia, Hội phi, Hội phi mạch tượng tất cả đều bình thường. . . . . " .

"Tất cả bình thường?" Tập Ám lạnh lùng lặp lại một lần nữa, mang theo âm thanh nghiến răng.

"Hồi Vương Gia, nhưng, có thể là do ăn đồ bị hỏng, dẫn tới bệnh dạ dày. . . . . , quả thật không có gì khác thường." Đại phu vừa thấy con ngươi Tập Ám lãnh như băng sương, vội vàng quỳ xuống.

"Vương Gia, đừng làm khó hắn, ta đã tốt hơn nhiều rồi" . Bách Lý Hội nhẹ nhàng kéo quần áo ngủ Tập Ám, trên mặt thật khôi phục mấy phần đỏ ửng.

"Cút. . . . . ." Tập Ám thu hồi ánh mắt, đôi tay nâng lên gương mặt Bách Lý Hội.

Những người bên cạnh vội lui ra ngoài, một khắc cũng không dám nán lại.

"Hội nhi, như thế nào?" Tập Ám trên mặt viết đầy lo âu, một tay nhẹ nhàng đẩy ra những sợi tóc ướt rối tinh trên mặt nàng.

"Không đau" . Lý Bách Hội ngồi thẳng người, "Nhất định là ăn đồ bị hỏng rồi." .

Trên mặt mất đi sự thống khổ rối rắm, ra mồ hôi cả người, ngược lại người có không ít nhẹ nhõm, đau đớn cũng hoàn toàn biến mất rồi.

“Tập Ám” Bách Lý Hội đột nhiên ôm chặt lấy nam tử, ngay ở một khắc kia, nàng thật ra thì cực kì sợ.

https://thuviensach.vn

Thân thể Tập Ám nằm xuống, đem nữ tử ôm vào trước ngực, trong lòng, lúc này mới bình phục.

Có lần thứ nhất, về sau, sẽ mang theo e ngại thật sâu, ăn sâu vào linh hồn.

Hai người cũng không ngủ được nữa, chỉ là ôm nhau, nghe tiếng hít thở của nhau, ít nhất, là gần trong gang tấc.

Ngày hôm sau, Liễu Nhứ liền dậy thật sớm, thay bộ quần áo lụa xanh nhạt nàng thích nhất, chải búi tóc rắc rối nhưng là mười phần xinh đẹp, hài lòng xoay người qua, "Tiểu Lục, đi thôi" .

"Vâng" , Tiểu Lục bên cạnh vội vàng đuổi theo, chủ tử khó có được tâm tình tốt, làm hạ nhân tự nhiên cũng là vui mừng không dứt.

Vừa đến tiền sảnh, chỉ thấy Vân vương phi sai bảo bọn nha hoàn bày xong đồ ăn sáng, thấy Liễu Nhứ đi vào, động tác của Vân Khinh cũng không giảm, "Nhứ nhi, hôm nay thế nào lại dậy sớm như thế?"

"Khí trời quang đãng, người cũng không phải là rất thư thái sao, di, Vương Gia và Hội Phi muội muội đâu?" Liễu Nhứ nhìn quanh, cũng không có cái gì khác thường.

"Trời còn sớm mà" . Vân vương phi quái dị nhìn Liễu Nhứ một cái, lúc nào lại quan tâm người khác như vậy?

“A, cũng đúng.” Liễu Nhứ kiềm chế tâm trạng vui sướng, ra vẻ thờ ơ nhìn quanh.

"Vương Gia. . . . . ." Nha hoàn bên ngoài phòng kêu lên một tiếng, khiến thần khí Liễu Nhứ thu hồi mấy phần.

Quần áo Tập Ám màu sắc trang nhã, có vẻ mặt có hơi mỏi mệt nhưng không mất đi vẻ tà mị, vẫn như cũ phô trương tùy ý.

Trên mặt Liễu Nhứ cười quyến rũ, nhìn thấy nữ tử phía sau hắn, phịch một tiếng ầm ầm lụi bại, không hề chớp mắt hết sức nhìn chằm chằm vào Bách Lý Hội.

Tiểu Lục ở sau lưng mặt xám như tro tàn, thân thể cứng còng không thể động đậy, làm sao có thể. Cùng nhau theo vào, còn có

https://thuviensach.vn

Tiểu Lam cùng tiểu Mai.

Bách Lý Hội ngồi xuống bên cạnh Tập Ám, sắc mặt đỏ thắm, dáng vẻ này là của người trúng độc? Liễu Nhứ quay đầu, không để lại dấu vết , hung hăng trợn mắt nhìn tiểu Lục một cái, ánh mắt như vậy, lộ ra hàn ý ngàn năm. Nữ tử chợt run lên, như rơi vào hang ổ của địch.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 3

https://thuviensach.vn

Chương 13: Đưa sính lễ

Liễu Nhứ không biết là thế nào dùng xong đồ ăn sáng, cao lương mỹ vị ăn vào, cũng là không biết ng

Trên đường trở về phòng, Tiểu Lục theo sát phía sau, nhưng lại không dám tiến lên phía trước, hai tay xoắn góc áo, thấp thỏm lo âu.

Trở lại phòng, Tiểu Lục ở sau người nhẹ nhàng đóng cửa lại. Lúc này Liễu Nhứ mới xoay người, "Bốp" một tiếng, một cái tát hung hăng vung tới.

Nữ tử bị đau vội vàng quỳ xuống, thần sắc kinh hoảng: "Liễu phi, Liễu phi tha mạng....."

"Lục Nô, ngươi một lòng với ta sao?" Liễu Nhứ không nhanh không chậm hỏi, ánh mắt cũng là cực kì âm hận.

"Liễu phi, Lục Nô đương nhiên là một lòng với ngài, xin nương nương khai ân." Tiểu Lục vội vàng dập đầu, từng phát từng phát đập xuống mặt đất.

"A? Vậy Bách Lý Hội tại sao lại khỏe như vậy? Hả?" Giọng Liễu Nhứ bất giác cao hơn vài phần, nhấc làn váy, chợt đạp xuống.

Nữ tử không kịp chuẩn bị, thân mình suy sụp ngã về sau, nhỏm người một cái, liền quỳ lên lại: "Liễu phi, nô tỳ thực sự không biết, nô tỳ không hề phản bội nương nương."

"Hừ, vậy chính là đôi tay này của ngươi không thành thật sao?" Liễu Nhứ nhấc chân hung hăng dẫm trên mu bàn tay Tiểu Lục, tăng thêm lực đạo nghiền đạp lên.

Trên trán nữ tử, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, cũng không dám kêu đau một tiếng, giờ phút này chỉ sợ chọc giận Liễu Nhứ.

"Lục Nô không dám, xin nương nương tha mạng....."

Liễu Nhứ lạnh lùng liếc nhìn nữ tử một cái, lúc này mới rút chân về: "Biến, ra bên ngoài quỳ, không có mệnh lệnh của ta không

https://thuviensach.vn

được đứng dậy."

"Dạ, tạ Liễu phi ân điển." Tiểu Lục vội vàng đứng lên, mu bàn tay sưng thật to, vừa động liền như mũi khoan đâm vào tim đau đớn, tay kia cật lực đóng cửa. Trên hành lang, ở ngoài phòng quỳ xuống.

Gió lạnh rít gào, trong đôi mắt nữ tử là một mảnh hận ý, ở giữa hơi mù vô tận, quanh quẩn lộng lẫy, vương vấn tại thâm uyển của vương phủ, thật lâu, thật lâu không muốn tan đi.

Liễu Như, cuối cùng sẽ có một ngày, ta cũng cho dưới chân.

Về độc kia, đúng là đã vào miệng Bách Lý Hội, chỉ là, lại mất độc tính.

Tập Ám chỉ nghĩ là nàng ăn bị đau bụng, đại phu bắt mạch nói hết thảy đều bình thường, mà, Liễu Như, có chỉ là nghi ngờ, Tiểu Lục, chỉ cảm thấy vô cùng kì lạ, thuốc kia, Bách Lý Hội rõ ràng đã ăn.

Ai cũng không ngờ tới, trong lần trúng độc một năm trước, không kể ăn vào tâm vào tủy, lửa thiêu đốt vào tận bên trong, giải trừ, quên đi, Hàn Hữu Thiên vốn là y thuật kì dị khác hẳn với thế tục, cơ thể Bách Lý Hội, hẳn là bách độc bất xâm rồi.

Qua mấy ngày, người Liễu gia đã chuẩn bị tốt hết thảy, chuẩn bị đi tới chỗ của Thủy Cơ. Bách Lý Hội cùng Tiểu Lam, Tiểu Mai ở chỗ Thủy Cơ nói cười, bụng nữ tử đã hơi nhô lên, nếu không nhìn kỹ cũng khó mà phát hiện.

Vài cái kiệu ở bên ngoài đình viện hạ xuống, xuống kiệu đầu tiên chính là Liễu lão gia, đi theo phía sau là Liễu Vân Tường. Tiếp đó, là Liễu Như cùng Liễu phu nhân.

Đoàn người đi vào đình viện, gia đinh phía sau khiêng mấy cái rương lớn, trên mặt dán đầy chữ hỉ, nghiễm nhiên là sính lễ.

Nghe được âm thanh, mấy người đều nhìn ra ngoài, trông thấy cục diện như vậy, khuôn mặt Bách Lý Hội ửng lên một tầng băng sương lạnh lẽo.

https://thuviensach.vn

Thủy Cơ vừa nhìn thấy Liễu Vân Tường, liền sợ hãi lui ra sau người Bách Lý Hội, hai tay, gắt gao đặt trên bụng mình.

Liễu lão gia dẫn đầu tiến vào đại sảnh, ánh mắt mang theo tìm tòi nghiên cứu ở trên thân bọn họ dò xét.

Liễu Vân Tường ở phía sau tiến lên, sau khi nhìn thấy Bách Lý Hội, vẻ mặt không tự chủ trầm xuống: "Hội phi cũng ở đây à?"

Liễu lão gia vừa nghe nói hai chữ Hội phi, ánh mắt không khách khí ở trên người Bách Lý Hội đảo một vòng: "Ngươi chính là Bách Lý Hội.?"

Nữ tử không kiêu ngạo không tự ti, nhìn mọi người: "Đúng."

"Hừ, chính ngươi hại Tường nhi nhà ta thành thế này?" Liễu lão gia nhất thời phẫn nộ, thân thể run run chỉ về phía nữ tử.

"Liễu lão gia, ta nghĩ là ngài lầm rồi, là bản thân Liễu Vân Tường làm trái quân kỷ, hôm nay mới trở thành như vậy." Bách Lý Hội một tay nhẹ nhàng trấn an Thủy Cơ: "Xin hỏi, hôm nay các ngươi tới là có dụng ý gì?"

"Ngươi....." Liễu lão gia nghe lời ấy nhất thời phản ứng lại: "Ai là Thủy Cơ, hôm nay chúng ta tới là để kết thân." Thủy Cơ phía sau vừa nghe được, vội vàng mở miệng: "Không, ta sẽ không gả."

"Ngươi nói cái gì?" Liễu Vân Tường nghe vậy, từ phía sau Liễu lão gia đi ra: "Ta bằng lòng cưới ngươi, ngươi nên vụng trộm mà vui vẻ, không gả? Không phải do ngươi."

"Tường nhi, không cần to tiếng như vậy." Liễu phu nhân thấy thế, vội đi tới bên cạnh Thủy Cơ: "Cũng đừng dọa tôn nhi của ta."

Thủy Cơ cảnh giác liếc nhìn bọn họ, ánh mắt lúc này mới chống lại Liễu Vân Tường: "Liễu tướng quân, đứa nhỏ này làm sao có được, ngươi nhất định rõ ràng, nhưng, ta sẽ không gả cho ngươi."

"Này....." Liễu phu nhân sốt ruột tiến lên nắm tay Thủy Cơ: "Ta biết là Tường nhi nhà chúng ta có lỗi với ngươi, nhưng mà, một khi ngươi trở thành mẫu thân, làm sao nhẫn tâm để cho hài nhi của mình về sau cả một cái danh phận cũng không có a?"

https://thuviensach.vn

"Đúng thế, Thủy Cơ ngươi cũng không ngẫm lại đi, ngươi thay Liễu gia ta sinh ra đứa nhỏ này, chờ ngươi, cũng chỉ có vinh hoa phú quý vô tận, ngươi cho rằng, ai còn lại muốn ngươi hay sao?" Liễu Như liếc nhìn Thủy Cơ, sự khinh bỉ trong mắt rõ rành rành.

"Liễu Như, ngươi cho là gả cho Liễu gia ngươi là phúc khí? Thân thể ca ca ngươi thế nào, các ngươi so với ai đều rõ ràng hơn cả, cái các ngươi muốn đơn giản chỉ là đứa nhỏ trong bụng nàng, cùng với một phần thể diện mà thôi." Bách Lý Hội che trước người Thủy Cơ, ánh mắt đảo qua đoàn người trước mặt.

"Bách Lý Hội, ngươi cố tình muốn cùng Liễu gia chúng ta đối nghịch hay sao? Ca ca ta thành như hôm nay, ngươi cũng có trách nhiệm." Liễu Như tức giận bước lên phía trước, "Nếu không phải ngươi, Vương gia cũng không đối với ta như vậy, Liễu gia chúng ta lại càng không có tình trạng ngày hôm nay, ngươi chính là một tai họa."

Một tay chỉ thẳng đến trước mặt Bách Lý Hội, nữ tử cười lạnh liếc mắt nhìn mọi người, "Bốp" một tiếng, đem tay Liễu Như đánh rớt: "Liễu Như, ngươi có phần đề cao ta quá rồi, nếu ta thật sự là một tai họa, tiên ta sẽ trừ bỏ ngươi."

"Ngươi....." Liễu Như nhất thời không nói được gì, liếc nhìn Thủy Cơ sau lưng nàng: "Ta hôm nay không tới để tranh cãi với ngươi, Thủy Cơ, ngươi cũng là người thông minh, nên hiểu được đắn đo đúng mực, không cần phải vọng tưởng đến vương gia, ngoan ngoãn làm người của Liễu gia ta đi."

Khuôn mặt Thủy Cơ trắng bệch, một tay vẫn đặt trên bụng mình: "Ta đã không còn chút ảo tưởng nào nữa, bởi vì ta so với ai đều hiểu rõ, trong lòng hắn chỉ có Hội phi, không chứa được bất kì kẻ nào." Để cho nàng, chỉ một lần, gọi Vương gia thành một tiếng hắn đi.

Liễu Như như bị nói trúng tâm sự, lúng túng không nói một lời, Bách Lý Hội lại còn là kinh ngạc quay đầu lại, Thủy Cơ có tình

https://thuviensach.vn

cảm với Tập Ám, chính mình thế nào lại không biết. Trong ánh mắt có một chút né tránh, Bách Lý Hội cũng không nói gì cúi đầu.

Thủy Cơ không để ý tới bọn họ, chỉ là nhẹ nhàng đặt trên vai nữ tử, cười đến mức lãnh đạm: "Hội phi, bọn họ nói rất đúng, ta đã không còn đường đi nữa, ta cũng không nghĩ muốn để cho hài tử của ta nhận hết lời phỉ báng của người đời, về sau chờ ngươi làm mẫu thân, ngươi sẽ hiểu."

Bách Lý Hội cuống quít nắm tay nàng: "Thủy Cơ, ngươi hãy suy nghĩ thật kĩ, đó là cả nửa đời sau của ngươi a?" Nữ tử liều mạng muốn từ trong mắt nàng nhìn thấy một tia hối hận, nhưng là không có, nhiều hơn một phần bình tĩnh, dường như tất cả đều đã nhìn rõ.

"Hội phi, từ khi ta có ý định sinh hạ đứa nhỏ này, cũng đã bước trên con đường này, bọn họ bằng lòng cho, ngài hẳn là vì ta cao hứng mới phải." Nụ cười của Thủy Cơ rõ ràng là chua xót đến cực điểm, nhưng lại không nhìn thấy một chút miễn cưỡng nào.

"Tốt, tốt....." Liễu phu nhân hài lòng tiến lên, một tay nhẹ nhàng phủ trên bụng Thủy Cơ: "Tôn nhi của ta, bà nội sẽ lập tức đem ngươi về Liễu gia chúng ta."

Bách Lý Hội chỉ là khuôn mặt không biểu cảm nhìn mọi người, ai thị? ai phi? đến cuối cùng là ai sai lầm?

Bọn họ ở một bên nói cái gì đó, nàng một chữ cũng không nghe vào, chỉ thấy, Liễu Như lúc gần đi, nở ra một nụ cười đắc ý.

Thủy Cơ thu hồi thân thể, tay chống ở bên hông, về lại chỗ ngồi, Bách Lý Hội chỉ cảm thấy đau lòng, khi nàng muốn ngăn cản không được, hiện tại, nàng phải gả cho nam tử không bằng cầm thú kia, cả đời làm quả phụ, mình lại càng không ngăn cản được.

Thủy Cơ thấy nàng thật lâu không nói gì, vội vàng sốt ruột gọi lên: "Hội phi, Hội phi....."

Thấy nàng lấy lại tinh thần, nữ tử mới cười thoải mái: "Hội phi, ta thật sự không có việc gì, như vậy cũng tốt, dù sao Liễu Vân Tường cũng không có khả năng chạm vào ta nữa, ta có thể an tĩnh cùng hài tử của ta, sống hết nửa đời còn lại."

https://thuviensach.vn

Bách Lý đến bên cạnh nàng, đã nhìn không ra biểu cảm của Thủy Cơ là thật hay giả rồi. Chẳng lẽ, làm mẫu thân liền thực sự có thể bình yên cả đời.?

Không còn tâm tình trò chuyện, nhìn bóng lưng ba người đi ra, Thủy Cơ ngừng cước bộ, một tay khẽ đẩy cửa sổ ra.

Sắc xuân mang theo ấm áp, toàn cảnh đầy sức sống, Liễu Nhứ nói không sai, Vương gia, Thủy Cơ sớm nên đem ngươi buông xuống.

Đã tồn tại thật lâu ở trong đáy lòng, giờ đây, ta muốn gả cho, Tập Ám.....

Tốc độ của Liễu gia quả thực rất nhanh, còn ba ngày nữa, sẽ đến cưới Thủy Cơ.

Bách Lý Hội rầu rĩ đi đến hậu viện, sân nhỏ này không bao giờ thấy ánh mặt trời, khi Lý Như chết đi, cũng vắng lặng rồi.

Nhặt một khối đá sạch sẽ ngồi xuống, nắng, long lanh trải xuống, chiếu trên tóc nữ tử, trải đều xuống viện.

Phía sau truyền đến tiếng bước chân nhỏ vụn, Bách Hội theo bản năng quay đầu lại, lông mày, trong lúc lơ đãng chau lại.

Lại là Liễu Nhứ, chỉ có điều lần này chỉ một thân một mình.

"Thật là hăng hái a, ở nơi này ngắm phong cảnh." Liễu Nhứ xem thường ngồi xuống bên cạnh nàng, nhìn về phía sân nhỏ đối diện.

Bách Lý Hội cũng không thèm để ý tới, nhẹ nhàng tựa đầu vào cột đá bên cạnh.

Liễu Nhứ thấy nàng không nói, cứ tự nhiên nói ra: "Nghĩ tới, Lý Như thật đúng là thảm, cái gọi là chết ở xứ người, hài cốt cũng không còn

Ánh mắt nữ tử đảo qua Liễu Nhứ, mang theo một tia sáng lạnh lẽo.

"Ngươi đừng nhìn ta như vậy, là ta làm hại thì thế nào? Hai tay của ta, đã sớm dính đầy máu tanh, không quan tâm nhiều hơn một người." Liễu Nhứ quay về phía trước nở nụ cười: "Trước kia, thiếp

https://thuviensach.vn

thất của Vương gia đều bị ta trừ bỏ, có hạ độc, có ám sát, có ra ngoài một chuyến chết không rõ ràng, thật ra, Lý Như cũng như vậy, là ta lôi kéo, không ngờ lại thành công."

Bách Lý có hơi kinh ngạc ngẩng đầu, nhìn thẳng vào nữ tử: "Ngươi nói cái gì?"

"Năm ấy, khi Lý Như vào Vương phủ, Vương gia chỉ có một thiếp là ta, bởi vì đều bị ta trừ bỏ. Nàng, liền trở thành cái đinh duy nhất trong mắt ta. Sau này, bị ta biết được, nàng cũng không hề yêu Vương gia, là thuận theo ý nghĩ của Liễu gia. Ngày thường, nàng khắp nơi mặt nặng mày nhẹ với ta, tự nhận mình thanh cao, giống như ngươi vậy." Liễu Nhứ quay đầu liếc nhìn Bách Lý Hội một cái, tiếp tục lời nói trong miệng.

"Ta khi đó liền quyết định, ta nhất định phải khiến cho nàng ta sống không bằng chết. Nam nhân ngu xuẩn kia, cư nhiên lại có thể tìm được Vương gia, là ta tiếp đón hắn trước, sau đó ta liền lén đi vào hậu viện, nói cho Lý Như, ta đã mua chuộc được hạ nhân, đến lúc đó nam tử kia nếu như muốn dẫn nàng đi, nàng phải ở trước mặt Vương gia cự tuyệt, nói cho hắn, nàng muốn là tiền tài quyền thế, không cần tình yêu của nam tử. Khi đó nàng đã mang thai rồi, ta rốt cuộc cũng nhìn thấy nàng quỳ trên mặt đất van xin ta, để cho ta buông tha bọn họ. Hừ, làm sao có thể. Ta nói, nếu như các ngươi liền rời đi, sát thủ bên ngoài đã sớm chuẩn bị rồi, đến lúc đó, đã có thể một người đều không giữ lại."

"Chính là như vậy, nàng cự tuyệt, mất đi đứa nhỏ của mình, cũng khiến Vương gia càng thêm chán ghét nàng. Chỉ là, nam tử kia quá ngốc, lại có thể tự sát. Về sau Lý Như cũng điên rồi." Liễu Nhứ nói dứt lời giọng điệu vẫn như cũ sóng nước chẳng xao, dường như chuyện đang nói cùng bản thân mình không hề có liên quan.

Bách Lý Hội lạnh lùng nhìn nàng: "Ngươi vì sao lại nói cho ta biết?"

"Bởi vì, ngươi cùng với Lý Như giống nhau, không biết tốt xấu, vốn là một năm trước ngươi vào cấm địa ở hậu viện, ta cho rằng

https://thuviensach.vn

Vương gia sẽ xử phạt ngươi, không nghĩ tới lại làm như không có việc gì. Khi đó ta liền biết, uy hiếp của ngươi quá lớn." Liễu Nhứ thưởng thức trang sức trên cổ tay, sắc mặt vẫn bình tĩnh như trước.

"Liễu Nhứ, ngươi thế nào lại làm được những việc càn rỡ độc ác đến như vậy?" Bách Lý Hội cố gắng để giọng điệu mình bình phục lại: "Ngươi không sợ, có một ngày bản thân cũng sẽ rơi vào kết cục như vậy sao?"

"Ta? Ha ha....." Liễu Nhứ không kiêng nể gì phá lên cười, như là nghe thấy được một câu chuyện cười: "Vĩnh viễn sẽ không, đây chính là điểm khác biệt giữa ta cùng với các nàng, ngươi nói, rốt cuộc là may mắn của ta, hay là bi ai của ta a?"

Khóe mắt nữ tử lại có chút chua xót: "Cho nên, ta có thể càn rỡ độc ác, ta có thể làm tất cả chuyện xấu trong thiên hạ." Liễu Nhứ không thể ức chế rống lên.

Bách Lý Hội không biết nàng cùng Tập Ám tóm lại trong lúc đó có liên quan như thế nào, nhìn những hành động không tầm thường của nữ tử kia, nàng chỉ là xoay người, ánh mắt lạnh nhạt: "Ta mặc kệ ngươi có mục đích gì, nhưng, nếu như ngươi nghĩ muốn nói chọc tức ta, thì ngươi sai lầm rồi."

Liễu Nhứ thu hồi nụ cười, hung hăng đứng lên: "Hừ, ngươi cứ chờ đợi một ngày nào đó bị thất sủng đi."

Khóe miệng Bách Lý Hội nở ra một nụ cười, Lý Như, ta quả nhiên không có nhìn lầm ngươi.

Trở lại tiền sảnh, tâm tình Bách Lý Hội càng kém, nếu như nói nhìn thấy Liễu Nhứ là không chịu nổi, thì nhìn thấy người của Bách Lý phủ chính là hao tổn tinh thần.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 3

https://thuviensach.vn

Chương 14: Khổ sở xuất giá

Bách Lý Sa Văn ngồi thẳng ở một bên, bên cạnh là đại phu nhân ra vẻ tao nhã cùng với Bách Lý Mạn Song xảo trá.

Trong đầu Bách Lý Mạn Song, trước sau như một nhớ thương đến nam tử trên chủ vị, tuy là có tà mị, lại vẫn như cũ mê hoặc lòng người, không phải Tập Ám, còn có thể là ai?

Thấy Bách Lý Hội tới, đại phu nhân vội vàng tiến lên, vẻ mặt thân thiết: "Ai ôi, Hội nhi, xem chúng ta đều đã đến đây rất lâu rồi."

Bách Lý Hội tùy ý để nàng nắm tay, đi đến trướcBách Lý Sa Văn: "Cha."

"Ai ôi." Bách Lý Sa Văn vui vẻ gật đầu, hình như có chút thụ sủng nhược kinh.

"Vương gia, ngươi nhìn nữ nhi này của ta đi, từ nhỏ đã thông thư đạt lý, luôn luôn là niềm kiêu hãnh của Bách Lý gia chúng ta a." Bách Lý Sa Văn nhìn nàng đã không còn có bài xích lúc trước, lại khen ngợi thêm nữa.

Tập Ám gợi lên một nụ cười mị hoặc, khẽ gật đầu.

"Đúng đúng đúng, Hội nhi nhà chúng ta ba tuổi đã biết ngâm thơ, năm tuổi thêu thùa, đến mười tuổi a, đó cũng quá vượt trội, dung mạo càng thêm xuất chúng a." Đại phu nhân ở một bên cũng sáp lại.

Khen ngợi như thế khiến cho Bách Lý Hội nhất thời có chút phản ứng không kịp, còn có một chút, một chút bẽ mặt.

Không dấu vết nhìn về phía Tập Ám, thấy đôi mắt của hắn phiếm cười, giống như đang xem một vở kịch hay.

Đại phu nhân thấy hai người không nói, liếc nhìn Bách Lý Mạn Song bên cạnh: "Trước kia lúc ở nhà, tốt với Mạn Song nhất chính là Hội nhi, hai người thân thiết tựa như một người vậy."

https://thuviensach.vn

Lời vừa nói ra, không chỉ có Bách Lý Hội sửng sốt, cả Bách Lý Mạn Song bên cạnh cũng mở to mắt.

Tập Ám nghe nói, cuối cùng cũng đứng lên, dáng đi nhàn nhã bước đến bên cạnh Bách Lý Hội: "Hội nhi, ngoan như vậy sao?"

Đại phu nhân thấy thế, đầu không ngừng gật gật: "Vương gia nói đúng lắm, Hội nhi nhà chúng ta từ nhỏ đã giúp đỡ phụ thân nàng quản lý chuyện trên dưới, nếu không phải thân là nữ nhi, đã sớm đem Bách Lý phủ làm rạng rỡ rồi."

Nữ tử cực kì khó hiểu liếc nhìn mọi người, đôi mắt tràn ngập nghi ngờ.

"A?" Tập Ám như là được khơi mào hứng thú, vén tóc trên vai Bách Lý Hội: "Vậy nói cách khác, chuyện làm ăn của Bách Lý phủ cũng có khổ lao của Hội nhi rồi."

"Vương gia nói rất đúng." Bách Lý Sa Văn nịnh nọt cười gật đầu, Tập Ám giận dữ liền hủy đi một nửa cơ nghiệp của Bách Lý gia. Suy nghĩ vài ngày, vẫn là quyết định tới cửa một chuyến, mục đích lần này, chỉ vì lấy lòng

Tập Ám không chút nào bận tâm đến ôm Bách Lý Hội vào trong lòng, âm thanh mang theo vài phần biếng nhác: "Nghe nói, mấy ngày trước Bách Lý gia bị tổn thất?"

"Này, đúng, đúng vậy....." Bách Lý Sa Văn trong bụng căng thẳng, không dám lại đắc tội chút nào.

"Yên tâm đi, ngày mai, toàn bộ những tổn thất sẽ trở về, hy vọng nhạc phụ ngài sau này có thể hảo hảo đem sinh lực đặt trên phương diện làm ăn, nhưng cũng đừng vì một chút sơ sẩy, mà hủy đi toàn bộ cơ nghiệp." Trong lời nói Tập Ám chứa đầy hàm ý, thậm chí mang theo một chút uy hiếp.

Bách Lý Sa Văn nghe được có thể thu về tổn thất, lập tức cười không khép miệng: "Vương gia yên tâm."

Đại phu nhân ở một bên nghe nói, mừng rỡ không gì miêu tả được, vui vẻ kéo tay áo của Bách Lý Sa Văn.

https://thuviensach.vn

"Vậy, Vương gia, chúng ta xin cáo lui." Bách Lý Sa Văn vội vã cáo từ, rất sợ Tập Ám sẽ hối hận.

"Ừ, không tiễn." Tập Ám dẫn Bách Lý Hộ đến đình viện, hai người cứ như vậy chậm rãi bước đi.

"Tập Ám....." Trong lòng Bách Lý Hội có nỗi băn khoăn không tháo gỡ được, buồn bực khó chịu.

"Thế nào?" Tập Ám quay đầu, thân người đứng lại.

"Các ngươi nói cái gì, ta đều nghe không hiểu." Bách Lý Hội bĩu môi, tỏ vẻ kháng nghị.

Tập Ám cũng không thể chịu được bộ dáng này của nàng, cúi người liền hôn lên: "Ngươi không cần phải biết, về sau hết thảy chuyện của ngươi, đều có ta chống đỡ cho ngươi."

Bách Lý Hội nghe vậy ôm cổ hắn, hôn trả lại, tình ý nồng đậm, gió xuân mờ mịt cũng tan chảy.

Tập Ám chỉ muốn cho người Bách Lý gia biết, mình có thể một tay lật đổ bọn họ, một ngày kia, nếu như tái phạm, nhất định sẽ dốc toàn lực. Này, chẳng qua là nhắc nhở nho nhỏ thôi.

Người ta nói, nữ tử xuất giá là trời ban xuống chuyện vui, nhưng ở trong khuê phòng của Thủy Cơ, một điểm cũng không nhìn thấy

Hôm nay, là ngày nàng lên kiệu hoa, Thủy Cơ ngồi trước bàn trang điểm, Bách Lý Hội đem tóc nàng xõa xuống, tóc đen như mực buông xuống lòng bàn tay thật nhỏ của nữ tử, thấm vào nhè nhẹ mềm nhẫn.

Cầm lấy cái lược gỗ đào bên cạnh, chải cái thứ nhất phu thê bạc đầu, chải cái thứ hai, con cháu đầy đàn.....

Nước mắt trong suốt của Bách Lý Hội rơi trên tóc Thủy Cơ, cái lược thật lâu vẫn không đi xuống. Thủy Cơ ở phía trước người, kinh ngạc nhìn mình trong kính: "Hội phi, ta hôm nay phải xuất giá rồi sao?"

Bách Lý Hội nghe vậy, nghẹn ngào không nói ra lời, túm chặt lấy tóc trong tay, lược cũng không chải nữa.

https://thuviensach.vn

Tiểu Mai ở bên cạnh thấy thế, vội tiếp lấy lược trong tay nàng: "Tiểu thư, để ta đi."

Thủy Cơ nhìn Tiểu Mai thuần thục búi tóc, trên mặt không có bất kì cảm xúc gì.

Một việc đáng mừng vui búi tóc không đến một hồi liền đã xong, trên tóc cắm lên một cây trâm Bách Điểu Triều Phượng, cũng đã hoàn thành rồi.

Tiểu Lam một bên lấy hỉ bào muốn mặc vào cho nàng, nhưng Thủy Cơ chỉ ngồi, đến tận khi bên ngoài tiếng kèn sona, tiếng chiên trống truyền vào trong sân, mới cứng ngắc đứng lên.

Trên áo choàng đỏ thẫm có thêu Bỉ Dực Song Phi, sợ tơ màu vàng điểm xuyến trên màu đỏ càng làm nổi bật lên sự cao quý, từng đóa mẫu đơn hương thơm ngào ngạt tốt lành, hoa nở không bao giờ tàn.

Mặc vào người Thủy Cơ, lại còn lộ vẻ xinh đẹp hơn, nữ vi duyệt kỷ giả dung, lại không biết, là vì ai?

(Nữ vi duyệt kỷ giả dung: Câu này không hiểu lắm, theo mình hiểu đại loại là nữ tử làm cho chính mình vui vẻ).

Hỉ nương ngoài cửa đã đi vào, trước sau như một mang theo vẻ mặt tươi cười, vẫy vẫy khăn gấm trong tay: "Ai nha, Thủy cô nương, đều đã chuẩn bị xong chưa? Tân lang quan nhưng là không kịp đợi đâu."

Thấy khăn voan vẫn còn trơ trọi nằm trên bàn, hỉ nương vội vàng cầm lấy che lên đầu nàng: "Thủy cô nương, giờ lành đã đến, lên kiệu chứ?"

Thủy Cơ thủy chung không nói, màn che lụa mỏng buông xuống, khẽ đung đưa.

Bách Lý Hội chỉ cảm thấy một trận chua xót, một thân đỏ thẫm như vậy, tươi đẹp chói mắt. Làm cho lòng người đau nhói.

Hỉ nương đỡ Thủy Cơ ra cửa phòng, ba người trong phòng theo sát phía sau, ở dưới mái hiên dừng bước, đây là Thủy Cơ đã dặn dò, không cần phải đưa tiễn nàng, để nàng đi một mình.

https://thuviensach.vn

Kiệu hoa màu đỏ, cả quần áo trên người đón dâu cũng đều là màu đỏ, Bách Lý Hội nhìn Thủy Cơ bước vào trong kiệu, trong thoáng chốc màn kiệu buông xuống, khăn cưới trên đầu nàng bị xốc lên một góc, lộ ra đôi mắt tràn đầy lạnh lẽo của Thủy Cơ, nhưng lại kiên cường nở nụ cười.

"Thủy Cơ....." Bách Lý Hội nhấc làn váy chạy ra ngoài.

"Khởi kiệu....." Nữ tử hô lên một tiếng chìm ngập trong tiếng nhạc vô tận, màn kiệu được hạ xuống, đoàn người cùng với người không hề vui vẻ, vui mừng đi ra khỏi đình viện buồn tẻ đến cực điểm.

Bách Lý Hội đi theo, giống như bị mất hồn, Tiểu Lam phía sau cùng Tiểu Mai cũng không nói một câu, lẳng lặng đi theo phía sau đội rước dâu.

Không thể không nói, Liễu gia rước dâu lần này cũng có được mặt mũi, trên đường phố Trường An, tiểu thương quầy hàng tất cả đều nhường ra một con đường rộng lớn. Cưỡi trên con ngựa trắng dẫn đầu, Liễu Vân Tường vẻ mặt tươi rói, rất đắc ý.

Phô trương như vậy, lòng Bách Lý cũng không ấm áp được chút nào. Hai đứa trẻ hai bên vui vẻ tung những cánh hoa trong giỏ, lại là màu đỏ, bay lên đầy trời, theo gió êm dịu, rơi xuống người nữ tử phía sau.

Trên tửu lâu bên cạnh, nam tử lạnh lùng nhìn đội ngũ đón dâu, khóe miệng nở ra nụ cười chậm chọc. Một thân quần áo người Hán, nổi bật cả người cao ngất tuấn lãng, đôi mắt mang theo ngang bướng bất tuân, lộ rõ bên trong.

"Vương." Hàn Hữu Thiên bên cạnh đưa tay chỉ chỉ Bách Lý Hội đi phía sau đội rước dâu, nở nụ cười.

Nam tử không nói, ánh mắt chăm chú trên người nữ tử lại dịu dàng đi vài phần, nụ cười trên khóe miệng nhẹ nhàng nở ra.

Không bao lâu, liền đến Liễu gia, cùng với tiếng kèn xô na lần nữa vang lên, cỗ kiệu được đưa vào phủ

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội dừng bước ở ngoài phủ, cho đến khi bên trong truyền đến âm thanh bái đường, nữ tử mới phát ra âm thanh run rẩy xoay người: "Trở về thôi."

Hai người sau lưng vâng lời theo sát phía sau, nữ tử ngẩng đầu khịt khịt mũi, cả bầu trời cũng bị nhuộm đỏ rồi.

Vẫn là đường phố kia, một bóng người cô độc, Hàn Hữu Thiên trên tửu lâu, liếc nhìn nam tử bên cạnh: "Vương, muốn kêu nàng lên đây không?"

Nam tử từ trong tay áo lấy ra một cái túi hương, hồng mai đã tàn, nhưng mùi hương vẫn như trước: "Không cần, về sau có rất nhiều cơ hội."

Trở lại Vương phủ, Bách Lý Hội liền nhìn thấy Tập Ám ở tiền sảnh, y phục trên người còn chưa thay ra.

"Ngươi không phải đi Liễu phủ sao?" Nữ tử tiến lên vài bước, rúc vào trong ngực hắn.

Tập Ám biết trong lòng nàng rất khổ sở, chỉ là nhẹ nhàng an ủi: "Ngươi yên tâm, Thủy Cơ nàng rất tốt."

Bách Lý Hội ngẩng đầu, lắc lắc đầu: "Nàng tuyệt đối không tốt, Tập Ám, nếu có lỗi, ta là người đầu tiên."

"Chuyện không liên quan đến ngươi." Nam tử ôm nàng ngồi lên chân mình, động tác như thế, khi hắn làm, cũng là cực kì dịu dàng.

Bách Lý Hội nhắm mắt lại, cực kì mệt mỏi, so với bất kì lúc nào đều cũng đã mệt mỏi.

Liễu Nhứ vui vẻ trở lại Vương phủ, rốt cuộc cũng giải quyết xong một việc, quay đầu liếc nhìn Tiểu Lục phía sau: "Đóng cửa lại."

"Dạ." Tiểu Lục nhẹ giọng đóng cửa lại, Liễu Nhứ từ trong tay áo đưa ra một thỏi bạc đặt trong tay nàng: "Thưởng cho ngươi, về sau ngoan ngoãn đi theo ta, sẽ không để ngươi phải thiệt thòi, vết thương trên tay tự mình đi mua một ít thuốc đi."

"Dạ, tạ ơn Liễu phi." Tiểu Lục đem bạc để vào trong tay áo, tính nết Liễu Nhứ, nàng đã một rõ hai ràng rồi.

https://thuviensach.vn

"Hừ, chuyện của ca ta đã xong, kế tiếp, ta phải vì hạnh phúc của bản thân mà suy nghĩ rồi." Liễu Nhứ ngồi xuống trước bàn bên cạnh, một tay khẽ vuốt mặt bàn.

"Thanh chủy thủ kia, cũng không biết Vương gia để ở đâu, xem ra muốn trong thời gian ngắn tìm được, không phải là chuyện dễ." Liễu Nhứ nhìn Tiểu Lục: "Lục nô, ta đã thật sự coi ngươi là người của mình rồi....."

"Nô tỳ biết, tạ nương nương khen ngợi." Tiểu Lục đem chén trà đặt trên bàn: "Liễu phi, nếu như kế này không thành, Lục Nô còn có một kế."

"A? Nói một chút xem" Liễu Nhứ cầm lấy chén trà khẽ nhấp một ngụm nhỏ.

"Thực ra, cũng không phải diệu chiêu gì, thừa dịp lúc Hội phi ra ngoài, tìm sát thủ để hạ thủ."

Liễu Nhứ chau mày lại suy nghĩ một lát: "Này....., chờ thêm vài ngày nữa, đỡ phải ảnh hưởng đến việc vui nhà ta."

Liễu gia.

Khách khứa đã về hết, bên trong tân phòng nến cháy lay động, hai nến hỉ vững chắc đem trọn căn phòng chiếu sáng lên.

Khăn voan trên đầu Thủy Cơ còn chưa bóc lên, chỉ là vô vị ngồi bên giường. Trong lòng lại có hơi lo lắng không yên.

Hai nha hoàn trong phòng đứng bên người nàng cũng không nói câu nào. "Chi" một tiếng, cánh cửa bị mở ra, một bóng dáng màu đỏ nghiêng ngả tiến vào.

"Thiếu gia....." Hai nha hoàn bước lên phía trước, lại bị nam tử một phen đẩy ra.

"Biến, hôm nay, là lão tử.....động.....động phòng hoa chúc, đêm, cút ra ngoài....." Ánh mắt Liễu Vân Tường mông lung xô đẩy hai nha hoàn: "Ra, đi ra ngoài....."

"Binh" một tiếng, cửa bị đóng lại, thân thể Thủy Cơ nhịn không được run lên hai cái, khẩn trương nắm chặt hai tay.

https://thuviensach.vn

Trong phòng tràn ngập mùi rượu nồng nặc, thân hình Liễu Vân Tường chênh vênh hướng Thủy Cơ đi đến, dọc đường va chạm đủ chỗ.

Một tay nam tử xốc khăn voan, hung hăng quăng sang một bên, một tay nhanh chóng nắm lấy cằm Thủy Cơ.

Bị ép ngẩng đầu lên, trong đôi mắt thoáng hiện vẻ sợ hãi, một chút cũng không dá

"Thủy Cơ, ha, lão tử vì ngươi....., đến tình trạng hôm nay, mẹ nó, ngươi tiện nhân này....." Liễu Vân Tường một bên chữi rủa một bên đứng dậy xé rách y phục.

"Ngươi, ngươi muốn làm gì?" Thủy Cơ lập tức thần sắc hoảng hốt, đem cằm từ trong tay hắn giãy ra.

"Làm gì? Ngươi là người của ta, ngươi, ngươi nói ta làm cái gì?" Thân thể Liễu Vân Tường loạng choạng, một tay đẩy Thủy Cơ ngã xuống giường.

"Liễu Vân Tường, dừng tay, trong bụng ta còn có đứa nhỏ, ngươi buông ra....." Thủy Cơ giãy giụa muốn đứng lên, bất đắc dĩ bị hắn ép quá chặt.

"Đứa nhỏ? Đúng, đứa nhỏ, sinh nhi tử cho ta, đến....." Liễu Vân Tường toàn thân trần trụi bắt đầu xé rách hỉ phục trên người Thủy Cơ, thần trí đã mơ hồ.

"Cứu mạng a, buông ta ra....."

"Bốp" Nửa bên mặt nữ tử lập tức sưng phồng lên, khí lực toàn thân hầu như không còn.

Quần áo trên người hai ba lần liền bị cởi hết, Thủy Cơ bụm mặt không dám kêu lên một tiếng, nam tử hưng phấn tách đùi nàng ra, cả người đè ép tới.

Liễu Vân Tường nghẹn đỏ mặt thử vài lần, đều không làm nên chuyện gì.

"Vì sao....., đều là ngươi tiện nhân này" Nam tử cưỡi ở trên người Thủy Cơ, một cái tát lại vung lên.

https://thuviensach.vn

Thủy Cơ liều mạng che đầu, nàng hiểu rõ Liễu Vân Tường hiện tại đã uống say rồi, nếu như phản kháng, chỉ là đưa tới một trận đòn tàn nhẫn thôi.

Thấy người dưới thân không hề phản kháng, nam tử cúi người xuống dưới háng, lấy quần áo vừa cởi xuống quất vào nữ tử, Thủy Cơ vội vàng cong người lại, hai tay che bụng.

"Mẹ nó, tiện nhân, ta đánh chết ngươi....." Liễu Vân Tường càng đáng càng hăng say, may mắn cánh cửa lúc này bị mở ra.

Liễu phu nhân mang theo hai nha hoàn vào phòng, vừa thấy Thủy Cơ bị đánh, vội vàng tiến lên: "Đem thiếu gia kéo xuống cho ta."

"D" Hai nha hoàn tiến lên kéo nam tử: "Thiếu gia....."

"Biến, hôm nay ai muốn ngăn cản ta, ta đánh chết người đó."

Liễu phu nhân giận dữ tiến lên, hung hăng tát một cái vào mặt nam tử: "Ngươi cái thứ không có tiền đồ, trong bụng nàng có thể có cốt nhục duy nhất của ngươi, là hy vọng duy nhất của Liễu gia chúng ta a."

Nam tử thoáng thu hồi thần trí, Liễu phu nhân bận rộn sai nha hoàn phía sau đỡ hắn đi ra ngoài, liếc nhìn Thủy Cơ trên giường: "Người tới, mau mời đại phu đến xem xem, đêm tân hôn tìm đại phu, thật sự là xúi quẩy."

Thủy Cơ vội vàng nhặt quần áo bên cạnh mặc lên người, hai bên mặt đau rát nóng bừng.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 3

https://thuviensach.vn

Chương 15: Truy sát

Mọi người đi ra ngoài, nữ tử đứng dậy cầm lấy khăn lông ngâm vào nước, chậm rãi lau mặt.

Chỉ chốc lát, đại phu liền tới, vừa nghe đến đứa nhỏ không có gì đáng ngại, Liễu phu nhân lúc này mới yên tâm gọi hai nha hoàn lưu lại: "Hầu hạ cho tốt, nếu như thấy thiếu gia giống như ban nãy, lập tức tới báo cho ta biết."

"Dạ."

Thủy Cơ trở lại trước giường, chết lặng ngồi xuống, nàng chỉ cần sinh hạ đứa nhỏ liền có thể....

Bách Lý Hội tuy có lo lắng, nhưng trở ngại là ở Liễu gia, nếu không cũng đã đi tìm Thủy Cơ, nghĩ đến bọn họ thành thân cũng đã được mấy ngày, trong bụng vẫn là không yên lòng.

Hôm nay, Lý Nam ngược lại hiếm khi đến Vương phủ, Lý Nam đứng ngoài thềm trong lương đình, Tập Ám cùng Bách Lý Hội hướng về phía hắn mà ngồi, đứng phía sau là Tiểu Lam cùng Tiểu Mai.

"Lý Nam, ngồi xuống đi, ở Vương phủ không cần giữ lễ tiết." Tập Ám chỉ chỉ cái ghế đối diện, thanh âm bình tĩnh.

"Tạ Vương gia." Lý Nam theo lời ngồi xuống, nâng mắt lên bất ngờ đối diện với Tiểu Lam, mặt đỏ lên, vội vàng cúi xuống

"Gần đây, về phía nước Liêu không có gì bất thường chứ?" Tập Ám đặt bình rượu xuống, trên mặt có hơn vài phần nghiêm túc.

"Không có, chỉ là cực kì yên tĩnh, tuy nói hai nước ký kết hiệp nghị, nhưng, bọn họ không phải là an phận như thế." Lý Nam vừa nói đến quốc sự, cả người lập tức nghiêm nghị hẳn lên, khuôn mặt ửng đỏ mới vừa nãy cũng theo đó biến mất.

https://thuviensach.vn

Tập Ám không nói, chỉ hơi gật đầu một cái, Nam Triều cùng nước Liêu chiến tranh, đâu chỉ là trong một lúc, ngừng lại, vốn là không dễ.

Bách Lý Hội im lặng nghe, bỗng nhiên nhớ tới ngày đó ở trong nước ngửi được hương vị quen thuộc, Gia Luật Thức, hắn đến Nam Triều hay sao?

"Hội nhi?" Thấy nàng thất thần, một tay Tập Ám phủ lên ngón tay lạnh cóng của nàng, nhẹ nhàng vuốt ve.

"Ừ?" Bách Lý Hội nghiêng đầu nhìn về phía hai người, sau khi nhìn Lý Nam, trên mặt nở ra một nụ cười.

"Lý tướng quân, ta giúp ngươi làm mối, thế nào?"

Lý Nam không nghĩ tới Bách Lý Hội sẽ đột nhiên nói ra một câu như vậy, nhất thời ngây ngốc không biết nói gì, nhìn Tiểu Lam sau lưng nàng liếc mắt một cái.

Tiểu Lam thấy Lý Nam đem ánh mắt hướng về phía mình, vội vàng bối rối cúi đầu, trong lòng thầm nghĩ, nhìn ta làm cái gì?

Tập Ám cũng tiến lên nói một câu: "Là nên thành gia thất rồi."

Bách Lý Hội cười chỉ về phía sau mình: "Bên ta có một nha hoàn, cực kì ba hoa, ta hận không thể đem nàng gả ra ngoài ngay hôm nay."

Tiểu Lam cùng Tiểu Mai liếc mắt nhìn nhau, mang theo một chút mờ mịt, Tiểu Mai cười ở bên tai nàng khẽ nói: "Không tồi, ta bình thường không có ba hoa."

Lý Nam cảm thấy một trận vui sướng, nhưng nhất thời không biết nên mở miệng thế nào, chính là nhìn bọn họ một lát, mới phản ứng kịp: "Vậy, tạ, tạ Hội phi."

Bách Lý Hội nở nụ cười, đem Tiểu Lam phía sau kéo lên trước: "Tiểu Lam, ta lại quyết định, ngày khác để Vương gia chọn ngày lành tháng tốt cho các ngươi, ta xem, hai người c ngươi đã sớm tâm đầu ý hợp rồi."

Tiểu Lam đang cúi đầu chậm rãi ngẩng lên, nhìn Bách Lý Hội: "Ta, kia nếu Lý tướng quân không ghét bỏ....."

https://thuviensach.vn

Lời của nàng còn chưa nói xong, Lý Nam vội vàng cướp lời: "Không ghét bỏ, ta còn sợ Tiểu Lam cô nương ghét bỏ ta đây."

Tình cảm như thế, hai người bèn nhìn nhau cười, không cần nhiều lời.

Cuối cùng, còn có một đôi là vừa ý.

Thủy Cơ gả vào Liễu phủ cũng đã 10 ngày, Bách Lý Hội tự an ủi bản thân, không có tin tức chính là tin tức tốt nhất.

Cùng lúc đó, Liễu Nhứ cũng tìm Liễu Vân Tường, không nhổ được cây đinh Bách Lý Hội này, chính là ăn ngủ không yên.

"Ca, ngươi nói như vậy sẽ thành công sao?" Liễu Nhứ lo lắng dò hỏi: "Có phải hay không quá mạo hiểm rồi hả?"

"Mạo hiểm? Không mạo hiểm làm sao trừ bỏ được nàng, hơn nữa, trên đường đông như vậy, giết một người dễ như trở bàn tay, chỉ cần tìm được vài thủ hạ đáng tin cậy, đến lúc đó, dứt khoát đã làm thì làm cho xong, tất cả đều diệt khẩu." Liễu Vân Tường hưng phấn, ánh mắt lại càng vô cùng âm ngoan.

Liễu Nhứ cúi đầu suy nghĩ, lúc này mới loại bỏ được vài phần cố kị: "Ca, lần này ngươi nhất định phải giúp ta, vạn lần phải làm cho sạch sẽ, đừng để Vương gia phát hiện ra."

"Ngươi yên tâm, cho dù ngươi không muốn mạng của nàng, ta cũng sẽ không buông tha nàng" Liễu Vân Tường hung hăng đập lên bàn, nỗi khổ riêng trong lòng đang mỗi ngày tra tấn hắn.

"Ca, ta đã nghe nương nói rồi, mặc kệ như thế nào, Thủy Cơ hiện tại đang mang thai, là huyết mạch duy nhất của Liễu gia chúng ta, ngươi không thể xúc động." Liễu Nhứ lo lắng nhìn Liễu Vân Tường, tính nết của hắn, bản thân đã quá rõ rồi.

"Ta hiểu, tối hôm đó còn không phải uống nhiều rượu sao, đúng rồi, khi nào thì động thủ?"

"Ta sẽ tìm thời cơ, đến lúc đó ta sẽ để cho nha hoàn Tiểu Lục bên cạnh ta đến thông báo cho ngươi....." Liễu Nhứ hạ giọng, trong ánh mắt lóe lên chút

"Tốt."

https://thuviensach.vn

Ngoài cửa khép kín, hai tay Thủy Cơ gắt gao che miệng, tim bỗng chốc như chậm đi mấy nhịp, chậm rãi lui về phòng mình.

Vội vàng uống hai ngụm nước, bắt buộc bản thân tỉnh táo lại, không được, nhất định phải thông báo cho Hội phi.

Thủy Cơ bình tĩnh suy nghĩ, vừa định đi ra ngoài, lại thấy Liễu phu nhân vào phòng: "Thế nào a, thân thể có tốt không?"

"Cảm tạ nương quan tâm, Thủy Cơ tốt lắm." Nàng dừng cước bộ, tiến lên rót một chén trà.

"Ừ, vậy là tốt rồi." Liễu phu nhân nhận trà trong tay nhấp một ngụm: "Hảo hảo đem đứa nhỏ sinh ra, Liễu gia chúng ta sẽ không bạc đãi ngươi."

"Nương, ta đã biết." Thủy Cơ đem lo lắng trong lòng đè ép trở về, không dám lộ ra nửa phần.

Liễu phu nhân hôm nay ngược lại đến đây rất có hứng thú, quấn lấy Thủy Cơ hỏi nửa ngày, nàng ở một bên vừa ứng phó, vừa nghĩ cách xuất phủ.

Mãi cho đến bữa trưa, Liễu Nhứ đã sớm trở về, Thủy Cơ cũng không tìm được cơ hội xuất phủ, chỉ có thể giả vờ như không có việc gì cùng dùng bữa.

Bên kia, Bách Lý Hội dùng xong bữa trưa, liền dẫn Tiểu Lam đi ra ngoài.

"Hội phi, ngài đây là đi đâu a?" Tiểu Lam đi theo phía sau, theo thói quen đặt câu hỏi.

"Đi đặt mua một chút trang sức, ngươi sắp xuất giá rồi không phải sao?" Bách Lý Hội cười đi phía trước, bước đi dưới chân cũng không giảm.

"Ta, này không phải còn sớm sao?" Tiểu Lam chạy vài bước đuổi theo, không cẩn thận va vào lưng nữ tử.

"Nếu như quá muộn, kiểu dáng màu sắc hoa văn cũng không kịp chọn, ta cũng không thể để cho Tiểu Lam qua loa xuất giá được." Bách Lý Hội quay đầu, nghiêm túc nhìn nữ tử.

https://thuviensach.vn

"Hội phi....." Mắt Tiểu Lam đỏ lên, làm cho nàng nở nụ cười.

"Tốt lắm, đi thôi, xem ngươi chỉ chút việc nhỏ liền rơi lệ, sau này thế nào làm nương tử người ta?" Bách Lý Hội kéo Tiểu Lam, cùng đi ra khỏi Vương phủ.

Lựa ngày không bằng trúng ngày, bên trong hành lang của Vương phủ, Liễu Như gọi Tiểu Lục bên cạnh, ở bên tai nàng nói nhỏ vài tiếng, nữ tử liền cấp tốc ra khỏi Vương phủ.

Dùng xong bữa trưa, Liễu phu nhân liền trở về phòng, đây là tập tính của nàng, sau giờ ngọ sẽ ngủ hai ba canh giờ.

Lòng Thủy Cơ thấp thỏm không yên cuối cùng cũng để xuống, vừa định ra khỏi viện, liền thấy Tiểu Lục đi vào Liễu phủ, vội vàng trốn sang bên cạnh.

Liễu Vân Tường dẫn nàng qua một bên, chỉ nói mấy câu, Tiểu Lục liền rời đi.

Không lâu sau, Liễu Vân Tường liền dẫn vài nam tử ra khỏi Liễu phủ, trong lòng Thủy Cơ hoang mang, mắt lại chớp liên hồi, cực kì bất an.

Nhấc làn váy, vội vàng chạy theo ra ngoài, xem ra, Bách Lý Hội đã xuất phủ rồi, lúc này tìm Vương gia cũng không kịp, bản thân có lẽ cả cánh cửa Vương phủ cũng không vào được.

Trên đường tìm kiếm khắp nơi, Thủy Cơ bất chấp ánh mắt khác thường của người ta, có lẽ nghĩ đến, một thai phụ, lại chạy tới chạy lui trên đường.

Bách Lý Hội ở trong cửa hàng chọn tới chọn lui, đều không tìm được thứ vừa lòng, nhưng Tiểu Lam bên cạnh, nhìn đến hoa mắt.

Chưởng quầy vừa thấy trang phục nữ tử, liền nịnh nọt từ trong cửa hàng lấy ra vài cây trâm quý báu, vừa thấy đúng là món hàng thượng đẳng: "Phu nhân, người xem những thứ này có vừa lòng không?"

Bách Lý Hội đem một cái tỉ mỉ quan sát: "Ừ, không tệ, Tiểu Lam lại đây."

https://thuviensach.vn

"A" Tiểu Lam nhu thuận đến bên cạnh nàng, nhìn nàng đem cây trâm cài tóc cắm vào tóc đen như mực kia.

"Ừ, liền lấy một cái đi, ngoài ra, còn có trang sức nào khác, ta đều phải nhìn một chút." Bách Lý Hội đem cây trâm để sang một bên, chưởng quầy vừa nghe, cười tít cả mắt.

"Được, được, ta đi lấy ngay." Xem ra, đúng là gặp được khách hàng lớn rồi.

Bách Lý Hội chọn lựa một thứ cũng không bỏ sót, Tiểu Lam bên cạnh nhẹ nhàng kéo tay áo nàng, lại sợ lão bản thấy được lại xấu hổ, bày ra khuôn mặt sung huyết đỏ bừng.

"Làm sao vậy." Bách Lý Hội do dự lên tiếng, Tiểu Lam chỉ đành phải bước lên trước.

"Xong chưa, nhiều lắm rồi."

Nữ tử cười quay về chưởng quầy bên cạnh: "Những thứ này đều lấy, mấy ngày nữa ta sẽ gọi người tới lấy."

"Được được được" Lão bản vội vàng lấy ra tờ đơn, khách lớn thế này, chỉ sợ lát nữa lại đổi ý.

Bách Lý Hội lấy tiền thả xuống, liền lôi kéo Tiểu Lam đi: "Tiểu Lam, đây là đại sự cả đời ngươi, không cần cãi ta."

Nữ tử đi theo phía sau, vừa muốn nói chuyện, liền nhìn thấy một bóng dáng quen thuộc: "Hội phi, kia không phải là Thủy Cơ sao?"

Bách Lý Hội theo ánh mắt Tiểu Lam nhìn qua, quả nhiên thấy Thủy Cơ nhìn bốn phía, giống như đang tìm người nào: "Đi, đi qua nhìn một cái."

Hai người vội vàng đi về phía Thủy Cơ, Tiểu Lam thấy nàng sắp bước đi, vội vàng hô to lên: "Thủy Cơ, Thủy Cơ."

Nữ tử nghe vậy vui mừng chạy tới trước mặt hai người: "Hãy nghe ta nói, các ngươi nhanh trở về đi, Liễu phi cùng Liễu Vân Tường tìm người, muốn tới giết ngươi, nhanh một chút, bọn hắn ở trên con đường này rồi."

https://thuviensach.vn

Một tay Thủy Cơ xoa bụng, vì chạy nhanh, dẫn đến một trận đau đớn.

"Cái gì? Ở chỗ này?" Tiểu Lam sốt ruột kéo Bách Lý Hội: "Nhanh hồi phủ đi."

Ba người vừa đi vài bước, liền thấy đối diện có vài nam tử nghênh đón, sắc mặt Thủy Cơ trắng bệch nhẹ giọng nói: "Chính là bọn họ."

Trong mấy người này không có Liễu Vân Tường, chắc là vì tránh bị nghi ngờ, mới không đích thân động thủ.

Trên đường phố Trường An, vẫn huyên náo như cũ, ai cũng không hề chú ý tới ba nữ tử khác thường này, bầu trời giăng đầy hơi mù, giống như vùng vẫy trước khi chết, mọi thứ đều vô lực

Mấy người từng bước tới gần, Thủy Cơ ở bên tai hai người nói nhỏ: "Các ngươi trước cứ chạy trốn, ta ngăn cản bọn họ, nói không chừng bọn họ biết ta, không dám hạ thủ cũng không chừng."

"Không thể." Bách Lý Hội dứt khoát giữ chặt tay Thủy Cơ: "Chúng ta cùng nhau đi."

Vài tên đã sớm mất kiên nhẫn, bước chân nhanh chóng di chuyển, trong tay áo, ánh sáng bén nhọn chợt lộ ra.

"Chạy mau." Thủy Cơ kéo tay áo hai người, ba người vội vàng lui về phía sau, người phía sau, lại càng đuổi sát theo.

"A....." Thủy Cơ chỉ cảm thấy dưới bụng đau đớn kịch liệt, vội vàng sợ hãi ngồi chồm hổm xuống: "Các ngươi chạy mau, ta không thể chạy nữa, mục tiêu của bọn hắn không phải ta, ta không sao, các ngươi chạy đi."

Bách Lý Hội vừa định tiến lên, liền bị Tiểu Lam nắm chặt lại: "Hội phi, Thủy Cơ nói rất đúng, chúng ta mang theo nàng, chỉ là hại nàng."

Bất chấp do dự, Tiểu Lam kéo nữ tử đơn độc chạy về phía trước, vài tên nam tử phía sau cấp tốc đi theo. Mắt thấy gần đuổi kịp, chỉ thấy thoáng hiện một bóng dáng thon gầy ôm chặt lấy chân nam tử cầm đầu, bỗng chốc liền dừng bước.

https://thuviensach.vn

"Nhanh đi....." Thủy Cơ ngẩng đầu nhìn hai người cách đó không xa, lúc này đây, trong ánh mắt của nàng, thực sự chỉ có ly biệt trước khi tử vong.

"Thủy Cơ....." Thân thể hai người dừng lại, không biết được bước chân, nên chạy đi hay trở lại.

Nam tử cầm đầu buồn bực lắc lắc chân, thấy nàng ôm chặt hơn nữa, liền hướng về người bên cạnh ra hiệu.

Hai gã nam tử tiến lên, một bên một tay liền dễ dàng kéo nàng ra, thấy Thủy Cơ còn muốn nhào lên, hắn giận dữ giơ chân lên, một cước hung hăng đạp lên, một cước này, vừa vặn rơi vào bụng nàng.

Bách Lý Hội không dừng được lạnh lẽo trong mắt, hai tay che kín lỗ tai mình, không nghe, không nghe Thủy Cơ liền không có chuyện gì rồi.

Nữ tử cuộc tròn trên mặt đất, hai tay che bụng không ngừng lăn lộn, tựa như lúc trước, giống như đối mặt với sự cường bạo của Liễu Vân Tường, cũng bất l như thế.

"Đừng....." Tiểu Lam cũng nhớ tới ngày ở trong địa lao, rốt cuộc cũng không nhịn được, khóc lên: "Thủy Cơ....."

Người vây lại xem ngày càng nhiều, nhưng không có một ai đi ra ngăn cản, trong đám người đi ra hai nữ tử bộ dáng nha hoàn. Một người ở bên tai vài tên nam tử nói nhỏ, nam tử cầm đầu sắc mặt lập tức thay đổi, mang theo sự sợ hãi thật sâu.

Hai người đỡ Thủy Cơ lên kéo ra khỏi đám người, có lẽ Liễu Vân Tường đã phát hiện, lại không muốn bản thân ra tay, đành phải phái hai nha hoàn đến.

Trên mặt đất, để lại một vết máu thật dài, uốn lượn thẳng đến tường người bên ngoài.

Vài tên nam tử đã sớm bất chấp tất cả, dứt khoát lộ ra dao găm trong tay áo, từng bước một tiến gần đến hai người.

Vẫn là Tiểu Lam phản ứng đúng lúc, kéo Bách Lý Hội chạy ra khỏi đám người.

https://thuviensach.vn

Trong lòng đã sớm hoảng loạn, cả bước chân cũng hỗn loạn, hai người không ngờ, bị dồn vào ngõ cụt.

"Chạy a, chạy nữa đi." Mấy người dữ tợn tiến lên, đẩy hai người vào góc tường.

Bách Lý Hội biết rõ, hôm nay đúng là khó thoát khỏi kiếp số này rồi.

Nam tử cầm đầu cũng không nhiều lời vô nghĩa, cầm lấy dao găm đâm tới, trong thanh âm của Tiểu Lam giấu kín tràn đầy sợ hãi, nhưng lại mang theo kiên quyết không gì sánh được: "Hội phi, ngươi nhất định phải còn sống, nói cho Lý tướng quân, Tiểu Lam, chỉ mong kiếp sau sẽ làm người của hắn."

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 3

https://thuviensach.vn

Chương 16: Thủy Cơ bị thương nặng

Giờ khắc này, thật là hết hy vọng, ánh sáng rọi vào mắt, rốt cuộc cũng không mở ra được, chỗng chốc liền rơi vào tận cùng của bóng

Chỉ cảm thấy giống như có một vật lăn đến bên chân, Bách Lý Hội chết lặng cúi cầu xuống, liếc mắt một cái, buông mình mềm nhũn trên vách tường, hôn mê bất tỉnh.

Là một cái đầu người.

Mà lúc này ở Liễu gia đã rối thành một nùi, xa xa liền thấy Liễu Vân Tường ôm Thủy Cơ trở về phòng, đại phu bên cạnh vội vàng tiến lên kiểm tra.

Trên người nam tử, trên tay, dính đầy máu, trên quần của Thủy Cơ lại càng đập vào mắt màu đỏ kinh hoàng.

Liễu phu nhân và Liễu lão gia gấp đến độ dẫm cả chân, Liễu Vân Tường đứng một bên, mất đi vài phần thần trí.

"Ngươi a, ngươi....." Liễu lão gia đánh một cái tát vào đầu hắn, tức giận không nói được một câu.

Đại phu ở một bên chuẩn bệnh xong, liếc nhìn mọi người.

"Đại phu, tôn nhi của ta thế nào?" Liễu phu nhân tiến lên một bước, trong mắt tràn ngập lo lắng.

"Ai, lão phu vẫn là kê chút thuốc cho phu nhân bồi bổ thôi, dù sao đứa nhỏ, sau này vẫn còn sẽ có." Đại phu cầm lấy hòm thuốc trên bàn: "Chỉ đáng tiếc, một nam thai a."

"Không....." Liễu phu nhân chỉ cảm thấy một trận choáng váng, thẳng tắp ngã xuống.

Trong phòng nhất thời rối loạn, tiếng khóc, tiếng la hét, hỗn loạn.

https://thuviensach.vn

Thủy Cơ nhìn chằm chằm khung giường hồng trắc kia, hồn cũng tan tác.

Nâng một tay, che lại đôi mắt, nàng không muốn nhìn thấy mình bây giờ, vết máu khắp người, đó là hài tử của nàng a.

Liễu Vân Tường hai tay ôm chặt đầu, ngồi xổm bên cạnh.

Mơ hồ, truyền đến thanh âm gầm nhẹ đang cực kì đè nén của nam tử, tay ở hai bên đầu, không ngừng cào tóc của chính mình.

Vốn có một tia hy vọng, lại bị mình dập tắt rồi.

"Đều là ngươi tiện nhân này, ta muốn giết ngươi" Liễu Vân Tường giống như điên rồi, nhằm phía Thủy Cơ trên giường, một phen kéo tóc nàng, kéo nàng xuống dưới.

"A....." Thủy Cơ theo bản năng bảo vệ đầu, lưng nặng nề đập xuống mặt đất, đụng một tiếng, vô cùng nặng nề.

"Buông ta ra....." Nữ tử giãy giụa, hai chân không ngừng đạp loạn.

"Ngươi trả hài tử cho ta, tiện nhân, trả hài tử cho ta....." Liễu Vân Tường nâng lên một cước, dẫm trên bụng Thủy Cơ.

Đau nhức vô tận lan tỏa, hai tay Thủy Cơ ôm lấy chân Liễu Vân Tường, thân mình vặn vẹo cong người lên, đau đớn cắn chặt môi dưới, tóc đều đã rơi xõa xuống.

"Liễu Vân Tường, hỏi chính ngươi đi, nếu không phải ngươi đánh mất lòng thiện lương, ông trời.....sao lại muốn diệt Liễu gia các ngươi?" Nàng dùng toàn lực, ngẩng đầu lên, giữa đôi mắt, chỉ còn sót lại hận ý, thậm chí, mang theo một chút mỉa mai.

"Ngươi....., ta cho ngươi mạnh miệng." Liễu Vân Tường rút chân dẫm trên bụng nàng, nửa ngồi xuống, nắm chặt lấy tóc Thủy cơ, hung hăng kéo lên, đập thật mạnh xuống.

Đông, đông, đông, từng cái nện trên nền đất cứng chắc, Thủy Cơ chỉ cảm thấy trước mắt dần dần mơ hồ, nhưng là, có một loại thoải mái giống như được giải thoát.

"Ha ha ha, Liễu Vân Tường, Liễu gia các ngươi tuyệt hậu rồi....., Liễu Vân Tường, Liễu tướng quân? Ngươi căn bản không

https://thuviensach.vn

phải là nam nhân....." Nụ cười trên khóe miệng Thủy Cơ càng thêm khắc sâu, cực kì châm chọc.

"Câm miệng, câm miệng....." Lực đạo trên tay Liễu Vân Tường mạnh thêm vài phần: "Ta cho ngươi nói, ta cho ngươi nói."

Nam tử một phen nâng cằm Thủy Cơ lên, một tát tai hung hăng đánh xuống: "Hôm nay, ngươi cũng đừng nghĩ còn sống đi ra ngoài, không còn đứa nhỏ, lưu lại ngươi còn có ích gì?"

"Là vì đứa nhỏ, ta mới gả cho ngươi? Ngươi thì coi là cái gì, coi là cái gì hả?....." Thủy Cơ không hề sợ hãi nhìn Liễu Vân Tường, nàng, cả chết còn không sợ, thì sợ gì?

"Mẹ nó, muốn chết....." Nam tử đứng lên, nhấc lên một cước, hung hăng đá trên người nàng, đôi mắt đỏ ngầu.

Thủy Cơ không hề mở miệng, thậm chí cả giãy giụa cũng không có, thân thể đau nhức cùng cực, liền cũng không còn trực giác rồi.

Mỗi lần Liễu Vân Tường đạp xuống một cái, thân mình Thủy Cơ liền động lên một chút, ý thức dần dần mơ hồ, trong đầu chỉ có một cảnh tượng.

Sương bay đầy trời, ánh nắng mặt trời ở biên giới, chiếu xuyên qua tuyết, trắng sáng long lanh.

Nữ tử toàn thân màu đỏ lộng lẫy, giữa bông tuyết trắng xóa, sôi nổi nhảy múa.

Ống tay áo tung bay, tua phất theo, bên má có một con bướm diễm lệ, nhờ có gió, đặt chân, xoay tròn.

Hồng mai nở, hồng mai tàn.

Màu đỏ bay xuống, nhiễm trên màu trắng mịt mù, cùng trên người mảnh mai của nữ tử hòa làm một thể.

Một người độc vũ, chỉ vì một người.

Nam tử phía trước, khoanh tay trước gió, mị hoặc tà tứ, trong đôi mắt lạnh lùng, không hề có mình.

Nụ cười trên khóe miệng như dửng dưng, đem giang sơn dẫm nát dưới chân.

https://thuviensach.vn

Yêu hắn, cả đời đã định, sống vì hắn, chết vì hắn.

"Vương gia, ngài đối với ta chưa từng có tình cảm sao?"

"Không có....."

"Không có....."

"Không có....."

Thôi, Vương gia, yêu cầu của ngài, Thủy Cơ đã không hoàn thành, thực xin lỗi.....

Có thể là Liễu Vân Tường đá đến mệt mỏi, thân thể suy sụp ngã sang một bên, miệng lớn thở hổn hển.

Trên người Thủy Cơ, cả quần áo đều bị nhuộm đỏ, giống như y vũ của nàng, màu đỏ thống khổ, màu đỏ bi thương lạnh lẽo.

Thân thể, tuyệt không có chút nào đau đớn, cách đó không xa, thực sự thấy được bóng dáng kia, ánh sáng mặt trời tự biết xấu hổ tránh xa nàng.

Tập Ám....., Thủy Cơ nhẹ giơ tay lên, lập tức liền bắt được tay hắn, mang theo chút sức lực sao cùng, tay, buông xuống mặt đất. Mí mắt cũng nặng nề, hết thảy, đều đã mơ hồ.

Hồng nhan bi thương, hồng nhan chết yểu.

"Hội nhi, Hội nhi." Bách Lý Hội liếc mắt nhìn bốn phía, mênh mông, làm lòng người hoảng sợ.

"Thủy Cơ, nữ tử vui mừng tiến lên, giữ chặt tay áo nàng: "Thủy Cơ, ngươi không sao chứ?"

Nữ tử cười yếu ớt lắc lắc đầu: "Không có việc gì, Hội nhi, ta phải đi."

"Đi? Đi đâu?" Bách Lý Hội hoảng loạn nhìn Thủy Cơ, xung quanh, lòng lạnh lẽo tĩnh mịch.

Thủy Cơ lãnh đạm nhìn lên phía trên, đưa tay chỉ lên trên không: "Chính là ở kia."

Tầm mắt Bách Lý Hội lờ mờ nhìn lại nàng: "Ta đi cùng ngươi."

Đôi tay Thủy Cơ nhẹ nhàng đặt trên vai nàng: "Hội nhi, ngươi không thể đi, ngươi phải lưu lại cùng vương gia."

https://thuviensach.vn

"Thủy Cơ, ngươi không cần phải đi, lưu lại được không?" Bách Lý Hội mặc dù không biết sự thay đổi của nữ tử, nhưng theo tiềm thức, cũng cực kì sợ hãi.

"Hội nhi, ngươi hãy nghe ta nói, ta quá mệt mỏi, chỉ muốn đi đến một nơi khác. Lòng của Vương gia, thật vất vả mới ấm lên, ngươi không thể đi, ta rất vui vẻ, rốt cuộc mỗi ngày đều được trông thấy các ngươi." Nữ tử ngẩng đầu lên, lại hướng tới bầu trời: "Là ở chỗ đó."

"Thủy Cơ, tay ngươi lạnh quá." Bách Lý Hội nắm lấy tay nàng không chịu buông, một bên hà hơi nóng, xoa nắn.

"Bách Lý Hội." Tiểu Lam không biết lúc nào thì cũng tới rồi, trên mặt vẫn là nụ cười hồn nhiên kia, đứng bên cạnh Thủy Cơ.

"Tiểu Lam, Tiểu Lam, các ngươi làm sao vậy?" Bách Lý Hội nhìn hai người, cảm giác sợ hãi trong nhát mắt tăng lên.

"Bách Lý Hội, ta muốn đi cùng Thủy Cơ, ngươi nhất định phải giúp ta nói với Lý tướng quân, Tiểu Lam chỉ có kiếp sau, lại làm người của hắn được không?" Tiểu Lam nắm tay Thủy Cơ, ở trước mặt Bách Lý Hội, nhẹ nhàng bay lên.

"Không cần, các ngươi không cần đi, Thủy Cơ, Tiểu Lam, trở lại....." Nàng nha chóng chạy lên phía trước, giơ tay, phí công muốn bắt lấy áo hai người.

"Hội nhi, nhớ, chăm sóc tốt cho Vương gia....."

"Bách Lý Hội, Tiểu Lam đi trước....."

"Không cần, không cần đi, không cần....." Bách Lý Hội đuổi theo, nhưng thế nào cũng không theo kịp.

"Không, không....." Nữ tử chợt ngồi dậy, tâm tư vẫn còn lưu lại ở khoảng không kia, chỉ là cúi đầu, không ngừng lắc lắc, âm thanh khàn khàn đã sớm trở nên hỗn độn.

Dè dặt cẩn trọng bị ôm vào một lồng ngực nở nang, Bách Lý Hội tựa vào vai nam tử, thân mình không ngừng run rẩy, trong miệng vẫn còn lẩm bẩm: "Thủy Cơ, Tiểu Lam, các ngươi trở về....."

https://thuviensach.vn

Nam tử không nói một lời, chỉ là một tay đặt trên lưng nàng, nhẹ nhàng vỗ về.

Bách Lý Hội nâng mắt nhìn, nhìn về bốn phía, đây không phải là phòng của mình, nhìn lại bài trí xung quanh, vừa rồi, hình như là một giấc mộng.

Một tay nàng kháng cự đặt trước ngực nam tử, cả thân thể liền rời khỏi lòng ngực hắn, bốn mắt nhìn nhau, trước mắt là người nàng quen đến không thể quen thuộc hơn nữa, Liêu Vương.

"Gia Luật Thức?" Bách Lý Hội vẫn có nghi ngờ chậm rãi mở miệng hỏi, trong mắt, mang theo tràn ngập không xác định.

Hắn không nói, nâng bàn tay mềm mại của nàng, đặt trên ngực mình, dưới bàn tay, như có một trận lửa đốt, nóng khiến nàng vội vã rút tay về.

"Hội nhi, ngươi sợ ta như vậy sao?" Gia Luật Thức mặc Hán phục, che giấu đi vài phần dấu hiệu của người Liêu.

Bách Lý Hội nhất thời im lặng, nhìn vào mắt hắn, khẽ lắc đầu.

Bỗng nhiên như nhớ đến cái gì, hai tay nắm chặt tay áo hắn: "Ta làm sao có thể ở chỗ này? Tiểu Lam đâu, Thủy Cơ

"Ta chỉ thấy một nữ tử, nàng không có việc gì, ở phòng bên cạnh.

"Hội phi." Theo một tiếng gào thanh thúy, Tiểu Lam đẩy cửa đi vào, trên cánh tay, quấn thật dày băng gạc.

"Tiểu Lam." Bách Lý Hội vội vàng xuống giường, lại bị nam tử ôm vào trong ngực không thể động đậy.

Tiểu Lam nhìn Gia Luật Thức, dừng bước, không dám tiến lên.

"Tiểu Lam, ngươi không sao chứ?" Giọng nói Bách Lý không còn căng thẳng như lúc trước, hoàn hảo chỉ là giấc mộng, không phải sự thật.

"Không có việc gì, chỉ là bị thương một chút thôi." Tiểu Lam đứng ở một bên, mang theo một chút lúng túng.

"Còn nói không có việc gì? Nếu không phải có Hàn Hữu Thiên ta y thuật cao minh, ngươi đã sớm thành phế nhân." Nam tử bên

https://thuviensach.vn

cạnh vội vàng chen vào một câu, chế nhạo nhìn Tiểu Lam: "Ta là ân nhân cứu mạng của ngươi a."

Tiểu Lam cực kì tức giận dậm chân: "Ngươi cứ lải nhải, làm cho người ta cũng đau đầu cả rồi."

"Ngươi, ngươi là nha đầu vong ân phụ nghĩa."

"Ông lão dong dài." Tiểu Lam hung hăng trừng mắt nhìn hắn, liền hướng về nữ tử trên giường sợ hãi mở miệng: "Hội phi, trời cũng không còn sớm rồi."

Bách Lý Hội nghe vậy ngó ra ngoài cửa sổ, quả nhiên, trời đã tối đen, rụt rụt thân thể, nàng bất an nhìn nam tử: "Ta, ta muốn trở về."

Nam tử lấy áo choàng bên cạnh, choàng lên người nàng, ôm xuống giường.

Bách Lý Hội một ý lo lắng cho Thủy Cơ, chỉ là nhìn Gia Luật Thức một cái, liền kéo Tiểu Lam một bên đi ra khỏi phòng.

"Vương, cứ như vậy, để nàng đi?" Hàn Hữu Thiên khó hiểu nhìn bóng lưng nử tử, còn có nha đầu bị thương ấy.

"Bổn vương đã nói, cuộc sống sau này vẫn còn dài." Gia Luật Thức dựa người trước cửa sổ, nhìn nữ tử trên xe ngựa, đó là hắn vì các nàng mà

Hắn đã nói, nếu như gặp lại lần nữa, muốn buông tay, cũng không đơn giản như vậy.

Bên trong xe ngựa, Bách Lý Hội lo lắng xem xét vết thương củaTiểu Lam: "Không có việc gì chứ? Ngươi thế nào lại ngốc như vậy, nếu như bị đâm trúng ở nơi quan trọng thì làm sao bây giờ?"

Tiểu Lam cười rút tay về: "Không có việc gì, ta lúc đó bị dọa lờ mờ, cũng không cảm thấy đau a."

Bách Lý Hội mệt mỏi tựa vào bên trong xem: "Tiểu Lam, ngươi nói Thủy Cơ, nàng không có việc gì chứ?"

"Ta chỉ thấy nàng chảy rất nhiều máu, nàng cũng bị đâm bị thương sao?" Tiểu Lam dùng một tay khẽ nâng tay bên kia: "Hội phi, người ban nãy là ai a?"

https://thuviensach.vn

"Liêu Vương, Gia Luật Thức." Bách Lý Hội rối rắm tựa đầu vào gối, bản thân cũng không rõ vì sao lại hỗn loạn như vậy.

Tiểu Lam như có điều suy nghĩ gật đầu một cái, không bao lâu, xe ngựa liền đến Vương phủ.

Vừa xuống xe, liền thấy Tập Ám sốt ruột ở cổng Vương phủ đi tới đi lui, Bách Lý Hội vội vàng nghênh đón: "Tập Ám."

Nam tử nghe vậy, xoay người, trên mặt tràn ngập lo lắng.

"Hội nhi, ngươi đi đâu vậy? Thế nào giờ mới trở về?"

Bách Lý Hội chui vào lòng hắn, hai tay gắt gao ôm chặt lấy lưng hắn: "Ta cho rằng, sẽ không còn được gặp lại ngươi nữa."

"Làm sao vậy?" Tập Ám thấy vết thương của Tiểu Lam phía sau, vội vàng kéo nàng ra, ánh mắt ở trên người nàng dò xét.

"Ta không sao, ta rất lo lắng cho Thủy Cơ, không biết nàng thế nào, nàng vì cứu ta, chảy rất nhiều máu, làm sao bây giờ, người của Liễu gia có thể hay không hại nàng?" Bách Lý Hội nôn nóng kể lại, lời nói cũng trở nên lộn xộn.

"Ban nãy, gia đinh của Liễu phủ đã tới, Nhứ nhi đã hồi phủ rồi." Tập Ám gọi Tiểu Lam bên cạnh lên phía trước: "Xảy ra chuyện gì?"

Tiểu Lam sắp xếp lại suy nghĩ, lúc này mới đem chuyện buổi chiều đại khái lông mày nam tử, trong chốc lát, nhíu chặt lại.

"Tập Ám, ngươi dẫn ta đi Liễu phủ, ta muốn gặp Thủy Cơ." Bách Lý Hội một tay kéo ống tay áo hắn, nhẹ nhàng đong đưa.

Tập Ám nhìn nàng, ánh mắt tức giận đốt lên cao.

"Người tới, chuẩn bị kiệu." Tập Ám cũng mơ hồ cảm thấy không rõ ràng, trong lòng, lại càng sợ.

Thoạt tiên đoạn đường, vì trong lòng lo lắng mà có vẻ cực kì dài, thật vất vả, xe mới ngừng trước Liễu phủ, Bách Lý Hội vội vàng bước vào phủ.

Trong viện rất yên tĩnh, thỉnh thoảng còn truyền ra âm thanh khóc rống của nữ tử, giống như rất xa xôi, truyền vào tai hai người.

https://thuviensach.vn

Bọn gia đinh thấy Tập Ám, cũng không dám ngăn cản, một đường tùy ý hai người đến tiền sảnh.

Ánh mắt Bách Lý Hội chỉ tập trung ở một điểm, kia ở trong đại sảnh là một cỗ quan tài.

Thủy Cơ, ngươi thật sự đi rồi sao? Nữ tử dừng bước, nhìn lên bầu trời, nhưng là, ta thế nào lại không thấy ngươi?

Liễu phu nhân chịu đựng không được đả kích này, đã hôn mê vài lần, nha hoàn bên cạnh không ngừng bóp trán nàng.

Liễu Nhứ ngây ngốc quỳ gối ở một bên, một độc kế của nàng, lại khiến cho Liễu gia hoàn toàn tuyệt hậu.

Này, rốt cuộc có phải hay không là ý trời?

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 3

https://thuviensach.vn

Chương 17: Giết Liễu Vân Tường

Bách Lý Hội không quản được nhiều như vậy, từng bước một chậm rãi tới gần cỗ quan tài kia, rất lạnh, đâm thẳng vào trái tim của nàng.

Đôi tay Bách Lý Hội đặt lên phần đuôi của quan tài, nắp ván còn chưa có che lên, nàng nhắm mắt lại, từ từ di chuyển lên phía trên. Chỉ cần mở mắt, là có thể nhìn thấy người bên trong rồi.

Lông mi nồng đậm run rẩy giống như bị đè ép nặng ngàn cân vậy, làm sao cũng không mở ra được.

Nói không chừng, không phải là Thủy Cơ.

Bách Lý Hội đặt tay lên quan tài, khẩn trương siết chặt rồi thả lỏng, cuối cùng mở mắt ra.

Nữ tử trong quan tài, quả nhiên không phải là Thủy Cơ, Thủy Cơ hẳn là xinh đẹp, không phải thế này.

Nữ tử lẳng lặng nằm bên trong, trên mặt, tràn ngập những vết ứ đọng bầm tím, trên đầu, còn lưu lại vết tích bị nắm kéo. Gò má, lại càng cực kì sưng đỏ. Quần áo lụa mỏng màu trắng trên người, nhưng là chỗ cổ, lại mang theo những vết nhéo rõ rệt.

Hai tay lộ ra ống tay áo, gãy lìa vặn vẹo, chỗ đầu gối hai chân, nhô lên cao, kéo ra ngoài, cũng không hề khép lại.

Bách Lý Hội nhớ lại, điệu múa hồng mai nở rộ trước đây không lâu, nữ tử tư thái nhẫn nhụi, lộ rõ vẻ xinh đẹp, chỉ múa một lần, liền khắc sâu vào đáy lòng.

Nàng vì múa mà sinh ra, hai chân linh động xoay tròn, trong đêm, thật cao nhảy múa.

Bách Lý Hội ngửa đầu lên, nước mắt lạnh lẽo, theo hốc mắt, dọc theo khuôn mặt, vội vàng chảy xuống.

https://thuviensach.vn

Một thanh âm nghẹn ngào ở trong cổ, đôi môi nữ tử không tiếng động mấp máy, rốt cuộc cũng phát ra: "Không....., Thủy Cơ....."

Nữ tử như vậy, sao có thể chết không có tôn nghiêm như vậy?

Tay Bách Lý Hội bắt lấy biên cạnh quan tài, kiềm nén nắm chặt lại, đầu, thủy chung ngẩng lên, không dám nhìn thêm lần nào nữa.

Tập Ám đi lên phía trước, một tay ôm nàng vào trong ngực, mắt nhìn về Thủy Cơ, có vài phần thương tiếc.

Tiếng khóc của nữ tử nghẹn ở trong cổ, thân thể không ngừng run rẩy. Bách Lý Hội thoát khỏi lồng ngực Tập Ám, cố chấp đến bên cạnh Thủy Cơ.

Bỗng nhiên, bờ môi Thủy Cơ tràn ra một vệt máu đỏ sâm, theo khóe miệng, chảy xuống vạt áo.

"Thủy Cơ....." Bách Lý Hội vội vàng lấy khăn gấm trong tay áo, giúp nàng lau chùi, nước mắt không ngừng tuô

"Các ngươi rốt cuộc đã làm gì nàng?" Nữ tử xoay người, một tay chỉ về Liễu Vân Tường, hung hăng mở miệng.

Làm cái gì, lại khiến cho người đã chết, trong miệng lại còn hộc ra máu.

Tập Ám cũng nhìn chằm chằm Liễu Vân Tường, chết như vậy, chắc hẳn lục phủ ngũ tạng đều cũng bị dập nát rồi.

Liễu Nhứ bên cạnh nghe Bách Lý Hội chất vấn, vội vàng đứng lên: "Bách Lý Hội, lại là ngươi, ngươi trả lại huyết mạch cho Liễu gia ta."

Đến lúc này, bọn hắn đau lòng, cũng chỉ có cốt nhục của Liễu gia?

"Liễu Nhứ, nếu không phải ngươi, Thủy Cơ sẽ chết sao? Đứa nhỏ sẽ chết sao? Là chính ngươi, còn có Liễu Vân Tường, là các ngươi giết chết Thủy Cơ." Bách Lý Hội tiến lên vài bước, nhìn mấy người đau khổ khắp phòng.

"Các ngươi chỉ muốn có đứa nhỏ, một khi đứa nhỏ không còn, cứ như vậy hại chết Thủy Cơ, các ngươi sẽ gặp báo ứng." Nữ tử rống

https://thuviensach.vn

lên, ép lồng ngực đến khó chịu.

"Ai nói Thủy Cơ là chúng ta hại chết, thời điểm mang về nhà cũng đã thế này rồi, Bách Lý Hội, ngươi có chứng cớ gì nói chúng ta làm hại?" Liễu Nhứ từng bước một tiến lại gần nàng, nàng chính là muốn khiến nàng phải chịu áy náy vì hại chết người của nàng.

"Ha ha ha....." Bách Lý Hội không thể kiềm nén bật cười, nước mắt càng tuôn nhiều hơn, dần dần tới gần nữ tử, vung ra một cái tát.

"A" Liễu Nhứ không nghĩ tới nàng sẽ ra tay: "Ngươi dám đánh ta?"

"Ta vì sao không dám? Hại chết nàng còn không dám thừa nhận, ngươi không phải là vẫn luôn muốn lấy mạng ta sao? Lấy đi a!" Bách Lý Hội dừng lại trước mặt Liễu Nhứ, ánh mắt sắc bén hận không thể đem nàng xét nát ra từng mảnh.

"Ngươi....." Nữ tử nhìn Tập Ám phía sau Bách Lý Hội, không dám nói nửa câu, lại quả thực không thể nhẫn nhịn được khẩu khí này.

Thẹn quá hóa giận, Liễu Nhứ giơ tay lên, còn chưa hạ xuống, liền bị nữ tử gắt gao chế trụ cổ tay, "Bốp" một tiếng, trở tay đem cái tát thứ hai, ném trên mặt

Nữ tử ngây ngốc trong chốc lát, hai tay gắt gao che hai má, đau cũng không nói được lời nào: "Bách Lý Hội, ngươi....."

Người Liễu gia ở một bên thấy thế, vội vàng đứng lên, vốn là đối với nàng đã hết sức oán giận, Liễu Vân Tường đứng ở phía trước Bách Lý Hội, trong mắt tràn đầy tơ máu.

Tập Ám thấy thế, từ phía sau ôm nữ tử vào lòng, loại tình cảm che chở, rõ ràng như vậy.

"Thủy Cơ là người của ta, cho dù chết ở trong tay ta, thì thế nào, ta rất cao hứng." Liễu Vân tường đột nhiên cười nhìn về Bách Lý Hội, hiện nay, kì vọng cái gì cũng đều không có rồi.

Nàng chán ghét nhìn hắn, tâm, đau thương níu chặt.

https://thuviensach.vn

Liễu Vân Tường lướt qua Bách Lý Hội, đi đến trước quan tài của Thủy cơ, lạnh lùng nhìn thi thể nàng: "Là ta đánh chết nàng, Hội phi, ngươi có thể giết ta hay sao?"

Một tay hắn luồn vào quan tài: "Ta muốn khiến cho nàng chết cũng không được yên."

"Không....." Bách Lý Hội giãy thoát khỏi người Tập Ám vọt lên, theo bản năng ở trong tay áo sờ soạng, nàng không muốn để cho Thủy Cơ chết không an ổn. Hai tay hung hăng giơ lên, khi hạ xuống, chỉ nghe một tiếng kêu rên của Liễu Vân Tường, cả Tập Ám cũng không phản ứng kịp.

Nàng nhìn chằm chằm đôi tay của mình, bị máu nhiễm toàn bộ, vẫn còn nắm chặt vũ khí sắc bén trên tay.

Toàn bộ thanh chủy thủ đều ngập vào lưng nam tử, chỗ chuôi, một khối ngọc đẹp đẽ sáng long lanh, mơ hồ hiện ra ánh sáng lạnh lẽo.

Này, đúng là thanh chủy thủ mà Liễu Nhứ vẫn luôn tìm kiếm, hiện tại, cắm vào thân thể nam tử.

"Ca....." Liễu Nhứ cuống quít xông lên trước, Bách Lý Hội nghe thấy âm thanh, nhất thời phản ứng kịp, rút chủy thủ ra khỏi người hắn.

"A....." Liễu Vân Tường kêu đau ngã xuống đất, dưới thân, lập tức chảy ra một mảnh đỏ tươi.

"Đại phu, mau tìm đại phu a....." Liễu Nhứ gấp đến độ đem hai tay che lại phần lưng của nam tử: "Ca, ngươi đừng làm ta sợ a, ca....."

Trong đại sảnh một mảnh rối loạn, bọn nha hoàn chung quanh tản ra đi tìm đại phu. Liễu phu nhân không thể nào chịu nổi đả kích này, bất tỉnh nhân sự.

Liễu lão gia nhìn một phòng rối loạn, nhịn không được gào khóc lên: "Đây là tạo nghiệt gì a, Tường nhi....."

Đôi tay Bách Lý Hội nắm chặt chủy thủ, Tập Ám vội vàng tiến lên, đôi tay vỗ nhẹ lên gương mặt nàng: "Hội nhi, Hội nhi....."

https://thuviensach.vn

Thấy ánh mắt nàng tan rã, hắn vội vàng ôm lấy thân thể nàng, đi ra ngoài.

Không để ý quá nhiều, hắn chỉ muốn Bách Lý Hội không có chuyện gì.

"Tập Ám, Thủy Cơ nhất định rất đau." Nữ tử vùi trong ngực Tập Ám, trong đầu, tất cả đều là bộ dáng của nàng.

Nam tử ôm nàng trở về phòng, đặt lên giường, một tay cầm lấy chủy thủ của nàng, đặt sang một bên.

Cái chuôi chủy thủ này, sau đó Tập Ám đã trả nó cho Bách Lý Hội, nếu, nàng có thể lựa chọn trở về, một cây chủy thủ có thể đại biểu cho cái gì?

Thù giữa Bách Lý Hội cùng Liễu gia, sợ là kiếp này đã không thể giải được.

Một đao kia tối hôm qua, trúng vào chỗ hiểm của Liễu Vân Tường, đã bị đâm chết ngay tại chỗ.

Trong một ngày, Liễu gia mất ba mạng.

Từ sau khi trở về, Bách Lý Hội không nói câu nào, lời nói của bọn họ, đã ở trong lòng nàng ấn lên một vết tích thật sâu, là chính mình đã hại chết Thủy Cơ.

Ba ngày trôi qua, nữ tử ru rú trong lòng Tập Ám, không nhúc nhích.

Ba ngày này, Tập Ám với quyền thế của hắn, đè ép việc này xuống, người của Liễu gia, tất cả hận không thể đem Bách Lý Hội đập xương cắn thịt, lại không dám kiện lên cấp trên.

Huống hồ, không nói điều này quan hệ tới Liễu Nhứ, riêng là kế thừa ngôi vị hoàng đế sau này, ai lại dám trêu chọc người Tập Ám che chở?

Ngoài Vương phủ, Liễu Nhứ một bạch y đi vào phủ, thời gian ba ngày, dung nhan nữ tử đã tiều tụy không thể tả nổi, vừa nhìn thấy Bách Lý Hội trong viện, lửa trong ánh mắt liền bốc cháy lên.

Liễu Nhứ mang theo Tiểu Lục đến gần hai người, bạch y trên người hai người, làm cho nữ tử ngẩng đầu lên.

https://thuviensach.vn

Thủy Cơ, đã hạ táng rồi sao?

"Vương gia" Hai chân Liễu Nhứ mềm nhũn, quỳ xuống: "Cầu xin Vương gia làm chủ, gia huynh hắn, chết thật là thảm a."

Bách Lý Hội hờ hững liếc nhìn nữ tử, âm thanh lạnh lẽo của Tập Ám trên đỉnh đầu truyền tới: "Chuyện của ngươi làm, đừng tưởng rằng bổn vương không biết, mạng của Liễu Vân Tường, coi như trả lại cho Thủy Cơ."

Liễu Nhứ không thể tin được nhìn nam tử, chẳng lẽ, ca ca liền chết vô ích như vậy sao?

"Liễu Nhứ, ngày đó nếu không phải ngươi tìm người tới giết ta, cũng sẽ không phát sinh ra chuyện hôm nay" Bách Lý Hội giận dữ nói, mạng của Liễu Vân Tường, sao đền bù được mạng của Thủy Cơ?

"Hừ, ta gọi người đến giết ngươi, chứng cớ đâu?" Liễu Nhứ rất có xu thế gây sự, nếu là có chứng cớ, chỉ sợ bản thân đã sớm không còn trên đời nữa rồi.

"Tự giải quyết cho tốt đi, từ nay về sau, bổn vương không muốn thấy ngươi thương tổn Hội nhi nữa." Trong giọng nói Tập Ám mang theo mờ mịt không nói được, cùng với cảnh cáo rõ ràng.

"Vì sao, Vương gia, nàng nói cái gì ngài đều tin?" Khuôn mặt Liễu Nhứ tái nhợt không chút huyết sắc, đả kích mấy ngày nay, làm cho nàng gầy đi không ít.

"Vương gia, Hội phi, ta chính là chứng cớ." Tiểu Lục phía sau tiến lên một bước, ở trước mặt hai người bình tĩnh quỳ xuống.

"Lục, Lục Nô, ngươi....." Hai mắt Liễu Nhứ vô thần nhìn chằm chằm Tiểu Lục, chậm rãi để lộ ra hung quang.

"Liễu phi, nô tỳ không phải Lục Nô, nô tỳ là Tiểu Lục." Nữ tử nhìn về hai người đang ngồi, rủ rỉ nói: "Người muốn giết Hội phi ngày đó, là Liễu phi kêu Liễu tướng quân tìm, nô tỳ là trung gian truyền tin."

Mình đã từng nói, cuối cùng sẽ có một ngày, cũng làm cho Liễu Nhứếm thử cảm giác nằm rạp xuống đất.

https://thuviensach.vn

"Ngươi, Vương gia, nàng đổ oan cho ta....." Liễu Nhứ đứng thẳng lên, các đốt ngón tay dần dần trở nên trắng bệch.

"Vương gia, nô tỳ không có, nô tỳ là nha hoàn thiếp thân của Liễu phi, không dám nói bừa nửa câu. Còn có lần trước, Liễu phi lệnh cho nô tỳ hạ độc vào điểm tâm của Hội phi, nô tỳ không thể không làm như vậy, xin Vương gia thứ tội." Tiểu Lục nói xong, liền không ngừng dập đầu, trong thoáng chốc đầu đụng trên mặt đất, khóe miệng dần dần nở ra nụ cười.

Này, lại là một chiêu hiểm độc nhất, thay vì đứng ở bên Liễu phi âm tình bất định, không bằng, phản lại một kích, đánh một cái cuối cùng.

Liễu Nhứ mềm nhũn ngồi dưới đất, nhất thời sơ suất, lúc này, không thể nào lật chuyển được tình thế rồi.

Nụ cười của Bách Lý Hội ngày càng sâu, thân mình cũng vì đè nén mà run rẩy lên, tiếng cười biến mất trong cổ, chỉ nghe vài tiếng khàn khàn, không nghĩ tới, Liễu Nhứ cũng có ngày hôm nay.

Trong ánh mắt, lại có chua xót vô tận, tìm không ra lý do để cười.

Khuôn mặt Tập Ám cũng âm u đến cực điểm, hắn nhìn chằm chằm Liễu Nhứ, sợ hãi lắc đầu.

"Người tới" Môi mỏng khẽ mở, mang theo một chút rét lạnh, hai thị vệ theo tiếng mà đến: "Vương gia."

"Kéo Liễu phi xuống, giam lại, từ nay về sau không được bước ra cửa phòng nửa bước."

"Không....." Liễu Nhứ nghiêng thân tiến lên, ôm chặt lấy đùi hắn: "Vương gia, Nhứ nhi không dám nữa, Vương gia....."

Hai thị vệ tiến lên muốn kéo nữ tử đi, Liễu Nhứ nhưng lại thế nào cũng không chịu buông tay: "Vương gia, Vương gia....."

"Kéo xuống đi." Tập Ám đem nữ tử trong ngực kéo về phía mình, không liếc mắt nhìn Liễu Nhứ lấy một cái.

"Không, tỷ phu....." Nữ tử tựa đầu gối lên đùi nam tử, thanh âm rầu rĩ phát ra.

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội nhìn Tập Ám phía trên, nàng biết hắn có người cũ, chỉ là không biết, s tỷ tỷ của Liễu Nhứ.

Đôi mắt của nam tử, giống như Bách Lý Hội đoán, nháy mắt lại ảm đạm, Liễu Nhứ vừa thấy Tập Ám yếu lòng, vội vàng ngẩng đầu, khẽ gọi: "Tỷ phu....."

Tập Ám nhìn Liễu Nhứ, một tay phủ bên hông Bách Lý Hội: "Kéo xuống."

"Dạ." Hai thị vệ không dám chậm trễ, bước lên phía trước kéo nữ tử.

"Không, buông ta ra....." Nhìn Liễu Nhứ bị mang đi, trong lòng Bách Lý Hội rối ren, bất an cọ cọ vào cần cổ Tập Ám.

"Ngươi đi xuống đi." Nam tử liếc nhìn Tiểu Lục đang quỳ trên mặt đất, cũng không để ý thêm nữa.

"Dạ." Tiểu Lục vâng lời lui ra, Liễu phi hiện tại, đúng là hoàn toàn bị lật thuyền rồi.

"Tập Ám, ngươi....." Bách Lý Hội ngẩng đầu lên, nhìn chiếc cằm kiên nghị của hắn.

"Hội nhi, ngươi không tin ta?"

Bách Lý Hội khẽ lắc đầu, một hồi ác mộng, cuối cùng cũng tỉnh dậy.

"Ngày đó ngươi trở về rất trễ, về sau là thế nào mới thoát khỏi những sát thủ kia?" Một tay Tập Ám bao chặt lấy bàn tay mềm mại của nàng, nhẹ ngửi mùi thơm mát trên tóc nàng.

"Ta, ta cũng không biết, lúc sau Tiểu Lam thay ta cản một đao, khi tỉnh lại đã ở trên xe ngựa rồi." Bách Lý Hội chột dạ cúi đầu, nàng cố ý bỏ qua Gia Luật Thức, ở trên đất của người Hán, một khi bị bại lộ, không thể nghi ngờ là rất nguy hiểm.

"Giống như lần trước?" Tập Ám do dự nhìn nữ tử trong lòng, cũng không truy đến cùng.

Bách Lý Hội khẽ gật đầu, giả vờ như không biết.

"Yên tâm đi, sau này không có việc gì rồi."

https://thuviensach.vn

Nữ tử tựa vào trước ngực hắn, Thủy Cơ, ta muốn sống thật tốt, mạng của ta, chính là của ngươi. Là ngươi đổi lấy.

Người của Liễu gia không có an táng Thủy Cơ và Liễu Vân Tường cùng một chỗ, nhưng cũng không dám liền cách phần mộ Liễu Gia không xa, chôn cất Thủy Cơ.

Một tấm bia đá vô cùng đơn giản, cũng tốt, người sống đến lúc này, Thủy Cơ, ngươi được giải thoát rồi đi.

Bách Lý Hội cầm điểm tâm trong hộp, đặt tới trước mộ, liền ở thềm đá bên cạnh ngồi xuống.

Ngẩng đầu, liền có thể nhìn thấy mộ của Liễu Vân Tường, khi còn sống, oán giận mà đứng, sau khi chết, xem như trở về nơi bắt đầu.

Trong rừng cách đó không xa, hai gã thị vệ ẩn náu, nhận mệnh của Tập Ám, dọc đường bảo vệ.

"Tiểu Lam" Bách Lý Hội chỉ chỉ chỗ ngồi bên cạnh: "Ngồi xuống đi."

Tiểu Lam theo lời ngồi xuống, vết thương trên tay còn chưa khỏi hẳn, một cánh tay lại càng không thể động.

"Hội phi, hết thảy đều đã trôi qua rồi, Liễu phi, nàng không thể đối với ngươi như vậy nữa." Tiểu Lam xoay người, vừa nhìn Bách Lý Hội, quả thực, cả ánh mặt trời chiếu xuống cũng ấm áp hơn một chút.

Bách Lý Hội chậm rãi gật đầu, nhưng là, vì sao lại có một loại cảm giác mãnh liệt tràn ngập trong lòng, nàng cùng Tập Ám, sẽ không dễ dàng như vậy.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 3

https://thuviensach.vn

Chương 18: Người cũ xuất hiện

Nữ tử đứng lên, vỗ vỗ bụi trên quần lụa mỏng: "Trở về thôi."

"Được." Tiểu Lam vừa định đứng lên, bất đắc dĩ một tay lại bị thương, chống không đứng dậy được, Bách Lý Hội cười kéo cánh tay nàng, từ trên mặt đất túm lên.

Hai người song song đi tới, nữ tử chậm rãi quay đầu lại, liếc nhìn phía sau, Thủy Cơ, chúng ta hết thảy đều rất tốt.

Dọc đường phố Trường An, ai còn nhớ được một màn kia mấy ngày trước? Mất một người, đối với kẻ khác mà nói, nguyên lai là không thể có một chút nước mắt nào.

Một chiếc kiệu dừng lại trước một khách sạn xa, gã sai vặt ở phía trước xốc lên màn kiệu, một gã nam tử trẻ tuổi đi xuống.

Quần áo đạm nhạt, tóc vàng buộc trong mũ, trong chớp mắt quay đầu lại, Bách Lý Hội chỉ cảm thấy nhìn quen mắt, ngây ngốc tại chỗ cau mày lại.

Nam tử dường như không hề phát hiện ra nàng, chỉ là tự nhiên bước lên thềm đá, Bách Lý Hội lúc này mới nhớ lại, là Minh Vương gia, hoàng huynh của Tập Ám. Nàng theo bản năng ngẩng đầu, ở tại căn phòng lịch sự tao nhã ở lầu hai, nam tử ngồi dựa vào cửa sổ, ngồi ở phía đối diện, chính là Gia Luật Thức.

Vương gia Nam Triều cùng với Liêu Vương, Bách Lý Hội vội vàng thu hồi tầm mắt, trong lòng lại thấp thỏm không yên.

Còn có, Gia Luật Thức làm sao có thể đến Nam Triều, mục đích của hắn là gì?

Nàng vội vàng lôi kéo Tiểu Lam tăng tốc chạy nhanh về phủ, như có mũi nhọn ở sau lưng, Bách Lý Hội quay đầu nhìn về phía lầu hai, vừa chống lại con ngươi đen thâm thúy của Gia Luật Thức,

https://thuviensach.vn

nhưng, chỉ là đối diện trong chớp mắt, nam tử làm như không có chuyện gì, thu hồi ánh mắt.

"Hội phi, làm sao vậy?" Tiểu Lam khó hiểu đi theo phía sau, tùy ý để nàng kéo chạy.

"Không có việc gì, mau hồi phủ." Bách Lý Hội sợ bị Minh Vương gia trông thấy, bản thân cũng không rõ rốt cuộc là đang sợ cái gì.

Khi tới Vương phủ, tâm Bách Lý Hội mới yên ổn lại, vừa muốn cất bước, liền nghe phía sau một tiếng hí của tuấn mã, một chiếc xe ngựa dừng phía sau hai người.

Từ trên xe ngựa bước xuống, bất ngờ lại là Minh Vương gia, không có tàn bạo như Tập Ám, nhưng cũng làm cho người ta bất an.

Nam tử thong thả bước đến trước mặt Bách Lý Hội: "Đệ muội, sao lại gấp gáp như vậy, đi đâu về a?"

Bách Lý Hội vội vàng cúi đầu phúc thân: "Minh Vương gia."

"Bổn vương còn tưởng rằng ngươi không nhớ" Mắt nam tử, vẫn như cũng không kiêng dè đảo qua Bách Lý Hội, môi cười gian, như ẩn như hiện mang theo lỗ mảng.

Nữ tử một trận lúng túng, chỉ có thể cười nhạt nhìn Minh Vương gia: "Vương gia, mời."

Nam tử bước đi nhanh lên thềm đá, Bách Lý Hội cùng Tiểu Lam theo sát phía sau, chỉ hy vọng Tập Ám có ở trong phủ.

Vừa mới tiến vào trong sân, liền thấy Tập Ám ngồi trong đại sảnh, tim Bách Lý Hội như được buông lỏng, nụ cười trên mặt cũng tự nhiên lên rất nhiều.

Nàng mang theo Tiểu Lam về tới đình viện, nam nhân nghị sự, vốn là nữ nhân không thể xen vào.

Chỉ là, nghi ngờ trong lòng càng lúc càng tăng, một khắc trước Minh Vương gia còn cùng Gia Luật Thức gặp mặt, giờ đây lại đến Vương phủ. Tập Ám có biết không?

Vô số hương thơm lay động theo gió, Bách Lý Hội vững bước mà đi, ánh sáng vỡ nát đánh vào quần áo hồng nhạt, thêm vào một

https://thuviensach.vn

cỗ linh khí.

"Thả ta ra ngoài, ta muốn gặp Vương gia....."

"Bách Lý Hội, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi, ta hận ngươi....."

Trong phòng Liễu Nhứ, thỉnh thoảng lại truyền ra một hai tiếng chửi rủa, cánh cửa đã bị khóa lại, bên cạnh có hai nha hoàn canh gác.

Bách Lý Hội đứng ở hành lang, trong lòng, lại mang theo một chút khổ sở.

Lý Như bị giam, mình bị giam, hiện tại lại đến phiên Liễu Nhứ, làm sao mà nữ nhân trong Vương phủ này, đều tránh không khỏi kiếp số này đây?

Bầu trời, thật đã trở nên ấm áp, ánh sáng mặt trời soi rọi xuống, ấm nóng đến cực điểm.

"Hội nhi, xem hôm nay, thoáng cái đã nắng ráo rồi." Vân vương phi đi đến bên cạnh nàng, dịu dàng ngẩng đầu, nhìn lên bầu trời.

"Đúng, chắc hẳn là đêm tối hắc ám đó, đã qua rồi." Bách Lý Hội cười nhìn Vân Khinh, khóe mắt quyến rũ.

Vân vương phi khẽ gật đầu: "Không nên trách Nhứ nhi, tình thâm bị thương tổn, ai cũng không trách được."

Khóe miệng Bách Lý Hội nở nụ cười nhàn nhạt, một tay che trán, đón ánh sáng uể oải hầu như không còn kia, mắt hơi nheo lại.

Chỉ là, vì sao đáy lòng vẫn cứ bất an?

Bất an đến sợ hãi.

Một đoạn thời gian sau, loại cảm giác này trong lòng vẫn không mất đi, ngược lại, càng ngày càng nghiêm trọng.

"Tập Ám, mặc cái này thật sự được sao?" Bách Lý Hội chỉ chỉ màu sắc quần áo trên người mình: "Có phải hay không quá tươi rồi a?"

Tập Ám thản nhiên nhìn lướt qua, ánh mắt thâm thúy liền hiện lên ý cười: "Hội nhi, chẳng qua là vào cung một chuyến, không cần

https://thuviensach.vn

phải khẩn trương như vậy."

Bách Lý Hội không dấu vết bĩu môi, sao lại không khẩn trương, kia chính là đương kim thiên tử cùng hoàng hậu nha.

"Đi thôi." Tập Ám kéo tay nàng, đi về hướng xe ngựa đang đợi ngoài vương phủ.

Hôm nay, Tập Ám trong mắt Bách Lý Hội vẫn như vậy, một thân quần áo màu trắng bạc, dưới ánh sáng chói lọi, lộ ra vẻ sáng trong ấm áp.

Nữ tử ngẩng mặt, giống như vĩnh viễn là nhìn vẫn không đủ, khóe miệng dần dần sâu hơn.

Tập Ám kéo Bách Lý Hội bước xuống bậc thềm, nha hoàn một bên vội vàng vén lên màn xe ngựa.

"Vương gia....." Một giọng nữ yểu điệu bỗng nhiên vang lên, hư ảo giống như đến từ một không gian khác, nhưng, lại chân chân thật thật đánh vào trái tim hai người.

Bách Lý Hội theo bản năng che lồng ngực, chính là loại bất an này, đập vào lòng đau nhói.

Tập Ám không tự chủ nhíu chặt lông mày, thân thể cứng ngắc xoay người lại.

"Vương gia." Nữ tử chạy đến trước mặt hai người, nhào vào lồng ngực Tập Ám, nam tử làm như vẫn còn chưa phản ứng kịp, theo lực của nàng, lui về phía sau một bước, tay cầm chặt Bách Lý Hội, buông ra.

Bách Lý Hội chỉ nhìn đến, tay của nữ tử quấn trên eo hắn, ôm thật chặt, dùng hết toàn lực. Tập Ám buông tay ra, nhẹ nhàng khoát lên vai nàng, chậm rãi buộc chặt.

"Duyệt nhi?" Âm thanh của nam tử mang theo vài phần không xác định, cùng với sự dồn dập cấp bách muốn được chứng thực. Lòng Bách Lý Hội, cũng theo tên mà hắn mới gọi ra mà vỡ vụn, thân thể, bất giác lui về phía sau.

"Ừ, Vương gia, ta đã trở về, Duyệt nhi không có chết....." Nữ tử vui vẻ ngẩng đầu, tay, vẫn quấn trên eo hắn.

https://thuviensach.vn

Tập Ám vươn một tay vuốt nhẹ đầu nàng, nhìn nàng: "Duyệt nhi....."

Bách Lý Hội chỉ cảm thấy trong chốc lát không thể tiếp nhận được, trong mắt nam tử, rõ ràng là tràn ngập nhu tình, nàng đến tột cùng là ai?

Nữ tử từ trong ngực Tập Ám lộ ra một cái đầu, liếc nhìn Bách Lý Hội: "Vương gia, nàng là ai?"

Ánh mắt hai người đều nhìn về phía Tập Ám, Bách Lý Hội lúc này mới chú ý tới nàng, quần áo trên người một màu nhạt, mang theo vẻ phong trần mệt mỏi, sắc mặt tái nhợt vô lực, nhưng vẫn không thể che hết dung nhan xinh đẹp của nàng.

"Nàng, là tiểu thiếp của ta." Tập Ám liếc nhìn Bách Lý Hội, lại đem ánh mắt nhìn về nữ tử.

Tiểu thiếp, Bách Lý Hội cười khổ nhìn lên bầu trời, ngươi vốn là một tiểu thiếp của hắn, ngươi còn muốn hắn nói như thế nào?

"Tiểu thiếp? Vương gia, Như nhi đâu?" Nữ tử cũng không quá để ý, nhẹ nhàng chui ra từ trong ngực Tập Ám: "Ta muốn gặp Như nhi."

Như nhi? Tỷ phu, Bách Lý Hội rốt cuộc cũng hiểu được, nàng chính là tỷ tỷ của Liễu Như, Liễu Duyệt, trong lòng Tập Ám, người cũ là nàng.

Thật mỉa mai biết mấy, hiện nay, đến tột cùng vẫn là hắc hám, vẫn là.....

"Được, ta mang ngươi đi gặp nàng." Tập Ám nhìn về phía phu xe: "Hôm nay không tiến cung nữa."

"Dạ, Vương gia."

Liễu Duyệt vui vẻ bước lên bậc thềm, hai người đi ở phía trước, Bách Lý Hội đứng tại chỗ, nhìn bóng lưng bọn họ, vẫn không thấy chút sức lực nào.

"Hội nhi....." Tập Ám dừng lại, nhìn nàng.

Bách Lý Hội cứng ngắc bước lên bậc thềm, chỉ có thể, đi theo phía sau

https://thuviensach.vn

Ba người đến tiền sảnh, liền nghe được âm thanh của Tập Ám truyền đến: "Người tới, mang Liễu phi tới đây."

"Dạ." Thị vệ một bên nhận lệnh ra khỏi phòng.

Bách Lý Hội ngồi xuống bên cạnh, hai tay nắm chặt, cũng là mười phần lạnh lẽo, hàn ý lạnh lẽo từ trong xương cốt.

"Các ngươi buông ta ra, muốn dẫn ta đi đâu?" Thật xa, liền nghe thấy tiếng gào của Liễu Nhứ, càng lúc càng rõ rệt.

Thị vệ dẫn nàng đến tiền sảnh, tóc nàng, tán xõa khắp nơi, quần áo trên người, dơ bẩn, chật vật không chịu nổi.

"Nhứ nhi." Liễu Duyệt tiến lên một tay ôm chặt lấy nàng, âm thanh nghẹn ngào thốt ra.

Liễu Nhứ tùy ý để nàng ôm lấy, không có chút phản ứng nào.

Một hồi lâu sau, mới nâng cánh tay, đặt trên vai Liễu Duyệt: "Tỷ tỷ?"

Nữ tử ngẩng đầu, hay tay nâng chặt gò má Liễu Nhứ, trong mắt tràn ngập đau lòng: "Nhứ nhi, ngươi làm sao lại trở thành như vậy?"

"Tỷ....." Liễu Nhứ đột nhiên khóc lên, khiến cho khuôn mặt Liễu Duyệt cũng đầy vệt nước mắt: "Tỷ tỷ, làm sao bây giờ ngươi mới trở về? Ca ca, hắn, hắn đã chết rồi."

"Ngươi nói cái gì?" Liễu Duyệt cầm hai tay để trên vai nàng, dùng sức lắc lư: "Làm sao có thể? Lúc ta đi hắn vẫn còn tốt lắm, làm sao có thể?"

"Tỷ" Liễu Nhứ nhìn về Bách Lý Hội sau lưng nàng, hận ý trong mắt càng ngày càng sâu đậm: "Chính là nàng, là nàng giết ca ca."

Ngón tay nàng chỉ về phía Bách Lý Hội, vẻ mặt cũng u ám đến cực độ.

"Nhứ nhi." Tập Ám "phịch" một tiếng, một chưởng nặng nề đập xuống bàn.

Liễu Nhứ sợ hãi ngừng khóc lóc, chìa tay kéo kéo tay áo Liễu Duyệt.

Nữ tử xoay người, hướng về phía Tập Ám: "Vương gia, thật vậ

https://thuviensach.vn

Tập Ám nhìn Bách Lý Hội bên cạnh: "Chuyện không liên quan đến Hội nhi, Liễu Vân Tường giết người, hắn phải đền mạng."

"Vương gia, vậy Bách Lý Hội thì sao? Nàng giết ca ca ta, liền không cần đền mạng sao?" Liễu Nhứ đi theo phía sau, trên mặt, đã khôi phục thần thái trước kia.

Liễu Duyệt theo câu hỏi của nàng, nhìn Bách Lý Hội, hai nữ tử giờ phút này, mới chính thức nhìn nhau: "Vương gia, ngươi cưới nàng, là vì nàng đẹp sao?"

Lời nói của Liễu Duyệt bỗng nhiên phát ra, lại một lần nữa, đem vấn đề ném cho Tập Ám.

"Tỷ tỷ, Vương gia với nàng không có bái đường." Liễu Nhứ đi đến bên cạnh nàng, dơ bẩn trên mặt cũng bớt đi bảy tám phần.

Bách Lý Hộ thủy chung vẫn không nói một lời, thậm chí còn mang theo sự bình tĩnh gần như thản nhiên.

Mọi người trông mong, không phải là câu nói của nàng, mà là lời đáp trả của nam tử kia.

"Bổn vương nói, việc này không liên quan đến Hội nhi." Tập Ám đứng lên, hướng về Bách Lý Hội: "Có một ngày, ta sẽ đem chuyện bái đường, bổ sung lại."

Bách Lý Hội cười yếu ớt gật đầu, nhìn hắn thật sâu.

"Vương gia....." Một tiếng thét của Liễu Nhứ ở phía sau, khiến cho Tập Ám cùng Bách Lý Hội đều phải thu hồi thần trí.

"Duyệt nhi." Nam tử tiến lên một bước, nâng thân thể Liễu Duyệt lên, sắc mặt nàng trắng bệch, gầy yếu như một mảnh giấy mỏng, ngã vào trong lòng Tập Ám.

Trong miệng, máu theo từng đợt hô hấp từng ngụm từng ngụm khạc ra.

Bách Lý Hội cũng sợ ngây người, chỉ là hơi giật mình đứng một bên, nhìn tay Tập Ám không ngừng lau chùi vết máu bên góc môi nàng.

"Người tới, tìm Lý Thái y tới đây." Tập Ám ôm lấy Liễu Duyệt ra khỏi tiền sảnh, bọn nha hoàn bên ngoài cũng vội vàng phân tán ra

https://thuviensach.vn

bốn phía.

Thân mình Liễu Nhứ vừa muốn đuổi theo ra liền ngừng lại trước mặt Bách Lý Hội: "Lòng căn bản là không vào được, hiện nay, tỷ tỷ ta đã trở lại, Bách Lý Hội, ngươi liền ngoan ngoãn nhường địa vị đi."

Nữ tử không hề nhìn Liễu Nhứ, ánh mắt nhìn đến vũng máu trên đất: "Liễu Nhứ, ngươi thật sự rất khiến người ta chán ghét."

Bách Lý Hội cau mũi đi ra ngoài, bản thân cũng không biết, làm sao có thể nói ra lời nói trẻ con như vậy.

"Ngươi, Bách Lý Hội, ngươi nói cái gì hả?" Phía sau, truyền đến tiếng gào thét của Liễu Nhứ, tiếc là, người đã đi xa.

Lý thái y bắt mạch, Liễu Duyệt lẳng lặng nằm trên giường, hai mắt nhắm chặt, giống như đã ngủ thiếp đi.

"Vương gia." Lý thái y đem hòm thuốc đặt lên bàn: "Bệnh này, ba năm trước đây đã không cứu, hiện tại, cũng chỉ là kéo dài một chút, không qua được hai tháng."

Tập Ám phất phất tay, ra hiệu cho hắn đi xuống.

Liễu Duyệt khẽ mở mắt, một tay, nắm tay áo Tập Ám: "Vương gia....."

Tập Ám cầm tay nàng ôm vào tay của mình: "Yên tâm, ta nhất định sẽ tìm được phương pháp cứu ngươi."

Liễu Duyệt chua xót lắc đầu: "Thân thể của chính mình ta hiểu rõ nhất, chỉ là, qua ba năm, vẫn không bỏ xuống được, muốn trở về nhìn xem."

Nam tử chậm rãi đỡ nàng dậy, để nàng ngồi dựa vào trước ngực mình: "Không cần phải đi, nơi đây chính là nhà ngươi."

"Nhà?" Âm thanh của nàng mang theo một chút khàn khàn: "Vương gia, ta muốn về thăm nhà một chút."

"Được." Tập Ám nhìn nữ tử trong lòng: "Chỉ là thân thể ngươi hiện tại không thể đi ra ngoài được, ngày mai ta liền sai người gọi cha nương ngươi tới đây, được không?"

https://thuviensach.vn

Liễu Duyệt nghĩ một chút, vẫn gật đầu: "Vương gia, đêm nay ngài ở lại bên ta được không? Ba năm nay, Duyệt nhi thật sự rất cô độc."

"Được." Tập Ám cúi người, cằm ở trên tóc nàng nhẹ nhàng vuốt ve.

Trong mắt, chứa đầy ôn nhu, với không buông tha.

Bách Lý Hội tựa người trước cửa sổ, đèn sa mờ nhạt phát ra ánh sáng hư ảo, mắt nàng, thủy chung vẫn không rời điểm tận cùng của hành lang, chỉ vì chờ một bóng dáng quen thuộc xuất hiện.

Tập Ám, đêm nay ngươi, sẽ không đến đây sao?

"Hội phi, trời không còn sớm, ngủ sớm đi." Tiểu Lam đem áo choàng trên tay khoác lên vai nàng, ngoài cửa sổ, một mảnh đen tối.

"Tiểu Lam, ngươi đi xuống trước đi, ta chờ một chút nữa." Bách Lý Hội đem chỗ hổng của áo choàng khép lại, tiếp tục nhìn chằm chằm ngoài cửa sổ.

Tiểu Lam ở phía sau bất đắc dĩ thở dài, nhìn bóng lưng nữ tử có hơn vài phần lo lắng, cuối cùng cũng không nói gì, lẳng lặng cùng ở một bên.

Đã hơn nửa đêm, Bách Lý Hội khổ sở mở mắt, chỉ thấy Tiểu Lam còn ở phía sau, nàng chỉ đành phải cởi áo choàng, trở về giường.

Một tay, đặt sang bên cạnh, ở trên tấm đệm sáng lạnh tinh tế vuốt ve, không nói hết cảm giác lạnh lẽo.

Tối nay, nhất định là không thể chợp mắt.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 3

https://thuviensach.vn

Chương 19: Gia Luật Thức nhu tình

Sáng sớm hôm sau, trước cửa Vương phủ liền dừng hai cỗ kiệu, Liễu phu nhân cùng Liễu lão gia đỡ nhau vào phủ.

Liễu Duyệt một thân quần áo thanh nhã, trên mặt trang điểm che đi vẻ nhợt nhạt trước kia, chỉ là thân thể cực kì yếu ớt.

Bữa ăn sáng vẫn giống trước kia, chỉ là, bên cạnh Tập Ám, lại là Liễu Duyệt ngồi.

Bách Lý Hội không muốn nghĩ nhiều, chỉ là cuối đầu tự nhiên dùng bữa, Liễu Nhứ vui vẻ gắp thức ăn vào chén Liễu Duyệt, nha hoàn một bên bưng thuốc đã nấu xong: "Vương gia, thuốc đã tới."

"Ừ." Tập Ám cầm lấy chén thuốc, để xuống trước mặt nàng: "Duyệt nhi,

Liễu Duyệt liếc nhìn nước thuốc đen đặc: "Vương gia, có thể không uống hay không?"

"Không thể." Tập Ám đem thuốc đặt vào tay nàng: "Duyệt nhi....."

Liễu Duyệt thỏa hiệp bưng chén thuốc lên, một hơi uống hết, lúc này Tập Ám mới vừa lòng nở nụ cười.

"Duyệt nhi." Một âm thanh run rẩy truyền vào, Liễu phu nhân nhìn thấy nữ tử bên cạnh Tập Ám, vội vàng khóc lóc nghênh đón.

"Nương....." Liễu Duyệt đứng dậy, để cho nàng ôm mình vào lòng, Liễu lão gia bên cạnh cũng lệ rơi đầy mặt.

"Duyệt nhi, để nương nhìn một chút." Liễu phu nhân kéo nàng ra, hai tay nâng chặt khuôn mặt nàng, ánh mắt dò xét.

"Nương, ta không sao, không phải là đã hảo hảo trở về rồi sao?" Liễu Duyệt vỗ về Liễu phu nhân đến một bên ngồi xuống, lấy khăn gấm trong tay áo, giúp nàng lau nước mắt.

https://thuviensach.vn

"Duyệt nhi, lúc trước ngươi lưu lại một phong thư, không nói một tiếng liền ra đi, đều đã ba năm, ngươi làm sao trở lại a?" Liễu phu nhân đau lòng nhìn khuôn mặt hốc hác của nàng: "Hiện nay, ca ca ngươi đã đi, Liễu gia chúng ta cũng chỉ còn có ngươi cùng Như nhi thôi."

"Nương." Liễu Duyệt không dấu vết liếc nhìn Bách Lý Hội: "Ca ca chết không minh bạch."

Liễu Như bên cạnh nghe vậy, vội vàng tiến lên bên cạnh hai người: "Nương, nhị tỷ mới trở về, ngài cũng đừng khiến nàng hao tâm nhiều như vậy."

Một đĩa điểm tâm tinh xảo đặt tới trước mặt Bách Lý Hội, nữ tử đang cúi thấp ngẩng đầu lên, vừa nhìn thấy tay đang thu về của Tập Ám, Bách Lý Hội không dám nhìn vào mắt của hắn, chỉ là tiếp tục cúi đầu.

Hóa ra, Liễu Như căn bản không được coi là cái gì, chân chính chiếm giữ lòng hắn, cũng không phải mình.

Đột nhiên cảm thấy, có chút bi thương không rõ ràng, Bách Lý Hội liếc nhìn Vân Khinh đối diện, nàng, thật sự giống chánh phi của Gia Luật Thức.

"Thời gian không còn sớm, bổn vương phải lâm triều." Tập Ám đứng lên, đôi mắt vẫn không c biểu tình gì bước ra khỏi phòng, bóng dáng biến mất ở cuối hành lang, quay đầu nhìn Bách Lý Hội một cái, cuối cùng cũng quay đi.

Bách Lý Hội buông bát đũa, đứng lên theo, nơi như vậy, mình không thích hợp ở lại.

"Bách Lý Hội, thế nào, chột dạ rồi hả?" Đôi mắt Liễu Như dấy lên một ngọn lửa, người trong phòng, đều nhìn về phía nàng.

"Ta vì sao phải chột dạ?" Bách Lý Hội không có ý định dây dưa, lại vì sự ngang bướng của Liễu Như mà cảm thấy buồn cười.

"Vì sao?" Tay Liễu Như muốn giơ lên lại bị Liễu Duyệt phía sau bắt được, khuôn mặt nàng tái nhợt không có một chút huyết sắc.

https://thuviensach.vn

"Tỷ, nàng giết ca ca." Liễu Nhứ nhìn nữ tử bắt lấy tay nàng, Liễu Duyệt không nói một lời, chỉ là lắc lắc đầu.

Liễu lão gia bên cạnh thấy thế, bước chân lảo đảo đi đến trước mặt Bách Lý Hội, một tay chỉ về nữ tử trước mặt: "Liễu gia chúng ta kiếp trước là thiếu nợ ngươi cái gì a....."

Vân vương phi bên cạnh vội vàng đứng lên, một tay kéo lấy tay Bách Lý Hội: "Muội muội, lần trước không phải nói muốn dạy ta nữ công sao? Nhìn xem hiện tại một nhà Liễu phi đoàn viên, chúng ta cũng không tiện ở đây góp vui, cùng ta trở về phòng đi."

Bách Lý Hội cảm kích gật đầu, những người khác nhất thời cũng không nhiều lời, chỉ có thể nhìn hai người bước ra khỏi phòng.

"Nhứ nhi, ngươi quá thiếu kiên nhẫn rồi." Đợi hai người đi xa, Liễu Duyệt mới buông tay đang giữ chặt tay nàng.

"Tỷ....." Liễu Nhứ bất mãn lầm bầm, hai mắt chăm chú nhìn nàng.

"Hiện tại, vương gia đối với nàng là có tình đi? Ngươi bây giờ tranh cãi ầm ĩ, chỉ bất lợi cho bản thân mình, Nhứ nhi, làm sao ngươi lại không hiểu chuyện như vậy, phải học được cách che giấu bản thân. Sau này khi quay trở lại đánh một đòn, mới có thể đẩy nàng ta vào chỗ chết." Liễu Duyệt vô lực đứng lên, để Liễu Nhứ nâng đỡ đi tới cửa: "Vương gia đã đáp ứng ta đối đãi tốt với Liễu gia, vì sao lúc ta quay trở lại, ngươi lại bị giam giữ?"

Liễu Nhứ nhìn bên ngoài đình viện, màu sắc đầy rẫy, nhưng không thể che hết âm ngoan trong mắt nàng, trước kia, giống như khối băng ứ đọng từ trong miệng nàng phun ra, mang theo một chút lạnh lẽo.

"Một nha hoàn nho nhỏ đã đẩy ngươi tới nông nỗi này?" Liễu Duyệt khẽ quét qua nữ tử: "Bách Lý Hội ngươi tạm thời không được động tới, nha hoàn kia, cho nàng một chút giáo huấn, tốt nhất, để cho nàng tự tìm đường chết."

"Tỷ....." Liễu Nhứ vui vẻ cười lên tiếng: "Vẫn là tỷ tỷ nghĩ chu đáo."

https://thuviensach.vn

Vân Khinh dẫn Bách Lý Hội tới phòng mình, phân phó nha hoàn một bên đóng cửa lại.

"Muội muội, hôm nay ngươi cứ ở trong phòng đi, hoặc là, ra ngoài đi dạo cũng tốt, tiền sảnh thì không nên đi, vương gia không có ở đây, ta cũng không yên lòng." Vân Khinh lo lắng nhìn Bách Lý Hội, tình cảnh như vậy, mình vốn là không nên nhúng tay vào.

"Vân vương phi, đa tạ ngài." Mặt Bách Lý Hội giãn ra, gật đầu, hai tay nắm lại.

Vân Khinh cười lắc đầu, hai người tùy hứng hàn huyên một chút, đợi đến khi dùng xong bữa trưa, Bách Lý Hội liền dẫn Tiểu Lam xuất phủ.

Vương phủ hiện giờ, làm cho nàng quá ngột ngạt.

Lẳng lặng bước trên đá lát đổ nát, mỗi một bước đi, vì đã lâu năm mà dưới chân phát ra tiếng va chạm bất ổn.

Đây là một đường phố bị người ta lãng quên, bản thân Bách Lý Hội cũng không biết, làm sao có thể đi đến nơi này, Tiểu Lam bên cạnh không nói gì, lẳng lặng đi theo.

Đi đến nửa đoạn đường, mới phát hiện, phòng ốc cũ nát đều đã biến mất, nữ tử ngẩng đầu, đập vào tầm mắt là một tòa đình viện hào hoa xa xỉ, ngoài cửa, hai tòa thạch sư trang nghiêm mỗi cái đứng một bên, giữa uy phong lại lộ ra vẻ kinh hãi.

Bách Lý Hội đứng trước cửa, thầm nghĩ, ở nơi hoang vắng như vậy, làm sao lại có một đình viện như thế.

Một giọng nữ rõ rệt nặng nề xuyên thấu qua khe cửa, truyền vào tai hai người: "Ừ.....Gia....."

Thanh âm thiên kiều bách mị, mềm có thể chảy ra nước. Giọng điệu ái muội như vậy nghe vào tai hai người, trong nháy mắt, lúng ta lúng túng.

"A....." Giọng nói khàn khàn tràn đầy lửa dục của nam tử, cùng với âm thanh rên rỉ của nữ tử, từng đợt từng đợt, truyền ra ngoài sân viện.

"Gia, ta không được, a.....a....."

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội thu hồi tâm trí, khuôn mặt đã sớm đỏ ửng, Tiểu Lam ở bên cạnh càng đỏ tới mang tai, ngây ngốc tại chỗ.

"Tiểu Lam." Nàng khẽ gọi lấy động tác tỏ ý bảo nàng nhẹ nhàng rời đi.

Tiểu Lam khẽ gật đầu, ở phía sau Bách Lý Hội, nhấc chân lên.

Nhưng cánh cửa vào lúc này, "Chi" một tiếng mở ra.

Bách Lý Hội theo bản năng quay đầu lại, lại phát hiện ra, xuất hiện lại là Gia Luật Thức.

Nữ tử xoay người bình tĩnh ở một chỗ, tránh không được, trong lòng, lại có chút thất vọng.....

Nam tử hiển nhiên cũng nhìn thấy hai người, trên mặt lại có chút thất thần, thấy hình dáng của Bách Lý Hội, vội vàng nhấc quần lụa, bước ra ngoài.

Tiểu Lam ở phía sau mặc dù không rõ nguyên do, nhưng chỉ đành phải ngoan ngoãn đuổi theo.

Khóe miệng Gia Luật Thức nở một nụ cười thản nhiên, ba bước liền đuổi kịp Bách Lý Hội, Hàn Hữu Thiên cũng theo phía sau, đi tới.

"Hội nhi." Tay nam tử ôm eo nàng, một tay kia xoa nhẹ bờ vai nàng, hơi dùng lực, nữ tử liền xoay người lại, đối mặt với Gia Luật Thức.

"Buông ta ra." Bách Lý Hội cố sức giãy giụa, Tiểu Lam bên cạnh thấy thế, vội vàng xông tới.

"Buông Hội phi ra."

Nam tử căn bản chỉ liếc mắt nhìn nàng một cái lờ đi, hay tay đặt lên cổ nữ tử: "Ở ngoài cửa đã bao lâu?"

Bách Lý Hội nhất thời nghẹn giọng, khuôn mặt, bất giác lại đỏ lên.

"Này, hai người các ngươi không phải là một mực ở ngoài cửa nghe lén chứ?" Hàn Hữu Thiên nhìn khuôn mặt đỏ bừng lên của Tiểu Lam, trong mắt tràn ngập hài hước.

https://thuviensach.vn

"Chúng ta không có nghe lén." Tiểu Lam quay đầu lại trừng mắt liếc hắn một cái, hai mắt vẫn như cũ nhìn chằm chằm tay Gia Luật Thức đặt trên eo Bách Lý Hội.

Lòng bàn tay Gia Luật Thức, như một ngọn lửa, thiêu đốt da thịt trên cần cổ Bách Lý Hội, nóng bỏng vô cùng: "Lấy tay ngươi ra."

Nam tử chẳng những không nghe lời, trái lại lòng bàn tai lại nhẹ nhàng vuốt ve: "Hội nhi, âm thanh vừa nãy, không phải là của ta."

Bách Lý Hội trừng mắt nhìn, lại không biết phải nói cái gì: "Ngươi....."

"Gia, ta không cần, ngươi thật là hư....."

"Hư, nam nhân hư hỏng mới tốt a....."

Trong viện, truyền đến một hồi tán tỉnh nữa, ngăn cách cả tường viện, không cố kỵ chút nào tiếp tục.

Thanh âm kia, chính là ban nãy hai người nghe được, tuy là tràn ngập tình dục, nhưng, vẫn là có chút quen thuộc. Hình như là Minh Vương gia.

"Thế nào, còn muốn nghe sao?" Trong âm thanh của Gia Luật Thức mang theo vài phần chế nhạo, làm cho Bách Lý Hội bỗng chốc tỉnh lại.

Lời còn chưa ra khỏi miệng, nam tử đã bao trùm lấy tay mềm mại của nữ tử, Tiểu Lam phía sau gắt gao đuổi theo: "Ai....."

"Nha đầu, Vương chúng ta không phải là dễ trêu chọc đâu, ngươi lại làm hỏng chuyện, coi chừng hắn....." Hàn Hữu Thiên bên cạnh làm một động tác giết không tha, vốn định hù dọa nàng một chút, không nghĩ tới lại đổi lấy một cái nhìn khinh bỉ.

Bách Lý Hội phải chạy chậm mới đuổi kịp bước chân Gia Luật Thức, nam tử bên cạnh thấy thế, cả nụ cười đều đã mang theo bá đạo: "Muốn bổn vương ôm ngươi sao?"

Nữ tử vội vàng lắc đầu, cam chịu đi theo phía sau.

May là, chạy một đoạn liền ngừng lại.

https://thuviensach.vn

Đây là một tòa lầu các xa xỉ không thua gì tòa đình viện kia, Gia Luật Thức vẫn nắm kéo tay nàng không rờ trong viện.

"Này, Gia Luật Thức, ngươi buông ta ra, ta muốn hồi phủ." Bách Lý Hội vừa đi vừa giãy giụa, một tay túm lấy tay áo của nam tử.

Lúc này Gia Luật Thức mới dừng lại, vẻ mặt mang theo chút kiềm nén: "Hội nhi, ngươi vẫn không muốn gặp ta như vậy sao?"

Bách Lý Hội ngừng động tác: "Ta, ta muốn trở về."

Con ngươi đen thâm thúy của hắn nhìn chằm chằm nàng một lát, đột nhiên buông tay ra.

Bách Lý Hội xoa cánh tay bị nắm đến đau nhức, người còn chưa kịp phản ứng, liền bị vắt ngang qua eo bế lên.

"A, Gia Luật Thức, ngươi thả ta xuống." Nữ tử không ngừng giãy giụa thân mình, chân lại càng giẫm đạp loạn xạ.

Gia Luật Thức tăng lực đạo trên tay, sải bước lên thềm đá: "Dùng xong bữa tối, ta sẽ phái người đưa ngươi trở về."

"Uy....." Bách Lý Hội bất mãn trừng mắt nhìn hắn, đối mặt với hắn, vẫn là cảm thấy bất an.

"Hội nhi, ngươi cứ giãy giụa một cái nữa thử xem?" Lời nói của hắn vô cùng ái muội, trong đôi mắt, hiện lên một tia sắc dục.

Bách Lý Hội ngoan ngoãn im lặng, một chút cũng không dám động.

Gia Luật Thức ôm nàng lên tầng hai, xây cao lên trên không, phóng mắt nhìn đi, dĩ nhiên là nhìn không sót thứ gì.

Một loạt lan can chạm trổ hoa văn ở xung quanh, Bách Lý Hội ngồi dựa trên ghế dài, thích ý nói không nên lời.

Ở dưới lầu gác, nước bao quanh bốn phía, thủy tiên nằm bên trong hiện rõ vẻ kiều diễm, mang theo vẻ điềm đạm thanh nhã, mùi thơm tỏa ra bốn phía.

Nàng ngẩng đầu, liếc nhìn Gia Luật Thức: "Gia Luật Thức, ngươi làm sao có thể ở chỗ này?"

https://thuviensach.vn

Nam tử ngồi xuống sau lưng nàng, khuôn mặt tuấn lãng phi phàm, mang theo một nụ cười mông lung: "Vì ngươi."

Bách Lý Hội thu hồi ánh mắt, hướng về phía xa xa: "Nhưng, vì sao ngươi có thể ở cùng một ch với Minh Vương gia?"

"Đại Liêu chúng ta cùng với Nam Triều từ lâu đã kí hiệp nghị, hai nước giao hữu, có cái gì bất thường sao?" Gia Luật Thức tìm về tầm mắt của nàng đang nhìn về nơi xa: "Chẳng lẽ, ngươi còn coi ta như tử địch?"

Bách Lý Hội khẽ lắc đầu, nhưng thủy chung vẫn cảm thấy có cái gì đó khác thường, thấy Gia Luật Thức đang nhìn mình chằm chằm, nàng lúc này mới nghĩ đến nửa câu sau của hắn: "Không có, ta chưa hề coi ngươi là kẻ địch."

Tiểu Lam ở phía xa thấy hai người ngồi một chỗ, chỉ có thể vô vị ở phía dưới chờ đợi, Hàn Hữu Thiên ở bên cạnh thấy thế, nhịn không được giễu cợt, "Đừng nóng vội, vương chúng ta sẽ không làm gì nàng đâu."

Tiểu Lam nghiêng đầu liếc nhìn hắn, không nói gì.

"Tiểu nha đầu, ngươi đối xử với ân nhân cứu mạng như vậy hả?" Hàn Hữu Thiên cười ra tiếng, tràn ngập dí dỏm.

Nữ tử dứt khoát xoay người, sau một hồi lâu, lấy ra từ trong tay áo mấy lượng bạc: "Ừ, đây đã là toàn bộ tiền tích góp của ta."

Hàn Hữu Thiên liếc nhìn bạc trên tay nàng, khóe miệng co giật, nha hoàn này, cũng quá đáng yêu đi.

Bách Lý Hội thấy Gia Luật Thức thủy chung vẫn nhìn mình chằm chằm, có chút không được tự nhiên vội vàng xê dịch thân mình, trên người nam tử, mùi hương cỏ nhàn nhạt, có vài phần mê hoặc khó hiểu.

"Gia Luật Thức, ta muốn trở về." Âm thanh của nữ tử nhẹ nhàng đạm mạt như nước, trong ánh mắt, hình dáng nam tử, càng lúc càng rõ rệt.

Đối phương cũng không nói gì, chỉ là nắm tay của nàng, đặt lên môi của mình.

https://thuviensach.vn

Môi mỏng khẽ mở, lưỡi ấm áp nhẹ ngậm ngón tay mảnh khảnh của nàng, mang theo nguồn nhiệt cuồng phóng, đánh úp ra toàn thân của Bách Lý Hội.

Nữ tử thẹn thùng muốn dùng lực rút tay về, nhưng lại bị đối phương nắm chặt, không thể động đậy.

"Hội nhi, ta nói rồi, nếu như gặp lại nhau, ta, sẽ không buông tay." Gia Luật Thức ngẩng đầu nhìn đôi mắt trong veo của nữ tử, Liêu vương giờ đây, đã mất đi một phần ngang ngược, lại nhiều hơn một phần nhu

Bách Lý Hội kinh ngạc ngẩng đầu, trong mắt, có nhàn nhạt chua xót: "Nhưng, chúng ta chung quy cũng không có khả năng, giống như lúc trước ngươi thả ta trở về, bên cạnh ta, đã có Tập Ám."

Gia Luật Thức không nói lời nào, chỉ là nghiêng người ôm nàng vào lòng, không để cho nàng giãy giụa.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 3

https://thuviensach.vn

Chương 20: Tiểu Lam xuất giá

Nàng đã sống như thế nào, làm sao có thể lừa được hắn?

Dùng xong bữa tối, Gia Luật Thức liền sai người đưa nàng trở về.

Bóng lưng nữ tử, mang theo ánh sáng chiều tà rực rỡ, Hội Nhi, để cho ta ở phía sau, che chở ngươi.

Bách Lý Hội ngồi vào xe ngựa trở lại vương phủ, trước cửa, đèn lồng lớn treo thật cao , ngày đêm không nghỉ.

Vừa tiến vào vương phủ, Bách Lý Hội liền trực tiếp đi về phòng của mình, vẫn giống như vậy, không có một bóng người.

Bản thân trở về muộn, không nghĩ tới, hắn lại tuyệt không quan tâm.

Đêm không trăng, nhiều thêm một phần phiền muộn.

Đêm, vốn là tĩnh mịch, nhưng tại một nơi trong vương phủ, một tội ác đang diễn ra.

Tiểu Lục đem mặt rửa sạch, ngồi yên ở trước gương đồng cũ nát, hiện tại, Liễu Phi lại đắc thế, nàng nhất định phải nghĩ biện pháp ra khỏi vương phủ.

Hoặc là, ngày mai tìm Tiểu Lam, để nhờ nàng cầu tình Hội phi, dù sao, mình cũng coi như là đã giúp nàng.

Tiểu Lục càng nghĩ càng không ổn, định thừa dịp hiện tại trời tối, đi tìm Tiểu Lam một chút.

Nữ tử phủ thêm một cái áo khoác, đạp ánh trăng, lặng lẽ đi ra cửa.

Tiểu Lam cùng tiểu Lục ở trong một viện nhỏ, ở giữa cách một đầu hành lang dài, đêm đã hoàn toàn en lại, trên hành lang, chỉ có vô số bóng cây.

https://thuviensach.vn

Tây Quận phủ, ban ngày là phong thái kiêu xa, vừa vào đêm, lại mang theo cổ cổ âm trầm.

Nàng biết, bên trong phủ này, đã có bao nhiêu người chết ở trên tay Liễu Nhứ, hôm nay, cũng là âm hồn bất tán rồi.

Tiểu Lục khép chặt lại chỗ rỗng áo khoác, lúc đi ngang qua đình viện thì dưới chân trượt một cái, vấp ngã.

"A. . . . . ." , cô gái kêu đau một tiếng, vuốt vuốt vết thương nơi đầu gối.

Chỉ cảm thấy một cái tay vắt ngang vai, tiểu Lục vội quay đầu lại, miệng liền bị che thật chặt.

"Đừng, cứu. . . . . ." , trong long nàng một hồi hốt hoảng, nàng biết, Liễu Nhứ đã bắt đầu động thủ.

Nam tử một tay đặt ở hông của tiểu Lục, một tay vẫn che miệng của nàng không thả, di chuyển thân thể, từng bước từng bước hướng hậu viện kéo đi.

Cô gái giãy giụa vô ích, trong hốc mắt ứa lệ, cũng không có cách nào chảy xuống.

Ngay lúc vào hậu viện, tiểu Lục liền bị hung hăng ném trên đất, cửa, cũng đóng lại thật chặt.

Nữ tử lúc này mới ngẩng đầu lên thấy rõ, kéo nàng tới chính là gia đinh vương phủ. Sau lưng, đi theo còn có hai gã nam tử khác.

"Ngươi, các ngươi muốn làm gì? Để. . . . . thả cho ta đi. . . . . ." , tiểu Lục sợ lôi kéo ống quần nam tử, trên mặt viết đầy cầu khẩn.

"Chúng ta không muốn, như thế nào?" gã nam tử cầm đầu dùng sức dưới một chân, đem cô gái đạp trở về, "Chỉ là muốn dạy dỗ ngươi một chút" .

Tiểu Lục nghe vậy vội bò lui về phía sau, nam tử thấy thế, cúi người xuống, trên tay vừa dùng lực, liền đem nàng kéo đến trước chân.

"Không, buông ta ra, " chân còn lại của cô gái không ngừng đạp loạn lên, thân thể bị hai người khác hung hăng đè lại, không thể nhúc nhích nửa phần.

https://thuviensach.vn

Nam tử tự cởi quần áo của mình, đè lên thân thể của

"Không. . . . . ." , tiếng kêu ai oán của tiểu Lục, biến mất ở trong miệng bị vải bịt kín, rõ ràng nhìn mình bị ba người thay phiên cường bạo .

Qua hồi lâu, ba người mới hài lòng đứng dậy, ném một mình nàng ở lại trong hậu viện hoang vu.

Tiểu Lục nhặt lên áo quần rách nát trên đất, nửa ngồi khẽ khóc sụt sùi , nàng đã sớm biết mình sai lầm rồi, thật xin lỗi Tiểu Lam, thật xin lỗi Bách Lý Hội.

Hậu viện, gió lạnh trút xuống, thổi vào lòng người lạnh lẽo.

Sáng sớm, Bách Lý Hội liền thức dậy, quen thói quen không hề chợp mắt, người cũng tiều tụy không ít.

"Hội phi, ngài như vậy không được, người sẽ suy sụp " , Tiểu Lam buộc lại đai lưng cho làng, lo lắng nhìn gương mặt ngày càng gầy gò của nàng.

"Tiểu Lam, ta đây không phải rất tốt sao? Theo ta đi một chút đi" Bách Lý Hội bước ra cửa phòng, thấy tinh thần phấn chấn, người cũng nhẹ nhàng khoan khoái.

Tiểu Lam nghe lời cùng đi phía sau, theo đình viện, một đường bước về phía trước.

"Ai nha, tại sao lại như vậy chứ?"

"Đúng là, ngươi xem. . . . . ." .

Hai người tới hậu viện, liền thấy một nhóm người tụ tập ở một chỗ, lại còn chỉ trỏ.

"Tiểu Lam, chúng ta đi qua nhìn một chút" , Bách Lý Hội bước xuống thềm đá, men theo đám người đi tới, có người mắt tinh, vội được hành lễ, "Hội phi" .

"Đều đứng lên đi" Nàng tiến lên vài bước, vốn là một đoàn người, liền nhanh chóng tách ra hai bên, khiến Bách Lý Hội liếc mắt một cái liền thấy rõ tình huống bên trong.

"Tiểu Lam, không nên nhìn" Nàng xoay người, thấy Tiểu Lam mắt đã dại ra, chất lỏng lành lạnh, theo gương mặt, không ngừng

https://thuviensach.vn

chảy xuống.

Đây là một giếng tròn, là vì việc tưới nước trong vườn Vương phủ mà xây lên.

Một nữ tử, toàn thân sưng vù nằm ở bên cạnh, trên người, một số nơi gần như trần truồng. Tan tác , dưới gương mặt cực kì trắng bệch, hàm răng cắn thật chặt.

Trên người, hiện đầy những dấu răng nông sâu không giống nhau, đã liên tiếp cho thấy, đã bị làm nhục.

Dù sao cũng là từ nhỏ cùng nhau lớn lên, tình nghĩa như vậy, không phải nói mất liền mất được.

Tiểu Lam đi tới trước người của nàng, đem áo khoác trên người cởi xuống, bọc lại thân thể của nàng, một tay, nhẹ nhàng vạch ra tóc ướt trên trán nàng, cầm lên khăn gấm trong tay áo, từ từ lau.

"Vương Gia, Liễu Phi, Duyệt phi" Bọn nha hoàn một bên nhìn thấy ba người, vội quỳ xuống.

Bách Lý Hội xoay người lại, lãnh đạm nhìn một cái, lại xoay trở về.

"Chuyện gì xảy ra?" Âm thanh của Tập Ám mang theo một tia mệt mỏi, xuyên qua mọi người, rơi vào hậu viện .

"Hồi vương gia, là một nha hoàn nhảy giếng tự vận" mama lớn tuổi nghe vậy, vội đáp.

"Uy, đây không phải là tiểu Lục sao? Như thế nào chết rồi?" trong thanh âm Liễu Nhứ mang theo vài phần tiếc hận, nhưng thủy chung vẫn giấu không được hưng phấn bên trong.

"Nhứ nhi, ngươi có biết nàng không?" Liễu Duyệt bên cạnh mảnh mai tựa vào trong ngực Tập Ám, âm thanh mang theo vài phần không xác định.

"Tỷ, nàng trước kia là nha hoàn của ta" Liễu Nhứ nhìn nữ tử một cái, nhận được cảnh cáo trong mắt nàng, vội giấu phần vui mừng vừa nảy lên.

"Nếu là nha hoàn của ngươi, liền đem nàng hạ táng thật tốt đi, cũng không uổng một thời nàng hầu hạ ngươi" Liễu Duyệt nhẹ

https://thuviensach.vn

nhàng lôi vạt áo trước của Tập Ám, "Vương Gia, Duyệt nhi thật là sợ, chúng ta trở về đi thôi?"

"Được" Tập Ám gật đầu đáp qua quýt một câu, ánh mắt rơi vào bóng lưng Bách Lý Hội.

Liễu Duyệt bệnh càng ngày càng nghiêm trọng, không đi được mấy bước liền thở hồng hộc, Tập Ám càng thêm chăm sóc một bước cũng không rời.

Cho đến khi tiếng bước chân của ba người đi xa, Bách Lý Hội mới chậm rãi người lại, trong lòng, cực kì thất vọng.

Tiểu Lục, coi như là chết oan rồi.

Không lâu sau, liền có người đến đem thi thể tiểu Lục mang đi ra ngoài, hạ táng qua loa.

Một đứa trẻ bị bỏ rơi, cô độc cả đời, liền cô độc mà chết.

Bách Lý Hội thấy Tiểu Lam nhất thời không tiếp nhận nổi, liền lệnh cho nàng trở về phòng nghỉ ngơi.

Một chút, lại đến lúc hoàng hôn.

Bách Lý Hội cũng không dùng bữa tối, chỉ là lẳng lặng nhìn tiểu Mai bên cạnh một cái, "Tiểu Mai, chờ Tiểu Lam gả đi, ngươi cũng đi đi" .

Tiểu Mai nhất thời không phản ứng kịp, vội vàng quỳ xuống, "Tiểu thư, có phải hay không ta đã làm sai điều gì?"

Bách Lý Hội vội đỡ nàng dậy, nhẹ nhàng lắc đầu một cái, "Không phải, tiểu Mai, nơi này quá nguy hiểm" .

"Không, ta không muốn đi, nguy hiểm nữa ta cũng muốn lưu lại" .

Bách Lý Hội đứng dậy đi tới phía trước cửa sổ, "Ta đã quyết định, nếu như ngươi không muốn cho ta phải lo lắng, thì đi đi" .

"Không" tiểu Mai nhìn bóng lưng nữ tử, cư nhiên quyết tuyệt như thế.

"Tiểu Mai, ngươi đi xuống đi. Chuyện này, ta sẽ không thay đổi".

https://thuviensach.vn

Cô gái che mặt đi ra khỏi phòng, Bách Lý Hội đưa lưng về phía nàng, cũng là lệ rơi đầy mặt.

Một chuỗi tiếng bước chân, nhẹ nhàng rơi vào sau lưng, nữ tử không lau nước mắt, giọng điệu kiên định như cũ, "Ta sẽ không thay đổi chủ ý, ngươi đi ra ngoài đi".

Tiếng bước chân dừng một chút, tiếp tục đi lại gần, sau một khắc, Bách Lý Hội liền bị ôm vào một lồng ngực ấm áp.

"Hội Nhi" thanh âm Tập Ám mang theo một tia khẩn cấp, tay nhẹ dùng sức, đem cô gái quay mặt lại.

Bách Lý Hội trừng mắt nhìn, vẻ mặt không có cảm xúc gì

Tập Ám ôm ngang thắt lưng nàng, đặt ở trên giường, mình cũng thuận thế nằm xuống.

Bách Lý Hội lẳng lặng nằm ở trước ngực hắn, không nói một câu nói.

"Hội Nhi, Duyệt nhi nàng hiện tại thân thể không tốt, ta phải ngày ngày bên cạnh nàng" . Tập Ám nói lấy lòng, ngón tay nhẹ nhàng quét qua gò má nhẵn nhụi của nàng, cả người uể oải không dứt.

Bách Lý Hội vẫn như cũ không nói một lời,nhưng lại gật đầu một cái.

"Liễu Duyệt, là vương phi đầu tiên của ta, cũng là một người rất được lòng ta. Nhưng thân lại có bệnh, thời gian còn lại không nhiều lắm. Khi đó, ta thuận ý của nàng, cưới Liễu Nhứ, cũng hứa hẹn với nàng, cả đời đối xử tốt với Liễu gia, bất luận như thế nào, cũng không tổn thương một người Liễu gia. Cũng trách cam kết ban đầu của ta mới để tính tình Nhứ nhi thành ra như vậy. Ba năm trước đây, nàng lưu lại một phong thư liền đi, trong thư nói, nàng biết rõ mình đã không thể cứu, không muốn liên lụy người khác. Nhiều đại phu đều nói, bệnh của nàng không kéo dài được quá nửa năm, khi đó, người ta phái ra ngày ngày không ngừng đi tìm, vẫn không có tìm được. Tất cả mọi người cho rằng nàng chết rồi. Hiện tại, nàng tuy là bệnh nặng, nhưng chỉ cần còn một hơi thở, ta sẽ không buông

https://thuviensach.vn

tay, bởi vì, ta có yêu nàng." Âm thanh của Tập Ám mang theo khàn khàn, cho thấy là không được nghỉ ngơi tốt.

Bách Lý Hội nhẹ nhàng vuốt ve trước ngực hắn, một tay quấn lên hông của hắn, "Tập Ám, ngươi cũng mệt mỏi rồi, nghỉ ngơi sớm một chút đi, ta, hiểu lòng của ngươi".

Một tay nam tử vuốt tóc nàng, cúi đầu, in dấu một dấu hôn thật sâu ở trên trán nàng.

"Tập Ám, ngày mai gọi Lý Nam tới đi, việc hôn sự của bọn hắn, vẫn là nên tổ chức sớm hơn thôi". Bách Lý Hội u buồn lên tiếng, đưa Tiểu Lam cùng tiểu Mai đi, một mình nàng, cũng không sao cả.

"Sao đột nhiên muốn sớm hơn?" Tập Ám nhìn nàng một cái, tỏ ý không hiểu.

"Lý Nam tuổi cũng không còn nhỏ, ta hà tất gì phải cưỡng ép Tiểu Lam ở bên mình." Bách Lý Hội dí dỏm ngẩng đầu lên cười, nhưng Tập Ám lại không nhìn ra tia vui vẻ nào trong mắt nàng.

"Hội Nhi, ngươi không cần phải sợ, " nam tử ôm nàng thật chặt trong ngực, trong m chứa đầy không muốn.

Bách Lý Hội nhịn xuống chua xót trong lòng, rồi khó chịu lắc đầu một cái, ngực, đau đớn đến mức lẫn lộn.

"Vương Gia" tiếng Liễu Nhứ xuyên thấu qua cửa sổ mỏng manh, truyền vào trong tai hai người, "Tỷ tỷ nàng lại hộc máu".

Tập Ám buông Bách Lý Hội ra, vội vàng đi ra ngoài.

Cô gái lật người xuống giường, cùng đi mấy bước ra ngoài.

Phòng Liễu Duyệt, đèn đóm chiếu sáng, xuyên thấu qua đường viền trên cửa có thể nhìn thấy rõ ràng, thân thể của nàng hơi cong lên, Tập Ám ở sau lưng nhẹ nhàng vỗ lưng nàng, nha hoàn ở một bên, trong tay bưng một cái bồn.

Bách Lý Hội nhìn qua bộ dạng hộc máu của Liễu Duyệt, chỉ dừng chân một chút, liền trở lại phòng.

Ngày hôm sau, Lý Nam liền tới đây, một thân thường phục, trên mặt, còn mang theo vài phần xấu hổ.

https://thuviensach.vn

Tiểu Lam đứng ở sau lưng Bách Lý Hội, khôi phục mấy phần thần thái.

"Lý Nam, hôm nay tìm ngươi tới là muốn thương lượng hôn sự của ngươi cùng Tiểu Lam một chút, theo ý ta, liền định tại ba ngày sau đi". Bách Lý Hội ý bảo hắn ngồi xuống, đem Tiểu Lam kéo đến trước người.

"Hội Phi, còn ngài sẽ ra sao?" Tiểu Lam nghẹn ngào bắt được tay áo Bách Lý Hội, "Ngươi đem ta cùng tiểu Mai đưa đi, ngươi sợ chúng ta cùng tiểu Lục, kết cục giống nhau sao?"

Cô gái nhìn hai người, thần sắc mang theo chút lạnh lùng, "Tiểu Lam, không nên suy nghĩ nhiều, ba ngày sau sẽ phải lập gia đình" .

"Không, ta không lấy chồng" Tiểu Lam kéo tay áo nàng, nắm thật chặt, "Ta không rời khỏi ngài" .

"Lý Nam, ngươi trở về trước đi, hơi vội vàng một chút, nhưng, vẫn là tổ chức sớm đi."

Lý Nam từ đầu đến cuối không có nói một câu, nhìn mắt Bách Lý Hội, có một phần hiểu.

Trong thời gian ba ngày, Bách Lý Hội vội vàng chuẩn bị các đồ dùng để thành thân, rõ ràng là tiết xuân tươi đẹp, ngày, nhưng lại cau tối.

Đến ngày thứ ba, cỗ kiệu phủ tướng quân đi tới vương phủ rất sớm, tiểu Mai được búi tóc lên, một thân đỏ tươi, không che giấu được vẻ thẹn thùng. Bách Lý Hội hài lòng nhìn nữ tử trong gương đồng, gương mặt đã lâu không giãn ra, rốt cuộc cũng có nụ cười.

Vui mừng nghênh đón, Tiểu Lam được đưa lên kiệu hoa, bên kia, trên xe ngựa là Tập Ám ngồi cùng Bách Lý Hội.

Bởi vì hai người đều là cô nhi, trọng trách chủ hôn này liền rơi xuống trên người của Tập Ám.

Tiếng kèn lần nữa vang lên, Bách Lý Hội vén màn kiệu lên nhìn về phía đội ngũ rước dâu phía trước. Đối với một nữ tử, ngày này chính là ngày vui nhất đời, mà trước đây, mình lại không hề có.

https://thuviensach.vn

Cô gái cất giấu vẻ hâm mộ trong mắt, trở về vị trí bên trong xe ngựa.

Tập Ám đưa tay chụp tới, đem lấy nàng ôm ở trước ngực, mệt mỏi chống cằm ở trên vai của nàng, trên mặt viết đầy mệt mỏi.

Bách Lý Hội bỏ mặc cho hắn ôm, thân thể khẽ nghiêng về phía sau, quyến luyến nhiệt độ của hắn.

Trong vương phủ.

Liễu Nhứ cùng với Liễu Duyệt ngồi ở trong lương đình, trên người nữ tử, đang đắp một cái chăn thật dầy.

"Tỷ, thân thể không tốt cũng đừng ra ngoài hóng gió" Liễu Nhứ đem chăn trên người nàng kéo lên, che kín cả thân thể.

"Cứ luôn ở trong phòng, rất là buồn bực, Nhứ nhi, nhân cơ hội này ta liền ra ngoài một chút", Liễu Duyệt nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn không có chút huyết sắc nào, nụ cười cũng mang nét tái nhợt.

"Tỷ. . . . . ." , Nữ tử đem thuốc trong tay đưa đến tay nàng, "Uống thuốc đi" .

Liễu duyệt nhận lấy chén thuốc, ngoan ngoãn uống vào, biết rõ vô dụng, chỉ là không muốn làm cho người khác thương tâm.

"Nhứ nhi, ta biết rõ ngươi thích Vương Gia, khụ, khụ" Nàng không thể kiềm chế ho mấy cái, gương mặt kìm nén đến đỏ bừng.

Liễu Nhứ đặt tay ở phía sau lưng của nàng, vuốt xuống nhẹ nhàng.

"Nhứ nhi, tỷ tỷ hiện tại sắp không ổn, xem ra là sống không qua mấy ngày, ta không yên tâm nhất chính là ngươi" Liễu Duyệt nện nhẹ vài cái vào ngực, "Cho dù chết, ta cũng sẽ để cho ngươi như nguyện" .

"Tỷ, ngươi sẽ không có việc gì", Liễu Nhứ lo lắng nhìn nữ tử trước mặt, "Ngươi phải dưỡng bệnh thật tốt" .

Liễu duyệt gật đầu cười, sao nàng lại không muốn sống thật tốt?

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

https://thuviensach.vn

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 3

https://thuviensach.vn

Chương 21: Say rượu

Nhìn Tiểu Lam được đưa vào động phòng, hai người Bách Lý Hội và Tập Ám ngồi một bàn, khách khứa còn lại đều quấn lấy Lý Nam làm ầm ĩ lên.

Tập Ám rót một ly rượu, hai tròng mắt nheo lại nhìn chăm chú trên người Bách Lý Hội, mang theo nụ cười thản nhiên.

"Hội nhi, ngươi đang lo lắng cái gì?"

Nàng lắc lắc đầu, sau một hồi lâu im lặng, cầm rượu trên bàn, uống một hơi cạn sạch.

Tập Ám không đành lòng chụp tay nàng, dùng sức nắm trong tay.

Tập Ám, vì sao, khoảng cách của chúng lại dần xa xôi đến như thế?

Một ngày gặp nhau bất quá chỉ mới có một chút, người hầu Vương phủ sau khi nhìn thấy Tập Ám, vội vàng chạy tới: "Vương gia, Duyệt phi nàng không ngừng khạc ra máu, xem chừng, sắp không được rồi."

Bách Lý Hội rút tay về, lại bị nắm chặt tay, Tập Ám nghiêng đầu nhìn nàng: "Hội nhi, chúng ta cùng trở về đi."

"Ngươi về trước đi, ta còn muốn gặp Tiểu Lam." Bách Lý Hội cầm rượu trên bàn, tiếp tục uống.

Tập Ám do dự một chút, vẫn là đứng lên, một câu, bên cạnh Bách Lý Hội, đã không có một bóng người.

Nữ tử cúi đầu, cả bóng lưng cũng không muốn liếc mắt lấy một cái, chỉ có tràn đầy mất mác.

Trong bữa tiệc huyên náo không dứt, nhưng bên tai Bách Lý Hội không hề nghe được chút gì, chỉ là cầm rượu trên bàn một ly lại một ly uống vào.

https://thuviensach.vn

Trên người Lý Nam mặc một bộ quần áo đỏ thẫm, lại càng như kim châm làm mắt người ta đau nhói, một cỗ lạnh lẽo từ khóe mắt chảy xuống, mang theo chua chát nồng đậm.

Nữ tử loạng choạng đứng lên, không hề cáo biệt ai, cũng không đi gặp Tiểu Lam.

Đi ra cửa viện, tâm cũng đi theo bước chân, theo tiềm thức, hướng về phía ngược lại, rời xa Vương phủ.

Trong thoáng chốc, đi vào đường phố thưa thớt dân cư, mang theo mùi hoa nhàn nhạt, như là được chỉ dẫn, Bách Lý Hội đi mệt mỏi, dứt khoát dựa vào trước một cửa viện.

Đôi tay vòng quanh gối, khóc lên.

Thủy Cơ đã chết, Tiểu Lam đã gả đi, Tiểu Lam cũng sắp đi rồi, Bách Lý Hội, chỉ còn một mình ngươi mà thôi.

Đột nhiên nữ tử đứng lên, hai tay nặng nề đập lên cửa: "Mở cửa, mở cửa, ta không muốn ở một mình."

Cửa vẫn khép chặt như cũ, Bách Lý Hội dứt khoát dùng chân đạp lên: "Tập Ám, mở cửa, mở cửa."

Trong viện, chính là Minh Vương gia cùng với Gia Luật Thức, Hàn Hữu Thiên ở bên cạnh bất mãn cau mày: "Vương, thuộc hạ đi nhìn xem một chút, người nào lại liều mạng như vậy."

Minh Vương gia nhếch một bên khóe miệng: "Chẳng lẽ, là mỹ nữ đưa đến cửa?"

Gia Luật Thức bưng bình rượu lên, đôi môi mím chặt, không có một chút đường cong, phất tay ý bảo Hàn Hữu Thiên xuống lầu.

Thấy thật lâu vẫn không có ai ra mở cửa, Bách Lý Hội tức giận bĩu môi đỏ mọng, một tay vì đập cửa mà trở nên đỏ bừng.

Hàn Hữu Thiên bỗng nhiên mở cửa, mang theo tràn đầy tức giận: "Người nào a, muốn chết

Bách Lý Hội không kịp chuẩn bị, cả người bổ nhào vào trong, nặng nề té xuống đá lát trên mặt đất, trong nháy mắt bàn tay đỏ lên.

Hai người trên lầu thấy thế, tầm mắt lập tức nhắm ngay nữ tử trên mặt đất, một thân quần áo đỏ nhạt, mặc dù có vài phần chật vật,

https://thuviensach.vn

nhưng, khi nàng ngẩng đầu lên, hoàn toàn là kinh diễm.

Minh Vương gia rất hứng thú mút nhẹ ly rượu, liếc mắt một cái, nhìn Gia Luật Thức bên cạnh.

Gia Luật Thức ở rất xa liền thấy được nữ tử ngồi dưới đất, có thể là do ngã đau, hai tay đỏ thẫm một mảnh, đang cuối đầu từ từ đưa tay hà hơi.

"Gia Luật Thức huynh, ngươi biết nàng?" Minh Vương gia nhìn động tác của nữ tử, cười lên tiếng.

"Gặp qua, bất quá không quen." Ánh mắt của hắn bình thản như nước, đáy đầm, ứ đọng sự ẩn nhẫn.

Hàn Hữu Thiên nhìn Bách Lý Hội trên đất, chỉ còn kém chút nữa là sợ hãi mà kêu lên, ngẩng đầu nhìn hai người trên lầu, vẫn là quay trở lại.

Nữ tử thu hồi thần trí, ngắm nhìn bốn phía: "Đây là đâu?"

Thấy không có hồi đáp, Bách Lý Hội vội vàng nhịn đau đứng lên, sau khi nhìn hai người trên lầu, nữ tử say rượu, đã tỉnh một nửa.

"Hàn Hữu Thiên, vứt nàng ra ngoài." Gia Luật Thức buông bình rượu trên tay, không hề liếc nhìn nữ tử kia lấy một cái.

"Dạ, Vương." Hàn Hữu Thiên nhìn Bách Lý Hội: "Ở đâu ra, mau đi ra."

Bách Lý Hội hơi uất ức nhìn mấy người một cái, cuối cùng ánh mắt dừng lại trên người Gia Luật Thức.

Minh Vương gia giống như đang xem kịch vui nghiêng người tựa lưng vào ghế ngồi, hai mắt, ở giữa hai người dò xét.

"Hàn Hữu Thiên, không nghe thấy bổn vương nói gì sao? Ném ra." Gia Luật Thức khôi phục lạnh lùng trên mặt, không chút nào hiển sơn lộ thủy.

"Dạ." Hàn Hữu Thiên bất đắc dĩ khẽ đẩy Bách Lý Hội một cái: "Ngươi là ăn mày sao? Thế nào lại không đi?

Bổn vương? Ăn mày?

Bách Lý Hội cười ngẩng đầu lên, dáng đi tuy là lảo đảo, nhưng vẫn là kiên quyết bước ra cửa viện.

https://thuviensach.vn

Bầu trời, đột nhiên mây đen giăng kín, gió, từ tứ phía thổi bay váy dài của nữ tử, phía sau, chỉ lưu lại một bóng lưng cô độc.

Mưa, chỉ chốc lát liền rơi xuống, trùng trùng, như muốn đem mặt đất xuyên qua đập tan, Bách Lý Hội đưa tay lau đi nước mưa trước mặt, lông mi nồng đậm quấn bện một chỗ, thế nào cũng không mở mắt được.

Bàn tay giơ lên xuyên qua nước mưa, càng đau hơn, hiện tại mới biết được, bản thân cư nhiên lại không còn chỗ để đi.

Vương phủ, vẫn còn là nhà sao? Tập Ám căn bản sẽ không quan tâm tới mình có trở về hay không.

Bách Lý phủ? Càng không có khả năng, nơi đó, từ khi vừa bắt đầu đã không phải là nhà của mình.

Quần áo dán chặt trên người, lạnh tận khoan tim.

Đường phố Trường An đã mất đi sự phồn hoa của trước kia, cũng chỉ còn lại bản thân mình.

Không biết đã đi bao lâu, Bách Lý Hội tựa người dưới một cây đại thụ để tránh mưa.

Hai tay quơ quào đem vệt nước mưa trên mặt lau khô, nữ tử ngẩng đầu, mới phát hiện, lại bất giác, đi tới Bách Lý phủ.

Hai cỗ kiệu ngừng trước phủ, nha hoàn một bên vội vàng căng dù, dìu Bách Lý Mạn Song và đại phu nhân đi xuống.

Bách Lý Mạn Song giống như bất mãn dậm chân, bước nhanh chạy lên thềm đá bên cạnh. Đại phu nhân phía sau sủng nịch phẩy phẩy trên đầu nàng, lấy khăn gấm trong tay áo giúp nàng lau đi vệt nước đọng.

Đoàn người đi vào bên trong, Bách Lý Hội ngẩng đầu nhìn lên phía trên, cuối cùng lao vào rừng mưa.

Giọt mưa chi chít rơi xuống, nữ tử căn bản là không thấy rõ phương hướng, chỉ biết không mục đích bước trên con đường, có thể là mệt mỏi, rốt cuộc ở một chỗ rẽ, ngồi xuống.

Gia Luật Thức sốt ruộtở trên đường phố Trường An, thật vất vả mới chờ được Minh Vương gia rời đi, nhưng, Bách Lý Hội đã

https://thuviensach.vn

sớm không thấy bóng dáng.

Xung quanh đều đã tìm mấy lần, ngay lúc nam tử thất vọng trở về thì, ở tại một chỗ rẽ, phát hiện ra bóng dáng nữ tử co quắp thành một đoàn.

Gia Luật Thức tiến lên vài bước, hai vai nữ tử run rẩy kịch liệt, còn kèm theo tiếng khóc thút thít.

Gia Luật Thức nửa ngồi trước người nàng, một tay xoa lên eo nàng, đem Bách Lý Hội bế dậy.

Nữ tử kinh ngạc ngẩng đầu, một đôi mắt đẹp mang theo mông lung sưng đỏ, sau khi nhìn rõ ràng được người tới, cúi đầu, chôn ở trước ngực mình.

"Hội nhi....." Nam tử khẽ gọi một tiếng, một tay dùng sức, làm cho đầu nàng tựa ở trước ngực mình, ngăn cản mưa to đầy trời.

Bách Lý Hội bướng bỉnh lùi thân thể về, đầu ngẩng lên cao, để cho nước mưa từng chút một đập vào mặt mình.

Gia Luật Thức thấy thế, cũng không kiên trì, chỉ là đẩy nàng ra, vác trên vai.

Bách Lý Hội dùng sức giẫm đạp loạn xạ, cuối cùng không có khí lực, liền chấp nhận tựa vào vai hắn, khóc lớn tiếng lên.

Ai nói nhất định phải kiên cường, hiện tại, nàng chỉ nghĩ muốn khóc một lần cho đủ.

Nước mắt cùng với nước mưa, chảy bất tận, nhạt nhòa, nếu như lòng mình cũng có thể như vậy, thật là tốt.

Gia Luật Thức đưa nàng tới tòa đình viện trước kia, đẩy cửa phòng ra, nha hoàn bên trong đã sớm chuẩn bị nước nóng, bên cạnh, còn có quần áo sạch để thay sau khi tắm.

Đặt nàng từ trên vai xuống, nam tử ôm ngang eo, liền đặt nàng vào bồn tắm hơi nóng mờ mịt, chính mình liền xoay người đi ra ngoài.

Ngoài cửa, hai nha hoàn canh giữ một bên, nhìn thấy Gia Luật Thức đi ra, vội vàng cúi người phúc thân.

"Các ngươi đi vào hầu hạ nàng tắm rửa."

https://thuviensach.vn

"Dạ." Hai người đẩy cửa tiến vào, Gia Luật Thức cởi xuống quần áo ướt đẫm, đi về

Hai tay Bách Lý Hội vẫn là ôm chặt lấy thân mình, không hề nhúc nhích.

Hai người tiến lên cởi quần áo của nàng, đem tóc nàng thả ngoài bồn tắm, theo vách bồn tắm buông xuống.

Bách Lý Hội cũng không hề bài xích, chỉ là nhắm mắt lại, không nói một câu. Tùy ý các nàng hầu hạ tắm rửa, thay quần áo.

Khi Gia Luật Thức trở lại, trên người đã thay một bộ quần áo sạch sẽ, Bách Lý Hội ngồi yên ở trên giường, tóc đen xõa tự nhiên.

Nghe được tiếng bước chân, nữ tử ngẩng đầu nhàn nhạt liếc mắt một cái, lại cúi xuống.

Gia Luật Thức đi tới trước người nàng, một tay đặt sau đầu nàng, kéo về phía mình.

Bách Lý Hội không có cự tuyệt, chẳng qua là không nói gì dựa vào, nhu thuận như một con búp bê bằng sứ.

"Hội nhi, ta mang ngươi đi." Bóng dáng cao lớn của Gia Luật Thức ở trước ánh nến chập chờn, kìm nén vài phần cố chấp.

"Đi? Đi đâu?" Bách Lý Hội ngẩng đầu lên, vẻ mặt nghi hoặc khó hiểu.

"Trở về nước Liêu."

"Trở về nước Liêu? Đó, chính là nhà ngươi, không phải của ta." Bách Lý Hội đứng người lên, bóng lưng gầy yếu rơi xuống mặt đất lạnh như băng, tựa như giọng nói của nàng, không hề có nhiệt độ.

"Ngươi vẫn giống như lúc trước cố chấp như vậy?" Gia Luật Thức xoay người, vương cao ngạo đã được dỡ xuống, mang theo một chút đau xót.

Bách Lý đẩy cửa sổ ra, trời đã tối đen: "Ta phải trở về."

"Hội nhi....."

"Gia Luật Thức, mục đích lần này ngươi đến Nam Triều, hẳn là không đơn giản chứ?" Bách Lý Hội xoay người đi tới vài bước, con

https://thuviensach.vn

ngươi như nước nhìn thẳng vào đáy đầm thâm sâu của nam tử: "Bất luận là thế nào, ta là người Nam Triều, sẽ không đi theo ngươi."

Gia Luật Thức mang theo một chút cố nén, nhìn Bách Lý Hội

Đúng vậy, mục đích lần này tới, là vì một chuyện quan trọng, nếu như chọn lựa giữa nó và Bách Lý Hội, bản thân mình sẽ vứt bỏ, là cái gì?

Đều nói giang sơn, hồng nhan. Vì ai? Vứt bỏ ai? Cũng không biết.

Bách Lý Hội không để cho phu xe đưa về, mà khăng khăng đi về Tây Quận phủ. Người được phái đi nhìn chằm chằm nàng cho đến khi xác định nàng an toàn, mới trở về chỗ Gia Luật Thức phục mệnh.

Ngoài phủ một mảnh yên tĩnh, vẫn là, hai ngọn đèn lồng cô tịch treo trên cao.

Vừa mới bước vào vương phủ, liền nghe được phía sau một hồi tiếng ngựa hí. Bách Lý Hội quay đầu nhìn xung quanh, cư nhiên lại là Tập Ám.

"Ngươi đã chạy đi đâu?" Nam tử tiến lên vài bước, giọng điệu mang đậm lo lắng.

"Ta....." Bách Lý Hội nhất thời nghẹn lời, quay đầu sang chỗ khác: "Ta tùy tiện đi một chút."

Tập Ám không vui dắt tay nàng, đi vào phủ: "Hôm nay ngươi đi ra ngoài, không phải mặc cái này." Nam tử đột nhiên dừng bước, hai mắt nhìn chằm chằm quần áo trên người Bách Lý Hội.

Cúi đầu nhìn quần áo trên người mình, Bách Lý Hội bình thản mở miệng: "Nửa đường dầm mưa ướt rồi, ở cửa hàng đổi một bộ khác."

Tập Ám không nói, nhưng cũng không hỏi nhiều, đưa Bách Lý Hội về phòng, liền xoay người đi ra ngoài.

Tiểu Lam đã gả đi, Tiểu Mai hôm nay cũng bị đuổi về nông thôn. Tiền Bách Lý Hội cho nàng cũng đủ để ổn định cuộc sống, không bằng ở một nơi thuần khiết, một mình, an tĩnh sống hết đời.

https://thuviensach.vn

Nha hoàn hiện tại bên người nàng, chính là nha hoàn hầu hạ Thủy Cơ trước kia, Vô Thái.

Nhìn căn phòng trống rỗng, Bách Lý Hội liền biết, Tập Ám đối với Liễu Duyệt là có tình, ít nhất, trước đây rất lâu, là có yêu.

Có thể là bị lạnh, đầu thủy chung cứ mê man, sáng sớm Bách Lý Hội liền bị một trận tranh cãi ầm ĩ làm cho tỉnh giấc.

Cánh cửa "Chi" một tiếng mở ra, đi vào cư nhiên lại là Liễu Nhứ, còn có Liễu Duyệt.

Chỉ cảm thấy một trận nhức đầu, Bách Lý Hội vô lực ngồi nửa người dậy, tựa vào cột gường phía sau.

"Muội muội, ta cùng tỷ tỷ đến thăm ngươi." Liễu Nhứ dìu thân thể suy yếu của Liễu Duyệt, đến trước bàn ở bên cạnh ngồi xuống.

Bách Lý Hội không hề biểu lộ chút gì không kiên nhẫn, nhưng là không làm được biểu tình giả dối.

"Hội phi, xem sắc mặt của ngươi tái nhợt như vậy, thế nào, tối hôm qua ngủ không ngon sao?" Liễu Nhứ ra vẻ kinh ngạc quan sát, phía sau hai người, còn đi theo một tiểu nha hoàn.

"Liễu Nhứ, ta ghét nhất là giả dối, có chuyện gì, nói đi." Bách Lý Hội liếc nhìn hai người đáp lại, giọng điệu mang theo nhàn nhạt không kiên nhẫn.

"Trước đây, có một số việc là Nhứ nhi quá tùy hứng." Liễu Duyệt bên cạnh đứng lên, bưng chén trong tay nha hoàn: "Mấy ngày nay, nhìn sắc mặt ngươi không tốt lắm, ta gọi phòng bếp hầm một phần thuốc bổ, uống vào đi."

Bách Lý Hội nhìn chén thuốc trong tay Liễu Duyệt, ngay cả bản thân mình đã không có khí lực, lại có hảo tâm đưa thuốc đến cho mình?

Tuy là, bản thân lần trước không hề bị độc phát, nhưng nàng tin tưởng lời nói của Tiểu Lục, lúc này, cho dù là không độc, nàng cũng không hiếm lạ: "Thân thể của ta tốt lắm, không cần phải có thuốc tẩm bổ, các ngươi cầm về đi."

https://thuviensach.vn

"Ngươi, Bách Lý Hội, tỷ tỷ ta có thiện ý lấy thuốc cho ngươi....."

"Phải không? Chẳng lẽ còn có ép buộc hay sao? Duyệt phi, thân thể của ngươi vốn đã yếu, trở về nghỉ ngơi đi." Bách Lý Hội nhức đầu nhìn hai người, chẳng lẽ, mình không gây sự, phiền toái lại tìm tới cửa hay sao?

"Nhứ nhi....." Liễu Duyệt quay đầu trừng mắt nhìn Liễu Nhứ: "Uống nhanh đi, ngay lập tức sẽ bị nguội, sẽ mất dược tính."

Nữ tử cầm chén thuốc tiến đến trước người Bách Lý Hội, trên mặt mang theo hy vọng đơn thuần.

"Ta nói, ta không uống." Bách Lý Hội không khỏi nổi lên chán ghét loại nụ cười giả dối này, xé ra cái khăn che mặt, sợ là mỗi người đều mong cho mình chết đi

"Thuốc này thật sự là có công hiệu....."

Bách lý Hội bài xích vung tay lên, chén thuốc theo đầu ngón tay nữ tử lộn lại, rơi trên quần lụa mỏng màu trắng của nàng.

"A....." Liễu Duyệt kêu lên một tiếng, toàn bộ chén thuốc đổ trên mu bàn tay nàng, thân thể lại càng bất ngờ ngã về phía sau.

Liễu Nhứ vội vàng đỡ được thân thể của nàng, nàng không ngừng ho lên, trong miệng, phun ra máu tươi.

"Tỷ, tỷ, ngươi làm sao vậy?" Liễu Nhứ lấy khăn gấm không ngừng bụm khóe miệng của nàng, đồng thời, một bóng dáng cao lớn sải bước vào trong phòng.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 3

https://thuviensach.vn

Chương 22: Điềm báo chết chóc

"Duyệt nhi, ngươi làm sao vậy?" Tập Ám đỡ lấy nàng, nhìn máu trong miệng nàng, không ngừng trào ra.

Bách Lý Hội chống hai tay ngẩng đầu lên, lúc phiền toái tìm đến mình, thật là muốn trốn cũng trốn không thoát.

"Vương gia, tỷ tỷ mang bệnh lại vội mang thuốc đến cho nàng, nàng chẳng những không cảm kích, lại đẩy tỷ tỷ ngã xuống đất....." Liễu Nhứ tức giận chỉ vào Bách Lý Hội, một tay nhẹ nhàng vuốt trên lưng Liễu Duyệt để thuận khí.

"Hội nhi....." Tập Ám ngẩng đầu nhìn Bách Lý Hội, thấy nàng chính trực nhìn thẳng vào mình, cây ngay không sợ chết đứng.

"Vương gia, ngài muốn nói cái gì? Ta đều đã nghe." Bách Lý Hội nhướn cao lông mày nhỏ nhắn, kế như vậy, cũng coi là mưu kế? Quả thực là ngây thơ.

"Vương gia." Liễu Duyệt bên cạnh đúng lúc nắm ống tay áo của nữ tử: "Là tại ta, không nên trách....."

Nàng trình diễn đến phân nửa, Bách Lý Hội liền xốc chăn lên, xuống giường: "Vô Thái....." Không hề cho nàng, có cơ hội nói tiếp.

"Dạ" Nha hoàn đứng tiến vào, đem quần áo của Bách Lý Hội giúp nàng mặc vào.

"Ta cũng sẽ không nhàm chán đến mức này, Vương gia, nếu như ngươi không tin, có thể trị tội Hội nhi" Bách Lý Hội liếc nhìn ba người, xoay người đi ra khỏi phòng: "Vô Thhái, theo ta đi ăn sáng."

"Dạ."

"Vương gia....." Liễu Nhứ đè nén đến cực điểm, chỉ vào bóng lưng của nữ tử: "Nàng....."

Ánh mắt Tập Ám lãnh đạm đảo qua Liễu Nhứ, tuy là một câu cũng chưa nói, nhưng lại mang theo cảnh cáo không thể xem nhẹ.

https://thuviensach.vn

Ôm lấy Liễu Duyệt trên mặt đất, Tập Ám đi thẳng ra cửa phòng.

"Duyệt nhi, về sau không nên chạy loạn ra bên ngoài." Tập Ám đặt nàng lên giường, bưng chén thuốc trên bàn áp trên môi nàng.

Liễu Duyệt ngoan ngoãn uống thuốc, thân thể thở gấp không nói được một câu hoàn chỉnh.

Liễu Nhứ ngoan ngoãn đi theo phía sao không dám nói lời nào.

"Vương gia, hiện nay Liễu gia chúng ta, ca ca đã chết, ta lại thành ra bộ dạng này, chỉ còn có Nhứ nhi" Liễu Duyệt vươn một tay, cố hết sức kéo nữ tử đến trước người: "Ta không yên tâm nhất, chính là nàng."

"Duyệt nhi, bổn vương đã nói, nhất định sẽ chữa khỏi bệnh của ngươi." Tập Ám đem nàng ôm ngồi ở trước người, một vương gia thường ngày cao cao tại thượng, giờ phút này, lại mang theo bất đắc dĩ vô cùng.

Liễu Duyệt gian nan lắc đầu: "Không có ngày đó đâu, Vương gia, đó là số phận của Duyệt nhi, chỉ muốn cầu ngài một chuyện."

"Chuyện gì?"

Liễu Duyệt cúi đầu, suy nghĩ một lát, cuối cùng vô lực nhìn hai người: "Cho Nhứ nhi, một hài tử đi."

Liễu Nhứ thật không ngờ nàng lại đưa ra yêu cầu như vậy, nhưng vẫn là tràn ngập hy vọng nhìn Tập Ám, chờ hắn trả lời.

Một tay Tập Ám vỗ nhẹ lên vai nàng, liếc nhìn Liễu Nhứ một cái: "Cứ thuận theo tự nhiên

Liễu Duyệt không nói thêm nữa, nữ tử ở phía trước, giờ khắc này ánh mắt cũng đã phai nhạt dần.

"Nhứ nhi, chăm sóc cho tỷ tỷ ngươi thật tốt, bổn vương có việc phải xuất phủ một chuyến." Tập Ám cẩn thận đứng lên, nâng Liễu Duyệt dậy, để nàng nằm xuống giường.

"Dạ." Liễu Nhứ ngồi vào chỗ của hắn, nhìn Tập Ám rời khỏi phòng.

https://thuviensach.vn

"Nhứ nhi, hắn thật sự đã thay đổi." Liễu Duyệt vươn tay phủ lên mu bàn tay nàng: "Trước kia, yêu cầu của ta, hắn nhất định sẽ đáp ứng."

"Tỷ." Liễu Nhứ cầm tay nàng: "Thế nào lại phỏng thành như vậy rồi?"

Liễu Duyệt khẽ lắc đầu: "Ta chỉ muốn thử xem, không nghĩ tới, nàng thật sự đã chiếm lấy tâm của Vương gia, ta đã sắp chết, ngày sau ngươi phải làm sao bây giờ?"

Liễu Nhứ gọi nha hoàn lấy thuốc mỡ, nhẹ nhàng bôi lên tay nàng, chậm rãi nhẹ nhàng hà hơi, để vơi đi đau nhức của nàng.

"Trước kia, ta cũng từng dùng chiêu này để đánh bại một nữ nhân khác, nhưng hiện tại, hừ, chỉ là tự mình chuốc lấy cực khổ." Liễu Duyệt cười khổ nhẹ vuốt ngực: "Nhứ nhi, đáp ứng tỷ tỷ, sau này phải hảo hảo sửa đổi tính khí, bằng không, Vương gia sẽ không quay đầu nữa đâu."

"Tỷ, Vương gia đối với ta, đã không quay đầu lại nữa rồi." Liễu Nhứ vừa bôi thuốc vừa nói, vẻ mặt cũng không có mảy may biểu hiện gì.

"Nhứ nhi, tỷ tỷ sẽ giúp ngươi." Liễu Duyệt đấm vào ngực vài cái, mới cảm thấy hít thở dễ dàng được một chút.

"Sao vậy, ngực lại khó chịu rồi hả?" Liễu Nhứ ngừng động tác, vuốt vuốt trên lưng nàng.

"Không có việc gì, nằm thì tốt rồi." Nàng nhắm mắt lại, hai gò má bởi vì thở dốc mà đỏ ửng lên, môi mọng hé mở.

Bách Lý Hội dùng xong bữa cơm liền đứng ở một đầu hành lang, hơi ngẩng đầu lên, hai mắt khép hờ.

Vô Thái nhu thuận đứng ở phía sau, không nói tiếng nào, lúc này, thật là nhớ tiếng huyên náo của Tiểu Lam

Tựa gió mà đứng, thì ra, có thể cô đơn như vậy.

Một bóng người vô thanh áp tới, trên mặt đất loang lổ, rơi xuống một bóng dáng thật dài.

Nàng quay đầu lại, nhìn nam tử phía trên.

https://thuviensach.vn

"Hội nhi....." Một tay Tập Ám xoa nhẹ lên eo nàng: "Về sau, không cần xung đột với Duyệt nhi."

Bách Lý Hội nở nụ cười, miễn cưỡng nói: "Nếu như nàng đến gây sự với ta thì sao?"

"Nàng không giống với Nhứ nhi, không phải người hay gây sự."

"Hừ, nếu như nàng tới chọc ta trước, ta sẽ không cho phép bản thân phải chịu thiệt. Tập Ám, vào Vương phủ lâu như vậy, ta cuối cùng cũng ngộ ra, muốn được sinh tồn, nhất định phải có thêm nhiều thủ đoạn." Bách Lý Hội cười lạnh xoay người, đi về phía trước hai bước.

Mùi hoa thơm ngào ngạt không thể che lấp được thất vọng, Tập Ám nhìn nữ tử trước mắt, mang theo một tia khổ sở.

"Không cần dùng loại ánh mắt này nhìn ta." Bách Lý Hội cười bước đi: "Này cũng là học được từ người cũ của ngươi thôi."

Một đường hành lang dài quanh co, vòng quanh vô tận, chỉ độc lưu một bóng người.

"Vương gia, Hội phi." Một gã gia đinh chạy đến phía sau hai người: "Lý tướng quân cùng Lý phu nhân đến."

Bách Lý Hội dừng bước, đi theo Tập Ám đến đại sảnh.

Trong phòng, Lý Nam một thân thường phục xanh thẫm, Tiểu Lam bên cạnh quần áo màu hồng phấn, khuôn mặt thoa chút son phấn không che giấu được vẻ thẹn thùng của người mới xuất giá, nhìn thấy bọn họ tiến vào, hai người vội vàng hành lễ: "Gặp qua Vương gia, Hội phi."

"Đều đứng lên đi." Tập Ám ngồi xuống ở một bên, Bách Lý Hội lại đi thẳng đến bên cạnh Tiểu Lam, kéo một tay của nàng: "Tiểu Lam, chúng ta đến phía sau trò chuyện đi."

"Được." Nàng cười gật đầu, hướng về phía Tập Ám thi lễ, liền đi theo Bách Lý Hội ra ngoài

"Tiểu Lam, Lý Nam đối với ngươi, có tốt không?" Hai người ngồi xuống một chỗ trước sảnh, mỉm cười tận hưởng ánh mặt trời.

https://thuviensach.vn

Tiểu Lam cười khẽ gật đầu, không mất đi sự hồn nhiên: "Nhưng là, ta còn không yên lòng về ngươi, Tiểu Mai đi rồi sao?"

Bách Lý Hội gấp khúc hai đầu gối, nghiêng thân tựa vào lan can bên cạnh, tóc đen buông xuống, mắt ngọc mày ngài: "Đúng, nàng cần phải có một cái nhà của mình."

"Nhưng là....." Tiểu Lam lo lắng nhìn nàng: "Vương phủ này, chỉ còn một mình ngươi."

Bách Lý Hội cười nhạt lắc đầu, một cánh hoa đỏ tươi rơi vào trong bàn tay, nếm trải vẻ xinh đẹp vô tận của thế gian: "Ngươi có thể thường xuyên đến thăm ta a."

"Ừ." Nàng mạnh mẽ gật đầu, hai người bèn nhìn nhau cười, giống như khi đó, tâm ý tương thông.

Xuân sắc vui vẻ hoà thuận, cười thoải mái, một cái nhăn mày một câu nói, đều lộ rõ.

Ở tiền sảnh, một tay Tập Ám ôm trán, đôi mắt thâm thúy, nhìn chằm chằm Lý Nam.

"Vương gia, theo thuộc hạ điều tra, Gia Luật Thức đã đến Trường An sống một thời gian, mặc dù không biết mục đích của chuyến đi này, nhưng, hắn lại cùng với Minh Vương gia liên tiếp gặp mặt." Lý Nam đứng trước người Tập Ám nói chuyện chính sự, cả người nghiêm túc hẳn lên.

"Gia Luật Thức? Hoàng huynh?" Đôi mắt nguy hiểm của nam tử nheo lại: "Tiếp tục theo dõi, Gia Luật Thức dù sao cũng sẽ không phải là tới du ngoạn đơn giản như vậy."

"Dạ" Lý Nam gật đầu đồng ý, cúi đầu ở một bên.

"Còn có, phái người điều tra một chút hướng đi gần đây của quân Liêu, hòa đàm lần này, vốn là không dễ dàng như vậy." Tập Ám có hơi lo lắng cau mày lại, hắn nghĩ tới, Bách Lý Hội vài lần về muộn: "Gia Luật Thức, có còn gặp ai nữa không?"

Lý Nam không dám giấu diếm, nói ra từng việc: "Theo như thám tử thăm dò báo lại, Gia Luật Thức rất ít khi xuất môn, chỉ có một lần, chính là ở trên đường phố Trường An, cứu hai nữ tử, còn ở

https://thuviensach.vn

trước mặt đám đông chặt đầu vài tên. Dẫn đến náo động không nhỏ, nghe nói, lúc đó các nàng ở cùng với Thủy Cơ, căn cứ vào dáng dấp, hẳn là.....hẳn là Hội phi và Tiểu Lam."

Bởi vì lúc đó thám tử chen lấn trong đám người, chỉ thấy Thủy Cơ ngã sấp trên mặt đất, về phần Bách Lý Hội cùng Tiểu Lam, cũng chỉ dựa vào quần áo mà báo cáo lại thế thôi. Sau khi sự việc xảy ra, Lý Nam cũng hỏi qua Tiểu Lam, nhưng nàng, không hề thừa nhận.

Tập Ám ngẩng đầu, trên mặt lạnh lùng không chút biểu cảm, sau một lúc lâu, mới phất phất tay: "Lý Nam, mấy ngày này hãy mang Tiểu Lam đi thăm thú khắp nơi đi, dù sao nhất thời cũng không có gì cấp bách"

"Tạ Vương gia." Tiểu Lam đã sớm muốn dạo phố Trường An, hiện tại, rốt cuộc cũng có thời gian rồi.

Ở vương phủ dùng xong bữa trưa, Lý Nam cùng Tiểu Lam liền trở về.

Hai người lẳng lặng nhìn nhau, ai cũng không nói một câu, Bách Lý Hội thấy thế, buồn chán cúi đầu, đùa nghịch vòng tay hoa mai.

Qua hồi lâu, nàng đứng thẳng dậy, một tay đặt trên vai hắn: "Tập Ám, ngươi làm sao vậy?"

Đôi mắt khép chặt bỗng nhiên mở to: "Chủy thủ này, vẫn là ngươi cất giữ đi." Tập Ám lấy trong tay áo ra một cây chủy thủ, đem bàn tay Bách Lý Hội mở ra, đặt vào.

Hoa văn tinh tế tỉ mỉ, khí phách cương nghị, đúng là thứ Gia Luật Thức đã đưa cho nàng.

"Hội nhi, ngươi, có gặp lại Gia Luật Thức không?" Câu hỏi của hắn mang theo tìm tòi, cùng với một chút, cấp bách.

Bách Lý Hội vuốt ve chủy thủ trong tay, mắt nhìn Tập Ám, có một chút né tránh: "Không có, hắn, không phải đang ở nước Liêu sao?"

Tập Ám thoạt tiên thẳng người dậy, dừng một chút, lại dựa vào ghế: "Đúng, hắn hẳn là ở nước Liêu."

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội chột dạ xoay người: "Ta, ta trở về phòng trước."

Chân còn chưa bước đi, ngang hông liền bị một bàn tay quấn lên, nhẹ nhàng một cái, nữ tử hoảng hốt ngã ngồi trong lòng Tập Ám: "Gấp cái gì?"

Bách Lý Hội cầm chủy thủ nhét vào trong tay áo: "Tập Ám, chúng ta ra ngoàiđi, thật là ngột ngạt a."

Hắn buông thân thể nàng xuống, cầm tay nàng, đi đến đình viện.

Vương gia tà mị tuấn lãng, phi xinh đẹp, vốn là một đôi giai ngẫu, nhưng, đều có tâm sự riêng.

Mới đi được vài bước, Tập Ám đã bị nha hoàn bên người Liễu Duyệt gọi đi, xem ra, lại không tốt rồi.

"Duyệt nhi." Tập Ám bước vào trong phòng, liền thấy Liễu Duyệt không ngừng cúi người vào trong bồn nôn ra máu, chỗ vạt áo trước, bị máu nhuộm đỏ.

"Vương gia." Liễu Nhứ sốt ruột lùi về bên cạnh, nhận lấy khăn lông trong tay nha hoàn, lau chùi khóe miệng nàng.

"Vương gia, Duyệt nhi có phải hay không là sắp chết rồi." Liễu Duyệt một tay bắt lấy tay áo Tập Ám, sợ hãi ngẩng đầu lên, "ta không muốn chết."

Tập Ám lấy khăn lông trên tay Liễu Nhứ, đem vệt máu trên khóe miệng nàng lau sạch.

"Vương gia, ta vừa rồi nằm mơ, mơ thấy Hội phi cầm đao muốn giết ta, tựa như giết chết ca ca, ta rất sợ." Thân mình Liễu Duyệt run rẩy, hai tay ôm lấy eo hắn: "Nếu như thật sự có một ngày như vậy, ngươi cũng sẽ để cho ta giống như ca ca, chết vô ích sao?"

Tập Ám kéo thân thể nàng ra, một tay lau trán bị mồ hôi thấm ướt của nàng: "Nàng sẽ không hại ngươi, Duyệt nhi, nghỉ ngơi cho tốt, Liễu Vân Tường, hắn và ngươi khác nhau."

"Không, trước kia, ta từng mơ thấy bản thân mình bị bệnh rất nặng, qua vài ngày, bệnh thật sự đã phát ra, ta không muốn chết."

https://thuviensach.vn

Liễu Duyệt kích động đầu loạng choạng: "Khụ.....khụ....." Một ngụm máu tươi từ trong cổ, phun ra.

"Duyệt nhi." Tập Ám vội vàng đặt nàng lên giường: "Thuốc đâu? Mau đưa thuốc tới."

Liễu Nhứ đem thuốc đã hâm nóng đặt vào tay Tập Ám: "Vương gia."

Một tay hắn nâng đầu Liễu Duyệt lên, một tay cầm chén thuốc đặt lên môi nàng: "Duyệt nhi, uống hết."

Môi nàng bị máu thấm ướt, mang theo một tia đẹp đẽ lụn bại, từ từ mở ra, uống hết

Bệnh này, không chữa được, mỗi ngày đều phải uống thuốc, cũng chỉ là kéo dài sinh mạng mà thôi.

Một lát sau, hơi thở của Liễu Duyệt mới hồi phục lại, cực kì mệt mỏi nhắm nghiền mắt, xác thực là, sống không bằng chết.

Bách Lý Hội vừa về đến phòng, trên bàn bày ra một mâm điểm tâm ngọt vừa mới làm, nếu như có Tiểu Lam ở đây, khẳng định là miệng lại tham ăn rồi.

"Vô Thái, thích ăn cái gì thì lấy đi." Nàng ngồi vào trước bàn, chỉ chỉ điểm tâm trên bàn.

"Tạ Hội phi, nô tỳ không cần." Con người Vô Thái coi như là thành thật, chính là nhát gan, không có linh khí như Tiểu Lam, thiếu đi sự thận trọng của Tiểu Mai.

Bách Lý Hội cầm một khối bánh ngọt hoa mai, vừa muốn đưa vào trong miệng, trong bụng lại nổi lên một trận khó chịu, vội vàng buông điểm tâm trên tay, nôn khan.

"Ọe.....Ọe....." Hoảng hốt khó chịu, nôn lại không ra, cứ như bị vét sạch vậy.

"Hội phi, ngài làm sao vậy?" Vô Thái ở một bên nhẹ nhàng vuốt lưng nàng, giọng điệu tràn ngập lo lắng.

Bách Lý Hội lắc lắc đầu, một tay đấm nhẹ ở trước ngực: "Không có việc gì, lại ăn trúng đồ hỏng rồi."

https://thuviensach.vn

Trong lòng, đã có chút phân vân, thời điểm Thủy Cơ mang thai, cũng là như vậy, vả lại, quỳ thủy của bản thân, đã hai tháng chưa tới rồi.

Bách Lý Hội không hề mang theo Vô Thái, một mình xuất phủ.

Người tín nhiệm nhất, đã bị mình đuổi đi rồi.

Từ trong tiệm thuốc đi ra, khóe miệng nàng mềm mại đáng yêu khẽ câu lên, đầu ngẩng lên cao nhìn bầu trời: "Thủy cơ, ta rốt cuộc cũng hiểu được, tâm tình của ngươi lúc đó, bởi vì, ta cũng sắp làm nương rồi."

Dẫm lên đá lát cũ xưa, bước chân của nàng, vui vẻ ung dung.

Một hài tử, bản thân đã sớm muốn có

https://thuviensach.vn

Quyển 4

https://thuviensach.vn

Chương 1: Liễu Duyệt chết

Một hồi đến Vương phủ, Bách Lý Hội liền tìm bóng dáng Tập Ám ở xung quanh: "Vương gia đâu?"

Thị vệ đứng quy cũ ở một bên đáp lại: "Hồi Hội phi, Vương gia được Minh Vương gia mời ra ngoài."

Bách Lý Hội đi đến lương đình bên cạnh, lại là Minh Vương gia.

Ngồi xuống ghế đá, nàng nhấc một tay khẽ xoa bụng, người không biết nội tình còn tưởng rằng, khóe miệng nàng câu lên, nở ra một nụ cười ngây ngô.

Liễu Duyệt nhìn ánh mặt trời sáng rỡ, trong ánh mắt, ham muốn cầu sinh dần dần sâu thêm, thân thể, đã ngày càng lụn bại.

Ở chỗ không xa, liền nhìn thấy Bách Lý Hội lẳng lặng ngồi, nha hoàn bên cạnh sau khi nàng trở về, liền đi theo bên cạnh.

"Khụ, khụ." Liễu Duyệt đem khăn gấm chụp lên khóe miệng, quét xuống một màu đỏ tươi, nhìn thấy đã là thói quen rồi.

"Nhứ nhi, ngươi giúp ta đi gọi Vương gia trở về, hiện tại bọn họ, khẳng định là ở tại Minh Vương phủ." Nàng nhìn Liễu Nhứ bên cạnh, một tay vịn trên cổ tay của nha hoàn.

"Tỷ, vương gia lát nữa sẽ trở lại, trước tiên ngươi cứ nghỉ ngơi cho tốt đi." Liễu Nhứ lo lắng nhìn nàng: "Xem ngươi kìa, nhanh trở về phòng đi."

Liễu Duyệt yếu ớt lắc đầu, môi tái nhợt khô nứt: "Ngươi nhanh đi gọi Vương gia, vừa nhìn thấy hắn, thì ngay lập tức gọi hắn trở về, ta, ta đã không còn khí lực nữa rồi."

"Được, ta sẽ lập tức trở lại." Liễu Nhứ hoảng sợ bước vài bước: "Tỷ, ngươi chờ ta trở về a."

https://thuviensach.vn

Liễu Duyệt vô lực gật đầu, cả người tựa vào người nha hoàn bên cạnh.

Nhứ nhi, tỷ tỷ đã sắp chết rồi, để cho ta, vì ngươi, vì Liễu Gia chúng ta, làm một việc cuối cùng đi.

Liễu Duyệt liếc nhìn nữ tử chỗ lương đình, liền mở miệng: "Đưa ta đến lương đình đi."

"Dạ." Nha hoàn bên cạnh khép chỉnh lại áo choàng trên người nàng cho tốt, liền nâng đỡ nàng đi về phía trước.

Nghe được tiếng bước chân rất nhỏ, Bách Lý Hội xoay nửa người lại, thấy đúng là Liễu Duyệt, tâm tình vừa mới tốt lên, giờ hầu như không còn rồi.

Nha hoàn đỡ nàng ngồi xuống phía đối diện, Liễu Duyệt nhìn nàng, cố gắng nở một nụ cười: "Hội phi, từ khi ta trở lại vương phủ, chúng ta vẫn chưa nói chuyện cho tốt."

Bách Lý Hội nhìn nàng, đứng lên: "Ta trời sinh không thích dây dưa, cho nên, ngươi vẫn là tìm người khác nói chuyện đi."

Liễu Duyệt vươn một tay, nắm chặt mép váy của nàng: "Thời gian của ta không còn nhiều, ân oán trước kia, ta cũng không nghĩ đến nữa, chỉ muốn thái thái bình bình sống quãng đời còn lại, người ngồi cùng ta một lát, được không?"

Bách Lý Hội cúi đầu, nếu như, nàng vẫn là Bách Lý Hội của trước đây, thì khẳng định là sẽ lưu lại, nhưng mà, nàng bây giờ đã biết rõ, Liễu Duyệt này, tâm cơ so với Liễu Nhứ lại càng thâm sâu hơn. Chỉ từ chuyện Tiểu Lục chết, liền có thể nhìn ra.

Ẩn núp, sâu như vậy.

Sợ là sợ, giống như lần trước, tránh cũng tránh không khỏi, trình diễn khổ nhục kế.

Liễu Duyệt thấy Bách Lý Hội cứ khăng khăng phải đi, dứt khoát đứng lên dây dưa.

"Bách Lý Hội, hôm nay, để cho ân oán giữa ngươi và Liễu gia, giải quyết ở đây đi." Liễu Nhứ cười vặn chặt hai vai nàng: "Yên tâm, ta sẽ không để ngươi chết trong tay ta."

https://thuviensach.vn

"Ngươi buông ta ra." Đôi tay Bách Lý Hội vừa dùng lực, Liễu Duyệt liền suy yếu ngã về sau, nha hoàn bên cạnh vội nâng nàng dậy.

"Đến lúc rồi." Nữ tử liếc nhìn phía trên một cái: "Ngươi biết không? Ta lưu luyến nơi nào biết bao nhiêu, không muốn chết biết bao nhiêu?" Vệt nước trong suốt đắng chát chảy ra khóe mắt: "Nhưng là, ta lại lựa chọn chết có ý nghĩa, chí ít, tác thành cho người ta vẫn còn vướng bận"

Bách lý Hội theo bản năng lùi bước về sau, mà Liễu Duyệt lúc này, lại giống như hồi quang trên mặt lộ ra một chút hồng nhuận.

"Vô Thái, chúng ta trở về." Nữ tử không hề nhìn Liễu Duyệt, vòng qua bàn đá, vừa định bước đi.

"Ha ha." Kèm với tiếng cười quái dị của Liễu Duyêt, cuối cùng nàng tiến lên một bước, ôm Bách Lý Hội vào lòng: "Cho dù chết, ta cũng phải vì ca ca báo thù."

Bách Lý Hội cúi đầu, liền thấy vết máu theo quần áo của mình, một giọt lại một giọt, cuối cùng rót thành từng dòng, chảy xuống.

Liễu Duyệt khẽ lui thân, trên bụng, cắm một cây đao.

Trên hai tay nàng đều là máu, trên quần áo của Bách Lý Hội cũng vậy.

Nàng mạnh mẽ nắm lấy tay Bách Lý Hội, che lại trên chuôi đao.

"Không." Nàng liều mạng giãy giụa, lấy mạng sống để đổi lại trò chơi như vậy, tại sao lại muốn tìm tới mình?

Mặc kệ là dùng sức như thế nào, nhưng thủy chung vẫn không tránh được, cư nhiên trước khi chết, khí lực lại lớn đến như vậy.

"Duyệt phi....." Nha hoàn bên cạnh kinh hoảng, kêu to lên.

Nhưng, từ đầu đến cuối vẫn không hề tiến lên ngăn lại.

Liễu Duyệt nắm tay Bách Lý Hội, cố gắng dùng sức, cầm đao rút ra.

Lưỡi đao bén nhọn cắt qua bàn tay nàng, Bách Lý Hội chỉ cảm thấy một trận đau đớn, máu của hai người, lập tức dung hòa.

https://thuviensach.vn

Không chút do dự, Liễu Duyệt cầm tay nàng, hung hăng đâm xuống đao thứ hai.

"A....." Khuôn mặt Liễu Duyệt lại trở nên tái nhợt, khóe miệng bị cắn chảy ra nhiều vết đỏ thẫm.

Bổ nhào xuống đất một tiếng, máu tươi trong miệng lần nữa phun ra, kèm với một mảng máu tươi.

"Duyệt nhi....." Một giọng nam lo lắng vang lên, tiếng bước chân hỗn loạn, Liễu Duyệt đưa lưng về phía mọi người, nói nhỏ bên tai Bách Lý Hội: "Ta làm được rồi.

Giống như chiếc lá rụng, cả thân thể, không một tia sinh khí ngã vào ngực nam tử, tan tác.

Trên tay Bách Lý Hội, vẫn còn nắm chặt thanh đao, máu, tí tách rơi xuống, mang theo máu của hai người.

"Tỷ." Liễu Nhứ khóc rống nhìn hai người, mạnh mẽ xông lên trước, đem Bách Lý Hội đang đứng ở một bên đẩy đi.

Theo bản năng che chở bụng mình, không có bất kì ngăn cản nào, "phịch" một tiếng đầu nện trên cột đá bên cạnh, theo gò má trắng nõn, chất lỏng màu đỏ ồ ạt chảy xuống.

"Vương gia, Duyệt nhi.....đã nói, mộng của ta là....linh nghiệm nhất, ngươi, ngươi nhất định không tin." Trên người Liễu Duyệt đều là vết máu, miệng vết thương trên bụng, còn đang không ngừng toét ra.

"Duyệt nhi, đừng nói, đại phu lập tức tới ngay." Một tay Tập Ám ôm nàng vào lòng, tay kia dính chặt trên bụng của nàng.

Phí công lắc đầu: "Duyệt nhi, lần này phải đi thật rồi, làm.....nữ nhân của hoàng thất, thực sự quá mệt mỏi, cuối cùng, chỉ có thể làm vật hy sinh." Liễu Duyệt khóc xoa nhẹ khuôn mặt tuấn tú của hắn: "Vương gia, ta chỉ muốn hỏi Bách Lý Hội một câu, nàng, vì sao lại muốn giết ta?"

Lúc này Bách Lý Hội, đao trên tay vì va chạm ban nãy mà rơi ở một bên, máu, nhuộm đỏ nửa bên mặt.

https://thuviensach.vn

Vẫn là bất khuất như vậy, nâng cằm lên: "Ta không có giết nàng, là nàng tự sát hãm hại ta."

Tập Ám ngẩng đầu, đôi mắt u ám như sóng trào cuồn cuộn, trong mắt, mang theo tìm tòi nghiên cứu không tránh được.

Bách Lý Hội bất chấp đau đớn trên trán, một tay chống cột đá bên cạnh, chậm rãi đứng lên: "Tập Ám, ngươi không tin ta?"

"Vương gia, đau quá....." Một tay Liễu Duyệt níu chặt tay áo của hắn, máu loãng, cùng với mồ hôi, chảy trên khuôn mặt tái nhợt của nàng.

"Duyệt nhi....." Hai tay Tập Ám nâng lên gương mặt của nàng: "Ta ôm ngươi về phòng, đại phu sắp tới rồi."

"Không....." Liễu Nhứ yếu ớt lắc đầu: "Ta biết rõ, ta sắp không được rồi, để cho ta.....chết trong lòng ngươi đi."

"Tỷ....." Liễu Nhứ ngồi xổm xuống bên cạnh, cũng không biết làm sao.

Trong người càng lúc càng lạnh, ý thức cũng dần dần mơ hồ, Liễu Duyệt ngẩng đầu, hai mắt lại càng nặng trĩu: "Vương gia, Duyệt nhi không muốn chết....." Hiện tại, là rất sợ.

Nhưng, nàng tuyệt không hối hận.

"Vương gia, là Hội phi đâm Duyệt phi hai đao, còn nói, còn nói...." Nha hoàn hầu hạ Liễu Duyệt ở bên cạnh lúc này mới phản ứng kịp, hai đầu gối mềm nhũn, quỳ rạp xuống đất.

"Nói cái gì.?" Liễu Nhứ đứng lên, hai tay lại nắm chặt thành quyền.

"Nói, từ sau khi Duyệt phi trở về, tâm của vương gia liền không ở trên người nàng nữa, nàng, nàng không đợi được Duyệt phi mau chết đi....." Nha hoàn nơm nớp lo sợ nói xong, cả thân thể nằm rạp xuống đất, trong lòng, lại càng rối rắm.

Bách Lý Hội lạnh lùng nhìn bọn họ, giọt máu trên trán dừng ở chiếc cằm thon, rơi xuống mặt đất lạnh lẽo.

Tập Ám đem tầm mắt đang trên người Liễu Duyệt thu hồi, hai hàng lông mày cau chặt lại, nhìn thẳng vào Bách Lý Hội: "Hội nhi,

https://thuviensach.vn

ngươi....."

"Vương gia, nô tỳ có thể làm chứng." Vô Thái phía sau Bách Lý Hội tiến lên vài bước: "Nguyệt tỷ tỷ không có nói sai, tâm ý này của Hội phi, đã không phải là một ngày rồi."

"Bách Lý Hội, ngươi còn có gì để nói?" Liễu Nhứ xông lên trước vài bước, một tay chỉ thẳng về phía nàng: "Cả tỳ nữ bên người ngươi cũng đều đã nói như vậy, ngươi còn muốn ngụy biện sao?"

Bách Lý Hội liếc nhìn Vô Thái thủy chung vẫn quỳ chấm đất không dám ngẩng đầu lên, nhưng là, không hề bất ngờ.

Đối với con người nàng, bản thân vốn vẫn không hề tín nhiệm.

Một tay, lần nữa xoa nhẹ lên bụng mình, con à, xem ra, các nàng không hề có suy nghĩ buông tha cho chúng ta rồi.

Liễu Nhứ căm hận sắp sửa tiến lên, lại bị Tập Ám bên cạnh lạnh giọng ngăn cản nói: "Người tới, áp đi xuống."

Liễu Duyệt ý thức mơ hồ đối với hắn lắc lắc đầu: "Vương gia, Duyệt nhi, Duyệt nhi còn có chuyện chưa kịp nói với người, ta, ta mang thai hài tử của Vương gia."

"Cái gì?" Tập Ám không thể tin nhìn nàng, vẻ mặt kinh ngạc.

"Vương gia, chính là, chính là lúc ta vừa trở về, đêm đó ngươi lưu lại, không.....nghĩ đến, thực sự là có, Duyệt nhi, vốn là không cầu gì cả, chỉ muốn có một hài tử....." Liễu Duyệt lại ho lên kịch liệt, cả khí lực để thở cũng không có.

Bách lý Hội tay đặt trên bụng, hung hăng nắm chặt thành quyền.

"Còn thất thần làm cái gì? Áp giải xuống, nhốt vào hậu viện." Tập Ám ôm lấy Liễu Duyệt, đầu cũng không quay lại bước ra khỏi lương đình.

Hai thị vệ tiến lên, một người một bên, đem Bách Lý Hội áp giải xuống.

Nàng bài xích tránh ra: "Ta tự đi, các ngươi không sợ, một ngày nào đó ta lại được sủng ái, tìm các ngươi tính sổ sao?"

https://thuviensach.vn

Hai người quả nhiên không dám tiến lên, chỉ đành phải đi theo phía sau.

Hậu viện, còn có ai so với nàng quen thuộc hơn nữa.

Hai nha hoàn vẫn như cũ quỳ gối ở đó, trên mặt đất, tràn đầy máu tươi chói mắt.

Bách Lý Hội đứng lại trước người Vô Thái, ánh mặt liếc qua người nàng: "Vô Thái, ta thật không ngờ, ngươi cũng là người của Liễu Như, may mắn là, cho tới bây giờ ta chưa hề tin tưởng ngươi, biết Tiểu Lục chết như thế nào không?" Không hề liếc nhìn lại người trên mặt đất, Bách Lý Hội xoay người: "Phản bội chủ tử, chỉ có con đường chết."

Người trên mặt đất, run rẩy kịch liệt, giống như đang ở trời đông tuyết phủ vậy.

Mở mắt nhìn ánh sáng ở trước bảng hiệu, nàng từng bước một hướng về hậu viện hoang tàn kia, khóa sắt trên cửa từ lâu đã rỉ sét, cửa sổ lộn ngược đã đổi lại, nhưng, vẫn hoang vắng như thế.

Ai có thể nghĩ tới, trong vương phủ, lại còn có một tòa sân viện như thế nà

Cánh cửa, ở hậu phương đóng lại, Bách Lý Hội ngắm nhìn bốn phía, nghe thấy rõ ràng, âm thanh cánh cửa bị mở ra.

Không còn miếng vải đen ngăn che, một chút ánh sáng chiếu vào, sáng rõ hơn một chút.

Khóa cửa lần thứ hai bị mở ra, một nha hoàn bưng một cái khay đi tới.

Cho đến khi nha hoàn này giúp nàng bôi thuốc, băng bó, Bách Lý Hội mới nhớ tới đau nhức trên trán.

Chỗ tay phải, một vết đao cắt ngang qua lòng bàn tay, chính là theo như lời nói của mọi người, buông tay.

Nha hoàn ở một bên xử lý xong, liền ra khỏi hậu viện.

Bách Lý Hội đứng lên, đi tới vài bước, thấy bài trí vẫn như trước kia, nhưng lại có hơn vài phần thân thiết.

https://thuviensach.vn

Bên kia, Tập Ám ôm Liễu Duyệt bước nhanh chạy về phòng, trên quần áo màu đen, dính đầy máu tươi của nàng, cả thân thể không ngừng run rẩy, mỗi lần hít vào một hơi, trong miệng liền phun ra một ngụm máu tươi.

Khuôn mặt nàng, tái nhợt không một tia sắc thái, một tay vô lực buông xuống.

Vương gia, thực xin lỗi, ta lừa ngươi, Duyệt nhi không hề có hài tử, căn bản cũng không xứng đáng, ta chỉ muốn, đánh cuộc một lần.

Nhứ nhi, thực xin lỗi, tỷ tỷ lại phải đi, lần này, là đi thật rồi.

Cha, nương, thực xin lỗi, Duyệt nhi vừa trở về, lại không thể tận hiếu.

Ca, thực xin lỗi, ta không thể gặp được ngươi lần cuối, bất quá, chúng ta rất nhanh có thể gặp nhau rồi.

Cuối cùng, Bách Lý Hội, thực xin lỗi, ta thực sự, không có lựa chọn nào khác.

Cố gắng mở mắt ra, rốt cuộc cũng không chống đỡ được, ánh sáng mặt trời, chiếu thật là chói mắt.

Xuyên thấu qua lông mi nồng đậm, chỉ nhìn thấy một bóng người mơ hồ, tóc như mực, lông mày như kiếm, ánh mắt sáng chói như vì sao đêm, sống mũi kiên nghị, còn có, môi mỏng mím

Vương gia, đừng làm cho Duyệt nhi lo lắng, Liễu Duyệt mệt mỏi không nói được một câu, muốn vươn tay xoa nhẹ lên môi hắn, để cho bản thân mình nhớ kĩ, bộ dáng hắn cười khi đó.

Đầu ngón tay, vô lực nhúc nhích một chút, thật sự, quá lưu luyến.

Nửa người trên kịch liệt cong người lên, cuối cùng một búng máu, từ trong miệng phun ra.

Một mảnh màu đỏ, nhuộm lên đôi mắt khép hờ, nhìn không thấy, cả Vương gia, đều nhìn không thấy.

Chỉ có màu đỏ, dính trên lông mi khép hờ, đầu, vô lực cúi xuống khuỷu tay Tập Ám, cả một điểm hồng cuối cùng, cũng đã

https://thuviensach.vn

biến mất.

"Duyệt nhi....." nam tử đau xót lung lay nữ tử trong lồng ngực, Liễu Nhứ bên cạnh vội vàng dừng bước, kêu lên một tiếng, tê tâm liệt phế.

"Tỷ....."

May là, nàng đều không nghe được nữa.

Bằng không, mình lại luyến tiếc rồi.

Vì sao, hồng nhan bao giờ cũng bạc mệnh.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 4

https://thuviensach.vn

Chương 2: Hủy dấu răng

Bách Lý Hội nhịn đau đớn trên tay, quét dọn xuống hết mạng nhện và bụi bặm trong phòng. Miễn cưỡng, người có thể ở.

Người Liễu gia, không lâu sau liền đến.

Mới vừa tang con, hôm nay, ngay cả nữ nhi không dễ dàng gì mới quay về cũng ra đi, hơn nữa, đều là chết dưới tay của Bách Lý Hội.

Liễu Duyệt một thân bị máu thấm ướt còn chưa kịp thay đi, bình thản nằm ở trên giường, đôi tay, tự nhiên giao nhau, đặt ở trước ngực.

Liễu phu nhân vốn giọng nói đã khàn khàn, vào giờ khắc này, dồn thành tiếng khóc đè nén, lặp lại ở trong cổ, chỉ có hai chữ, "Duyệt nhi

Liễu lão gia ngồi yên ở một bên, trên mặt, cũng là lệ đầy mặt. Bất kể như thế nào, nhất định phải lên báo hoàng thượng, nếu không, sợ là đứa con gái còn lại, về sau cũng không giữ được

Liễu Nhứ lấy ra quần áo sạch sẽ, đem vết máu trên mặt nữ tử lau khô.

Tỷ tỷ, ta hiểu rõ, ngươi cũng là vì ta, nhưng là, ngươi kêu ta làm sao an tâm đây?

Nàng gục trên người Liễu Duyệt, một tay nhẹ nhàng lay động, "Tỷ, tỷ, ngươi mau tỉnh lại đi" .

Tập Ám đứng đưa lưng về phía mọi người, đối với Liễu Duyệt, ít nhất, nàng đã từng làm cho mình vui vẻ, từ sau khi nàng đi, trong lòng, liền nhớ nàng suốt ba năm.

Đối với cái chết của nàng, không phải là tim không đau xót, cũng là đau đớn tận tâm can, nhưng tình cảnh Bách Lý Hội bây giờ.

https://thuviensach.vn

Yêu? Đối với người nào mới là yêu? Nếu như, đối với Liễu Duyệt là nhớ thương, như vậy, mình đối với Bách Lý Hội là quan tâm, có phải là chữ yêu như người ta vẫn nói ?

Thật là thảm, ngay cả yêu cũng không phân biệt được.

Liễu lão gia nhìn Liễu Duyệt lần cuối, liền đi về trước, lưu lại Liễu Nhứ cùng Liễu phu nhân, cùng với nàng.

Chuyện này, không thể cho qua dễ dàng như vậy .

Ngày hôm sau, cả sảnh đường liền truyền tin ra, Liễu lão gia liên hiệp thân tín của mình, gửi một tờ ngự trạng, trực tiếp tố cáo lên Hoàng Thượng.

Hoàng hậu vốn định đem chuyện này áp chế xuống, nhưng sau khi tờ cáo trạng được trình lên, cũng đành bó tay

Hai nha hoàn được xem là nhân chứng, được bảo vệ kỹ càng.

Trong nhất thời, truyền khắp cả Trường An.

Bách Lý Hội ở hậu viện ở một đêm, cũng may, buổi tối có thể thắp đèn.

Trời vừa sáng, Tiểu Lam liền năn nỉ Lý Nam, dẫn nàng vào vương phủ.

Tòa nàng cùng Thủy Cơ đã từng tới, hôm nay, Bách Lý Hội cư nhiên lại bị nhốt ở đây.

"Các ngươi cho ta vào gặp Hội phi đi," Tiểu Lam năn nỉ hai thị vệ bên cạnh, thân thể bị chặn ở bên ngoài.

"Này, Lý tướng quân, đây là mệnh lệnh của Vương gia", hai người khổ sở chắn tay ở phía trước, không dám đắc tội.

"Tiểu Lam, ngoan, Vương Gia đã sớm hạ lệnh, bất kỳ ai cũng không được cãi lời" , Lý Nam ôm nàng về phía sau, đôi tay đặt ở trên vai nàng, "Chúng ta không có biện pháp" .

"Không. . . . . Lý Nam, ngươi đi van cầu Vương Gia được không?" Tiểu Lam một tay kéo ống tay áo của nam tử, trong mắt chứa đầy chất lỏng trong suốt.

"Tiểu Lam" tiếng Bách Lý Hội cách một cánh cửa, hữu lực truyền ra, "Trở về đi, vô dụng thôi, hắn đã cho rằng ta giết Liễu

https://thuviensach.vn

Duyệt".

"Hội phi, tại sao ngươi muốn đuổi ta cùng tiểu Mai đi, nếu chúng ta không đi, có lẽ cũng sẽ không có chuyện ngày hôm nay, hiện tại phải làm sao, ngươi phải làm thế nào a. . . . . ." , Tiểu Lam hướng trong cửa lớn tiếng quát lên, bí mật mang theo bất đắc dĩ không nói thành lời.

Bách Lý Hội yếu ớt xoay người lại, thật may là, lúc ấy ta đã đưa các ngươi đi, bằng không, sợ là cũng thành mây khói cả rồi.

Chỉ là lời này, nàng không có nói ra.

"Tiểu Lam, cùng Lý Nam trở về đi, ta sẽ không sao, ngươi yên tâm," đôi tay Bách Lý Hội gõ nhẹ nhàng ở trên cửa, "Về sau, các ngươi cũng đừng tới vương phủ nữa" .

"Không," Tiểu Lam sải bước về phía trước, chống tay ở trên cửa, "Ngươi không cần sợ, ở hậu viện này, ngươi cũng phải sống thật tốt, nhớ kỹ lời chúng ta nói, trừ khi có phán quyết xuống".

Mặc dù không thấy được, nhưng nàng lại có thể cảm thấy rõ ràng, Bách Lý Hội ở bên trong, khẳng định là gật đầu.

Sau vài ngày trôi qua, Bách Lý Hội bị nhốt , không biết một chút tin tức gì.

Từ tiếng ầm ĩ ở bên ngoài, nàng chỉ biết, Liễu Duyệt đã được hạ táng rồi.

Còn có, Liễu giam ĩ, cùng với, hận không thể đem mình xé nát.

Chịu đựng một ngày lại một ngày, Tập Ám cũng không có tới hậu viện, tâm Bách Lý hội, từ từ nguội lạnh.

Lúc đêm khuya, vương phủ rốt cuộc cũng tĩnh lặng, bóng hai thị vệ gác cửa mơ hồ,đi về hướng khác.

Đèn cầy đã dùng hết, Bách Lý Hội nhìn khoảng không gian đen kịt, chỉ nghe một vài tiếng bước chân.

Không có ánh sáng, cả bóng dáng đều không thấy rõ, đôi tay nàng gõ lên cửa, "Tập Ám, là ngươi sao?"

Người tới cũng không nói chuyện, chỉ là đứng lại ở trong viện, yên lặng thật sâu, chỉ có tiếng nói của Bách Lý Hội.

https://thuviensach.vn

"Tập ám. . . . . ." , cô gái dựa vào khung cửa, do dự vốn có rốt cuộc cũng tiêu tán, khóe miệng mang theo một nụ cười nhẹ nhàng, "Ta cũng có hài tử rồi, thật, đại phu đã xem qua" .

Người bên ngoài cũng không có nói chuyện, theo tiếng bước chân, rời đi.

"Đừng đi" Bách Lý Hội dùng sức kéo cửa vào bên trong, chỉ nghe tiếng khóa va chạm thanh thúy, tiếng bước chân của người tới dần biến mất .

Nàng không nghĩ tới còn có ai sẽ đến hậu viện này, người của Liễu gia? Không thể nào, nếu thật là họ tới, quyết sẽ không một câu cũng không nói, chỉ có thể là Tập Ám.

Bách Lý Hội chán nản dựa vào cửa, trượt xuống mặt đất.

Tập Ám, ngươi tin thật sao? Hay là, hài tử của ta, ngươi căn bản cũng không quan tâm?

Trong bóng tối vô tận, Bách Lý Hội mở to mắt, trải qua một đêm.

Sáng sớm hôm sau, Tập Ám phải vào triều sớm, vì cái gì, chính là vì chuyện của nàng.

Bách Lý Hội mềm nhũn từ trên đất đứng lên, một hồi đau đớn tê dại lan khắp toàn thân, chống lên vách tường bên cạnh, mới đi được tới trước giường hẹp.

Thị vệ gác cửa chẳng biết lúc nào đã trở về, đứng nghiêm như cũ ở hai bên.

Một loạt âm thanh ồn ào, từ xa đến gần, mơ hồ mang theo tiếng bước chân xốc xếch, hướng hậu viện đi tới.

"Liễu Phi, Vương Gia có lệnh, ai cũng không cho phép bước vào hậu viện", một thị vệ tiến lên, đem mấy người ngăn lại đúng lúc.

"Ngươi không muốn sống nữa sao? Ngay cả ta cũng dám cản?" thanh âm Liễu Nhứ kiêu căng không thay đổi, chỉ là nhiều thêm mấy phần khàn khàn.

"Thuộc hạ chỉ biết phục tùng mệnh lệnh của Vương gia," thị vệ tẫn chức canh giữ ở bên "Liễu Phi, mời ngài trở về đi" .

https://thuviensach.vn

"Ngươi. . ." , Liễu Nhứ tức giận mắt trừng lớn, ra lệnh cho thị vệ phía sau, "Còn đứng ngây đó làm gì? Đem kẻ chướng mắt này kéo ra cho ta".

"Rõ" , mấy tên thị vệ sau lưng tiến lên, vây quanh sân viện.

Bọn họ là thị vệ của Liễu phủ, tất nhiên, liền nghe lệnh của Liễu Nhứ rồi.

Một tên thị vệ khác thấy thế, vội vàng tiến lên kéo hắn ra, "Chúng ta đánh không lại, ngươi muốn tìm đường chết một cách vô ích sao?"

Nam tử không nói, tựa hồ còn đang do dự.

"Chớ không biết trời cao đất rộng," thị vệ kéo hắn đến một bên, nhường ra một đường.

"Trông coi bọn họ thật kỹ" Liễu Nhứ tiến lên vài bước đứng lại trước hai người, "Người tới, bắt đầu đi" .

"Rõ", thị vệ sau lưng không biết từ chỗ nào ôm tới hàng đống bó củi, toàn bộ chất đống ở cửa.

Liễu Nhứ lạnh lùng nhìn chằm chằm cửa, một đôi mắt tràn ngập oán hận, giống như muốn đem mạng người xé nát.

Trước cửa viện bị đống củi cao cỡ nửa người lấp kín, Bách Lý Hội nghe được tiếng vang, vội đứng lên, "Liễu Nhứ, ngươi muốn làm gì?"

"Làm gì? Dĩ nhiên là bắt ngươi đền mạng rồi, Bách Lý Hội, hôm nay, ta liền làm cho ngươi hài cốt không còn" , Liễu Nhứ tiến lên, thanh âm cách khe cửa truyền vào tai nàng.

"Người đâu, đốt lửa. . ." , tiếng bước chân d biến mất, thị vệ một bên cầm hộp quẹt trên tay.

Bách Lý Hội thối lui đến trước giường hẹp, hận ý trong mắt dần dần tăng lên.

Là mình đi đến bước này, Tập Ám, có lẽ, ta căn bản là không nên trở lại.

Tập Ám, ngươi đã không để ý sống chết của ta.

https://thuviensach.vn

Quá nhiều chất vấn, nếu như có thể, như vậy tùy đám lửa này, cùng nhau biến mất đi.

"Dừng tay. . ." , Lý Nam chạy từ hành lang đến, sau lưng, còn có Tiểu Lam thở hồng hộc.

"Hội phi, Hội phi. . . . . ." , Tiểu Lam nhào tới trước cửa, xuyên thấu qua khe cửa, nhìn ngó vào trong .

"Tiểu Lam" , Bách Lý Hội tiến lên, dừng bước bên cạnh cửa, "Ta không sao" .

"Lý tướng quân, ngươi đây là ý tứ gì?" Liễu Nhứ liếc nhìn Lý Nam mặc ngân giáp, thiếu chút nữa, là có thể đem nàng nghiền xương thành tro rồi.

"Liễu Phi, mạt tướng phụng mệnh của Vương gia, bất luận kẻ nào, cũng không được tổn thương Hội phi", nam tử đi tới bên cạnh Tiểu Lam, "Người đâu, mau quét dọn cửa ra vào sạch sẽ.”

"Rõ", người phía sau tiếp lệnh, đem bó củi dời ra khỏi hậu viện.

"Lý Nam, ngươi là cố ý gây sự với ta sao?" Liễu Nhứ không dám ngăn cản, cũng biết là không ngăn cản được.

"Mạt tướng chỉ là phụng mệnh Vương Gia", nam tử xoay người lại, giọng nói không kiêu ngạo không tự ti.

"Ngươi," Liễu Nhứ liếc nhìn bốn phía, thấy không thể kéo dài được, chỉ đành phải dậm chân một cái, xoay người trở về phòng.

"Ta muốn đi vào gặp Hội phi" , Tiểu Lam ngửa lên đầu, bất an nắm ống tay áo Lý Nam.

"Cái này, nhưng là Vương Gia đã nói, bất luận kẻ nào cũng không được tự tiện xâm nhập".

"Ta chỉ đi vào một chút" Tiểu Lam không bỏ qua tiếp tục dây dưa, cho đến khi thanh âm của Vân vương phi

"Lý tướng quân, mở cửa ra đi, Vương Gia bên kia đã có ta", Vân Khinh tiến lên vài bước, "Ta cùng Tiểu Lam cùng nhau đi vào, một hồi sẽ trở ra" .

https://thuviensach.vn

Lý Nam do dự một hồi lâu, mới gật đầu một cái, "Người đâu, mở cửa ra" .

"Vâng", sau tiếng khóa cũ rơi ra, hai người mới gặp được Bách Lý Hội bị giam ở bên trong.

"Hội phi" , Tiểu Lam tiến lên, ôm nữ tử thật chặt, chất lỏng trong suốt trong mắt càng không thể kìm được, tràn khỏi mi.

"Tiểu Lam" Bách Lý Hội lùi thân thể, một tay đặt ở trên vai của nàng, "Làm sao mà còn thích khóc như vậy? Cũng lập gia đình rồi, thẹn thùng cũng không thẹn thùng" .

Vân Khinh ngồi vào trước bàn bên cạnh, thấy hai người như vậy, trong lòng hơi lộ ra vẻ khổ sở.

"Hội nhi, cha ta nói, liễu Thượng Thư liên hiệp với văn võ bá quan, tố cáo ngự trang, ám sát vương phi, tội danh này đã định xuống rồi." Vân Khinh nhìn ngoài cửa một cái, lúc này mới tiếp tục nói, "Ba ngày sau, sẽ phải đem ngươi xử trí, hơn nữa, còn là Vương Gia tự mình thi hành" .

"Cái gì?" Tiểu Lam kinh ngạc lắc đầu một cái, "Không thể nào, Vương Gia nhất định sẽ cứu Bách Lý Hội", dưới tình thế cấp bách, cứ dùng thói quen xưng hô trước kia.

"Lần này, sợ là Vương Gia cũng không áp chế được, hơn nữa, là vì chuyện của Duyệt phi, Vương Gia tựa hồ không được can dự" , Vân Khinh đứng dậy đem Bách Lý Hội kéo lại trước người, "Dù sao, Duyệt phi không phải người bình thường, ngươi cũng đừng trách hắn" .

Bách Lý Hội theo lực của Vân Khinh, ngồi xuống một bên, "Vương Gia, mấy ngày nay đang bận cái gì?"

"Còn có thể có cái gì? Chính là thu xếp chuyện Duyệt phi, chuyện thượng triều cũng không thể quản rồi."

Không trách được, cả thời gian hắn tới hậu viện nhìn mình một lần cũng không có.

"Tối ngày hôm qua, Vương Gia không phải tới hậu viện sao? Có nói gì hay không?" Vân Khinh cẩn thận chu đáo quan sát vẻ mặt

https://thuviensach.vn

cô gái, mấy ngày không thấy, càng tái nhợt vài phần

Bách Lý Hội lắc đầu, "Hắn, tối hôm qua tới hậu viện?"

"Đúng vậy, ta thấy Vương Gia đứng ở ngoài viện, giống như không có mở miệng nói chuyện".

Thật sự là hắn, lòng Bách Lý Hội có một loại cảm giác vỡ nát, đâm vào người thật là đau.

"Hội nhi, ngươi chuẩn bị một chút, ở nơi này mấy ngày, ta sẽ nghĩ biện pháp cứu ngươi ra ra ngoài ", Vân Khinh đứng lên, nhìn về ngoài viện, "Ta đi ra ngoài trước, Tiểu Lam, ngươi. . . ".

Cuối cùng còn chưa nói hết, nàng nhấc làn váy, đi ra ngoài.

"Hội phi, ngươi đi đi" Tiểu Lam ngồi vào bên cạnh Bách Lý Hội, "Đi thật xa, rời khỏi nơi này, không cần trở lại" .

Lúc này Bách Lý Hội, giống như con thuyền nhỏ, đang lúc mù mờ mù mịt, cũng không có chỗ dựa vào.

Nam nhân, làm sao lại có chân tâm?

Nàng níu chặt lấy ngực, thì ra là, nơi này sẽ rất đau.

Mình yêu quyết tuyệt như thế, ha ha, yêu?

Yêu là cái gì?

"Hội phi, ta nhất định sẽ tìm người đến cứu ngươi ", Tiểu Lam âm thầm hạ quyết tâm, thấy Bách Lý Hội như vậy, chỉ đành phải đi ra khỏi viện, trễ nữa, sẽ không kịp.

Nếu như, yêu là đau đớn tâm can như vậy, vậy thì có ích lợi gì.

Bách Lý Hội đứng lên, nhớ lại đủ loại, quá khứ, kiên trì ở Liêu quốc, ẫn nhẫn ở biên giới, thì ra là, không hề yêu, hết thảy đều không phải.

Thị vệ lần nữa đứng ở hai bên, bầu trời, bị kéo lên một tầng màn che màu đen, Tập Ám, vẫn không tới .

Bách Lý Hội đứng trước ngọn đèn, bóng đen chập chờn đánh vào trên mặt, nổi bật lên dung nhan tuyệt mỹ của nữ tử, mang theo vài phần âm lãnh.

Tập Ám, ta là nên quên ngươi đi, thật nên

https://thuviensach.vn

Nhìn lại mấy tháng này, ngươi đối với Liễu Như ẩn nhẫn, đối với liễu Duyệt cưng chiều, đến hôm nay, mới phát hiện, tình yêu của ngươi, chưa bao giờ ở trên người ta.

Bách Lý Hội thả tóc, mặc nó ào rơi xuống, nữ tử trong đêm tối, thực là vô cùng quyến rũ.

Tập Ám, đối với ngươi, ta thất vọng rồi.

Phịch, theo hai tiếng rơi xuống đất rất nhẹ, cửa không tiếng động bị mở ra, sau khi một bong dáng nam tử đi vào, đóng lại.

Bách Lý Hội xoay người lại, nam tử tiến lên vài bước, nâng tay của nàng lên, "Đi theo ta" .

Mang theo một tia khổ sở, Bách Lý Hội yếu ớt mở miệng, "Tại sao, ở bên cạnh ta, luôn là ngươi?"

Gia Luật Thức đưa ra một tay, kéo ót nàng lại gần, "Ta vẫn luôn ở đây, ngươi bây giờ mới phát hiện sao?"

Bách Lý Hội tách thân thể ra, một bộ tóc đen, đưa lưng về phía hắn, "Gia Luật Thức, không cần lo cho ta, ngươi là Liêu Vương, cứ cho là ta đi theo ngươi, ràng buộc giữa chúng ta quá nhiều, nhiều đến có một ngày, chúng ta cũng sẽ không chịu nổi" .

Nam tử ôm nàng vào lòng, "Có ngươi, dù là phụ thiên hạ, ta cũng nguyện ý" .

Không nhiều lời, chỉ một câu này thôi, lại làm cho Bách Lý Hội tối sầm mặt mày, khổ, không nói nổi.

Quyền lực, một nam nhân chạy theo quyền thế, vì một người như mình, cam nguyện vứt bỏ.

"Đi theo ta", thanh âm Gia Luật Thức lộ ra mấy phần khẩn cấp, khí phách tôn quý trên mặt, có một tia lo âu.

Hắn, tiếp nhận cự tuyệt, quá nhiều.

Bách Lý Hội cố gắng muốn nhìn rõ nam tử trước mắt, bất đắc dĩ, trước mắt chỉ có một tầng hơi nước bao phủ, rốt cuộc, nhìn không rõ người nào?

Cũng giống như lúc tiễn đưa khi đó, Gia Luật Thức đưa ra một tay, lòng bàn tay hướng lên trên, chỉ chờ, bàn tay của nữ tử.

https://thuviensach.vn

Duy nhất một người, chỉ muốn cùng nàng, tay nắm trọn đời.

Cặp mắt Bách Lý Hội nhẹ nhàng nhắm lại, chất lỏng lạnh như băng kiềm chế không được, từng giọt rơi xuống

Lần nữa mở mắt ra thì rõ ràng nhìn thấy nam tử thủy chung đưa bàn tay hướng về phía mình, đúng vậy a, Bách Lý Hội, ngươi bây giờ mới phát hiện sao?

Quá nhiều rối rắm, khiến cho nàng đau lòng đau không dứt, xoay người lại, Bách Lý Hội từng bước một đi về phía cây nến.

Lưu lại, chỉ có một bóng lưng.

Gia Luật Thức lẳng lặng nhìn nàng, tay, còn duy trì tư thế lúc trước.

Nàng dừng lại trước ngọn nến, đem cây nến từ phía trên lấy xuống, đỏ tươi sáng chói, nhưng một tay cũng bắt không được.

Bách Lý Hội xoay người lại, ánh mắt lại thủy chung nhìn chằm chằm ngọn lửa thiêu đốt trong tay, trong mắt, đốm lửa lấp lánh này, càng cháy càng mạnh.

Chỗ tim đèn lõm xuống, sáp nến cuồn cuộn, mang theo nhiệt độ đốt người, trong ngọn lửa, làm mặt nữ tử đỏ ửng, đáy mắt, lạnh như băng.

Bách Lý Hội ngẩng đầu lên, nhìn Gia Luật Thức một cái, đột nhiên đem cây nến cầm trong tay thổi tắt.

Mất đi ánh lửa, đèn sa trong phòng, vẫn duy trì ánh sáng.

Khóe miệng Bách Lý Hội nhẹ nâng lên một nụ cười yếu ớt, lúc nào, cũng diễm lệ như vậy, cả khi cười, cũng thế.

Một tay nàng khẽ kéo vạt áo ở trước ngực, chợt xé ra, theo tiếng vải rách, trước ngực hiện ra một dấu răng xinh đẹp.

Mắt Bách Lý Hội, thủy chung nhìn chằm chằm phía trước, ngay khi nhắm mắt lại, cây nến trong tay mang theo nhiệt độ nóng bỏng , phủ lên dấu răng.

"Ưm. . . . ." , nữ tử bị đau cắn chặt môi dưới, mồ hôi lạnh theo khóe miệng run rẩy ròng ròng chảy xuống.

https://thuviensach.vn

Gia Luật Thức một tay nâng thân thể của nàng, trong không khí, tràn ngập chỉ có, một loại thương tâm quyết liệt và mùi khét lẹt.

Hiện tại, trên người của ta. không có ấn ký của ngươi rồi.

Bách Lý Hội ngẩng đầu lên, đem nước mắt bức về hốc mắt, trên tay chợt dùng sức, "A. . . . . ." , môi dưới bị cắn rách, lẫn vào máu đỏ tươi, đem chỗ cây nến dính với da thịt rút về, ném qua một bên.

Chỗ dấu răng ban đầu, bây giờ là, huyết nhục mơ hồ.

"Hội Nhi. . . . . ." , Gia Luật Thức đem cả thân thể nàng ôm vào trong lòng, trên người cô gái, sớm đã ướt đẫm mồ hôi.

"Gia Luật Thức. . . . . ." , Bách Lý Hội bắt được ống tay áo nam tử, "Dẫn ta đi" .

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 4

https://thuviensach.vn

Chương 3: Lấy mạng đền mạng

"Vương" Cánh cửa bị nhẹ nhàng mở ra, Hàn Hữu Thiên tiến vào: "Nếu không đi sẽ không kịp."

Gia Luật Thức lúc này mới thu hồi thần trí, nhẹ nhàng ôm lấy nàng, đều tràn ngập thương tiếc.

Nhún chân một cái, hai người liền nhảy lên mái nhà, bên ngoài Vương phủ, sớm đã có người tiếp ứng.

Vì không có thời gian, người tới đều cưỡi ngựa, Gia Luật Thức ôm nàng ngồi ở trước thân mình, chân lướt như bay, lại một lần nữa, rời xa Tây Quận phủ.

Bách Lý Hội tựa ở trước ngực hắn, vì sao, càng rời xa, tâm lại càng đau đớn đến như thế?

Gió, rít gào, một vòm trời xanh, tà dương đạm nhạt.

Không cầm được phiền muộn, giữa ngực, càng thêm đau đớn khó nhịn, thì ra, muốn từ bỏ, lại đúng là đau triệt nội tâm.

Con ngựa khỏe mạnh một đường phi nước đại, chạy nhanh trên thảo nguyên vùng ngoại ô, tuy là tối tăm, nhưng vẫn có thể ngửi được mùi thơm của một vài cây lâu năm đứng tách biệt, này, chính là chỗ lần trước Tập Ám đã đưa mình tới.

Hắn nói, "Sinh cho ta một tiểu Vương gia đi."

Nhưng hiện tại,đã không cần nữa rồi.

Hồ nước yên tĩnh kia vẫn còn ở đó, càng nhớ rõ, hắn đem mình nâng lên, ở trong nước, nụ hôn nóng bỏng lưu luyến.

Tiếng vang rầm rầm chợt từ bốn phía mà đến, dưới ánh trăng âm u lạnh lẽo, hiện ra từng mảnh ánh sáng.

Tập Ám vẫn một thân trường sam màu đen như cũ, trên mặt tuấn tà không có chút biểu cảm, ánh mắt, càng giống như lưỡi đao đã rút khỏi vỏ: "Gia Luật Thức, chúng ta lại gặp nhau."

https://thuviensach.vn

Gia Luật Thức ghìm chặt cương ngựa, khóe miệng khẽ nở một nụ cười đạm mạt: "Tập Ám, đã lâu không gặp."

Ánh mắt chuyển tới trên người Bách Lý Hội trong ngực hắn: "Hội nhi, theo ta trở về....."

Nàng yếu ớt ngẩng đầu, nam tử này, bất kể là lúc nào, đều mang theo âm điệu độc tài.

"Trở về? Trở về cho ngươi giết ta sao?" Nói xong không dám chảy nước mắt, nhưng vẫn là không có tiền đồ, tâm lại đau đớn.

Tập Ám không nói, xà tiên trên trên tay cuộn tròn một chỗ, vận sức chờ phát động.

"Thừa nhận rồi à? Tập Ám, trong lòng ngươi đã không hề có ta, vậy thì buông tha cho ta đi." Còn có gì, so bì được với nỗi đau này.

"Buông tha ngươi? Hiện tại ngươi là trọng phạm của triều đình, bổn vương đương nhiên muốn bắt ngươi trở về." Một tay hắn cầm chặt roi da trong tay, nàng cư nhiên, lại muốn đi?

Uổng công mình mỗi ngày vì nàng mà bôn ba, uổng công mình mỗi ngày cầu xin mẫu hậu, uổng công mình bỏ qua tự trọng, ở trước điện Kim Loan, vì một nữ tử, quỳ gối đến không đứng dậy nổi.

Uổng công mình, đối địch với quan viên cả triều, uổng công mình, rốt cuộc, thành tâm là vô ích.

"Là vì ta giết Liễu Duyệt sao?" Bách Lý Hội yếu ớt mở miệng, chỉ cần một câu nói, tin, hay là không tin.

Tập Ám nhìn nàng, không nói được lý do khác: "Đúng."

"Ha ha ha....." Bách Lý Hội đột nhiên nở nụ cười: "Tập Ám, không? Ngươi đối với ta, vĩnh viễn không bao giờ tin tưởng, mọi người đều nói, người là do ta giết, ngươi, cũng như thế."

"Làm nữ nhân của ngươi, quá mệt mỏi." Bách Lý Hội thoát khỏi người Gia Luật Thức, xuống ngựa.

Tập Ám nhìn chằm chằm nữ tử bước từng bước một đến gần, ánh mắt, rơi vào chỗ cổ áo rộng mở, hiện ra dấu ấn xấu xí kia.

Bách Lý Hội theo tầm mắt của hắn, dừng trước ngực mình: "Ấn ký của ngươi, đã lột bỏ khỏi người ta, cho nên sau này, để cho chúng

https://thuviensach.vn

ta cùng quên lãng đi."

"Hay cho câu cùng quên lãng." Tập Ám nhìn Gia Luật Thức phía sau Bách Lý Hội: "Ngươi chính là muốn đi cùng hắn?"

"Đúng." Nàng quyết tuyệt ngẩng đầu lên, độ cong như vậy, vừa vặn thấy được khí thế ngạo nghễ của nam tử, thu hết vào đáy mắt.

"Hừ, Bách Lý Hội, ngươi cho rằng các ngươi đi là xong? Ngươi nợ ta hai mạng, ngươi làm sao trả lại đây?" Lời nói Tập Ám lạnh lẽo, mắt nhìn lên bầu trời, mang theo hận ý như muốn đem người ta lăng trì.

"Trả? Tập Ám, ngươi muốn chúng ta trả sao?" Bách Lý Hội đi đến trước ngựa của hắn, ngân giáp của kỵ mã phản chiếu ánh sáng lạnh, khiến người ta không rét mà run.

Chúng ta? Tập Ám cười lạnh liếc nhìn Gia Luật Thức sau lưng nàng, hai người lại thân mật đến như vậy.

"Theo ta trở về."

"Nếu đã ra đi, ý ta đã quyết." Bách Lý Hội ngẩng đầu lên, ánh mắt lãnh đạm kiên định.

Tập Ám trầm tĩnh liếc nhìn nữ tử phía dưới: "Ngươi không đi được."

"Tập Ám, ngươi cho rằng ta nợ ngươi hai mạng, hứa hẹn của ngươi quá nhiều, ngươi gánh vác quá nhiều, mà ta muốn, chỉ là tình yêu của ngươi, ngươi có sao? Ngươi cho được không?" Mấy chữ sau cùng, rõ ràng như mang theo tức giận chỉ trích, từng tiếng dồn ép vào tim của Tập Ám.

"Yêu? Ngươi xứng sao?" Ngay lập tức nam tử, cao ngạo như xưa, lời nói ra, thật sự khiến cho người ta lạnh lẽo tận đáy lòng.

Bách Lý Hội, chính ngươi đã không thể yêu ta, dựa vào cái gì lại yêu cầu ta?"

Thân thể nàng cứng ngắc, bước chân loạng choạng lui về sau mấy bước: "Tốt, tốt....."

https://thuviensach.vn

Một tiếng đoạn tuyệt, bóng dáng âm trầm, trong đôi mắt như nước, vỡ tan thành một mảnh, một mảnh.

Một tay mò mẫm vào trong cổ tay áo, Bách Lý Hội đứng ở giữa Tập Ám và Gia Luật Thức, tóc buông xuống, bay tán loạn, không có một chút điểm xuyết, lại phô bày đúng mức.

Đôi môi, không tô mà đỏ, trong bóng đen của bầu trời đêm, càng lộ ra vẻ mỹ lệ.

"Tập Ám, nếu ta không xứng với tình yêu của ngươi." Bách Lý Hội hướng về phía nam tử, đôi mắt quyến rũ như tơ: "Ta đây nợ mạng của ngươi, hôm nay liền trả đi."

"Hừ, trả? Hai cái mạng, bổn vương cũng muốn nhìn xem, ngươi trả thế nào?" Tập Ám như một cây tùng mạnh mẽ, văn phong bất động cưỡi trên lưng ngựa.

"Đơng nhiên là được, lấy mạng đền mạng." Quả nhiên, hắn ngay cả hài tử của chính mình, đều không để ý.

Một tay xoa nhẹ lên bụng vẫn bằng phẳng như cũ của mình, vuốt ve qua lại, môi đỏ mọng khẽ mở, chậm rãi nói thầm: "Con à, không nên trách nương, mạng của ngươi, là hắn cho, hiện nay, liền cùng nhau trả lại đi."

"Tập Ám, ta nợ ngươi hai mạng, hôm nay, tính cả hài nhi trong bụng ta, ta cuối cùng cũng không còn nợ ngươi nữa." Trong tay áo bộ quần áo trắng hơn tuyết, thanh chủy thủ của Gia Luật Thức, mang theo đường vân tỉ mỉ của chim thương ưng, chớp động, ánh sáng u ám đến cực độ.

"Không....." Tập Ám vươn một tay, muốn ngăn cản nàng, hài nhi, chẳng lẽ.....

"Hội nhi....." Gia Luật Thức ở gần nhất xông lên trước, cũng chỉ kịp đỡ được, thân thể nàng ngã xuống mà thôi.

Mỹ ngọc sáng long lanh rũ xuống bụng của nàng, toàn bộ thân đao, biến mất trong bụng, tụ thành một dòng máu nóng diễm lệ, ồ ạt chảy ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Thân thể Bách Lý Hội run rẩy, mạnh mẽ đem chủy thủ rút ra, trong đôi mắt, chỉ có hận ý đỏ thẫm, lan ra tới tay: "Tập Ám, Liễu Duyệt trúng hai đao, ta, cũng trả lại ngươi hai đao.

Khóe mắt chua xót dâng trào, trên tay, cả chuôi đao, bị nhuộm thành một mảnh.

Hung hăng đâm xuống, lại không cảm thấy đau đớn.

Đao, bị ngăn cản ở giữa hai người: "Hội nhi, một đao này, ta thay ngươi nhận."

Một tay Gia Luật Thức cầm chặt chủy thủ, máu ấm áp, theo kẽ tay chảy ra.

"Hội nhi....." Tập Ám vội vàng xuống ngựa, hắn chỉ muốn mang nàng trở về, không nghĩ tới, nàng lại quyết tuyệt như thế.

Có quá nhiều nghi vấn, muốn hỏi cho rõ ràng. Hài nhi trong bụng? Tại sao, chính mình một chút cũng không biết.

"Ngươi đừng qua đây." Một tay Bách Lý Hội ôm chặt bụng, cả thân thể cuộn tròn trong lòng Gia Luật Thức, phủ lên bàn tay không ngừng chảy máu của hắn, máu tương dung: "Gia Luật Thức, nếu như, ta không chết, ngươi nhất định phải.....đem ta....rời khỏi Nam Triều." Nữ tử nâng ánh mắt, nhìn về phía Tập Ám, mang theo tuyệt vọng: "Ta không muốn ở đây, thấy bất kì kẻ nào."

Tập Ám đứng tại chỗ, trong đôi mắt tràn ngập hận ý của Bách Lý Hội, chỉ nhìn thấy cả người nàng đầy máu.

"Người tới, vây lại." Hắn thu hồi thần trí, dù nói gì, hắn cũng không cho phép nàng rời đi một lần nữa.

Gia Luật Thức đứng lên, hai người, đã không phải là lần đầu tiên đối chiến.

Hàn Hữu Thiên bên cạnh vội vàng xuống ngựa, đem Bách Lý Hội đỡ lên cỏ mềm mại, trước mắt, việc duy nhất có thể làm, chỉ là cầm máu thôi.

Hai bên, chuẩn bị chờ tấn công.

"Vương gia....." Một con ngựa toàn thân sáng như tuyết nổi trội, ngoan ngoãn dừng lại ở trước mặt bọn họ, một gã thị vệ lập tức

https://thuviensach.vn

ngã xuống.

Tập Ám nhìn nam tử trên mặt đất, sắc mặt nghiêm trọng: "Chuyện gì?"

"Minh, Minh Vương gia tạo phản, hoàng thượng cùng hoàng hậu, lệnh cho trăm tử sĩ trong cung dốc toàn bộ lực lượng, đi tìm Vương gia, hiện tại, chỉ mỗi thuộc hạ

Tập Ám xoay người, nhìn Bách Lý Hội: "Hội nhi, theo ta trở về."

Cuối cùng, một cơ hội duy nhất.

"Tập Ám, Hội nhi, ta sẽ không buông tay, nếu như ngươi khăng khăng muốn dẫn về, đêm nay, chúng ta liền chiến đấu tới cùng đi." Giọng điệu Gia Luật Thức trước sau như một mang theo lãnh đạm, lại tuyên thị, quyết tâm nhất định chiến đấu.

"Vương gia....." thị về quỳ tiến lên, một tay níu chặt vạt áo dưới của hắn: "Nhân mã của Minh Vương gia đã áp sát Kim Loan điện, nếu còn không đi, sẽ không kịp nữa."

Cuối cùng Tập Ám cũng thu hồi thân mình, một tay nắm chặt xà tiên trong tay, bóng dáng tà mị màu đen, xoải bước leo lên tuấn mã: "Vào cung."

Bách Lý Hội không nói gì nhắm mắt lại, Tập Ám, sợ là kiếp này, không thể nào gặp nhau nữa rồi.

Cuối cùng, nhìn một lần cuối cùng, cũng không muốn gặp lại nữa.

Nàng cư nhiên lại hận hắn đến nước này, hận đến mức đem hài nhi trong bụng tự tay bóp chết, hận đến mức, cô độc đến thê lương, vĩnh viễn không cần gặp lại.

Bách Lý Hội, ngươi quyết tuyệt như vậy, đi theo một nam nhân, giết chết cốt nhục của mình, liền không còn gánh nặng sao?

Hừ, mạng của ngươi, dù muốn hay không muốn, sẽ do ta, thu hồi.

"Giá." Nam tử mạnh mẽ vung roi da trong tay, giống như gió lốc, xông phá huyên náo, kỵ mã ngân giáp phía sau bám đuôi theo,

https://thuviensach.vn

lưu lại, chỉ có bụi mù đầy trời. Cùng với, nơi bị nghiền đạp qua, mùi hoa tàn nhàn nhạt.

Bách Lý Hội mở mắt ra, chỉ nhìn thấy, một bóng lưng.

Tập Ám, cuối cùng ngươi lựa chọn quyền lực.

Tất cả ân oán, sẽ theo sự vứt bỏ của ngươi, mà quên đi.

Từ nay về sau, ngươi, ta, không ai nợ ai.

Gia Luật Thức tiến lên ôm lấy nàng: "Hàn Hữu Thiên, đi tìm một chiếc xe ngựa tới đây."

"Dạ." Quả thực, thương thế hiện tại không thích hợp để cưỡi ngựa, hơn nữa, cho dù Tập Ám lại đuổi theo, cũng không phải chuyện trong chốc lát.

Không lâu sau, Hàn Hữu Thiên từ khách sạn tìm được một chiếc xe ngựa, Gia Luật Thức ôm nàng lên xe, nam tử phía sau theo sát lên, lấy ra thuốc mỡ cùng thảo dược mang theo bên người.

Bách Lý Hội đau đến quên cả hô hấp, một tay, cầm chặt tay Gia Luật Thức.

"Hàn Hữu Thiên, cho nàng chút thuốc mê." Gia Luật Thức ôm nàng đến trước ngực: "Hội nhi, ngủ một giấc, tỉnh lại sẽ không có chuyện gì nữa."

"Không." Bách Lý Hôi mạnh mẽ lắc đầu: "Hài tử đang từ từ biến mất, ta, muốn ở cùng hắn, không để cho hắn một mình, cô đơn mà đi."

Máu ở miệng vết thương đã ngừng chảy, chỉ là, hài tử đã không còn.

Thân thể Bách Lý Hội ở trong lòng hắn rung động, tóc xõa bị mồ hôi lạnh thấm ướt, lời nói càng ngày càng run rẩy không dứt: "Gia Luật Thức, ta đau quá."

Nam tử vươn ra một tay, gắt gao dán lên bụng nàng, lòng bàn tay hữu lực tản ra luồn nhiệt mạnh mẽ, ấm áp làm tiêu tan vài phần đau đớn.

"Gia Luật Thức, ngươi muốn dẫn ta đi đâu?" Bách Lý Hội ngẩng đầu, trên mặt một mảnh trong suốt.

https://thuviensach.vn

"Thảo nguyên." Chỉ đơn giản hai chữ, đã từng, nàng muốn, có thể cùng Tập Ám cùng nhau, sống cuộc sống như thế.

"Thảo nguyên?" Nàng thấp giọng lặp lại một lần, trong mắt, hướng về một nơi không nói rõ.

"Đúng, nơi chỉ có hai chúng ta." Gia Luật Thức gối cằm trên đầu nàng, nhẹ nhàng vuốt ve, trong mắt, tràn đầy thương tiếc.

"Nhưng là, người như ta, đáng giá sao?" Bách Lý Hội yếu ớt dựa vào, cho dù, cùng hắn rời đi, lòng của nàng, lại vẫn không quên được Tập Ám, không quên được thương tổn của chính mình, không quên được, đối với bản thân mình sủng ái, không quên được, bóng lưng cô đơn đến cực điểm của nam tử kia.

"Đáng giá." Chỉ một từ, so với bất kì hứa hẹn nào cảm động hơn cả.

Còn nhớ, hứa hẹn của Tập Ám, Hội nhi, sau này, ta sẽ luôn ở cùng ngươi.....luôn luôn.....

Đau đớn lại lần nữa kéo tới, chỗ bụng dưới căng lên thật chặt, nàng thế mới biết, ham muốn được sống của đứa nhỏ mạnh mẽ cỡ nào, như một lớp da, bị bóc tách ra đau đớn.

Bách Lý Hội cong người lên, hai tay che chặt bụng, hài nhi, nương đã không cần ngươi, ngươi còn cố chấp như vậy sao?

Nước mắt lạnh lẽo chua xót, chứa đầy hốc mắt, nàng không có tư cách làm mẫu thân, dưới bụng một trận co rút, cảm giác được rõ ràng, dường như có một thứ gì đó đang lưu động.

Trẻ em mới hai tháng, không biết thành hình chưa, bản thân muốn kéo tay bé nhỏ của hắn, nói với hắn, tha thứ cho nương, tha thứ.....

Một cỗ dòng nước ấm tụ lại một chỗ, cùng với đau đớn như cắt tim khoét thịt, dồn về một chỗ.

Cùng với sự ẩm ướt ở hạ thân, Bách Lý Hội liền biết, đứa nhỏ cùng bản thân mình, đã tách rời.

Dù sao vẫn còn nhỏ, sinh mệnh yếu ớt, cuối cùng nhịn không được, nhẫn tâm.

https://thuviensach.vn

Tâm như bị rút đi, kèm với chất lỏng không ngừng tuôn ra, chua xót khó nhịn.

Cực kì mệt mỏi nhắm mắt lại, đầu gục xuống, khuỷu tay của hắn rất ấm áp, chính là cảm giác, an toàn yên lòng.

Xe ngựa dọc đường xóc nảy, bấp bênh rời khỏi Nam Triều.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 4

https://thuviensach.vn

Chương 4: Chỉ vì nàng

Bách Lý Hội chỉ cảm thấy đầu choáng váng lợi hại, cổ họng lại càng như bốc khói lên đau buốt, một câu cũng không nói được.

Dùng sức mở mắt, mí mắt được âm thanh đối thoại của nam tử, mặc dù là rất nhỏ, nhưng vẫn nghe rõ ràng.

"Vương, ngài thật sự vì một nữ tử người Hán, mà vứt bỏ Đại Liêu chúng ta sao?" Hàn Hữu Thiên liếc nhìn nữ tử trên giường, vô cùng phân vân.

"Sứ mạng của Vương, áp lực quá lớn, ta chỉ muốn cùng người mình yêu quý, hảo hảo, ở cùng một chỗ." Gia Luật Thức theo tầm mắt của nam tử, ngừng trên mặt tái nhợt của Bách Lý Hội.

"Nhưng mà, mục đích ban đầu chúng ta tới Trung Nguyên, là phụng mệnh Đại Vương, trợ giúp Minh Vương gia Nam Triều đăng cơ, hiện nay, đại quân đóng ngoại thành Trường An, mà tối hôm qua, Minh Vương gia không được chúng ta chi viện, sau khi trở về, ngài làm sao ăn nói với Đại vương a?" Hàn Hữu Thiên lo lắng ngó ra ngoài cửa sổ, tâm tư của vương, hẳn là như thế.

"Chỉ có tối hôm qua, ta mới có thể mang nàng đi, ở giữa hai thứ, lựa chọn của ta, đã minh bạch rồi." Gia Luật Thức cầm rượu trên bàn, mút một ngụm nhỏ: "Sau khi trở về, ta sẽ tự động xin trách phạt."

"Nhưng là, Vương....." Nửa câu còn lại của Hàn Hữu Thiên bị nghẹn lại trong cổ, một Vương cầm binh quyền trong tay, lại vì một nữ nhân mà từ bỏ nhiệm vụ, tội danh như vậy, há là nói gánh chịu liền gánh chịu nổi.

"Tốt lắm, ngươi đi ra ngoài trước đi." Gia Luật Thức phất phất tay, đứng lên.

https://thuviensach.vn

Hàn Hữu Thiên bất đắc dĩ lui xuống, từ lúc đó, nên biết rõ sẽ có số mệnh ngày hôm nay.

Một đạo bóng đen áp lại gần, Bách Lý Hội chỉ cảm thấy trong lòng một hồi chua xót.

Chẳng trách, lúc trước hắn cùng Minh Vương gia liên tiếp gặp mặt, chẳng trách, ngày hôm qua hắn lựa chọn, đưa mình đi.

Nàng, vì yêu Tập Ám, mà trả giá.

Mà Gia Luật Thức, vì yêu mình, mà trả giá.

Khóe mắt nổi lên mt trận ấm áp, nước mắt của nàng quấn bện chỗ lông mi dày rậm, khẽ run lên, theo làn da tinh tế, chảy xuống.

Mang theo một trận lạnh lẽo, ở trên má, cho đến nửa đường, rơi vào môi nam tử.

Chất lỏng chảy xuống ngày càng nhiều, nam tử toàn bộ đều nuốt vào, không để nàng rơi giọt nước mắt nào nữa.

Bách Lý Hội mở mắt ra, bốn mắt nhìn nhau.

"Tỉnh?" Gia Luật Thức đứng dậy, trên người, đã đổi phục sức Liêu quốc.

Nàng khẽ gật đầu một cái, nơi bàn tay, một hồi co rút đau đớn, tựa hồ như toàn thân đều đã bị thương: "Đây là đâu?"

"Khách sạn. Nàng ngủ tiếp một lát đi, chờ nàng tỉnh lại, chúng ta liền tới nhà rồi."

Nhà? Bách Lý Hội lờ mờ, gật gật đầu.

Xe ngựa mệt nhọc, qua vài ngày, rốt cuộc cũng vượt qua sa mạc vô tận, ở một nơi yên tĩnh, dừng lại.

Màn kiệu được vén lên, đập vào mắt Bách Lý Hội, chính là một màu xanh biếc của thảo nguyên, cả không khí, cũng mang theo hương cỏ nhàn nhạt.

Ngước mắt, bầu trời trong veo, xanh thẳm như được tắm gội, một mảnh xanh thẳm, ở Nam Triều không hề có.

Gia Luật Thức ôm nàng xuống ngựa, đi vào một toà sân viện tinh xảo.

https://thuviensach.vn

Đi lên nhà sàn, tứ phía bị nước bao quanh, cả vườn dồi dào, ngẩng đầu, lầu gác huyền ảo, cúi đầu, giống như tiên cảnh.

"Gia Luật Thức, chúng ta ở đây sao? Không phải trở về Vương phủ sao?" Bách Lý Hội tuy có thích thú, nhưng vẫn là do dự mở miệng.

"Đúng, về sau đây chính là nhà của nàng, vương phủ, ta đã sớm ly khai rồi." Gia Luật Thức đặt nàng trên xích đu bên cạnh, những bụi cây vững chắc, bò lên những khóm hoa đủ sắc màu, phóng mắt nhìn đi, thật sự làm cho lòng người vui vẻ thoải mái.

Bữa tối được đưa tới bên trong nhà sàn, cùng với mùi hoa, ánh trăng, Bách Lý Hội vùi trong áo da trên ghế dựa, một thân lạnh lẽo.

"Hội nhi....." Gia Luật Thức đem mền đắp trên người nàng, "Ta ra ngoài một chuyến, lập tức sẽ trở lại."

Bách Lý Hội ngoan ngoãn gật đầu, nàng biết, hắn là Bắc Viện Đại vương, vì mình mà phải làm những chuyện như vậy, phải có trách nhiệm bồi thường.

Sau khi Gia Luật Thức rời đi, cho dù nha hoàn không yên tâm về thân thể của nàng, mấy lần khuyên nàng trở về nghỉ ngơi, nhưng vẫn không được, cảnh vật như vậy, lần đầu tiên, khiến cho mình động tâm.

Một tay theo bụng dưới, chậm rãi xoa nhẹ chỗ trái tim mình, miệng vết thương đau nhức, tâm lại càng đau đớn hơn.

Nói là quên, nhưng vẫn là, đau đớn không dứt, thật là khó.

Cho đến tận đêm khuya, bóng dáng Gia Luật Thức mới bước vào trong nhà, thấy Bách Lý Hội vẫn chưa ngủ, bước lên phía trước ôm nàng, trở về phòng.

"Gia Luật Thức, ngươi có phải hay không là vì ta, làm sai điều gì?" Bách Lý Hội dò xét hỏi, đoạn đối thoại kia dường như không phải mơ, luôn luôn khiến cho bản thân bất an gấp bội.

Nam tử cười lắc đầu: "Với ta mà nói, nàng chính là quan trọng nhất."

Nghe như thế, miệng nam nhân có bao nhiêu mật ngọt.

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội một tay bấu víu lấy vai hắn, nàng muốn nhờ thời gian, từ từ quên đi Tập Ám.

"Gia Luật Thức, ta muốn học cưỡi ngựa." Ở trên thảo nguyên, nếu ngay cả cưỡi ngựa cũng không biết, làm sao dạo chơi trên vùng đất tươi đẹp này đây.

"Được." Nam tử khẽ gật đầu: "Nhưng phải đợi qua một thời gian ngắn nữa, trước phải đem thân thể của nàng bồi dưỡng cho tốt."

"Ừ." Bách Lý Hội suy nghĩ một lát, vẫn gật đầu.

"Ngủ sớm một chút." Gia Luật Thức đặt nàng lên giường, phủ chăn lên.

Bách Lý Hội nằm ngửa nhắm nghiền mắt, cơn buồn ngủ kéo tới, cả một câu chúc ngủ ngon cũng đã lười mở miệng, cứ như vậy thiếp đi.

Vì sao mở mắt ra, cư nhiên lại ở trong thành Trường An?

Trên con đường quen thuộc, chỉ có một mình nàng, từ lúc nào, nàng lại thích mặc quần áo diễm lệ thế này rồi hả?

Cao cao trên tường thành, cắm lá cờ xí của Nam Triều, bầu trời, mờịt.

Nàng theo dòng suy nghĩ, tìm về Tây Quận phủ quen thuộc.

Dọc đường, vẫn chỉ có một mình.

Vương phủ ngày trước, hiện nay đã trở nên tiêu điều, cổng chính mở rộng, đèn lồng hai bên đã sớm cũ nát, treo lắc lư ở một bên.

Vào bên trong phủ, cỏ dại đã cao nửa người, trong hồ, nước đã khô cạn, xuất hiện vô số mạng nhện, cho thấy rõ, sự lụn bại.

Nàng tìm một vòng, vẫn không có một bóng người. Ngẩng đầu lên, ở chỗ cao nhất trên nóc nhà, nam tử khoanh tay đón gió, tóc đen như mực lộ rõ vẻ ngang ngược.

"Tập Ám....." Nàng khẽ gọi, ngẩng đầu lên, mang theo một chút tìm tòi nghiên cứu.

https://thuviensach.vn

Thân thể thẳng tắp, nhẹ nhàng xoay lại, vầng sáng bắn ra bốn phía, dung mạo của nam tử, tà mị tuấn hoặc.

Ở trên cao liếc nhìn nữ tử trên mặt đất, một tay Tập Ám phủ lên ngực, đôi mắt quấn quít trên người nàng: "Hội nhi....."

Một tiếng xưng hô, cũng là tang thương vô tận.

Nàng vươn tay, cũng đặt trước ngực mình, hai trái tim liên hệ với nhau, yêu tại sao lại mệt mỏi như vậy?

"Hội nhi, ngươi mang trái tim ta đi, thật sự không còn quan tâm gì nữa sao?" Hắn duỗi tay về phía trước, đôi mắt, tràn ngập đau đớn.

"Không....." Nàng không ngừng lắc đầu: "Là ngươi không cần ta, ngươi không cần con của chúng ta, một khắc sau cùng, ngươi cũng vứt bỏ ta."

Trường bào màu đen, ở trước ánh sáng mặt trời đỏ rực, kim tuyến thêu ở khắp nơi, nổi lên một tầng sáng chói nhỏ vụn, đôi mắt nam tử, mang theo đau xót vô tận không thể nói hết. Đột nhiên, trong lồng ngực, máu tươi theo bàn tay, một luồng một luồng rơi trên mu bàn tay hắn.

"Tập Ám, ngươi làm sao vậy?" Nàng sốt ruột chạy lên phía trước, lại không biết nên đi tới như thế nào.

"Hội nhi.....nó vì ngươi, trăm ngàn vết thương. Hiện nay, ngươi bỏ lại một mình ta, tự mình chịu đựng." Tập Ám xoay người lại, không h nhìn nàng.

Bóng lưng như thế, vô cùng cô độc, nhìn thấy, tan nát cõi lòng đến tột cùng.

Dưới chân bỗng nhiên điểm một chút, bóng dáng nam tử không chút nào lưu luyến nhảy xuống, rơi xuống bên kia, chỉ nghe, một tiếng, vỡ nát.

"Không, Tập Ám....." Bách Lý Hội hoảng loạn vươn tay, muốn đỡ lấy, bỗng nhiên dưới bụng một trận co rút đau đớn, từ trong mộng tỉnh lại.

https://thuviensach.vn

Gia Luật Thức ôm nàng vào trong ngực, một tay vuốt nhẹ lên lưng nàng.

"Ưm....." Nữ tử nằm trên vai hắn, bất chấp miệng vết thương nứt toác, vì sao, muốn quên một người, lại khó như vậy.

Giống như vết thương này, đã tốt lên, lại nứt toác ra, cho dù, qua một thời gian dài quên đi, nhưng vẫn là, lưu lại vết sẹo không thể xóa được.

Khóc một hồi lâu, thân thể Bách Lý Hội mới lùi về: "Ngươi luôn ở đây sao?"

Gia Luật thức gạt tóc nàng ra hai bên, gật đầu.

"Xin lỗi, ta không quên được, ta không quên được hắn, cho dù cưỡng ép chính mình, vẫn không làm được, làm sao bây giờ?" Bách Lý Hội mở to đôi mắt đẫm lệ: "Ta hận hắn, ta hận hắn....."

Hận hắn, tận sâu trong đáy lòng.

"Đừng vội, Hội nhi." Gia Luật Thức cẩn thận an ủi nàng, cho đến khi nàng khóc mệt mỏi, ghé vào trên vai mình, ngủ thiếp đi.

Nhẹ giọng thở dài, đem nàng đặt lại trên giường, vết thương trên bụng, lại phải băng bó một lần nữa rồi.

Đi ra khỏi phòng, Gia Luật Thức cẩn thận đóng cửa lại, sự cố chấp của nàng, hiện nay đã dần tan biến, hiển nhiên không phải bỗng chốc liền có thể tiếp nhận được.

Còn chưa tỉnh ngủ, Bách Lý Hội liền bị một hồi âm thanh huyên náo làm cho tỉnh giấc.

Mặc quần áo, xuống giường.

Rất xa. Liền trông thấy một quý phụ nhân ngồi trong phòng, bên cạnh, đứng cùng với Ôn Nhứ, là chính ph

Bách Lý Hội vừa định xoay người, liền bị âm thanh căm hận của Ôn Nhứ níu trở lại: "Mẫu phi, chính là nàng."

Ánh mắt mọi người đều tập trung trên người nàng, Bách Lý Hội đành phải kiên trì, bước vào đại sảnh.

Gia Luật Thức ngồi bên cạnh, quý phụ nhân phía trước càng không chút nào kiêng dè nhìn Bách Lý Hội: "Ngươi chính là nữ nhân

https://thuviensach.vn

hoàng nhi mang về.?"

Bách Lý Hội nhất thời không biết đáp lại thế nào, chỉ đành phải gật đầu.

"Hoàng nhi, nói về mỹ mạo, trong phủ có Nhứ nhi, muốn đoan chính, có chính phi của ngươi, ngươi làm sao, cứ một mực....." Quý phụ nhân một tay chỉ vào Bách Lý Hội: "Cứ một mực mang về một người như vậy, một nữ tử người Hán?"

"Mẫu phi." Gia Luật Thức không vui nhăn mày lại, đứng lên: "Nếu như mẫu phi là vì việc này, vậy mời trở về đi."

"Ngươi....." Thái hậu tức giận đứng lên: "Ngươi cư nhiên lại vì nữ tử như vậy, Bắc Viện Đại Vương cũng không làm, Thức nhi, Vương gia khiến người ta nghe tiếng đã sợ mất mật kia, đi đâu rồi?"

Âm thanh của Thái hậu mang theo vài phần bất đắc dĩ, nhiều hơn, là thương xót.

Bách Lý Hội nâng mắt nhìn Gia Luật Thức, lại một lần nữa, chính mình lại nhảy lên trên đầu sóng ngọn gió.

"Vương." Ôn Nhứ bên cạnh tiến lên: "Hồi phủ đi."

Gia Luật Thức không nói, xoay người, mặt hướng về Thái hậu: "Mẫu phi, ta đã quyết định rồi, hài nhi không cần gì cả, chỉ cầu, không có gánh nặng sống thật tốt."

"Sống thật tốt?" Thái hậu không thể ức chế được bật cười: "Hay cho một người không có gánh nặng, tay ngươi cầm binh quyền, nắm giữ sinh tử của Đại Liêu ta, hiện nay, rốt cuộc lại vì một nữ tử, mà trăm năm cơ nghiệp cũng không để ý? Ngươi sinh ra là người nhà Gia Luật, trên vai ngươi, chỉ có sứ mệnh, ngươi không được phép làm càn."

Thái hậu tiến lên vài bước, chỉ tay lên bầu trời: "Hôm nay, bầu trời Đại Liêu là màu xanh, còn ngày mai? Ngươi nhẫn tâm nhìn máu chảy thành sông? Nam Triều đổi chủ, Chiến hiện giờ đã trở thành quân vương cao cao tại thượng, ai có thể cam đoan, hắn không có dã tâm, sẽ không tiến đánh Đại Liêu ta? Quân vô tướng, mấy vạn tinh binh, bỏ mặc trở thành đám ô hợp."

https://thuviensach.vn

Nam Triều đổi chủ, Bách Lý Hội cả kinh, không phải là Tập Ám sao? Mới mấy ngày ngắn ngủn.....

"Mẫu phi cho ngươi thời gian ba ngày cân nhắc, ngươi đi chuyến này, chẳng khác nào chặt đứt hai cánh tay hoàng huynh ngươi a." Thái hậu ý vị thâm trường nhìn Gia Luật Thức: "Chúng ta đi, cho hắn chút thời gian, tự mình ngẫm lại."

Hai người đi theo phía sau, khi lướt qua người Bách Lý Hội, Thái hậu đi đầu không dấu vết quan sát, quả nhiên là một mỹ nhân, tai họa không thể giữ lại.

Chính vương phi vẫn dịu dàng giống như trước kia, Ôn Nhứ tới gần Bách Lý Hội, còn hung hăm lườm nàng một cái, cư nhiên, lại là nàng.

Ba người đi rồi, Bách Lý Hội tới gần nam tử, một tay nhẹ nhàng đặt trên lưng hắn: "Gia Luật Thức, mẫu phi ngươi nói rất đúng, ngươi là Vương của nơi này, làm sao có thể vì một nữ tử, dỡ xuống một thân trách nhiệm của ngươi?"

Hiện tại, nàng rốt cuộc đã hiểu, lựa chọn của Tập Ám.

Nam tử xoay người, đối mặt với Bách Lý Hội, đôi mắt, nhìn về phía xa xăm.

Thấy hắn thật lâu vẫn không nói gì, Bách Lý Hội bất đắc dĩ đứng một bên, chờ mặt trời ngã về tây.

Nhà sàn vào ban đêm, mang theo một loại buồn ngủ mông lung.

Gia Luật Thức từ trong ngực lấy ra một lọ thuốc bạch ngọc, đưa tới cho Bách Lý Hội: "Đây là Hàn Hữu Thiên đặc biệt phối chế, bôi lên vết thương, sẽ không để lại sẹo."

Nàng ở một bên tiếp nhận, lười nhác nở nụ cười: "Ta muốn trở về nghỉ ngơi, mệt mỏi quá."

Hắn tựa sát vào lưng ghế dựa phía sau, ánh mắt như màn đêm phát sáng lên: "Được, ta ngồi đây một lát."

Nha hoàn bên cạnh dìu Bách Lý Hội, trở về phòng.

https://thuviensach.vn

Nam tử ngồi im, hai hàng lông mày nhíu lại, một tay day day trán, hình như, có vô vàn tâm s

Bách Lý Hội về đến phòng, đem lọ thuốc đặt trong ngăn tủ, vết sẹo này, nàng muốn giữ lại.

Một cái mạng, tế một phần tình.

Đêm xuân ấm áp, mang theo một chút lo lắng, qua ba ngày.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 4

https://thuviensach.vn

Chương 5: Cũng vì ngươi

Bên trong nhà sàn, bồn cảnh hoa mẫu đơn, cười chúm chím, nở kiều diễm, đầy sắc tím, cả trên thân, cũng đều bám vào mùi hoa nhàn nhạt.

Bách Lý Hội nhìn nam tử bên cạnh, đều bởi vì nàng, khiến cho hắn lâm vào tình thế lưỡng nan.

Bất an thu hồi tầm mắt, phải chăng, chính mình thật sự là một người xui xẻo?

Kỳ hạn ba ngày vừa đến, sáng sớm Thái hậu liền chạy tới nơi này, lần này, ngoại trừ hai nha hoàn, cũng không mang theo người nào.

Bách Lý Hội cùng Gia Luật Thức đi tới đại sảnh, Thái hậu một thân chính trang, ngồi thẳng ở một bên.

Màu sắc Hồ phục đỏ thẫm càng lộ ra vẻ cao quý, cộng thêm ba phần khí chất tao nhã, càng lộ rõ vẻ nghiêm nghị.

"Mẫu phi." Gia Luật Thức tiến lên hành lễ, Thái hậu trầm tĩnh nhìn hai người, ánh mắt, dừng trên thân nam tử.

"Thức nhi, cân nhắc như thế nào rồi?"

Gia Luật Thức tiến lên một bước, quỳ xuống trước người nàng: "Mẫu phi, nếu như các ngươi lại cố sức bức bách ta, ta chỉ còn cách mang Hội nhi rời khỏi sa mạc."

"Tốt." Nàng đập bàn đứng lên, cả người uy nghiêm đứng trong sảnh: "Ta ngược lại muốn xem, ngươi ngỗ nghịch đến mức nào."

Tay phải đem phối sức cởi xuống, nữ tử Liêu quốc, trên hông đều mang theo một chủy thủ tinh xảo, là khi nhà trai cưới vợ, đưa tín vật để ước hẹn.

Rút đao ra khỏi vỏ một tay Thái hậu đặt trên mép bàn, một tay, hung hăng vung xuống.

https://thuviensach.vn

"Mẫu phi." May mà Gia Luật thức sớm phản ứng kịp, vươn tay bóp chặt cổ tay nàng.

Có đâm vào da thịt một chút, vẽ ra một miếng rách thật sâu, máu ồ ạt chảy ra, sâu thấy xương.

Nếu không phải là Gia Luật Thức ngăn lại, ngón tay này, chỉ sợ là đã bị cắt đứt.

"Mẫu phi....." Hắn kêu lên, một tay gắt gao bóp chặt, không chịu buông.

Trên mặt Thái hậu không hề có biểu cảm, một đao này, giống như chém trên người nàng vậy, vung tay lên, tránh được trói buộc của hắn, tự tay lấy ra một khăn gấm, bao lại miệng vết thương.

"Mẫu phi sẽ không từ bỏ, tiếp theo, liền xem thử là ngươi nhanh tay, hay là đao của ta nhanh." Nàng bước ra khỏi đại sảnh, máu trên tay theo màu trắng của khăn gấm, chảy xuống. Nhỏ giọt trên thảm lông đẹp đẽ, hóa thành một giọt, giọt nước mắt của người mẹ.

Bách Lý Hội đứng ở một bên, cũng là trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

"Gia Luật Thức." Nàng đi đến phía sau hắn: "Ta biết ngươi đang lo lắng điều gì, yên tâm đi, phía sau ta luôn có ngươi, cho dù chúng ta ở Liêu quốc, cũng sẽ không có người hại ta, huống hồ, mẫu phi ngươi đã tự mình tới cửa, như vậy, Liêu Vương hẳn là không có trách tội ngươi."

Gia Luật Thức xoay người, mang theo vài phần mệt mỏi: "Nhưng ngươi đã nói, ngươi sẽ không ở trên đất Đại Liêu ta."

"Vì việc này ư?" Bách Lý Hội gượng nhìn đôi mắt của hắn: "Ngươi vì ta đã vứt bỏ đến nước này, ta đương nhiên cũng có thể vì ngươi, vứt bỏ hết mọi thứ."

Nụ cười của nàng mang theo sáng lạn tinh khiết, giống như một loại tuyên thệ, thiêng liêng.

Gia Luật Thức kích động ôm nàng vào lồng ngực dày rộng, chí ít, bước đầu nàng đã vứt bỏ sự bài xích.

https://thuviensach.vn

Đôi tay Bách Lý Hội đặt lên lưng hắn, đầu cúi xuống, mê luyến, loại an tâm quen thuộc này.

Ngày hôm sau, Thái hậu cũng không tới nữa, Gia Luật Thức một lần nữa nắm giữ binh quyền, yêu cầu duy nhất, đó là, chuyển ra khỏi Vương phủ, đồng thời, không cho phép bất luận kẻ nào bước vào tòa viện này, bao gồm cả Thái hậu.

Chỉ là mong muốn, hai người, ở trên thảo nguyên mênh mông, bay lượn.

Hai tháng trôi qua, thân thể Bách Lý Hội đã khỏi hẳn, nhìn đến sức sống của đồng cỏ bên ngoài, đã sớm không nhịn được rồi.

"Gia Luật Thức, chúng ta ra ngoài cưỡi ngựa đi?" Nàng đẩy cửa thư phòng, tự nhiên đi vào.

Nam tử một tay vừa mới trải giấy mực, đầu vẫn không ngẩng lên: "Hội nhi, chờ một chút....."

Bách Lý Hội đến gần hắn, đoạt lại cây bút trong tay hắn: "Trước kia ngươi đã từng đáp ứng ta."

Gia Luật Thức cười một tay ôm eo nàng: "Một chung trà thôi, lập tức xong ngay rồi."

Nữ tử bĩu môi, đáy mắt lóe lên một chút tinh quang, thừa dịp hắn không chú ý, ở trên giấy Tuyên Thành vẽ loạn lên: "Đi đi, ta muốn cưỡi ngựa."

Mang theo vài phần cưng chiều, hắn cho phép nàng, làm càn như vậy.

Gia Luật Thức sủng nịch gật đầu, đứng lên, bước ra khỏi phòng.

Ngoài viện, vô số quang cảnh quanh co khúc khuỷu, nam tử cao quý tuấn lãng, dưới sống mũi cao thẳng, khóe miệng khẽ nhếch lên. Nữ tử, quần áo sa mỏng nhẹ nhàng, dáng người uyển chuyển, hai tay dùng sức lôi kéo một con ngựa.

"Gia Luật Thức, nó không chịu đi theo ta." Bách Lý Hội ảo não dậm chân, cả thân thể lui về phía sau, lộ ra khuôn mặt, đến mức đỏ bừng.

https://thuviensach.vn

Nam tử buông tuấn mã trong tay, vươn một tay đặt lên đầu ngựa, nhẹ nhàng vuốt ve.

Con ngựa vừa nôn nóng ban nãy, ôn hòa trong tay hắn, nhẹ nhàng cọ xát.

"Oa?" Bách Lý Hội không hiểu học bộ dạng của hắn, một tay dè dặt đặt lên, con ngựa quay đầu lại, trừng mắt liếc nhìn nàng, tiếp tục ngoan ngoãn cọ cọ trong bàn tay Gia Luật Thức.

"Gia Luật Thức, ta biết rồi, khẳng định nó là một con ngựa cái." Nàng tiến lên vài bước, dắt con tuấn mã của hắn: "ưỡi con ngựa này."

"Hội nhi." Gia Luật Thức tiến lên ôm nàng ngồi trên lưng ngựa, bản thân cũng cưỡi lên: "Nếu muốn học cưỡi ngựa, cũng không phải chuyện ngày một ngày hai, nhớ không."

Hắn đem nàng siết chặt vào trong ngực, giống như một loại bảo vật trân quý.

"Giá." Roi ngựa vung lên, nhanh như chớp, nhịp chân tự nhiên không hỗn độn giẫm lên tấm đệm xanh biếc, chen lẫn với hương cỏ nồng đậm, cùng với ánh mặt trời nhảy múa trên cao.

Nữ tử thoải mái cười ra tiếng, loại bỏ được sự tĩnh mịch khi xưa, cả khóe mắt, cũng đều lộ đầy ý cười.

Chạy một đường, Gia Luật Thức mới thu hồi bước chân của con ngựa, trở thành dạo bước thong thả.

Trên bầu trời thảo nguyên, hùng ưng mạnh mẽ chao liệng, tùy ý bay cao trên bầu trời.

Nam tử cầm lấy cung trên lưng ngựa, một tay chấp mũi tên vào, sưu một tiếng, băng qua bên tai Bách Lý Hội, mang theo lực tính mạnh áp đảo, thẳng tắp cắm vào lồng ngực Thương Ưng.

Giống như bị một loại ngăn trở, thân mình đình chỉ tiến về phía trước, "bộp" một tiếng, đập xuống mặt đất.

Bách Lý Hội nửa xoay người, cầm lấy cung trong tay hắn, kéo nửa ngày, vẫn không hề kéo ra được.

https://thuviensach.vn

Mang theo một chút chán nản, nàng đem cung đặt trên lưng ngựa, nghiên cứu chất liệu của nó: "Làm bằng cái gì? Thế nào lại kéo không ra?"

Gia Luật Thức buồn cười nhìn hành động của nàng, cũng không ngăn cản, thấy cả buổi vẫn không có kết quả, Bách Lý Hội mới xoay người: "Gia Luật Thức, ngươi cố ý sao? Tìm tới một con ngựa ta cưỡi không được, cả bộ cung này, ta cũng kéo không ra."

Đôi tay nam tử chụp lên đôi tay mềm mại của nàng, tay trái cầm cung, tay phải chấp mũi tên, theo đường bay của chim ưng, chậm rãi di chuyển.

Cằm Gia Luật Thức tự nhiên đặt trên đầu nàng, bàn tay mở rộng ra, Bách Lý Hội cảm giác được rõ ràng, lòng bàn tay mình, đã sớm chảy ra một tầng mồ hôi tinh mịn.

"Pằng" một tiếng, tên đã xuất ra, vững vàng bắn giống như lấy đồ trong túi.

Chạy mệt mỏi, hai người xuống ngựa, nằm xuống đất.

Lấy bầu trời làm nhà, mặt đất làm nền.

Bách Lý Hội nhắm mắt lại, cảm nhận ánh mặt trời mang theo vài phần hiền dịu chiếu vào người, Gia Luật Thức bên cạnh, hai tay đè lên nhau, gối đầu, hai mắt nhìn lên bầu trời.

Cuộc sống như vậy, sợ là chỉ trông mong đời đời kiếp kiếp.

Bách Lý Hội nằm nghiêng người, một tay chống đầu, nhìn một bên mặt của nam tử, quen thuộc như vậy, thế nhưng lại nghĩ đến Tập Ám.

Ở Nam Triều sau buổi trưa ấy, cũng là ở giữa một thảm cỏ xanh, cũng làm cùng nhau nằm, chỉ là, vật đổi sao dời.

Bách Lý Hội vội vàng thu người, nằm trở lại, mang theo vài tia chật vật, cho rằng có thể đơn giản quên đi, không ngờ, hình dáng đó, đã khắc sâu vào tâm hồn.

Gia Luật Thức cũng nhận ra sự khác thường của nàng, xoay người ôm nàng vào trước người mình, nhưng một câu cũng không nói.

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội nhắm mắt lại, suy nghĩ hồi lâu, khi đó ở giữa sân huấn luyện, nàng đã sớm thấy sự tàn bạo của Gia Luật Thức, ai lại nghĩ rằng, nam tử như vậy, nội tâm lại lộ ra nhu tình như thế.

An tâm đem trọn thân thể nhích lại gần, Bách Lý Hội xoay người đối diện hắn, một tay nhẹ nhàng đặt lên vạt áo trước của hắn, ánh mắt, rơi xuống túi hương trên eo hắn: "Ngươi vẫn còn mang theo?"

Nàng đem nó từ trên eo tháo xuống, nới lỏng chỗ miệng túi, sắc màu đỏ thẫm diễm lệ kia vẫn không mất đi phần rực rỡ, đưa tới trước mũi khẽ ngửi, nhàn nhạt, hương hoa mai.

Gia Luật Thức cúi người, hay tay chống hai bên, nụ hôn mang theo thương tiếc, dừng trước trán nàng.

Bách Lý Hội chỉ cảm thấy lồng ngực cứng lại, một tay nắm chặt túi hương, hai mắt hơi run run nhắm lại.

Môi ấm áp theo khuôn mặt đầy đặn của nữ tử, một đường từ chiếc mũi khéo léo đi xuống. Vững vàng dừng lại trên môi hồng, một tay nâng đầu nàng, đầu lưỡi nóng rực, mang theo dò xét, nhẹ nhàng vẽ trên môi nàng.

Hai tay Bách Lý Hội đặt lên ngực hắn, mở mắt ra.

Lông mi nồng đậm của hắn che khuất mi mắt, hôn chăm chú mà kiên trì.

Bách Lý Hội rút hai tay, chậm rãi quấn lên cổ hắn, nhìn mắt của hắn lần nữa rồi nhắm mắt lại, môi mọng khẽ mở.

Lưỡi cực nóng thừa dịp có khe hở mà tiến vào, mang theo sủng nịch quấn quít, hôn đến mê mẩn.

Không đành lòng đè nặng nàng, một tay kia của Gia Luật Thức xoa nhẹ bên hông nàng, nhẹ nhàng dùng sức, Bách Lý Hội liền áp sát trên người hắn, chung quanh, chỉ có âm thanh của con ngựa chơi đùa.

"Thật là hăng hái a." Một giọng nam đột ngột vang lên, Bách Lý Hội cả kinh vội mở mắt ra, nhìn về phía sau.

https://thuviensach.vn

Trên hãn huyết bảo mã cao lớn, một nam tử mặc Hồ phục màu trắng, mang theo mười phần khí phách vương giả, hài hước nhìn hai người trên mặt đất.

Gia Luật Thức nửa ngồi dậy, một tay đem đầu Bách Lý Hội, đặt trên bả vai mình: "Hoàng huynh, thế nào mà ngươi lại rãnh rỗi đến đây vậy?"

Con ngựa tiến lên vài bước, thanh âm của nam tử từ trên đỉnh đầu truyền đến: "Là dạng nữ nhân gì, có thể khiến cho Bắc Viện Vương Đại Liêu ta mất hồn, hôm nay xem ra, bất quá cũng chỉ như vậy."

Bên tai truyền đến tiếng cười nhợt nhạt của Gia Luật Thức: "Nữ nhân làm ấm giường của ngươi nhiều như vậy, một hai người tự nhiên là thấy chướng mắt rồi."

"Hừ, xoay đầu lại đi, bổn vương cũng muốn nhìn một cái, một nữ nhân, lại đáng giá để cắt nhượng mười hai châu cùng tám tòa thành?" Âm thanh của hắn mang theo vài phần tức giận không lộ rõ, ánh mắt thẳng tắp hướng về phía nàng.

Bách Lý Hội ngước mắt nhìn Gia Luật Thức, chậm rãi xoay người lại.

Mái tóc lộn xộn, lại tăng thêm vài phần quyến rũ, môi đỏ mọng xinh đẹp, làm tăng lên vẻ diễm lệ.

Hai tròng mắt, động lòng người, mang theo linh khí không thể nói hết, không hề sợ hãi nhìn chằm chằm nam tử trên ngGia Luật Thức nửa ngồi chống tay ra sau, hai chân tùy ý vắt chéo lên nhau chỗ mắt cá chân: "Mục đích ngươi tới, sẽ không phải chỉ là tới xem nữ nhân của ta chứ? Đại Vương?"

Đại Vương? Gia Luật Nguyễn?

Bách Lý Hội nheo mắt nhìn, thấy ánh mắt nam tử thủy chung vẫn nhìn chằm chằm mình, vội vàng hạ tầm mắt, quay trở về.

Ý cười dần dần nhiều hơn, Gia Luật Nguyễn cũng không xuống ngựa, ánh mắt chuyển về nơi xa xa: "Minh Vương gia Nam

https://thuviensach.vn

Triều bị bắt nhốt, xem ra, hắn vẫn còn tình nghĩa, không hề ra sức hạ sát."

Một tay Gia Luật Thức ôm eo nữ tử: "Minh Vương gia không bị giết, đối với Đại Liêu chúng ta, tự nhiên là một chuyện tốt."

"Đúng." Nam tử gật đầu đồng ý "Đừng đem quá nhiều tâm tư đặt trên người nữ nhân, hơn nữa, lại là nữ nhân của hắn."

Tiếng vó ngựa lần nữa lại vang lên, Bách Lý Hội ngẩng đầu, vừa thấy lông mày của Gia Luật Thức nhíu lại.

"Hắn là? Gia Luật Nguyễn?"

Hắn thu hồi tầm mắt, gật đầu, "Có mệt không?"

Bách Lý Hội đứng lên, đi tới con ngựa đang nhàn nhã dạo bước bên cạnh: "Không mệt."

Đem cung tên treo trên lưng ngựa gỡ xuống, Bách Lý Hội đi về chỗ ban nãy, ngồi xuống bên cạnh Gia Luật Thức: "Dạy ta bắn cung."

"Nghĩ gì mà lại học cái này?" Một tay ôm chầm lấy nàng, đặt trước người mình.

"Phòng thân a, vạn nhất ngày nào đó ngươi mang binh đi đánh giặc, ta phải làm sao?" Hai tay Bách Lý Hội đặt trên cung tên, kéo vài cái cũng không thể kéo ra được.

Gia Luật Thức cười tự tay cầm lấy: "Nữ nhân sức yếu, phải thế này, dùng kĩ thuật, kéo ra....."

Hai người tựa vào nhau, tóc mai chỗ tai cọ xát, tên rời cung, phá không mà đi.

Bách Lý Hội vui vẻ bỏ cung xuống, một tay chỉ về phía xa xa "Gia Luật Thức, chim ưng kia là ta bắn

Mang theo vài phần tranh công, nữ tử ngẩng đầu, đôi mắt cong thành hình bán nguyệt.

Gia Luật Thức cúi người, khẽ hôn xuống gò má nàng: "Là ngươi bắn xuống."

Bách Lý Hội vừa lòng gật đầu, tiếp tục đùa nghịch cung tên trên tay, thử vài cái, đã có thể từ từ kéo ra.

https://thuviensach.vn

Có thể là mệt mỏi, nam tử buông người, nằm ngửa trên đồng cỏ, bên cạnh, một mảnh cực kì yên tĩnh.

Thấy người phía sau thật lâu vẫn không có âm thanh gì, Bách Lý Hội dừng động tác, xoay người.

Một tay Gia Luật Thức gối dưới đầu, cùng với tiếng hít thở đều đặn, ngủ thiếp đi.

Nhẹ nhàng đem cung tên trên tay để sang một bên, Bách Lý Hội nghiêng người nằm bên cạnh hắn, bầu trời, áp xuống cực kì gần, chim phỉ thúy di chuyển khắp nơi, nhẹ nhàng bay vào trong mây.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 4

https://thuviensach.vn

Chương 6: Ôn Nhứ ép uống thuốc độc

Không nói hết sự vui sướng, ngẩng đầu lên, bầu trời thất sắc, bầu không khí in nhuộm thành ý thơ lục sắc, một vùng đất rộng lớn, chỉ có hai bóng người.

Bách Lý Hội nhìn nam tử bên cạnh, không thể quên, vậy thì đừng cho bản thân mệt mỏi.

Chỉ là, hài nhi trong bụng chết oan, cũng là tự mình hạ thủ.

Tập Ám, ngươi bảo ta làm sao quên ngươi? Yêu? Hận? Chỉ kém một chữ, cũng là khác biệt một trời một vực.

Hiện nay, ngươi ở Nam, ta ở Bắc, cách một sa mạc rộng lớn, cách trở tận chân trời.

Bách Lý Hội nhắm mắt lại, tựa đầu lên ngực Gia Luật thức, một tay ôm eo hắn.

Chỉ có nam tử này, sẽ không thương tổn mình.

Bách Lý Hội bị một hồi di động rất nhẹ làm cho giật mình, mở mắt ra, bầu trời có thể tối đen như vậy.

"Hội nhi, trở về thôi."; Gia Luật Thức ôm nàng đứng dậy, nhảy lên lưng ngựa.

Bách Lý Hội xoa xoa cánh tay bị ép tới tê dại, bầu trời sao vẫn chưa hiện rõ, ánh tà dương vây lấy vầng trăng non, theo lòng người sáng tỏ.

Cuộc sống ở đây, tựa hồ trôi qua đặc biệt nhanh, đình viện thanh tĩnh, thảo nguyên mênh mông, không phải là bản thân vẫn luôn mơ tưởng hay sao?

Ban ngày, cưỡi tuấn mã bay lượn, buổi tối, ngắm trăng sáng.

Từ lúc Gia Luật Nguyễn tới ngày ấy, Gia Luật Thức dường như bận bịu hơn, ban ngày, hầu như đứng ở tràng giáo huấn cả ngày.

https://thuviensach.vn

Khi Bách Lý Hội rỗi rãi, chỉ đứng ở bên trong nhà sàn, giữa ngực, dấu răng bị dấu ấn kia phủ kín, đã sớm biến mất hầu như không còn, cả sẹo cũng không lưu lại.

Tập Ám làm vua, quả nhiên như lời hoàng hậu đã nói, đó là thiên mệnh.

Cửa viện được mở ra, bóng dáng Thái hậu đẹp đẽ quý giá, cùng với Liễu Nhứ ở phía sau và vài nha hoàn, đi vào.

Bách Lý Hội cũng không muốn đối phó với bọn họ, liên tục, chuyện xảy đến với mình vô cùng nhiều.

Nhóm người đi thẳng lên nhà sàn, tiếng bước chân đều đặn, dẫm lên bậc thang gỗ, giống như tiếng gõ của trống trận.

Thái hậu dẫn đầu một bộ quần áo màu hồng sang trọng, nhìn thấy Bách Lý Hội, chỉ là lạnh lùng đưa mắt nhìn.

"To gan, nhìn thấy thái hậu còn không quỳ xuống....." Ôn Nhứ tiến lên một bước, một tay chỉ về phía nữ tử.

Xem ra là thừa dịp Gia Luật Thức không có ở nhà, mới tới cửa.

Bách Lý Hội vươn ra một tay, đem tay nữ tử đang chỉ về phía mình, đẩy qua một bên.

"Ta mặc dù ở đất Liêu, nhưng, chung quy ta vẫn là người Hán."

"Hừ, nói hay lắm." Thái hậu ngồi giữa những nữ tử vây xung quanh đoan trang đứng lên: "Bộ dáng hồ mị như vậy, sinh ra vốn là s mệnh mê hoặc"

Bách Lý Hội không vui khẽ nhếch miệng: "Mê hoặc? Sợ là mỗi người khác nhau đi."

"Một nữ tử người Hán như ngươi, làm sao xứng với vương của Đại Liêu ta, vẫn là chặt đứt ý niệm này đi." Thân mình thái hậu dừng lại, ngồi trên một băng ghế bên cạnh.

Khuôn mặt Ôn Nhứ trong nháy mắt, lộ ra một chút lúng túng. Đôi mắt Bách Lý Hội nhìn Thái hậu, nhìn không ra bất kì dao động nào: "Xứng hay không, là do Gia Luật Thức định đoạt."

"Lớn mật." Thái hậu giận dữ đứng lên: "Giáo dục vô lễ, hôm nay ta sẽ dạy dỗ ngươi, những người Hán ngu muội các ngươi, hẳn

https://thuviensach.vn

là cần phải biết thế nào thần phục dưới chân Đại Liêu ta."

"Hai nước vốn nên chung sống hòa bình, các ngươi vẫn luôn ôm ý niệm xa xỉ thôn tính đất nước ta, vậy thì chờ diệt được Nam Triều ta, mới khiến cho ta cam tâm tình nguyện, quỳ xuống." Bách Lý Hội không hề sợ hãi liếc nhìn mọi người, xem ra, dã tâm của Liêu quốc, vĩnh viễn không thể dập tắt được.

"Người tới, làm cho nàng ta quỳ xuống." Thái hậu không muốn nhiều lời, phân phó nha hoàn hai bên tiến lên động thủ.

"Dạ." Hai người đi đến bên cạnh Bách Lý Hội, một người một bên đè bả vai nàng: "Quỳ xuống."

"Dựa vào cái gì bảo ta phải quỳ?" Bách Lý Hội nâng cao cằm, thân hình đứng thẳng tắp.

Bách Lý Hội theo bản năng liếc mắt một cái, trong màu đỏ như lửa, lộ ra vài điểm sáng trong, thứ này, trước kia ở Bách Lý phủ đã thấy qua. Đại phu nhân trách phạt nha hoàn, là sử dụng chiêu này.

Bên trong, giấu tú hoa châm nhỏ ngắn, số lượng, xa xa thấy không chỉ nhiều như vậy.

"Quỳ xuống." Hai người dùng toàn lực ấn xuống, Bách Lý Hội liều mạng giãy giụa: "Buông ta ra."

Thấy giằng co thật lâu vẫn không xong, thái hậu không đủ kiên nhẫn phất phất tay: "Đè nàng xuống, rót thuốc."

Cái gì? Bách lý Hội ngẩng đầu, liền thấy một nha hoàn bưng một cái khay, bên trên, đặt một chén thuốc đen đậm, vài tia khói mờ ảo lay động.

"Nơi đây, không thể giữ lại ngươi, bắt đầu đi." Thái hậu tuyệt nhiên ra lệnh, đứng dậy đi tới chỗ lan can.

Hai nha hoàn gật đầu, đem Bách Lý Hội quay người ấn lên mặt bàn, một nha hoàn bưng chén thuốc tiến lên.

"Mẫu phi, để cho Như nhi tự mình động thủ đi." Ôn Như tiến lên một bước, tự động xin đi giết giặc.

Thái hậu xoay người nhìn nàng, gật đầu: "Tốt."

https://thuviensach.vn

Ôn Nhứ tiếp nhận chén thuốc trong tay nha hoàn, bưng cẩn thận, chỉ lo rơi rớt một giọt, không thể đưa người vào chỗ chết.

"Thuốc này, vào miệng, sợ là Hàn Hữu Thiên cũng không cứu được ngươi." Nữ tử cười tới gần Bách Lý Hội: "Hai ngươi đè xuống, thuốc này, cực kì quý báu đó."

"Không....." Bách Lý Hội dùng sức lắc đầu, hàm răng cắn thật chặt.

Ôn Nhứ đi đến trước người nàng, một tay cầm chặt cằm nàng, cầm chén thuốc tới gần.

"Không....." Nửa tiếng nuốt lại trong cổ, thuốc bị rót vào mang theo một phần đắng chát nhàn nhạt, lưu lại ở đầu lưỡi, không thể nuốt xuống.

Ôn Nhứ thấy thế, một tay nâng cằm nàng, nhấc lên trên, Bách Lý Hội rõ ràng nghe thấy, âm thanh thuốc bị rót xuống, cho đến khi cả chén được rót vào bụng.

"Bốp" một tiếng, nữ tử đem chén ném trên mặt đất, vỡ thành từng mảnh, báo hiệu, sinh mệnh đang trôi qua từng chút.

Trên quần áo trắng dính vào nước thuốc đen đặc, Bách Lý Hội nằm ngửa trên mặt bàn, hai mắt nhìn lên bầu trời.

Ở đâu, cũng đều như nhau, sống chết không phải do mình.

Thái hậu hài lòng liếc nhìn nữ tử lần cuối cùng: "Đi thôi, hiện tại, cho dù Thức nhi có trở về, cũng không có tác dụng gì."

"Dạ." Mấy người đi theo phía sau, Ôn Nhứ lấy khăn gấm lau khô vệt nước trên tay, đi ra khỏi nhà sàn.

Bách Lý Hội cử động thân thể, một ồn vào cổ họng, liều mạng nôn ra một trận, không dễ dàng để sống lại, nàng không muốn chết.

Trên mặt đất một mảnh lộn xộn, nữ tử chật vật đến cực điểm đấm vào lồng ngực, sắc mặt ngày càng tái nhợt dọa người.

Một trận tiếng bước chân quen thuộc truyền đến, Bách Lý Hội ngẩng đầu, liền nhìn thấy Gia Luật Thức lo lắng vọt lên.

"Hội nhi, ngươi làm sao vậy?"

https://thuviensach.vn

"Gia Luật Thức." Bách Lý Hội ngẩng đầu, hai tay tiếp tục đấm: "Ta sắp chết rồi."

Hắn liếc nhìn bốn phía, ánh mắt dừng lại trên những mảnh vụn lả tả: "Nàng cho ngươi uống cái gì?"

"Thuốc độc, hiện tại, cả Hàn Hữu Thiên cũng không cứu được ta....."

Gia Luật Thức ôm lấy nàng, để lưng nàng nằm trên lan can: "Yên tâm, ta sẽ không để cho ngươi có chuyện gì."

Hắn thật không ngờ, Thái hậu ngoài sáng đáp ứng, trong tối, cư nhiên lại thừa dịp mình đi vắng, hạ độc thủ như thế.

"Hàn Hữu Thiên." Gia Luật Thức thối lui thân mình, gọi nam tử ở bên cạnh.

Hàn Hữu Thiên tiến lên vài bước, ngược lại không hề hoảng loạn, một tay đặt lên mạch đập của nàng, thoáng cái liền đoán ra.

"Là lưỡi động vật hòa cùng độc dược Mạn Đà La, sau một lúc lâu, sẽ làm cho người đó toàn thân đau đớn mà chết, mà ý thức trước khi chết, đều sẽ duy trì tỉnh táo." Hàn Hữu Thiên lùi ra, đứng lên, tựa vào một bên.

Hai tay Bách Lý Hội siết chặt thân thể, một trận đau nhức, kéo tới toàn thân.

"Cái gì?" Gia Luật Thức chấn kinh ôm nàng vào lòng: "Vậy ngươi còn ngốc lăng ra đó làm gì, mau giải độc."

"Không có thuốc giải." Hàn Hữu Thiên lắc lắc đầu, trên má nữ tử, đã lộ ra đầy mồ hôi vì đau đớn mà ngưng tụ lại.

"Không, Hội nhi." Gia Luật Thức chỉ có thể càng thêm ôm chặt nàng, cũng là bó tay.

Hàn Hữu Thiên sờ sờ cái mũi, sợ là nếu không nói, phải vứt cái mạng nhỏ này rồi: "Bất quá....."

"Bất quá cái gì?" Nam tử ngẩng đầu, trong mắt tóm lấy một tia hy vọng: "Nói mau."

"Ách, chính là lần trước, khi giải độc cho nàng, bởi vì độc tính quá sâu, chỉ đành phải lấy độc trị độc, cho nên, hiện tại thân thể

https://thuviensach.vn

nàng, là bách độc bất xâm." Hàn Hữu Thiên nói xong, thân mình lùi về phía sau một bước.

"Hàn Hữu Thiên....." Gia Luật Thức hung hăng trợn mắt nhìn hắn, quay đầu lại đem tóc nàng vén ra sau đầu: "Hội nhi, không sao rồi."

"Nếu đã bách độc bất xâm, làm sao còn có thể đau đớn như vậy?" Lo lắng nhìn nữ tử trong lòng, so với đau nhức trên người hắn, còn đau đớn hơn.

"Độc tiêu tan trong người, đau đớn là khó tránh khỏi, một lúc sau liền không có gì đáng ngại."

Gia Luật Thức yên lòng gật đầu, một tay đem tay mềm mại của Bách Lý Hội bao vào lòng bàn tay.

Hóa ra, thân thể mình lại không sợ độc, trách không được, lần trước Liễu Như hạ độc, vẫn không lấy được mạng nàng.

Bách Lý Hội an tâm nằm trước ngực hắn, một tay nắm chặt vạt áo trước của hắn, vì dùng sức mà đầu ngón tay trở nên trắng bệch. Đau giống như mất cả linh hồn.

Hàn Hữu Thiên thấy mình không tiện lưu lại, chạy ra ngoài hai bước, liền quay trở về: "Cái kia, vương, sau khi trúng độc này, trong vòng một tháng, không được làm chuyện phòng the."

Ách, tuy là rất đau, nhưng Bách Lý Hội hoàn toàn nghe được rõ ràng, khiến cho cả khuôn mặt chôn vào ngực hắn.

Mấy tháng này, Gia Luật Thức luôn để cho nàng có thời gian thích ứng, cũng chấp nhận đợi, cho đến bây giờ, hai người còn chưa có quan hệ xác thịt.

Trên đỉnh đầu, truyền đến tiếng thét to không thể ức chế của nam tử: "Cút ra ngoài."

"Dạ." Hàn Hữu Thiên tiêu sái đi ra ngoài, trong giọng nói, lại mang theo mỉm cười.

Ngoại trừ xấu hổ, vẫn là xấu hổ.

"Hội nhi....." Âm thanh của hắn, mang theo vài phần mê hoặc, cùng với nụ hôn dày đặc, rơi trên tóc nàng.

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội khẽ ừ một tiếng, xem như đáp lời.

"Những ngày kế tiếp, ngươi đi cùng ta, ta cam đoan, sẽ không để cho ngươi phải chịu bất cứ thương tổn nào nữa." Gia Luật Thức cầm tay nàng, đặt vào giữa ngực mình.

Những lời này, một nam tử khác cũng từng nói qua.

Bách Lý Hội không nói gì, chỉ là nhẹ nhàng, gật đầu.

Một tay Gia Luật Thức đặt trên lưng nàng, nhẹ nhàng vỗ, thỉnh thoảng nói vài câu, để giảm bớt nguyên nhân khắc chế độc tính, mà mang lại đau đớn.

Qua một hồi lâu, mồ hôi trên trán Bách Lý Hội không chảy ra nữa, toàn thân giống như trống rỗng, không còn một chút khí lực nào.

"Gia Luật Thức." Nàng nhẹ giọng gọi: "Ta không đau nữa."

"Thật sự?" Gia Luật Thức nâng khuôn mặt nàng lên, thấy hai bên đã khôi phục một chút ửng đỏ, lúc này mới yên tâm đem mồ trên trên trán, trên cổ nàng, lau đi.

"Ta về sau sẽ không cần ngân châm nữa, có thể tùy tiện ăn mà không cần sợ." Bách Lý Hội ngẩng đầu, không biết là nên vui hay buồn.

Nam tử đau lòng đè nàng trong ngực mình: "Người tới."

"Dạ." Hai nha hoàn tiến lên, cung kính đứng một bên.

"Hội nhi, sau này các nàng chính là người của ngươi, các nàng là nữ thị vệ của bổn vương, bản lĩnh so với nam nhân một điểm cũng không thua kém." Gia Luật Thức ngẩng đầu, liếc nhìn hai người: "Về sau, các ngươi là thiếp thân bảo vệ, chỗ này, ngoài người trong viện, ai cũng không cho tiến vào, bao gồm cả Thái hậu và Vương phi. Nếu như các nàng khăng khăng muốn xông vào, các ngươi biết phải làm sao chứ?"

"Nô tỳ sau này chỉ nghe lời cô nương." Hai người đồng thanh trả lời, cả âm thanh cũng lộ ra vài phần tương t

Bách Lý Hội nhìn hai người, trách không được tâm ý tương thông, ngay cả diện mạo cũng giống nhau như thế.

https://thuviensach.vn

"Ừ." Gia Luật Thức vừa lòng gật đầu: "Về sau nếu ta không rãnh, các nàng cũng có thể dạy ngươi cưỡi ngựa, bắn cung."

Nàng cười nhìn hai người: "Các ngươi sẽ không phải là cả tên đều cũng giống nhau chứ?"

"Ta là tỷ tỷ, Tinh Không." Nữ tử bên trái bước tới trước một bước.

"Ta là muội muội, Tinh Lam."

"Tinh Không, Tinh Lam." Bách Lý Hội đã khôi phục thần thái trước kia, quay đầu lại nhìn vào mắt Gia Luật Thức, nam tử này, hết thảy đều vì nàng mà an bài ổn thỏa.

Có chuyện hôm nay, Gia Luật Thức không còn dám xem thường, hai nha hoàn cũng là đi theo bên người Bách Lý Hội không rời.

Nữ tử trên thảo nguyên, quả nhiên là mang theo vài phần hào sảng của nam nhi.

Lại là con ngựa ngang bướng, đến tay hai tỷ muội này, đều bị thuần phục.

Bách Lý Hội kiên trì muốn cưỡi ngựa, nàng yêu thích cảm giác này, một người, thuận gió mà phóng đi.

Bướm bay tán loạn cùng với hương cỏ, hoa nồng đậm, vương vấn trong lòng.

Nữ tử ngồi trên con ngựa trắng, cầm cung, kéo mũi tên, thoải mái nhắm thẳng tới con mồi.

Chân lướt như bay, Bách Lý Hội một đường cưỡi ngựa lên phía trước, sau lưng, Tinh Không cùng Tinh Lam đi theo.

"Chủ tử." Hai người phía sau vội vàng hô lên: "Phía trước không đi được."

Cái gì đi không được, không phải là thảo nguyên sao.

Bách Lý Hội ghìm chặt cương ngựa, nhìn ra xa xa, giống như là một đóa mây trắng, bồng bềnh.

Càng đi về phía Bắc, càng hoang vu, dần dần, đồng cỏ dưới chân biến mất, chỗ đằng trước, một loạt hàng rào đứng thẳng cao

https://thuviensach.vn

lớn lập ra. Xa xa tập hợp lều trại, c vài phần quen thuộc.

Này, không phải là tràng huấn luyện của quân Liêu sao?

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 4

https://thuviensach.vn

Chương 7: Hổ phù

Bách Lý Hội ghìm chặt dây cương, lưới sắt phủ đầy xương gai, từng dãy từng dãy đem người ngăn cách ở phía trong.

Một bên , vừa là người ở giữa địa ngục , vừa như ở thiên đường an tĩnh.

Ở trong tràng huấn luyện rất yên tĩnh , có lẽ đều đi ra ngoài tập luyện cả rồi.

Bách Lý Hội nâng lỗ tai thính của mình lên , chợt nghe rõ ràng một trận tiếng bước chân lảo đảo, một nữ tử quần áo tả tơi từ trong lều trại chạy ra.

Phía sau, đi ra tiếp theo là một nam tử trẻ tuổi cũng nhếch nhác giống như vậy.

Hai người chạy cực kì cẩn thận , nhẹ nhàng , nữ tử chạy ở phía trước , còn nam tử ở phía sau vừa nhìn quanh , vừa di chuyển bước chân . Theo hướng của Bách Lý Hội , từng chút từng chút đến gần.

Là, hai người Hán

Điều may mắn chính là không hề bị Liêu binh phát hiện , đôi nam nữ nhìn có vẻ xấp xỉ tuổi nhau , đều bất quá là mười lăm mười sáu tuổi.

Càng đi đến gần, vẻ mặt hai người càng thêm mừng rỡ.

" Đứng lại…….". Từ phía sau lưng họ đột ngột truyền đến một âm thanh ngăn lại , hai người lập tức quay đầu lại , người nói câu đó chính là một gã Liêu binh.

" Mau lên." Nam tử đầu tiên là phản ứng kịp, nắm lấy tay nữ tử bỏ chạy về phía trước.

" Mẹ nó , còn dám chạy trốn ? " Sau lưng họ , tên Liêu binh quơ vũ khí sắc bén trên tay , bắt đầu đuổi theo họ.

https://thuviensach.vn

Hai người chạy đến trước mặt Bách Lý Hội , khi nhìn thấy nàng , cà hai đều sợ hết hồn.

“ Van cầu cô nương , cứu chúng ta đi ra ngoài đi ” , nữ tử đứng cách hàng rào một khoảng , nắm lấy tay của Bách Lý Hội van xin

“ Ta……” , không phải nàng không muốn cứu , mà là nàng cũng không biết nên cứu họ ra như thế nào.

“ Mau lên , không còn kịp nữa rồi , mau leo lên……” Chàng trai thúc giục nữ tử leo lên hàng rào , đôi tay hắn dùng sức nâng eo nàng lên.

“A……” , do chưa chuẩn bị kịp , cô gái bị hàng rào đâm ngược lại khiến cho chân bị thương , đau đớn tận tim phổi.

“ Mau lên , nếu không trốn thoát được , chúng ta chỉ có một con đường chết” , nam tử nhìn tên Liêu binh đã đuổi theo đến nơi , tuy chỉ có một người , nhưng hắn cũng không đối phó được .

“ Đúng vậy , bò lên nhanh một chút , chỉ cần nhịn một chút liền có thể trôi qua, nhìn kìa.” , Bách Lý Hội chỉ hướng thảo nguyên ở sau lưng, bước ra khỏi con đường trũng này , ngươi mới có thể sống tốt được.

Trong mắt nữ tử loé lên một tia dứt khoát , đôi tay đặt lên lên hàng rào sắt , bất chấp trên tay bị đâm máu tươi chảy đầm đìa , thân thể nàng lại được nam tử nâng lên.

Thật sự rất vất vả , hai chân vừa đạp lên trên đỉnh hàng rào , hai người lại nghe phía sau truyền đến tiếng ngã xuống đất nặng nề, vũ khí sắc bén trên tay tên Liêu binh đã đâm sâu vào lưng của chàng trai , xuyên qua từ đầu đến cuối.

“Ca…..” , nữ tử tuyệt vọng gào lên , cuối cùng chỉ nghe chàng trai nói một câu , “ Đi mau lên……..,trở về……..Đi đi, hảo hảo, chăm sóc nương thật tốt……” .

Một sinh mệnh còn sống, không chịu nổi một kích như vậy.

“ Mau xuống đây” Bách Lý Hội lo lắng nhìn nữ tử , nếu không xuống nhanh thì sẽ không kịp.

https://thuviensach.vn

Tên Liêu binh đem vũ khí sắc bén từ trong cơ thể nam tử rút ra , từng bước một đến gần hàng rào.

" Nhanh xuống đây , mau lên……." , Bách Lý Hội giang hai cánh tay , muốn bắt được thân thể nữ tử nhảy xuống.

Có thể là bị hù doạ đến lờ mờ đầu óc , nữ tử chỉ ở yên một chỗ , không ngừng khóc nức nở.

Mắt thấy tên ngắm vũ khí sắc bén vào nữ tử , Bách Lý Hội liền quay đầu lại , liếc mắt thấy cung tên trên lưng ngựa.

Xoay người lại leo lên ngựa , nàng nhanh tay lấy cung, đáp tên, từ trên cao nhắm ngay tên Liêu binh.

Tên đã trên dây, không thể không bắn.

Đỉnh lông vũ nhẹ nhàng cọ qua tay của nàng , sưu 1 tiếng , liền thẳng tắp đâm vào tim của tên Liêu binh.

Theo âm thanh ngã xuống đất của tên Liêu binh, nữ tử mới phản ứng được , thân thể cô run rẩy lướt qua hàng rào.

" Đứng lại……" , một đám người đuổi theo ở phía sau , Bách Lý Hội tiếp được nàng , sững sờ nhìn quân Liêu đang áp tới gần.

" Vương đến…" , đám người tự động tản ra, một thân màu đen trên chiến mã , Gia Luật Thức toàn thân mặc Hồ phục khéo léo, khí phách toàn vẹn, khiến cho người ta không dám đến gần.

Trên vai là một con Thương Ưng hung tráng khỏe khoắn, hai tròng mắt màu hổ phách âm u lạnh lẽo giống như nháy mắt có thể khiến người ta bỏ mạng.

" Cứu ta…. ." , vừa nhìn thấy Gia Luật Thức, toàn thân nữ tử không cầm được run lên , " Hắn, hắn giết người không chớp mắt……." .

" Hội nhi" Nam tử cưỡi ở trên lưng ngựa, tiến lên vài bước.

" Bắt lấy họ….." , một chiến mã xông lên , là Hắc Kiểm tướng quân nói.

" Đi" , Bách Lý Hội dắt tay nữ tử , để cho nàng ngồi trước mình , " Giá…"

https://thuviensach.vn

" Hội nhi……." , Nam tử phía sau "bốp" một tiếng vung lên roi da trong tay , chiến mã màu đen, hai chân vươn ra, nhảy lên trên không, vượt qua hàng rao cao bằng mấy người.

" Hắn đuổi theo, làm sao bây giờ ?" Nữ tử ngồi ở trước không nhịn được nhìn về phía sau , lo sợ bị bắt trở về.

" Chủ tử" , Tinh Không và Tinh Lam đã vượt lên phía trước , lướt qua nhau , vội ghìm chặt cương ngựa đuổi theo.

Tiếng vó ngựa ầm ầm cùng bụi đất nhỏ bé tung bay, đảo mắt hắn liền đuổi kịp con ngựa phía trước , đưa ra một tay ghìm chặt cương ngựa của nữ tử.

" Hu….." , hai con ngựa đồng thời ngừng lại , Gia Luật Thức buông dây cương ra , dừng lại ở trước mặt hai người.

Gương mặt của Bách Lý Hội do hành động bỏ trốn lúc nãy mà đỏ ửng lên , hai mắt nàng rũ xuống thật thấp , giống như trẻ con làm sai việc gì đó.

" Hội nhi, ngươi chạy cái gì? " đôi mắt Gia Luật Thức lạnh lùng liếc nhìn người ở đằng trước , trên mặt dơ bẩn không thể tả , đã sớm không phân biệt rõ dung mạo.

" Ta" Bách Lý Hội ngẩng đầu lên , " Bọn họ giết người lung tung , thực quá tàn nhẫn".

" Tàn nhẫn? Ngươi thực không bỏ qua việc này được sao? Bọn họ là nô lệ , dĩ nhiên khi trốn không thoát sẽ có số mạng như vậy, cùng ta trở về?".

" Không" , Bách Lý Hội liều chết bảo vệ nữ tử ở trước nàng, "Khi đao của các người, đâm vào thân thể người Hán bọn ta, ta thực sự không thể coi như không thấy, sinh mạng , ở đâu cũng đều ngang hàng nhau , tại sao ở chỗ này lại có thể hèn mọn như vậy?"

Gia Luật Thức hơi giận nhìn chằm chằm nữ tử ở phía trước, biểu cảm trên mặt, bí mật mang theo vài tia mất mác.

Thì ra là không có hoàn mỹ như mình nghĩ , chặn giữa hai người, vẫn còn nhiều lắm.

https://thuviensach.vn

Cứ tưởng rằng , tất cả có thể làm lại từ đầu , ai ngờ , nàng vẫn là không làm được.

Thân thể Gia Luật Thức khẽ tránh ra , sau đó cùng với Bách Lý Hội đi song song nhau, " Ngươi phải đi sao?"

Nữ tử nghiêng người sang , ngó hắn một cái, "Ta , ta muốn rời đi".

Thay vì tiếp tục ở lại, không thể cho hắn một tình yêu trọn vẹn , vả lại luôn bởi vì thân phận của mình mà lúc nào cũng liên luỵ đến người khác , còn không bằng, tìm một nơi yên tĩnh , chỉ có bản thân mình.

Gia Luật Thức không nói một câu , chỉ nặng nề gật đầu một cái , trong đôi mắt lộ ra vẻ đau thương, Bách Lý Hội như thế nào lại không chú ý?

Nàng nhẹ nhàng vung dây cương trong tay , Bạch Mã giật mình, đi tới phía trước

Lại một lần, lướt qua nhau.

Cổ tay bị chế trụ lại , Gia Luật Thức từ trong lòng lấy ra một vật , bỏ vào tay Bách Lý Hội , bên ngoài được bao lấy một tầng lông cừu tinh xảo đẹp đẽ, "Mang theo nó , sau trở lại Nam Triều , không chỉ có thể bảo vệ tính mạng của nàng, mà còn có thể giúp nàng qua được con đường nhấp nhô phía trước".

Bách Lý Hội cầm nó ở trên tay , chỉ cảm thấy nặng trĩu, đè ép trong tim.

Vừa muốn mở ra , Gia Luật Thức liền chặn lại , nói " Chờ ta đi rồi, ngươi xem cũng không muộn".

Không biết, lần này buông tay, có còn cơ hội hay không.

Quấn ở trên cổ tay nàng , nới lỏng vài cái, mới thu hồi.

Gia Luật Thức quay mặt nhìn nàng, khi giao nhau, Bách Lý Hội cảm thấy bên tai nóng lên , bóng dáng hắn, đã không hề để tâm nữa.

Cho đến khi trên thảo nguyên khôi phục vẻ yên tĩnh , nàng mới nhìn chăm chú vào túi gấm trong tay mình , kéo dây trên miệng túi ra , lộ ra đầu tiên là một tua cờ tinh xảo.

https://thuviensach.vn

Đợi lấy ra toàn bộ , Bách Lý Hội cũng kiềm chế không nổi nữa, khiến cho lệ trong mắt, tùy ý mà rơi.

Vật trong tay, ánh vàng rực rỡ, nặng trịch.

Gia Luật Thức , ngươi biết Nam Triều đổi chủ , nhất định sẽ rối ren , ngươi biết một khi ta trở về , chỉ có thể dựa vào cái này, mới có chỗ dựa vào.

Ngươi bảo ta, làm sao chịu nổi.

Bách Lý Hội nhìn lên bầu trời , bầu trời, xanh xanh biếc, chiếu rọi lên người không thể mở mắt được.

Gia Luật Thức , ngươi đem ta đến đỉnh quyền lợi , lại đem chính mình lâm vào cảnh vạn kiếp bất phục (tức là muôn đời muôn kiếp không quay trở lại được)

Trên lệnh bài lấp lánh kim sắc sang rỡ, có biểu tượng Khiến Đan, rõ rang có khắc, này, là đại biểu quyền lợi , Hổ Phù.

Hiện tại cố kị lớn nhất của Nam Triều, đơn giản chính là người Liêu đánh bất ngờ , mà hôm nayGia Luật Thức lại đem cái này cho mình.

Bách Lý Hội cẩn thận cất nó vào trong người , đôi tay kéo cương ngựa , thân mình quay lại.

“Chúng ta, không phải đi về phía trước sao?” Nữ tử sợ hãi mở miệng , đôi tay níu chặt vạt áo trước.

“Yên tâm , ta nhất định đưa ngươi về Nam Triều,” Bách Lý Hội nhìn nữ tử một cái, sau đó đuổi theo phương hướng của Gia Luật Thức.

Nếu như, có một người như vậy, tất cả chỉ vì ngươi. Như vậy, ngươi còn không bỏ được cái gì?

Xa xa , liền thấy ngựa của Gia Luật Thức dừng ở một bên , chỉ là trên lưng ngựa, không có một bong người.

Bách Lý Hội xuống ngựa ở cách đó không xa , thì ra hắn đang nằm ở trên đồng cỏ , hai mắt nhắm nghiền , bên cạnh là Tinh Không và Tinh Lam.

https://thuviensach.vn

Tinh Lam phát hiện ra Bách Lý Hội , vừa muốn gọi ra miệng , Bách Lý Hội liền hướng hai người vẫy vẫy tay.

Hai người thức thời tiến lên, đi về chỗ khác.

Bách Lý Hội nhẹ nhàng đến gần, nhắm mắt theo đuôi, ở trước người hắn đứng lại.

"Các ngươi đi xuống trước đi" , Gia Luật Thức vẫn nhắm mắt như cũ , giọng nói tràn đầy mệt mỏi , cứ tưởng là hai nha hoàn kia.

Bách Lý Hội im lặng, ngồi xổm xuống bên cạnh hắn , thấy hắn thật lâu vẫn không mở mắt, nàng dứt khoát ngồi xuống đất , một tay chống cằm tỉ mỉ ngắm nghía.

Đường nét của hắn rất sâu, bộ dáng cực kì đẹp mắt, Bách Lý Hội lấy ra Hổ Phù, nhẹ nhàng nhét vào vạt áo trước của hắn.

Một tay cảnh giác chụp lên tay nàng, rơi vào trong mắt Bách Lý Hội, là hai ánh mắt cực kì thâm thúy.

Gia Luật Thức giống như không tin được , một tay chống nửa người trên , một tay kia vẫn nắm chặt tay của nàng không buông.

Bách Lý Hội gật đầu cười, một tay kia không bị cầm giữ, đặt lên vai hắn, liền đem thân mình thấp bé nhích lại gần.

"Gia Luật Thức , sau này ta sẽ sống ở thảo nguyên , sẽ không đi nữa, cũng không đi tràng giáo huấn nữa." chi bằng không thấy nữa.

Một tay hắn đặt ở sau đầu nàng , dùng sức ép lên người mình , trên tay buông lỏng ra , nằm thẳng xuống.

Hai người ôm nhau , mang theo bao nhiêu quý trọng , tựa vào một chỗ.

"Gia Luật Thức" , an tĩnh một hồi , Bách Lý Hội lại nâng đầu lên , lấy khuỷu tay chống cả thân thể lên.

"Thế nào" , hắn hơi mở mắt , một tay ngắm nghía tóc rơi tán loạn trước ngực nàng.

"Nữ nô lệ đó , ngươi có thể thả nàng hay không?" , Bách Lý Hội nhìn về nơi xa , nữ tử đang sợ hãi núp một bên , mở mắt kinh hoàng nhìn hai người.

"Có thể".

https://thuviensach.vn

“Thật không?” Bách Lý Hội vui vẻ muốn đứng lên , nhưng vùng eo nàng lại bị kéo trở về.

“Ta có lợi gì?”, khuôn mặt tuấn lãng của hắn mang theo vài phần đùa giỡn , mấy phần nghiêm túc.

“Cái gì?” , nàng giả bộ , mặt cũng không hẹn mà đỏ lên.

Gia Luật Thức đột nhiên tiến lên trước , môi cùng môi nàng gần như kề nhau.

Bách Lý Hội rũ hai mắt xuống , tiếng hắn thở hổn hển, mang theo độ nóng như muốn thiêu đốt người khác, xung quanh, bùng cháy lên.

Nhắm mắt lại , nhẹ nâng cằm lên , nụ hôn của nàng, nhẹ nhàng rơi trên môi hắn.

Khi muốn thu hồi, dĩ nhiên là không thể.

Một tay cố định ở sau đầu , ở giữa răng lưu lại hương thơm mát, nụ hôn của Gia Luật Thức, tràn đầy. Cạy hàm răng, mang theo vị ngọt mềm mại tinh tế , đầu lưỡi đồng thời quấn lấy.

Bách Lý Hội đưa tay lên phía sau lưng hắn , tiếp nhận sự nồng nhiệt của hắn.

Không khí đã qua lâu , nụ hôn ướt át lại một đường dời xuống dưới, quanh quẩn mãi ở cần cổ tỉ mỉ của nàng, mở ra đoá hoa màu hồng nhạt.

Đôi tay nhỏ hơi dùng sức , Bách Lý Hội bị đè dưới, nằm ngửa ra giữa thảm màu xanh biếc.

Lửa nóng cứ theo đó mà đi xuống theo xương quai xanh , chui vào vạt áo trước của nàng.

“Gia Luật Thức” , giọng nàng mang theo vài phần thở gấp , Bách Lý Hội đưa tay chống đỡ trước ngực hắn , không để cho hắn tiếp tục.

“Thế nào?” , hắn khó chịu ngẩng đầu lên , vẻ mặt tràn ngập dục vọng.

Nàng đứng thẳng người dậy , cà người chui vào trong ngực hắn , xấu hổ chỉ chỉ sau lưng.

https://thuviensach.vn

Gia Luật Thức xoay người lại liền hiểu ý nàng , cười cười gọi hai người đứng trước mặt mình.

“Vương……” , Tinh Không và Tinh Lam ngoan ngoãn đi lên phía trước , ở một bên đợi lệnh.

“Đưa nữ tử kia đưa tới biên giới , cho nàng một ít lộ phi , còn nữa , sau khi trở lại không cần đến đây nữa , trực tiếp về phủ”.

“Dạ” , hai người lĩnh mệnh , cưỡi ngựa mang theo nữ tử đi về phía nam.

Bách Lý Hội lúc này mới ngẩng đầu lên , Gia Luật Thức nhanh kéo tay của cô ra , cúi xuống một lần nữa.

“Gia Luật Thức” , Bách Lý Hội không an phận đẩy hắn ra một cái , “ Nơi này có người đến…..”

“Yên tâm , sẽ không có ai khác đến” , hắn không hề cho nàng cơ hội nói nữa , nhẹ nhàng liếm láp xương quai xanh nhạy cảm của nàng.

“Ư…..” , nàng lơ đãng rên rỉ , Bách Lý Hội vội che miệng , nhìn về bên cạnh.

Gia Luật Thức cũng không ngẩng đầu lên nhưng khoé miệng lại nở nụ cười.

Một tay đặt ở hông của nàng , chỉ cảm thấy buông lỏng , lưng quần liền dễ cởi ra , vạt áo trước mở rộng ra hai bên , lộ ra cái yếm màu trắng tinh của cô gái.

Bách Lý Hội ngước mắt , thấy Gia Luật vẫn còn đang nhìn trước ngực mình chằm chằm , vội vàng lấy hai tay che mắt hai mắt của hắn , “ Không nên nhìn……”.

“Được , ta không nhìn” , hắn cúi đầu , trong lúc vui vẻ mang theo vài tia không đàng

Nụ hôn cực nóng lần thứ hai xuống , một tay khéo léo phủ lên thân hình đẫy đà của nàng , một tay đi tới phía sau bắt đầu cởi dây sau của nàng.

“Khụ khụ….” , nàng bất ngờ ho lên , nửa người trên khẽ cong lên.

https://thuviensach.vn

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 4

https://thuviensach.vn

Chương 8: Cô đĩnh

Gia Luật Thức cười nhạo nói: "Hội nhi, đừng khẩn trương."

Thân mình quả nhiên thoải mái hơn một chút, ngay khi tay hắn sắp cởi xuống dây lưng, thân mình nàng lại lần nữa cong lên: "Khụ khụ....."

Một ít chất lỏng ấm áp bắn trên mặt hắn, hai tay che trên mắt, trong giây phút này, cũng vô lực buông thỏng xuống.

Bách Lý Hội đau đớn ho lên, thân thể theo đó cong lên, không ngừng phun ra máu tươi, trên cái yếm màu trắng, nở đầy những đóa hoa đỏ thẫm, xinh đẹp lụi tàn.

"Hội nhi....." Gia Luật Thức vội vàng ôm lấy nàng, đem quần áo mặc lại cho nàng.

"Ta không sao, chỉ là cổ họng có hơi ngứa." Bách Lý Hội nằm trong ngực hắn, khóe môi, dính đầy vết máu.

"Đi, ta mang ngươi đi tìm Hàn Hữu Thiên." Nam tử vội vàng ôm nàng lên, bước về phía tuấn mã bên cạnh.

Hàn Hữu Thiên ở trong phòng nghiên cứu sách thuốc, cánh cửa liền bị một tiếng "phịch" phá vỡ.

Gia Luật Thức ôm nàng vội vàng xông vào, vết máu trên khóe miệng Bách Lý Hội đã khô cạn, người cũng không thở hổn hển như trước kia nữa.

Đặt nàng xuống giường bên cạnh, Hàn Hữu Thiên bước lên phía trước, một tay ấn lên cổ tay nàng.

Qua một hồi lâu, mới đứng dậy, sắc mặt ảm đạm.

Lòng Gia Luật Thức trầm xuống, xoay người: "Đi ra bên ngoài."

." Bách Lý Hội ngồi dậy ngăn cản: "Gia Luật Thức, chuyện gì cũng đều không được giấu diếm ta."

Cuối cùng nam tử dừng bước, cân nhắc một lát sau gật đầu.

https://thuviensach.vn

"Nói đi." Gia Luật Thức đi đến bên cạnh nàng, ngồi xuống trước giường.

"Đây là một loại bệnh khó chữa có tên là cô đĩnh, người mắc bệnh, triệu chứng ban đầu là ho ra máu." Sắc mặt Hàn Hữu Thiên ngưng trọng đứng một bên: "Theo mạch tượng cho thấy, bệnh này cũng đã được mấy tháng rồi."

"Cô đĩnh? Làm sao có thể mắc loại bệnh này?" Một tay Gia Luật Thức đặt trên vai nàng, xoay người nhìn Hàn Hữu Thiên.

Hắn tiến lên vài bước, nhìn Bách Lý Hội: "Trong nhà đã từng có người mắc loại bệnh này sao?"

Nàng khẽ lắc đầu, bỗng nhiên nâng lên hai tròng mắt, liếc nhìn hai người: "Có."

Trong đôi mắt Hàn Hữu Thiên hiện lên một tia bối rối: "Hiện tại như thế nào?"

Bách Lý Hội không hiểu chuyện gì, nhưng, lại có cảm giác sợ hãi: "Đã chết."

Tay Gia Luật Thức ở trên vai nàng, nắm thật chặt: "Hàn Hữu Thiên, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?"

Hắn lắc đầu, lần nữa nhìn nàng: "Vậy, ngươi có hay không đã từng cùng nàng tiếp xúc, tỷ như, máu tương dung."

Làm sao có thể quên, nàng kéo tay mình, đâm vào bụng, cả lòng bàn tay của mình, cũng cắt đứt một đoạn.

Bách Lý Hội đem tay bên phải, duỗi về phía Hàn Hữu Thiên, mở ra.

Vết sẹo mờ nhạt từ eo bàn tay, xuyên qua cả bàn tay.

"Hàn Hữu Thiên" Âm thanh của Gia Luật Thức, mang theo một chút run rẩy mà chính mình cũng không cảm thấy được, " Nên triều trị thế nào?"

Thân thể hắn bước ra, vì sao, vẫn cứ là bệnh này.

"Không có thuốc chữa, từ lúc còn nhẹ ho ra máu đến khi nghiêm trọng hôn mê, tối đa cũng chỉ sống được ba năm. Nguyên nhân lâ duy nhất, đó là máu tương dung."

https://thuviensach.vn

Trong nhất thời, trong phòng im lặng, không nghe được bất cứ âm thanh nào.

"Nàng, không phải là bách độc bất xâm sao?" Gia Luật Thức dùng sức ôm lấy nàng, sợ không cẩn thận, sẽ lại biến mất lần nữa.

"Đây không phải là độc, cho nên....." Hàn Hữu Thiên bất đắc dĩ lắc đầu, không có biện pháp.

"Chẳng lẽ, một chút hy vọng cũng không có?" Nam tử chưa từ bỏ ý đồ đặt câu hỏi, dù là, một chút cũng được.

Hàn Hữu Thiên ngây ngốc một lát, vẫn là quả quyết lắc đầu.

Liễu Duyệt, ngươi thực sự đã làm được, không nghĩ ra, lại quyết tuyệt như vậy.

Bách Lý Hội chua xót cụp mắt xuống, một tay khẽ nhấc tay áo của Gia Luật Thức: "Thôi, do trời định, không phải là vẫn còn thời gian sao.?"

Hắn thương tiếc ôm chặt nàng: "Cho dù là thật, ta cũng muốn chống lại ý trời, tìm cho ngươi một con đường sống."

Bách Lý Hội nhẹ ngẩng đầu: "Có những lời này của ngươi là đủ rồi, Gia Luật Thức, ta phát hiện ra đã quá muộn, hóa ra, quý trọng ta nhất, thương yêu ta nhất, vẫn luôn, chỉ có ngươi."

Không hề có Tập Ám, vài chữ này, lặng lẽ giữ ở trong cổ.

Hàn Hữu Thiên xoay người, soải bước đi ra ngoài.

Trong phòng, chỉ còn lưu lại hai người.

Đem Bách Lý Hội ôm trở về phòng, nhìn nàng ngủ, Gia Luật Thức mới đi ra ngoài.

Nhẹ nhàng đóng cửa lại, khuôn mặt hắn u ám đến cực độ, nhìn lòng bàn tay trái, thoáng hiện một vết sẹo giống như vậy, rõ ràng trước mắt.

Đêm đó, lấy tay chắn đao, thay Bách Lý Hội trả một mạng.

Một tay nắm chặt, cuối hành lang, Hàn Hữu Thiên đã ở một bên đợi từ lâu.

Gia Luật Thức đi đến bên cạnh hắn, ngước mắt, nhìn sang

https://thuviensach.vn

"Vương" Hàn Hữu Thiên chần chừ một chút, cuối cùng nói ra miệng: "Ta nhớ không lầm, đêm đó, ngài cũng bị thương."

Gia Luật Thức xoay người, đối mặt với hắn: "Không cần nói việc này với Hội nhi."

"Lừa không được." Hàn Hữu Thiên đau lòng lắc đầu: "Đêm nay, nàng chỉ là quá hoảng loạn, không thể nhớ lại, đêm đó, ngươi là vì nàng chắn một đao kia, nói không chừng, ngày mai sẽ đến truy hỏi."

Gia Luật Thức trầm mặc tựa vào một bên, cực kì mệt mỏi.

"Không bao lâu, triệu chứng của ngươi cũng sẽ biểu hiện ra, đến lúc đó, thì càng không thể giấu diếm được." Hàn Hữu Thiên lo lắng ngồi xuống bên cạnh, vườn cây sâu trong đình lâu, vẫn buồn thương lạnh lẽo.

Trong phòng, Bách Lý Hội mông lung mở mắt ra, đem chăn kéo cao lên, đến dưới cằm.

Xung quanh tối tăm như vậy, một người một chỗ, mới thấy trống vắng.

Ai đã từng nói, nữ nhi của Hoa Yêu, ắt phải trải qua ngàn đời kiếp nạn?

Cô đĩnh? Tên đặc biệt, cô đơn, một người gắng gượng chịu đựng.

Bách Lý Hội xòe bàn tay ra, nhìn kỹ càng, đột nhiên, trong lòng cả kinh, vội vàng xốc chăn xuống giường.

Cuối hành lang, Gia Luật Thức đứng cùng Hàn Hữu Thiên, trên mặt, ngưng trọng không nói nên lời.

Rất xa, chỉ nhìn thấy quét xuống một bóng dáng màu trắng chạy vội đến, không ngừng thu vào mắt, nặng nề nện vào ngực Gia Luật Thức.

"Hội nhi." Một tay hắn vuốt tóc nàng: "Làm sao vậy?"

Thân thể Bách Lý Hội lùi về sau, hai tay đem bàn tay Gia Luật Thức mở ra, quả nhiên.

https://thuviensach.vn

"Gia Luật Thức....." Nàng ngẩng đầu, mang theo tiếng khóc khe khẽ: "Làm sao bây giờ?"

"Ta không sao." Gia Luật Thức thu tay, cố nén bình tĩnh.

"Làm sao không có việc gì." Bách Lý Hội chưa từ bỏ ý định tách bàn tay hắn ra: "Đêm đó, máu chúng ta, đã tương dung rồi."

Gia Luật Thức cười lắc đầu: "Ta thật sự không có việc gì, không tin, ngươi cứ hỏi Hàn Hữu Thiên."

Nàng quả thực chớp mắt nghi ngờ, nhìn về phía Hàn Hữu Thiên phía sau.

"Này....." Ánh mắt hắn ở giữa hai người dò xét, cuối cùng, dừng trên người Bách Lý Hội: "Đúng vậy, cô đĩnh, chỉ nhằm vào nữ nhân mà thôi, bệnh này cùng âm khí sẽ hấp dẫn nhau, đối với nam nhân, không có bất kì uy hiếp nào."

Nếu thật là như thế, vậy thì tốt rồi.

Bách Lý Hội tuy là mang theo nghi ngờ, nhưng vẫn là lựa chọn tin tưởng.

Gia Luật Thức nhẹ nhàng ôm nàng, bên tai nàng khẽ nói: "Không phải sợ, ta sẽ ở bên cạnh ngươi."

Bách Lý Hội từ trong ngực hắn tránh thoát, đôi mắt thấm đầy nước mắt, nhưng vẫn mang theo tâm nguyện vui vẻ: "Gia Luật thức, ta không sợ, cho dù là khó khăn, ta đều sẽ không phí hoài mạng sống của mình, lại càng không để bản thân cứ như vậy ngồi chờ chết. Ngươi không phải nói, cho dù là ý trời, cũng muốn chống lại, cho ta một con đường sống sao? Nàng cười một tay chỉ lên trên không: "Ông trời không muốn cho ta sống, ta lại càng muốn sống, ý trời? Ta cứ không tin, thời gian ba năm, cho dù là không thể thoát khỏi cái chết, ta cũng muốn, có hy vọng mà sống."

Ngón tay của nàng hướng về một chỗ, thật lâu vẫn chưa thu về, khóe miệng khẽ câu lên, trong đôi mắt dấy lên một ngọn lửa, cháy đôm đốp vang dội.

Thói quen không búi tóc, tóc như mực buông thả tôn lên áo mỏng trắng tuyền, thanh thoát, không một tia dơ bẩn.

https://thuviensach.vn

Ánh trăng sáng rực, rọi trên khuôn mặt nữ tử, vỡ thành một đường cong cong, hiện ra vẻ cứng cỏi khác biệt.

Gia Luật Thức cười khẽ gật đầu, Hàn Hữu Thiên bên cạnh, yên lặng lui ra, cho đến một hồi sau ngoái đầu nhìn lại, bóng dáng nữ tử, vẫn là kiên định đứng ở chỗ cũ.

Có thể là giai đoạn đầu phát bệnh, Bách Lý Hội cũng không phải như Liễu Duyệt, chỉ là thỉnh thoảng ho ra máu, thừa dịp không ai chú ý, liền đem khăn gấm vụng trộm giấu đi, nhìn thấy được, cũng chỉ là lo lắng vô nghĩa

Tinh Không cùng Tinh La lại càng từng bước bảo hộ không rời, mỗi ngày, cưỡi ngựa ra bên ngoài một hồi, đã thành thói quen.

Tràng huấn luyện phía Bắc, nàng đã không còn qua đó nữa.

Tội gì, tự quấy nhiễu tinh thần a?

Mệt mỏi ngay trên thảo nguyên, ngồi xuống thảm cỏ.

Hơi thở phì phò, Bách Lý Hội nhẹ nhàng đấm vài cái vào lồng ngực, nằm ngửa trên mặt đất.

Cách đó không xa, truyền đến âm thanh khẩn thiết của hai nha hoàn: "Nhứ phi, không thể đi qua đó."

Bách Lý Hội vẫn nhắm mắt như cũ, không quan tâm.

"Các ngươi làm phản sao?" Ôn Nhứ nhìn nữ tử nằm trên mặt đất, nàng dĩ nhiên là không chết.

"Đây là mệnh lệnh của vương." Tinh Không một tay che trước người nàng, không cho nàng vượt qua hai người.

"Ngươi....." Tính cách kiêu căng của Ôn Nhứ vẫn không thay đổi "Ngươi dám chống đối ta?"

"Nô tỳ không dám." Giọng điệu âm vang, không chút nào sợ hãi.

Ôn Nhứ, Liễu Nhứ, thật sự khiến người ta đau đầu.

"Bốp" một tiếng, một cái tát vang dội đánh vào trên mặt Tinh Không, nửa bên mặt, tức thì ửng lên năm dấu tay hồng hồng.

Tinh Không không nói gì, tay vẫn như trước vươn ra không hề thu hồi: "Ngài không thể đi qua."

https://thuviensach.vn

"Bốp" một tiếng, Liễu Nhứ vung ra một cái tát, đánh cùng một vị trí.

"Ngươi một nha hoàn nho nhỏ, dù sao vẫn không đến nỗi dám đánh lại ta chứ." Cái tát thứ ba lần nữa vung xuống, đánh đến tay mình đau rát.

"Nô tỳ không dám." Tinh Không đem khuôn mặt sưng tấy quay lại, vẫn duy trì tư thế như vậy.

"Ngươi....." Ôn Nhứ tức giận đến cực điểm, lại lần nữaên.

"Dừng tay." Bách Lý Hội ngồi dậy, giọng điệu mệt mỏi, mang theo vài phần lười nhác.

"Thế nào, ngươi rốt cuộc cũng chịu nói chuyện." Ôn Nhứ khiêu khích liếc nhìn nàng, muốn tiến lên.

"Nhứ phi, ngài không thể đi qua." Vẫn là câu nói kia, tràn đầy ý chí ngang ngược.

Nàng chỉ đành phải đứng ở xa xa, "Ngươi thế nào lại không chết?"

Bách Lý Hội cũng không muốn trả lời: "Ngươi trở về đi, ta không muốn gặp ngươi."

"Hừ." Nàng đột nhiên hung hăng đẩy hai người phía trước ra, sắp sửa tiến lên.

Tinh Không cùng Tinh Lam tiến lên ngăn cản, liền bị Bách Lý Hội ngăn trở lại.

Ôn Nhứ bước nhanh đi về phía trước, hận không thể tự tay xé nát nữ tử này.

"Đứng lại, không cần bước tới nữa." Bách Lý Hội lạnh lùng lên tiếng, trong giọng nói, lạnh lẽo mang theo cảnh cáo.

Nàng dừng bước chân, bị khí thế lạnh thấu xương này làm hoảng sợ, lập tức lấy lại tinh thần, tiến lên vài bước.

"Ôn Nhứ, ta nói, không cần tiến lên nữa." Bách Lý Hội nhìn về mắt nàng, một ngọn lửa, cấp tốc vọt lên.

"Ngươi còn có thể giết ta hay sao?" cằm ngẩng lên cao, tràn đầy khiêu khích.

https://thuviensach.vn

Ai ngờ, một tay nữ tử cầm lấy cung tên bên cạnh, nhắm chuẩn: "Ai nói ta không dám, ngươi lại tiến lên một bước thử xem.?"

Ôn Nhứ ngây ngốc tại chỗ, mũi tên tràn ngập sát khí, thẳng tắp hướng về mình. Chỉ cần nàng buông tay, sẽ bay thẳng đến đây.

Tưởng rằng nàng cùng chính mình giống nhau, nữ tử người Hán, mảnh mai như nước, làm sao kéo được cây cung này.

Nàng thử tiến lên một bước, thấy tay kéo cây cung của Bách Lý Hội, không hề động đậy. Liền có thêm vài phần can đảm, cất bước tiến lên.

Đầu tên màu bạc, biến ảo thành cái đuôi rắn độc, chờ bắn ra.

Đầu ngón tay nhẹ nhàng thả ra, sưu một tiếng, chấn động bên tay phải có vài phần tê dại.

Màu trắng rít gào đi, thế như chẻ tre, nhìn thấy tên bắn ra, mang theo vài phần rung động sảng khoái.

Xuyên qua sát bên tai Ôn Nhứ, thật sâu, cắm vào thảm cỏ xanh phía sau.

Nữ tử thẳng tắp nhìn về phía trước, hai tròng mắt nhất thời ngây ngốc, "A....."

Chợt phản ứng kịp, một tay vội vàng che gò má.

Máu đỏ tươi, theo kẽ tay bạch ngọc của nàng, chảy ra.

"Mặt ta, mặt ta thế nào?" Ôn Nhứ lo lắng đứng tại chỗ không ngừng hét lên, trên mặt, đau nhức đến tê dại.

Trên mũi tên bên cạnh, vẫn còn mang theo vài sợi tóc của nàng.

"Ôn Nhứ, vết thương đó, sẽ không hủy dung mạo của ngươi." Bách Lý Hội thu hồi cung, để sang bên cạnh.

"Ngươi....." Nàng gấp đến độ dậm dậm chân: "Ta sẽ đi nói với mẫu phi, ngươi cứ chờ đi."

Bách Lý Hội nhắm mắt lại, nằm xuống, nàng, cả chết còn không sợ, thì sợ gì?

Bầu trời ở phương Bắc, đích xác là xanh thăm thẳm, mây trắng bồng bềnh, giống như đứa nhỏ thuần khiết mới ra đời vậy.

https://thuviensach.vn

"Tinh Không, Tinh Lam." Bách Lý Hội khẽ gọi, đôi mắt vẫn khép chặt.

"Dạ." Hai người tiến lên, đứng bên người nàng.

"Về sau, đừng để cho người như nàng khi dễ, nàng nếu như còn dám ra tay, dựa vào các ngươi, dù sao cũng có thể làm, bị thương bên trong, mà không lộ ra bên ngoài chứ?" Bách Lý Hội mở miệng gằn từng chữ, giống một loại lôi kéo phải nghe theo.

"Dạ." Hai người liếc nhìn nhau, gật đầu.

"Tinh Không, trở về bôi ct thuốc đi."

"Dạ." Nữ tử nhu thuận đáp lời, lại không hề di chuyển.

Bách Lý Hội mở mắt ra, thấy hai người vẫn đứng bên cạnh nàng: "Như thế nào còn chưa đi?"

"Chúng ta phải một tấc cũng không được rời chủ tử."

Nàng nhịn không được mỉm cười, bò dậy: "Đi thôi, ra ngoài lâu như vậy, cũng mệt rồi."

Ba người cưỡi ngựa, về đình viện.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 4

https://thuviensach.vn

Chương 9: Tin nàng

Ôn Nhứ vừa trở về, liền trực tiếp đi cầu kiến Thái Hậu.

Vết thương trên mặt, còn chưa xử lý.

"Mẫu phi." Nữ tử quỳ gối trước người nàng, một tay che chặt gò má.

"Đây là làm sao vậy?" Ôn Nhứ tuy là người Hán, nhưng vì một phần cơ trí, mà nhận được ân sủng của Thái hậu.

"Mẫu phi, Bách Lý Hội kia, nàng không chết." Nàng thuận thế ghé vào trên hai đầu gối Thái hậu, lệ rơi đầy mặt.

"Làm sao có thể?" Thái hậu sửng sốt kéo nàng, "Kịch độc như vậy, không có khả năng."

"Là thật, Nhứ nhi tận mắt thấy." Ôn Nhứ ngẩng đầu, hoa lê đẫm lệ chỉ vào gò má trên mặt mình, "Mẫu phi, mặt ta, chính là nàng làm cho bị thương."

"Cái gì? Nàng còn như thế nữa." Âm thanh của Thái hậu xen lẫn tức giận ở một bên truyền ra: "Còn thất thần ở đó làm cái gì? Còn không mau tuyên thái y."

"Dạ." Bọn nha hoàn vội vàng chạy ra ngoài, không dám chậm tr

Thái y nhẹ nhàng xử lý hoàn tất vết thương trên mặt Ôn Nhứ, đưa ra một toa thuốc.

"Thế nào rồi." Thái hậu lo lắng gọi thái y, hỏi thăm.

"Hồi Thái hậu, cũng không đáng ngại, chỉ là bị thương ngoài da, bôi thuốc mỡ một chút, nửa tháng sau liền có thể khôi phục bình thường, nếu là sâu hơn một tấc, sợ là dung mạo của trắc phi, sẽ bị hủy."

"Cái gì?" Ôn Nhứ nghĩ lại mà sợ xoa gò má, nếu như bị hủy dung, tâm của vương, liền càng khó tìm về rồi.

https://thuviensach.vn

"Tốt lắm, lui xuống đi." Thái hậu phất phất tay, thái y bên cạnh cầm hòm thuốc, lui ra ngoài.

"Mẫu phi." Nhứ nhìn khuôn mặt bị băng bó trong gương, căm hận không dứt.

"Đi." Thái hậu đột nhiên đứng dậy, kịch độc như thế, cuối cùng cũng không lấy được mạng nàng.

Bách Lý Hội nằm dài trên mặt bàn trong nhà, đôi mắt thất thần, ngơ ngác lo lắng.

Tinh Không vừa mới bôi thuốc, liền thấy Thái hậu cùng Ôn Nhứ cùng đi vào sân viện, cảm thấy một trận khẩn trương, vội vàng nghênh đón: "Nô tỳ tham kiến Thái hậu, Nhứ phi."

"Nữ tử người Hán kia đâu?" Thái hậu nâng lên hai mắt, nhìn trong viện.

"Tinh Lam" Bách Lý Hội quay đầu nhìn nữ tử bên người: "Vương đâu?"

"Sáng sớm đã đến tràng huấn luyện rồi."

"Ngươi đi kêu hắn trở về, cứ nói....." Bách Lý Hội một tay nâng đầu, suy nghĩ một chút: "Cứ nói, ta lại vừa hộc máu."

"Dạ." Nữ tử ngoan ngoãn nhận lệnh, nhẹ nhàng nhảy lên, liền đạp ngói lưu ly trên mái nhà, xuống chỗ chuồng ngựa.

Bách Lý Hội thu hồi tầm mắt, vẫn không hề nhúc nhích.

"Thái hậu, ngài không thể đi vào." Tinh Không ngăn ở một bên, nửa bên mặt vẫn chưa hết sưng....." Ôn Nhứ tiến lên, nhìn chằm chằm nàng, "Ngươi còn muốn ngăn cản sao?"

"Nô tỳ chỉ là nghe theo mệnh lệnh của Vương." Vẫn như cũ, giọng nói không hề có độ ấm.

"Thức nhi đâu?" Thái hậu đáp lại liếc nhìn nữ tử trên lầu, quả nhiên, còn sống.

"Vương đi tràng huấn luyện."

"Thế nào, ngươi ngay cả Thái hậu cũng dám ngăn cản?" Ôn Nhứ tiến lên, lực đạo trên tay lần nữa vung xuống.

https://thuviensach.vn

Lần này, cũng không đánh trên mặt Tinh Không, nữ tử trước mắt nhẹ nhàng tránh được.

Tay Ôn Nhứ xấu hổ dừng ở không trung, Bách Lý Hội ở phía xa xa, không nhịn được cười lên tiếng.

"Người tới, bắt lấy cho ta." Thái hậu lui ra sau một bước, trên mặt trầm tĩnh, không chút biểu cảo, nhưng mà, cuối cùng cũng là ẩn nhẫn, hết sức căng thẳng.

Hai thị vệ đi theo phía sau tiến lên, rút ra bội đao ngang hông.

Thân thể Tinh Không đột nhiên động một phát, cấp tốc tiến lên, một tay vừa nắm chặt cổ tay một nam tử, hầu như không nhìn thấy nàng dùng đến bao nhiêu lực. Bội đao của hai người, không hề báo trước liền rơi xuống đất, tay nàng, một lần nữa giơ lên, ngay giữa đường giao nhau giữa đỉnh đầu vào hai lỗ tai nhọn điểm một chút. Hai người oai phong ban đầu, lại mềm nhũn tê liệt ngã xuống đất, bất tỉnh nhân sự."

Thân mình Bách Lý Hội đứng lên, lại ngồi trở về, Gia Luật thức nói không sai, có các nàng là đủ rồi.

Tinh Không vẫn tiếp tục ngăn ở phía trước, cứ giằng co như vậy, cho đến khi Tinh Lam tìm Gia Luật Thức về.

"Mẫu phi." Gia Luật Thức tiến lên hành lễ, trên mặt, mang theo một tia không vui.

"Thức nhi, ngươi như vậy, quả thực là cả mẫu phi đều đã không để vào mắt rồi hả?" Thái hậu nhìn ái tử của mình, có chút đau lòng.

"Mẫu phi, đây là ngài đã đáp ứng rồi, huống hồ, nơi này chỉ có một mình Hội nhi, ta chỉ cảm thấy, ngài không có lý do gì để tới nơi này." Gia Luật Thức liếc nhìn nữ tử trên lầu, sau khi xác địnhó việc gì, cục đá trong lòng, mới buông xuống.

"Không có lý do, ngươi có từng trở lại Vương phủ không? Ngươi còn nhớ rõ vương phủ, còn nhớ rõ ngươi ngày xưa sủng ái phi tử nào không?" Thái hậu đem Ôn Nhứ bên cạnh kéo lên phía

https://thuviensach.vn

trước: "Nhìn xem, chính là nữ tử ngươi mang về này, thiếu chút nữa đã lấy mạng của Nhứ nhi."

Gia Luật Thức lạnh nhạt nhìn qua nữ tử: "Ta nói rồi, nếu ai tự tiện xông vào, bổn vương sẽ không tha thứ." Ánh mắt xẹt qua mặt nữ tử, dừng trên người Thái hậu: "Ngay cả mẫu phi, ngài cũng thế."

"Ngươi, ngươi vì một nữ tử." Thái hậu nhìn về phía Bách Lý Hội, trên mặt bình tĩnh, rớm nước mắt.

"Mẫu phi, nếu như ngài khăng khăng bức bách ta, ta vẫn là câu nói kia, đến lúc đó, ta chỉ có thể mang theo Hội nhi, rời khỏi đây." Gia Luật Thức xoay người: "Ta chỉ muốn cho nàng một nơi yên tĩnh, không để nàng bị người khác quấy rầy, chỉ thế thôi."

Bách Lý Hội đứng lên, từng bước đi xuống nhà sàn.

Thái hậu không nói một lời, Ôn Nhứ bên cạnh, chỉ là ai oán nhìn hắn, ánh mắt hắn, đã sớm không còn ở trên người nàng nữa.

Bách Lý Hội chỉ nghĩ, trong thời gian còn lại, sống thật tốt, không để vì những chuyện vô nghĩa mà phiền lòng.

"Thân thể khó chịu sao?" Gia Luật Thức tiến lên, dắt tay nàng.

Bách Lý Hội lắc đầu, cúi đầu ở một bên.

"Vương." Ôn Nhứ cuối cùng nhịn không được, tiến lên một bước, giữ chặt tay áo hắn, "Nàng thiếu chút nữa đã giết ta."

Gia Luật Thức liếc nhìn trên mặt nàng, "Hội nhi, không phải là người như thế."

Bách Lý Hội đột ngột ngẩng đầu, giọng điệu rất quen thuộc.

Một người khác cũng từng nói như vậy, chẳng qua, hắn nói đúng lắm, Duyệt nhi, không phải là người như thế.

Thì ra, đây chính là chỗ che giấu tốt nhất.

Giống như Ôn Nhứ giương nanh múa vuốt như vậy, nhất định là không lòng người.

"Vương, ngươi không tin ta sao?" Nữ tử chớp chớp đồng tử như nước, trong mắt, tràn đầy đau xót.

Lại là, lời nói như vậy.

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội đột nhiên nhận ra, lúc trước khi bản thân hỏi câu này, thì có bao nhiêu ngu xuẩn.

Kết luận như vậy đã sớm ở trong lòng nam tử, mọc rễ nảy mầm, không gì phá nổi.

"Tin, ngươi làm sao để cho ta tin ngươi, Nhứ nhi, đừng tùy hứng nữa." Gia Luật Thức kéo tay nàng xuống, nam nhân, thời điểm vô tình, hóa ra có thể đoạn tuyệt đến như thế.

"Không, Vương, ngài nhất định phải tin ta." Ôn Nhứ lại lần nữa tiến lên, theo hốc mắt, nước mắt chảy xuống.

Còn muốn tiếp tục dây dưa sao? Nhất thời, nhưng lại không biết nàng ta đã ngây ngô, lại còn ngu ngốc.

Không khỏi, sinh ra vài phần thương hại.

"Đều là ngươi." Ôn Nhứ bỗng nhiên dùng sức hướng về Bách Lý Hội đẩy một cái, may là, Tinh Lam ở phía sau kịp thời đỡ lấy.

"Nhứ nhi." Gia Luật Thức đồng loạt bắt được cổ tay nàng: "Ngươi bảo bổn vương, như thế nào tin ngươi?"

"Khóe miệng nở ra nụ cười lạnh nhạt, vừa học được một chiêu, lúc thích hợp, phải chịu đựng.

"Vương, ngài một điểm cũng không nghĩ đến tình nghĩa trước kia sao? Thật là nàng, mũi tên của nàng, thiếu chút nữa đã lấy mạng ta." Im lặng biến thành khóc nức nở, nàng, đã gần như sụp đổ.

"Hội nhi." Hắn lúc này mới quay đầu lại "Thật không?"

Chỉ là mang tính chất hỏi dò, không cần kết quả.

Bách Lý Hội mở mắt ra, mang theo đau khổ nhàn nhạt, cùng với vẻ mặt ngỡ ngàng: "Hôm nay ta luôn ở trong viện, cũng không có gặp qua Nhứ phi."

Thề thốt phủ nhận, giả vờ, phát huy khả năng diễn trò.

Chuyển về h phía sau dò hỏi: "Thật không?"

"Đúng vậy, chúng ta vẫn luôn ở bên cạnh chủ tử, chưa hề xuất phủ." Hai người cung kính trả lời, trên mặt, vẫn không có chút biểu cảm nào.

Nam tử xoay người, không nói thêm một lời.

https://thuviensach.vn

Đã cực kì hiểu rõ, xem như im lặng tuyên án.

Ôn Nhứ đau xót lắc đầu: "Không, các nàng cùng một phe, tự nhiên sẽ giúp đỡ nàng nói chuyện."

Biết rõ là một phe, cư nhiên còn muốn yêu cầu chứng minh. Bách Lý Hội nhìn về chỗ khác, lười phản ứng lại.

Thấy hắn thật lâu vẫn không có âm thanh nào, cuối cùng Ôn Nhứ thất vọng nở nụ cười khổ.

Lòng thiên vị, rõ ràng như thế.

Tiến lên vài bước, lần nữa một phen đẩy nữ tử, Bách Lý Hội lui về phía sau, ngã trong lòng Gia Luật Thức.

Bao nhiêu tình huống tương tự, là nàng nhiều lần xâm phạm, vậy thì đừng trách nàng.

Thử khụ khụ vài cái, lúc này, nếu có thể ho ra máu, thì hoàn mỹ rồi.

"Hội nhi, làm sao vậy." Gia Luật Thức lo lắng nâng đầu nàng lên, mang theo một chút khẩn trương.

Bách Lý Hội khẽ lắc đầu, đột nhiên, chỗ yết hầu nổi lên một hồi ngai ngái, thân thể thở hổn hển.

"Phốc" một tiếng, máu đỏ thẫm, bắn ra tung tóe.

"Hội nhi....." Nam tử hoảng loạn ôm lấy Bách Lý Hội, xoay người: "Mẫu phi, mời các ngươi trở về đi, đây, là một lần cuối cùng, còn có ngươi, ngoan ngoãn trở lại Vương phủ đi, bổn vương không muốn gặp lại ngươi."

Thanh âm của Gia Luật Thức, lộ ra một loại lạnh lùng sâu xa khó hiểu, tàn nhẫn.

Một tay Bách Lý Hội khoát lên vai hắn, quay đầu nhìn Ôn Nhứ, nàng lúc này, cứ thế vẫn chưa phản ứng kịp, chỉ nhìn bóng lưng Gia Luật Thức,

Khóe miệng Bách Lý Hội khẽ nổi lên một chút ý cười, hướng về nàng, nở ra nhàn nhạt.

Nữ nhân đấu đá, hóa ra, quyền quyết định thắng bại sau cùng, vẫn là ở trên thân nam nhân.

https://thuviensach.vn

Giữa ngực một hồi nặng nề, một dòng nước ấm chạy thẳng lên cổ, khóe miệng, chảy ra vệt máu đậm đặc.

Xem ra, người xấu vẫn là không đảm đương nổi.

Ôm Bách Lý Hội trở lại giường, Hàn Hữu Thiên cũng hợp thời theo vào.

Sau khi bắt mạch, thân mình lùi ra sau: "Không có việc gì, nghỉ ngơi là tốt rồi."

Bách Lý Hội ngoan ngoãn nhắm mắt lại, cũng là mệt mỏi.

Đợi cho tiếng hít thở của nàng ổn định, hai người khẽ nhấc chân, đi ra ngoài.

Bên trong thư phòng tỏa ra mùi xạ hương nhàn nhạt, trên bàn điêu khắc màu tím bên cạnh, đốt tinh dầu nhẹ nhàng khoan khoái, khiến người ta mang theo vài phần tàn nhẫn thanh tỉnh lại.

"Hàn Hữu Thiên, cả ngươi cũng không có cách nào sao?" Gia Luật Thức ngồi xuống ghế dựa bên cạnh, một tay day day trán.

"Hàn Hữu Thiên khẽ lắc đầu: "Trước kia, ta mang máng nghe sư phụ đề cập qua, bệnh trạng giống như vậy, cũng là một nữ tử, được trị liệu, nhưng mà thời gian chưa đến một năm, đã chết. Vả lại, trong y thuật căn bản là chưa hề ghi chép lại phương pháp chữa trị căn bệnh này, có lẽ, chỉ là một truyền thuyết."

Gia Luật Thức ngẩng đầu lên, trong đôi mắt, có chút thần thái: " Mặc kệ thế nào, cũng phải cược một lần."

Hàn Hữu Thiên gật đầu: "Vương, lúc đầu, ta muốn xin ngươi thỉnh giáo sư phụ, sư phụ mặc dù quanh năm ở thâm sơn, nhưng, chưa bao giờ buông tha việc tìm kiếm phương pháp chữa khỏi cô đĩnh, này, cũng là điều duy nhất hắn chinh phục không được."

Gia Luật Thức gật đầu, liền đáp ứng.

Cho dù là một tia hy vọng, cũng không thể bỏ lỡ.

Hàn Hữu Thiên đi chính là mấy tháng, một chút tin tức cũng không có.

Bách Lý Hội rốt cuộc cũng tâm tình chờ chết là thế nào.

https://thuviensach.vn

Có đôi khi, đột nhiên nghĩ đến Nam Triều, nơi đó đã từng là nhà của nàng.

Cùng với số lần ho ra máu tăng nhiều, thân thể cũng nhanh chóng suy yếu.

Bách Lý Hội tựa đầu gối trên vai Gia Luật Thức, đôi mắt tùy ý nhìn một chỗ: "Gia Luật Thức, ngươi nói có phải hay không là báo ứng, ta giết hài tử của mình, hiện tại, ông trời liền muốn thu hồi mạng của ta rồi."

"Sẽ không, muốn thu cũng là thu của ta trước." Gia Luật Thức gối cằm trên đầu nàng, nhẹ nhàng cọ xát.

Thái hậu cùng Liễu Như quả nhiên đã không còn tới nữa, cũng là, vui vẻ thanh tĩnh.

Hàn Hữu Thiên im lặng đứng phía sau, không đành lòng quấy rầy.

Qua hồi lâu, thấy hai người vẫn trầm mặc như vậy, hắn mới tiến lên vài bước hành lễ: "Vương, thuộc hạ đã trở lại."

Gia Luật Thức xoay người, trên mặt mang theo mong ước đã lâu không gặp: "Hàn Hữu Thiên, thế nào rồi."

Hắn chỉ là quỳ gối bên cạnh, cũng không nói gì.

Một tay Bách Lý Hội nhẹ nhàng khoát lên tay Gia Luật Thức: "Bệnh này, há lại nói trị liền trị được."

Hàn Hữu Thiên ngẩng đầu, bất đắc dĩ tự trách mình nhiều hơn: "Sư phụ dốc lòng nghiên cứu, vẫn không thể thấu triệt được, điều duy nhất có thể xác định là, truyền thống nhất, cũng là cực đoan nhất, dùng độc, cô đĩnh mặc dù không phải là do độc tố gây ra, nhưng là sau khi bị ứ đọng trong người, dính vào nội tạng, cuối cùng thành độc."

"Dùng độc?" Gia Luật Thức phức tạp nhìn nữ tử trong lồng ngực: "Độc gì?"

Hàn Hữu Thiên không nói gì lắc đầu, khi Gia Luật Thức ra hiệu, đứng lên.

https://thuviensach.vn

"Độc vật trong thiên hạ, tính ra cũng mấy vạn, phương pháp duy nhất chỉ có một." Hắn liếc nhìn hai người một cái, cuối cùng nói: "Thử từng loại một."

"Cái gì?" Gia Luật Thức nhíu chặt hai hàng lông mày

Bách Lý Hội đứng lên, hướng về hắn, ngồi xổm trước người hắn: "Gia Luật Thức, ngươi đã quên sao? Ta đã là bách độc bất xâm a." Nàng cố gắng nói thật thoải mái, nhưng vẫn để lộ ra một chút khổ sở đang che giấu.

"Hội nhi." Gia Luật Thức chỉ kêu lên một tiếng, liền trầm mặc, cứng ngắc nghĩ không ra, lý do khác.

Bách Lý Hội nghiêng đầu đi, nhìn về phía Hàn Hữu Thiên: " Ngươi dự định trước tiên cho ta thử độc gì hả?"

"Lưỡi động vật cùng Mạn Đà La lần trước đã có thể loại trừ, kế tiếp trước tiên bắt đầu tiến hành từ linh lan, nếu như, độc của thảo dược không thể giải, vậy cũng chỉ có khả năng là độc vật, lấy máu của chúng, lấy độc chế độc."

Bách Lý Hội tuy là gật đầu, nhưng trong lòng lại không có một điểm đạt được nào cả.

Uống thuốc độc, khi dược tính phát tác, đau đớn như vậy, há lại nói chịu liền chịu được.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 4

https://thuviensach.vn

Chương 7 : Tìm Ngân Xà

Từ ngày đó trở đi, Hàn Hữu Thiên liền bắt đầu không ngừng bố trí độc dược , ở trong sân tràn ngập mùi thảo dược nhàn nhạt , cũng là đang thúc giục khát vọng sống của con người.

" Hàn Hữu Thiên , vậy độc này để cho Bổn vương tới thử đi" Gia Luật Thức nhìn thấy chai lọ bày ra bên trong nhà , tâm tư lại càng căng thẳng.

"Vương, bệnh của ngài trước mắt còn chưa phát tác, làm như vậy chẳng những không có hiệu quả mà ngược lại sẽ làm hại đến tánh mạng , lúc này, chỉ có nàng mới có thể tự mình thử qua"

Hàn Hữu Thiên bất đắc dĩ khoác tay áo , một chén thuốc đen nhánh toả ra nhiệt độ nóng hổi, trước mắt là một mảnh mờ mịt.

Gia Luật Thức nhận lấy chén thuốc , đi tới vào phòng Bách Lý Hội.

Nàng mới vừa được rửa mặt , hé ra một khuôn mặt nhỏ nhắn càng tái

Thân thể càng thêm yếu đuối, nhìn thấy hắn đi vào, Bách Lý Hội cố gắng gỡ bỏ khuôn mặt nhợt nhạt của mình mà cười, "Đem đồ ăn ngon tới cho ta sao?"

Gia Luật Thức đến đặt chén thuốc trên bàn, nhìn nữ nhân mình yêu chịu đau đớn như vậy mà lại không thể chăm sóc cho nàng được, hắn thật đau lòng.

Bách Lý Hội đem chén bưng đến trước mặt, nhẹ nhàng thổi thổi, trong chén thuốc là chất lỏng đen đậm , ảnh phản chiếu ra nàng cũng là một gương mặt tái nhợt, mệt mỏi.

Đặt chén đến bên môi, nam tử cuối cùng không chịu được, một tay nắm lấy cổ tay nàng.

https://thuviensach.vn

“Gia Luật Thức, nhất thời đau đớn không là gì cả, cái ta muốn chính là được sống” , trong mắt nàng không có một tia sợ sệt nào, ngược lại có một ngọn lửa kiên định theo lời nói của nàng, cháy lan ra.

Bách Lý Hội liền đưa chén lại gần miệng, một hơi uống xuống, trên cổ tay vẫn còn được tay nam tử nắm giữ, những đã không còn lực ngăn cản.

“Gia Luật Thức, thật là đắng a, ngươi giúp ta đi lấy chút mứt hoa quả đi”, gương mặt nữ tử hiện lên vẻ khổ sở, trên môi còn lưu lại một chút thuốc.

“Được” , Gia Luật Thức đứng lên, tuy là không muốn, nhưng là bất đắc dĩ.

Đợi đến khi bóng lưng hắn biến mất, Bách Lý Hội vội vàng đứng dậy, đem cánh cửa từ bên trong đóng lại.

Nàng biết, đau đớn ở trên người mình cũng là vết thương trong lòng Gia Luật Thức.

Nàng không muốn hắn nhìn thấy bộ dáng của mình lúc phát độc.

Thật ra thì, chính mình tuyệt nhiên không sợ, chung quy so với không có hi vọng thì vẫn còn tốt hơn.

Một trận đau đớn từ dạ dày chậm rãi lan ra, Bách Lý Hội theo bản năng cong người lại, hai tay gắt gao che trên bụng.

Giống như một loại nước đọng bị bắn tung toé, trong đau đớn mang theo chút tê liệt phát tán ra tứ chi.

Bách Lý Hội nhất thời chống đỡ không nổi, co lại trong góc, đôi tay ép chặt ở một chỗ, mồ hôi trên trán thi nhau nhỏ xuống lên trên quần áo.

Ngay sau đó đầu cũng lập tức choáng váng, kèm theo tim đập nhanh một hồi, nàng nôn ra một trận.

Nàng cắn chặt lấy môi dưới, nhiễm lên một mảnh đỏ tươi, một chút màu đỏ điểm lên hàm răng.

https://thuviensach.vn

“A…..”, bụng dưới một trận co rút, hai chân Bách Lý Hội đạp lung tung, tóc cũng tán loạn.

“Hội nhi, Hội nhi……”, Gia Luật Thức cấp bách đập vào cánh cửa đang khép chặt, theo sát phía sau là Hàn Hữu Thiên.

“Phanh” một tiếng, cửa bị đụng dữ dội, Bách Lý Hội ngước mắt, nhìn cũng là mơ hồ không rõ, chỉ nhìn thấy hai bóng dáng tiến vào.

Mứt hoa quả trên tay trong phút chốc rơi đầy trên đất, Gia Luật Thức đem nữ tử đang ở trong góc ôm vào trong lồng ngực mình.

Bách Lý Hội cúi đầu , thân thể vẫn còn cong lên , một âm thanh run lẩy bẩy phát ra, “Tính chất của thuốc này mạnh thật a”.

Bên kia Hàn Hữu Thiên ngồi xổm người xuống, “Là độc tính của linh lan, duy trì liên tục theo thời gian dài sẽ tương đối đau đớn.”

Đau đớn lần nữa nguy kịch hơn, Bách Lý Hội hất cằm, một hơi cắn chặt lấy áo của Gia Luật Thức, nhất quyết không phát ra một âm thanh nào.

Nam tử phất phất tay, ý bảo Hàn Hữu Thiên lui ra.

Một tay vỗ lên cái trán trơn bóng của nàng, Gia Luật Thức đem mồ hôi trên trán nàng lau sạch. Một tay kia theo thói quen chuyển tới phía sau nàng vỗ nhè nhẹ.

Hàm răng khi cắn sinh đau, nhưng Bách Lý Hội vẫn thuỷ chung không chịu nhả ra, thân thể phập phòng dữ dội.

Trên lưng là một hồi ấm áp, thấm vào lục phủ ngũ tạng, tựa như đem đau đớn đuổi đi mấy phần.

Bách Lý Hội buông miệng ra, một dấu vết rõ ràng lưu lại trên quần áo, mệt mỏi ngẩng đầu lên, nữ tử cười chớp chớp mắt, “Tốt hơn nhiều , không còn đau như trước nữa”.

“Đáp ứng ta, sau này cho ta cùng chịu với ngươi,” Gia Luật Thức nâng hai gò má của nàng lên, có lẽ, từ khi mới bắt đầu, mình coi trọng chính là phần kiên cường này của nàng

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội tựa vào bả vai hắn, đôi tay từ trên bụng thu lại, cách tầm mắt hai người, nhẹ vẽ dung mạo của hắn.

Hình ảnh này rất quen thuộc, Bách Lý Hội cứng ngắc bỏ tay xuống, lần nữa tựa lại gần nam tử.

Đau đớn chợt qua dần, trên người nữ tử mồ hôi đầm đìa, sềnh sệch cực kỳ khó chịu.

"Gia Luật Thức, bộ dáng của ngươi thật là đẹp mắt." Bách Lý Hội nhìn hắn cười, đầu hơi nghiêng.

Lông mày nam tử nhíu lại. Đẹp mắt?

"Ngươi đỏ mặt." Bách Lý Hội vui mừng áp sát lại gần, "Liêu Vương người người e ngại, cư nhiên lại không thể nghe được một câu khen ngợi?"

Gia Luật Thức dựa vào đầu nàng, "E ngại, ngươi khi nào thì sợ ta?"

Chỉ có đối với nàng, hắn đều chưa từng xưng là Bổn vương.

Bách Lý Hội lắc đầu cười một cái, "Trên người thật khó chịu, ta muốn tắm rửa".

"Được", Gia Luật thức ôm lấy nàng, đặt trên giường bên cạnh, "Ta gọi người đem nước tới."

Bách Lý Hội yếu ớt gật đầu một cái, thân thể cũng dần khôi phục.

Đợi đến khi mọi người đi hết, nàng mới đem mình đặt vào trong bồn tắm , đôi tay, đặt thành bồn tắm.

Sương mù dày đặc lan ra cả phòng, trên người ngưng tụ lại một tầng bọt nước, Bách Lý Hội trượt người, cả người nhúng vào trong nước.

Cảm giác hít thở không thông, mang theo sự sợ hãi khi tử vong đến gần, vô biên vô hạn đánh úp tới.

Thì ra, giả bộ kiên cường mạnh mẽ lại mệt mỏi như vậy, ngay cả cười, cũng đều cảm thấy mệt mỏi.

Nàng chỉ sợ Gia Luật Thức lo lắng.

Nàng không cần, tâm của hắn, vì nàng mà đau thương.

https://thuviensach.vn

Cảm giác đau đớn đã biến mất, Bách Lý Hội cầm áo ló bên cạnh mặc vào, đem tóc ướt rũ xuống, nằm xuống phía ngoài giường.

Nhắm mắt lại một hồi liền ngủ thiếp đi.

Trong lúc ngủ mơ, bị kéo vào một lồng ngực ấm áp, Bách Lý Hội lười mở mắt, không biết là mộng, hay là ảo.

Mang theo nhiệt độ cơ thể nóng rực, nữ tử đem thân thể dựa lên phía trước, đôi tay ôm eo đối phương.

Trong mộng , chỉ có một vòng ánh trăng treo trên cao, chiếu rọi khắp nơi.

Cả đêm, ngủ rất an ổn.

Bách Lý Hội khẽ chớp lông mi, đập vào mắt là lồng ngực vững chắc của nam tử, theo tiếng hít thở hữu lực.

Nhẹ nhàng ngồi dậy, Gia Luật Thức để tay ở trên bụng nữ tử, vừa dùng lực liền đè ép trở lại.

"A..", Bách Lý Hội thở nhẹ, vừa chống lại hai mắt thâm thuý của hắn.

"Đã tỉnh rồi hả?"

"Ừ", lười nhát mở miệng, âm thanh của nữ tử mang theo vài phần tức giận, còn chưa mở ra hoàn toàn.

"Muộn chút nữa hãy dậy đi" Gia Luật Thức để cằm trên vai của nàng, ngửi mùi thơm trên tóc của nàng.

Tiếng hít thở mạnh mẽ mang theo vài phần thở gấp, nam tử thương yêu đem chăn gấm đắp thân thể nàng lại, "Hội nhi, trước khi ngươi khỏi bệnh, ta sẽ không đụng vào ngươi, thân thể của của ngươi không chịu được sự giày vò nào nữa đâu".

Bách Lý Hội mím chặt môi, khoé miệng co quắp.

"Khụ khụ……..".

"Thế nào?" Gia Luật Thức một tay kéo vai nữ tử, lo lắng nâng cằm nàng lên.

"Không có việc gì" Bách Lý Hội lắc đầu một cái, ngực liền buồn bực khó chịu, một cỗ máu chảy đi lên, nỗ lực áp chế xuống.

https://thuviensach.vn

Làm bộ như không có chuyện gì xảy ra, nửa người nghiêng sang, đôi tay nữ tử níu chặt lấy vạt áo trước, còn chưa ức chế đã phun

"Hội nhi", Gia Luật Thức một tay lau cằm nàng, đem vết máu trên khoé miệng nàng lau sạch.

Bách Lý Hội khẽ lắc đầu, "Xem ra, độc của linh lan này vẫn không đủ."

Nam tử đem cằm đặt nhẹ trên đầu nàng, nơi lòng bàn tay là một mảnh màu đỏ.

Qua một hồi lâu mới ngừng ho, Gia Luật Thức sai người đem nước nóng tới cho nàng rửa mặt, chính mình cũng đi ra khỏi phòng.

Hàn Hữu Thiên nhìn máu trên tay hắn, cũng không có phản ứng gì "Có phải đang ho ra máu?"

Gia Luật Thức đem hai tay để trong nước lạnh, gật đầu một cái.

"Vậy, đành phải đổi thuốc." Kết quả như thế, ngay từ lúc đầu đã đoán được.

Mỗi ngày, Bách Lý Hội đều vượt qua đau đớn do thuốc, mà bên cạnh nàng cũng chỉ có Gia Luật Thức.

Nữ tử rúc vào trước ngực hắn, mệt mỏi nâng đầu lên, "Gia Luật Thức, chúng ta như vậy giống như là tương trợ nhau trong lúc hoạn nạn sao?"

Nam tử mím đôi môi lại, nghiêm túc suy nghĩ một chút.

Hai mắt nhìn nữ tử gật đầu một cái.

Bách Lý Hội vui mừng nhắm mắt lại, tĩnh lặng dữa vào nam tử, cho dù hôm nay là ngày cuối cùng cũng không sao.

Nơi xoang mũi một trận ê ẩm căng lên, một giọt máu đỏ thắm rơi xuống, trong ánh mắt vô nghĩa của nữ tử, cúi xuống.

Gia Luật Thức vội vươn tay ra, che mũi lẫn miệng của nàng lại, chỉ cảm thấy ấm áp một hồi, theo khe hở, chảy trên mu bàn tay.

Bách Lý Hội kéo tay hắn xuống, ho lên dữ dội.

Mà hắn lại không thể làm gì, điều có thể làm chỉ là ôm nàng vào lòng, thật chặt.

https://thuviensach.vn

“Phốc” một tiếng, máu đỏ tươi phun ra quần áo của Gia Luật Thức, một chút còn vương trên khoé miệng.

“Hội nhi, Hội nhi……..”, nam tử lấy tay vết máu bên môi nàng, khi nhìn đến quần áo của mình, trong ,đôi mắt thâm thúy tràn ngập đau xót, cùng với, không muốn chấp nhận sự thật.

Hàn Hữu Thiên cũng ngay lúc này đi vào, nhìn thấy thần sắc của Bách Lý Hội, vội vàng bước tới cầm máu cho nàng, lại nhìn đến vết máu trên người Gia Luật Thức thì vẻ mặt không kiềm được sợ hãi, “Đã bắt đầu hộc máu khối? Khi nào thì bắt đầu?”

“Vừa lúc nãy”, nam tử một tay ôm lấy Bách Lý Hội, một tay cầm khăn lông đặt trên miệng nàng.

Hàn Hữu Thiên nặng nề tựa vào một bên, một tay chống lên cằm, “Xem ra trăm loại thảo dược đều không dùng được, hiện nay, biện pháp duy nhất chỉ có thể rút máu độc vật, không thể kéo dài được nữa”.

Gia Luật Thức nâng hai mắt lên, “Vậy còn chờ gì nữa?”

“Này, tính ra là rất khó khăn, độc tính mạnh nhất thì phải kể đến Ngân Xà, tương truyền, loại xà này rất không có nhân tính, vả lại hai con đồng thời sống mái, cắn một cái, sợ là hết cách xoay chuyển.”

“Ở đâu có thể tìm được?” Nam tử khẩn cấp nhìn về Hàn Hữu Thiên, trên mặt đầy vẻ lo âu.

“Sa mạc, loại xà này không giống với những loại khác, bởi vì sống cuộc sống lâu dài ở lòng đất, màu da hiện lên màu trắng trong suốt, khi ánh mặt trời mạnh mẽ chiếu xuống, toàn thân hiện ra màu bạc (ngân) , vì vậy người ta gọi là Ngân Xà.

“Gia Luật Thức” , Bách Lý Hội một tay kéo nhẹ vạt áo trước của hắn, dùng sức nhẹ nhàng lôi kéo.

“Làm sao vậy?”

“Không nên đi tìm, nếu ngộ nhỡ cứu được mạng của ta…..Khụ khụ…..”, nữ tử đấm đấm ngực, cố gắng bình phục nói, “Ta cũng sẽ không an lòng…….”

https://thuviensach.vn

Gia Luật Thức một tay lau khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, nhẹ nhàng vuốt ve, dịu dàng đến tột cùng, nhưng vẫn không nói một câu.

Bách Lý Hội đặt lên bàn tay của hắn, hơi thở mong manh, "Đáp ứng ta".

Nam tử vẫn không nói một câu, hắn không muốn lừa dối nàng.

Bách Lý Hội tâm tình gấp gáp, lại ho lên, đôi tay liều mạng níu áo Gia Luật Thức, thanh vang lên như vỡ nát tan tành, "Đáp ứng…….ta".

Cuối cùng không chịu được, nam tử khẽ gật đầu một cái, chỉ là một động tác nhỏ, lại như là khí lực cuối cùng của cả đời.

Bách Lý Hội lúc này mới yên tâm, buông lỏng tay ra.

Đầu óc không tỉnh táo, trước mắt là một mảnh mơ hồ, nữ tử dụi dụi mắt, mở mắt ra lần nữa thì rõ ràng hơn đôi chút.

Cứ lặp lại như thế, Bách Lý Hội sợ hãi dứt khoát nhắm nghiền hai mắt, "Gia Luật Thức, đôi mắt của ta có phải muốn mù rồi không?"

Một bên, Hàn Hữu Thiên đón lời nàng nói, "Hiện tượng này là bình thường, nghỉ ngơi nhiều một chút đi."

Gia Luật Thức ôm lấy nữ tử, đặt nàng trên giường, "Một lát, ngươi tốt nhất ngủ một giấc thật ngon, tất cả đều không sao."

Mấy ngày nay, cộng thêm mỗi ngày độc tố đều phát ra, nàng đều không được nghỉ ngơi tốt.

Nàng ngoan ngoãn gật đầu một cái, một tay vẫn cầm chặt vạt áo hắn, "Ngươi đã đáp ứng ta".

Thân thể hắn ngồi vào chỗ trước giường, một tay vén tóc ra hai bên tai của nàng, nói, "Yên tâm đi, ta hiện tại đều ở nơi này".

Bách Lý Hội hiểu ý, rụt thân thể một cái, thân thể mệt mỏi vô cùng, vừa chạm đến giường đệm mềm mại, liền ngủ thiếp đi.

Nghe tiếng hít thở đều đặn của nàng, Gia Luật Thức yên tâm đứng dậy, lại bị một cái tay nhỏ níu lại thật chặt.

https://thuviensach.vn

Nữ tử chợt thức tỉnh, cảnh giác mở mắt ra, "Gia Luật Thức, ngươi đi đâu?"

Thân thể ngồi trở lại trước chiếc giường hẹp, nam tử đem chăn gấm bên cạnh đắp lên thân thể của nàng, "Ta cũng chưa có đi"

Bách Lý Hội cực kì mệt mỏi, nhắm mắt lại, trên tay không chịu bỏ ra.

Gia Luật Thức cứ như vậy ngồi lẳng lặng, trong giấc mộng, dung mạo nữ tử lộ ra mấy phần tái nhợt, tóc xõa xuống, tôn lên khuôn mặt nhỏ nhắn càng lộ ra vẻ lành l

Một tay vỗ nhẹ lên gò má nàng, tỉ mỉ bồi hồi, nữ tử liền đi vào giấc mộng trong long bàn tay hắn, khoé miệng nhẹ nhàng cong lên.

Yên tĩnh một đêm, chỉ có một nam tử, yên lặng bảo vệ nữ tử đang ngủ say.

Ánh nến yếu ớt đập vào trên người hắn, cả khóe mắt cũng mang theo vẻ hài hòa , một thân dịu dàng.

Sáng sớm Bách Lý Hội liền tỉnh dậy, bên cạnh đã sớm mất bóng dáng hắn, một tay của nàng nắm thật chặt một góc mền.

Nàng vén chăn lên, giày cũng không thèm mang vào, liền chạy xuống sàn nhà.

"Hàn Hữu Thiên, Hàn Hữu Thiên….." , bên trong dược phòng không có một bóng người, trên lò, ngọn lửa bốc cháy tán loạn, một cỗ mùi thuốc xông lên, đầy tràn cả đình viện.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 4

https://thuviensach.vn

Chương 11: Ấm áp

Bách Lý Hội xuôi theo một bên, trượt xuống đất, hai đầu gối từ từ cong lên, bao lấy chính mình.

Gia Luật thức, ngươi mau trở lại . . .

"Chủ tử" Tinh Không tiến lên, muốn đỡ Bách Lý Hội lên.

Nàng từ chối, vẫn ngồi dưới đất như cũ, không nói một câu.

Hai vai kịch liệt lay động, cùng tiếng nghẹn ngào bị đè nén.

"Chủ tử" Tinh Không bất đắc dĩ ngồi chồm hổm ở bên cạnh, "Nơi này rất lạnh, chúng ta trở về thôi".

Bách Lý Hội ra sức lắc đầu, nàng muốn ở đây, chờ Gia Luật thức trở lại.

Nữ tử thấy nàng chống cự như vậy, chỉ đành phải trở lại bên trong nhà, lấy ra áo khoác, phủ thêm giúp nàng.

Trong sa mạc rộng lớn vô tận, không cách nào nhìn thấy tận cùng, một trận gió mạnh, đất cát bay mù trời, thoáng cái, khiến mắt người

Gia Luật thức cùng Hàn Hữu Thiên đã tìm kiếm cả buổi sáng, nhưng thủy chung vẫn không có tìm được, loại ngân xà này.

Hai người cưỡi ngựa, đất mênh mông, chỉ có tiếng vó ngựa nho nhỏ.

Giống như mò kim đáy biển, không có một chút mục tiêu nào.

Bách Lý Hội thủy chung duy trì một tư thế, đôi mắt chứa đầy lạnh lẽo, thủy chung nhìn chằm chằm cánh cửa ngoài sân viện.

Cho đến khi, ánh mặt trời gay gắt ẩn lui, thay bằng cảm giác mát mẻ, Gia Luật Thức vẫn không có trở về.

Cả ngày, nàng cứ như vậy không ăn không uống, chăm chú nhìn chằm chằm bên ngoài.

https://thuviensach.vn

"Chủ tử, chúng ta lên lầu chờ đi được không?", sức khỏe Bách Lý Hội hiện tại vốn đã yếu, một khi bị lạnh, chỉ càng phiền toái hơn.

Nàng cố chấp lắc đầu, một tay, nắm thật chặt cổ áo khoác.

"Chủ tử" Tinh Không ngồi xổm xuống, "Nếu là Vương thực sự mang về được Ngân Xà, mà ngài lại có sơ xuất gì, đây không phải là đang đánh đổi mạng sống sao, lên đi, chúng ta ở trên lầu chờ".

Bách Lý Hội cúi đầu, đứng lên.

Ngồi ở ghế dựa trên nhà nhà, nàng tỉ mỉ bấm đốt ngón tay, một canh giờ nữa lại qua.

Trong sa mạc, Nguyệt Hắc Phong Cao (trăng cao gió lớn), cùng với bão cát mạnh mẽ, hai người vô vọng quay đầu trở về.

"Ngân Xà này, trời sanh tính giảo hoạt, gặp mặt một lần cũng khó khăn". Hàn Hữu Thiên ghìm chặt cương ngựa, thả chậm bước chân.

Gia Luật Thức như có điều suy nghĩ gật đầu một cái, "Giống như Hội Nhi vậy, còn có thể kiên trì được bao lâu?"

"Nhiều lắm là một năm, hôm nay, đã bắt đầu hộc máu khối, bệnh này thế nhưng lại phát triển nhanh như vậy" . Hàn Hữu Nhật lo lắng nhìn nam tử một cái, cũng là không thể không nói thật.

Chỉ có,

Hai người không hề nói thêm câu nào nữa, chỉ là, tiến về phía trước.

Đột nhiên, thân ngựa chợt run lên, Gia Luật Thức cả kinh, cả thân thể nhẹ nhàng nhảy lên.

Con ngựa cắm đầu xuống đất, chân trước cong lên, toàn thân không ngừng co giật.

Dưới sa mạc bên cạnh, một dòng sức lực to lớn nhanh chóng hướng về nơi xa chạy trốn, Hàn Hữu Thiên vội xuống ngựa, "Vương, đó chính là Ngân Xà" .

Gia Luật Thức thấy thế, vội phi thân lên trước, dưới bàn chân điểm một chút, ở thời điểm đạp chân thì vừa đúng rơi vào phần đuôi nó.

https://thuviensach.vn

Thân thể chợt bị ngăn trở, một thân rắn màu bạc lộ ra.

Bởi vì phần đuôi bị giẫm, Ngân Xà ra sức tránh thoát, cả thân thể liền thẳng tắp bị kéo lại, đầu tam giác giống như mũi tên, chuẩn bị phóng tới.

Thân thể nam tử khom xuống, ở dưới đầu rắn ba tấc, bóp lại.

Đuôi rắn thật dài quấn lên cổ tay Gia Luật Thức, trên mặt hắn, không giấu được vui sướng.

"Hồi phủ" .

Hàn Hữu Thiên vẫn một phen lau mồ hôi lạnh, vừa muốn leo lên ngựa, liền thấy thoáng hiện một bóng dáng màu bạc nhảy vọt về phía hắn, trong lúc mơ hồ, còn nghe thấy âm thanh của lưỡi rắn phun ra.

"Cẩn thận" Gia Luật Thức đẩy hắn đang ngây ngốc ra, một tay bắt đầu xà, nhưng giữa lúc chưa kịp chuẩn bị, trên cổ tay bị cắn một miếng.

"Vương" Hàn Hữu Thiên tiến lên, kinh hoảng xé một góc áo bào, cột thật chặt chỗ cổ tay. Đồng thời, lấy ra từ trong tay áo một viên thuốc, đưa đến miệng nam tử, "Chúng ta phải mau trở về nghĩ biện pháp" .

Hai người ngồi chung một con ngựa, Hàn Hữu Thiên lo lắng nhìn nam tử, "Vương. . . " .

Gia Luật Thức không nói lời nào, toàn thân lại càng cực kì lạnh, trên tay, rét buốt lạnh lẽo.

Mà lúc này Bách Lý Hội, còn đang không ngừng nhìn quanh, " hắn thế nào vẫn chưa trở lại? Có thể hay không xảy ra chuyện gì?"

Nữ tử ở một bên, trên mặt cũng tràn đầy lo âu, "Chủ tử, ngài yên tâm đi, vương, là anh hùng trên thảo nguyên chúng ta, hắn sẽ không có việc gì".

Bách Lý Hội cắn chặt môi dưới, kiên định gật đầu.

Nếu như, nàng gặp gỡ nam tử này trước một bước, có thể hay không, đã sớm yêu hắn.

https://thuviensach.vn

Nàng lại không dám nói yêu, chỉ là xác định, nàng quan tâm hắn.

Ngoài viện, một hồi ngựa hí, Bách Lý Hội vội vàng đứng lên, chạy như bay xuống nhà sàn.

Thị vệ một bên theo sát tiến lên, thể lực nam tử lập tức chống đỡ không nổi, cuối cùng ngã xuống đất.

"Vương, " mọi người đều sợ hãi, trên cổ tay, hai Ngân Xà cảnh giác nhìn xung quanh, sắc mặt Gia Luật Thức càng thêm tái nhợt đến mức gần như trong suốt.

"Gia Luật Thức. . . . . ." Nữ tử một đường chạy chậm tiến lên, lại bị hắn nhẹ giọng ngăn lại.

"Đừng qua đây. . . . " .

Hàn Hữu Thiên bên cạnh vội vàng lấy một cái bình chuẩn bị trong phòng thuốc, để Gia Luật Thức đem Ngân Xà bỏ vào.

Bách Lý Hội cẩn thận tiến lên vài bước, một tay cầm tay của hắn.

Hai dấu răng đột nhiên hiện trên cổ tay, màu sắc đã trở nên sâu và đen.

Tay của hắn lạnh dọa người, nhiệt độ cơ thể cũng chợt giảm xuống.

Bách Lý Hội mở đôi mắt đẫm lệ, nhẹ giọng hô lên, "Gia Luật Thức, Gia Luật thức. . . ".

Nam tử mệt mỏi nháy mắt một cái, một tay kia xoa đầu của nàng, "Ta, không có việc gì. . . . . ." .

Hàn Hữu Thiên đã nói qua, một khi bị Ngân Xà cắn, chính là hết cách xoay chuyển.

Nàng liền nhất quyết không tinBách Lý Hội chợt cúi đầu, môi ấm áp chụp lên cổ tay hắn, mạnh mẽ cắn.

"A. . . . . ." , nam tử bị đau rụt một cái, liền bị nàng níu chặt lại.

"Hội Nhi, ngươi đang làm gì vậy?" Gia Luật Thức kinh hãi, vội đẩy nàng ra.

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội nâng đôi mắt, một tay lần nữa đặt lên, một cỗ ấm áp, từ thân thể Gia Luật Thức tiến vào.

Nàng mở miệng hít vào, lại khạc ra. Hàn Hữu Thiên bên cạnh không nói lời nào, vốn là, vốn là lấy mạng đổi mạng. Thật may là, độc kia không vào được cơ thể nàng.

Máu độc từ từ bị hút ra, khóe miệng cô gái, dính đầy chất lỏng đen đặc.

Gia Luật Thức không còn hơi sức đẩy nàng ra nữa, thân thể trầm xuống, liền thẳng tắp ngã xuống.

Bách Lý Hội vẫn còn đang không ngừng hút, người ở bên ngoài thấy thế, đơn giản chính là mất mạng.

Qua hồi lâu, nữ tử gọi thị vệ bên cạnh, đem Gia Luật Thức mang lên trên lầu, lúc này, đêm đã khuya.

Hai mắt nam tử nhắm nghiền, uống hết thuốc mà Hàn Hữu Thiên mang tới, thân vẫn lạnh như vậy, Bách Lý Hội kéo chăn bông ra đầy giường, toàn bộ trùm lên trên người của hắn.

Bên cạnh bàn, để một chậu nước nóng mới đun, nàng đem khăn lông bỏ vào, xốc lên một góc, từng điểm từng điểm xoa bóp.

Nâng niu trong tay, còn mang nhiệt độ nóng bỏng, Bách Lý Hội đem khăn long trải ra, quấn trên tay mình, nhẹ nhàng đặt trên mặt hắn.

Gia Luật thức chỉ cảm thấy một hồi ấm áp kéo về phía mình, theo bản năng, nghiêng đầu lại gần.

Bách Lý Hội lau từng chút không hề bỏ sót, đang muốn thu hồi thì tay liền bị túm chặt trở về, dán trên má hắn.

Nam tử suy yếu thở hổn hển, ngay cả hô hấp, đều đã lạnh như băng .

Tâm Bách Lý Hội căng thẳng, cả thân thể nằm trên ngực của hắn, vô cùng chua xót, lệ trong mắt, cuối cùng cũng không ngăn được.

Một tay đặt ở trên đầu nàng, Bách Lý Hội mừng rỡ ngẩng đầu, người phía dưới thế nhưng vẫn còn đang hôn mê.

https://thuviensach.vn

Không để ý nhiều như vậy, nàng vén chăn bông chui vào, mang theo nhiệt độ, Gia Luật Thức liền ôm nàng thật chặt, buộc chặt khuỷu tay như muốn đem nàng dung nhập vào cơ thể.

Bách Lý Hội mặc dù không thoải mái, nhưng vẫn là mặc hắn ôm, đôi tay đặt lên eo hắn.

Thân thể bên cạnh vừa nhích lại gần lấp đầy khoảng trống giữa ngực, hắn vội ôm chặt, có thế nào cũng không nguyện buông ra.

Thấy bả vai Gia Luật Thức lộ ra bên ngoài, Bách Lý hội vừa định đứng dậy, lực đạo trên tay lại càng mạnh "Đừng đi" .

Nàng đến gần lỗ tai hắn, nói nhỏ, "Ngươi yên tâm, ta sẽ không đi" .

Thân thể tựa hồ buông lỏng một chút, Bách Lý Hội đem chăn bông kéo cao, lần nữa rụt trở về.

Lồng ngực nam tử, lạnh lẽo giống như một loại khí lạnh, trong miệng cũng không thoải mái thở nhẹ, lông mi dày đặc hạ xuống, nhưng thủy chung vẫn không thấy đôi mắt thâm thúy của hắn mở ra.

Bách Lý Hội đem đôi tay đặt trên hông hắn, nhẹ nhàng xé ra, áo liền mở ra hai bên, lộ ra lồng ngực rắn chắc.

Hai tay đưa đến bên miệng, nhẹ hà hơi, liền xoa nhiệt độ ấm áp đó lên ngực hắn , chậm rãi di chuyển.

Gia Luật Thức theo bản năng dựa dựa lên trước, tham luyến nhiệt độ này.

Cứ như thế lặp đi lặp lại, Bách Lý Hội cũng không chút nào cảm thấy mệt mỏi, thân thể bên cạnh, cũng đã chầm chậm có chút độ ấm.

Lúc này, lòng của nàng, mắt của nàng, chỉ thấy được Gia Luật Thức.

Nam Triều.

Ánh bình minh ở phía chân trời nhô lên, trải đều xuống, ánh sang loang lổ, tô điểm cho mái hiên của những toàn nhà cao vợi.

https://thuviensach.vn

Nội uyển thâm cung, giống như mất không khí con người, một mảnh tĩnh mịch.

Từng đóa hoa tàn rụng rơi, chạm vào bàn đá xanh phía dưới, hòuyện.

Từng điểm ánh sáng rực rỡ rọi vào điện Kim Loan, trời đất giống như tương hợp, bên trong, thoáng hiện một bóng dáng màu vàng sáng đứng tại nơi cao nhất, mặt hướng về phương Bắc.

Trên người, thêu nâng Cửu Trảo Kim Long (chín vuốt rồng vàng), chắp tay đón gió, ánh mặt trời vừa lên rơi vào phía sau nam tử, giống như một vòng tròn khổng lồ, chiếu lên cả Nam Triều, phát sáng rạng rỡ.

Nam tử đứng trên mái hiên, trên điện Kim Loan, lạnh lùng như mây gió, một ngày có được ngôi vua, thống trị thiên hạ, nhưng, tâm, đã chết.

Theo một nữ tử quyết tuyệt, mất đi.

Làm sao quên được, nàng, ánh mắt cực kì ngoan độc, làm sao quên được, nàng, tự tay đâm chết, hài nhi của bọn họ.

Nam tử ngẩng cao đầu, cằm kiên nghị, phóng xuống một đường cong đẹp mắt, vạt áo tung bay, khiến trời đất, cũng mất sắc.

Mỗi đêm cô đơn một mình thì xương quai xanh lại đau đớn, cùng với trái tim bên trái, đau thắt lợi hại.

Bầu trời phương Bắc, cùng với Nam Triều, cũng là, thiên Nam địa Bắc (trời nam đất bắc, ý nói xa cách), ngày ngày không thể gặp nhau.

"Tập Ám. . . . . ." .

"Tập Ám. . . . . ." .

Từng tiếng kêu gọi vẫn còn bên tai, nàng yêu kiều, nàng tức giận, nàng vui vẻ, nàng bực tức. . . . . .

"Tập Ám, ta không thể vào được lòng ngươi……”

Hội Nhi, trong lòng ta, đã sớm có ngươi, ngươi thật không nhìn ra sao?

https://thuviensach.vn

Nam tử một tay đặt lên tim, hắn cho là, hắn đối với Duyệt nhi như vậy, nàng có thể thông cảm, hắn cho là, nàng sẽ nhận ra, hắn cho là, tự mình có thể nắm giữ, cho đến khi trở thành sai lầm lớn.

Hôm nay, ngươi, bảo ta làm sao mà chịu nổi.

Chính mình không có khả năng, muốn quên cũng không thể quên.

Điện hạ, nữ tử một tay cầm áo choàng, kiễng chân nhìn nam tử, khóe mắt, một giọt lệ trong suốt lặng lẽ chảy xuống.

"Hoàng hậu. . . " , nha hoàn một bên vội quỳ xuống hành lễ.

Nữ tử phất phất tay, buồn bã xoay người.

Hai người đứng đối diện nhau, rõ ràng là người bên gối, nhưng lại xa lạ đến tột cùng, tâm một khoảng trống vắng, đã từng, lại lần nữa dấy lên, nhưng bởi vì một nữ tử đã rời đi, mà, hoàn toàn chết tâm.

Rõ ràng muốn gặp, nhưng, kiếp này cũng không nhìn thấy.

Vân Khinh cô đơn trở lại tẩm cung, phòng lớn như vậy, yên tĩnh đến mức ngay cả âm thanh cây kim rơi xuống đất, cũng nghe được rõ ràng.

Ngôi vị Hoàng Hậu, vĩnh viễn cũng không cần tranh, thế lực của cha ở trong triều, đã sớm vì nàng mà trải tốt con đường này.

Ngước mắt, cảm giác lạnh lẽo thu hết vào mắt. Ở một nơi xa hoa, đều cũng thua kém sự ấm áp của một nam tử.

Trời cũng nhanh sáng.

Hắn, lại một đêm không ngủ, đợi đến lâm triều, khiến cho hết thảy đều bận rộn, lấp đi đau đớn trong lòng. (đáng đời mà :v Vote Hội – Thức =]]).

Cho đến khi thể xác và tinh thần mệt mỏi, thì liền không để ý tới nữa.

Tình, có thì đau, mất, càng thêm, khổ, không nói nổi.

Tập Ám thu hồi tầm mắt, dưới chân điểm nhẹ một chút, rơi xuống trước điện.

https://thuviensach.vn

"Tham kiến hoàng thượng, " trước điện Kim Loan, văn võ bá quan nghiêm chỉnh quỳ xuống, trong nhất thời, thanh âm vang xa, quanh quẩn thật lâu.

Nam tử nhấc chân, đi lên bậc thềm, vạt áo mở rộng, vững vàng ngồi lên long ỷ.

Một tay tùy ý chống cằm, mắt lạnh lùng, liếc nhìn phía dưới, khí phách vương giả lộ rõ, đem giang sơn, dẫm dưới chân.

Trời mới sáng.

Gia Luật Thức nhẹ mở mắt, đầu tiên đập vào mắt, trán trơn bóng của nữ tử, lông mi dày trầm tĩnh ở một chỗ, tiếng hít thở đều đều, tâm cũng ấm áp.

Chỗ cổ tay một hồi đau đớn, hắn đưa tay từ trên lưng của nàng lấy ra, nơi cổ tay, quấn một vòng vải gạc, dày cộm chặt chẽ, có thể thấy được người băng bó đã dùng hết tâm lực, lại bởi vì thiếu kỹ thuật, mà ở chỗ eo bàn tay thắt vài nút chết.

Đầu nữ tử hơi ngẩng lên, có thể là do tối hôm qua bị ôm quá chặt, thủy chung giữ vững cái tư thế kia, đôi tay, còn dán trong ngực trần trụi của hắn.

Nàng ngủ rất say, đôi môi hé mở, theo hô hấp, mang theo từng đợt khí thanh mát.

Hắn vươn một tay, ngón tay tỉ mỉ vuốt ve lông mày nàng, theo gò má trắng nõn của nàng, cuối cùng xuống tới môi nàng.

Đôi môi xinh xắn, mang theo một tia tái nhợt, lại như cũ có thể quật cường nâng lên.

Gia Luật Thức nắm tay nàng, đặt trong lồng ngực mình, một hồi ấm áp, truyền vào, rất ấm, rất ấm.

Ấm đến nỗi, núi băng cũng sụp đổ.

Bách Lý Hội giật giật thân thể, tiến sát vào lồng ngực hắn.

Hai người, tựa như chết chìm trong vô vọng, an ủi lẫn nhau, cùng nhau, khao khát.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 4

https://thuviensach.vn

Chương 12: Tuyệt vọng

"Khụ khụ....." Nữ tử bất an giật giật thân thể, Gia Luật Thức vội vàng vỗ nhẹ lên lưng nàng.

"Khụ khụ....." Bách Lý Hội thở hổn hển mở mắt ra, thấy nam tử bên cạnh, đang nhìn chằm chằm nàng.

"Gia Luật Thức, ngươi tỉnh?" Bách Lý Hội nửa người ngồi dậy, vui sướng trên mặt, nhìn không sót thứ gì.

Hắn cười, gật đầu.

"Thật tốt quá." Nàng vươn một tay, áp trên trán hắn.

"Nhiệt độ cơ thể cũng khôi phục rồi" Bách Lý Hội nằm xuống, đối mặt với hắn, nhìn nhau: "Hôm qua thật đáng sợ, ta cho rằng, ngươi sẽ không ổn."

Hắn bật cười, mang theo chút chua xót: "Yên tâm, ta sẽ luôn ở bên cạnh ngươi, cho dù, người mất, cũng còn có, linh hồn của ta."

"Nói cái gì chứ." Bách Lý Hội ra vẻ tức giận trợn mắt nhìn hắn, vươn một ngón tay chọc chọc vào ngực hắn.

Gia Luật Thức nắm tay của nàng, đặt lên môi, trên mặt, cũng là nghiêm túc hẳn lên: "Hội nhi, tương truyền nam tử Đại Liêu chúng ta sau khi chết, linh hồn sẽ hóa thành chim thương ưng hùng tráng, luôn quanh quẩn, cả cuộc đời, bảo vệ cho nữ nhân mà mình yêu, cho đến khi, nàng chết đi, nam tử mới có thể bước qua cầu Nại Hà, cùng nhau đầu thai, nối lại nhân duyên kiếp sau."

Bách Lý Hội yếu ớt ngẩng đầu: "Vậy nữ nhân đã chết, sẽ biến thành cái gì?"

Tim hắn đập loạn nhịp nhìn nàng, liền cười lên: "Đương nhiên là, tiên nữ rồi."

"Tiên nữ?" Bách Lý Hội nhăn mũi, bộ dáng mang theo vài phần đáng yêu.

https://thuviensach.vn

"Làm sao có thể nam biến thành chim thương ưng, nữ biến thành tiên nữ, nếu như, thật như vậy, thì tốt rồi."

"A....." Một tiếng hét bỗng nhiên vang lên, làm hai người kinh hoàng.

Gia Luật Thức nhanh chóng đứng dậy, cài đai lưng, đi ra ngoài, Bách Lý Hội ở phía sau, cũng theo ra.

Đi xuống nhà sàn, liền thấy mấy người làm thành vòng tròn, người người thần sắc ngưng trọng.

"Chuyện gì xảy ra?" Gia Luật Thức tiến lên, liếc mắt nhìn Hàn Hữu Thiên đứng gần mình nhất.

Hắn lui ra từng bước, cũng không nhiều lời.

Mấy người vây quanh, cũng tự nhiên tản ra.

Bách Lý Hội bước đi nhanh hơn, nhất thời không thể ngừng được, dẫm lên trước một bước.

"A" Thân thể nàng nhanh chóng quay ngược trở lại, dạ dày một hồi co

Trên mặt đất, một con ngân xà bị chặt thành năm sáu đoạn, thân thể đổ nát, không ngừng giãy giụa. Bên cạnh đầy máu đỏ tươi, từ từ hội tụ.

Một con ngân xà khác, nôn nóng khạc lưỡi, vây quanh thân thân thể của bạn đời, không ngừng đi lòng vòng.

"Ai làm?" Âm thanh nam tử mang theo xu thế bạo vũ (mưa to), đôi mắt liếc nhìn mọi người.

"Phịch" một tiếng, một thị vệ trẻ tuổi quỳ xuống: "Vương, vương tha mạng....."

"Là ngươi?" Hắn tiến lên vài bước, dừng lại trước người hắn.

"Vương, đúng, đúng, thuộc hạ không cẩn thận đánh ngã cái bình, bị con rắn kia cắn một cái, thuộc hạ nhất thời, nhất thời hồ đồ, liền chém chết nó....." Thị vệ không ngừng dập đầu, trên trán, máu chảy không ngừng.

Gia Luật Thức chậm rãi ngồi xuống, một tay bóp chặt cổ hắn, nhấc lên: "Bị ngân xà cắn, vốn là không có thuốc chữa, còn không

https://thuviensach.vn

bằng, bổn vương tiễn ngươi một đoạn."

"Gia Luật Thức, đừng....." Bách Lý Hội bước nhanh lên phía trước, còn chưa kịp ngăn cản, đã nghe được âm thanh xương cốt gãy lìa, đầu nam tử, nghiêng về một bên, đã không còn sống.

Nữ tử kinh hãi che đôi môi, một đôi mắt đẹp, nhìn trừng trừng.

"Không....." Hàn Hữu Thiên hét lên, thu hồi thần trí của mấy người.

Chỉ thấy một con ngân xà khác hướng về vách tường bên cạnh, cấp tốc đi qua, thân thể thẳng tắp, toàn thân, nổi lên màu trắng trong suốt.

"Nó muốn tự tử." Thế nhưng, cả súc vật cũng đều có tình.

Gia Luật Thức buông nam tử trong tay, dưới chân, bay lên một viên đá nhỏ, thẳng tắp bay về phía ngân xà.

Chuẩn xác trúng vào đầu nó, ngân xà lung lay thân mình, bị một lực mạnh mẽ đánh vào, lăn lộn vài vòng.

Nam tử bước lên phía trước, một tay bóp chặt đầu rắn: "Nhanh, cầm chén tới đây.

Máu độc vật, chỉ có thể lấy khi còn sống, bằng không, công hiệu sẽ mất hết.

Hàn Hữu Thiên cầm chén đi qua, đặt trước người hắn.

Bách Lý Hội sợ hãi nhìn hắn, một tay bóp chặt đầu rắn, một tay, nắm chặt đuôi rắn, hay tay đồng thời dùng sức, một đoạn đứt làm hai, máu, ồ ạt chảy xuống, rơi vào trong chén đã chuẩn bị tốt.

Cho đến khi, máu đã chảy hết, Gia Luật Thức mới ném ngân xà qua một bên, khi còn sống gần nhau, sau khi chết, đều là lấy loại phương thức này, gần nhau.

Nhìn cái chén trong tay Gia Luật Thức, Bách Lý Hội chỉ cảm thấy một trận buồn nôn, tựa vào một bên, nôn mửa kịch liệt.

Nam tử phất phất tay, ra hiệu cho kẻ khác lui ra.

"Hội nhi." Gia Luật Thức đưa chén đến trước mặt nàng: "Uống vào đi."

https://thuviensach.vn

"Ọe....." Nàng che miệng bài xích, một cỗ mùi tanh, rất nồng đậm, rất nồng đậm.

"Ta không uống." Bách Lý Hội xoay người, thấy hắn thật lâu vẫn không nói, nàng lúc này mới nhìn hắn, nhưng khi nhìn đến vải gạt trên cổ tay hắn, lại ầm ầm sụp đổ.

Bách Lý Hội, ngươi làm sao có thể tùy hứng như vậy, đây, chính là hắn dùng mạng đổi lấy.

Hiện nay, ở trước mặt ngươi, là một hy vọng cứu mạng ngươi, ngươi làm sao có thể, vô tâm với tấm lòng của hắn như vậy.

Bách Lý Hội im lặng tiếp nhận chén thuốc, liền kê vào miệng chén, nuốt một ngụm nhỏ.

Chất lỏng nồng đặc mang theo một mùi tanh, vừa vào trong cổ, nàng liền chịu đựng không nổi.

"Ọe....." Bách Lý Hội mạnh mẽ kìm nén, đôi mắt chứa đầy hơi nước trong suốt, ngẩng đầu cao lên, nuốt một cái, đi xuống.

Bầu trời, vẫn xanh như vậy, nàng không muốn chết.

Đem chất lỏng trong chén toàn bộ nuốt xuống, Bách Lý Hội vẫn ngẩng cao đầu, khóe miệng, sót lại một chút màu đỏ

Gia Luật Thức tiếp nhận chén, đập xuống mặt đất phát ra âm thanh vỡ nát, một tay hắn ôm chặt nàng vào ngực: "Hội nhi, ta biết ngươi khó chịu, đáp ứng ta, cho dù là vì bản thân, vì ta, cũng không được vứt bỏ."

Bách Lý Hội đem vệt máu trên khóe miệng lau sạch: "Ngươi yên tâm, trừ phi, trời thật muốn ta chết."

Hai người ôm chặt nhau, về, cùng chờ một kỳ tích.

Sau khi uống xong máu của ngân xà, Bách Lý Hội cũng không có phản ứng thuốc như trước kia, qua vài ngày, cũng không có ho ra máu.

Trên mặt, từ từ khôi phục một ít thần sắc, thân thể cũng không yếu đi như trước kia nữa.

Bách Lý Hội vui sướng chạy nhảy trong đình viện, gọi đầu bếp làm một bàn thức ăn ngon.

https://thuviensach.vn

"Trù nương (đầu bếp nữ) đêm nay, chuẩn bị thức ăn cho ta nhiều một chút a." Nàng tiến lên phía trước, ở trong phòng bếp rộng rãi đi loanh quanh.

"Ai ôi, chủ tử của ta, nơi đây mùi khói dầu nồng nặc, ngài ra ngoài trước đi a, thức ăn lập tức xong rồi." Trù nương cười xoay người, trên mặt, treo đầy ý cười hiền hậu.

"Vậy được rồi." Bách Lý Hội nhấc váy, đi ra ngoài.

Gió thu xào xạc đánh vào trên mặt, mang theo cảm giác lạnh lẽo không nói hết được, góc váy thỉnh thoảng tung bay lên, vương trên khóm hoa bên cạnh.

Bữa tối liền đặt ở bên trong nhà sàn, món ăn tinh xảo, rượu tinh khiết thơm ngon, cùng với, một phần vui sướng sau khi sống lại.

"Gia Luật Thức, ta cũng muốn uống rượu" Bách Lý Hội bưng qua ly rượu, đến trước mặt hắn: "Rót một chút?"

"Không thể." Hắn cầm bầu rượu ra xa, nâng ly rượu, uống một hơi cạn sạch.

"Hàn Hữu Thiên." Thấy nói không lại Gia Luật Thức, nàng xoay người sang bên cạnh, hướng về phía Hàn Hữu Thiên cầu cứu.

"Này, uống một chén nhỏ thì có thể, nhưng không thể uống nhiều." Hắn cười nhìn về phía hai người, đưa ra một đề nghị nhượng bộ.

Gia Luật Thức cuối cùng cũng không lay chuyển được nàng, rót cho nàng một chén.

Trong chén bạch ngọc trong suốt, chất lỏng màu đỏ của rượu càng lộ ra vẻ xinh đẹp, Bách Lý Hội cũng không uống , nghiêng sang mép chén, đung đưa.

Cho đến khi toàn thân chén sáng hồng, nàng mới men theo miệng chén, mút nhẹ một cái.

"Thật ngọt a." Mang theo vài phần xinh đẹp, nhìn nam tử bên cạnh.

https://thuviensach.vn

Gia Luật Thức cười tự nhiên uống rượu: "Ngọt cũng chỉ có thể uống một chén."

Bách Lý Hội quay đầu, cái gì chứ.

Bữa ăn tối này, có lẽ là lâu nhất từ trước đến nay, duy nhất có thể thả lỏng mà ăn.

Một lúc sau, Bách Lý Hội lôi kéo hắn chỉ lên trên không: "Gia Luật Thức, chúng ta đi cưỡi ngựa đi?"

Đôi tay hắn nắm lấy vai nàng: "Đã trễ thế này, ngày khác hãy đi."

"Không được, ta muốn đi hôm nay." Bách Lý Hội kéo tay áo của hắn: "Trong khoảng thời gian này, ta đều không có đi ra ngoài."

Gia Luật Thức nhìn nàng, suy nghĩ một chút: "Được rồi."

Cuối cùng vẫn là không yên tâm, ngồi chung một con ngựa.

Cả thân thể Bách Lý Hội dựa vào phía sau, một tay chỉ lên trên không: "Trăng hôm nay, thật là tròn."

Gia Luật Thức theo tầm mắt của nàng, nhìn về phía trên không: "Đúng, bầu trời đại mạc, khó thấy được ánh trăng như thế này."

Hai người cùng nhau ngồi xuống đồng cỏ, mênh mông vô bờ, giống như nối liền với đường chân trời, cùng trời xanh làm gương soi.

"Gia Luật Thức" Bách Lý Hội ngẩng đầu vừa chống lại cằm của hắn: "Ngươi không cần lo lắng, ta đã tốt lắm rồi."

Một tay Gia Luật Thức nắm lấy bàn tay mềm mại của nàng, dịu dàng cười: "Đúng, bệnh của Hội nhi, đã tốt hơn rồi.

"Cô đĩnh a, không tồi, bên cạnh ta có ngươi a." Nàng chìa ra một ngón tay, ở trong tay hắn nhẹ nhàng vẽ lên.

Một tay Gia Luật Thức đem nó bọc trong bàn tay, cằm đặt trên vai nàng.

"Nhột" Bách Lý Hội giật giật thân mình, nghiêng thân đi cùng hắn đối diện.

Đôi tay nàng quấn lên vai hắn, hơi thở của nhau, rõ ràng mang theo một tia hỗn loạn.

https://thuviensach.vn

Tay, nâng chặt hai gò má của hắn, Bách Lý Hội nhẹ nhàng tiến tới, môi đỏ mọng in lên môi hắn.

Tim nam tử đập loạn nhịp không kịp phản ứng, tay đặt bên cạnh nhẹ nhàng chuyển lên hông nàng.

Nhẹ nhàng, không hề xâm nhập, thân thể Bách Lý Hội khẽ thối lui, bốn mắt nhìn nhau.

Trán chạm nhau, âm thanh của nàng ôn nhuận, mang theo một lực lượng xuyên thấu khó hiểu: "Gia Luật Thức, ta dường như đã thích ngươi rồi."

Hắn dừng một chút, ngay sau đó, nặng nề hôn nàng, khóe mắt, tràn đầy sủng nịch, và, như một đứa nhỏ, dễ dàng thỏa mãn.

Cả thân thể ngã về sau, Bách Lý Hội áp sát vào thân thể hắn, thật không dễ dàng để kết thúc nụ hôn này, hai người ôm nhau, nằm một chỗ.

"Hội nhi, về thôi." Hắn nghiêng đầu nhìn nàng, ánh mắt, chớp động lóng lánh.

Bách Lý Hội vốn định nán lại, nhưng không đành lòng để hắn phải lo lắng, chỉ có thể gật đầu.

Hai người ngồi trên ngựa, chậm rãi đi về.

Bách Lý Hội lẳng lặng ngồi dựa vào phía sau, nghĩ tới, nơi mình thuộc về sau này.

Một tay đặt lên trái tim, rất ngột ngạt, ngột ngạt đến mức thở cũng không được.

Lồng ngực có một luồng nhiệt bắt đầu khởi động, liều mạng muốn áp chế xuống, lại nỗ lực chạy lên.

Tâm nàng quýnh lên: "Thức....." Cùng với một trận thở gấp, máu trong miệng phun ra

"Hội nhi, Hội nhi....." Gia Luật Thức vội vàng vung roi ngựa, một tiếng bất thình lình, trở nên huyên náo, dọc đường đi, ý thức của nữ tử ngày càng mơ hồ, hơn nữa, còn là hoảng sợ.

Cho rằng, hết thảy đều đã tốt đẹp, cho rằng, ta, còn có ngày sau.

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội chỉ cảm thấy đầu trầm xuống, lâm vào trong bóng đêm vô hạn.

Thật sự là rất tối tăm, cùng với hậu viện của Vương phủ, tối tăm giống nhau.

Gia Luật Thức vội vàng ôm nàng vào phòng, sắc mặt Hàn Hữu Thiên phía sau lại càng trầm trọng hơn, theo sát một bên.

Nữ tử đã sớm lâm vào hôn mê, máu trên khóe miệng không ngừng trào ra, theo cần cổ tinh thế, chảy vào vạt áo trước.

Hàn Hữu Thiên xem mạch đập của nàng, đứng lên bất đắc dĩ lắc đầu: "Xem ra, toàn bộ mọi việc làm trước kia đều đã uổng phí, vẫn không có tác dụng."

"Không có khả năng, nàng không phải là đã chuyển biến tốt rồi sao?" Gia Luật Thức không chấp nhận được nhìn nữ tử trên giường.

"Lần này, sợ là so với vài lần trước còn nặng hơn." Hàn Hữu Thiên quỳ xuống trước người nam tử: "Vương, thuộc hạ, vô năng."

"Cả ngươi cũng không có cách nào sao?" Hắn chán nản ngồi xuống: "Hoặc là, còn có điều gì, chúng ta bỏ sót."

Hàn Hữu Thiên kiên định lắc đầu: "Độc vật trên đời, có thể đối phó với cô đĩnh, ngoài ngân xà, sợ là không tìm ra cái thứ hai."

Gia Luật Thức cầm lấy khăn, đem vết máu trên người nàng lau sạch: "Hàn Hữu Thiên, ngươi đi ra ngoài trước đi."

"Dạ." Hắn thối lui, đi ra ngoài.

Mới tốt lên được vài ngày, nhưng, cuối cùng vẫn thoát không khỏi.

Gia Luật Thức nhìn nàng, giữa ngực trở nên nặng nề, ho ra tiếng.

Một mùi máu tươi trong cổ, màu đỏ diêm dúa, theo khóe môi hắn, nhỏ giọt

Hắn khẽ thi triển nội lực, đem nó đè ép xuống.

Bách Lý Hội trong lúc ngủ mơ, không ngừng bước đi, đi mãi, vĩnh viễn không biết mệt mỏi, vẫn là, một mảnh đen tối.

https://thuviensach.vn

Rất sợ cảm giác như vậy, không hề có người nào khác, cả Gia Luật Thức cũng không ở đây.

Nàng sợ hãi chạy đi, càng chạy càng hoảng loạn, không biết vấp phải cái gì, nặng nề té ngã.

Thân thể khó chịu giật giật, Bách Lý Hội mở mắt ra, liền thấy nam tử nằm sấp trước giường, nắm chặt tay nàng.

Môi lưỡi khô rát lợi hại, nàng ho khan vài tiếng, lồng ngực cực kì đau đớn.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 4

https://thuviensach.vn

Chương 13: Sống lại

Hắn ngẩng đầu, đôi mắt, đầy tơ máu, trên cằm, cũng mọc lên một ít râu.

"Thức....." Nàng khẽ gọi, khóe miệng chậm rãi câu lên.

"Làm sao vậy, có phải hay không rất khó chịu?" Gia Luật Thức nâng nàng dậy, để cho nàng nửa ngồi lên.

Bách Lý Hội lắc lắc đầu: "Tốt hơn nhiều rồi, ta không phải là ngủ rất lâu rồi chứ?"

"Không có, trời còn sớm, ngủ tiếp một lát đi."

"Ta thật sự rất sợ bóng tối, vừa nhắm mắt, chỉ sợ, không còn thấy ngày mai nữa."

Hắn cởi giày, ôm nàng ở trước người: "Có ta ở đây, cái gì ngươi cũng không cần sợ."

Thân thể Bách Lý Hội, suy yếu nhanh chóng, không thể giống như trước kia, ra ngoài cưỡi ngựa.

Thỉnh thoảng, ngồi trong nhà một hồi, số lần ho ra máu cũng tăng lên.

Gia Luật Thức đi vào dược phòng, vừa gặp mùi vị khó ngửi của thảo d cảm thấy một trận khí huyết xông lên, từ khóe miệng trào ra.

Hắn lại lau khô vết máu, lấy nội lực đè ép xuống.

"Vương." Hàn Hữu Thiên vội vàng buông sách thuốc trong tay, "Ngài hộc máu."

Gia Luật Thức ngồi xuống trước bàn bên cạnh: "Hàn Hữu Thiên, vẫn là, không có cách nào sao?"

Hắn đưa ra một quyển y thuật, mở ra một tờ: "Trên này ghi lại, ở trên núi tuyết của Liêu quốc chúng ta, có một loại tuyết hồ ngàn

https://thuviensach.vn

năm, chí âm chí dương, từng có một người, lấy được tuyết hồ trị khỏi cô đĩnh. Chỉ có điều, cái đó cũng chỉ là truyền thuyết mà thôi."

"Thật sự?" Gia Luật Thức đứng lên, bổ nhào phun ra một ngụm máu tươi.

"Vương" Hàn Hữu Thiên tiến lên đỡ hắn đến bên cạnh: "Không thể dùng nội lực áp chế, bằng không, lúc phát tác sẽ nguy hiểm đến tính mạng."

"Bệnh này, vốn là không chữa được, còn có, trăm ngàn lần không được nói cho Hội nhi."

"Tuyết hồ ngàn năm này, truyền thuyết chỉ còn sót lại một con, hơn nữa, một con tuyết hồ, chỉ có thể cứu một cái mạng."

Gia Luật Thức ngẩng đầu, liếc mắt nhìn hắn một cái: "Vậy, chính là có hy vọng hả?"

Hàn Hữu Thiên thở dài một hơi, ngồi xuống bên cnh hắn: "Cho dù tìm được, chỉ sợ không thể tương hỗ, liền giống như ngân xà vậy. Hơn nữa, trong truyền thuyết, tuyết hồ là một loài động vật có linh tính, một khi hút máu nó, cho dù còn mạng, trong cơ thể thủy chung sẽ có một cỗ khí huyết chi phối bản thân. Chỉ sợ, một lúc khắc chế không được, sẽ mất nhân tính."

"Cái gì?" Gia Luật Thức một tay day day trán, tâm, rối rắm mãnh liệt: "Mặc kệ thế nào, chỉ cần có thể bảo trụ mạng sống, là tốt rồi."

Tuyết hồ? Cho dù là lên trời xuống đất, ta cũng phải tìm ra ngươi, để đổi lấy một mạng của nữ tử yêu dấu trong lòng ta.

Ngày hôm đó Gia Luật Thức liền đi lên núi tuyết, không hề mang theo người nào.

"Hàn Hữu Thiên." Bách Lý Hội được dìu đỡ, đi xuống dưới lầu: "Gia Luật Thức, hắn đi đâu rồi?"

"Vương.....hắn khoảng thời gian này sẽ ở lại tràng huấn luyện, phỏng chừng, phải mất nửa tháng." Núi tuyết, to lớn như vậy, tuyết hồ này, lại càng có linh tính.

Bách Lý Hội ảm đạm cụp mắt, mất mát gật đầu.

https://thuviensach.vn

"Chủ tử, nô tỳ đỡ ngài trở về nghỉ ngơi." Tinh Không đem áo choàng khoác lên vai nàng, đôi mắt tràn ngập lo lắng.

"Được." Nàng xoay người, một nhánh tóc dán trên má, càng nổi bật lên vẻ gầy yếu của nàng.

Nếu như, không còn hy vọng sống, vậy thì an tâm, sống đi, ít nhất, không cần khiến cho người khác phải lo lắng.

Cùng với ánh bình minh buổi sáng, mỗi ngày Bách Lý Hội nằm dài trong nhà, trong đôi mắt, chỉ có cánh cửa trong sân viện.

Trong lòng cực kì hoảng sợ, thực sự sợ khi gặp lại Gia Luật Thức, sẽ giống như lần trước, vì nàng, chỉ còn nửa cái mạng.

Một tháng trôi qua, Gia Luật Thức vẫn không trở về.

Ngày, lại vào cuối thu, mới đó, vẫn còn là mùa xuân ấm áp, đảo mắt, băng tuyết đã sắp phủ đầy.

Lá trong viện, rơi đầy mặt đất, Bách Lý Hội cũng không có gọi người đến quét dọn, chỉ là mặc cho nó rụng đầy bốn phía.

Lá rụng về cội, trở về.....

Tiếng vó ngựa, giữa sự yên tĩnh đơn độc nơi đây, càng thêm chói tai, cùng với tiếng hí nôn nóng của tuấn mã, trái tim Bách Lý Hội thắt chặt lại, vì sao, tâm, lại hoảng sợ như vậy?

Nàng nhanh chóng lao xuống lầu, cánh cửa viện "Phanh" một tiếng bị phá bung ra, chiến mã màu trắng không ngừng kêu lên thảm thiết, nửa người bị nhuộm đỏ, giống như một loại cầu cứu bất lực.

Trên lưng ngựa, nam tử mặc quần áo màu đỏ tía, bả vai bên trái, vết máu đã sớm khô cạn, cả tay áo, chỗ da thịt bị thương, sâu đủ thấy xương.

Trước người, toàn thân Bạch Hồ sáng như tuyết, tứ chi bị trói lại, theo tiếng thở dốc, quanh thân, lại kết một tầng sương mù lạnh lẽo.

"Gia Luật Thức....." Bách Lý Hội kinh hô lên tiếng, thân thể hắn lảo đảo muốn ngã, chân không còn đủ sức, liền ngã xuống.

https://thuviensach.vn

Nàng vội vàng nhào lên phía trước, đỡ được hắn, lưng nặng nề nện trên đá lát xanh, không để ý đến đau đớn, Bách Lý Hội nắm chặt bả vai hắn, kéo về phía sau: "Gia Luật Thức, tại sao ngươi lại ngốc như vậy, người như ta, đáng giá để ngươi làm vậy sao? Ngươi đứng lên cho ta....."

Bất đắc dĩ thân thể Gia Luật Thức quá nặng, cuối cùng nàng vô lực ngã xuống bên cạnh: " Có ai không, có ai không, Hàn Hữu Thiên....."

"Vương." Thị vệ bên cạnh đều đã tụ tập lại, ba chân bốn cẳng nâng hắn lên, đưa lên lầu.

Hàn Hữu Thiên đặt tay lên trán hắn: "Không tốt, mau đưa đi....."

Ống tay áo bị túm chặt, ý thức của Gia Luật Thức mơ hồ, chỉ là không ngừng lặp đi lặp lại: "Tuyết Hồ, Tuyết Hồ, mau, cứu....cứu....."

Một tay của nam tử khẽ chụp lên tay hắn, thanh âm, run run không dứt: "Ngài yên tâm, nàng không sao....."

Lực đạo trên tay lúc này mới buông lỏng, chỗ bả vai bên trái, miệng vết thương lại bị xé rách, máu chảy không ngừng.

Bách Lý Hội đi theo vào phòng, trên mặt đất, nở ra từng đóa hồng diễm lệ.

Hàn Hữu Thiên ra hiệu cho người khác lui ra, nha hoàn bên cạnh cũng vâng mệnh im lặng đi ra ngoài .

Hắn quay đầu lại liếc nhìn Bách Lý Hội: "Ngươi cũng ra ngoài đi."

Bách Lý Hội tiến lên, quỳ trước giường, một tay, nắm tay hắn, dán lên má mình: "Không, ta sẽ không ra ngoài."

Hàn Hữu Thiên cũng không ép buộc, chỉ là lấy kéo, cắt bỏ chỗ vạt áo trước của hắn.

Cánh tay trái của Gia Luật Thức, bị móng sắt của Tuyết Hồ cào xé đi một khối, màu trắng u ám, rõ ràng trước mắt.

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội cắn chặt môi dưới, mở bàn tay hắn, đem cả khuôn mặt chôn vào trong.

Lệ không thể ức chế rơi vào lòng bàn tay hắn, mất đi tri giác chỉ dường như giật giật, âm thanh yếu ớt của Gia Luật Thức như không thể chịu nổi một kích: "Hội nhi, đừng khóc, đừng khóc....."

Nàng kinh hỉ ngẩng đầu lên, thấy mắt hắn vẫn khép chặt, miệng, thủy chung vẫn lặp lại những lời này.

Toàn bộ quần áo đều bị dính bết lại, Hàn Hữu Thiên lấy ra một lọ thuốc rắc lên trên, nam tử bị đau rên lên một tiếng, liền im lặng.

Cẩn thận đem quần áo trên người bị nhiễm máu đỏ cởi ra, tay nam tử duỗi ra, nha hoàn phía sau vội vàng đưa khăn lông đã chuẩn bị đưa tới.

Chỉ lau vài cái, khăn lông trắng muốt liền bị nhuộm thành một mảnh đỏ tươi, Hàn Hữu Thiên trả lại cho nha hoàn, lại cầm lấy một cái sạch sẽ chụp lên miệng vết thương của hắn. Như thế lặp lại vài lần, trong phòng, tràn ngập mùi máu tươi. Giống như sinh mệnh của hắn vậy, từng chút từng chút, lặng lẽ trôi qua.

"Gia Luật Thức, Gia Luật Thức....." Nàng khẽ gọi, hai tay đặt lên tay hắn, không ngừng xoa bóp: "Ngươi mau tỉnh lại đi, ta còn muốn dạo chơi trên thảo nguyên mà, đến lúc đó, cả đời chúng ta sẽ ở chung một chỗ. Cùng nhau cưỡi ngựa, cùng nhau ngao du, chỉ có hai người chúng ta, ngươi mau tỉnh lại a, mau lên....."

Hàn Hữu Thiên lấy ra thuốc bột, cẩn thận rắc lên miệng vết thương, máu trào ra nhanh chóng ngừng lại. Thuần thục quấn băng vải, vài vòng đầu, mang theo vết máu bị thấm ra, từ từ, liền bị phủ kín.

Hàn Hữu Thiên nhẹ nhàng thở ra, lau sạch mồ hôi trên mặt.

"Như thế nào?" Bách Lý Hội sốt ruột mở to mắt, nhìn nam tử phía trên.

Hàn Hữu Thiên đứng lên, cố gắng nở ra một nụ cười: "Không có việc gì, chỉ là mất máu quá nhiều, nghỉ ngơi vài ngày là tốt rồi."

https://thuviensach.vn

Hắn làm sao có thể nói với nàng, thiếu chút nữa, một cánh tay liền sẽ bị phế đi. Thiếu chút nữa, cả mạng cũng không giữ được.

Hắn quay đầu lại, nhìn chằm chằm Bách Lý Hội, là vì cái gì, khiến cho vương kiên trì như vậy, vì một nữ tử, bằng lòng vứt bỏ cả mạng sống

Hàn Hữu Thiên cầm lấy hòm thuốc bên cạnh, đi ra ngoài.

Bách Lý Hội vừa định đứng lên, liền bị lực đạo trên tay túm trở lại. Nàng chỉ có thể tiếp tục ngồi bên cạnh, cầm lấy khăn gấm trong tay áo không ngừng lau trán hắn.

"Ngươi nhanh tỉnh lại đi, ngươi biết rõ, ta sợ nhất là đêm tối....." Âm thanh của nàng mang theo một chút yếu ớt, gắng sức nghẹn ngào trong cổ.

"Gia Luật Thức, ngươi gạt ta đi đến nơi xa như vậy, ngươi hãy suy nghĩ sau khi thức dậy, làm thế nào để dỗ ta đi....."

"Gia Luật Thức....."

Nàng khóc thành tiếng, ghé vào lồng ngực hắn, thân mình ẫn nhẫn run rẩy.

Một tay, chạm nhẹ trên đầu nàng: "Hội nhi, đừng khóc....."

Bách Lý Hội ngẩng đầu, hắn vẫn nhắm chặt mắt, trên mặt không có một chút huyết sắc.

"Ta không khóc, vậy ngươi hãy tỉnh lại đi, tỉnh lại....."

Gia Luật Thức hôn mê vài ngày, nàng cực nhọc ngày đêm canh giữ bên cạnh, cho hắn uống không biết bao nhiêu là nước đường đỏ.

"Hàn Hữu Thiên nói ngươi lập tức sẽ tỉnh lại, ngươi lại có thể ngủ như vậy a....." Bách Lý Hội chôn đầu vào ngực hắn, hai mắt sưng đỏ vẫn nhịn không được, lệ nóng bỏng chảy xuống, từng giọt, tràn ra ngực hắn.

"Hội nhi, đừng khóc....."

Vừa nghe đến tiếng thì thầm của hắn, nàng khóc càng dữ dội hơn: "Ta chính là muốn khóc, liền muốn khóc, ngươi lại gạt ta, vì sao ngươi vẫn còn chưa tỉnh a?"

https://thuviensach.vn

Trên đỉnh đầu, truyền đến tiếng cười yếu ớt của hắn, mặc dù suy yếu như có như không, nhưng Bách Lý Hội vẫn là nghe được rõ ràng.

Cử động thân mình, đôi mắt nam tử đang nhìn chằm chằm nàng, khóe miệng, nụ cười khẽ câu lên.

"Đừng khóc, ở bên cạnh ta.....đừng để rơi lệ....." Âm thanh của hắn yếu ớt vô cùng, đôi mứt nẻ vô lực.

Bách Lý Hội một lần nữa đem đầu chôn vào ngực hắn: "Ta không khóc, ngươi tỉnh lại, ta sẽ không khóc."

"Trong miệng rất ngọt, thật khó chịu." Gia Luật Thức há miệng, thở hổn hển.

"Ngươi mất máu quá nhiều, Hàn Hữu Thiên nói mỗi ngày phải uống ba chén nước đường đỏ."

Hắn bất đắc dĩ bĩu môi, thất thanh cười: "Chẳng trách, ta sớm phát chán bị ăn ngọt thế này rồi."

Bách Lý Hội lau khô vệt nước mắt trên khóe mắt: "Vậy ngươi tỉnh sớm hơn một chút là tốt rồi."

Gia Luật Thức vươn tay phải, nhẹ nhàng vỗ trên lưng nàng: "Hội nhi, ta mang Tuyết Hồ về rồi."

Bách Lý Hội chua xót nở một nụ cười: "Ngươi thật là ngốc, nếu như ngươi thực sự có chuyện gì, bảo ta làm sao sống một mình....."

Tay hắn đặt trên lưng nàng, bỗng dưng căng thẳng, trên mặt, đau xót khó nén.

"Ta không phải là vẫn tốt hay sao?"

"Ngươi cứ nằm nghỉ cho tốt, Hàn Hữu Thiên nói, hiện tại không được cử động."

"Được." Gia Luật Thức khẽ gật đầu: "Mệt quá, ta muốn ngủ một lát, ngươi lên đây, cùng nhau ngủ."

Bách Lý Hội nhìn băng vải trên tay trái hắn: "Nhưng tay ngươi....."

"Không có gì đáng ngại." Hắn chỉ chỉ phía bên phải: "Lên đi."

https://thuviensach.vn

Cởi giày, nàng cẩn thận nằm bên cạnh hắn, Gia Luật Thức nâng cánh tay, để nàng gối lên khuỷu tay mình.

Hai người ngủ cùng một chiếc giường, thân mình Bách Lý Hội cong lại, bày ra một tư thế ngủ như trẻ sơ sinh. Đầu, chôn trước ngực hắn.

Gia Luật Thức an tâm nhắm mắt lại, lần nữa đã ngủ.

Qua vài ngày, thương thế của hắn dần dần có chuyển biến tốt, người cũng có một chút sức sống.

Chỉ là cánh tay thiếu chút nữa bị tàn phế kia, vẫn đau đớn như cũ.

Gia Luật Thức được nha hoàn dìu đỡ, kiên trì đi xuống lầu. Phía sau, Bách Lý Hội cùng Tinh Không đi theo.

Tuyết Hồ bị nhốt trong một lồng sắt đặc chế, xung quanh chất đầy những khối băng lớn nhỏ, có cái, đã hóa thành một bãi nước đọng.

"Hàn Hữu Thiên, ngay hôm nay đi." Gia Luật Thức liếc nhìn nữ tử phía sau: "Hội nhi, ngươi lên trước đi."

Bách Lý Hội há miệng, vẫn là khép lại, nàng biết, Gia Luật Thức sợ nàng sợ hãi, sẽ bài xích.

"Tinh Không, đỡ ta lên đi."

"Dạ."

Thấy hai người đi xa, Hàn Hữu Thiên mới do dự mở miệng: "Vương, Tuyết Hồ ngàn năm này, chỉ có thể cứu một người."

Gia Luật Thức bước đi thong thả bên cạnh lồng sắt: "Bổn vương biết, ngươi cứ dựa theo phân phó của ta mà làm."

"Nhưng là, vì một nữ tử, ngài thấy đáng giá sao? Vương....." Theo Gia Luật Thức nhiều năm như vậy, hắn không chỉ là chủ tử cao cao tại thượng của mình, lại càng là một vị bằng hữu đáng tin tưởng nhất.

"Đáng giá."

Đây chính là Gia Luật Thức, không cần có lý do dư thừa, đơn giản, chỉ một chữ.

https://thuviensach.vn

Hàn Hữu thiên cuối cùng cũng buông tha, đem giết Tuyết Hồ lấy máu, cũng chỉ có một chén nhỏ.

Trên mép chén, tỏa ra từng cỗ khí lạnh, ở trên chỗ cao nhất, cư nhiên có thể kết thành một miếng băng mỏng, cả tay bưng chén, cũng đã phát run.

Hai người lên lầu, thấy Bách Lý Hội đang ngồi ở một bên, khóe miệng, còn mang theo vết máu, nghe tiếng cửa, vội vàng nhét khăn gấm vào trong tay á

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 4

https://thuviensach.vn

Chương 14: Đến gò đống

Gia Luật Thức tiến lên trước bước vào phòng, hai cánh cửa sổ đều được mở ra, mang theo gió lạnh đạm nhạt, bí mật mang theo sắc thu tĩnh mịch, hòa vào căn phòng tràn ngập đau đớn.

Hàn Hữu Thiên đặt chén xuống bàn bên cạnh, lui ra ngoài.

Hắn thực sự không muốn nán lại đó thêm nữa.

"Hội nhi, uống nó vào." Gia Luật Thức chỉ cái chén trước người nàng: "Uống vào bệnh của ngươi sẽ tốt hơn."

Bách Lý Hội không hề hỏi nhiều, ngoan ngoãn bưng lên, ngậm nhẹ một ngụm: "Thực lạnh a....."

Lông mày thanh tú hơi nhíu lại, ánh mắt lại càng tự nhiên khép hờ.

Cho đến khi uống cạn, nàng mới liên tục hà hơi, một tay đặt bên bờ môi khẽ quạt: "Lạnh quá, lạnh quá....."

Gia Luật Thức buồn cười chăm chú nhìn nàng: "Ngươi nghỉ ngơi trước đi, ta ra ngoài một chút."

"Ta đi cùng ngươi." Bách Lý Hội nói xong, liền đứng lên.

"Ngươi ngoan ngoãn ở lại trong phòng, lập tức lên giường, ra mồ hôi, sẽ không lạnh như vậy nữa, đây là Hàn Hữu Thiên phân phó."

"A....." Bách Lý Hội quả nhiên nghe lời bò lên giường, che kín thân người.

Một cỗ khí huyết trỗi lên, Gia Luật Thức vội vàng ra ngoài, dùng nội lực bức trở về.

Mới ra ngoài không lâu, liền nghe thấy trong phòng truyền đến tiếng gào thét thống khổ của nữ tử, cùng với tiếng va chạm của đồ vật.

"Hội nhi." Gia Luật Thức không nghĩ nhiều,t vào bên trong.

https://thuviensach.vn

Trong phòng, một mảnh bừa bộn, tấm chăn trên giường bị lôi xuống đất, ấm trà chén nước, bị quăng vỡ nát ở một bên.

Nữ tử giống như phát điên, nhìn thấy thứ gì cũng liền đập nát, tóc như mực hỗn độn xõa phía sau, đôi tay ôm chặt đầu.

Gia Luật Thức tiến lên, lấy tay phải ngăn nàng lại: "Làm sao vậy, Hội nhi....."

"Ngươi buông ta ra, ta rất khó chịu, rất khó chịu....." Bách Lý Hội không thể khống chế được giãy giụa đứng lên, ở trên người hắn, không ngừng giẫm đạp.

"Hội nhi....."

"Đừng gọi ta, ngươi tránh ra, tránh ra.....A....." Mười ngón tay bấu thật sâu vào mái tóc, Bách Lý Hội ngẩng cao đầu, kêu gào thống khổ, nàng thật sự là không thể khống chế nổi nữa rồi.

Hắn chỉ dùng tay giữ lấy nàng, nhưng mất đi tâm tính, Bách Lý Hội không ngừng khua tay.

"Ưm....." Gia Luật Thức kêu rên một tiếng buông nàng ra, trên cánh tay, bị nàng mạnh mẽ cắn một cái, lúc này, máu chảy đầm đìa.

Song, nàng vùng vẫy thoát khỏi trói buộc, liền chạy đến cạnh bàn, đem khăn lụa trải bàn tinh xảo kéo quăng xuống đất, hoàn toàn không nhìn thấy người nào khác.

"Vương....." Hàn Hữu Thiên đỡ Gia Luật Thức lùi sang bên cạnh: "Chúng ta đi ra ngoài trước."

Hắn vẫn không chút nào cảm giác được đau đớn của chính mình: "Hội nhi nàng làm sao vậy?"

"Dã tính của Tuyết Hồ quá mạnh mẽ, trong phút chốc không thể thuần phục được, đây cũng là một chỗ tốt, hẳn là, mạng đã được đảm bảo."

Gia Luật Thức gật đầu, tâm tình phức tạp để Hàn Hữu Thiên tùy ý tháo băng gạc của hắn, thay mới.

Thể lực của nữ tử bị kiệt quệ hơn phân nửa, vô lực ghé vào bên cạnh, người cũng thanh tỉnh vài phần.

https://thuviensach.vn

"Gia Luật Thức." Đôi mắt trong suốt của Bách Lý Hội hiện ra, nghiêng đầu nhìn hắn: "Ta

Gia Luật Thức ra hiệu cho Hàn Hữu Thiên lui ra, ngồi xuống bên cạnh nàng: "Hội nhi, ta biết ngươi rất thống khổ, yên tâm đi, cô đĩnh đã được chữa khỏi rồi."

"Thật sự?" Bách Lý Hội mừng rỡ ngẩng đầu: "Vậy ta có thể mãi mãi sống cùng ngươi rồi hả?"

Ánh mắt hắn quét xuống một tia âm u, lướt qua trong chớp mắt.

Bách Lý Hội cũng không phát hiện ra, tầm mắt chuyển đến trên vai hắn: "Làm sao lại chảy máu rồi."

"Bị một con mèo nhỏ cắn."

"Mèo nhỏ? Khi nào thì trong phủ có nuôi mèo rồi hả?" Bách Lý Hội lười nhác dựa vào bên cạnh, không còn một chút khí lực.

Hắn dựa sát người nàng, nhìn nàng không nói một lời.

Cô đĩnh trong cơ thể, càng ngày càng áp chế không nổi.

Một thời gian sau, thương thế của Gia Luật Thức cũng đã tốt lên, hiện tại, đã là mùa đông giá rét, đúng như lời Hàn Hữu Thiên đã nói, dã tính của Tuyết Hồ trong cơ thể Bách Lý Hội cũng không có phát tác vào mùa đông.

Thân thể Gia Luật Thức cũng nhanh chóng suy yếu, mỗi lần đều phải dùng nội lực mới có thể áp chế xuống.

"Hội nhi, hôm nay ta mang ngươi đi đến một chỗ." Gia Luật Thức cưỡi ngựa ôm nàng ở phía trước.

Trời vẫn còn sớm, con ngựa cũng thả chậm bước chân, một đường thong thả đi về phía trước.

"Đi đâu."

Gia Luật Thức cũng không trả lời, áo choàng rộng lớn che lấy thân thể hai người, chống lại những đợt gió lạnh liên tục ập đến.

Qua hồi lâu hai người mới đến bên cạnh một gò đá khổng lồ, một cây cột bị vây chính giữa, trên đỉnh, vài gốc dây gai tản ra tứ phía, bên trên, treo đầy lá cờ nhiều màu sắc.

https://thuviensach.vn

"Đây là cái gì?" Bách Lý Hội nghi hoặc nhìn nam tử bên cạnh: "Làm sao có thể có nhiều đ

"Đây, chính là gò đống." Gia Luật Thức nắm tay nàng: "Chuyện của gò đống, có nghe nói qua chưa?"

Bách Lý Hội lắc đầu, vẻ mặt mới lạ.

Hắn ngồi xổm xuống, nhặt một khối đá ném về phía trước, sau tiếng vang đồm độp rất nhỏ, cục đá trên đỉnh rơi xuống.

"Bình thường, có thể ước nguyện ở chỗ này đều sẽ linh nghiệm."

"Thật không?" Bách Lý Hội nhặt lên một cục đá, học bộ dáng của hắn ném đi, đôi tay chấp lại, im lặng cầu nguyện.

"Gia Luật Thức, tại sao ngươi không hỏi xem ta đã ước nguyện điều gì hả?"

"Nói ra sẽ mất linh." Nam tử tỉ mỉ thu lại mỗi một nụ cười tươi tắn của nàng, ngày bọn bọn biệt ly, đã không còn xa.

Thừa dịp cô đĩnh còn chưa phát tác, hắn nhất định phải quý trọng mỗi một ngày, nếu như đến những ngày tháng cuối cùng, vậy hắn liền lựa chọn, một mình cố gắng chịu đựng.

Cầu xin, hãy để ta hoàn toàn quên đi Tập Ám, khóe miệng Bách Lý Hội nhếch lên, nhìn lên trên.

Lần lượt ở xung quanh, nàng đi tới đi lui vài vòng: "Gia Luật Thức, ta đã yêu vùng thảo nguyên này rồi."

Đôi mắt chớp động đã lâu không thấy linh khí, ngay phía trước, tươi cười như vậy, chân thực như vậy, không phải xuất hiện trong mộng.

Một tay Gia Luật Thức đặt trên ngực, lặng lẽ điều ổn hơi thở.

Bách Lý Hội cởi áo choàng, nhảy múa trước gò đống, tóc giương nhẹ, bay theo gió, dáng người uyển chuyển, cùng với dung nhan tuyệt thế, Gia Luật Thức sửng sốt phát hiện ra, mắt nàng, ánh mắt lưu ly, quyến rũ như tơ, nở nụ cười, rõ ràng là đẹp đẽ mê hoặc. Nhảy múa giữa bầu trời xanh, là một con Tuyết Hồ độc lập, cuồng dã mà gợi cảm.

https://thuviensach.vn

Bầu trời, tức thì trở nên sáng ngời thấu triệt, thỉnh thoảng, vài hoa tuyết như bông vải rơi xuống.

Nữ tử độc vũ (múa đơn) trong tuyết, chân điểm một cái, xoay vòng, sôi nổi, múa tận h

"Khụ khụ....." Gia Luật Thức đứng ở một bên, lẳng lặng nhìn nàng, trên mặt, nổi lên một chút đỏ ửng, nhịn ho.

Múa hồi lâu, Bách Lý Hội mới thu hồi thân mình, đem đôi tay đặt vào tay Gia Luật Thức: "Chúng ta trở về đi." Ngẩng đầu, để tùy ý tuyết rơi trên mặt: "Đây, là trận tuyết đầu năm nay đấy."

Nam tử dắt ngựa qua, mang nàng trở về nhà sàn.

Trong nhà, chậu than cháy ấm áp, Bách Lý Hội đem đôi tay đặt lên phía trên để hấp thu độ nóng.

Đợi cho hai tay đều đã ấm lên, nàng mới đưa hai tay bao lấy tay của Gia Luật Thức, chậm rãi xoa bóp.

Trên tay một hồi trắng nõn. Tay Bách Lý Hội, như sữa dê trên thảo nguyên vậy, làm dịu lòng người.

Gia Luật Thức nhìn nàng không hề chớp mắt, đem tay hắn rút khỏi tay nàng, một tay nắm lấy vai nàng, ôm vào ngực.

"Hội nhi....." Thanh âm của hắn, mang theo một chút run rẩy, lực đạo trên tay cũng chầm chậm siết chặt.

"Ngươi làm sao vậy?" Bách Lý Hội do dự ngẩng đầu lên, một tay khẽ xoa hai gò má hắn: "Sắc mặt thật là tệ, có phải sinh bệnh rồi hay không....."

Gia Luật Thức đem cằm nhẹ đặt lên đầu nàng, âm thanh, phiêu tán đi rất xa: "Hội nhi, ngươi còn nhớ lần đầu tiên chúng ta gặp mặt không?"

"Làm sao lại không nhớ." Một tay Bách Lý Hội đặt trước ngực hắn: "Khi đó ta bị hạ độc, toàn thân không thể động đậy được, ngươi, cao cao tại thượng như vậy, giống như một loại thần thánh xông vào tầm mắt của ta, còn tặng cho ta một cây roi nữa."

Nói xong, nàng liền thấy nơi khóe mắt chợt lạnh: "Đáng tiếc, khi đó ta chỉ nghĩ tới trở lại Nam Triều, khắp nơi cùng ngươi đối

https://thuviensach.vn

nghịch, ngươi nhất định là rất đau đầu.?"

Gia Luật Thức không nói gì, nhưng mà, Bách Lý Hội cảm giác được, cằm hắn ở trên đỉnh đầu mình, run run.

Tuyết, rơi nhiều, mênh mông, che phủ sắc thái vốn có của mặt đất.

Bách Lý Hội vươn một tay ra ngoài, hứng được vài bông tuyết.

Lành lạnh, rơi vào lòng bàn tay, tích tụ lại.

Gia Luật Thức nắm cổ tay nàng, cúi đầu, cánh hoa tuyết vừa chạm vào lưỡi nóng bỏng của hắn, tan chảy trong cổ họng hắn, hơi lạnh thấm vào tận đáy lòng.

Lòng bàn tay cực kì mềm mại tinh tế, mang theo cỗ khẩn trương căng thẳng, Gia Luật Thức từ từ nhắm mắt lại, cực kì yêu thích.

Bách Lý Hội khẽ cười tựa vào ngực hắn, hạnh phúc, tràn ngập ngày đông.

Tiếng hít thở của nữ tử dần dần bình ổn, Gia Luật thức ôm nàng trở về phòng, hôn nhẹ lên trán nàng, mới ra khỏi phòng.

"Vương." Hàn Hữu Thiên đợi ở một bên, đi theo phía sau Gia Luật Thức, vào thư phòng.

"Như thế nào?"

"Thám tử ở Nam Triều hồi báo, Bách Lý Hội bị bắt giam là vì, ám sát sủng thiếp của Tập Ám." Hàn Hữu Thiên đứng lại ở bên cạnh, trên mặt không hề có cảm xúc gì.

"Lúc đó, có người khác ở đó không?" Gia Luật Thức nhịn không được cau chặt lông mày, hai mắt nhìn chằm chằm nam tử bên cạnh.

"Chứng cứ, là hai nha hoàn, một người trong đó, chính là nha hoàn thiếp thân của nàng."

Một tay hắn chống cằm, lâm vào trầm tư.

"Tiếp tục điều tra một chút, đặc biệt là phải thăm dò gia cảnh của hai người đó, còn có, bổn vương mặc kệ Hội nhi có thật sự là

https://thuviensach.vn

giết người hay không, cho dù là thật, cũng phải cho các nàng phủ định lại, cho dù, không từ thủ đoạn."

"Dạ." Hàn Hữu Thiên dừng một chút: "Vương....."

"Hàn Hữu Thiên, bệnh của ta, chỉ có ngươi rõ ràng nhất, Hội nhi, chỉ có trở lại Nam Triều, trở lại dưới vây cánh của Tập Ám, ta mới có thể yên tâm. Điều duy nhất ta có thể làm, chính là giúp nàng thu dọn chướng ngại vật để trở về. Chỉ có một lần nữa nhận được tín nhiệm của hắn, Hội nhi mới có thể an toàn."

"Nhưng là, ngài là người đã dấy lên toàn bộ mà? V....."

"Tới lúc đó, phỏng chừng, trên đời đã không còn Gia Luật Thức nữa." Hắn đứng lên, tựa vào trước cửa sổ, bóng lưng, mang theo một chút bất đắc dĩ, một chút cô đơn.

Hàn Hữu Thiên ngu ngơ tại chỗ, không nói nên lời.

"Hàn Hữu Thiên, chuyện này phải nắm chắt, đúng rồi, dã tính của Tuyết Hồ trong cơ thể Hội nhi, một mai trở về Nam Triều, có phải hay không bất cứ lúc nào cũng có thể phát tác?" Đây chính là điều Gia Luật Thức lo lắng nhất.

"Qua mùa đông này, sẽ thường xuyên phát tác, đến lúc đó, liền có thể là sống không bằng chết, mà vị thuốc dẫn có thể khắc chế được dã tính này, đến nay, vẫn không ai biết."

Gia Luật Thức phiền lo ngó ra ngoài cửa sổ, vẫy tay, ý bảo Hàn Hữu Thiên lui ra ngoài.

Hội nhi, tha thứ cho ta, không thể cùng ngươi gần nhau đến trọn đời.

"Khụ khụ....." Tiếng thở dốc kịch liệt trong đêm tối, đặc biệt chói tai.

Nội lực bỗng chốc không thể áp chế được, khí huyết nhanh chóng tăng lên, phun ra, điều là máu khối đỏ sậm.

"Khụ khụ....." Nam tử thở hổn hển, một tay vô lực chống trên thành cửa sổ.

Đau đớn của ngươi, hãy để cho ta nhận thay.

https://thuviensach.vn

Chớ có trách ta, lại càng đừng trách ta tuyệt tình, ta cũng không muốn, đưa ngươi trở về bên cạnh hắn. Ta tin, người duy nhất có khả năng bảo vệ ngươi an toàn, chỉ có hắn. Không cầu xin ngươi điều gì, chỉ muốn ngươi, tiếp tục sống thật tốt. Cho dù, là hận ta cả đời. Ít nhất, cũng nhớ kỹ.

Trăng tròn treo lên cao, giống như tuyên bố, ngày chia ly sắp tới.

Đến tột cùng là xa cách? Hay là vĩnh biệt.....

Gia Luật Thức cứ đứng như vậy trước cửa sổ, cho đến khi, phía chân trời hiện ra một màu trắng, tuyết, nhỏ đi rất nhiều, một mảnh trắng xóa.

Một nữ tử đặt chân lên, áo choàng da tuyết lang lay động, nổi lên từng luồng só

Trên tuyết đọng, bị ấn lên một loạt dấu chân xinh xắn, nữ đi lên hai bước, lại nhảy sang bên cạnh, chơi cực kì cao hứng.

Từ trên mặt đất, vốc lên một vốc, dùng sức ép thành hình, Bách Lý Hội ngoái đầu nhìn lại, đúng lúc bắt gặp ánh mắt của nam tử.

"Gia Luật Thức....." Nàng vẫy vẫy tay: "Xuống chơi với ta."

Hắn ngưng cười: "Hội nhi, vẫn còn là tiểu hài tử sao?"

Bách Lý Hội bĩu môi, bất mãn dậm chân: "Xuống đi."

Gia Luật Thức đi xuống nhà sàn, dẫm trên dấu chân của nàng: "Bên ngoài rất lạnh....."

"Không sợ." Hai tay Bách Lý Hội nắm tuyết trên mặt đất không ngừng ép lại, cho đến khi hơi lớn một chút, liền đặt xuống đất, lăn qua lại. Tuyết cầu càng lăn càng lớn, nàng gọi hắn đi qua giúp đỡ: "Gia Luật Thức, mau tới đây đỡ một chút."

Hắn quả nhiên nghe lời tiến lên, theo ý nàng, đỡ lấy tuyết cầu.

P/s: Đọc mấy chương này tự nhiên thấy thương bạn Thức dễ sợ *mếu*

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 4

https://thuviensach.vn

Chương 15: Ba ngày

Bách Lý Hội lấy phương thức cũ lăn một khối nhỏ hơn, muốn chuyển nó lên phía trên tuyết cầu kia, nhưng là thử mấy lần cũng đều không thành công.

Vốn định thử lại lần nữa, nhưng lại sơ ý, rơi xuống phía trước.

Nữ tử lộ vẻ tức giận sờ sờ mũi, thấy Gia Luật Thức đang cười nhìn về phía mình, vội chỉ chỉ tuyết cầu bên cạnh, "Rất nặng nha" .

Nam tử đi lên trước, không hề nhìn thấy hắn dùng lực như thế nào, tuyết cầu liền yên ổn đắp lên phía trên.

Bách Lý Hội đi đến hoa mai bên cạnh, hái vài nhánh.

Cây m này, chính là Gia Luật Thức đặc biệt trồng vì nàng .

Gỡ xuống hai cánh hoa, làm thành mắt cho tuyết cầu, một tay vẽ nhẹ ở phía dưới nó, một khuôn mặt tươi cười nhàn nhạt liền hiện lên.

"Nhìn xem, nó cười thật là vui vẻ a" Bách Lý Hội đi đến bên cạnh người tuyết, "So với ta còn cao hơn nha" .

Gia Luật Thức lấy xuống áo choàng trên vai, khoác lên trên người nàng, "Bên ngoài gió lớn!".

"Gia Luật Thức," Nàng hờn dỗi lắc lắc bả vai, "Ngươi thật là làm ta mất hứng"

Một tay nam tử phủ lên vai của nàng, vỗ nhẹ, "Bệnh của ngươi vừa mới tốt lên!"

"Nhưng là vừa mới chơi được một chút mà, bệnh của ta, không phải thật sự tốt rồi sao?" Bách Lý Hội ngẩng đầu lên, mang theo vài phần không xác định.

Gia Luật Thức vươn một tay ra vén tóc của nàng, nặng nề gật đầu một cái, "Đúng, còn lại dã tính Tuyết Hồ. . . . . ." .

https://thuviensach.vn

Nàng dùng tay chặn lại lời của hắn, "Không cần gấp gáp, ta không sợ" .

Gia Luật Thức cầm tay nàng, đặt ở trong lòng bàn tay mình xoa bóp, nhìn vào mắt nàng, tràn đầy tình cảm.

Bầu trời mất sắc, trắng xóa làm cho người ta có vài phần mệt mỏi. Hai bóng người đứng ở đó, lẳng lặng, tựa vào một chỗ.

Qua hồi lâu, Bách Lý Hội mới lôi kéo hắn, "Đi thôi, lạnh quá nha".

Nam Triều.

Trận tuyết này, rơi lớn như thế, xuyên suốt từ bắc đến nam.

Bên trong tẩm cung, chậu than bốc cháy sáng rực, nam tử trên ghế trước điện, nằm nghiêng người, trên mặt viết đầy mệt mỏi.

Cả phòng sáng rỡ, khiến người ta hít thở không thông.

Bên trong, chỉ có một mình nam tử, cửa điện mở rộng, đang nhìn ra bên ngoài , một mảnh tuyết trắng.

Đột nhiên, một người có bộ dáng nha hoàn vội vàng chạy vào trong điện, quỳ xuống, "Hoàng thượng. . . . . " .

Tập Ám liếc nhìn nữ tử trên đất một cái, ánh mắt sắc bén, "Chuyện gì?"

"Hoàng thượng," Nàng cũng không nói gì, chỉ là dập đầu xuống đất, thân thể vì sợ mà càng thêm lay động kịch liệt.

"Nói!" - thanh âm nam tử lộ đầy vẻ không kiên nhẫn, nhìn chằm chằm nữ tử trên đất.

"Hoàng thượng, nô tỳ, nô tỳ là nha hoàn thiếp thân của Hội phi lúc trước Vô Thái, hiện nay, hầu hạ ở bên cạnh Liễu Phi. Trước khi Duyệt phi chết…nô tỳ đã nói dối, cầu xin hoàng thượng tha mạng...".

Hai hàng lông mày của hắn nhíu chặt lại, tầng tầng nghi ngờ giấu ở trong lòng lại trỗi dậy, nhưng lại mang theo nỗi sợ hãi bản thân không muốn tiếp nhận.

"Lúc ấy Duyệt phi bệnh nặng, Liễu Phi thất sủng, Duyệt phi nương nương chỉ đành phải đánh cược một ván cuối cùng, nô tỳ

https://thuviensach.vn

nhất thời hồ đồ, cầu xin hoàng thượng tha mạng. . ." Vô Thái sợ hãi tiếp tục dập đầu, trên trán, đã sớm có đầy vết máu. Nếu không phải là, cha mẹ bị nhốt, nàng cũng sẽ không bán đứng Liễu Phi, hôm nay, cho dù là phải đền cả mạng của chính nàng, cũng muốn gạt bỏ lời nói ban đầu của mình.

Tập Ám không nói một lời, đáy mắt, sóng lớn cuộn trào mãnh liệt.

"Lúc ấy, là Duyệt phi tự đâm mình hai đao , căn bản không liên quan đến Hội phi ..." .

Căn bản không liên quan đến Hội phi, không liên quan đến Hội phi . . .

Một trận tiếng bước chân, dồn dập mà đến, một nữ tử quỳ xuống ở bên cạnh Vô Thái.

"Hoàng thượng. . ." .

Hắn ngẩng đầu lên, nhận ra chính là nha hoàn hầu hạ Liễu Duyệt lúc đó.

"Đến hôm nay, các ngươi thế nào còn có gan nói ra?"

Hai người nhìn nhau, Vô Thái bên trái lên tiếng trước, "Hội phi nương nương là người thân thiện, nô tỳ từ sau lần đó, cảm thấy tự trách, chỉ muốn trả trong sạch cho nàng" .

" cũng vậy" Xung quanh một mảnh căng thẳng.

"Người đâu" Tập Ám nhìn ra ngoài điện, tuyết, tựa hồ rơi xuống ngày càng lớn hơn.

"Dạ" .

"Lôi ra ngoài, chém!"

"Không, hoàng thượng tha mạng, hoàng thượng tha mạng. . .", hai người sợ hãi bắt đầu cầu xin tha thứ, ban đầu vẫn còn có một phần hi vọng, hiện nay xem ra là vô vọng.

Tập Ám cực kì mệt mỏi trở về trên ghế dựa, trong lòng càng nặng trĩu.

"Hoàng thượng, là nô tỳ nói lung tung, thả nô tỳ. . ." thanh âm nữ tử vang vọng trong cung điện rộng lớn, sau một hồi đã biến mất.

https://thuviensach.vn

Thì ra là chính hắn đã đẩy nàng vào trong lòng người khác.

"Ha ha. . . . . ." , nam tử đột ngột cười ra tiếng, nhưng là vô cùng khổ sở, trong lòng thế nào cũng thấy trống rỗng.

"Hoàng thượng, " Thị vệ ngoài cửa chạy vào, nhìn về phía hắn.

"Cút!" Tập Ám chợt đứng lên, đi ra ngoài điện.

Đã thành thói quen, không có nàng trong cuộc sống, một mình đứng ở nơi cao nhất.

Trên tay nắm giữ thiên hạ, mà phần vinh dự này, cũng do bỏ rơi nàng mà có được.

Thì ra, là hắn đã vứt bỏ nàng.

Đứng ở phía trên điện Kim Loan, nam tử, một bộ áo quần màu vàng sáng, tan vào bầu trời đêm.

Ngẩng đầu lên, lạnh lẽo đánh vào mặt, chảy xuống , không biết là nước mưa, hay là, những giọt nước mắt lặng lẽ.

Vài ngày sau, tin tức liền truyền đến Bắc Phương.

"Vương, tất cả đều đã an bài thỏa đáng, hai nha hoàn kia, bị chém chết rồi" . Hàn Hữu Thiên đứng ở sau lưng nam tử, đem tin tức nhận được từng việc báo lại.

Gia Luật Thức khẽ gật đầu, "Xem ra, đến lúc

"Vương…" Hàn Hữu Thiên quỳ xuống phía sau hắn, "Đừng dùng nội lực để áp chế, như vậy chỉ làm bệnh tình trầm trọng hơn" .

"Thân thể mình, bổn vương là người rõ nhất" Gia Luật Thức đi về phía ghế dựa bình tĩnh ngồi xuống, "Cho ta thêm thời gian ba ngày " .

Lời định nói của Hàn Hữu Thiên bị chặn ở cổ họng, thủy chung không nói lên nổi.

Vì hắn si mê, mà đau thương.

Ba ngày, hắn làm sao buông tay ?

Đêm khuya yên tĩnh, kẹp nến độc vũ, Bách Lý Hội tựa vào trên giường, trên tay cầm một quyển sách, đọc chăm chú.

Cửa không tiếng động mở ra, một cơn gió lạnh nhân cơ hội lùa vào, ánh nến bên trong đèn sa, chớp vài cái.

https://thuviensach.vn

Nàng để quyển sách trên tay xuống, nhàn nhạt cười.

Gia Luật Thức cởi áo ngoài, chui vào chăn, "Hôm nay, ta muốn ngủ cùng ngươi".

Hắn vươn ra một tay, ôm nàng vào ngực mình, lực từ khuỷu tay càng lúc càng mạnh.

"Gia Luật Thức, ngươi làm sao vậy?" Bách Lý Hội nghi ngờ ngẩng đầu lên, bất an kéo kéo góc áo của hắn.

Nam tử lùi thân thể về, cũng là tự nhiên cởi ra áo lót, lập tức, lồng ngực tráng kiện liền phơi bày ra ngoài, Bách Lý Hội không thoải mái quay đầu đi, mà một khắc sau, thân thể hắn như muốn đem người khác đốt cháy, dán lên sau lưng nàng.

Một tay đặt ở bên hông nàng, khẽ cởi ra, ngăn cách một ít tóc, trần trụi ôm nhau.

Cái yếm xanh lục ở phía sau cổ của nàng, quấn quanh thật chặt, một tay hắn tới lui dò xét ở cần cổ Bách Lý Hội, nhẹ nhàng cởi ra, liền không hề báo trước rơi xuống.

Nữ tử khép chặt mắt, quanh quẩn, chỉ có tiếng thở dốc rõ ràng của hai người.

Từ khi nàng theo hắn trở về, liền nghĩ đến sẽ có ngày hôm nay.

Đối với trước kia, nếu đã lựa chọn thì sẽ không còn cố kị gì nữa.

Đôi tay nam tử chụp lên bầu ngực đẫy đà của nàng, hơi thở nóng bỏng quanh quẩn ở bên tai, Bách Lý Hội chỉ cảm thấy thân thể một hồi căng thẳng, vành tai bị hắn khéo léo ngậm vào trong miệng, nhẹ nhàng liếm láp, nặng nề mút vào.

Nàng nhạy cảm giật giật bả vai, nam tử hôn một đường dọc xuống, ở phần lưng nàng lặp lại nhiều lần, tay nhẹ nhàng vuốt ve.

Bách Lý Hội không kiềm chế được cong người lên, tiếng rên rỉ vỡ nát từ trong cổ họng bật ra.

Đem thân thể nàng đặt xuống giường, Gia Luật Thức lập tức phủ lên, khuỷu tay chống hai bên nàng, nụ hôn ấm áp, tràn đầy dục

https://thuviensach.vn

vọng, in ở trên trán trơn bóng của nàng.

Bách Lý Hội hừ nhẹ một tiếng, khẽ nâng cằm lên, đôi môi không tô mà hồng phiếm sắc màu đỏ thắm trong suốt, như muốn mời người hái.

Nụ hôn ẩm ướt liền phủ lên ngay sau đó, đôi tay nàng quấn lên cổ hắn, thân thể kề nhau thật chặt .

Tựa như hôn bao nhiêu cũng không đủ, Gia Luật Thức ngậm nhẹ chiếc cằm thon của nàng, dục vọng ở dưới thân, sẵn sàng để phát động, nóng rực để giữa hai chân của nữ tử.

Tóc xõa trải dưới thân nàng mang theo vài tia mê hoặc, nàng mở to hai mắt, khẽ cười.

Gia Luật Thức lúc này lại dừng lại động tác, tiếng hít thở nặng nề quanh quẩn bên tai nàng, nam tử, ẩn nhẫn lợi hại.

Bách Lý Hội quay đầu, chỉ nhìn thấy khuôn mặt khó coi của hắn quay đi, "Thức. . . . . .".

Gia Luật Thức không nói một câu, thân thể nóng bỏng kịch liệt.

Hắn rất muốn nàng, nhưng là, vì nàng, lại chỉ có thể giữ trong sạch cho nàng.

Hắn cùng với nàng, chỉ có ba ngày thôi, nhất định là nàng phải về Nam Triều, trở lại bên người Tập Ám.

Hắn làm sao nhẫn tâm, phá hủy nàng.

"Thức. . . . . ." , Bách Lý Hội thì thầm ở bên tai hắn, "Ngươi không cần

Gia Luật Thức ngẩng đầu lên, một tay khều nhẹ đẩy tóc bị mồ hôi thấm ướt của nàng, tiếng thở dốc ở giữa ngực hai người đồng thời tràn ra.

"Sao có thể?" Nam tử tỉ mỉ hôn lên gò má nàng, "Ta đương nhiên là muốn ngươi, chỉ là, bây giờ còn không phải lúc, thân thể của ngươi, chịu không nổi" .

Dục vọng của Gia Luật Thức, thế nhưng một chút cũng không tụt xuống, cứng rắn , để giữa hai chân nàng.

https://thuviensach.vn

"Ta hiểu rõ thân thể của chính mình" Bách Lý Hội hôn lên trên cổ hắn, nam tử chịu không nổi rên lên một tiếng, cúi thấp thân thể, môi lưỡi cùng lượn quanh.

Qua hồi lâu, hắn mới không nỡ buông nàng ra, vuốt ve cánh môi, Gia Luật Thức từ trên người nàng nằm xuống, ôm nàng vào ngực mình.

"Chờ thân thể ngươi khôi phục một chút đã" .

Bách Lý Hội cười một cái gật đầu, cầm quần áo bên cạnh.

"Không cần mặc, " Gia Luật Thức cường thế đè nàng xuống , một tay đặt ở bên hông Bách Lý Hội, ôm lấy nàng vào trong lồng ngực mình, nữ tử cũng vươn tay, vòng bên hông của hắn, khuôn mặt nhỏ nhắn, chôn sâu ở trước ngực hắn.

Gia Luật Thức thương tiếc nhìn nàng một cái, một tay đặt ở trên lưng nàng vỗ nhẹ, "Khụ khụ. . . . . ." .

"Làm sao vậy?" Bách Lý Hội ngẩng đầu lên, một tay xoa giữa ngực hắn.

"Không có việc gì, mấy ngày nay bị lạnh thôi". Xem ra, thật không thể kéo dài được nữa, trong lòng hắn chợt lạnh, ôm nàng càng chặt hơn.

Bách Lý Hội không nghi ngờ gì, ngoan ngoãn nhắm nghiền hai mắt.

Đêm khuya, ánh nến vẫn chưa tắt, nữ tử ngủ rất sâu, lông mi nồng đậm như hơi hé mở, khóe miệng, mang theo một nụ cười thỏa mãn.

Hội Nhi, nụ cười này hãy giữ mãi trên môi nhé.

Nam tử nằm nghiêng, không hề chớp mắt nhìn chằm chằm nàng, giống như, đây chính là chuyện hạnh phúc nhất thế gi

Bách Lý Hội ngọt ngào ngủ, cực kì an ổn, vừa mở ra mắt, liền đối điện với hai mắt thâm thúy của hắn.

Trong mắt, chỉ có nàng, như muốn đem nàng nhẹ nhàng hút vào.

https://thuviensach.vn

"Ngươi đã tỉnh?" Bách Lý Hội giật giật thân thể, một tay cầm tóc hắn ngắm nghía.

"Đã tỉnh lâu rồi, ngươi thật tham ngủ" .

Nàng cầm lên sợi tóc của hắn, quét nhẹ giữa ngực hắn, "Mới không phải, ngươi không có ngủ sao? Mắt đỏ hoe" .

Gia Luật Thức bắt được tay không an phận của nàng, đặt ở giữa ngực mình, "Ta tỉnh sớm hơn ngươi" .

Bách Lý Hội nhìn ngoài cửa sổ, "Trời còn chưa sáng đâu" .

"Hôm nay, chúng ta liền ở trong viện, không đi đâu cả" .

Nàng hé miệng suy nghĩ một chút, gật đầu một cái, "Được" .

Đợi đến trời sáng rõ, hai người mới đứng dậy.

Trận tuyết này liên miên không dứt, vẫn còn rơi xuống dày đặc.

Bên trong nhà sàn cũng là đủ bụi hoa đầy màu sắc, trên lan can, một nửa dính đầy bông tuyết.

Vài cánh mai hồng rơi xuống phía trên, vướng trên song sắc, phổ lên khúc nhạc, cũng là đứng đầu thế gian.

Bốn góc, mấy chậu than đang bốc cháy, ở giữa đang nướng một con dê, trên bàn đá bên cạnh, bày ra một bình rượu thanh đạm.

Hai người ngồi yên tĩnh trên chiếc ghế da hổ, bình hoa trên bàn, hoa mai đang nở rộ.

Bách Lý Hội chỉ chỉ con dê bên cạnh: “Đây là cái gì?”

Nam tử nhướng mày, tràn đầy chế nhạo “Dê cũng không biết?"

Nàng ngồi xổm xuống bên cạnh, dò xét hồi lâu: “Giò thì không, bị lột da, không nhận ra thôi.”

Bách Lý Hội nhẹ nhàng quay tay cầm, một nửa bên con dê đã được nướng giòn vàng đến mê người.

"Lúc nướng thịt dê phải cho vào một chút mật ong" , hắn ở một bên tốt bụng nhắc nhở.

"Nha" , Bách Lý Hội cầm mật ong bên cạnh tưới lên.

https://thuviensach.vn

Hắn đi tới bên cạnh nàng, cầm tay nàng dạy "Phải quét cho đều.”

Nàng vui vẻ làm theo dưới sự giúp đỡ của Gia Luật Thức, chuyển động tay.

Cho đến khi cả con dê đã được nướng giòn vàng, Bách Lý Hội mới đưa tay xé một khối nhỏ, đưa tới miệng hắn, "Nếm thử một chút" .

Gia Luật thức há mồm, đem hai ngón tay nàng ngậm vào trong miệng, tỉ mỉ thưởng thức.

"Ngươi rốt cuộc ăn cái gì a?"

Nam tử cười nhai thịt dê trong miệng, "Ăn ngươi a" .

Bách Lý Hội cầm dao găm một bên, ra sức cắt đùi con dê, nhét vào trong tay Gia Luật Thức, "Ăn cái này đi".

Hắn ôm nàng trở về trước bàn, để cho nàng ngồi ở trên đùi của mình, căn bản là không buông ra nàng.

Một ngày, nhanh qua làm cho người ta lưu luyến không thôi.

Ngày thứ hai, Bách Lý Hội vẫn không biết chút gì, cũng đã trôi qua.

Ngày thứ ba, Gia Luật thức nỗ lực thu nhận toàn bộ nụ cười của nàng, khắc thật sâu vào trái tim, so với đao còn khắc sâu hơn.

Hắn tham luyến nhiệt độ của nàng, hàng đêm quấn lấy nàng mà ngủ, cũng chỉ còn lại, một đêm cuối cùng.

Nữ tử ngủ rất an ổn, ngủ ngon như vậy, ở Nam Triều không hề có.Không cần suy nghĩ phải sinh tồn thế nào, bởi vì, Gia Luật Thức đã giúp nàng an bài xong tất cả.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 4

https://thuviensach.vn

Chương 16: Sụp đổ

Ngày thứ tư, sáng sớm Bách Lý Hội liền tỉnh lại, theo thói quen khẽ gọi: "Thức....."

Mò mẫn sang bên cạnh, đã sớm lạnh lẽo, trong phòng, chỉ có một mình nàng.

Trong thư phòng.

"Vương, toàn bộ đều đã sắp xếp xong, xe ngựa cũng đã chuẩn bị tốt rồi." Hàn Hữu Thiên mặc dù không đành lòng, nhưng vẫn không nhịn được mở miệng.

Gia Luật Thức không nói gì khẽ gật đầu, đã nhiều ngày nay, bệnh phát tác càng kịch liệt hơn: "Khụ khụ....."

"Vương." Hàn Hữu Thiên tiến lên, nâng hắn đến ngồi trước bàn bên cạnh.

Nam tử khoát tay áo, trên mặt cô đơn đến cực điểm.

"Gia Luật Thức, Gia Luật Thức....." Thanh âm vui vẻ từ cuối hành lang truyền đến, cùng với một loạt tiếng bước chân nhẹ nhàng của nữ tử.

Cánh cửa nhẹ nhàng bị đẩy ra, đầu Bách Lý Hội ló vào thăm dò, thấy hắn ở đây, mới cất bước đi vào: "Ngươi thật ở nơi này a."

Gia Luật Thức ngẩng đầu, giọng điệu nhàn nhạt: "Hội nhi....."

"Làm sao vậy?" Nàng ngồi xuống phía đối diện, một tay khẽ nâng cằm.

Gia Luật Thức nhìn Hàn Hữu Thiên bên cạnh, giọng nói, mang theo vài phần khàn khàn mệt mỏi: "Hôm nay, ta sẽ để cho họ đưa ngươi về Nam Triều."

Bách Lý Hội ngu ngơ buông tay, nụ cười trên mặt trong phút chốc cũng thu hồi: "Ngươi nói cái gì?"

https://thuviensach.vn

"Xe ngựa đã chuẩn bị tốt rồi."

"Vì sao?" Bách Lý Hội không thể tin đứng lên, ngồi xổm xuống trước mặt hắn: "Thức, ngươi làm sao vậy?"

"Ngươi hẳn là nên trở lại nơi đó, bổn vương đối với ngươi đã không còn hứng thú." Gia Luật Thức đứng lên, dứt khoát nói: "Ngươi còn không đi sao?" Tâm, đau đớn lợi hại, so với bị xé rách, còn tàn nhẫn

"Không, ta không tin." Một tay nàng giữ chặt tay áo hắn: "Ngươi vất vả đưa ta rời khỏi Nam Triều, hiện tại, lại muốn đuổi ta về?"

Gia Luật Thức đứng lên, Bách Lý Hội không kịp chuẩn bị, té ngã trên đất: "Ngươi không tin cũng được, Bách Lý Hội, ngươi vẫn tin được nam nhân sao? Ha ha....., thật sự là nực cười." Nụ cười đầy châm chọc.

Nàng ngồi trên nền đất lạnh, tâm lại càng lạnh lẽo hơn, sao có thể.

Gia Luật Thức cố nén không tiến lên, một tay đt sau lưng, nắm chặt thành quyền.

Hội nhi, thực xin lỗi.

Nàng đỡ cái bàn bên cạnh, đứng lên, bỗng nhiên, một ý niệm chợt lóe lên trong đầu.

"Ta biết rồi." Bách Lý Hội nắm tay hắn, chỉ chỉ vết sẹo trên tay hắn: "Có phải hay không vì cái này, ngươi không phải cũng đã mắc phải cô đĩnh chứ?"

Tim Gia Luật Thức đập loạn nhịp nhìn nàng, trong lòng, đột nhiên bỗng chốc tan rã.

Tâm nàng, sắc bén đến như vậy.

"Không phải, Vương không hề mắc phải bệnh này." Hàn Hữu Thiên bên cạnh tiến lên, ngoan độc nhẫn tâm: "Nếu là cô đĩnh, đã sớm phát bệnh hộc máu rồi, ngươi biết tại sao không? Vì ngươi, Vương thiếu chút nữa cả quyền lực đều cũng vứt bỏ, hiện nay, chỉ là

https://thuviensach.vn

thanh tỉnh lại, nữ nhân, có thể nào sánh được với tiền đồ? Hơn nữa, lại là dạng nữ nhân như ngươi."

Hốc mắt Bách Lý Hội chứa đầy chất lỏng trong suốt, đôi tay nắm chặt hai cánh tay của Gia Luật Thức: "Ta muốn nghe ngươi nói, chính miệng ngươi nói."

Nam tử xoay người về hướng khác, khóe mắt, không hề có chút độ ấm: "Hàn Hữu Thiên nói không sai."

"Gia Luật Thức, ngươi không phải là người như thế." Nàng hét lên, nước mắt chảy xuống.

"Ngươi quá coi trọng ta rồi, đối với ta mà nói, có thể xem như đã chiếm được ngươi, cho nên, đã không còn thú vị nữa." Hắn nói cực kì lỗ mãng, nụ cười trên khóe miệng, mang theo khinh thường.

Đôi tay, từ từ trượt xuống, Bách Lý Hội thủy chung vẫn lắc đầu, cho đến khi, mất đi chỗ dựa.

Tại sao? Nàng vẫn không tin? Ngay ngày hôm qua, hắn vẫn còn hết sức sủng ái nàng, chỉ trong một đêm?

"Vương....." Một giọng nữ nhân từ ngoài phòng truyền đến, trong nháy mắt, nàng liền bước đến, chỗ khuỷu tay, bị hung hăng đụng một cái.

Bách Lý Hội sững sờ lui về một bên, trong mắt, không hề có một chút tiêu cự nào.

Gia Luật Thức cũng không nghĩ đến hôm nay Ôn Nhứ lại đến, ngay sau đó, một đôi tay bé nhỏ liền quấn lên.

"Vương." Ôn Nhứ ngẩng đầu, cười như hoa: "Chiếc xe ngựa trước cửa kia là chuẩn bị cho nàng à?"

Nàng biết, cuối cùng cũng có một ngày, vương sẽ ghét bỏ nàng ta.

Một tay Gia Luật Thức phủ lên tay nữ tử, trong mắt, có vài phần dịu dàng: "Đúng, về sau, bổn vương sẽ đưa ngươi đến đây ở."

"Thật sao?" Nàng vui đến phát khóc, đôi tay quấn lên eo hắn: "Vương....."

Bách Lý Hội trầm tĩnh nhìn bọn họ, thẫn thờ xoay người lại.

https://thuviensach.vn

"Quần áo và lộ phí của ngươi, bổn vương đã cho người để trên xe ngựa rồi." Một tay Gia Luật Thức đặt trên vai Ôn Nhứ, ánh mắt đau xót nhìn bóng lưng nàng.

Bách Lý Hội dừng một chút, liền xoải bước đi ra ngoài.

Đi qua hành lang, băng qua nhà sàn, nơi đó, tồn tại quá nhiều hồi ức, chỉ thuộc về hai người bọn họ.

Đi xuống thềm đá, từ lúc nào lại dài như vậy? Như thế nào cũng đi không xong, bầu trời, còn đang có tuyết rơi.

Trong viện, cánh mai hồng rơi xuống đất, nửa người, giấu dưới bông tuyết trắng xóa.

Bách Lý Hội ngồi xổm xuống, nhặt lấy vài cánh, để vào trong tay áo.

Từ bên trong lầu đi ra, đã không còn rơi nước mắt, nàng đứng lên, cũng không quay đầu lại đi ra ngoài.

Dấu chân rời đi, từ trong viện kéo dài thẳng tắp ra ngoài sân, cô đơn, một trước một sau, không người bạn nào.

Gia Luật Thức đi ra khỏi phòng, hai tay chống trên lan can, một hơi cũng không lên nổi, thở hổn hển.

"Vương....." Hàn Hữu Thiên lấy áo choàng, khoác lên vai hắn.

Ôn Nhứ không rõ nguyên do, một tay đỡ hắn.

Ngoài viện, phu xe thấy Bách Lý Hội đi ra, vội vàng vén màn kiệu lên: "Cô nương, lên xe đi."

Nàng không nói gì, bước chân hướng về phía trước, tuyết, chất đầy như vậy, dẫm lên trên, phát ra âm thanh chói tai tan nát cõi lòng.

Một thân cứng cỏi, cũng không quay đầu lại, đi về phía trước.

Có lẽ, chỉ cần nàng quay đầu lại nhìn một cái, có thể nhìn thấy trong mắt hắn, tràn ngập bất đắc dĩ.

Có lẽ, chỉ cần nàng quay đầu lại nhìn một cái, có thể thấy hắn, ở phía sau nàng, không nói gì vươn một tay ra.

Hội nhi, ngươi đừng đi.

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội im lặng bước đi, xe ngựa theo sát phía sau.

Thân thể bị vướng chân, nàng ngã xuống, cũng không muốn đứng lên.

Bách Lý Hội ngẩng đầu, trên mặt đều là tuyết vụn, lạnh lẽo rét buốt, càng khuấy động tâm hồn đã vốn không hề có độ ấm.

Nàng nghiêng sang một bên, vẫn không nhúc nhích, tiếng khóc bị đè nén, từ trong cổ bật ra. Tay nhỏ bé, nắm thành quyền, đập trên nền tuyết.

"Hu hu....." Bên tai chỉ có gió lạnh rít gào, quét qua khuôn mặt bị đông lạnh đỏ bừng của nàng, như bị đao cắt.

Bách Lý Hội cúi đầu, đem khuôn mặt chôn sâu vào tuyết, lại không hề có một chút cảm giác nào.

Phía sau, nam tử đứng ở trên cao, trong ngực quýnh lên, bệnh trạng lâu nay áp chế rốt cuộc cũng phát tác, máu đỏ tươi bắn lên trên lan can trắng xóa, chỉ một chốị thẩm thấu, dần dần hóa thành sương khói.

"Vương....." Ôn Nhứ không kéo được hắn, nhìn hắn nặng nề ngã về phía sau.

Hàn Hữu Thiên bên cạnh vội vàng đỡ hắn, để hắn dựa vào mình.

Gia Luật Thức thở hổn hển không nói được một câu: "Khụ khụ....."

Máu đỏ tươi trong miệng không ngừng trào ra, mang theo khối máu đỏ sậm. Từng đợt, hừng hực khí thế trào ra.

"Hội....." Ngước mắt, đầy rẫy thê lương, cả bóng lưng sau cùng của nàng cũng đã không nhìn thấy, ánh mắt, càng lúc càng mơ hồ.

"Vương, ngươi đừng dọa Nhứ nhi, ngươi làm sao vậy, làm sao vậy....." Ôn Nhứ quỳ gối bên cạnh, một tay nâng chặt cằm hắn, trong lòng bàn tay, tất cả đều là máu sềnh sệch.

Tiếng thở dốc của Gia Luật Thức ngày càng nặng, trong tai, cũng không nghe được bất kì âm thanh gì, chỉ có, một chút, tiếng tim

https://thuviensach.vn

đập nặng nề.

"Vương....." Ôn Nhứ ôm lấy đầu hắn, để hắn tựa vào trước ngực mình: "Hàn Hữu Thiên, ngươi mau cứu hắn a....."

Gia Luật Thức nặng nề nhắm mắt lại, máu, nhuộm đỏ áo bào.

Làm sao quên được.....

Trong kí ức sâu thẳm, lưu lại nụ cười xinh đẹp của nàng.

Khóe miệng khẽ câu lên, có chút nũng nịu: "Thức....."

Lần đầu gặp nhau, giống như từ trên trời giáng xuống, xông vào cuộc sống của hắn.

"Gia Luật Thức, đưa ta đi....."

"Gia Luật Thức, hình như ta đã thích ngươi rồi....."

Thật vất vả, chờ đến ngày hôm nay.....

Hội nhi, nhất định phải nhớ, chúng ta đã cùng nhau đến gò đống.

Nhất định phải nhớ, ta.....

Tuyết rơi càng lớn, qua hồi lâu, Bách Lý Hội mới đứng lên, bất chấp tuyết bay trên người, tiếp tục bước từng bước về phía trước.

Nam nhân, cuối cùng đều không thể tin được, cha nàng, phu quân nàng, hiện tại, cả người nàng đã quyết định phó thác cả cuộc đời.

Tuyết hóa thành nước, từ gò má nàng nhỏ giọt xuống.

Bách Lý Hội lấy tay áo nhẹ lau đi, chỉ lưu lại một giọt, ngưng tụ ở khóe mắt.

Xe ngựa phía sau lẳng lặng đi theo, nàng xoay người, giọng nói lộ ra vẻ lạnh lùng: "Không cần đi theo ta, trở về đi."

Phu xe dắt ngựa một bên đáp: "Vương có lệnh, nhất định phải đưa ngài an toàn trở về Nam Triều."

"Ngươi trở về nói cho hắn biết, ta, Bách Lý Hội, từ nay về sau sẽ không dựa vào ai nữa." Nàng xoay người, tiếp tục đi về phía trước: "Không cần đi cùng nữa."

Phu xe bỗng chốc sững sờ, vẫn là hồi thần lại, tiếp tục đi về phía trước.

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội dừng bước, trên tóc, bị tuyết nhuộm thành màu trắng, "Ngươi đem hành lý cho ta, tự ta trở về."

Chỉ thế này, cuối cùng cũng được rồi chứ.

Phu xe thấy nàng năm lần bảy lượt cố chấp như vậy, suy nghĩ một lát, vẫn gật đầu.

Tiếp nhận bọc đồ trong xe, nàng móc từ trong tay áo ra một cây chủy thủ, cùng với khối ngọc sáng long lanh ở phần đuôi kia, đặt vào trong tay hắn: "Sau khi trở về, đem cái này giao cho vương các ngươi."

"Dạ."

Khi một lần nữa quay đầu đi, trên mặt nàng đã là một mảnh lạnh lẽo, phía sau, tiếng xe ngựa càng lúc càng đi xa, Bách Lý Hội nhìn bọc đồ trong tay, ném vào khung cảnh mênh mông kia.

Cho tới bây giờ, nàng vốn không hề thay đổi, luôn luôn dứt khoát, nếu, không có tình, vậy thì cái gì cũng đều không còn tồn tại nữa.

Gia Luật Thức, là ngươi mang ta rời khỏi Nam Triều, cho ta một cơ hội, giờ đây, cũng ngươi, đẩy ta vào địa ngục khôn cùng này.

Lại một người, thật sự là giống nhau.

Tập Ám, bỏ rơi nàng, Gia Luật Thức, lại đem nàng quăng đi.

Bách Lý Hội, ngươi thật sự, còn có thể tin vào nam nhân sao?

Khóe miệng khẽ câu lên, hóa ra, đây mới là tinh thần mệt mỏi, nàng rốt cuộc cũng không chịu đựng nổi, lâm vào bóng tối vô hạn.

Xung quanh rất ấm áp, không còn là trời đông tuyết phủ nữa, rèm mi khẽ run, Bách Lý Hội vô lực mở mắt ra.

"Tỉnh, tỉnh....." Một giọng nữ trẻ tuổi truyền vào tai Bách Lý Hội, đập vào mắt là một khuôn mặt thanh tú.

"Đây là nơi nào?"

"Đây là đoàn biểu diễn của chúng ta, cứu ngươi là chủ gánh hát của chúng ta a." Nữ tử bón cho Bách Lý Hội mấy ngụm nước: "Đúng rồi, ta gọi là Xuân nhi."

Bách Lý Hội cười gật đầu, liếc nhìn bốn phía: "Đa tạ ngươi."

https://thuviensach.vn

Nàng đỏ mặt, cúi thấp xuống: "Đúng rồi, ngươi thế nào mà lại ở một mình giữa trời đông gió tuyết thế này? Thời điểm cứu ngươi lên, đều nghĩ ngươi đã chết rồi."

Vài nữ tử xung quanh cũng lại gần, ngồi vây quanh một chỗ.

"Các ngươi đây là muốn đi đâu?"

"Nam Triều a, chúng ta mới diễn ở biên giới xong, đang chuẩn bị lên đường trở về phía Nam đây."

"Nam Triều? Bách Lý Hội bài xích dựng người dậy, xe ngựa rất lớn, mấy người cùng ngồi một chỗ tuyệt không hề thấy chật chội, xung quanh, bày ra vài tấm chăn cùng một án kỷ.

"Đúng vậy, Nam Triều đổi chủ, đều nói quân vương Nam Triều, tướng mạo phi phàm, rất muốn gặp một lần a" Một nữ tử tiến tới bên cạnh Bách Lý Hội, trên mặt, lộ ra vài phần e thẹn.

"Hạ nhi, ngươi nha, luyện điệu múa của ngươi cho tốt đi, nói không chừng thật đúng là có thể gặp được một lần đấy." Xuân nhi vươn một ngón tay, chọc chọcái trán của nàng.

"Đúng rồi, ngươi từ đâu đến a, tên là gì?" Hạ nhi nhìn Bách Lý Hội, trên mặt, còn mang theo một chút đỏ ửng.

"Ta, ta cùng gia đình bị li tán." Bách Lý Hội cúi đầu, đôi tay siết chặt, "Các ngươi cứ gọi ta là Bách Hội đi."

"Bách Hội, được, vậy ngươi ngủ tiếp một lát đi, lập tức có thể tìm được nơi nghỉ chân rồi." Xuân nhi chỉ chỉ vài nữ tử phía sau: "Các nàng là Thu nhi và Đông nhi."

Bách Lý Hội cười gật đầu, nhờ Xuân nhi dìu đỡ, nằm xuống.

Nam Triều? Không, nơi đó không phải là nơi nàng muốn đi.

Không lâu sau, xe ngựa liền dừng lại, mấy người lần lượt xuống xe.

Nơi này, là một khách điếm của một trấn nhỏ, trên lầu là phòng trọ để nghỉ ngơi, tầng dưới là nơi ăn cơm.

Đến lúc này, Bách Lý Hội mới gặp được chủ gánh hát kia, cư nhiên, lại là một nữ tử trẻ tuổi.

https://thuviensach.vn

Nhiều nhất cũng chỉ khoảng chừng hai mươi, dáng người quyến rũ mềm mại, quần áo màu vàng nhạt, lộ ra vài phần uyển chuyển.

Bách Lý Hội tiến lên vài bước, đứng trước nữ tử: "Cảm tạ ngươi."

"Cảm tạ ta cái gì?" Nàng cùng Bách Lý Hội cao cỡ nhau, một đôi mắt đẹp, từ trên mặt nữ tử một đường quét nhìn xuống.

"Mạng của ta, là ngươi cứu."

"Ha ha.....Ta cũng không phải thích làm chuyện tốt" Nàng ở bên cạnh Bách Lý Hội dạo qua một vòng: "Nhìn bộ dáng của ngươi không tệ, lưu lại, ta sẽ nâng đỡ ngươi."

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

https://thuviensach.vn

Quyển 5

https://thuviensach.vn

Chương 1: Minh Vương gia

Giọng điệu của nàng mang theo chỉ thị bá đạo, khiến cho Bách Lý Hội không thoải mái lắc đầu: "Ngươi đã cứu mạng ta, phần ân tình này ta sẽ nhớ kường của chúng ta khác biệt, hơn nữa ta sẽ không đi Nam Triều."

Ngu Nương lấy khăn gấm trong tay áo ra, khẽ che khóe miệng: "Mạng của ngươi là của ta, sau này, ngươi là một thành viên của đoàn chúng ta."

"Ta sẽ không lưu lại." Bách Lý Hội kiên quyết cự tuyệt, trên mặt, đã có vài phần không kiên nhẫn.

"Nếu không phải là khuôn mặt này của ngươi, khi đó ta cũng sẽ không cứu ngươi." Ngu nương buông khăn gấm trong tay, gọi mấy người bên cạnh: "Xuân Hạ Thu Đông."

"Ban chủ." Mấy người tiến lên, khuôn mặt khúm núm.

"Các ngươi đem người này canh giữ kĩ cho ta, nếu như để mất, cẩn thận lão nương lột da các ngươi." Nàng liếc mắt nhìn Bách Lý Hội một cái, tự nhiên trở về phòng.

"Bách Hội, ngươi liền lưu lại đi, ban chủ không tha cho ngươi, vô luận thế nào ngươi cũng trốn không thoát đâu."

"Đúng vậy, ngươi xem chúng ta đi."

"Bị bắt trở về một lần, cũng sẽ bị đánh gần chết, huống chi, chúng ta cũng không hề có lối thoát, chạy trốn mấy lần, cũng đành cam chịu số phận."

Bách Lý Hội nhìn bọn họ không nói gì.

Quả thật, nếu muốn chạy trốn căn bản là không có khả năng, Bách Lý Hội cứ như vậy đi theo đoàn biểu diễn, một đường hướng về phía Nam.

https://thuviensach.vn

Bốn người Xuân Hạ Thu Đông đều là diễn viên chính của đoàn, một khi tìm được điểm dừng chân, bọn họ sẽ cùng nhau tập luyện, đứng đầu, là điệu múa Nghê Thường mềm mại uyển chuyển.

Ngu nương mỗi ngày đều cùng với Bách Lý Hội ở một bên, chỉ thị bốn người truyền thụ cho nàng kĩ thuật nhảy múa.

Đối với múa, Bách Lý Hội tận lực cất giấu, chỉ sợ một khi bị bại lộ, lại càng không thể đào thoát.

Cuộc sống, một ngày lại một ngày trôi qua.

Đêm, tối tăm.

Bách Lý Hội nửa nằm trên giường trong khách điếm, lòng bàn tay, thoáng hiện lên vết sẹo, mang theo màu trắng ngà nhàn nhạt, đưa một ngón tay nhẹ vỗ về, vết lồi lõm truyền đến cảm giác chết lặng.

Cố gắng không muốn suy nghĩ, thậm chí đã quên đi.

Nàng nằm xuống, mờ mờ ảo ảo, mộng cảnh mơ hồ.

Rất nhiều người. Liễu Duyệt người đầy máu, nói với nàng: "Bách Lý Hội, ta rốt cuộc cũng hủy được ngươi."

Liễu Nhứ vẻ mặt ung dung, cười duyên, thích thú xoay quanh nàng: "Bách Lý Hội, rốt cuộc, ta lại được sủng ái rồi, ngươi, không cần trở về nữa."

Còn có, người của Liễu Gia, mang theo hận ý, mang theo vẻ vui sướng khi người gặp họa, lần lượt kêu gào ở bên tai: "Bách Lý Hội, trả mạng Tường nhi cho ta....."

Thủy Cơ người đầy máu, đứng ở nơi cao.....

Vì sao cả Gia Luật Thức, trên người cũng đều là máu.

Bách Lý Hội sợ hãi từ trên giường ngồi dậy, khuôn mặt chôn thật sâu vào lòng bàn tay, Gia Luật Thức.....

Khóc hồi lâu, nàng mới phản ứng kịp, đây là một giấc mộng.

Vì sao, nàng lại có giấc mộng kì quái đến như vậy.

Trong đầu Bách Lý Hội bỗng chốc nổ tung, nàng từ trước đến nay đều là cái đinh trong mắt Liễu gia, lần đầu tiên, Liễu Nhứ làm

https://thuviensach.vn

hại nàng, đi đến nơi đất khách quê người. Lần thứ hai, lại là người của Liễu gia, làm hại nàng dạo một vòng quỷ môn quan.

Nếu, nàng đã không còn chỗ nào để đi, vậy tại sao không trở lại Nam Triều, tìm bọn họ đòi lại tất cả, dù sao, đối với Tập Ám, cũng đã không còn yêu.

Bách Lý Hội ngẩng đầu, trong ánh mắt là một mảnh bình tĩnh, giống như dòng suối phẳng lặng, không hề có một chút gợn sóng.

Nhờ vào sức mạnh của nam nhân, một bước lên trời, diệt trừ kẻ thù.

Bởi vì hồng nhan, là tai họa.

Lúc trước, mặc dù Tập Ám nhận định chính nàng đã giết Liễu Duyệt, mặc dù nàng có cùng Gia Luật Thức chạy trốn, hắn lại đuổi theo, phải chăng, là vì còn có chút tình cảm?

Đời người đều như một ván bài, vậy Bách Lý Hội ta cũng sẽ lấy mạng mình, đánh cuộc lần này.

Ngày hôm sau, Bách Lý Hội vẫn theo thường lệ cùng bọn họ tập luyện, Ngu nương nhàm chán ở một bên, một tay chỉ huy: "Nhảy tới nhảy lui, cũng sắp xếp lâu như vậy, trình độ này, làm sao đi Nam Triều hả?"

Mấy người đưa mắt nhìn nhau, ngừng động tác trên tay.

Đây, là một cơ hội.

Bách Lý Hội tiến lên một bước, hôm nay, nàng cố ý mang một bộ trang sức trang nhã: "Ban chủ, ta cho rằng, chúng ta bố trí kĩ thuật nhảy múa quá mức đơn giản, một khi muốn bước vào cánh cửa Nam Triều, chỉ dựa vào cái này, là không đủ."

"A?" Nữ tử bị khơi mào một chút hứng thú: "Nói một chút xem, đề nghị của ngươi."

Bách Lý Hội cười rạng rỡ, cũng không trực tiếp trả lời câu hỏi của nàng: "Trong vòng ba ngày, giúp ta chuẩn bị một bộ vũ y, ngươi chỉ cần tìm một chuyên gia cắt may đến là được."

Giọng điệu của nàng, mang theo tự tin không cho phép xem nhẹ, quanh thân, lại càng dấy lên một ngọn lửa được trọng sinh,

https://thuviensach.vn

rạng rỡ phát sáng.

Giống như người đời đã nói, Phượng Hoàng Niết Bàn, Dục Hỏa Trọng Sinh.

Ngu nương cười gật đầu: "Ta quả nhiên là không nhìn lầm ngươi."

Nếu muốn trở lại Nam Triều, nếu muốn gặp lại Tập Ám, chỉ có, biện pháp này.

Dùng múa, danh chấn thiên hạ.

Một điệu múa hồng mai, Thủy Cơ, ngươi chết đi, để cho ta, làm hai chân của ngươi.

Ba ngày sau, vũ y đã làm xong, cùng với bộ lúc trước của Thủy Cơ, giống nhau như đúc.

Lúc Bách Lý Hội mặc vào bước lên vũ đài, miệng của Ngu nương, cười đến không thể khép lại được.

Một khúc múa, dồn hết tâm hồn, dáng người xinh đẹp, giống như độc vũ trên núi cao kia, Tuyết Hồ, lộ rõ vẻ quyến rũ.

Bốn người Xuân Hạ Thu Đông ở dưới đài, vui vẻ ôm nhau, xung quanh, vây quanh nước không ngấm qua được.

"Tốt....." Một khúc hoàn tất, Ngu nương vỗ tay đầu tiên, chỉ bằng điệu múa này, Mẫu Đan phường liền có thể danh chấn thiên hạ.

Bách Lý Hội thu hồi thân mình, chậm rãi đi xuống đài: "Ngu nương, lập tức sắp đến Nam Triều rồi, để càng có lợi, ta đề nghị vừa đến Nam Triều, chúng ta liền tổ chức một tiệc múa long trọng. Nơi phồn thịnh như vậy, chắc chắn là chúng ta sẽ thu vào rất nhiều."

Ngu nương tán dương gật đầu, phân phó hạ nhân vài câu, liền bắt đầu chuẩn bị.

Bách Lý Hội cứ trôi qua mỗi ngày như vậy, thậm chí ngóng trông.

Cách Nam Triều, càng lúc càng gần rồi.

Trong lòng không có ràng buộc, tâm nàng, đã không còn cảm giác.

https://thuviensach.vn

Đúng như lời Bách Lý Hội nói, vừa đến Nam Triều, liền trở thành hoa thơm cỏ lạ được ái mộ, mọi người đều biết, có một Mẫu Đan phường.

Đường phố Trường An, không hề thay đổi, vẫn phồn hoa rực rỡ như trước.

Ở, là khách điếm tốt nhất, mặc, là tơ lụa tốt nhất.

Ở chỗ này, cũng nửa tháng có thừa.

Đẩy cửa sổ, liền đối mặt về hướng Nam, Tây Quận phủ. Hiện nay, cũng không còn một người.

Cánh cửa, gõ hai tiếng, Bách Lý Hội thu lại tâm trạng, lui về trước bàn: "Vào đi."

Ngu nương cầm trên tay một thiếp mời đỏ thẫm, lắc mông đi vào: "Bách Hội, lúc này a, Ngu nương ta thật đúng là nhận được một món tiền lớn."

"A?" Bách Lý Hội rót một chén trà đưa tới trước mặt nàng: "Là ai?"

"Này a, ngày mai đi sẽ biết." Một tay Ngu nương nâng cằm, ngón tay gõ nhẹ trên má: "Xem ra, Nam Triều này quả thật là một nơi trù

Nàng tự nhiên uống trà: "Nếu có thể tiến cung, một khi được ban thưởng, vậy chính là cả đời đều vô lo rồi."

Đôi mắt nhìn chằm chằm Ngu nương, khóe miệng mang theo ý cười như có như không, hiện tại chỉ còn cùng nhau vào trong thâm cung.

"Nói không sai, có thể tính toán thời cơ, người ta nói gần vua như gần cọp, hơn nữa, quân vương của Nam Triều kia luôn luôn tàn nhẫn hung ác, chỉ sợ....."

"Ngu nương." Nàng để chén trong tay xuống: "Ngươi không tin tưởng ta sao?"

"Đương nhiên là không phải." Ngu nương cười gượng giơ thiếp mời trong tay: "Sáng sớm ngày mai, phía bên kia sẽ phái người qua đây đón chúng ta, đến lúc đó, toàn bộ đều dựa vào ngươi rồi."

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội đứng lên, hướng về phương Bắc: "Đã biết."

Nữ tử cười đi ra ngoài, đóng cửa lại.

Ngày hôm sau, nhuyễn kiệu liền sớm đợi ở bên ngoài, mấy người thu thập qua loa một chút, liền xuất phát.

Bách Lý Hội mặc vũ y, trên mặt, lụa trắng che mặt, màn kiệu bị xốc lên một góc, vẫn không mảy may cảm nhận được chút cảnh tượng náo nhiệt nào.

Cỗ kiệu không bao lâu liền dừng lại, mấy người họ xuống xe, xung quanh, một mảnh yên tĩnh. Trước cửa phủ, hai hàng thị vệ canh giữ hai bên, có thêm vài phần trang nghiêm.

Theo bản năng ngẩng đầu, nữ tử nở nụ cười, Minh Vương phủ.

Bên trong phủ cùng Tây quận phủ giống nhau, hào hoa xa xỉ, quản gia ở phía trước dẫn đường, đoàn người đi đến đại sảnh.

Minh Vương gia mặc trường sam màu sáng, vừa thấy bọn họ đi vào, liền đứng lên.

"Các ngươi, chính là người của Mẫu Đan phường?"

"Tham kiến Minh Vương gia." Ngu nương dẫn đầu tiến lên vài bước hành lễ, đôi mắt nhìn chằm chằm nam tử, một đôi mắt đẹp, muốn cự tuyệt lại xấu hổ, mang theo nũng nịu thưởng thức.

Không h là vương gia, không chỉ có dung mạo xuất chúng, toàn thân lại tản ra khí chất tôn quý mà người bình thường không thể sánh được.

"Đều đứng lên đi." Hắn tiến lên vài bước, một tay ngả ngớn nâng cằm Ngu nương, "Đều nói ban chủ của Mẫu Đan phường là báu vật ưu tú, hôm nay vừa thấy, quả nhiên là không làm cho bổn vương thất vọng."

"Minh vương gia." Nàng nhẹ thở ra một hơi, một tay chụp lên tay hắn, lấy ngón tay trượt nhẹ qua lòng bàn tay hắn.

"Không bằng, chúng ta ngồi xuống, một bên cùng nhau thưởng thức, một bên....."

"Được." Minh vương gia lấy tay ôm eo nàng, mang đến chỗ chủ vị.

https://thuviensach.vn

Xuân Hạ Thu Đông cùng Bách Lý Hội đi ra ngoài sảnh, nhất thời tiếng nhạc nổi lên, bộ dáng đỏ tươi uyển chuyển, bên trong, một mảnh ái muội.

Hai tay nữ tử quấn lấy cổ Minh vương gia, giang chân qua hai bên người hắn, nủa người trên căng chặt, nam tử cúi đầu cực kì thấp, mơ hồ, truyền đến một hồi âm thanh hỗn loạn.

Một điệu múa đã hoàn tất, Bách Lý Hội thu hồi thân mình, trên mặt, càng đổ nhiều mồ hôi, đôi mắt, rét lạnh liếc nhìn nam tử trong sảnh.

Bách Lý Hội bước vào tiền sảnh, một âm thanh mát lạnh nhẫn nhụi rơi xuống: "Minh vương gia, ngài còn nhớ ta không?"

Nam tử từ giữa ngực Ngu nương ngẩng đầu lên, đôi mắt, mang theo vài phần mê ly, vài phân tìm tòi nghiên cứu.

Bách Lý Hội vươn một tay, bóc xuống mạng che mặt, lộ ra dung nhan tuyệt thế, kinh diễm tứ phía.

"Là ngươi!" Minh vương gia buông Ngu nương, đi đến bên cạnh Bách Lý Hội, một tay, đặt trên vai nàng.

"Ta muốn nói chuyện với ngươi." Nàng cũng không thối lui, một góc khăn che mặt, rủ xuống một bên.

Minh vương gia hướng về phía quản gia liếc mắt ra hiệu: "Trước mang theo các nàng đi xuống nghỉ ngơi."

"Dạ." Quản gia ở phía trước dẫn đường: "Ngu cô nương, mời."

M khó hiểu đi theo phía sau, lúc đi qua hai người, mắt Ngu nương, liếc nhìn hai người.

Cho đến khi bọn họ đã đi xa, Minh vương gia mới mở miệng, "Ngươi, không phải đi cùng Gia Luật Thức rồi sao?"

Bách Lý Hội nghiêng đầu, cười liếc nhìn hắn, "Chuyện này, Minh vương gia ngài không cần bận tâm." Nàng tiến lên vài bước, ngắm nhìn bốn phía: "Xem ra, Minh vương gia thực sự là bị giam giữ rồi."

"Ha ha....." Hắn tiến lên, một tay nắm lấy cằm nàng, để cho nàng đối diện với mình: "Cũng là do ngươi ban tặng."

https://thuviensach.vn

"Ta?" Bách Lý Hội cười chống lại hắn: "Ta cũng không có bản lĩnh lớn đến như vậy."

Minh Vương gia tiến sát lại, xung quanh, chỉ có hơi thở của hai người giao nhau.

Lấy ngón tay nhẹ vẽ lên môi mềm mại của nàng, cảm xúc dưới hạ thân, khiến hắn không nhịn được run lên.

"Mục đích ngươi tới tìm bổn vương là?"

"Dẫn ta tiến cung."

"Tiến cung?" Đôi mắt của Minh vương gia thủy chung vẫn không buông tha nàng, mang theo sắc bén như muốn nhìn thấu: "Một vị nương nương như ngươi, nếu muốn tiến cung, ai có thể ngăn cản a?"

Bách Lý Hội cười thối lui thân mình, thoát khỏi kiềm chế của hắn, sợ là, còn chưa vào cung, đã mất mạng rồi.

"Minh vương gia, chúng ta làm một cuộc giao dịch, thế nào?"

"A? Nói một chút xem." Nam tử mang theo vài phần nghiền ngẫm, bóng dáng cao lớn bao phủ nửa người Bách Lý Hội.

"Ngươi đưa ta vào cung, ta sẽ làm cho ngươi thoát khỏi giam giữ, trả lại tự do cho ngươi, thế nào?"

Bách Lý Hội xoay người, lại vì khoảng cách quá gần, mà ngã vào lòng ngực hắn.

"Ta làm sao tin ngươi? Ngươi không sợ, một ngày kia, thả hổ về rừng sẽ trở thành tai họa sao?" Minh vương gia thuận thế ôm nàng, ép vào người mình.

Thanh âm mang theo vài phần trêu ghẹo trắng trợn, vang lên bên tai nàng.

Hai tay Bách Lý Hội để trước ngực hắn, tay hơi dùng sức: "Ngươi chỉ có thể tin ta, đây là cơ hội duy nhất của ngươi, ngươi cũng không muốn suốt đời ở trong vương phủ này chứ."

Minh vương gia lui về bên cạnh, sau một lức nghiêm túc cân nhắc: "Được, bổn vương đồng ý."

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội mang lại khăn che mặt, xoay người về phía bên ngoài phòng, ánh mặt trời lười biếng, chỉ chiếu vào một bên. Tô vẽ đầy màu sắc lên người nàng.

"Bổn vương sẽ sắp xếp chỗ ở cho các ngươi ở vương phủ, chờ thời cơ thích hợp, sẽ đưa ngươi vào cung." Minh vương gia lập tức liền bước ra khỏi đại sảnh, chỉ lưu lại một bóng lưng.

Vương phủ cấp vài gian phòng cho người Mẫu Đan phường ở lại, Bách Lý Hội một người một phòng, ở cách vách Ngu nương.

Thổi tắt đèn, Bách Lý Hội cũng không lên giường, chỉ là ngồi một bên, trên tay, cầm một chén trà thơm ngon.

Không biết là độ nóng của trà đã hết, lòng bàn tay lại cứ lạnh lẽo như màn đêm.

Một hồi tiếng mở cửa khả nghi, kèm với "Chi" một tiếng, từ phòng bên cạnh truyền đến.

Mơ hồ còn truyền đến, âm thanh cấp bách đụng phải vật cứng, làm cho, đêm ấm áp hẳn lên.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 5

https://thuviensach.vn

Chương 2: Vào cung

Bách Lý Hội thả xuống chén trà trong tay, đứng dậy chui vào chăn, đem cả thân thể cuộn tròn lại, nhưng vẫn có thể nghe thấy, âm thanh củi khô lửa bốc cháy bỏng kia.

Nữ tử kêu rên hết sức lớn tiếng, cùng với tiếng va chạm của thân thể, nện từng cái ở trên giường, trên tường cách âm cũng không tốt, càng lúc càng nhanh.

Hai tay Bách Lý Hội che lỗ tai, ngoài vị vương gia phong lưu kia, nàng không nghĩ ra người nào khác.

"Vương gia, ngài.....ngài chậm một chút....." Nữ tửchút cấp bách, trong thanh âm, có dục vọng khó nhịn, sóng sau cao hơn sóng trước.

"Bổn vương chậm lại không được....., bảo bối, còn muốn chậm hơn sao?" Âm thanh của nam tử mang theo ồm ồm ẫn nhẫn, tiếng thở dốc cũng hơi nặng nề.

"Không, đừng chậm lại...., nhanh....."

Nam tử mang theo ý cười, tăng tốc động tác dưới thân, tiếng vang tăng lên, qua một hồi lâu mới ngừng lại.

Ở Minh Vương phủ an ổn qua mấy ngày, Bách Lý Hội mới biết được bị giam cầm không hề thú vị, mỗi ngày cứ ở trong tòa đại trạch này, không ra ngoài được, người ngoài cũng không vào được.

Trong phòng, Minh Vương gia cùng với một nam tử, đang nói chuyện vui vẻ.

"Lý thừa tướng, hôm nay thế nào lại có hứng thú đến nơi này của bổn vương?"

"Phụng mệnh hoàng thượng, đến dân gian tìm đoàn biểu diễn, sắp đến yến tiệc trừ tịch rồi."

https://thuviensach.vn

"Đến dân gian tìm?" Minh vương gia nghi hoặc nhìn nam tử: "Trong cung, còn có thể thiếu những thứ này sao?"

"Tính khí hoàng thượng dạo gần đây khó mà nắm bắt được, có lẽ, là ở trong cung cảm thấy phiền chán" Lý thừa tướng uống một ngụm trà, ánh mắt tràn ngập khôn khéo.

"Gần đây, Trường An xuất hiện một Mẫu Đan phường, kỹ thuật nhảy múa rất tốt, không bằng, liền đem các nàng đưa vào cung?" Minh Vương gia tinh tế quan sát sắc mặt đối phương, mày đẹp, khẽ câu lên.

"A? Vậy tự nhiên là không tệ." Lý thừa tướng để chén trà trong tay xuống: "Cho dù là không, nữ nhân của Mẫu Đan phường này bộ dáng như thế nào?"

"Nói về kỹ thuật nhảy múa tự nhiên là hạng nhất, về phần dung nhan thì, tất nhiên là thua kém đương kim hoàng hậu nương nương." Minh vương gia hàm chứa thâm ý nhìn nam tử bên cạnh, ai chẳng biết, Lý thừa tướng chính là cha của đương kim hoàng hậu.

"Ha ha....., tốt, liền làm như thế đi, mấy ngày nữa bản quan sẽ sắp xếp cho các nàng tiến cung, Minh vương gia bảo trọng, trong nhà còn có việc, hôm nay xin cáo từ trước." Lý thừa tướng đứng lên, đi ra ngoài

"Được, tiễn khách."

Thật sự là, được đến thì chẳng mất công chi.

Lý thừa tướng vừa đi, Bách Lý Hội liền bước vào đại sảnh: "Cơ hội tới rồi hả?"

"Ngươi vẫn luôn ở bên ngoài?" Minh vương gia đáp lại nhìn nàng, không chút nào che giấu ý cười nổi lên.

Bách Lý Hội cũng không để ý đến, tự nhiên ngồi xuống bên cạnh, trên mặt, không chút biểu cảm.

"Vương gia....." Âm thanh của Ngu nương từ rất xa truyền tới, ngay sau đó, người liền tiến vào.

Nàng liếc nhìn hai người, bước nhanh đi đến bên cạnh Minh vương gia: "Vươn gia, ngài chán ghét Ngu nương sao?"

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội nhàm chán muốn đứng lên, âm thanh của nữ tử vang lên chặn lại: "Bách Hội, ngươi....."

Minh vương gia cười ôm nàng đặt trên đùi: "Ngu nương, ngươi yên tâm, tâm của người ta không phải nằm trên người bổn vương, thế nào, tối hôm qua còn chưa đủ sao?"

"Vương gia....." Yểu điệu như hoa Phù Dung, thân thể lại càng mềm mại không xương.

Bách Lý Hội đứng lên, đi ra đại sảnh, gió tuyết đã ngừng vài ngày, bầu trời, sáng cực kì.

Qua mấy ngày, thánh chỉ quả nhiên xuống đến nơi, thoáng cái, liền truyền ra toàn Vương phủ.

"Bách Hội, ta không phải là đang nằm mơ chứ?" Xuân nhi cười đảo quanh bên cạnh Bách Lý Hội: "Chúng ta thật sự tiến cung a."

"Đương nhiên là không phải nằm mơ, ngày mai a, là có thể nhìn quân vương kia của Nam Triều rồi." Hạ nhi trả lời, vẻ mặt ao ước.

Bách Lý Hội cười thu dọn hành lý, xem ra, Tập Ám thật đúng là giỏi bày ra một dung nhan mị hoặc.

Thời gian một ngày, chuẩn bị cũng đủ rồi.

Cả đêm, Bách Lý Hội đều không ngủ được, trong lòng lại càng thấp thỏm không

Ngày hôm sau, đoàn người liền vào cung, sớm chờ đợi ở phía sau.

Hoàng cung này, Bách Lý Hội cũng chỉ vào có một lần, chỉ có thể đứng ở phía sau, không dám đi loạn.

Yến tiệc trừ tịch đã sớm bắt đầu, cách xa như vậy cũng đều có thể nghe thấy một mảnh âm thanh náo nhiệt kia.

Công công bên cạnh tiến lên gọi mấy người chuẩn bị, lập tức sẽ lên sân khấu.

Bách Lý Hội đeo khăn che mặt, mang theo mấy người đi vào bệ.

https://thuviensach.vn

Đứng trên thảm lông đỏ thẫm lót đầy vũ đài, dưới đài, vài chỗ ngồi được sắp xếp theo thứ tự.

Xốc lên màn che, lộ ra một góc, liền nhìn thấy Tập Ám một thân sáng rực, Vân Khinh ngồi bên cạnh.

Trên ghế ngồi phía sau, căn cứ theo chức vị lớn nhỏ mà từng người ngồi vào, Bách Lý Hội liếc mắt liền nhìn thấy Lý Nam, cùng Tiểu Lam bên cạnh hắn.

Nữ tử búi một kiểu tóc mây tao nhã, chỗ bụng nhô cao.

Bách Lý Hội vui vẻ giãn mặt ra, đem ánh mắt trở lại trên mặt nam tử.

Tóc của Tập Ám cũng không hoàn toàn buộc lên, thân thể càng lười nhác dựa vào ghế, không có một chút trang nghiêm của quân vương, nhưng cũng không hề mất đi khí phách.

Mà bên cạnh Vân Khinh, lại là Liễu Nhứ, lúc này, đang thưởng thức biểu diễn trên đài.

Bách Lý Hội cắn chặt môi dưới, khóe miệng câu lên độ cong châm chọc.

Đến phiên nàng lên vũ đài.

Bốn người Xuân Hạ Thu Đông, màu sắc của quần áo đại biểu cho bốn mùa, trên tay, nâng lên một tòa thủy liên (hoa sen nước)

Cánh sen nhẹ nhàng khép lại, theo động tác múa, mùi hoa tỏa ra tứ phía.

Bốn người xoay tròn, bỗng nhiên "Bốp" một tiếng, cánh hoa tản ra tứ phía, quét xuống một cảnh tượng diễm lệ,

Nữ tử múa trên chỗ ngồi, nhẹ nhàng nhảy lên, trên không trung, một quả cầu treo trên cao bị mở ra, phút chốc, tuyết rơi xuống tán loạn.

Theo gió nhẹ, tản đi khắp nơi.

Bách Lý Hội bị khăn che giấu đi vẻ mặt, hài lòng nở nụ cười. Điều nàng muốn chính là loại tình cảm đã lâu không gặp này, một lần hành động thắng lợi.

https://thuviensach.vn

Lụa mỏng bị cắt thành những mảnh nhỏ vụn, lác đác rơi xuống, từng chút, rơi trên đôi lông mày của Tập Ám.

Tiểu Lam ở dưới đài, một tay phủ trên bụng, môi đỏ mọng khó tin khẽ nhếch lên, đôi mắt, càng trở trong suốt.

"Tiểu Lam, làm sao vậy?" Một tay của Lý Nam vội vàng khoát lên vai nàng, loại tình cảm quan tâm này, không lời nào có thể miêu tả được.

Tiểu Lam vẫn nhìn lên phía trên, lệ lại rơi càng nhiều.

Liễu Nhứ ở bên cạnh, đôi tay thắt chặt khăn trong tay, không thể, sẽ không thể là nàng.

Cho đến khi một cái xoay người cuối cùng hoàn tất, mấy người mới nhất tề quỳ xuống, cùng đợi, người cầm quyền kia.

Tập Ám đứng lên, một tay phất vạt áo, thân người vẫn rắn rỏi như trước kia. Hoàng hậu bên cạnh khó hiểu nhẹ giọng ngăn lại: "Hoàng thượng."

Hắn không để ý tới, sải bước tiến lên phía trước, tiếng bước chân đã lâu không gặp, trầm ổn, từng bước một, nện vào trái tim.

Bao nhiêu lần, Bách Lý Hội một mình ở trong phòng, đợi tiếng bước chân của nam nhân này.

Trong mắt của nàng, xuất hiện một đôi giày màu vàng, chỉ còn cách nàng một bước, dừng lại.

Tập Ám cũng không gọi nàng đứng dậy, mà trực tiếp ngồi xổm xuống trước người nàng, một tay, bá đạo nâng lên chiếc cằm thon của nàng.

Bách Lý Hội bị ép ngẩng đầu, khóe mắt bị tô đỏ thẫm, hơi nhếch lên. Đối diện, là một đôi mắt thâm thúy như đầm nước.

Dung nhan tà tứ mị hoặc, gần trong gang tấc, trên người hắn c một cỗ mùi vị quen thuộc, mùi xạ hương nhàn nhạt, trong phút chốc thấm vào ruột gan.

Bốn mắt nhìn nhau, nam tử nhẹ nhàng cúi đầu, chạm vào gò má nàng.

https://thuviensach.vn

Mang theo độ ấm, đầu lưỡi của Tập Ám, quét qua vành tai mềm mại của nàng, quấn lấy một góc khăn che mặt, kéo xuống.

Một khuôn mặt khuynh thành, rơi vào mắt hắn.

Bách Lý Hội cụp mắt xuống, vạt áo trước của hắn, vẫn rộng mở, nhìn thấy dấu răng rõ ràng.

Đôi tay nàng chống hai bên người nắm thật chặt, đầu ngón tay tinh tế, đâm vào lòng bàn tay.

Trận đánh cược này, mình không có lợi thế chiến thắng.

Tập Ám vươn một tay, tỉ mỉ vuốt ve hai gò má nàng: "Hội nhi, là ta trách lầm ngươi....."

Bách Lý Hội kinh ngạc ngẩng đầu, nàng đã nghĩ ra vô số phương thức gặp mặt, suy nghĩ vô số loại trừng phạt của nam nhân này.

Nàng cho rằng hắn sẽ nói: "Bách Lý Hội, ngươi còn đến đây làm cái gì?"

Nàng cho rằng hắn sẽ nói: "Bách Lý Hội, ngươi trở về, là tới đền mạng à ?"

Nàng cho rằng.....Chỉ thật không ngờ, sẽ là một câu nói như vậy.

Thấy Bách Lý Hội không nói gì, tay hắn liền quấn qua sau cổ nàng, lòng bàn tay quanh quẩn một chỗ: "Thực xin lỗi."

Sau một khắc, nàng liền bị ôm vào một bộ ngực ấm áp, trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Bách Lý Hội trầm tĩnh xem xét liếc nhìn mọi người phía sau hắn, đối với Tập Ám, nàng đã không còn yêu như trước kia.

Hai tay đặt lên lưng hắn, Bách Lý Hội khẽ thối lui thân mình, cười đến mức vô hại: "Tập Ám, ta rất nhớ ngươi."

Không quan tâm có phải là thật hay không, chỉ cần có thể một lần lấy được tâm của hắn.

Quả nhiên, âm thanh của Tập Ám mang theo vài phần cấp bách: "Thật sự?"

Bách Lý Hội không nói, khẽ gật đầu.

https://thuviensach.vn

Một nụ hôn nóng bỏng, không chút do dự rơi xuống, một tay hắn nâng cằm nàng, hôn có vài phần đau đớn.

Bách Lý Hội khó chịu cau mày, trong phút chốc lại thu trở về, nam tử này, luôn luôn như vậy, tùy hứng, cũng không kiềm chế được chính mình.

Mấy người quỳ gối bên cạnh ngơ ngác nhìn nhau, lại không dám nói một lời.

Không kịp cho nàng thời gian để nghỉ ngơi, nụ hôn của hắn lại không ngừng sâu thêm, đảo qua hàm răng của nàng, ở chỗ đầu lưỡi của nàng mút vào, khiến cho hai người ép chặt vào nhau.

Cho đến khi kết thúc nụ hôn này, môi Tập Ám vẫn không hề rời đi, tỉ mỉ ở trong môi nàng lượn lờ, có chút thở hổn hển.

Dưới đài, văn võ bá quan lại càng rỉ tai thì thầm, ngoại trừ Lý Nam, chỉ có Liễu thượng thư nhận ra nữ tử kia.

Tiểu Lam ở trong lòng Lý Nam, vui mừng mà khóc, ra sức lắc đầu.

Một tay Tập Ám ôm eo Bách Lý Hội, bế lên, mép váy từ cẳng chân buông xuống, lộ ra mắt cá chân tinh tế của nàng.

Một tay Bách Lý Hội vắt trên vai hắn, liếc mắt về hướng bọn họ.

Vẻ mặt vạn lần bất đồng.

Ngẩng đầu bắt gặp ánh mắt của Liễu Nhứ, khóe miệng Bách Lý Hội từ từ mở rộng, cười yêu mị đến tột cùng, một bên lông mày khẽ nhếch lên, mang theo vài phần khinh thường.

Hắn ôm nàng, trực tiếp ngồi xuống ghế kim loan, thân thể dựa vào phía sau, liền cứ như vậy áp sát vào một chỗ.

"Ban thưởng!" Tập Ám nhìn mấy nữ tử trên vũ đài, một tay, vỗ nhẹ bên hông Bách Lý Hội.

"Tạ hoàng thượng." Bọn họ vui mừng đi xuống lĩnh thưởng, ca múa vẫn tiếp tục, vẫn náo nhiệt như cũ.

Bách Lý Hội xoay người, liếc mắt một cái liền nhìn thấy Tiểu Lam phía sau.

https://thuviensach.vn

"Hội phi....." Nàng h buồn vui lẫn lộn.

Bách Lý Hội cười lắc đầu, hai mắt, rét lạnh liếc nhìn Liễu thượng thư bên cạnh.

Liễu gia các ngươi, ta từng bước từng bước, đều sẽ không buông tha các ngươi.

Không dấu vết quay đầu lại, nàng cười, mang theo mê hoặc như một loại thuốc phiện, đôi tay quấn lên cánh tay nam tử.

Tập Ám cúi xuống ở đỉnh đầu nàng nói: "Vẫn không thích ứng được với loại náo nhiệt này sao?"

"Không, ngươi là hoàng thượng, sau này, ta phải từ từ thích ứng."

Tập Ám cầm tay nàng, cười nhìn về phía trước. Bách Lý Hội không thú vị dựa vào lưng ghế phía sau, hai chân tùy ý đung đưa.

Tiểu thái giám bên cạnh khó hiểu nhìn hành động kỳ quái này của nàng, này, tựa hồ không phải là hành động của một quý tần bình thường nên có.

Bách Lý Hội liếc nhìn tiểu thái giám, chân lại càng đung đưa mạnh hơn.

"Phía dưới, là chúng tú nữ lên đài." Âm thanh the thé của công công đem thần trí của nàng kéo về, Bách Lý Hội đem tầm mắt nhìn lên đài cao.

Những dáng người duyên dáng từ bốn phía tụ tập lại, ánh mắt tề tụ, cùng nhìn xuống Vương giả trên ghế kim loan.

Ai cũng đều hy vọng, thừa dịp hôm nay bay lên trời.

Bách Lý Hội chợt phát hiện một bóng dáng quen thuộc, mặc vũ y màu xanh da trời, không phải là Bách Lý Mạn Song, còn ai vào đây?

Bách Lý Hội thu hồi nửa người trên, đôi mắt, chăm chú nhìn phía trên, có chút hào hứng bắt đầu đánh giá.

Vừa qua gần một năm, Bách Lý Mạn Song lại thêm vài phần quyến rũ, múa tận hứng. Trong số tú nữ trên đài, nói về dung mạo, nàng không thể nghi ngờ là chiếm thế thượng phong.

https://thuviensach.vn

Dưới đài, một mảnh yên tĩnh, công công tổng quản bên cạnh thỉnh thoảng quan sát sắc mặt của Tập Ám, chỉ cần tầm mắt của hắn dừng trên người nữ nữ nào, liền kêu tiểu thái giám bên cạnh ghi lại. Quả nhiên là, biết quan sát sắc mặt mà làm việ

"A....." Một nữ tử áo trắng bỗng nhiên dưới chân bị trẹo, ngã về phía trước.

Nhất thời toàn bộ liền bị rối loạn, nhạc sư cũng dừng khèn tiêu, những tú nữ khác cũng cùng nhau quỳ xuống: "Hoàng thượng tha mạng....."

Bách Lý Hội ngẩng đầu liếc nhìn, góc váy của nữ tử vì dùng sức mà bị xé rách một miếng, thân mình cúi thấp run lẩy bẩy, không dám nói một câu.

Quỳ bên cạnh, chính là Bách Lý Mạn Song.

Bách Lý Hội chớp mắt khẽ cười, xem ra, muội muội tốt của nàng lại không thoát khỏi liên can rồi.

"Đều lui xuống đi." Tập Ám phất tay, xem thường.

"Tạ hoàng thượng." Mọi người đứng lên, Bách Lý Mạn Song kiều mị nhìn về phía Tập Ám, lại đồng thời trông thấy nữ tử bên cạnh hắn.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 5

https://thuviensach.vn

Chương 3: Hoàng quý phi

Mọi người đều đã xuống đài, chỉ lưu lại mỗi một người, tim đập loạn nhịp nhìn chằm chằm xuống phía dưới.

Thất thố như vậy, sợ là cả chính nàng cũng không nghĩ tới.

"To gan." Công công bên cạnh chìa tay chỉ vào nàng: "Hoàng thượng ở đây, dám coi thường thiên uy."

Bách Lý Mạn Song ngẩn ra, thu hồi thần trí, ở Nam Triều, nhìn chằm chằm quân vương như vậy, không chỉ là mất hết lễ nghi, nghiêm trọng hơn, còn sẽ bị chụp lấy tội tử hình. "Hoàng thượng tha mạng, hoàng thượng tha mạng....."

Tập Ám liếc mắt nhìn Bách Lý Hội, giống như thăm dò ý kiến của nàng.

Nàng nhún vai cười, không liên quan đến mình

Trước kia, chỉ riêng là thân phận vương gia đã rước lấy một đống phiền toái, hiện nay, lại là quân vương. Đều nói hậu cung ba ngàn gia lệ, mưu mô không dứt, một cái sẩy chân nho nhỏ, liền có thể tự vùi lấp chính mình, thậm chí mất đi cái mạng nhỏ.

"Người tới, dẫn nàng xuống, trừ bỏ tư cách tú nữ, sáng sớm ngày mai trục xuất về phủ." Tập Ám thu hồi ánh mắt, thân thể lần nữa lại khôi phục bộ dáng lười nhác.

"Không, hoàng thượng tha tội, hoàng thượng tha tội....." Đầu Bách Lý Mạn Song không ngừng đập xuống đất, nện trên thảm lông mềm mại, mang theo âm thanh nặng nề.

Vì cơ hội lần này, Bách Lý phủ không biết dùng đến bao nhiêu quan hệ, chi ra bao nhiêu tiền, nhưng hôm nay, ở cửa quan trọng nhất lại bị loại trừ, bảo nàng làm sao cam lòng.

"Dân nữ nhất thời thất lễ, xin hoàng thượng tha tội, chỉ vì tỷ tỷ dân nữ mất tích gần một năm, bặt vô âm tín, hôm nay đột nhiên gặp

https://thuviensach.vn

nhau ở yến tiệc, đúng là bất ngờ, mong hoàng thượng khai ân."

Quả nhiên, phản ứng đủ thông minh.

Phía sau, truyền đến tiếng nghị luận rầm rì, thân phận của Bách Lý Hội lúc này mới được công bố.

Tính nết của Bách Lý Mạn Song, nàng là người hiểu rõ nhất, bất quá, sợ là tú nữ đến cửa cuối cùng, chỉ còn lại vài người.

Không bằng giữ lại nàng, để nàng ở phía sau tích cực hoạt động, trừ bỏ những trở ngại dư thừa, đợi đến một cửa cuối cùng, sẽ đem nàng ta đẩy lui.

Liền nghĩ như vậy, Bách Lý Hội ngước mắt, mặt giãn ra nói: "Hoàng thượng, niệm tình nàng vi phạm lần đầu, ngài tha cho nàng một lần đi."

Tập Ám không nói, chỉ là khoát tay áo.

"Tạ hoàng thượng....." Bách Lý Mạn Song không dám nhiều lời, khúm núm lui xuống.

Náo nhiệt lại tiếp tục, bầu trời, giống như khi ở biên giới, được đốt sáng lên.

Pháo hoa bắn ra giữa không trung, muôn màu muôn vẻ, có Mẫu Đơn kiều mị, Hải Đường phú quý, Mạt Ly * tao

*Mạt Ly: hoa nhài.

Chỉ là, thoáng qua trong chớp mắt.

Bách Lý Hội theo lực của nam tử, tựa vào lòng hắn, vui vẻ, quá ngắn ngủi, nàng nhớ đến, cùng Gia Luật Thức đến gò đống.

Nàng nhớ đến, ở trong lòng Gia Luật Thức, nói chuyện thoải mái, nàng nhớ đến, Gia Luật Thức.....

Nàng nhớ đến, vùng thảo nguyên kia.

Bách Lý Hội nhắm mắt lại, một vạch ánh sáng rực rỡ, in nhuộm trên vẻ mặt tuyệt mỹ của nàng, khi mở mắt ra, hết thảy đều đã được che giấu.

Một mảnh phồn thịnh tựa như gấm, yến tiệc trừ tịch liền ở tại một viên pháo hoa cuối cùng mà kết thúc.

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội cùng Tập Ám về tẩm cung, thậm chí, cũng không kịp nói với Tiểu Lam một câu.

Không hổ là tẩm cung của hoàng đế, toàn bộ phòng đều là màu vàng, lại có một chút áp lực.

Bọn nha hoàn đều đã lui xuống, ánh nến bên trong đèn sa cháy không ngừng, cũng không sáng rực như trước kia, mang theo một cỗ chân tình không thể nói rõ, ấm áp sinh tình.

Tay phải của hắn, đem Bách Lý Hội đặt dưới thân, đôi tay, tinh tế vuốt ve gò má nàng, từ chỗ lông mày, một đường đi xuống, dừng lại trên môi mềm mại của nàng.

"Hội nhi, ngươi không trách ta sao?"

Bách Lý Hội có vài phần mê man, nhưng vẫn lắc đầu.

"Tập Ám, ngươi cũng không trách ta sao?"

Hắn cúi đầu, chôn sâu vào cổ nàng.

"Lúc đó, ta vì bảo trụ một mạng của con chúng ta, đồng ý đi theo Gia Luật Thức, ngươi sẽ không trách ta chứ?" Đứa nhỏ, lâu như vậy cũng không nói đến một chữ, hiện nay từ trong miệng mình nói ra, đúng là đau đớn giống như cắt tim khoét thịt: "Thật không ngờ, ngươi lại đuổi theo."

Tập Ám ngẩng đầu, hai khuỷu tay chống bên đầu nàng: "Hội nhi, hãy để cho chúng ta quên hết quá khứ lại từ đầu, được không?"

Hài tử của mình, trước khi biết được liền đã mất, đối với hắn mà nói, đã thành một việc đau xót không muốn nhắc đến.

Bách Lý Hội nhìn hắn, gật đầu: "Được."

Quên? Làm sao dễ dàng như vậy, Tập Ám, ngươi quên được, ta thì không.

Làm lại từ đầu? A....., là nên làm lại từ đầu rồi.

Ánh mắt Bách Lý Hội bình tĩnh nhìn Tập Ám, lúc này nhìn lại, đã xa lạ như vậy, chính là người trước kia nàng đã yêu sâu đậm sao?

Lòng của nàng, đã đi theo sự vứt bỏ của Gia Luật Thức, đi xa rồi.

Sẽ không bao giờ lần nữa yêu Tập Ám.

https://thuviensach.vn

Một tay hắn cởi bỏ thắt lưng nàng, hơi lạnh từ lòng bàn tay dán lên bụng bằng phẳng của nàng, bàn tay dịu dàng vân vê kích thích.

Một vết sẹo gồ ghề, nằm ngang giữa hai người, Tập Ám cúi đầu, đem quần áo của nàng kéo sang bên cạnh.

Vết đao đâm xuống ngày trước, đã sớm kết sẹo, nhưng thủy chung vẫn không quên được đau đớn.

Bách Lý Hội ngồi dậy, một tay che lại: "Đã sớm tốt lắm rồi."

Xem ra, lúc đó để nó tồn tại trên người nàng là đúng, lúc nào cũng có thể nhắc nhở nàng.

Tập Ám kéo tay Bách Lý Hội ra, cúi người hôn lên, thuận thế lần nữa đem nàng áp dưới thân.

Khẽ nhắm mắt, mang theo một chút rung động, tay nắm chặt tấm đệm

Hơi thở của nam tử thiêu đốt bên tai, liếm nhẹ cổ nàng: "Hội nhi, mở mắt ra."

Bách Lý Hội ngoan ngoãn thả lỏng, mang theo một chút mơ màng, hai tay ôm lấy cổ hắn.

Hắn cởi quần áo, bên trong phòng đêm xuân ấm áp, ấm người? ấm lòng?

Ánh trăng trốn ở một bên không hỏi thế sự, bầu trời không ánh sáng, trở nên âm u.

Tập Ám nhìn nữ tử dưới thân, khóe miệng mị hoặc câu lên, bên hông mạnh mẽ dùng sức, dục vọng đạt đến đỉnh điểm.

"A....." Bách Lý Hội khó chịu cong hai chân, lại bị hắn lấy đôi tay chống đỡ ra hai bên: "Hội nhi, ngươi chặt quá, nói cho ta biết, hắn không hề chạm qua ngươi."

Lòng Bách Lý Hội run lên, gật đầu: "Đúng, hắn không hề chạm qua ta."

Nam tử trên người, ôm lấy nàng bắt đầu luật động, thân thể trần trụi quấn chặt, không lưu lại một khe hở nào, hận không thể, dung nhập vào thân thể đối phương.

https://thuviensach.vn

Gia Luật Thức, ngươi hẳn không phải là đã sớm đoán được có một ngày như vậy chứ?

Nàng sâu kín nghĩ lại, ngay sau đó, liền đem ý niệm này loại bỏ.

Kích tình trôi qua, Bách Lý Hội nằm trên ngực hắn, động cũng không muốn động, đầu ngón tay nhẹ nhàng vẽ loạn trên ngực đầy mồ hôi của hắn.

"Còn muốn sao?" Ngón tay đúng lúc bị hắn nắm lấy, cọ nhẹ lên môi.

Bách Lý Hội ngẩng đầu, cười lắc lư.

Một nụ cười khuynh quốc, Tập Ám nhìn có vài phần mê mẩn. Nàng hôm nay, mang theo một chỗ ngang bướng, nội tâm tản ra vẻ gợi cảm mê hoặc, đôi mắt đẹp, như tuyết hồ câu hồn đoạt phách.

Bách Lý Hội cầm một nắm tóc ngắm nghía, "Hoàng thượng, ngươi muốn tuyển tú nữ sao?"

Ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve vai nàng, trong lời nói của hắn, mang theo ý cười mập mờ: "Ngươi nói được, ta liền nạp, ngươi phản đối, ta liền phế."

Bách Lý Hội cử động thân thể, nửa người nằm sấp xuống: "Vậy, ta nói được."

Tập Ám xoay người đem Bách Lý Hội đè lại dưới thân, hai ngón tay nâng cằm nàng: "Lặp lại lần nữa?"

Nàng cười duyên nâng người, thở nhẹ bên tai hắn: "Tập Ám, ngươi đã thử qua, bị người ta đặt dưới thân chưa?"

Một tay hắn ôm eo nàng, khóe miệng câu lên: "Ngươi muốn thử sao?"

Tay Bách Lý Hội chống hai bên người khẽ dùng sức, thoáng cái liền ngồi trên người hắn.

Đêm nay, đối với nàng rất quan trọng.

Hai tay Tập Ám để bên hông Bách Lý Hội, nhẹ nhấc lên, lại dùng sức ép xuống.

https://thuviensach.vn

Nàng nhân tiện quấn lên vai hắn, cả thân thể mềm mại áp trên người hắn: "Tập Ám, ngươi chậm một chút....."

Hắn đè đầu nàng xuống, hôn rất sâu, cho đến khi dục vọng trôi qua, mới ôm nàng nằm xuống, một tay lấy chăn gấm bên cạnh che lại thân thể hai người.

Bách Lý Hội nâng đôi mắt, cuối cùng lười biếng nhắm lại.

Mệt quá.....

Nàng đi một vòng, vẫn là về lại chỗ cũ.

Bách Lý Hội mông lung mở mắt ra, trên người, một mảnh tình cảm ấm áp.

Ánh mặt trời chiếu vào trong điện, trải trên da thịt trần trụi của nàng. Bách Lý Hội thử cử động, đúng là toàn thân tê mỏi.

Ánh mắt cúi xuống, hai nha hoàn quỳ trên đất, trên tay một người cầm một cái khay.

Bách Lý Hội nửa người ngồi dậy, tóc đen rơi xõa xuống giường: "Hoàng thượng đâu?"

"Hồi Hoàng quý phi, hoàng thượng lâm triều còn chưa trở lại." Một nha hoàn ngẩng đầu: "Chúng nô tỳ sẽ hầu hạ quý phi thay y phục."

Hoàng quý phi? A....., Bách Lý Hội nằm xuống, chỉ qua một đêm, liền một bước lên trời.

Quý phi, chỉ đứng sau hoàng hậu, đứng hàng chính nhất phẩm.

Bách Lý Hội đứng lên, không chút nào để ý đến dấu hôn đỏ đầy người, để nha hoàn hậu hạ tắm rửa thay quần áo.

Một thân màu vàng nhạt, càng tôn lên dáng vẻ hoạt bát của nàng, kim tuyến xuyết đầy trên quần áo, lộng lẫy trang nhã.

Chiếu theo quy cũ, mỗi ngày phải đến nơi của hoàng hậu để thỉnh an.

Làn váy quanh co kéo ở sau người, Bách Lý Hội được nha hoàn một bên dìu đỡ, vào Di Tâm điện.

https://thuviensach.vn

Chỗ chủ vị, Vân Khinh ngồi thẳng phía trên, hai bên, ngồi vài nữ tử bộ dáng phi tần, mà Liễu Nhứ, có trong số đó.

Bách Lý Hội tiến lên hành lễ: "Tham kiến hoàng hậu nương nương."

Vân Khinh đứng lên dìu nàng: "Muội muội, còn khách khí như vậy sao?"

Mọi người đều đứng dậy, cùng hành lễ: "Tham kiến hoàng quý phi."

Bách Lý Hội liếc nhìn Liễu Nhứ, thản nhiên mở miệng: "Đều đứng lên đi."

Vân Khinh dìu nàng đến bên cạnh, trên mặt tràn ngập vui vẻ: "Cuối cùng, toàn gia lại đoàn tụ."

Nàng cười liếc nhìn xung quanh, ngoại trừ Liễu nhứ, những phi tần kia hẳn là mới nạp đi, nam nhân a.

"Muội muội, mấy vị này đều là Chiêu Nghi, về sau còn phải nhờ ngươi chiếu cố nhiều." Vân Khinh chỉ về phía bọn họ, đôi mắt nhìn tới Liễu Nhứ: "Về phần Liễu phi, tất cả mọi người cũng đã biết rồi."

Bách Lý Hội cười gật đầu: "Tỷ tỷ gần đây có khỏe không.?"

Một tay Vân Khinh chụp lên tay nàng, cười bất đắc dĩ: "Thân ở hậu cung, tất nhiên là vinh hoa phú quý, nhưng thứ duy nhất bỏ lỡ, sợ là kiếp này có tìm khắp nơi cũng không tìm lại được."

Bách Lý Hội ngước nhìn bên ngoài điện, vườn ngự uyển lớn như vậy, mà ngay cả một con chim nhỏ cũng không có, cũng khó trách, thói quen tự do bay lượn, ai lại đến sống một mình trong này chứ?

Thật sự là không có một điểm sinh khí, tường viện cao đến cả ánh mặt trời bên ngoài đều đã bị che khuất.

Trong cung, càng âm u lạnh lẽo đáng sợ, nói chuyện một lát, Bách Lý Hội liền tìm cơ hội rời đi.

Bước chân trên mặt đất rõ ràng là nhẹ nhàng chậm chạp, lại nặng nề vang vọng dai dẳng.

https://thuviensach.vn

Nàng đi qua bậc cửa cao cao, cả một cánh cửa, cũng làm cho người ta cực kì áp lực.

Bách Lý Hội cũng không trực tiếp trở về, mà ở một chỗ yên tĩnh, đứng ngây người.

Gió lạnh thổi trên mặt giống như bị tách rời ra, nữ tử đứng giữa hồng mai kiêu ngạo, nhặt một cánh hoa đỏ tươi.

Tuyết ở trên đất vẫn chưa tan hết, lại còn mang theo tàn băng.

Một khuôn mặt tươi cười hiện ra giữa mông lung. Nàng ngẩng đầu, thế nào cũng không che giấu được vệt trong suốt trong mắt, nơi này, quả thực không phải là thảo nguyên.

Đoạn thời gian kia, ít nhất nàng cũng được sống thản nhiên, không cần lo nghĩ, hết thảy.

Phía sau lưng chợt ấm ấp, Bách Lý Hội vội vàng thu hồi thần trí, ngay sau đó, khóe miệng lại câu lên.

"Tại sao lại một mình ở đây?" Nam tử vừa mới bãi triều, liền chạy đến đây.

"Muốn làm quen một chút." Nàng nhân tiện rúc vào lòng hắn, nhắm nghiền mắt.

Tập Ám chặn ngang eo ôm nàng lên, từng bước, dẫm trên tuyết đọng.

"Hội nhi, trên người ngươi sao lại có mùi xạ hương?" Hắn ôm nàng trở về tẩm cung, cầm một góc lụa mỏng khẽ ngửi.

"A?" Bách Lý Hội lấy ra lò sưởi tay ấm áp bên cạnh, nụ cười che giấu vài phần hốt hoảng: "Là trên người ngươi, không tin ngươi lại xem một chút."

Tập Ám kéo tay nàng, dán lên chỗ trái tim mình, một tay kia, tự nhiên ôm lấy vai nàng, mang nàng đẩy xuống giường phía sau.

"Hội nhi, lúc ấy ta nói lấy mạng đổi mạng, không phải là thật."

Toàn thân Bách Lý Hội run lên, tâm, bị khoét một lỗ hổng thật sâu.

Vốn tưởng rằng, có thể quên đi.

Vốn tưởng rằng, sẽ không nhắc lại chuyện này nữa.

https://thuviensach.vn

Nàng không nói gì, lại vùi mặt vào chăn gấm

"Lúc đó, ta thật không nghĩ tới, ngươi chạy trốn cùng Gia Luật Thức, lúc ta đuổi theo, ngươi lại muốn lấy mạng đền mạng, trả lại ta hai mạng." Tập Ám dừng một chút, xoay người kéo Bách Lý Hội vào trong lòng: "Ta ngược lại nghĩ, hai mạng theo lời ngươi nói, phải chăng cũng bao gồm cả Gia Luật Thức. Ta thật không ngờ, quan hệ của các ngươi đã đến mức đó, vậy mà, điều duy nhất ta không thể nghĩ tới, dĩ nhiên là hài nhi trong bụng ngươi."

Là hắn đã bức chết hài tử: "Hội nhi, vì sao ngươi không sớm nói với ta về đứa nhỏ?"

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 5

https://thuviensach.vn

Chương 4: Liên minh

Vết sẹo lần nữa bị khoét ra, một tay Bách Lý Hội nhẹ nhàng đặt trên bụng, chắc chắn là máu tươi đầm đìa .

Trong đầu đột nhiên nổ tung, nàng mạnh mẽ ngẩng đầu lên, nhưng lại không có quay đầu lại: "Đêm đó, lúc ta bị giam ở hậu viện, ngươi không tới sao?"

Âm thanh của Tập Ám từ bên tai truyền đến, mang theo một phần ray rứt: "Ta biết ngươi trách ta, nhưng Liễu thượng thư trực tiếp bẩm báo phụ hoàng, ta chỉ có thể ngày ngày cầu xin mẫu hậu, đem ngươi giam lại, ngươi không phải là trách ta không tới thăm ngươi chứ?"

"Không có." Tim Bách Lý Hội lạnh đi một nửa, hóa ra, là không tín nhiệm lẫn nhau a "Ta là trách ngươi, không tin ta."

Phía sau, không có âm thanh nào, Tập Ám tựa đầu rúc vào cổ nàng, rầu rĩ thốt lên: "Xin lỗi."

A, Thiên tử cao cao tại thượng, lại biết nói xin lỗi?

"Tập Ám, có một số việc, rốt cuộc cũng không thể cứu vãn." Bách Lý Hội xoay người, sâu kín nhìn hắn.

"Không, Hội nhi, cho ta dùng cả đời để bù đắp cho ngươi." Hắn nắm lấy tay nàng: "Là ta không tin tưởng, để cho ngươi phải chịu khổ nhiều như vậy."

Bách Lý Hội hơi híp mắt lại, nhìn hắn: "Ngươi tin, Liễu Duyệt không phải do ta

"Hai nha hoàn kia đã khai nhận rồi." Tập Ám ôm nàng vào giữa ngực mình, không đành lòng nhìn vào mắt của nàng.

"Khai nhận?" Bách Lý Hội nhẹ cau mày, không thể, người đã chết, tội của nàng cũng đã định, hiện tại khai nhận không phải là tự mình muốn chết sao?

https://thuviensach.vn

"Đúng." Hắn khẽ gật đầu: "Ta chỉ là thật không ngờ, nàng lại dùng phương thức như vậy."

Bách Lý Hội trầm mặc nhắm mắt, rất kỳ lạ, hay là....., có người giúp đỡ nàng?

Khẽ lắc đầu, trời sinh voi sinh cỏ thôi.

Dùng xong bữa trưa, hoàng hậu liền đến đây, nói rằng hôm nay là vòng sơ khảo tú nữ.

Nơi sát hạch là ngự hoa viên, nhóm tú nữ được tách ra, phía trước mỗi người bày một án kỷ (bàn dài).

Cửa đầu tiên, là nữ công.

Ở Nam Triều, nữ công có tốt hay không, liền có thể phân biệt được nữ tử có hiền thục hay không, do đó nó được xếp vào cửa thứ nhất.

"Lý công công, nhóm tú nữ đã đến đông đủ chưa?" Hoàng hậu ngồi bên cạnh Tập Ám, cặp mắt tinh tế nhìn bọn họ xem xét.

"Hồi hoàng hậu nương nương, ngoại trừ Tư Đồ tú nữ vì thân thể không tốt, đều đến đông đủ rồi".

Bách Lý Hội nhìn bọn họ, nói như vậy chính là nữ tử bị vấp ngã trong yến tiệc lần trước.

"Tốt, vậy thì bắt đầu đi." Hoàng hậu gật đầu, bưng lên chén trà trên bàn.

"Dạ." Giọng nói chói tai của Lý công công vang lên khắp vườn: "Các tú nữ, hôm nay là vòng sơ khảo, thêu vật gì đều không bị hạn chế, thời gian là một nén nhang."

"Một nén nhang?" Mấy người thì thầm với nhau, nhưng không dám nhiều lời, vội vàng cầm lấy kim chỉ trên bàn bắt đầu thêu.

Một tay Bách Lý Hội chống cằm, con ngươi quay vòng, liếc mắt, thấy Vân Khinh đang nghiêm túc nhìn thẳng

Vẫn là bình thản như vậy, khóe miệng cong lên, đôi mắt yên tĩnh không một tia gợn sóng.

Tập Ám nói, hắn chưa từng đến hậu viện.

https://thuviensach.vn

Vậy thì, bóng người đêm đó rốt cuộc là ai? Vì sao hoàng hậu lại nói là Tập Ám.

Chẳng lẽ, lòng người thật sự khó dò đến vậy sao? Có phải hay không, những gì nàng trông thấy đều là giả?

Rốt cuộc, người nào mới là thật đây?

Vân Khinh đột nhiên quay đầu, cùng ánh mắt của Bách Lý Hội không hẹn mà gặp, nữ tử thản nhiên cười cười, hết sức ôn hòa.

Bách Lý Hội cũng khẽ cười, thu hồi thần trí.

Một nén nhang, rất nhanh liền trôi qua, đã sớm có cái đã thêu xong, còn mấy cái, đang kết thúc.

Cho đến khi tàn nhang đã hết, nhóm tú nữ mới kết thúc, đặt bức tranh thêu xuống.

"Nữ công biểu diễn." Lý công công tiến lên một bước, cầm lấy nữ công của một tú nữ trước người, trải ra trước mắt mọi người.

"Hồi hoàng thượng, hoàng hậu, hoàng quý phi, tranh thêu của nô tỳ là một bước tranh sơn thủy, ngụ ý là vương triều ta ngàn đời vững bền, ngợi ca đến muôn đời." Nữ tử chậm rãi nói, không dám ngẩng đầu.

Bách Lý Hội liếc nhìn, quả nhiên là tinh tế, màu tô đều đặn.

Đưa tới tay Tập Ám, hắn giống như nghiêm túc lật xem, ngón tay, nhẹ nhàng vuốt ve.

Tú nữ lén ngẩng đầu lên, trên mặt, thẹn thùng không dứt.

"Đây là cái gì?" Tập Ám nghiêng người, đầu ghé gần tới chỗ Bách Lý Hội.

Nữ tử lãnh đạm nhìn lướt qua, không phải đi, này cũng nhìn không ra: "Hồi hoàng thượng, là mặt trời."

"Mặt trời?" Hắn nghi ngờ ngẩng đầu: "Mặt trời không phải là màu trắng sao? Thế nào lại thêu thành

Một tay Bách Lý Hội khẽ gõ vào đầu, người thông minh vừa thấy liền hiểu được chuyện gì, này không phải là tà dương sao.

Còn chưa kịp giải thích, âm thanh của hắn lại lần nữa truyền đến: "Tẩy sạch đi, cả cái này cũng làm không rõ ràng, làm sao trở

https://thuviensach.vn

thành phi tử của trẫm?"

Tú nữ dưới đài vừa nghe thấy, cuống quít quỳ xuống: "Hồi hoàng thượng, dân nữ là thêu tà dương, cố ý làm màu đỏ."

Tập Ám cầm nữ công trên tay, nở một nụ cười tà mị: "Ngươi dám so sánh Nam Triều ta với tà dương, ngả về tây?"

Nữ tử bỗng nhiên ngẩng đầu, nặng nề đập xuống: "Dân nữ không dám, hoàng thượng tha mạng, hoàng thượng tha mạng....."

Bách Lý Hội lấy tay nhẹ nhàng che mắt, không dấu vết lắc đầu.

Tập Ám không để ý đến nữa, đem bức tranh thêu ném sang bên cạnh: "Kế tiếp."

Dưới đài, vang lên tiếng xôn xao thật nhỏ, mọi người đều trở nên lo sợ.

"Hoa này làm sao lại là màu xanh? Trẫm không thích....."

"Đây là thêu cái gì? Chim hay là ngựa....."

Chim? Ngựa? Khác nhau xa như vậy? Bách Lý Hội chỉ cảm thấy khóe miệng co giật, nhìn từng cái bị ném trên mặt đất.

Hắn là thiên tử, hắn là người cầm quyền, tự nhiên, cũng là do hắn định đoạt.

"Tấm tiếp theo, hỏa phượng." Lý công công đem bức tranh thêy giao cho Tập Ám, lui sang một bên.

Bách Lý Mạn Song nâng đôi mắt, nhìn Tập Ám: "Bẩm hoàng thượng, phượng hoàng niết bàn, dục hỏa trọng sinh, dân nữ bèn thêu bức tranh này, đặc biệt vì tỷ tỷ mà thêu."

Nam tử cười đem bức tranh thêu đặt vào tay Bách Lý Hội, lửa cháy hừng hực bên trong, hỏa phượng bảy màu sắc, lột xác trọng sinh.

Lần trước ở tiệc rượu, là Bách Lý Hội vì nàng mà cầu tình, nàng nghĩ rằng, sau này, nàng sẽ giúp đ

"Quả nhiên là không tệ." Bách Lý Hội không khỏi tán thưởng nói, trên một khăn gấm nhỏ như vậy, có thể thêu ra các kiểu hoa văn đa dạng như vậy, đường kim mũi chỉ lại càng không giống nhau.

https://thuviensach.vn

"Dân nữ chỉ mong hoàng quý phi yêu thích." Bách Lý Mạn Song mừng thầm, không mảy may che giấu cười duyên.

"Tỷ tỷ." Nàng đem bức tranh thêu đưa tới tay hoàng hậu bên cạnh, "Bức tranh thêu này, hẳn là nên đưa cho tỷ tỷ."

Bách Lý Hội thu hồi thân mình, môi mọng khẽ mở: "Hoàng thượng, vì là thiên tử, tự nhiên là long, cổ kim có mây, long phượng xứng đôi, phượng này, chính là hoàng hậu, muội muội, một khi ta nhận lấy, tội danh này, thật là đảm đương không nổi."

Bách Lý Mạn Song tim đập loạn nhịp nhìn bọn họ, này, nàng thật ra không có nghĩ đến: "Hoàng, hoàng hậu nương nương tha tội."

Vân Khinh đem bức tranh thêu để lại trong tay Bách Lý Hội: "Bất quá chỉ là một bức tranh thêu mà thôi, muội muội không cần phải chuyện bé xé ra to," Xoay người nhẹ nhấp một miếng trà: "Đứng lên đi."

"Tạ nương nương." Bách Lý Mạn Song vội vàng đứng lên, trên trán, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Thật không ngờ, chỉ là một hồi sơ khảo, liền đã có sóng ngầm mãnh liệt rồi.

Vòng thứ nhất kết thúc, liền vơi đi một nửa, mọi người đều không dám nhiều lời, đồng loạt lui xuống.

"Hoàng thượng, thần thiếp cáo lui trước." Vân Khinh đứng dậy hành lễ.

"Ừ." Tập Ám gật đầu, vẫn ngồi như cũ.

Đợi cho bóng dáng hoàng hậu đi xa, Bách Lý Hội mới mở miệng: "Hoàng thượng, phụ hoàng và mẫu hậu đâu rồi?"

"Nghỉ mát ở sơn trang bên ngoài, sống thanh tịnh như vậy thôi." Một tay Tập Ám nắm tay nàng, đặt trong lòng bàn tay.

"Vậy Minh vương gia bị giam giữ, hoàng thượng có định thả hắn ra không?" Bách Lý Hội ra vẻ thoải mái hỏi thăm, nàng biết, nàng ở trong triều không hề có thế lực, nếu muốn lật đổ Liễu gia, chỉ có thể dựa vào

https://thuviensach.vn

"Hoàng tử tạo phản, vốn là tử tội, nếu không phải nhớ đến tình huynh đệ, trẫm đã sớm chém chết hắn rồi." Tập Ám kéo nàng về phía mình, để nàng ngồi trên đùi mình.

Bách Lý Hội nhẹ gật đầu, hàm răng cắn chặt môi dưới, không biết nên mở miệng thế nào.

"Nhưng là, các ngươi dù sao cũng là thủ túc....., thu quyền lực của hắn, nếu không thì, liền giải lệnh cấm ở vương phủ, khôi phục lại chức quan, dù sao, hắn cũng không tạo ra uy hiếp gì." Đôi tay nàng quấn trên cổ hắn, giọng điệu đã có vài phần chột dạ.

Nàng hiểu rõ, hy vọng như vậy rất mong manh, dù sao, Minh vương gia phạm vào tội tạo phản là tử tội.

"Được." Tập Ám gật đầu, một tay ôm eo nàng.

Bách Lý Hội kinh ngạc ngẩng đầu nhìn hắn, nói không nên lời.

Tập Ám vươn tay đem nàng siết vào trong ngực, vì sao nàng phải làm như vậy, tuy rằng hắn không rõ, nhưng, đã có dự cảm rất mạnh.

Bách Lý Hội trở về lần này, cùng lần trước rất khác biệt.

Trong ánh mắt của nàng có hơn một cỗ dã tính khó có thể thuần phục, cùng với, một loại quyết liệt.

Theo thói quen, hắn không muốn để nàng thất vọng, cho nên, yêu cầu của nàng, hắn đều sẽ đáp ứng.

Cho dù, hủy diệt, cũng không sao cả.

Bách Lý Hội rúc trên cổ hắn, bước tiếp theo, nên tìm Minh vương gia thương lượng, nàng trở thành như hôm nay, Liễu gia là đầu sỏ gây nên, nàng ngẩng đầu, một tay khẽ xoa khuôn mặt Tập Ám. Đương nhiên, Tập Ám cũng không thoát khỏi liên can.

Trong con ngươi đen bóng, xuyên thấu qua một tia âm ngoan, chỉ trong chớp mắt, nữ tử liền đem nó ẩn đi. Nhưng vẫn rơi vào mắt của hắn.

Một tay của Tập Ám dịu dàng vuốt tóc của nàng, cằm cọ nhẹ trên đỉnh đầu nàng, trong mắt, lộ ra vẻ bất đắc dĩ, thương tiếc.

https://thuviensach.vn

Ngày hôm sau, Tập Ám liền hạ thánh chỉ, Bách Lý Hội mượn cớ đi thăm Tiểu Lam, đi theo cùng xuất cung

Ngu nương và những người Mẫu Đan phường vẫn còn ở trong vương phủ, một đạo thánh chỉ liền phá bỏ lệnh cấm túc của Minh vương gia, hoàn trả tự do cho hắn.

Bách Lý Hội cùng hắn bước vào đại sảnh, công công tuyên chỉ, đã trở về.

"Hoàng quý phi, Ngu nương lúc trước đã có chỗ đắc tội, mong ngài lượng thứ." Nữ tử quỳ xuống ở một bên, phía sau, còn có mấy người của Mẫu Đan phường.

"Đứng lên đi." Bách Lý Hội lấy mắt ra hiệu cho nha hoàn phía sau. "Mạng của bản cung, là do Ngu nương cứu, những thứ trang sức này liền thưởng cho chúng tỷ muội, không có Ngu nương ngươi, cũng sẽ không có bản cung hôm nay."

Nha hoàn phía sau tiến lên, cầm hộp trang sức nặng trịch trong tay giao cho Ngu nương.

"Tạ hoàng quý phi." Ngu nương vui sướng tiếp nhận, nhìn thấy ánh mắt của Minh vương gia, vội vàng dẫn bọn người Mẫu Đan phường lui xuống.

Bách Lý Hội ngồi ngay ngắn ở một bên, cùng nam tử ngồi trên chủ vị.

"Minh vương gia, sợ là đã động lòng với Ngu nương?" Nàng nghiêng người, lông mày lá liễu nhếch lên một bên.

"Ha ha....., bổn vương đối với nữ nhân trước giờ không để tâm đến, nhưng có một người, bộ dáng đúng là khuynh quốc khuynh thành, chỉ tiếc, đã là vợ của người khác." Minh vương gia ngả ngớn tiến lên, bốn mắt chạm nhau, ngửi được trên thân nàng, hương hồng mai nhàn nhạt.

Bách Lý Hội cười vươn một ngón tay, lắc nhẹ trước mặt hắn: "Nam nhân giống như Vương gia, bản cung thật sự rất hiếu kì, giang sơn, mỹ nhân, ngài sẽ lựa chọn cái nào?"

https://thuviensach.vn

Minh vương gia chìa một tay, đem tay mềm mại của nàng ôm vào lòng bàn tay: "Tất nhiên là đều chọn."

"Ngài không sợ, sẽ làm cho chính mình bể bụng sao?" Bách Lý Hội bất động thanh sắc rút tay về, xoay người lại.

Nam tử cười thu tay lại, chống cằm: "Hoàng quý phi, giang sơn hiện nay, đúng là nắm giữ vững vàng trong tay phu quân ngươi, lúc trước nếu không phải ngươi, Thiên tử của Nam Triều hôm nay rốt cuộc là ai, có thể nói là chưa

Nếu không phải Gia Luật Thức lâm trận lật lọng, hắn đã sớm leo lên ngôi vị hoàng đế rồi.

Mà đường đường là một Liêu vương, cư nhiên lại vì một nữ tử, dồn hết tâm tư: "Bổn vương thật sự là tò mò, ngươi rốt cuộc là người thế nào, ngay cả Liêu vương âm ngoan lại có thể bị ngươi mê hoặc."

Bách Lý Hội đứng lên, đưa lưng về phía hắn: "Minh vương gia, bản cung hôm nay tới, không phải là cùng ngươi nói mấy lời vô nghĩa này."

Nam tử thu hồi lại lời nói cười đùa, một vẻ mặt nghiêm nghị: "Ý của hoàng quý phi là?"

"Tất nhiên là liên minh, lợi dụng thế lực trong triều của Minh vương gia, giúp bản cung loại bỏ kẻ thù." Bách Lý Hội xoay người, môi son nhiễm lên chút đỏ tươi, sáng lóng lánh như một loại ánh sáng.

"A?" Hắn hơi híp mắt lại, khóe miệng chậm rãi mở ra: "Không nghĩ ra, dã tâm của hoàng quý phi lại lớn như vậy."

Bách Lý Hội tiến lên, bình tĩnh ngồi xuống: "Thế nào, chẳng lẽ việc này còn thua kém tự do của ngươi sao?"

"Được." Minh vương gia bưng chén trà:" Hôm nay, dùng trà thay rượu, cầu chúc cho hoàng quý phi, một lần hành động, thu được thắng lợi."

Bách Lý Hội nâng ấm sứ trên bàn, rót đầy chén trà của hắn: "Ta đối với quyền thế không có hứng thú, cái ta muốn, chính là mạng của Liễu gia, từng người một, cũng không buông tha."

https://thuviensach.vn

Minh vương gia không nói gì, bấy nhiêu đó cũng hiểu rõ vài phần.

"Vậy rất dễ xử lý, Liễu thượng thư cùng bổn vương vốn là bất hòa, cho dù hoàng quý phi không đối phó hắn, hắn cũng sống không được bao lâu." Hắn dựa vào phía sau, đôi mắt, ánh sáng chớp động như hổ sói.

Bách Lý Hội đứng dậy, đi ra khỏi phòng.

Nam tử này, không phải là người đơn giản.

Nàng cũng không có hồi cung, mà đi đến phủ tướng quân.

Không hề đợi thông báo, Bách Lý Hội để cho nha hoàn ở lại tiền sảnh chờ nàng, một mình đi vào hậu viện.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 5

https://thuviensach.vn

Chương 5: Đi săn

Tiểu Lam được nha hoàn dìu đỡ, ngồi ở một chỗ rẽ, đầu hơi ngẩng lên, thưởng thức một đóa hồng mai mỹ lệ đang nở.

Một tay nhẹ nhàng vuốt ve bụng, vừa nói thì thầm.

Bách Lý Hội tiến lên vài bước, giọng nói có vài phần run rẩy: "Tiểu Lam."

Nữ tử vội vàng quay đầu lại, đứng lên: "Hoàng quý phi....."

"Tiểu Lam, mau ngồi xuống." Bách Lý Hội ấn nàng trở lại chỗ ngồi, tự mình ngồi xuống một bên.

"Bách Lý Hội, ngươi thật sự đã trở lại?"

Nàng cười gật đầu, đi đến trước hồng mai: "Tiểu Lam, một năm này, ta đã trải qua rất nhiều việc."

Tiểu Lam đứng lên, đi đến bên cạnh nàng: "Ta biết, ta chỉ hy vọng, cuộc sống sau này, ngươi có thể trôi qua thật vui vẻ."

Bách Lý Hội chua xót nở nụ cười, vui vẻ? Đối với mình, đã sớm bị tước đoạt rồi.

Thật sự, còn có thể sao?

"Tiểu Lam, ta mới trở về một ngày, nhưng lại có cảm giác mệt mỏi, mệt đến mức, cả cười cũng chết lặng đi."

"Bách Lý Hội" Tiểu Lam khẽ cầm tay áo của nàng: "Không cần hận, nó là một cây kiếm hai lưỡi, làm bị thương người khác, lại làm hại chính mình. Ta không biết một năm này đã xảy ra chuyện gì, nhưng, nếu đã trở về là tốt rồi, hãy cùng với hoàng thượng sống thật tốt, ta tin tưởng hắn sẽ trân trọng ngươi."

Bách Lý Hội khẽ lắc đầu, cũng chỉ có Tiểu Lam vẫn còn duy trì được phần hồn nhiên này.

"Trân trọng? Một Liễu Duyệt phá hủy hết toàn bộ, ai có thể đảm bảo, sau này sẽ không còn người khác." Nàng nhẹ nhàng nhặt

https://thuviensach.vn

lên một cánh hoa, đặt trên môi, tinh tế nhấm

"Bách Lý Hội, không nên như vậy." Tiểu Lam kéo tay nàng: "Ngươi hiện nay, giống như chỉ có một người, tự giam mình ở bên trong, cái loại ấm áp trước kia đâu rồi?"

Bách Lý Hội xoay người đối mặt với nàng, trên môi, nhiễm lên nước ép màu đỏ.

"Tiểu Lam, ngươi hãy sống thật tốt ở trong phủ, Lý Nam sẽ không để ngươi phải chịu ủy khuất."

Nàng ngoan ngoãn gật đầu: "Ta về sau, có thể vào cung thăm ngươi không?"

Hai tay Bách Lý Hội đặt lên vai nàng, giọng điệu thanh đạm, nhưng dị thường nghiêm túc: "Trăm ngàn lần đừng vào cung, đừng để ta lo lắng."

Tiểu Lam mím chặt môi, gật đầu.

"Tốt lắm, ra ngoài đã lâu rồi." Bách Lý Hội buông hay tay xuống, "Chính mình hãy bảo trọng."

"Ừ." Tiểu Lam nhẹ giọng đáp: "Ngươi cũng vậy, ở trong cung, đều không có ai thân thiết."

Bách Lý Hội xoay người đi ra khỏi phủ: "Yên tâm đi, ta sẽ không để cho mình rơi vào tình huống khó khăn."

Tiểu Lam đi theo phía sau, tiễn nàng đến bên kiệu đang chờ ở ngoài.

Nàng quay đầu lại cười, lên kiệu.

Bách Lý Hội, vì sao, cả ngươi nhìn qua cũng đều đã cô tịch như vậy?

Bên cạnh ngươi, còn có chúng ta mà, ngàn vạn lần, không cần phải bỏ quên chính mình.

Vừa về đến cung, liền trông thấy Tập Ám nằm trong tẩm cung của mình, long bào trên người còn chưa cởi ra, chỉ là tùy ý ngủ trên ghế nằm bên cạnh.

Bách Lý Hội cho nha hoàn bên cạnh lui ra, cầm lấy chăn trên giường, đắp cho hắn.

https://thuviensach.vn

Tập Ám giống như cực kì mệt mỏi, khẽ cau mày, nhưng không có tỉnh lại.

Thân thể nàng dừng lại, ngồi xuống bên cạnh, lưng dựa trên ghế nằm, hai đầu gối hơi co

Đây, là tẩm cung của hoàng quý phi, là lồng giam của nàng.

Phía sau truyền đến một trận thanh âm sột soạt, Tập Ám nghiêng người, đem đầu đặt lên vai nàng.

Nàng quay đầu, đôi mắt của hắn vẫn chưa hoàn toàn mở to, mang theo một chút mông lung.

"Đã trở về?"

"Ừ." Bách Lý Hội nhẹ giọng đáp lại, cúi đầu.

"Lên đi, cùng trẫm nằm một chút." Tập Ám xê dịch thân thể vào bên trong, một tay kéo nàng.

"Cái này quá nhỏ, hai người nằm không được." Bách Lý Hội nhíu mày chỉ chỉ ghế nằm dưới người hắn.

Tập Ám không nói, nhưng cũng lôi nàng lên, đặt giữa hay chân mình.

Trán đối diện nhau, tay ôm lấy gò má nàng, hai tròng mắt, nhìn vào đáy mắt nàng.

Khoảng cách gần như vậy, lại khiến cho Bách Lý Hội không quen thối lui thân mình, cụp mắt xuống.

"Không nên trốn tránh ta." Một tay Tập Ám ôm eo nàng, lôi nàng về phía mình.

Nàng nhắm mắt lại, giọng nói rất nhẹ: "Ta không có trốn."

"Ngày mai, có một đợt săn thú, muốn đi không?"

Bách Lý Hội chần chừ mở mắt ra, suy nghĩ kĩ càng: "Rất nhiều người sao?"

"Đúng, văn võ bá quan, công thêm hậu cung phi tần, mùa đông đã qua, giờ đây, chính là thời gian con mồi hoạt động."

Nàng chớp chớp mắt, khẽ gật đầu: "Được, ta muốn đi."

Tập Ám để nàng chôn vào cần cổ mình, nhắm nghiền mắt.

https://thuviensach.vn

Ngày hôm sau, chính là một ngày đẹp trời, ánh mặt trời quét sạch tuyết đọng, trên mặt đất mang chút ẩm ướt.

Đợt săn thú ngay tại trong vườn của hoàng cung, ngồi trên nhuyễn kiệu, thoáng cái liền đến nơi.

Hoàng hậu cùng Bách Lý Hội, Liễu Nhứ, và những phi tần khác, cùng với đám nữ quyến của quan viên, đều ngồi ở trên đất ở một bên nghỉ ngơi, trên thảm lông được trải ra, rơi xuống vài điểm xuân ý.

Một mảnh rừng xanh tươi, giống như không thấy đầu, chỗ bên ngoài, lấy song sắt bao chặt lại.

Vài binh lính bên cạnh đang phân tán đi khắc kí hiệu trên cung tên, dựa vào điều này để tính xem thu hoạch được bao nhiêu con mồi.

Bách Lý Hội tiến lên, đứng trước ngựa của Tập Ám: "Hoàng thượng, nô tỳ cũng muốn cưỡi ngựa."

Một tay hắn kéo nàng lên ngựa: "Cưỡi ngựa? Ngươi biết sao?"

Bách Lý Hội xoay người nhìn hắn, vẻ mặt bất đắc dĩ: "Không a."

"Đây là lúc săn bắn, không phải là chỗ du ngoạn."

Nàng vươn tay, lôi kéo tay áo Tập Ám: "Nhưng nô tỳ thật sự muốn cưỡi ngựa, nếu không thì, hoàng thượng phái mã quan (người nuôi ngựa) trông chừng là được, ta chỉ ở bên cạnh đây đi dạo thôi."

Hắn mím môi, cuối cùng thỏa hiệp gật đầu, lệnh cho mã quan bên cạnh dắt tới một con ngựa cái đỏ thẫm thấp bé.

Bách Lý Hội lấy cung trên tay Tập Ám, lôi léo, nhưng thế nào cũng không kéo ra.

"Thế nào, muốn học bắn cung?"

"Ta mới không thèm học a, cả cung đều kéo không ra, không phải là làm cho người ta chê cười sao?"

Nàng vụng về đùa nghịch cung tên, trong đầu, lại không khỏi hiện ra một màn đáp cung bắn tên của mình.

Và, nắm tay mình, Gia Luật Thức bắn chết chim thương ưng.

https://thuviensach.vn

Xa xa truyền tới kèn phát lệnh, cuộc đấu bắt đầu.

Bách Lý Hội đi trên đất, dắt con ngựa cái ngoan ngoãn kia, vừa nhẹ nhàng vuốt ve cần cổ nó.

Tiếng vó ngựa ầm ầm đi xa, Bách Lý Hội leo lên lưng ngựa

Trong rừng, cây cối cao um tùm, một mảnh kiều diễm.

Ánh mặt trời, vỡ thành ngàn vạn phần, ở trên những lá nhọn trùng điệp, hiện ra nhiều màu sắc sặc sỡ. Khi rơi xuống mặt đất, trong ánh sáng kéo dài, bí mật mang theo chút sương mù như mê hoặc, khói sóng đạm nhạt mênh mông.

Lá rụng, cuối cùng lại trở về. Suy tàn là vì đã hết vòng tuổi, sinh mệnh mới, ở trong mầm non tràn trề sức sống.

Bách Lý Hội thấy mã quan theo sát phía sau, nhất thời buồn tẻ vô vị, chỉ đành phải chậm rì rì dạo bước đi.

"Hoàng quý phi, cánh rừng phía trước rất nguy hiểm....." Thấy nàng đi về phía trước, mã quan phía sau vội vàng can ngăn nói.

"Trong rừng lạnh quá, ngươi giúp bản cung đi lấy áo choàng lại đây." Bách Lý Hội xuống ngựa, một tay dắt dây cương: "Bản cung ở bên này chờ ngươi."

Mã quan do dự, lại sợ nàng trách tội, đành phải xoay người: "Nô tài đi rồi về ngay."

Bách Lý Hội không nói gì phất phất tay, thấy bóng dáng hắn đã đi xa, mới leo lên ngựa, chạy nhanh vào cánh rừng.

Cánh rừng rất lớn, thỉnh thoảng có thể thấy được con mồi xung quanh chạy trốn, cùng với văn viên võ tướng qua lại.

Quần áo màu xám, biến mất ở một góc của cánh rừng, Bách Lý Hội vội vàng thúc ngựa đuổi theo.

Liễu thượng thư chỉ một mực nhìn chằm chằm phía trước, cũng không phát hiện nữ tử đi theo phía sau.

Sưu một tiếng, một mũi tên, liền lấy đi mạng sống của con nai kia.

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội mở tay, giống như vết sẹo trên bụng, vết sẹo này thiếu chút nữa làm cho nàng mất đi tính mạng, cũng như lưu lại trên người mình.

Người của Liễu gia, gây quá nhiều tội nghiệt, Lý Như chết, Thủy Cơ chết, còn có hài nhi trong bụng nàng, toàn bộ đều phải tính trên người bọn họ.

Lập tức, lấy cung treo một bên, Bách Lý Hội đáp mũi tên, nhắm về hướng Liễu thượng thư phía

Chỉ cần, tay nhẹ nhàng thả một cái, toàn bộ liền đã giải quyết xong

Cung, hoàn toàn bị kéo căng, chờ bắn đi, đuôi tên quả nhiên là lông vũ, trong lúc gió thổi qua, khẽ run run.

Ngộ nhỡ, hắn không chết, làm sao bây giờ? Ngộ nhỡ, hắn chết, nhưng mà thế lực còn sót lại trong triều lại lớn đến như vậy, huống hồ, còn một Liễu Như còn chưa trừ được. Bách Lý Hội từ từ buông cung tên trong tay xuống, một cơn lửa giận, áp chế xuống.

Nàng nhìn chăm chú về phía trước, đôi tay nắm chặt một góc áo, các đốt ngón tay, vì dùng sức mà từng cái trở nên trắng bệch.

Tóc mềm mại nhẹ nhàng, thoáng cái, bình tĩnh lại.

Xa xa, một chiến mã màu đen, toàn thân mặc ngân giáp. Trên người nam tử, quần áo vàng rực, đôi mắt, nhìn chằm chằm bóng lưng nữ tử.

Bỗng nhiên, Bách Lý Hội vung roi ngựa, con ngựa dưới thân giống như mũi tên liền xông ra ngoài, mà lúc này, Liễu thượng thư lại đang nhắm ngay một con thỏ hoang không hề phát giác.

Tập Ám kinh hãi, vừa định kêu tên, vẫn đành đè lại, không vạch trần nàng.

Chân lướt như bay, tuấn mã chạy như điên, đuổi theo.

Tên rời cung, mang theo hàn ý mạnh như vũ bão, bắn về phía xa.

Bách Lý Hội kịp thời dừng lại, "Bốp" một tiếng, tên bay qua trước người nàng, xẹt qua một bên tay áo của nàng, máu tươi đầm

https://thuviensach.vn

đìa.

"A....." Con ngựa dưới thân giật mình, vó trước giơ lên gào hí , đem nàng quăng ra ngoài.

"Hội nhi....." Tập Ám dừng ngựa, thân thể cũng nhảy lên. Lúc nàng chưa rơi xuống đất, vững vàng ôm nàng trước người.

Lực đánh vào quá mạnh, làm cho hai người nhất thời không dừng lại được, không ngừng lăn cuốn trên bãi cỏ.

Hắn ôm chặt nàng, đôi tay đặt trên lưng nàng, không để cho nàng chịu chút thương tổn nào.

Bách Lý Hội tựa đầu chôn sâu vào giữa ngực hắn, một màn kia của nàng không biết Tập Ám có nhìn thấy không.

"Ưm....." Sau một tiếng kêu đau đè nén, hai người chợt ngừng lại.

Bách Lý Hội vội vàng ngẩng đầu, chỉ thấy trên trán hắn đổ mồ hôi hột, khuôn mặt cũng tái nhợt.

"Hoàng thượng, ngươi làm sao vậy?" Nàng đứng lên, muốn đỡ hắn dậy.

Tập Ám lắc đầu: "Đừng nhúc nhích, tay ngươi bị thương."

Bách Lý Hội lúc này mới nhớ lại, vội vàng che vết thương trên tay, một trận đau đớn kéo tới, đau khắc khoải.

Nàng nhìn Tập Ám, lúc này mới nhìn rõ, phía sau hắn, là một tảng đá gồ lên, mà bả vai hắn, chính là bị đập vào đó, hai người mới ngừng lại.

"Tập Ám." Bách Lý Hội kéo hắn lên, vẻ mặt lo lắng, chính mình cũng không phát hiện ra.

"Không có gì trở ngại, có thể là trật khớp thôi." Một tay hắn chống nửa người lên, mồ hôi lạnh đổ ra.

"Hoàng.....hoàng thượng, hoàng quý phi thứ tội....." Liễu thượng thư xoay người xuống ngựa, quỳ xuống một bên.

"Liễu thượng thư, ngươi thật to gan." Nam tử gầm lên một tiếng, bầu không khí bên tai, rốt cuộc cũng trở nên rét lạnh.

Bách Lý Hội nhẹ thở ra một hơi, hắn không có phát hiện ra.

https://thuviensach.vn

"Hồi hoàng thượng, thần, thần không có phát hiện ra hoàng quý phi....." Liễu thượng thư không dám nhiều lời, chỉ đành phải không ngừng dập đầu.

"Hoàng thượng....." Mọi người đều tụ tập lại, ngự y đi theo vội vàng ngồi xổm xuống trước người hắn, kiểm tra vết thương.

"Trước tiên đem vết thương của hoàng quý phi băng bó cho tốt đã." Tập Ám liếc mắt, thấy vết thương trên tay nàng đang không ngừng chảy máu, trong lòng, không khỏi có chút sợ hãi, nếu như, một phen vừa nãy, hắn không tiếp được thì sao đây?

Bách Lý Hội tùy ý để ngự y vén tay áo, một đường vết rách, từ nông đến sâu, bị vỡ r

Lấy ra thuốc bột trong rương, ngự y đem vết máu xung quanh rửa sạch, đem thuốc mỡ bôi lên vết thương.

"Ưm." Bách Lý Hội cắn chặt môi dưới, khóe miệng, chịu đựng không nổi đến phát run.

Tập Ám vươn tay kéo nàng đến trước thân mình, cũng không muốn động đến vết thương.

Nàng nhắm chặt mắt, đầu cũng chôn thật thấp.

Cho đến khi băng vải đã băng bó tốt, Bách Lý Hội mới lần nữa ngẩng đầu lên, lông mi như quạt lông, treo vài giọt nước trong suốt, lộ ra khuôn mặt vẫn còn mang theo vài phần tái nhợt.

Một tay ngự y thả vai của Tập Ám, ấn qua lại vài cái, "Hồi hoàng thượng, là nứt xương."

Liễu thượng thư bên cạnh, chỉ là không ngừng dập đầu, phủ phục xuống đất.

Lý Nam bên cạnh vội vàng đỡ Tập Ám lên, nhuyễn kiệu ngoài cánh rừng cũng đã được nâng đi vào.

"Cha, đã xảy ra chuyện gì....." Liễu Nhứ chạy đến trước người nam tử, sắc mặt khẩn trương.

"Thần....." Liễu thượng thư há miệng, lại không nói được một câu, là Bách Lý Hội trúng tên của hắn.

Thật sự là như vậy, trăm miệng khó cãi.

https://thuviensach.vn

Nữ tử lạnh lùng liếc nhìn hai người, loại cảm giác này, các người cũng nếm được rồi ư? Nói cũng không nói rõ, không ai tin.

Bách Lý Hội biết rõ, lần này chỉ có thể là một hình phạt nho nhỏ, ngộ thương mà thôi. Là trừng trị không thể đắc tội, nghĩ đến nàng thật sự là điên rồi, nhất thời xúc động, thiếu chút nữa đã hại mạng mình.

Ngự y xử lý qua loa, hăng hái ban đầu đều đã trở thành sợ hãi, Bách Lý Hội cũng đi theo phía sau Tập Ám, đi tới trước nhuyễn kiệu.

"Liễu thương thư, chức quan giáng xuống nhị phẩm, hôm nay liền quỳ gối ở đây, không được đứng lên." Nam tử lên kiệu, đi vào.

"Tạ, tạ hoàng thượng....." Sắc mặt Liễu thượng thư lạnh lẽo, thật không ng lại giáng chức quan của hắn.

Bách Lý Hội được nha hoàn dìu đỡ cũng lên kiệu, giáng chức? A, không còn gì tốt hơn rồi.

Ngồi vào bên cạnh Tập Ám, hắn cũng không nói gì, chỉ là đem đầu tựa vào vai nàng.

Hội nhi, phương thức của ngươi, giống như thiêu thân lao đầu vào lửa, bảo ta làm sao yên tâm đây.

Ngươi đã chọn lựa, bất chấp hết thảy sao?

Lạnh lùng đến mức, cái gì cũng đều có thể vứt bỏ?

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 5

https://thuviensach.vn

Chương 6: Thổ lộ tình cảm khó khăn

Tập Ám khép chặt đôi mắt, môi mỏng khiêu gợi nhấp lên, lại mang theo ý nghĩ chua xót vô tận.

Bách Lý Hội cúi đầu, tay của hắn vô lực buông xuống một bên, khuôn mặt điềm tĩnh, không hề có một tia biểu cảm, chỉ là lẳng lặng dựa vào nàng.

Tập Ám, chớ có trách ta.

Bách Lý Hội hít sâu một hơi, đầu hơi ngẩng lên, cái hố này trong lòng, giờ đây, một bước cũng nhảy không qua rồi.

Trở lại hoàng cung, đem miệng vết thương của Tập Ám sắp xếp ổn thỏa, người đều đã lui xuống.

Bách Lý Hội vừa định đi, liền bị hắn kéo lại: "Trẫm có cho ngươi đi sao?"

Nàng ngoan ngoãn trở lại trước giường, tùy ý hắn đem tay nàng nhập vào lòng bàn tay.

"Ra một thân mồ hôi, trẫm muốn tắm rửa." Nam nhân này, rõ ràng là giọng điệu ra lệnh, thời điểm cùng ngươi triền miên, tự xưng là ta, giống như là rất nghiêm túc, thời điểm xấu xa liền xưng là trẫm.

"Vậy nô tỳ gọi nha hoàn đưa nước tới?"

"Được." Có tiếng trả lời, dễ chịu như vậy.

Trong liền hơi nóng mờ mịt, Tập Ám đứng lên, để nha hoàn bên cạnh cởi áo cho hắn.

Động tác trên tay lần lượt nhẹ nhàng, nhưng vẫn không hề đụng tới miệng vết thương, lông mày anh tuấn của hắn cau chặt, cho đến khi cả thân thể nhập vào bồn tắm, mới thoải mái được một chút.

Hai người, một người bị thương tay trái, một người bị thương tay phải.

https://thuviensach.vn

Tắm rửa, còn nhất định phải mang theo Bách Lý Hội, tay trái không bị thương của hắn kéo tay phải của nàng, để nàng đứng một bên.

Hai nha hoàn không dám dùng sức, sợ đông sợ tây nhẹ nhàng vuốt ve.

Tập Ám dựa vào một bên, nhắm mắt lại, giống như ngủ thiếp đi.

Mấy ngày nay, tựa hồ càng lộ ra vẻ mệt mỏi.

Đều nói, Thiên tử luôn cảm thấy mệt mỏi, xem ra là thật.

Qua hồi lâu, hắn vẫn chưa có ý định mở miệng, Bách Lý Hội thấy nước đã lạnh, vội khoát tay để nha hoàn đi ra ngoài.

Tay Tập Ám vẫn nắm chặt nàng, sợi tóc ẩm ướt, dán sát trên ngực vương đầy những giọt nước của hắn, dưới cơ bụng bằng phẳng, ẩn dưới nước, làm cho sóng gợn dập dờn.

Hắn bỗng nhiên mở mắt ra, khóe miệng câu lên: "Hội nhi, muốn nhìn, cũng không cần lén lút như vậy, trẫm cho ngươi xem."

Ngay sau đó, nước bắn ra bốn phía, một tiếng nước xôn xao, bắn trên thảm lông mềm mại, thân người ca hắn đã đứng lên.

Bách Lý Hội quýnh lên, tay nhỏ bé cố sức di chuyển tránh đi, nhưng Tập Ám thế nào cũng không chịu buông, hai người ái muội giằng co.

"Buông tay."

"Không buông."

Thân hình hắn vừa chuyển, liền nhảy ra ngoài.

Bách Lý Hội dùng sức gạt tay ra, đi tới bên cạnh.

"A....." Một tay Tập Ám che lại chỗ bả vai bị thương, trên người vốn còn những giọt nước đọng, nhưng vẫn đau đớn mà đổ mồ hôi.

Nàng xoay người, tuy có do dự, nhưng vẫn lo lắng tiến lên: "Không sao chứ?"

"Có sao."

Bách Lý Hội lui thân, lại đi tới.

https://thuviensach.vn

"Hội nhi, miệng vết thương dường như lại nứt ra nữa rồi, ngươi đỡ ta lên giường đi." Một tay Tập Ám đặt trên vai nàng, đem sức nặng của toàn thân đặt trên người nàng.

"A....." Bách Lý Hội khom lưng: "Ngươi nặng quá, đứng lên a, chỗ bị thương là tay, không phải chân."

"Nứt xương, toàn thân đều không có khí lực." Hắn ở trên cổ nàng thì thầm: "Lạnh quá."

Một tay Bách Lý Hội vòng qua lưng hắn, mang hắn đến trước giường.

Đem mền đắp lên người hắn, Tập Ám vươn tay: "Tối nay, lưu lại thị tẩm."

Nàng thu hồi thân thể lại quay trở về, đặt tay vào trong tay hắn.

Im lặng nằm xuống bên người hắn, Bách Lý Hội nhắm mắt, cũng không muốn để ý thêm nữa.

Chỗ cổ bị nhẹ nhàng cởi ra, một tay nàng bảo vệ trước ngực, rầu rĩ lên tiếng: "Hoàng thượng....."

"Trên người ta không mặc quần áo, ngươi cũng không cần mặc."

Bách Lý Hội buông tay, mặc hắn ôm chặt nàng.

"Tập Ám, Liễu Duyệt bị bệnh gì, ngươi biết không?"

Tập Ám sững sốt, thân thể căng cứng: "Cô đĩnh."

"Cô đĩnh? Tên rất đặc biệt." Nàng yếu ớt mở miệng, chính là bệnh này, đã tra tấn nàng mất đi nửa cái mạng.

"Đúng, nhưng cũng là một bệnh nan y, Duyệt nhi đi ba năm, ta cho rằng ta sẽ không động tâm nữa, nhưng không nghĩ đến, gặp phải ngươi, có lẽ, bắt đầu từ ngày nạp ngươi, ta mới chính thức hiểu được, cái gì gọi là yêu."

Lòng đau xót, nhắm nghiền mắt.

Còn không bằng, không nghe, không muốn làm một người vô tâm.

https://thuviensach.vn

Tập Ám khẽ chống thân người, thấy đôi mắt nàng khép chặt, giống như đang ngủ.

Kề sát lên trước, phía sau lưng nàng, làn da mịn màng tinh tế, trắng nõn nà, khiến hắn lưu luyến.

Một tay xoa nhẹ bụng dưới nàng, Tập Ám an tâm nhắm mắt lại, không bao giờ chịu buông ra nữa.

Lông mi nồng đậm khẽ run, Bách Lý Hội mở mắt ra, Tập Ám, đây phải chăng đúng là, đồng sàng dị mộng?

Chuyện hôm nay của Liễu thượng thư, xem ra, Liễu Nhứ rốt cuộc cũng không im lặng như vậy nữa.

Nàng khẽ cười vuốt ve mặt gối thêu, chính là muốn như vậy, khiến cho nàng đến gây sự với mình.

Sáng sớm hôm sau, khi Bách Lý Hội thức dậy, Tập Ám đã đi mất.

Sự vụ trong triều bận rộn, đây cũng là một phần trách nhiệm của quân vương.

Sau khi rửa mặt chải đầu, Bách Lý Hội liền ngồi vào trước án kỷ, cầm bút luyện chữ.

Chữ của nàng, mang theo vài phần âm nhu, một nét bút khẽ vạch, viết cực kì cẩn thận. Cũng không phải nàng thích, mà là, vì một phần tâm trạng, có thể để bản thân tĩnh tâm lại.

"Hoàng quý phi, Liễu phi nương nương cầu kiến." Nha hoàn ở ngoài phòng, âm thanh cũng tận lực ép xuống.

Bách Lý Hội lấy khăn ướt, lau sạch hai tay: "Mời nàng vào đi."

"Dạ." Nha hoàn đi ra lại trở về, Liễu Nhứ đi theo phía sau.

Nữ tử không cam lòng, nhưng đành phải nhẹ nhàng phúc thân: "Tham kiến Hoàng quý phi."

Bách Lý Hội không nói gì, ngồi vào trước bàn ở một bên, tự nhiên dùng đồ ăn sáng.

"Điệp nhi, điểm tâm này là làm bằng thứ gì đây?"Làm sao lại mới lạha hoàn tên Điệp nhi tiến lên một bước, ánh mặt trời chiếu trên khuôn mặt tươi cười trẻ trung: "Hồi hoàng quý phi, là trái vải."

https://thuviensach.vn

"Trái vải?" Nàng cầm lên một khối, đưa vào trong miệng: "Đáng tiếc, bề ngoại đẹp đẽ, hương vị, vẫn không bằng mâm điểm tâm năm đó ở vương phủ."

Tim Liễu Nhứ bỗng nhiên chậm đi nửa nhịp, thân thể vẫn duy trì tư thế cúi người.

Bách Lý Hội thả điểm tâm trong tay, nhẹ lau khóe miệng: "Mang xuống đi, không đói bụng."

"Dạ." Điệp nhi gọi tiểu nha hoàn bên cạnh mang đồ ăn sáng đi xuống, bản thân cũng lui về một bên.

Nàng lúc này mới ngẩng đầu, nhìn thẳng vào nữ tử trước mặt: "Không biết Liễu phi lần này tới đây, là vì chuyện gì?"

Liễu Nhứ liền mở miệng nói: "Thiếp thân là vì gia phụ mà đến."

"Liễu thượng thư, như thế nào?"

"Tài bắn cung của gia phụ luôn rất xuất sắc, cũng không nghĩ tới hôm qua lại ngộ thương hoàng quý phi....."

"Không phải là ngộ thương, là cố ý." Bách Lý Hội mím môi, miệng, phẩm trà hoa cúc tiến cống.

"Này....." Liễu Nhứ đứng lên, "Hoàng quý phi, ngộ thương và cố ý, hoàn toàn khác biệt, gia phụ, đảm đương không nổi tội danh này."

Một tay nàng chống cằm, hai ngón tay nhẹ nhàng vỗ lên cạnh má: "Đảm đương không nổi, vì sao lại muốn mạo hiểm như vậy a.?"

"Ngươi." Liễu Nhứ giận không thể kìm chế được, vài phần cúi mình lúc trước cũng ít đi: "Bách Lý Hội, ngươi là cố tình hãm hại chúng ta."

Nàng bỗng nhiên đứng dậy, tay nặng nề đập xuống bàn: "Bản cung chính là cố tình hãm hại, Liễu Nhứ, trước kia các ngươi đối xử với ta thế nào, hôm nay, ta sẽ đòi lại từng cái một."

"Đòi lại? Ca ca, tỷ tỷ ta đều chết trong tay ngươi, ngươi còn muốn thế nào nữa?"

https://thuviensach.vn

"Ha ha....., tất nhiên là, một người cũng không buông thaBách Lý Hội tiến lên vài bước, đứng bên người của nữ tử: "Liễu Nhứ, giờ này, không còn sự che chở của tỷ tỷ ngươi, còn ai bảo hộ được ngươi?"

"Bách Lý Hội, ngươi đừng tưởng rằng một ngày được sủng ái liền có quyền làm nghiêng ngả hậu cung, trong lòng hoàng thượng, chỉ có tỷ tỷ ta, không hề có ngươi." Nàng cực kì đè nén lắc lắc tay áo, hai gò má ửng đỏ.

"Đáng tiếc, ta không quan tâm." Bách Lý Hội xoay người đối mặt với nàng, "Biết cái gì là bi ai lớn nhất của nữ nhân không? Chính là giống như ngươi vậy, ỷ lại vào nam nhân."

Liễu Nhứ mất hứng xoay người: "Được, vậy thì lưới rách cá chết." (hai bên đấu đá đến một mất một còn).

Nàng nhìn bóng lưng nàng ta đi khỏi, đôi mắt u ám nheo lại, ánh mắt nguy hiểm tụ lại một điểm, khóe môi, nhẹ nhàng câu lên.

Đến lúc này, Minh vương gia một lần nữa nắm quyền, được tự do rồi.

Hạ triều không lâu, Minh vương gia liền đến tẩm cung của nàng, vẫn là một loại lỗ mãng như trước.

"Hoàng quý phi, cũng là ngươi có bản lĩnh, không chỉ giáng chức của Liễu thượng thư, còn tiêu diệt uy phong của hắn." Nam tử bưng trà trên bàn, uống một ngụm.

Bách Lý Hội liếc nhìn hắn: "Đây không phải là cho ngươi một cơ hội tốt sao?"

"Xem ra, thật sự là không thể trêu chọc nữ nhân." Minh vương gia tiến lên trước, ở bên tai nàng khẽ nói: "Đặc biệt là nữ nhân được sủng ái nhất trên giường của hoàng đế."

Bách Lý Hội cười nhạt, câu nói cũng là sắc bén: "Minh vương gia, hai ta dính dáng đi chung với nhau, mục đích khác biệt, ta muốn chính là mạng, cũng không biết Vương gia cảm thấy hứng thú chính là một mảnh giang sơn trùng điệp?"

https://thuviensach.vn

Nam tử biến sắc, không chút nào che giấu: "Giang sơn, ai không yêu?"

Bách Lý Hội mím môi, bên mặt mang theo một chút ý cười tán tưởng, "Được, theo như nhu cầu của đại gia, ta cũng sẽ không gây trở ngại tới kế hoạch của ngươi."

"A?" Hắn tùy ý cợt nhả, "Tay cầm giang sơn, chính là phu quân của ngươi

"Không phải phu quân của ta, là của toàn bộ nữ nhân trong hậu cung." Nàng nhìn về phía trước, ánh mắt, xuyên qua tường cao đi rất xa, cố định ở một chỗ.

Minh vương gia ở bên cạnh cũng ngẩn người, vẻ mặt hơi mất tự nhiên.

"Liễu gia, thực sự rất khó diệt tận gốc sao?" Bách Lý Hội bỗng nhiên khẽ mở miệng, ánh mắt vốn dĩ trong veo cũng mang theo vài phần mơ màng.

Minh vương gia nghiêng người, thấy nàng thủy chung vẫn nhìn ra bên ngoài: "Không khó, chỉ là cần chút thời gian."

Bách Lý Hội thẫn thờ gật đầu: "Hy vọng, sẽ không quá lâu."

Nét mặt của nam tử khó có được vẻ nghiêm nghị: "Ở trong thâm cung này, chán ngán sao?"

Bách Lý Hội thu hồi thần trí, cũng không nói gì, nàng biết rõ, người như Minh vương gia, chỉ có lợi ích, không có thâm giao.

Nam tử vẫn còn đứng đó, lưng hướng về phía nàng, mặc dù không thấy rõ vẻ mặt, nhưng là, chỉ từ bóng lưng liền có thể biết được, lại là một người đầy bí ẩn.

Bóng dáng của Minh vương gia thẳng tắp che khuất nửa mảnh ánh sáng trong phòng, Bách Lý Hội ngẩng đầu, chỉ nhìn thấy màu vàng óng ả trên vai hắn, cả sợi tóc cũng được chiếu sáng.

Chợt một hồi chói mắt, bóng dáng cô đơn đã ra khỏi tẩm cung.

Nàng đứng lên, đi đến án kỷ bên cạnh, trên đó bày ra một cây cung khéo léo, thân cung được chạm trổ tinh xảo, ngay cả dây cung cũng được buộc chặt.

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội lấy khăn gấm, không ngại lau chùi, mỗi ngày, nàng đều lau thật sạch đến mấy lần. Không để nó bị gỉ chút nào

Một ngón tay gảy nhẹ, dây cung rung rung, làm mê đắm lòng người.

"Hoàng quý phi, hoàng hậu nương nương cho mời." Một nha hoàn cúi đầu, đứng dưới mái hiên.

Bách Lý Hội thu hồi khăn gấm, thân người nghiêng về một bên: "Đã biết, ngươi lui xuống đi."

Nàng đến trước gương đồng, quét nhẹ mày ngài, điểm chút son môi, vốn là dung nhan nghiêng nước nghiêng thành, giờ đây, vẻ mặt trang điểm lại càng e thẹn mê hoặc thế gian.

Khi Bách Lý Hội đi vào Ngự hoa viên, Vân Khinh đã sớm ở trong đình. Trên bàn, bày ra đủ các thứ điểm tâm cùng hương thơm ngát của nước trà.

Vừa muốn hành lễ, nữ tử liền tiến lên giữ nàng lại: "Muội muội không cần đa lễ, hôm nay, chỉ có hai người chúng ta."

Vân Khinh dẫn nàng đến trước bàn ngồi xuống: "Hiếm có được khí trời tốt như vậy a."

Lông mày Bách Lý Hội cứng lại, nhìn về phía trước, quả thật là, giữa trời đông giá rét mang theo một chút sắc xuân.

Nữ tử tự mình nâng ấm trà, rót đầy chén: "Nếm thử xem, Đông Triều tiến cống đấy."

Bách Lý Hội bưng chén tử sa tinh xảo, một cỗ thơm mát từ chén trà tỏa ra, pha lẫn với vị trà nồng đậm, người ngửi thấy say mê.

Nàng đặt tới bên môi, cũng không dính nửa giọt, liền buông xuống.

"Hội nhi, một năm qua, sống tốt chứ?"

Bách Lý Hội nhìn Vân Khinh, một năm qua, sống tốt chứ?

Nàng trầm mặc nửa ngày, trong đầu, tận lực ẩn giấu hết thảy: "Tốt, đã không trở về rồi."

Bên trong bức tường cao này, là không thể lộ tâm của mình.

https://thuviensach.vn

Vân Khinh gật đầu, trên mặt bình tĩnh, cũng nhìn không ra bất kì dao động nào: "Vẫn là nhà tốt hơn, một thứ, thuộc về nhà mình."

Toàn thân Bách Lý Hội nhẹ nhõm, cười đến mức lạnh nhạt: "Đó là đương nhiên, còn tỷ tỷ? Sống tốt chứ?"

"Ta?" Nàng mỉm cười. "Cả đời ta đã sớm được an bày, sẽ không còn bất kì sóng gió nào nữa."

"Thật không?" Bách Lý Hội ngước mắt, khóe mắt hẹp dài, khẽ nhíu lại.

Vân Khinh c một khối điểm tâm đưa vào miệng, lưu lại hương thơm mát trong răng, tuy có một chút ấm áp, nhưng dù sao cũng là trời đông, gió lạnh thổi vào mặt, mang theo một chút hàn ý tê dại.

Bách Lý Hội đem hai tay bỏ vào trong tay áo, khúc mắc trong lòng, nhưng vẫn là không thể hỏi được.

"Lạnh sao?"

Nàng lắc đầu, hơi thở thở ra ngưng tụ thành hơi nước, mờ mịt ngay trước mắt.

Vân Khinh đưa túi ấm bên tay vào trong tay Bách Lý Hội: "Chớ để bị lạnh."

"Không, nương nương hãy để tự mình dùng đi."

Nàng khăng khăng nhét nó vào trong tay Bách Lý Hội: "Hôm nay rất lạnh, lần sau lúc đi tự mình nên chú ý một chút."

Trên tay, không có một chút độ ấm nào, mới tiếp xúc đến túi ấm, Bách Lý Hội chỉ cảm thấy trên tay một hồi ấm áp, truyền vào tim.

"Uống một ngụm trà nóng đi." Vân Khinh lấy một chén, đưa đến trước người nàng.

"Được." Nàng bưng chén lên, mút nhẹ một ngụm nhỏ. "Rất thơm nha."

Nếu vẫn còn ngờ vực, cũng không ngại, cho dù muốn hại nàng, độc thấm vào người, chẳng qua là đau đớn một hồi mà thôi.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 5

https://thuviensach.vn

Chương 7: Nỗi khổ riêng

Bách Lý Hội dốc hết đáy chén, uống một hơi cạn sạch.

"Ái phi thật là hăng hái a" Một âm thanh đột nhiên vang lên, nam tử mặc long bào, đứng phía sau hai người.

"Nô tỳ tham kiến hoàng thượng." Hai người đứng dậy hành lễ.

"Ngồi xuống đi." Tập Ám bình tĩnh ngồi xuống, tựa hồ đối với điểm tâm trên bàn rất có hứng thú: "Trẫm tìm ngươi cả nửa ngày, hóa ra là cùng hoàng hậu đến nơi này uống trà."

Bách Lý Hội cầm đũa bạc trên bàn, gắp một khối điểm tâm đặt trong đĩa, đưa đến trước người hắn.

Tập Ám kẹp lên đưa vào trong miệng, chỉ nuốt một cái, liền buông xuống, có lẽ là quá ngọt.

Bách Lý Hội nâng ấm trà, rót vào một chén nhỏ. Vân Khinh khẽ cười, không có chút nào khác thường.

Nàng nâng chung trà lên, nàng đã bách độc bất xâm, ngộ nhỡ Vân Khinh thật muốn hại nàng, cũng sẽ không bỏ mạng. Bách Lý Hội liếc mắt nhìn nam tử bên cạnh, cũng muốn nhìn xem, nàng có hay không thật sự xuống tay.

"Hoàng thượng, uống chén trà đi, đây chính là của hoàng hậu tự mình pha đấy." Nàng đem chén tử sa đưa đến bên môi hắn, đôi mắt lại nhìn Vân Khinh.

Tập Ám liền kê chén trà vào miệng, uống vào, trong phút chốc đôi mắt cụp xuống, trong lòng, dâng lên chút nỗi khổ riêng.

Bách Lý Hội thu tay, nhìn đáy chén trà, không biết là vui hay buồn.

"Trà ngon." Hắn nhìn Vân Khinh, trong đôi mắt, không có chút tình cảm nào.

Mặt nàng giãn ra: "Hoàng thượng thích là tốt rồi."

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội một lần nữa nâng lên một chén, đưa đến trước mũi nhẹ ngửi, khuôn mặt nhỏ nhắn đầy say mê.

Môi còn chưa đụng vào miệng chén, liền bị đoạt đi, nam tử hơi ngửa đầu, liền rót vào trong miệng.

Bách Lý Hội trề môi, cũng không nói một câu.

Ánh mắt Tập Ám, mang theo lạnh lùng u ám, tinh thần của nàng bỗng nhiên hoảng loạn, vì sao, chung quy vẫn có cảm giác như hắn thấu hiểu được tâm tư của nàng vậy.

"Nữ nhân vẫn là không nên uống nhiều nước trà mới tốt." Tập Ám để chén trà trong tay xuống, khóe môi, nhẹ câu lên, hiện lên một chút mị hoặc, mê hoặc tâm trí người ta.

"Hoàng thượng, đợt thi đấu thứ hai của tú nữ, người xem bố trí vào nửa tháng sau có được không?" Vân Khinh đúng lúc chen vào, âm thanh giống như tên của nàng, vân đạm phong thanh

Lông mày của hắn khẽ nhếch lên, mang theo một chút ghét bỏ: "Bỏ đi."

"Này....." Vân Khinh kinh hãi, vẻ mặt vô thố: "Đây là quy củ tổ tiên truyền lại, hoàng thượng....."

Bách Lý Hội liếc nhìn hai người, ngoan ngoãn không chen vào một câu.

"Vậy thì sửa lại quy củ." Tập Ám dường như có vài phần tức giận, âm thanh lại vẫn như trước.

"Hoàng thượng, quy chế tú nữ, là vì duy trì cân bằng của hậu cung, con cháu của thiên tử, lại càng dùng phương pháp này để giữ vững. Như vậy nói trắng ra, là chuyện không thể thiếu sót."

Một tay Bách Lý Hội phủ trên tay hắn "Hậu cung, vốn là như vậy, quân vương từ xưa đến nay, ai mà không có tam cung lục viện? Chẳng qua là thêm vài miệng ăn mà thôi."

Nói nhẹ nhàng như vậy, Bách Lý Hội thầm nghĩ, quy định của tú nữ muốn phế là không có khả năng, biện pháp duy nhất để trung hòa đó là, tuyển chọn những nữ tử cần phải dễ khống chế, như vậy liền không ngại, bất quá chỉ là một con rối mà thôi.

https://thuviensach.vn

"Muội muội nói đúng lắm." Vân Khinh gật đầu tán thành, "Hoàng thượng không thích, đại khái có thể ứng phó, nói thẳng ra, bất quá cũng chỉ là một loại hình thức mà thôi."

Tập Ám nghiêng mặt qua, nhìn chằm chằm Bách Lý Hội, lúc trước, một Duyệt nhi cũng đã không tha thứ, hiện nay, lòng của nàng, lại chứa nổi ba ngàn phi tần?

Cuối cùng hắn dứng dậy, bước đi.

Vân Khinh cùng Bách Lý Hội tán gẫu một lát, thấy sắc trời cũng không còn sớm, liền giải tán.

Nàng đi trên hành lang, váy mỏng dài kéo trên mặt đất, gọi nha hoàn bên cạnh: "Điệp nhi."

"Dạ, hoàng quý phi." Điệp nhi tiến lên một bước, theo sát phía sau nàng, không dám vượt qua.

"Vào cung được mấy năm rồi?"

"Tám năm, nô tỳ lớn lên ở trong cung." Âm thanh của nàng mang theo vài phần rụt rè, cẩn thận lo sợ chính mình lại nói sai

"Trong nhà còn có ai không?" Bách Lý Hội thả chậm bước chân, thấy nàng thủy chung vẫn duy trì cự ly ba bước chân với mình.

"Ngoài mẫu thân nô tỳ, không còn ai." Điệp nhi ngừng một chút, vội vàng lùi chân, sợ chính mình giẫm lên mép váy của nàng.

Bách Lý Hội khẽ vuốt cằm, dừng bước.

"Hoàng quý phi tha tội, nô tỳ....." Đi quá mức cẩn thận, lại không nghĩ tới nàng sẽ đột nhiên ngừng lại, vẫn là giẫm lên.

"Đứng lên đi, Điệp nhi, ngươi rất sợ bản cung?" Bách Lý Hội kéo nàng, để nàng nhìn mình.

"Nô tỳ, nô tỳ không dám....."

Còn nói không có, Bách Lý Hội mỉm cười, một tay đưa lên tóc, lấy xuống một cây trâm vàng.

Điệp nhi hoảng sợ, kéo cao tay áo một bên, duỗi về phía nàng.

Bách Lý Hội sửng sốt, thấy nàng nhắm chặt hai mắt, đôi môi càng không có một tia huyết sắc.

"Điệp nhi....." Nàng khẽ gọi, không hiểu gì.

https://thuviensach.vn

Điệp nhi mở mắt ra, "Hoàng quý phi, nô tỳ biết sai rồi."

"Sai?"

"Nô tỳ không nên giẫm lên váy của nương nương, xin nương nương tha mạng....."

Bách Lý Hội kéo tay nàng, chỗ cánh tay, đầy những lỗ kim đỏ sậm, không nhìn kĩ, căn bản là không nhìn ra.

Hóa ra, nàng tưởng rằng mình muốn trừng phạt nàng.

Bách Lý Hội khẽ thở dài: "Trước đây, ai là chủ tử của ngươi."

"Hồi hoàng quý phi, là Mặc Chiêu nghi."

"Mặc Chiêu nghi?" Nàng lắc đầu, không có chút ấn tượng nào.

Bách Lý Hội đem trâm cài trong tay, cắm lên tóc nàng: "Đây là bản cung thưởng cho ngươi."

"Hoàng quý phi....." Điệp nhi tiêm đập loạn nhịp nhìn nữ tử trước mặt, nhất thời, không nói nên lời.

"Đi thôi, về sau, bản cung sẽ tăng gấp đôi bổng lộc của ngươi, gửi cho mẫu thân của ngươi nhiều một chút."

"Nô tỳ tạ ơn hoàng quý phi." Nàng thụ sủng nhược kinh, trong mắt lại càng nổi lên nhiều điểm sáng trong.

"Hồi cung đi." Bách Lý Hội xoay người, nàng biết rõ, nha hoàn bên cạnh nàng nếu như là bất trung, đối với nàng chính là vết thương trí mạng.

Mặc kệ thật là đồng cảm cũng được, lôi kéo cũng được, mục đích, đều đã đạt được.

Bên trong một tòa hậu viện hẻo lánh.

Nữ tử kích động đi qua đi lại, trên mặt lại càng lo lắng bất an.

Qua hồi lâu, mới nghe được một hồi bước chân, nữ tử xoay người lại, nghênh đón.

"Huyền ca ca, ngươi thế nào mà giờ mới đến?" Nam tử một thân trang phục thị vệ, thấy bốn bề vắng lặng, vội kéo nàng ra phía sau giả sơn.

"Có việc gì thế?"

https://thuviensach.vn

Hai tay nữ tử thắt khăn gấm, sắc mặt hơi tái nhợt, nhưng cũng không làm giảm đi dung mạo của nàng. Nàng, là tú nữ bị ngã trong yến tiệc, Như Ngôn.

"Huyền ca ca, làm sao bây giờ, chuyện của chúng ta không giấu được nữa." Một tay nàng lôi kéo tay áo hắn, giọng nói đã mang theo vài phần run rẩy.

"Làm sao vậy?" Nam tử bất an nhìn bốn phía, chỉ sợ có người trông thấy.

"Ta, ta có thai rồi....." Một tay Như Ngôn xoa lên bụng, vui buồn lẫn lộn.

"Cái gì?" Hắn kinh hãi: "Đây chính là tử tội a."

"Ta vốn không muốn làm tú nữ gì cả, là cha năm lần bảy lượt thúc ép, hiện nay, làm sao có thể giấu diếm đây." Như Ngôn đem thân thể rúc vào trong giả sơn, nam tử phía trước cũng theo vào trong.

Trầm mặc một lát, nam tử cuối cùng mở miệng: "Chỉ có một cách, đến lúc đó, tìm một ma ma tin được đem dược đến cho ngươi, Như Ngôn, ngươi nhất định phải cẩn thận, vạn lần đừng để người khác phát hiện ra."

Nữ tử đau xót lắc đầu, nước mắt rơi như mưa, nhưng cũng không có biện pháp nào.

"Vốn dĩ, ta muốn đợi đến cửa sau cùng, sau khi bị loại bỏ, phụ thân sẽ không còn gì để nói." Cửa sau cùng của tú nữ, đó là nghiệm thân, nếu như không còn là xử nữ, đến lúc đó, liền có thể cùng Huyền ca ca vĩnh viễn ở cùng nhau.

Nam tử ôn chặt nàng vào lòng: "Như Ngôn, không phải sợ, chỉ cần lúc này không có gì bất ngờ xảy ra, chúng ta sẽ có một ngày như vậy."

Như Ngôn khẽ gật đầu, an tâm đem đầu đặt lên vai hắn.

Sau một hồi lâu, nàng không tình nguyện kéo thân người ra: "Huyền ca ca trở về đi, lát nữa sẽ có người."

https://thuviensach.vn

"Được." Nam tử nhìn ra ngoài, thấy không có người, lúc này mới quay đầu: "Như Ngôn, đừng sợ....."

"Ừ." Như Ngôn phất phất tay, thấy hắn đã đi xa, lúc này mới cúi đầu, nhìn bụng dưới của mình.

Hai hàng lệ lẳng lặng chảy xuống, nàng nhấc váy, đi ra ngoài.

Bóng lưng nhỏ nhắn lộ ra vài phần yếu đuối, bị nuối vào nội uyển tối tăm mù mịt.

Phía sau giả sơn trùng điệp, đi ra một mép váy hồng nhạt của nữ tử, nhìn bóng lưng đi xa, cắn răng, tay nắm thành quyền.

Trong tú nữ lần này, cũng chỉ có tư sắc của hai người này, ngang tài ngang sức.

Khóe mắt trở nên âm ngoan, nữ tử xoay người, nhẹ nhàng bước đi, giống như bắt đầu tản bộ.

Bách Lý Hội về đến tẩm cung, liền thấy Tập Ám đứng đưa lưng về phía mình, đôi tay bắt chéo sau người.

Lặng lẽ vẫy tay ra hiệu cho nha hoàn lui ra, nàng tiến lên, tay nhỏ bé ôm lấy khuỷu tay

Tập Ám xoay người, một tay đặt trên vai nàng: "Đã về rồi à?"

"Ừ." Bách Lý Hội khẽ gật đầu, không nói gì nữa.

Hắn vươn một tay, đem tay của nàng nhập vào lòng bàn tay mình, đi ra ngoài.

"Hoàng thượng,, đi đâu vậy?"

"Đến sẽ biết." Tập Ám cũng không có quay đầu lại, một tay ôm eo nàng, đi về phía trước.

Bách Lý Hội ngoan ngoãn đi theo phía sau, đi qua vài hiên đình, liền đến sau hậu viện của tẩm cung nàng.

Cư nhiên, còn có một cái sân lớn như vậy, chính nàng cho tới bây giờ vẫn chưa hề tới.

Tường viện bốn phía, trồng một loạt trúc xanh, ngăn cách sắc thái đơn điệu ở bên ngoài.

Trong viện, đều là người tới lui cuốc xới, bên cạnh, hoa cảnh quý bị nhổ tận gốc, xếp đống một chỗ.

https://thuviensach.vn

Một nửa, đều đã trồng lên hồng mai, một mảnh xinh đẹp kia, qua tay nhiều người, từ phương Bắc đến phương Nam.

Trước đây, trên mảnh đại mạc, cũng có một nam tử, vì nàng, gieo đầy màu sắc tươi đẹp thế này. Chỉ vì có được một nụ cười.

Hiện nay, cũng là cảnh tượng tương tự như vậy, trên mặt đất, một nhành cây rơi xuống tán loạn, hồng nhan cả kinh.

Đôi tay Bách Lý Hội che mắt, nơi nào đó trong đáy lòng, ầm ầm sụp đổ.

"Không, dừng tay, dừng tay....." Nàng tiến lên bẻ gẫy một nhành hồng mai, hai tay vung loạn, ném đóa hoa rơi xuống lã chã.

"Hoàng thượng, hoàng quý phi....." Mọi người đều quỳ xuống, một lòng hô lên.

"Đều lui xuống đi." Tập Ám tiến lên, từ phía sau ôm lấy thân thể không ngừng run rẩy của nàng.

"Dạ."

Một cánh, hai cánh, ba cánh.

Rơi trên tóc hai người, trên vai, trên vạt áo.

Tập Ám xoay thân thể của nàng lại, phủi cánh hồng mai trên môi nàng, hé ra khuôn mặt xinh đẹp, cũng đầy vệt nước mắt.

Kiềm chế, kiềm chế, lại kiềm chế. Trong mắt nàng có hơn vài phần sáng trong, làm sao bỗng chốc lại không thể khống chế được a.

Tập Ám cúi người, đầu lưỡi ấm áp đảo qua gương mặt nàng, quanh quẩn ở khóe mắt nàng.

Lệ, chảy xuống một giọt, hắn liền nuốt vào một giọt.

Muốn có bao nhiêu ái muộn liền có bấy nhiêu ái muội.

Cho đến khi nàng không còn khóc nữa, hắn vẫn không rời đi, đầu lưỡi trằn trọc hôn lên đôi mắt nàng, làm cho nàng nhắm nghiền mắt.

Lay động theo gió, có thể là do sức gió, cánh hồng mai rơi xuống, thổi qua trước mặt hai người, đảo qua bên tai.

Tập Ám thối lui thân thể, đôi mắt của nàng khẽ mở, chỉ nhìn thấy một bóng dáng kề sát.

https://thuviensach.vn

Ở nơi đẹp đẽ ôm hôn, trời xanh quan sát, trời đất kiều diễm.

Cho đến khi trong ngực nổi lên một trận đau đớn, hai người mới tách ra, mang theo chút thở gấp, ghé vào trên vai hắn.

Một tay Bách Lý Hội nắm chặt thành quyền, cảm giác nhoi nhói thâm sâu, khiến cho nàng thanh tỉnh lại. Không nên tin, bất luận kẻ nào.

"Hoàng thượng, hồng mai này là vì thần thiếp mà trồng sao?" Thay đổi một chút, nàng cười như hoa.

"Đúng." Tập Ám vuốt cằm, mở bàn tay, tiếp được một đóa hoa.

Bách Lý Hội lôi kéo hắn, dạo chơi trong đó, về hành động ban nãy, không ai hỏi, cũng không ai nói.

Trong viện, còn có một nửa cây mai đặt một bên. Đợi đến khi hai người ra khỏi sân viện, Tập Ám mới sai người tiếp tục trồng lên.

Bách Lý Hội đẩy cửa sổ ra, liền có thể ngửi được một mảnh tươi mát kia, thật sự là, thế ngoại đào

"Hoàng quý phi, hoàng thượng thật có lòng....." Điệp nhi đứng phía sau nàng, vẻ mặt thích thú.

Bách Lý Hội đem một mảnh kia thu vào trong đáy mắt, đẹp như một loại hư ảo, "A, chỗ nào thấy được."

"Nương nương ngài xem kìa, hoàng thượng biết ngài yêu mai, không tiếc thu thập từng giống cây mai, còn đem phong cảnh cả vườn phá đi."

Thật sự là một nha đầu đơn giản, nàng khẽ cười, một rừng mai, thì tính là cái gì.

Mai, kiên cường. Hiện nay, bản thân nàng trừ bỏ những vết thương đầy rẫy, thì còn có cái gì đây?

Đã không còn thấy gì tốt đẹp nữa.

Bách Lý Hội xoay người, hướng về phía ngoài điện: "Điệp nhi, theo bản cung ra ngoài đi dạo."

Nữ tử bước nhanh đuổi theo: "Dạ."

Bách Lý Hội thoải mái bước đi, nàng cũng không biết là muốn đi đâu, chỉ muốn đi ra khỏi nơi buồn chán kia, lại đi tới trước Tâm

https://thuviensach.vn

Tú cung.

Trong viện, ma ma đang huấn luyện những tú nữ được lưu lại, lễ nghi trong cung, mang theo trói buộc thâm sâu.

Nhìn thấy Bách Lý Hội, mọi người đều hành lễ: "Tham kiến hoàng quý phi."

"Đều đứng lên đi." Nàng liếc mắt một cái liền dừng ở trên người Bách Lý Mạn Song.

"Tạ hoàng quý phi."

Thấy nàng có mặt ở đây, ma ma cũng không dám nói nữa, Bách Lý Hội cười, liền đi ra chỗ khác.

Tiếng bước chân phía sau chợt tăng lên, nàng vừa quay đầu lại, liền thấy Bách Lý Mạn Song đi theo: "Dân nữ tham kiến hoàng quý phi."

Một tay Bách Lý Hội nâng nàng lên: "Về sau, khi không có người khác thì không cần phải đa lễ."

"Mạn Song tạ ơn tỷ tỷ."

Hai người ngồi xuống trong viện, cũng đều có tâm tư riêng.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 5

https://thuviensach.vn

Chương 8: Trừng phạt

"Mạn Song là muốn cảm ơn tỷ tỷ lần trước đã cầu tình, bằng không, đã sớm bị trục xuất khỏi cung rồi." Nàng cẩn thận mở miệng, thử thăm dò.

"Đã là người một nhà, nào có đạo lý không giúp đỡ, vả lại, hoàng thượng hắn, nào có khả năng không nạp phi, thay vì để cho người ngoài được lợi, còn không bằng giúp ngươi một tay a." Bách Lý Hội khéo léo quan sát thần sắc của nữ tử, ý cười dần dần tăng lên.

"Tỷ tỷ thật sự chịu giúp ta?" Sắc mặt vui mừng của nàng, không thể che giấu được.

"Đó là đương nhiên, sự kiện bức tranh thêu lần trước nếu không phải là bản cung lớn tiếng dọa người, mạng của ngươi đã sớm bị vứt đi rồi."

Bách Lý Mạn Song suy tư một lát, nặng nề gật đầu. Lúc trước, còn tưởng rằng là gây khó dễ cho nàng, cẩn thận ngẫm lại, thật ra rất có đạo lý.

"Bất quá, ngươi có thể cam đoan chính mình bộc lộ được tài năng sao?" Lời nói của nàng chuyển hướng, khóe mắt sắc bén.

"Tỷ tỷ yên tâm, con đường này, Mạn Song nhất định phải đi."

Bách Lý Hội có vẻ đăm chiêu gật đầu, nữ tử này, vẫn không hề thay đổi.

"Tốt, chỉ cần ngươi có thể kiên trì đến một bước cuối cùng, chuyện về sau, bản cung sẽ giúp ngươi sắp xếp."

Nữ tử mừng thầm: "Tỷ tỷ yên tâm, người thắng sau cùng, nhất định là ta."

Bách Lý Hội cười thầm, người thắng sau cùng, ai có thể xác định a.

https://thuviensach.vn

"Mạn Song, hậu cung, từ xưa tới nay đều là nơi hung ác tàn bạo, nhưng, trăm ngàn lần đừng đả thương người vô tội." Nàng nghiêm mặt nói, ác, mới có ác báo.

"Tỷ tỷ, không đả thương người vô tội, chúng ta làm sao đạt được mục đích, ma ma nói, trong hậu cung, là đạp lên hài cốt của kẻ khác mà sống."

Bách Lý Hội ngây ngốc tại chỗ, nàng hiểu rõ, nàng ta nói rất đúng, không nghĩ ra, hôm nay vẫn là nàng cho mình một bài học.

"Mạn Song, ngươi về trước đi, tránh cho ma ma lo lắng."

"Dạ." Nàng đứng dậy cáo lui.

Bách Lý Hội cũng đứng lên, nhưng chân vẫn không bước đi, chỉ đứng ở chỗ cũ.

Hóa ra, nắm quyền trong tay cũng có chỗ tốt, người thấy cũng phải sợ ba phần.

Tập Ám trở lại tẩm cung, thấy Bách Lý Hội không có ở đó, liền ngồi xuống một bên.

Bả vai bên phải mang theo một chút đau đớn, hắn vươn một tay nhẹ xoa nắn, chua xót, đau nhức.

Một tay Tập Ám kéo vạt áo trước, tháo băng vải xuống, chỗ sau vai, vẫn bầm tím một mảnh, lan ra một khối lớn.

Bách Lý Hội đứng ngoài tẩm cung, cũng không lên tiếng, chỉ là cho Điệp nhi bên cạnh lui ra.

Cốc trà kia của Vân Khinh, vẫn không có phát tác, xem ra là không có ý hại nàng.

Nàng yên tĩnh dựa vào một bên, cuối cùng thả nhẹ cước bộ, đi vào.

Tập Ám tựa hồ vẫn chưa phát hiện ra, nửa người trần trụi, hai hàng lông mày cau chặt.

Bách Lý Hội tiến lên, bàn tay nhỏ bé hơi lạnh che lên chỗ đau của hắn, nhẹ nhàng vuốt ve.

Tập Ám vẫn không xoay lại, chỉ là nhắm mắt lại, tựa vào trong ngực nàng.

https://thuviensach.vn

Một tay nàng đặt trên mũ buộc bằng vàng, nhẹ kéo, tóc hắn, phất phất rơi xuống, xõa tán loạn, một chút theo bên gò má, buông xuống bên hông.

Vẻ mặt, tăng thêm vài phần mị tứ, mê hoặc nhân tâm.

Bách Lý Hội nhìn nam tử dưới thân, trên tay xoa nhẹ

Suy nghĩ, cũng càng nhẹ nhàng bay xa.....

Từ khi vào phủ đến sủng ái, lại vào đại mạc, và sau này trở lại Nam Triều.....

Nàng đau khổ nhắm mắt lại, nhưng thế nào cũng không quên được, tại sao không quên được.

Bách Lý Hội khẽ lắc đầu, nam nhân này, nàng hận sao?

Mở mắt ra, nàng lần nữa nhìn Tập Ám, trên tay, nhẹ nhàng, trong ánh mắt đột nhiên thay đổi, hai tay, hung hăng dùng sức.

Hắn vẫn không lên tiếng, lông mày nhíu chặt, chỉ trong nháy mắt, liền giãn ra.

Bách Lý Hội bỗng chốc thu hồi thần trí, vội vàng rút tay về.

Trên vai hắn, chỗ bầm tím trước kia, đã rỉ ra màu đỏ chói mắt, cũng là bị thương ở bên trong.

Bách Lý Hội ngây ngốc đứng ở phóa sau, chậm rãi vươn một tay.

Mắt hắn đang nhắm lại, tại thời khắc này lại mở to, thâm thúy hút nàng vào đó.

Tập Ám dắt nàng đến trước thân mình, nửa người nghiêng lên trước, đầu chôn thật sâu vào ngực Bách Lý Hội.

Trong lòng, bị đâm đến đau dớn.

Một tay nàng đặt phía sau cổ hắn, trong lòng, cũng bốn bề dậy sóng.

Hai người cũng không nói gì, Bách Lý Hội mang đến băng vải, một vòng một vòng quấn lên cánh tay hắn, động tác trên tay hết sức nhẹ nhàng.

Tập Ám nhìn chằm chằm nàng, vươn tay vén tóc nàng ra sau đầu, Bách Lý Hội sửng sốt dừng tay.

https://thuviensach.vn

Hắn kéo nàng lại trước giường, giữ nguyên y phục mà ôm nhau, cũng là một mảnh yên lặng.

Lưng dán giữa ngực hắn, Bách Lý Hội muốn mở miệng, nhưng cũng không nói gì nhắm mắt lại.

Phía sau, tiếng hít thở của nam tử dần dần trầm ổn, từng chút từng chút, tràn ngập bên tai.

Bách Lý Hội nhẹ nhàng gỡ tay của Tập Ám đặt trên eo mình, tay kia xốc chăn lên.

"Đừng đi." Một cái ôm chặt bụng, nàng lại nằm xuống. Tập Ám nhích thân mình lên phía trước, áp sát vào nhau.

Bách Lý Hội không hề kiên trì nữa, nhắm nghiền mắt. Cuối cùng cũng có một chút an tâm, tiến vào mộng đẹp.

Sáng sớm, khi nàng mở mắt, Tập Ám đã rời đi.

Bách Lý Hội thức dậy, liền trông thấy một bóng dáng đạm nhạt đứng ngoài cửa.

"Điệp nhi, bên ngoài là ai?"

"Hồi hoàng quý phi, là, là Mặc Chiêu nghi." Điệp nhi đem tóc nàng búi thật tốt, âm thanh lộ ra vài phần sợ hãi.

"Mặc Chiêu nghi? Nàng tới làm cái gì?" Bách Lý Hội liếc nhìn ra bên ngoài, vẫn không có chút ấn tượng nào.

"Có thể là tới để đưa canh." Điệp nhi đỡ nàng đến trước bàn, "Từ sớm đã đợi ở đó, nước canh trên tay cũng đã hâm nóng vài lần rồi."

"Gọi nàng vào đi." Đưa canh? Hậu cung này, càng náo loạn rồi.

"Dạ." Điệp nhi ra ngoài phòng, ngay sau đó, nữ tử liền đi theo vào.

"Mặc nhi tham kiến hoàng quý phi." Thân hình nữ tử yêu kiều hành lễ, nha hoàn phía sau, trên tay bưng cái khay.

"Đứng lên đi," Bách Lý Hội nhìn nữ tử trước mắt, thân hình nhỏ nhắn, làn da trắng nõn, lại là một mỹ nhân.

"Tỷ tỷ, đây là nước canh Mặc nhi đặc biệt gọi ngự trù chuẩn bị, có thể tẩm bổ thân thể." Mặc Chiêu nghi cười tiến lên, trên mặt,

https://thuviensach.vn

mang theo vài phần nhu thuận.

Khóe môi Bách Lý Hội khẽ nhếch lên, nhìn Điệp nhi bên cạnh, thực sự không nhìn ra, nét mặt dịu dàng như thế, nội tâm lại cực kì thâm độc.

"Tỷ tỷ? Ngươi dám gọi bản cung là tỷ tỷ?" Bách Lý Hội biến sắc: "Mặc Chiêu nghi dường như đã vượt quá phận rồi."

Nữ tử ngừng một lát, thân mình sợ hãi quỳ xuống, "Hoàng quý phi bólà Mặc nhi không hiểu chuyện....."

"Mặc Chiêu nghi, có lẽ nghi cần phải tuân thủ, nếu không, còn tưởng rằng hậu cung này đã rối loạn hết rồi a." Bách Lý Hội hớp một ngụm trà xanh, một tay, ở tại miệng chén vuốt ve qua lại.

"Hoàng quý phi dạy dỗ rất phải....."

"Đứng lên đi." Mặt Bách Lý Hội giãn ra, ra hiệu Điệp nhi bên cạnh đỡ nàng đứng lên.

Nữ tử đứng dậy, lúc nhìn thấy Điệp nhi, mất tự nhiên lui về phía sau vài bước.

Dù sao, nàng đã là nha hoàn thiếp thân của hoàng quý phi.

"Mặc Chiêu nghi, tâm ý của ngươi bản cung nhận." Bách Lý Hội cười đứng lên, đến trước người nàng.

Một tay khẽ phủ lên tay nàng: "Làm phiền ngươi rồi."

Nữ tử thụ sủng nhược kinh, gò má nhiễm lên kinh hỉ, "Nếu như Hoàng quý phi thích, Mặc nhi có thể mỗi ngày đều đưa đến đây."

Bách Lý Hội đứng dậy, bưng chén canh trên bàn, "Thật thơm, ngươi về trước đi, sáng mai trở lại."

Mặc Chiêu nghi cười duyên hành lễ, vui vẻ ra khỏi phòng.

Vừa đi đến cuối hành lang, một tay nàng đặt lên trái tim, nhẹ nhàng vỗ vỗ.

Cắn chặt môi dưới, xem ra hoàng quý phi này, rất khó đối phó.

Điệp nhi nhìn chén canh trên bàn, sợ hãi mở miệng: "Hoàng quý phi, nước canh này?"

"Đổ đi." Bách Lý Hội đứng dậy, đến trước gương đồng.

https://thuviensach.vn

Chấm vào nước hồng mai, ở giữa mi mày, điểm nhẹ vài nét bút, một đóa hoa mai liền nở rộ, nở ra rực rỡ.

Bách Lý Hội nhìn chính mình trong gương thật lâu, một chút ảm đạm.

"Điệp nhi, truyền đồ ăn sáng."

"Dạ." Nữ tử đi ra ngoài phòng, phân phó nha hoàn bên ngoài.

Dùng xong bữa cơm, Bách Lý Hội liền thay đổi y phục, đi Di Tâm điện thỉnh an.

Di Tâm điện cách vài cái tường viện, nàng cũng không vội, giống như thong thả dạo bước, mang theo một chút nhàn nhã.

Mặt trời đã lộ ra, Bách Lý Hội vươn tay, đợi đến khi thu tay về, lòng bàn tay lại mang theo một phần ẩm ướt.

Ngước mắt, hướng mặt trời mới nhô lên, lại mang theo tàn đỏ như ánh tà dương, phát sáng cả một góc trời.

Đến gần tường cung màu đỏ thắm, Bách Lý Hội tiến lên một bước, hai tay kề sát, ngẩng đầu lên.

Thật là cao, cả một mảnh trời xanh kia đều đã không thấy nữa rồi.

"Hoàng hậu, hoàng hậu nương nương tha mạng....." Một giọng cung nữ từ bên kia tường truyền đến, trong lúc này, tràn ngập khiếp sợ.

Bách Lý Hội thu hồi thân mình, mang theo Điệp nhi băng qua tường viện.

Trước Di Tâm điện, một ma ma cùng một nữ tử có bộ dáng tú nữ đang quỳ.

Lúc này, Như Ngôn đang hoảng loạn dập đầu, âm thanh vỡ vụn: "Hoàng hậu tha mạng....."

Vân Khinh đứng giữa tẩm cung, cũng là một vẻ mặt không biết phải làm sao.

Bên cạnh, Liễu Nhứ đứng cùng vài vị Chiêu Nghi khác, đều cùng một vẻ mặt đang xem kịch hay.

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội tiến lên, dừng lại bên cạnh Vân Khinh: "Tham kiến hoàng hậu nương nương."

Nữ tử mừng rỡ tiến lên kéo nàng qua, "Muội muội đến đây."

Bách Lý Hội đi lại, liếc nhìn nữ tử trên đất: "Tỷ tỷ, đây là?"

Khóe mắt Vân Khinh khẽ cong lên, mang theo vài phần thương tâm, xoay người về hướng ma ma quỳ bên cạnh: "Ngươi nói đi."

"Dạ." Ma ma dập đầu, đáp lời nói, "Hồi hoàng quý phi, Như Ngôn tiểu chủ nàng, có thai.

Bách Lý Hội đi đến trước người, cúi đầu nhìn: "Ngẩng đầu lên."

Như Ngôn run rẩy ngừng dập đầu, sợ hãi ngẩng đầu lên.

Hé ra một khuôn mặt rất quen thuộc, Bách Lý Hội tỉ mỉ nhớ lại, thoáng cái liền hiểu rõ.

"Như Ngôn tiểu chủ chưa từng được thị tẩm, theo như phản ứng thân thể của nàng, là.....là dã chủng." Khi nói đến thân thể nàng, ma ma không dấu vết ngẩng đầu nhìn về phía Bách Lý Hội, ngụ ý sâu sắc, càng chứng thực suy đoán của nàng.

"Hoàng hậu, hoàng quý phi tha mạng....." Như Ngôn vội vàng cúi đầu, từng chút nặng nề đập xuống.

Thân thể Bách Lý Hội lui về chỗ cũ, nhìn Vân Khinh, nàng cũng muốn nhìn xem, đường đường là hoàng hậu, sẽ xử trí loại sự tình này như thế nào.

Nữ tử cũng là cắn chặt môi dưới, làm như rất khó để đưa ra quyết định.

Bách Lý Hội biết rõ, Như Ngôn như vậy, hôm nay là không thể giữ mạng được rồi.

"Hoàng hậu nương nương, tiểu chủ giống như vậy, làm ô uế danh dự của hoàng thất không nói, chính là nếu như hoàng thượng biết được, cũng tuyệt đối không khinh xuất tha thứ." Liễu Nhứ tiến lên, ánh mắt trầm tĩnh liếc nhìn nữ tử trên đất.

Bách Lý Hội không hề phản bác, bởi vì nàng nói là sự thật.

https://thuviensach.vn

Những phi tần Chiêu Nghi khác cũng tiến lên nói thêm "Đúng vậy, hoàng hậu nương nương, gieo họa như vậy, không thể giữ lại....."

"Làm ra loại chuyện không biết xấu hổ như vậy....."

"Nhất định phải xử tử....."

Hiếm thấy, đồng ý kiến như vậy, trừ bỏ được một nữ nhân sau này có khả năng được sủng ái.

Vân Khinh cắn răng: "Nam tử kia là ai?"

Ma ma thận trọng đáp lời: "Hồi nương nương, Như Ngôn tiểu chủ vẫn không chịu

Nữ tử liền cúi cầu, không hề cầu xin tha thứ.

Hiếm thấy, một người si tình như vậy.

"Làm cho nàng phải nói ra là ai, cùng xử tử hai người thôi....."

"Một tú nữ, lại có thể làm ra loại sự tình này....."

Đầu Như Ngôn lại càng cúi thật thấp, cả thân thể nằm rạp xuống đất.

"Vậy." Vân Khinh không kiên nhẫn phất phất tay áo: "Đuổi nàng ra khỏi cung là được rồi."

Mọi người đều kinh hãi, trừng phạt như vậy rõ ràng là tác thành cho Như Ngôn rồi.

Nữ tử mạnh mẽ ngẩng đầu, vừa muốn dập đầu cảm tạ, liền bị một âm thanh chặn lại giữa đường, thân mình thẳng đứng bỗng chốc mềm nhũn buông xuống đất.

"Xảy ra chuyện gì?" Tập Ám một thân hoàng bào, đi đến.

"Nô tỳ tham kiến hoàng thượng." Mọi người hành lễ, vài người, trên mặt càng lộ ra vẻ vui sướng.

Vẫn là ma ma bên cạnh cơ trí, vội vàng kể lại ngọn nguồn sự tình, âm thanh qua đi là một mảnh vắng lặng.

Vẻ mặt của Tập Ám vẫn không có bao nhiêu gợn sóng, lạnh lùng nhìn nữ tử trên đất, chỉ liếc mắt một cái.

https://thuviensach.vn

"Người tới....." Âm cuối kéo thật dài, Bách Lý Hội chỉ cảm thấy trái tim run rẩy, cực kì lạnh lẽo.

"Dạ hoàng thượng." Hai thị vệ trước cửa lách mình tiến vào trong điện.

"Kéo xuống, chiếu theo lệ cũ mà xử phạt."

"Dạ."

Thông lệ trong hoàng cung này, Bách Lý Hội thật ra không hiểu, hai người tiến lên, nữ tử đã bị kéo ra ngoài.

Trong viện, bày ra một băng ghế dài, Như Ngôn bị cưỡng áp nằm ngửa lên trên.

Mọi người đều đi ra khỏi đại điện, bên cạnh, một thị vệ nắm chặt tay của Như Ngôn.

Một thị vệ khác lấy côn, không chút do dự vung lên.

Một tay Bách Lý Hội che khóe môi, hóa ra, trừng phạt lại tàn nhẫn như vậy.

Nữ tử liều mạng cầu xin tha: "Hoàng thượng, ngài tha cho dân nữ đi, hoàng thượng....."

Nam tử không hề cử động, vẻ mặt hờ hững.

Như Ngôn cũng không biết lấy đâu ra sức lực, một tay tránh ra, lúc cây côn rơi xuống, gắt gao bảo vệ bụng của mình.

"Bốp....." một tiếng, nặng nề đập xuống, trên tay nữ tử, lập tức sưng đỏ một mảnh.

Tiếng kêu lạnh thấu xương, thê lương không dứt.

Thị vệ phía sau thấy thế, vội vàng lấy hai tay nàng bắt chéo sau lưng, siết lại thật chặt, không nhúc nhích được.

Hèo thứ hai, tàn bạo đập xuống, âm thanh nặng nề, máu tươi bắn ra tung tóe.

Bách Lý Hội căng thẳng, thân thể lui về phía sau hai bước.

"A....." Nữ tử bị đau, nhưng tâm lại càng đau đớn hơn.

Từng hèo một, không chút lưu tình rơi xuống, toàn bộ, đều rơi trên bụng nàng

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

https://thuviensach.vn

Quyển 5

https://thuviensach.vn

Chương 9: Thế tội

Quần áo màu trắng, nửa người dưới bị máu nhuộm đỏ, vốn là mấy người kia, đã sớm không nói nên lời.

Vết máu, từ trong bắp đùi, chảy xuống mắt cá chân của nữ tử, âm thanh trở nên khàn khàn, trên mặt đầy mồ hôi, trong không khí, tràn ngập mùi máu tươi, càng thổi càng dày đặc.

Một hài tử, cứ như vậy mà mất đi.

Bách Lý Hội nhắm mắt lại, lúc trước của nàng, cũng như vậy mà chảy ra từ trong thân thể. Cũng không biết, là nam oa hay nữ oa.

Chỉ khác là, Như Ngôn, liều chết che chở.

Mà nàng, lại tự tay phá hủy hắn.

Mùi máu tươi ngày càng đậm, thế nào cũng che đậy không được, ngực Bách Lý Hội đột nhiên ngột ngạt, nôn ra một trận.

"Ọe.....Ọe....."

Tập Ám vươn tay đỡ lấy, ôm nàng đến trước người mình: "Làm sao vậy, Hội nhi."

"Ọe....." Nàng không nói được một câu, một tay chỉ chỉ Như Ngôn trong viện.

Tập Ám nâng thân người: "Được rồi, thả nàng ra."

"Dạ." Hai thị vệ dừng lại, mà cỗ mùi máu kia, lại không hề nhạt đi.

"Ọe....." Trong cổ căng thẳng, vẫn là phun ra.

Một tay Tập Ám vuốt lưng nàng, một bên kêu người gọi ngự y đến.

"Hoàng thượng, hoàng quý phi sẽ không phải là có thai chứ." Mặc Chiêu Nghi một bên thấy thế, lấy lòng tiến lên nhắc nhở.

Vẻ mặt nam tử lạnh lùng, bế Bách Lý Hội lên.

https://thuviensach.vn

"Không, không cần gọi thái y....." Nàng hoảng hốt muốn ngăn cản, nếu như thái y đến đây, hết thảy đều không thể giấu được nữa.

Bất đắc dĩ, bóng dáng nha hoàn đã sớm chạy ra ngoài điện.

Trở lại tẩm cung của nàng, thái y đã sớm đợi ở một bên.

"Không, ta không sao, chỉ là lúc nãy ngửi thấy mùi máu nên mới như vậy, thật sự không có việc gì....." Bách Lý Hội chột dạ dựa vào giường, không cho thái y tiến lên.

Đôi môi Tập Ám cũng mím lại thật chặt, từ sau ôm lấy nàng, phân phó thái y một bên: "Còn thất thần ở đó làm cái gì?"

"Dạ, hoàng thượng"

Một tay đặt lên mạch tượng của nàng, Bách Lý Hội nhìn chằm chằm thái y, hẳn là chẩn không ra.

Qua hồi lâu, nàng mới thu tay lại.

"Hồi hoàng thượng, hoàng quý phi không có gì đáng ngại, chỉ là sau khi dùng thức ăn có xạ hương, sinh ra phản ứng."

Vẫn là, bị chẩn đoán ra rồi.

Tập Ám không nói, xem ra, vị xạ hương lần trước, quả thật là bởi vì nàng đã ăn vào. Chẳng lẽ, là không muốn có con với hắn.

Bách Lý Hội chột dạ cúi đầu, thấy bất an lo lắng.

"Hội nhi" Hắn dịu dàng vén tóc nàng "Ngươi đã ăn cái gì?"

Bách Lý Hội sửng sốt, chẳng lẽ, hắn tưởng rằng có ai muốn hại nàng?"

Sóng mắt nàng lưu chuyển, liếc mắt một cái liền thấy chén canh trên bàn.

"Lúc nãy, Mặc Chiêu Nghi đưa canh gà tới." Nếu hắn đã không phát hiện ra, vậy thì tạm thời chối từ ứng phó đi.

Tập Ám theo tầm mắt của nàng, nhìn cái chén trên bàn.

Thái y nhận được ánh mắt ra hiệu, đi tới.

Cầm lấy chén canh, chỉ ngửi một cái, liền đã hiểu rõ.

Thần sắc nam tử lạnh lẽo, ánh mắt nhìn về phía thái y, càng lạnh thấu xương. Và một phần, ra lệnh.

https://thuviensach.vn

Thái y khẽ gật đầu, liền đi đến phía trước hai người: "Hồi hoàng thượng, hoàng quý phi, trong canh quả thực có xạ hương."

Thân thể Bách Lý Hội mềm nhũn, tựa vào ngực hắn, ban đầu chỉ muốn đưa ra kế hoãn binh, cư nhiên, thật sự là có.

Vậy thì, không thể trách ta.

"Người tới." Tập Ám phất phất tay, ý bảo thái y lui ra, "Thưởng."

Bách Lý Hội không nghi ngờ điều gì, âm thầm thở dài nhẹ nhõm.

Hắn đặt cằm trên đỉnh đầu nàng, để cho Mặc Chiêu Nghi, làm kẻ chết thay đi.

Đối với người hắn không thích, hắn cũng không cần phải kiêng kị, càng sẽ không áy náy.

Không vạch trần, cũng khó mà nuốt trôi, Tập Ám xoay thân thể của nàng: "Hội nhi, về sau, ta sẽ phái người kiểm tra kĩ càng, sẽ không để ngươi ăn phải những thứ này."

Tâm Bách Lý Hội đang thả lỏng lại lần nữa thấp thỏm, nhưng cũng bất đắc dĩ gật đầu.

Dù thế nào, tuy là trùng hợp, nhưng cũng đã bại lộ rồi.

"Người tới, đem Mặc Chiêu Nghi biếm vào lãnh cung." Nam tử cũng không quay đầu lại phân phó hạ nhân, không mang theo chút ấm áp nào.

Lúc Bách Lý Hội rúc người, thân thể cũng nhẹ nhàng khoan khoái hơn rất nhiều.

"Nằm lại đi." Hắn giữ chặt một tay của nàng, không nỡ buông ra.

"Nô tỳ không sao rồi." Bách Lý Hội cười xoay một vòng "Hoàng thượng yên tâm đi."

Tập Ám liếc nhìn chén canh trên bàn, "Về sau, người khác đưa tới thứ gì cũng đừng ăn."

"A" Nàng khẽ gật đầu, lại không yên lòng.

"Hoàng thượng."

https://thuviensach.vn

"Ừ." Hắn ngước mắt, nụ cười thản nhiên.

"Tú nữ kia, ngươi sẽ xử trí như thế nào?" Bách Lý Hội quay lại bên người hắn, trong đầu, lưu lại một màn ban nãy.

"Chuyện như vậy, dĩ nhiên là xử chết rồi." Tập Ám ôm nàng vào lòng, một tay theo thói quen đặt lên eo nàng.

Nàng nghĩ nghĩ một chút, vẫn là mở miệng: "Nếu không thì, trục xuất khỏi cung thôi, dù sao cũng chỉ còn lại nửa cái mạng."

Tập Ám không nói gì, ánh mắt nhìn Bách Lý Hội, nhiều hơn một phần tra cứu.

Ít nhất, phần thiện chí này vẫn giữ được.

Hắn cười gật đầu: "Nghe lời ngươi."

Một tay Bách Lý Hội đặt lên vai hắn: "Thật sự?"

"Chỉ cần ngươi mở lời."

Nàng xoay người, đối mặt với ngoài phòng, cuộc phân tranh ở hậu cung này, ít nhất nàng cũng là người vô tội.

Trong triều, thế lực của Minh Vương gia dần dần vững chắc, hậu cung, hoàng quý phi được sủng ái, mà Liễu thượng thư, vì chức quan bị giáng xuống, làm cho thế lực càng thêm tuột dốc.

Ba ngàn sủng ái một người, tâm Tập Ám vốn không còn ở trên người nàng, Bách Lý Hội, lại được sủng ái.

Chính là cái gọi là, hàng đêm thị tẩm, hàng đêm ngủ.

Đảo mắt, mùa đông giá rét lại đến.

Trong tẩm cung của Bách Lý Hội, Minh vương gia ngồi ở một bên, một tay ngắm nghía chiếc nhẫn trên tay.

"Vận số của Liễu gia này, xem như đã hết rồi."

Nữ tử mỉm cười như gió xuân: "Không đến một khắc cuối cùng, không nên lơi lỏng."

Minh vương gia gật đầu: "Xem ra,chút phương pháp đó đã đắc dụng rồi."

Bách Lý Hội gật đầu, nhìn hắn: "phương pháp này, chỉ cho phép thành công, không được phép thất bại."

https://thuviensach.vn

"Yên tâm, chỉ cần một tang vật nho nhỏ, là có thể khiến cho hắn vạn kiếp bất phục." Ánh mắt của Minh vương gia lộ ra chút hơi mù, giống như kế hoạch đã sớm chuẩn bị tốt.

"Tốt, ngươi cứ để ý từ bỏ thế lực trong triều của hắn, về phần hậu cung, để lại cho bản cung." Liễu Nhứ, nàng thiếu nợ mình, nhất định phải tự tay đòi lại.

Hắn cười một tiếng, uống trà.

"Muội muội....." Một âm thanh mềm mại truyền đến, bóng dánh Vân Khinh

"Tham kiến hoàng hậu nương nương." Hai người vội vàng đứng dậy hành lễ.

Vân Khinh cười tiến lên :"Đều đứng lên đi."

Nàng ngước mắt, vừa thấy Minh Vương gia, vẻ mặt liền có vài phần bất an.

Bách Lý Hội dắt nàng ngồi vào chỗ trước bàn, Minh Vương gia cũng ngồi xuống bên cạnh.

Vân Khinh lại giống như xuất thần, mất đi phần chững chạc lúc trước, hai tay đặt trên gối, mười ngón tay xoắn lại.

"Hoàng hậu." Nam tử mở miệng: "Nữ nhi của tể tướng, hiện nay cũng là chủ của hậu cung rồi."

Vân Khinh không nói gì, nhưng là đứng lên, xem xét nhìn Bách Lý Hội.

"Muội muội, bản cung đi về trước."

Bách Lý Hội thấy sắc mặt nàng không tốt, cũng không giữ lại.

Bước chân Vân Khinh vừa đi ra, Minh Vương gia cũng đứng lên.

Bách Lý Hội liếc nhìn trà nóng trên bàn, theo đi ra ngoài.

Vân Khinh đi rất vội, chắc là tìm nàng nói chuyện, cũng không mang theo nha hoàn.

Nàng theo sát ở phía sau, thấy Minh vương gia bắt kịp Vân Khinh, lại một tay ôm eo nàng, đưa vào trong giả sơn bên cạnh.

Bách Lý Hội liếc nhìn xung quanh, may mà không có ai.

https://thuviensach.vn

Rón rén tiến lên, đứng lại phía sau giả sơn, một tay nàng chụp lên tim, bùm bùm, tim nhảy lên cuồng loạn.

Âm thanh của Vân Khinh mang theo vài phần kiềm nén: "Ngươi buông ta ra."

"Vân nhi, ngươi vì sao lại luôn trốn tránh ta." Nam tử mang theo vẻ nôn nóng, trấn định bị rối loạn.

"Giữa chúng ta, còn có tương lai sao?" Trong âm thanh lộ ra ai oán, giọng nói của nàng, nghẹn ngào trong cổ.

"Có....." Một chữ bật ra, cũng truyền đến một trận tiếng thở dốc, cùng với tiếng đánh đấm phản kháng của nữ tử.

"Vân nhi, cho ta....." Trong giọng nói của Minh vương gia, không chỉ có dục vọng, còn có tình yêu ẩn giấu sâu vô cùng.

"Không thể, ngươi đã quên thân phận của chúng ta sao." Hai tay của nàng đặt trước ngực hai người, eo lại bị siết chặt.

Hai người không nói gì nữa, lại truyền đến âm thanh sột soạt mờ ám, cùng với tiếng quần áo bị xé.

"Không....." Nữ tử kinh hô: "Ngươi không thể chạm vào ta, ngộ nhỡ hoàng thượng biết....."

"Hắn sẽ không biết." Nam tử nói chắc chắn, hắn chỉ muốn nàng.

"Không" Vân Khinh gắt gao bảo vệ trước ngực: "Ta, ta còn là xử nữ....."

Hai tay Bách Lý Hội che lên môi mới không hô ra miệng. Làm sao có thể, đã hơn một năm.

"Thật sự?" Trong giọng nói của nam tử mang theo vui mừng, thương tiếc ôm nàng vào lòng.

Vân Khinh an tĩnh tựa trên vai hắn, gật đầu.

"Nhưng mà, kiếp này, chúng ta là có duyên không phận."

"Không, ta nhất định phải mang ngươi ra ngoài." Nam tử thề sắc son, "Một năm trước, vì ngươi, trên lưng ta mang tội danh đoạt vị, một năm sau, ta còn có thể vì ngươi, bất chấp tất cả."

https://thuviensach.vn

Hay cho một người bất chấp tất cả, Bách Lý Hội tựa người ở phía sau giả sơn, sau đó, đem tất cả thu vào trong tai.

"Nếu như, chúng ta có thể chạy trốn thì tốt rồi, ngươi sẽ vì ta, buông tha mọi thứ hiện tại sao?" Nữ tử ngẩng đầu, một vẻ mặt hy vọng.

Không chút do dự, chỉ ôm thật chặt :"Phải."

Cư nhiên, nam tử như vậy cũng vì một nữ nhân, buông tha quyền thế.

Bách Lý Hội cố gắng bình phục lại, thoáng cái, vừa muốn xoay người, liền bị một tiếng của nam tử làm cho cả kinh ngẩn người

"Hội nhi, ngươi làm gì ở đây?"

Trong núi giả, truyền đến một hồi âm thanh cực kì nhỏ: "Hư."

Bách Lý Hội cố gắng bình tĩnh lại, xoay người qua.

"Hoàng thượng....."

Nam tử vừa muốn tiến lên, liền bị Bách Lý Hội vượt lên trước một bước, kéo cánh tay hắn.

"Hoàng thượng, nô tỳ rãnh rỗi nhàm chán đến đây đi dạo, đúng rồi, hoa mai ở hậu viện đã nở rồi, chúng ta đi ngắm hoa đi."

"Được." Tập Ám kéo tay nàng, đôi mắt, liếc về phía giả sơn một cái.

Đợi bóng dáng hai người đi xa, Minh Vương gia mới kéo Vân Khinh đi ra.

"Làm sao bây giờ?" Một tay nàng giữ chặt tay áo hắn: "Sau này, chúng ta không nên gặp nhau nữa."

"Không." Minh Vương gia tuy là nhỏ giọng lạ dị thường kiên định. "Nếu nàng đã không vạch trần chúng ta, liền sẽ không có việc gì."

Vân Khinh liều mạng lắc đầu, nhấc váy muốn tiến lên.

Cổ tay bị mạnh mẽ kéo về, hai tay nam tử nâng lên gương mặt nàng, liền hôn xuống.

"Ưm....." Vân Khinh trừng lớn hai mắt, lưỡi nam tử xâm nhập vào trong miệng, đầy kiều diễm.

https://thuviensach.vn

Đợi đến khi thu hồi về, trên má nàng đã sớm ửng đỏ, nhẹ nhàng đẩy hắn ra.

"Ta, ta đi trước." Vân Khinh nghiêng người, liền bước nhanh về phía Di Tâm điện, bước chân, mang theo vài phần hỗn loạn.

Minh Vương gia cũng không có đuổi theo, mà lại hướng về phía ngược lại, bước đi.

Vào rừng mai, cả vườn lại đìu hiu, trên nhánh cây bừng bừng khí thế ban đầu, hiện nay cũng đã trọc một mảnh, chỉ chừa lại một vài đóa, vô cùng thê lương.

Trên đất, trải đầy những cánh hoa xinh đẹp, phủ kín màu sắc vốnó.

Giẫm lên một bước :"Dát chi", nhánh cây lãnh lẽo gãy nát.

Màu đỏ, bao trùm lên giày thêu, chất lỏng nhiễm lên đáy giày.

"Ai làm?" Tập Ám giận dữ khiển trách, trong đôi mắt màu đen chuyển thành một tia khát máu màu đỏ.

"Hồi hoàng thượng, là, là Liễu phi ban nãy dẫn người tới." Điệp nhi bên cạnh tiến lên, không nỡ nhìn hài cốt trên đất.

"Nàng thật sự là chán sống rồi." Tập Ám phất long bào, đi ra khỏi sân.

Bách Lý Hội chua xót ngước mắt, đập vào mắt, chỉ đầy rẫy nhành cây.

Dưới chân mềm nhũn, hai đầu gối nàng đập xuống mặt đất, váy lụa trắng nhiễm lên vẻ mỹ lệ, thật lâu không muốn dậy.

Hai tay nắm lên một nắm mai rụng, nhẹ nhàng ném lên, khẽ ngẩng đầu, từng cánh hoa rơi trên mặt.

Ban đầu hai vai run nhẹ cho đến khi cả người đều run rẩy, trong mắt của nàng, rốt cuộc cũng không khống chế nổi, chất lỏng lạnh lẽo chảy ra.

Điệp nhi bên cạnh tiến lên, hai tay đặt lên vai nàng: "Hoàng quý phi....."

Bách Lý Hội đem khuôn mặt chôn sâu vào lòng bàn tay, tóc trên gò má, cũng bị thấm ướt.

https://thuviensach.vn

"Điệp nhi." Nàng buông hai tay, hai mắt hơi sưng đỏ: "Ngươi nói, ta không phải là rất xấu xa chứ?"

Điệp nhi dùng sức lắc đầu: "Không, hoàng quý phi là người tốt nhất trên đời này."

"Không phải, không phải." Hai tay Bách Lý Hội vung loạn: "Ta vì sao lại biến thành như vậy?"

Tháo xuống một thân vinh hiển, nữ tử luống cuống lần nữa cuối đầu, Điệp nhi không đành lòng ôm nàng ở trước người: "Hoàng quý phi, đây là hậu cung."

Bách Lý Hội vẫn là cố chấp lắc đầu, trong phút chốc ngẩng đầu, giống như thấy được chim ưng của thảo nguyên kia.

Trong thảo nguyên mênh mông, chỉ có thanh âm của con ngựa rong ruổi, một đen một trắng, tiếp ứng cho nhau.

Mặt trời lặn, hình dáng của gò đống kia lại lần nữa trở về tim của nàng, không còn tranh đấu của hậu cung, hết thảy đều thỏa thích như vậy.

Ngay cả hoa mai bản thân yêu thích nhất, hiện nay, cũng đều trở thành thủ đoạn để nàng hại người.

Thật sự, rất mệt mỏi.

Bách Lý Hội nhu nhược buông thân mình, nằm trên một mảnh hồng mai kia.

Nơi này, không thích hợp với nàng.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 5

https://thuviensach.vn

Chương 10: Hủy dung

Lúc Tập Ám trở về, nàng đã ngủ rồi, nằm trên mặt đất, không hề đứng lên.

Vẫy tay ra hiệu cho nha hoàn bên cạnh lui ra, hắn tiến lên vài bước, bế nàng lên.

Cho đến khi trở về tẩm cung, Bách Lý Hội vẫn còn ngủ, giống như không muốn tỉnh lại.

Trên má trắng nõn lộ ra vẻ thuần khiết như trẻ mới sinh, lông mi dày đậm như nửa cánh quạt đóng lại, hơi thở thở ra, mang theo hương thơm của hoa lan.

Tập Ám cuối cùng không tình nguyện, đặt nàng lên giường.

Hủy đi cả rừng mai, đổi lấy một tháng cấm túc của Liễu Nhứ, lúc trước đã không được sủng ái, hiện nay, là hoàn hoàn triệt để, cùng với bị biếm vào lãnh cung cũng không khác nhau.

Nhưng, chỉ có Bách Lý Hội biết rõ, trả lại thế này vẫn còn chưa đủ.

Trên tay, lại có hơn một phần lợi thế, đủ để giúp đỡ nàng, khống chế Minh vương gia.

Việc tạo phản một năm trước, thực ra là vì leo lên ngôi vị hoàng đế, đoạt lại nữ nhân mình yêu thích?

Bách Lý Hội khẽ cười lắc đầu, không biết là thật hay giả

Sáng sớm, liền đi đến tẩm cung của Vân Khinh, đều nói, rèn sắt phải rèn lúc còn nóng.

Các phi tần khác đều đã giải tán, trong điện, chỉ có một người, cả nha hoàn đều đã cho lui.

Bách Lý Hội tiến lên, một chữ cũng không nói, liền bị Vân Khinh kéo đến bên cạnh, ngồi xuống ghế dựa.

https://thuviensach.vn

"Muội muội, hôm qua....." Vẻ mặt nàng bối rối, miệng muốn hỏi lại thôi.

"Tỷ tỷ yên tâm, ta sẽ không nói ra ngoài." Bách Lý Hội bình tĩnh nhìn Vân Khinh, trong ánh mắt không hề gợn sóng.

Sắc mặt nữ tử khẽ biến, bước chân cuống lên đi loạn ở một bên.

"Tỷ tỷ, mục đích ta hồi cung chỉ có một, đó là tìm Liễu Gia báo thù, ân oán khác, một chút cũng không quan tâm. Hơn nữa, Minh vương gia đã giúp ta một tay, ta sao lại có thể hại hắn."

Vân Khinh ngồi xuống bên cạnh Bách Lý Hội, một tay nhẹ phủ lên tay nàng: "Hội nhi, Chính là vì Liễu Duyệt, mới khiến cho ngươi hận Liễu gia như vậy sao?"

Bách Lý Hội nghiêng đầu, nhìn Vân Khinh: "Liễu gia, hại ta thiếu chút nữa mất mạng, nếu không phải bọn họ, hài tử của ta, cũng sẽ không chết thảm ở trong bụng."

Nữ tử cả kinh, gắng sức nắm lấy tay Bách Lý Hội, nắm thật chặt: "Khi đó ngươi có con rồi hả?"

Bách Lý Hội mạnh mẽ nhìn vào chỗ sâu nhất trong đôi mắt nàng, nhưng cũng là nhìn không ra chút khác thường nào: "Đúng, ngay đêm hôm trước, hoàng thượng đến hậu viện, lòng ta đầy vui sướng đi nói với hắn, đổi lấy cũng chỉ là một mảnh hờ hững. Ta hận hắn, hắn muốn đền mạng, ta lấy mạng của cốt nhục của hắn, trả lại hắn."

Vân Khinh vù rút tay về, nửa đường, đem chén trà tử sa pha đầy lật đổ.

Bách Lý Hội không dấu vết giữ chặt tay nàng: "Tỷ tỷ làm sao vậy?"

Vân Khinh sợ hãi, dùng sức rút tay về: "Không có việc gì."

Nữ tử cười lên tiếng: "Hài tử của ta, thường xuyên về thăm ta, trong mộng luôn luôn nói với ương, một đao kia của ngươi, đâm ta đau quá."

Vân Khinh chớp mắt, cư nhiên liền rơi nước mắt: "Hội nhi, đừng suy nghĩ nhiều, hài tử, sau này sẽ còn có."

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội nâng khóe miệng, thật sự, sẽ còn có sao?

Ít nhất, từ phản ứng của Vân Khinh có thể thấy, nàng cùng việc này cũng không thoát khỏi liên can.

Thấp thỏm mấy ngày, thấy Bách Lý Hội quả nhiên không nói ra ngoài, trái tim Vân Khinh mới thả lỏng.

Liễu Nhứ bị cấm túc, toàn bộ hậu cung ở bề ngoài đều khôi phục yên tĩnh.

Bách Lý Hội mang theo Điệp nhi, đi về phía tẩm cung của Liễu Nhứ.

Cửa điện mở rộng, trước của, hai thị vệ đứng hai bên.

Nàng tiến lên, thấy bên trong đều là những mảnh vụn của bình sứ bị đập nát, một phòng hỗn độn.

Bước vào, liền thấy Liễu Nhứ co rúc thành một cục, ru rú ở góc tường.

Bách Lý Hội tiến lên vài bước, nữ tử chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm lại, ngẩng đầu lên.

Tóc cũng không biết mấy ngày không chải, trên mặt dơ bẩn, chỉ lộ ra một đôi mắt tràn ngập hận ý.

"Không phải là cấm túc một tháng sao? Tội gì phải khiến cho bản thân thảm hại như vậy?" Bách Lý Hội phất tay áo, tìm cái ghế ngồi xuống.

Nữ tử chậm rãi đứng dậy, hình dáng dưới quần áo màu trắng kia, gầy yếu như vậy.

Từng bước, nặng nề trầm tĩnh đến trước người nàng.

"Bách Lý Hội, lại là ngươi sao?"

Nàng cười gật đầu, vẻ mặt vô hại: "Ngươi vẫn luôn rất thông minh."

"Ca ca ta, tỷ tỷ ta, đều đã chết, ngươi còn muốn thế nào?" Liễu Nhứ bất đắc dĩ mở miệng, nước mắt kìm nén, cư nhiên lại mang theo vài phần xót thương.

Bách Lý Hộiở lòng bàn tay: "Nhìn đi, đây là tỷ tỷ ngươi lưu lại."

https://thuviensach.vn

Nàng ngẩn ra, nâng đôi mắt: "Bởi vì một vết sẹo này, ngươi liền muốn dồn cả nhà ta vào chỗ chết?"

"Không sai, ta là muốn đẩy cả nhà ngươi vào chỗ chết, bất quá, không đơn thuần là vì cái này." Bách Lý Hội đứng dậy, đưa bàn tay nắm chặt: "Bệnh của tỷ tỷ ngươi mắc phải, gọi là cô đĩnh, chỉ cần máu tương dung, sẽ lây bệnh sang người khác, mà, không có thuốc chữa. Bản thân nàng trước ki chết, lại kéo theo ta."

"Ngươi, ngươi không phải là không chết sao?"

"Đúng, ta giữ lại một mạng này, là tới tìm các ngươi đòi lại." Bách Lý Hội lần nữa duỗi tay đến trước mặt nàng: "Nếu không, hôm nay ta cũng cho ngươi nếm thử tư vị của cô đĩnh?"

"Không....." Nàng sợ hãi vội vàng lui về sau, lúc tỷ tỷ phát bệnh, đều là cực kì thống khổ.

"Ngươi cũng biết sợ sao? Ta cho rằng người Liễu gia không có chỗ nào biết sợ đâu a" Bách Lý Hội áp sát tới, trên mặt, mang theo trêu tức..

"Đừng qua đây, đừng qua đây....." Nàng kinh hãi, hoảng loạn thối lui.

"A....." Dưới chân bị vấp, Liễu Nhứ nặng nề ngã xuống.

Hai tay chống hai bên, những mảnh vụn trên đất đâm vào tay, dính không chịu buông, từng dòng máu đỏ chảy ra, theo đường vân rơi xuống.

Bách Lý Hội dừng bước: "Đau như vậy liền không chịu nổi rồi à?"

"Ngươi, tránh ra....." Liễu Nhứ bất chấp đau đớn, giống như bị sợ hãi, hai tay không ngừng vùng vẫy, ngăn cản nàng tiến lên.

"Liễu Nhứ, ngươi tốt nhất là nên sống tốt ở lãnh cung này đi." Bách Lý Hội xoay người, mang theo Điệp nhi rời khỏi.

Nữ tử trên mặt đất không hề khóc, vẻ mặt cực kì ngoan độc, dĩ nhiên đã thu hồi được thần trí.

Nhặt lên mảnh vụn trên đất, Liễu Nhứ chậm rãi đứng lên, dưới chân cũng tăng tốc: "

https://thuviensach.vn

Điệp nhi kinh hô: "Hoàng quý phi....."

Bách Lý Hội xoay người, rốt cuộc, cũng không khống chế được rồi.

Ánh mắt của Liễu Nhứ tràn ngập hận ý, như một ngọn lửa, bùng cháy sáng rực lên, không cẩn thận, liền đem người thiêu thành tro.

Thần sắc Bách Lý Hội lạnh lùng, một phen liền chế trụ được cổ tay nàng.

Chỗ cổ tay trắng nõn, xương cốt lộ rõ, chỉ thừa lại một nắm tay, thân thể lại càng gầy yếu, không thể chịu được gió thổi.

"Liễu Nhứ, ta hai lần rời khỏi Nam Triều, đều là các ngươi làm hại, thật sự có kiếp trước kiếp này sao? Hay là kiếp trước ta nợ Liễu gia ngươi?" Bách Lý Hội bóp chặt cổ tay nàng, nàng bị đau mềm nhũn ra.

Trong cơ thể, một cỗ nguồn nhiệt di chuyển, đôi mắt Bách Lý Hội khẽ nhếch, hung hăng cắt xuống.

"A....." Mảnh vụn từ trên tay Liễu Nhứ rơi xuống, nàng ôm chặt một bên má, đau tận tâm can.

"Đau quá, đau quá....." Liễu Nhứ không ngừng khóc thét lên, máu đỏ từ giữa khe bàn tay chảy ra, theo nước da trắng nõn, thấm vào vạt áo.

Bách Lý Hội vẫn giữ tư thế cứng ngắc ban đầu, một thoáng vừa rồi, chính nàng cũng không biết cắt xuống như thế nào.

Nắm chặt hai tay, nửa người trên rụt lại, bước chân lui về phía sau.

"Hoàng quý phi....." Điệp nhi lo lắng khẽ gọi, hai tay nâng đỡ nàng.

Bách Lý Hội nhấc váy, ra bên ngoài điện.

Hai thị vệ trước cửa, thỉnh thoảng nhìn xung quanh, chỉ lo xảy ra chuyện gì.

Nàng đi ra trước hai người dừng lại: "Các ngươi, trông thấy gì hả?"

https://thuviensach.vn

Hai người liếc mắt nhìn nhau, thấy Liễu Như trong điện không ngừng lăn lộn, "Hồi hoàng quý phi, chúng ta nhìn thấy Liễu phi muốn ám sát ngài, không cẩn thận làm bị thương mặt mình.

Đây chính là chỗ tốt của quyền thế.

Bách Lý Hội ra hiệu cho Điệp nhi bên cạnh, chính mình bước đi trước.

"Cầm đi, đây là hoàng quý phi thưởng cho các ngươi."

"Tạ ơn hoàng quý phi....." Hai người vội vàng bỏ bạc vào trong tay áo. Ai được sủng ái, ai thất bại, người sáng suốt vừa nhìn liền biết.

Khi Bách Lý Hội về đến tẩm cung, vẫn không thấy Tập Ám, trong ngực vẫn còn lưu lại cỗ nóng bỏng lúc nãy. Không phải là dã tính của Tuyết Hồ kia phát tác mới tốt, đúng là không khống chế nổi, như mất đi tâm tính.

Cả một ngày trôi qua, cũng không thấy Tập Ám

Ánh trăng tròn đầy treo trên cao, đêm lạnh như nước, giống như một loại tơ lụa trơn bóng lộng lẫy.

Trong cung điện to như vậy, chỉ có vài cốc đèn đơn độc, ánh sáng màu vàng nhạt, lộ ra vài tia yếu ớt, cũng không thể sưởi ấm.

Trên giường trải chăn gấm, nhưng cũng là cô đơn lạnh lẽo như vậy.

Bách Lý Hội đứng lên, đảo quanh trong điện, nhìn kĩ mỗi một đồ vật.

Từ khi trở về đến nay, chưa bao giờ thấy quen thuộc với nơi này, ngay cả Tập Ám, cũng thế.

Bị che hai mắt, sống một ngày bằng một năm. Trong ánh mắt, lại không hề nghĩ đến tình nghĩa ngày xưa, cũng chưa bao giờ quan tâm, tâm của hắn là buồn hay vui.

Bách Lý Hội khoác áo choàng, đi về phía Kim Loan điện.

Đi trên hành lang xa hoa tinh tế, trước điện, Lý công công đang canh giữ một bên, trong điện, không một bóng người.

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội đi xuống thềm đá, dựa vào dưới mái hiên ngói lưu ly, ánh trăng giống như ở rất gần. Nàng tiến lên vài bước, đi vào trong viện, phía sau, là nơi ở quyền thế, điện Kim Loan.

Bách Lý Hội ngẩng đầu lên, trong đầu dần hiện ra giấc mộng lúc ở Liêu quốc.

Xoay người, quả nhiên, nam tử một thân vàng rực, đứng ở chỗ cao nhất.

Khoanh tay đón gió, tóc vẫn không buộc lên, dưới ánh trăng, nổi bật chút cô tịch.

Nàng còn nhớ rõ, giấc mộng kia.

Tập Ám nói: "Hội nhi, ngươi mang trái tim của ta đi, liền thật sự không quan tâm gì nữa ư?"

Bóng lưng khi đó, cùng hôm nay giống như nhau, vô cùng cô độc, nhìn thấy, tan nát cõi lòng.

Cuối cùng, dưới chân đột nhiên điểm một cái, bóng dáng của nam tử không chút nào lưu luyến từ trên cao rơi xuống, rơi xuống bên kia, chỉ nghe, một tiếng vỡ nát.

Bách Lý Hội liều mạng lắc đầu, không thể.

Tập Ám đứng chỗ cao, vẫn chưa phát hiện ra.

Hội nhi, thực xin lỗi, từ nhỏ ta đã không hề tín nhiệm ai, nhưng cũng bởi vì thế, lần lượt đều mất ngươi.

Sinh ra ở hoàng thất, liền tranh giành như hổ sói, ta chưa bao giờ thử tin một ai.

Cho dù là chinh chiến ở sa trường, cũng là cô độc, cả trái tim cuối cùng cũng không mở ra.

Nam tử cao ngạo ngẩng đầu cuối cùng cúi xuống, ta chưa bao giờ hiểu được, hai chữ tín nhiệm lại quan trọng như vậy.....

Thật không dễ dàng, mất rồi lại được, thật không dễ dàng, ta rốt cuộc cũng học được.....

Nhưng ngươi, cũng không còn nữa rồi. Hiện tại, người Hội nhi tin nhất, chính là ta chứ?

https://thuviensach.vn

Ta, không thể phế bỏ hậu cung, nhưng có thể vì ngươi, độc sủng một người. Chỉ một mình ngươi, là thê tử của Tập Ám ta.....

Ngươi muốn náo loạn, liền cứ náo loạn đi, ngươi muốn phá hủy, liền phá hủy đi.

Tâm, giống bị cấu xé đau đớn, máu đỏ tươi kia, theo trái tim, lan ra toàn thân.

Ánh mắt của nữ tử, không thấy được tình yêu của ngày xưa, bị che đậy bởi một lòng thù hận thúc giục, hắn đương nhiên nhìn ra được. Ngọn lửa này, cũng là hướng về phía bản thân mình mà đến.

Bách Lý Hội không hề chớp mắt nhìn chằm chằm bóng lưng hắn, rắn rỏi giống như trước kia, hắn khi đó, luôn luôn mặc quần áo màu đen, chỗ cổ tay áo, xuyết thêm một chùm kim tuyến rực rỡ.

Một thân long bào, nam tử này là quân vương, bá đạo tà nịnh, nhìn xuống chúng sinh.

Hiện nay, sao lại khiến cho người ta đau lòng như vậy, thống trị giang sơn, hậu cung giai lệ, hắn còn thiếu cái gì a?

Bách Lý Hội đứng ở đó thật lâu, gió đêm thổi lên, thân thể nhịn không được run rẩy, nhưng nam tử ở trên nóc, vẫn đứng ngạo nghễ như một cây tùng.

Nàng vài lần muốn gọi lên tiếng, nhưng đều im lặng ẩn giấu tiêu tan trong cổ.

Hai người cứ đứng như vậy, nam tử thủy chung vẫn duy trì tư thế lúc trước, không hề nhúc nhích.

Trong ánh mắt của Bách Lý Hội có một hồi chua xót, vẫn là mở miệng gọi: "Hoàng thượng."

Thân thể Tập Ám ngẩn ra, xoay lại.

Hắn di về phía trước vài bước, trọng lực đặt trên ngói lưu ly, tiếng vang càng chói tai.

Giống như muốn bể tan, lại giống như giãy giụa, vạt áo màu vàng tung bay.

Tập Ám nhảy xuống, cũng không nói gì, ôm chặt Bách Lý Hội.

https://thuviensach.vn

Đôi tay càng siết chặt, nàng như bị ngạt thở, nhưng cũng không đẩy hắn ra.

"Làm sao lại qua đây?" Hắn lui thân thể về phía sau, cúi đầu xuống, để ở trên trán nàng.

Bách Lý Hội nhẹ chớp chớp mắt., giơ áo choàng trên tay: "Nô tỳ....."

"Không cần xưng mình là nô tỳ, hiện tại, chỉ có hai chúng ta." Âm thanh trách móc vang lên, khóe môi hắn khẽ câu lên.

Bách Lý Hội cười ừ một cái: "Ta nghĩ rằng ngươi còn đang phê duyệt tấu chương, ban đêm rất lạnh."

Tập Ám cảm thấy ấm áp, cầm áo choàng trên tay nàng, khoác

"Trở về đi."

"Được." Nàng để tùy ý hắn dắt đi, hướng về tẩm cung.

"Hoàng thượng, hoàng thượng....." Một nha hoàn vội vàng chạy tới, quỳ trước người bọn họ.

"Làm sao vậy?" Tập Ám dừng bước, nhìn nữ tử trên đất.

"Hồi hoàng thượng, Liễu phi nương nương bị thương, lại kiên quyết không chịu gọi thái y."

Vẻ mặt hắn lạnh lùng: "Vậy cứ để nàng tự sinh tự diệt đi."

"Hoàng thượng....." Nha hoàn cúi thấp đầu, bất an mở miệng: "Miệng vết thương tuy rằng không lớn, nhưng cũng rất sâu, nô tỳ sợ, sẽ mất máu quá nhiều."

Bách Lý Hội kéo tay áo của Tập Ám: "Gọi thái y đi thôi, chúng ta đi nhìn xem."

Hắn nhìn nàng một cái, miễng cưỡng đáp ứng.

Lần này không biết lại là chuyện gì, tính khí của Liễu Nhứ, hắn hiểu rất rõ.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 5

https://thuviensach.vn

Chương 11: Diệt môn

Người còn chưa tới, rất xa liền đã nghe thấy âm thanh tức giận la mắng của nữ tử: "Đều cút hết đi, ai dám nói cho hoàng thượng, ta sẽ giết người đó....."

Hóa ra, là sợ Tập Ám trông thấy.

Hai người cùng nhau tiến vào điện, Tập Ám miễn lễ nghi, để thái y tiến lên chẩn bệnh.

"Không, cút đi....."

Liễu Nhứ vung loạn gạt bỏ, vết máu trên mặt đã khô, nửa bên mặt cũng sưng phồng lên.

Toàn thân nhếch nhác trên đất, cả thân thể ngồi xếp bằng, không thể nào

"Người tới, đè nàng lại cho trẫm." Tập Ám mất kiên nhẫn, nhìn bộ dáng của nàng, chỉ đành phải lắc đầu.

Liễu Nhứ vừa thấy hắn, liền giãy giụa kịch liệt, nàng không muốn để hắn thấy bản thân lúc này.

Hai thị vệ một trái một phải, đè chặt nàng lại, nha hoàn phía sau cũng tiến lên, đem đầu của nàng cố trụ lại.

Thái y tiến lên, lấy thuốc rửa sạch vết máu trên mặt, một vệt máu, xuyên suốt trên gò má bên mặt, lộ ra rõ ràng trước mặt người khác.

"Không.....ô....ô....." Nàng khuất nhục nhắm mắt lại, chất lỏng lạnh lẽo thấm vào trong vết thương, đau đớn khắc khoải.

"Hồi hoàng thượng, vết thương trên mặt Liễu phi, xem ra là phải lưu lại sẹo rồi." Thái y đứng lên, bất đắc dĩ thở dài.

Tập Ám nhìn nữ tử, cuối cùng phất phất tay: "Đem miệng vết thương xử lí ổn thỏa đi."

"Dạ."

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội đứng ở một bên không nói một câu, vết sẹo kia của Liễu Nhứ, cũng khiến cho lòng nàng hơi đau. Chung quy cũng không phải trời sinh độc ác, vẫn là có chút hổ thẹn.

Chỉ là trong nháy mắt, liền ẩn giấu đi, đây là, nàng tự chuốc lấy.

"Hoàng thượng, là hoàng quý phi, là hoàng quý phi hại nô tỳ thành như vậy." Liễu Nhứ tránh kiềm chế ở hai bên, một tay đập nát lọ thuốc trên tay thái y.

Tập Ám không vui nhíu mày lại, không nói gì.

Nàng quỳ bò tiến lên, một tay giữ chặt thắt lưng hắn: "Hoàng thượng, ngài hãy thay nô tỳ làm chủ a....."

Tập Ám cúi đầu nhìn nàng, âm thanh lại trở nên ôn nhu hiếm thấy: "Nhứ nhi....."

Liễu Nhứ kinh ngạc ngẩng đầu, một bên má, vẫn còn chảy máu. "Chờ thương thế của ngươi tốt lên, trẫm sẽ đưa ngươi hồi phủ, hậu cung này, ngươi không thể ở lại."

"Không....." Hy vọng ban đầu tan biến thành tro, một nàng ôm chặt eo hắn: "Hoàng thượng, tại sao ngài không tin nô tỳ?"

Hóa ra, giữa người với người, tin tưởng thật sự rất quan trọng.

Hắn tin nàng, liền có thể tùy nàng, phá hủy tất cả.

Hắn bỏ tay ra, kéo Bách Lý Hội đi ra ngoài.

Thái y một bên càng khúm núm tiến lên: "Liễu, Liễu phi, lọ thuốc ban nãy, vốn có thể trừ đi bảy phần vết sẹo, nhưng giờ, không kịp luyện chế lại nữa....."

"A....." Hai tay nàng cắm vào tóc, khuôn mặt hung tợn: "Ta không muốn trở về, không muốn, Bách Lý Hội, ngươi trả lại tất cả cho ta....."

Đêm đã khuya.

Sáng sớm hôm sau, trong điện Kim Loan.

Tập Ám một thân hoàng bào, một tay chống cằm, liếc nhìn phía dưới.

https://thuviensach.vn

Âm thanh của công công bên cạnh the thé, làm vỡ sự tĩnh lặng trong bức tường cao: "Có việc dâng tấu, không việc bãi triều."

Nam tử trên ghế rồng giống như không tập trung, đôi mắt nhìn ra ngoài điện, hơi nheo lại.

"Khởi tấu thưa hoàng thượng." Minh vương gia phía dưới một thân triều phục, cầm trên tay một sổ con: "Thần có việc muốn tấu."

Tập Ám thu hồi thần trí, vẫy tay ra hiệu cho hắn nói tiếp.

"Hoàng thượng, Liễu thượng thư bị tình nghi dính líu đến tội bán nước, xin hoàng thượng minh xét."

Vẻ mặt Liễu thượng thư bên cạnh kinh hãi, âm thanh cũng bắt đầu run rẩy: "Hoàng thượng, thần, thần bị oan."

Tập Ám có một chút hứng thú, thu thân mình, nghiêng về phía trước: "A?"

"Hoàng thượng" Minh vương gia tiến lên một bước, tấu chương trong tay giơ lên trên đỉnh đầu: "Đây là chứng cứ Liễu thượng thư bán nước, trong đó, có một phong thư là do Nam viện đại vương Liêu quốc Gia Luật Thức tự tay viết."

Thờ, không cần hãm hại, bản thân liền cất giấu những suy nghĩ gian dối.

Công công một bên đem tấu chương đến tay Tập Ám, hắn nhìn lướt qua, liền để sang một bên.

Liễu thượng thư đứng dưới điện, nhất thời trong triều nhao nhao lên tiếng nghị luận, Tập Ám nâng mắt, thân thể dựa vào ghế rồng.

"Hoàng thượng, oan uổng a, hoàng thượng....." Liễu thượng thư dưới gối mềm nhũn, quỳ rạp xuống giữa điện.

Minh Vương gia giống như đã sớm có chuẩn bị, hướng về nam tử trên đất lạnh lùng cười khẩy một tiếng: "Hoàng thượng, thần còn có một nhân chứng."

Tập Ám khoát tay áo, công công bên cạnh vội vàng tuyên triệu: "Truyền."

https://thuviensach.vn

Liễu thượng thư âm thầm lau mồ hôi lạnh, vụng trộm quay đầu lại.

Đi vào là một nữ tử bóng dáng như hoa, cúi đầu, đứng lại bên cạnh nam tử, quỳ xuống: "Dân nữ Ngu nương, tham kiến hoàng thượng."

Tập Ám hừ nhẹ một tiếng: "Ừ, đứng lên đi."

"Tạ hoàng thượng."

Nàng ngước mắt, chống lại nam tử trên ghế rồng, lại giống như bị hút hồn, ngu ngơ tại chỗ.

Đều nói thiên tử Nam Triều có một dung nhan mị hoặc, nữ nhân nhìn qua đều không thể chống đỡ nổi, hôm nay xem ra là thật.

Tập Ám cũng thấy được nàng nhìn chằm chằm mình, khóe miệng chậm rãi câu lên, cười dị thường tà nịnh.

"To gan," Công công bên cạnh chỉ vào nữ tử, vẫn là thấy nhưng không thể trách.

"A....." Ngu nương thu hồi trần trí, hoảng hốt dời tầm mắt.

"Minh vương gia, đây là nhân chứng mà ngươi nói?"

"Hồi hoàng thượng, chính là nàng."

Tập Ám nhẹ gật đầu: "Nói một chút

"Dạ." Nàng nhẹ phúc thân: "Dân nữ là ban chủ của Mẫu Đan phường, bởi vì dạ yến lần trước theo hoàng quý phi vào cung, mà bị Liễu thượng thư thu về phủ làm thị thiếp."

Ngu nương liếc nhìn Minh Vương gia bên canh, ánh mắt chua xót.

Đều nói yêu một người, là do kiếp trước thiếu nợ người kia.

Xem ra một điểm cũng không sai.

"Dạo đó, hàng đêm Liễu thượng thư đều ở trong phòng dân nữ, ngay mấy ngày trước đây, Liễu thượng thư nhận được một phong thư thần bí, dân nữ thừa dịp hắn ngủ say lén mở ra, mới biết là thư do chính đại vương Liêu quốc Gia Luật Thức tự tay viết."

https://thuviensach.vn

Tập Ám gọi một đại thần bên cạnh: "Lý khanh gia, đem mật hàm này kiểm tra kĩ càng, nhìn xem có phải thật sự là bút tích của Gia Luật Thức hay không"

"Dạ." Nam tử được gọi tiến lên, tiếp nhận từ trong tay công công.

Mấy người ở một chỗ so sánh kĩ càng, sau một hồi lâu mới trở về nói: "Hồi hoàng thượng, chính là bút tích của Gia Luật Thức."

Tập Ám khẽ gật đầu, cũng là hướng về phía nữ tử mở miệng: "Ngu nương, ngươi thế lại đơn độc giao thư vào tay Minh vương gia?"

Ngu nương liếc nhìn Minh vương gia: "Lúc trước dân nữ ở tại Minh vương phủ."

Tập Ám cười to, giọng điệu chế nhạo: "Hoàng huynh, khẩu vị vẫn không đổi được sao?"

Đại thần trong triều đã sớm thấy khó hiểu, nhìn chằm chằm Liễu thượng thư, này, cũng không phải là tội nhỏ.

"Hoàng thượng, mỹ nhân ai không yêu? Mỹ nhân khắp nơi, ai có thể sánh được với hoàng quý phi, hoàng thượng thật sự là may mắn." Minh vương gia đón nhận ánh mắt sắc bén của nam tử, khóe môi khẽ cười.

Tể tướng bên cạnh xấu hổ xê dịch thân thể, nữ nhi của hắn là hoàng hậu địa vị cao quý, cư nhiên còn bị người đè ép.

Tập Ám mím môi, cười đến mức lạnh nhạt: "Nữ nhân của trẫm, cho dù trẫm không yêu, cũng chỉ đứng trong thâm cung này."

Minh vương gia ngẩn ra, tâm thắt chặt lại.

Tay bên hông nắm chặt lại, nhưng chỉ có thể giấu trong tay áo.

Nam tử lúc này mới nhìn thẳng vào Liễu thượng thư trên đất: "Thế nào, cả quỳ, cũng không có khí lực rồi hả?"

Hai tay Liễu thượng thư chống hai bên, cố gắng chống đỡ: "Thần không dám."

"Không dám....." Tập Ám ung dung đùa nghịch ống tay áo, nhìn không ra chút tức giận nào, lại khiến cả điện Kim Loan, bị đè

https://thuviensach.vn

nén đến mười phần.

Ngước mắt, cảm giác lạnh lẽo như hàn băng thẩm thấu vào trái tim từng người, trong điện, bầu không khí như bị ngưng đọng, tiếng hô hấp đông đảo không đều đặn, ngực tắt nghẽn.

"Lá gan của ngươi cũng thật lớn."

"Hoàng thượng, thần, thần....." Liễu thượng thư nửa ngày không nói nên lời, cũng không phản bác được một chữ.

"Trương ái khanh" Tập Ám vẫn không để hắn nói tiếp, mà hỏi thẳng nam tử bên cạnh: "Tội phản quốc này, nên xử trí như thế nào?"

"Hồi hoàng thượng" Nam tử tiến lên một bước, ngữ điệu âm vang có lực: "Chiếu theo luật lệ, là tịch thu toàn bộ gia sản, giết kẻ phạm tội."

Hay cho tịch thu toàn bộ gia sản, giết kẻ phạm tội, thân thể Liễu thượng thư mềm nhũn, nằm sấp xuống tại chỗ: "Hoàng thượng tha mạng a....."

Tập Ám cũng không cử động, lạnh lùng như ám dạ Tu la.

"Hoàng thượng, vì Nhứ nhi, tha mạng cho lão thần đi, không, coi nhưng là vì Duyệt nhi....." Liễu thượng thư bò tiến lên vài bước, đầu, nặng nền nện xuống đất.

Khuôn mặt của nam tử dần lộ ra hơi mù, tay hung hăng vung lên: "Truyền khẩu dụ của trẫm, cả nhà Liễu thượng thư, ba ngày sau xử trảm."

Đây là liên quan đến đại sự quốc gia, hắn

Đã sớm nghe nói Liễu thượng thư có dị tâm (suy nghĩ gian trá), hôm nay, liền loại đi tai họa này trong lòng.

Tập Ám đứng lên, đi xuống ghế rồng, công công bên cạnh vội vàng tuyên bãi triều.

Trong triều, tiếng nghị luận lại nổi lên, có thương tiếc, có bất an, có vui mừng khi người gặp họa.....

Đều nói đế vương vô tình, một khi làm vương, hôm nay, quyền thế nắm vững trong lòng bàn tay, liền vô cùng càn rỡ độc ác.

https://thuviensach.vn

Tin tức này, cũng nhanh chóng truyền khắp hậu cung, Liễu gia độc chiếm một nửa thế lực, hiện nay cũng bị nhổ tận gốc.

Bách Lý Hội nghiêng người nằm trên ghế dài, đôi mắt xinh đẹp cao gầy, Thủy Cơ, những người này đều vì ngươi mà tuẫn táng.

Chiếu theo luật lệ của Nam Triều, là trừ tần phi của hậu cung, nàng cười vỗ tay, tốt, ít nhất vẫn còn để lại một Liễu Nhứ.

Hiện nay, dung mạo bị hủy, Liễu gia bị chém, để xem nàng làm sao kiên trì sống tiếp.

Nói đi nói lại, đều là vì một chữ tình.

Trên chợ ba ngày sau, so với đêm trừ tịch còn náo nhiệt hơn, trên hình đài, ba tầng trong, ba tầng ngoài, nước không thấm qua được.

Ánh mặt trời, lúc sắp chết, cũng phi thường ấm áp, lan tỏa, che khuất hơn phân nửa pháp trường, phân nửa còn lại kín người.

Một nhà Liễu thượng thư sáu mươi tám nhân khẩu, toàn bộ quỳ trên hình đài, xung quanh, tiếng chửi rủa không ngừng vang lên.

"Đã sớm nên chém rồi....."

"Đúng vậy, ông trời rốt cuộc cũng mở mắt a....."

Tay của tên đao phủ không ngừng chà lau đại đao đã sớm sáng loáng, tuy là khí trời rất lạnh, nhưng chỉ mặc mỗi một cái áo khoác ngoài.

Ánh mặt trời mang theo vài phần lẫm liệt, lặng yên dạo chơi.

Quan giám sát ra lệnh một tiếng, ở quanh khoảng bên trong, máu chảy thành sông.

Mùi máu tươi nồng nặc, gột rửa hết tội nghiệt, mặt trời trong xanh, không hề bị nhuộm đỏ.

Người đến vây xem thật lâu vẫn chưa tản đi, cho đến khi vết máu khô cạn, người quét dọn đi lên đem bụi tro tẩy đi.

Sau khi đi Di Tâm điện thỉnh an, Bách Lý Hội liền trở lại tẩm cung, thay một thân váy dài đỏ thẫm, điểm chút son phấn, môi son sáng trong chớp động. Lộ ra dung nhan khuynh quốc khuynh thành.

https://thuviensach.vn

"Điệp nhi, theo bản cung đi xem Liễu phi." Liễu Nhứ bị giam, có lẽ tin tức này còn chưa biết.

"Dạ." Điệp nhi đi theo phía sau, mặc dù nương nương thỉnh thoảng có chút thủ đoạn, nhưng trong lòng nàng, lại là một nữ nhân vô cùng thiện lương.

Mỗi tháng đều thưởng cho nàng không ít bạc, thậm chí cả ăn, mặc, cũng sai người đưa về phòng nàng. Giống như tỷ tỷ nàng vậy.

Nếu là trước kia, Bách Lý Hội sẽ tuyệt đối không làm ra loại chuyện này, chuyện này so với rắc muối vào vết thương, càng thêm đau nhức.

Kỳ thực, Liễu Nhứ ra nông nỗi hôm nay, đại khái có thể tha cho nàng một mạng, nhưng, trong lòng thật không bỏ xuống được.

Ngoài điện, thị vệ lại không giảm bớt, rơi vào một màn hôm nay, bị giam cùng với không bị giam, cũng đều giống nhau.

Bách Lý Hội nhấc váy, đi vào.

Liễu Nhứ nghiêng người trên ghế, mắt hơi híp lại, hấp thu không khí ấm áp buổi sáng sớm. Nửa bên mặt, lấy lụa trắng che lên.

Nàng tiến lên vài bước, đúng lúc chặn lại mảnh ánh sáng kia, buông xuống một mảnh âm u ảm đạm.

Liễu Nhứ mở mắt ra, chỉ thấy nàng một thân đỏ thẫm, trống ngực gia tăng kịch liệt. Một bộ quần áo đỏ thẫm nổi bật lên vẻ xinh đẹp của nàng, thế nào lại lộ ra một loại hơi thở lạnh lẽo giống như Tu La vậy.

"Bách Lý Hội, ngươi tới đây làm gì?" Liễu Nhứ đứng lên, cũng bất chấp lễ nghi.

Nàng đi đến ghế tựa bên cạnh, tự nhiên ngồi xuống. "Hôm qua, trong cung việc vui đấy."

Giọng điệu đáng yêu, nụ cười trên môi dần tăng lên, làm cho vẻ âm hàn ở trong điện này, có thêm một tia ấm áp.

Liễu Nhứ bất an lắc đầu, ngực lại co rút đau đớn, càng thít chặt, cả hô hấp cũng tắt nghẽn. Nàng ngồi xổm xuống, một tay nặng nề xoa bóp, sắc mặt, càng thêm tái nhợt.

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội cúi đầu "Ngươi làm sao vậy? Nghe được chuyện vui không phải là nên vui mừng sao?"

Liễu Nhứ ngẩng đầu lên, hung hăng nhìn chằm chằm nàng: "Ngươi rốt cuộc muốn nói cái gì?"

Bách Lý Hội tự nhiên nhìn thấu hận ý trong mắt nàng: "Liễu Nhứ, ngươi nói hận một người đến tột cùng là thế nào? Hôm nay, cuối cùng ngươi cũng hiểu rõ rồi?"

Nàng đứng dậy, dưới khăn che mặt, chỉ có một đôi mắt đẹp vẫn còn phong độ, đứng ở xa, cũng không tiến lên.

"Nô tỳ tham kiến hoàng hậu nương nương." Điệp nhi ở cửa nhìn thấy Vân Khinh, vội vàng hành lễ.

Bách Lý Hội liếc mắt, thấy một nha hoàn đi theo phía sau Vân Khinh, trên tay bê một mâm điểm tâm tinh xảo.

Nàng đứng lên hành lễ, Vân khinh nhìn thấy Bách Lý Hội, cũng sững sốt.

"Tỷ tỷ, ngươi thế nào lại đến đây?"

Vân Khinh nhìn Liễu Nhứ bên cạnh: "Đưa cho Nhứ nhi chút điểm tâm, này cũng là nói một tiếng với ngự thiện phòng, dù sao, chúng ta đều ra từ vương phủ."

Bách Lý Hội gật đầu, đôi mắt nhìn nàng, không nhìn ra chút giả dối nào.

Nhất thời, càng nhìn không ra.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 5

https://thuviensach.vn

Chương 12: Chắn đao

Vân Khinh ra hiệu cho nha hoàn đem điểm tâm đặt lên bàn, xoay người kéo tay Liễu Nhứ: "Nhứ nhi, không nên trách

Liễu Nhứ oán hận rút tay về, hai mắt giận dữ trừng hai người: "Đừng giả mù mưa sa, các ngươi ai không hy vọng ta chết? Hoàng hậu, hừ, một nữ nhân thất sủng, cũng có tư cách để thương xót ta?"

Sắc mặt Vân Khinh khẽ biến, đôi môi lơ đãng run rẩy, muốn nói cái gì, cuối cùng cũng không nói ra miệng.

Bách Lý Hội khẽ cắn môi dưới, cười đến phóng túng: "Thật là không biết điều."

"Ngươi." Liễu Nhứ chỉ về phía nàng: "Ngươi phá hủy tất cả của ta, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi."

Bách Lý Hội bỗng nhiên cười ha hả, cơ thể duyên dáng dưới lụa mỏng màu đỏ run run, khóe mắt, lại tràn ra những vệt sáng trong, qua một hồi lâu mới ngừng lại: "Sẽ không bỏ qua cho ta, Liễu Nhứ, là ta sẽ không bỏ qua cho ngươi mới đúng. Ngươi còn muốn dựa vào Liễu gia sao? Dựa vào chức thượng thư kia của cha ngươi sao?"

Liễu Nhứ nhất thời bị hỏi không phản bác được, chỉ là chớp mắt, nhìn hai người.

"Hôm nay, ngươi cũng nếm thử loại tình cảnh tứ cố vô thân đi, nói cho ngươi biết, sáu mươi tám nhân khẩu của Liễu gia hôm qua đã bị chém, tịch thu hết gia sản rồi."

Nàng không tin, vẻ mặt trống rỗng nhìn chằm chằm hai người: "Không thể, sẽ không, hoàng thượng hắn....."

"Chính hoàng thượng hạ lệnh." Bách Lý Hội tiến lên một bước, "Ngay cả, một nha hoàn cũng không bỏ qua."

https://thuviensach.vn

"Không....." Hai tay Liễu Nhứ ôm chặt đầu, đau đớn vỗ vỗ: "Không phải như thế, không phải như thế....."

Vân Khinh bên cạnh cảm thấy không đành lòng, kéo tay áo Bách Lý Hội.

Liễu Nhứ không ngừng giật búi tóc của mình, đã đứng bên bờ vực sụp đổ.

Bách Lý Hội xoay người, không muốn nhìn nữa: "Tỷ tỷ, chúng ta đi."

Vân Khinh bất đắc dĩ lắc đầu, cùng nàng đi ra ngoài.

Nữ tử phía sau, búi tóc thả xuống, hỗn độn không ngừng kéo xé. Khăn che mặt trên má cũng bị kéo xuống, hé ra dung nhanh bị hủy, một vết cắt thật sâu, sợ là vĩnh viễn không thể nào lành được.

Tự bản thân biết bộ dáng của mình người không ra người quỷ không ra quỷ, cho dù hoàng thượng bằng lòng liếc mắt nhìn, sợ là kiếp này cũng không được sủng ái nữa.

Diệt môn, ha ha, nàng nâng đôi mắt, rốt cuộc cũng hiểu được, quần áo màu đỏ hôm nay của Bách Lý Hội, hóa ra là vì Liễu gia bị diệt vong.

Một tay sờ vào trong tay áo, chuôi cán lạnh như băng mang theo sắc bén, nằm trong tay nàng.

Hai người phía trước vẫn chưa phát hiện ra, chỉ là tùy ý nói chuyện.

"Muội muội, ta xem Nhứ nhi hiện nay như vậy, cũng xem như là báo ứng, để cho nàng sống ở lồng giam này đi."

Bách Lý Hội khẽ cười, môi mọng khẽ mở: "Tỷ tỷ khi nào thì đã mềm lòng như vậy rồi?"

"Dù sao, số của nàng cũng xem như đủ đau khổ rồi."

Nàng không nói gì, cười nhìn về phía trước.

Vân Khinh chỉ đành phải thở dài quay đầu liếc nhìn lại, lại nhìn thấy một tay Liễu Nhứ cầm đao, hướng về phía Bách Lý Hội.

Nàng đột nhiên dừng chân lại, theo bản năng đẩy mạnh Bách Lý Hội ra, Liễu Nhứ nhất thời không thu lại được, đâm thẳng vào.

https://thuviensach.vn

"Hoàng quý phi....." Điệp nhi ngoài điện kinh hô, vội vàng chạy vào trong.

Hai tay Bách Lý Hội chống xuống đất, nhất thời đứng lên không nổi, căn bản vẫn chưa phản ứng kịp.

Vì nàng bị đẩy ra, một đao này lại đâm vào vai trái của Vân Khinh, máu đỏ tươi ồ ạt chảy ra, một cánh tay bị máu nhuộm đỏ.

Liễu Nhứ đẩy nàng ra, đi về phía Bách Lý Hội, Điệp nhi vội vàng đỡ nàng dậy, kéo về phía sau.

Trong ánh mắt của nữ tử chỉ có một mảnh đỏ tươi, giống như mê say giết chóc, chỉ nhìn chằm chằm Bách Lý Hội.

Một tay Vân Khinh đè lại đầu vai, hô to lên: "Người tới, người tới

Tòa sân viện này, vốn là cùng lãnh cung cũng không khác nhau, cả một nha hoàn hầu hạ cũng không biết đang nhàn hạ ở đâu, đừng nói đến thị vệ công công.

Hai tay Bách Lý Hội rỉ ra tơ máu, đau đớn chỉ có thể mở hai bàn tay, Điệp nhi vội vàng bảo hộ nàng ở sau người, vừa lui về sau.

Vân Khinh thấy không có người, đành phải nhịn đau đớn, im lặng tiến lên, từ sau ôm lấy Liễu Nhứ: "Mau, mau....."

Nữ tử liều mạng giãy giụa, khủy tay dùng sức, đánh thật mạnh vào chỗ đau của nàng.

Bất chấp đau đớn, Vân Khinh làm thế nào cũng không buông tay, Điệp nhi cùng Bách Lý Hội chạy nhanh tới, một người một bên nắm lấy cánh tay nàng, khiến nàng không thể động đậy.

Thị vệ nghe tin vội vàng chạy vào, bước lên phía trước ngăn Liễu Nhứ lại, nhưng nàng cũng giống như điên rồi, cười ha hả.

"Ha ha....., ta muốn các ngươi chôn cùng."

"Tỷ tỷ, ngươi sao rồi?" Bách Lý Hội bất chấp cái khác, vội vàng cùng Điệp nhi đỡ Vân Khinh.

Khuôn mặt nàng trắng bệch, lúc này mới cảm giác được đau đớn: "Đau quá."

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội xoay người, liếc nhìn Liễu Nhứ: "Ban đầu, còn muốn tha ngươi một mạng....."

Khi đưa Vân Khinh về tới tẩm cung, nàng đã đau đến ngất xĩu, cung nữ tới tới lui lui bưng nước sạch tiến vào.

Bách Lý Hội bất an bước đi qua lại, lo lắng như vậy, giống như khi Gia Luật Thức bị Tuyết Hồ làm bị thương, thiếu chút nữa đã bị tàn phế. Hơn nữa, đều là vì nàng.

"Xảy ra chuyện gì?" Tập Ám một thân hoàng bào, hiển nhiên là vừa bãi triều.

Lòng khẩn trương căng thẳng bỗng chốc buông ra, Bách Lý Hội tiến lên, không nói tiếng nào, hai tay vòng ra phía sau hắn, cả khuôn mặt chôn vào ngực hắn.

Tập Ám sửng sốt, không nghĩ tới nàng lại có động tác như vậy: "Hội nhi, làm sao vậy?"ng khịt khịt mũi, nghẹn ngào nói: "Hoàng hậu bị thương, là thay ta cản một đao."

Tập Ám gật đầu, khi mới vừa tiến vào, thị vệ đã bẩm báo qua.

"Tốt lắm, không có việc gì." Một tay hắn phủ lên tóc nàng, cúi đầu, mặc cho nàng ôm chặt lấy.

"Hồi hoàng thượng, hoàng quý phi." Thái y xử lý xong miệng vết thương, lui về một bên: "Máu hoàng hậu đã ngừng chảy, chỉ là một đao này đâm quá sâu, e rằng sẽ lưu lại di chứng."

Bách Lý Hội từ trong ngực nam tử lui ra, trong ngực một hồi hỗn loạn: "Cái gì.....Di chứng?"

"Là lúc thời tiết âm hàn, sẽ càng đau nhức, tự nhiên cũng không thể linh hoạt như trước kia."

Nàng bước ra, đi về phía Vân Khinh.

Nàng còn chưa tỉnh lại, ngủ lại cực kì an tĩnh, hai gò má vì mất máu mà lộ ra một màu trắng trong suốt, môi son càng không hề có màu sắc.

Tựa như bị đau, nàng bất an giật giật thân mình, mồ hôi trên trán cũng chảy xuống.

https://thuviensach.vn

Môi khẽ mấp máy, Vân Khinh cũng là mở miệng gọi: "Minh vương gia....."

Bách Lý Hội kinh hãi, vội vàng quay đầu, thấy Tập Ám chỉ là ngồi một bên, nghe ngự y nói chuyện, tựa hồ cũng không có phản ứng gì.

Nàng lắc đầu, ý thức lại càng mơ hồ.

Sợ nàng lại nói sai điều gì, Bách Lý Hội vội vàng đứng lên, một tay kéo Tập Ám: "Hoàng thượng, chúng ta trở về đi."

Hắn liếc nhìn Vân Khinh trên giường, sợ hắn sinh nghi, sóng mắt Bách Lý Hội lưu chuyển, duỗi tay đến trước mặt hắn: "Đập đau quá a."

Quả nhiên, một tay Tập Ám ôm eo nàng, dùng sức bấm một cái: "Tại sao không nói sớm."

Nàng chỉ cười, trên tay lại đau không dám động.

"Hồi cung." Tập Ám phân phó thái y bên cạnh đích thân đốc thúc sắc thuốc, Bách Lý Hội cũng không yên tâm để Điệp nhi

Trong tẩm cung, nha hoàn đã sớm chuẩn bị tốt nước sạch, trên bàn, bày ra vài lọ thuốc mỡ.

Vết máu trên tay đã khô cạn, vừa động, liền thấy đau đớn.

Hai tay Tập Ám chụp lên mu bàn tay nàng, đem thả vào trong nước ấm.

Thân thể Bách Lý Hội run lên, rút lại, liền bị hắn nắm chặt lại, lui không được. "Vết thương phải được xử lý sạch."

Nàng bất đắc dĩ, không động nữa.

Ngâm một hồi lâi, nước trong bồn cũng biến thành đỏ sậm, Tập Ám đem tay nàng đặt vào lòng bàn tay mình, lấy khăn lông bên cạnh lau chùi.

Bách Lý Hội cố nén, điểm đau đớn ấy không tính là cái gì.

Tập Ám đem thuốc mỡ thoa vào lòng bàn tay mình, chậm rãi chà ra, làm cho trên tay đều là thuốc mỡ, lại đem bàn tay Bách Lý Hội dán lên tay mình: "Như vậy sẽ không đau nữa."

https://thuviensach.vn

Nàng bổ nhào cười ra tiếng: "Thế nào lại học được cái này, lừa gạt tiểu hài tử a."

"Là mẫu hậu dạy, lúc nhỏ, ta không chịu bôi thuốc, mỗi lần đều bị lừa."

Bách Lý Hội gật đầu đồng ý: "Quả nhiên là không đau nữa."

"Thật sao? Trước kia tại sao ta không có cảm giác như vậy?"

Hắn tiếp tục xoa lòng bàn tay, dường như thật sự tin .

Tập nhẹ cúi thấp thân thể, chỗ xương quai xanh, quét xuống vẻ diễm lệ như ẩn như hiện mà nàng đã quá quen thuộc, chỉ cảm thấy lồng ngực co rút đau đớn.

Hắn bỗng nhiên ngẩng đầu, hai tay đặt lên vai nàng: "Hội nhi, ngươi có phải hay không đang nghĩ đến ta ?"

Bách Lý Hội tránh tầm mắt của hắn: "Cái gì?"

Tập Ám kéo một tay nàng, đặt lên chỗ xương quai xanh của mình: "Nơi này, vừa mới đau một cái."

Thấy Bách Lý Hội không nói, hắn nghiên người ôm nàng ngồi trên đùi mình, ngón tay nhẹ nhàng cởi bỏ vạt áo trước của nàng.

Dây lưng phía sau bị kéo rớt ra, trước ngực nàng, cực kì nhẵn bóng.

Tập Ám chôn sâu xuống dưới, đầu lưỡi ẩm ướt nhẹ nhàng liếm, cúi đầu, dùng sức mút lên.

Đôi tay Bách Lý Hội ôm lấy cổ hắn, môi mọng hé mở, lộ ra hương thơm mê hoặc.

Hắn ngẩng đầu, Bách Lý Hội chỉ cảm thấy trước ngực chợt lạnh, liếc nhìn, trên da thịt trắng nõn như ngọc, nở ra một đóa nhụy hoa đỏ thắm, là hắn dùng môi mút ra.

Quần áo được cởi ra hết, Tập Ám theo thói quen ôm nàng trước người: "Hôm nay có sợ không? Ngủ sớm đi, ta không chạm vào ngươi."

Bách Lý Hội mệt mỏi gật đầu, tuy là ban ngày, nhưng thật sự muốn ngủ: "Ngươi.....tay đừng lộn xộn."

https://thuviensach.vn

Nàng mơ mơ hồ hồ, cũng không nghĩ nhiều như vậy, liền ngủ thiếp đi.

Vân Khinh đến ngày thứ hai mới tỉnh lại, Liễu Nhứ cũng bị biếm thẳng vào lãnh cung, tha cho một mạng, cũng là sống không bằng chết, kiếp này không thể bước ra khỏi đó một bước.

Chỉ có Bách Lý Hội biết rõ, một ngày Liễu Nhứ không chết, ân oán giữa các nàng sẽ không tiêu tan.

Vân Khinh nửa nằm trên giường, trên người chỉ mặc một bộ quần áo màu trắng, sắc mặt cũng khôi phục vài phần.

Bách Lý Hội bưng thuốc bổ đã nấu xong, nhẹ nhàng múc một muỗng đưa đến bên miệng nàng: "Uống một chút đi, là hoàng thượng cố ý dặn dò Ngự thiện phòng chuẩn bị đó."

Vân Khinh liền kề vào mép muỗng uống một ngụm, đầu lưỡi dính một cỗ hương vị nhàn nhạt, tràn ngập trong cổ họng.

"Tỷ tỷ, ngày hôm qua cảm ơn ngươi."

Nàng lắc đầu, Điệp nhi bên cạnh lấy khăn gấm, lau đi vết nước thuốc đọng trên môi nàng, "Ta vẫn luôn giúp ngươi, muội muội." Vân Khinh cười nhìn về nơi xa: "Từ nhỏ, cha ta đã quản ta cực kì nghiêm khắc, trước khi gả vào Tây Quận phủ, ta ngay cả đường phố Trường An cũng chưa hề

Nha hoàn một bên khi Bách Lý Hội ra hiệu, đều đã lui ra ngoài, âm thanh của nàng mang theo vẻ yếu ớt lúc mới khỏi, mong manh không chịu nổi gió.

"Vậy, ngươi và Minh vương gia làm sao biết nhau?"

Vân Khinh thu hồi ánh mắt, đáy mắt đột nhiên thoáng hiện vẻ khác thường: "Đó là lúc dạ yến ở trong cung, hắn ngồi trước mặt ta, tất nhiên, đó là lần đầu tiên chúng ta gặp nhau." Nàng dừng một chút, "Mỗi lần, cơ hội gặp mặt của chúng ta chỉ có trong hoàng cung, một năm, cũng gặp không được vài lần."

"Nhưng, vì sao ngươi lại gả cho hoàng thượng?"

Vân Khinh chua xót nhìn xung quanh: "Vì sao, vì cha ta, cha ta vì cái gì, đương nhiên chính là ngôi vị hoàng hậu này."

https://thuviensach.vn

Hóa ra, cũng không phải xuất thân tốt, liền nhất định sẽ hạnh phúc.

"Ta cũng không có bằng hữu, một người cũng không có, từ nhỏ cũng chỉ có nha hoàn trong phủ sống cùng ta, cha ta nói, tương lai sẽ là hoàng hậu, không nên cùng những đứa nhỏ lỗ mãng chơi đùa."

Bách Lý Hội thả chén thuốc trong tay, cuộc sống như vậy, chính mình làm sao lại chưa từng trải qua?

Từ nhỏ, cũng chỉ có bà vú cùng Tiểu Mai sống cùng nàng, ở Bách Lý phủ nhận hết tủi nhục, không mảy may cảm nhận được một tia ấm áp nào.

"Hoàng thượng, ngoại trừ danh hiệu hoàng hậu này, tất cả cũng đều không thể cho ta." Ánh mắt Vân Khinh nhìn nàng, nhiều hơn một phần hâm mộ thâm sâu: "Ta rất hy vọng, ta có thể giống như ngươi."

Bách Lý Hội đứng lên, đem ánh nến trong đèn sa thắp sáng lên, nỗi khổ của ai đó, nàng làm sao biết được?

Ngọn lửa đột nhiên chuyển động, lúc sáng lúc tối, cánh cửa bị mở ra, lần nữa khép lại.

"Vân nhi....." Minh vương gia một thân quần áo màu đen, vẫn chưa thấy Bách Lý Hội bên cạnh, chỉ là hướng về phía nữ tử trên giường.

Vân Khinh trừng mắt, lộ ra khuôn mặt tràn ngập kinh ngạc: "Ngươi, sao ngươi lại tới"Nghe nói ngươi bị thương, ta không yên tâm." Hắn tiến lên, ngồi bên cạnh giường.

Vân Khinh liếc nhìn bên ngoài: "Ngươi không muốn sống nữa sao, nhanh trở về đi....."

"Không." Minh vương gia khăng khăng cầm một tay nàng, đặt lên má mình: "Cho ta ở lại một chút."

Bách Lý Hội đứng một bên, khẽ lên tiếng: "Minh Vương gia."

Hắn liếc mắt, khẽ gật đầu: "Hoàng quý phi cũng ở đây."

Bách Lý Hội nhìn hai người nắm chặt tay, khóe môi nở nụ cười: "Minh vương gia đối với hoàng hậu tình thâm như vậy, có hay

https://thuviensach.vn

không nghĩ tới, mang nàng đi?"

Ánh mắt hắn hiện lên một cỗ u lãnh, nhìn thẳng vào Bách Lý Hội.

"Chẳng lẽ, Vương gia luyến tiếc quyền thế lần nữa nắm trong tay?"

Minh vương gia nhẹ giọng giễu cợt: "Hoàng quý phi nghĩ thật chu toàn."

Bách Lý Hội dựa vào trước cửa sổ, ánh nến vàng nhạt khẽ lay động, tưng bừng nhảy múa trên khuôn mặt trắng nõn của nàng: "Nếu như muốn giành lấy, vương gia chỉ có thể tự tìm lấy kết cục thảm hại, một năm trước, cho dù có người Liêu tương trợ, cũng không xác định có thể đoạt được giang sơn."

Hắn không nói gì, cũng là lẳng lặng nghe.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 5

https://thuviensach.vn

Chương 13: Khéo léo dò xét

"Đương kim thiên tử, chính là dựa vào chém giết trên lưng ngựa mới đi đến ngày hôm nay, cho dù ngươi nắm được quyền thế, huy động được người nào a? Tất cả đều là tử sĩ của Tập Ám, sợ là khó mà thần phục kẻ khác. Nếu đoạt được liền thôi, nếu như thất bại, hậu quả thế nào, Minh vương gia ngươi đảm đương nổi sao? Nhìn lại một nhà Liễu thượng thư đi, cũng là hoàng thân quốc thích, nam nhân này, xuống tay cũng không có một điểm lưu tình. Trên taychỉ là có quyền lực tối thượng, mà trong dòng máu của hắn, trời sinh chính là giết chóc tàn bạo, ngươi, đấu không lại hắn."

Minh vương gia khẽ thở dài, nàng nói, một điểm cũng không sai.

"Thay vì yêu nhau không thể gặp nhau, sao không chạy ra khỏi lồng giam này, một đời một kiếp, bầu bạn cùng nhau?" Bách Lý Hội tiến lên vài bước, ngồi xuống ghế một bên.

Minh vương gia nghi ngờ liếc nhìn nàng: "Vì sao ngươi phải giúp chúng ta?"

"Kẻ thù của ta là Liễu gia, không phải các ngươi." Môi mỏng Bách Lý Hội khẽ câu lên: "Huống hồ, hoàng hậu đã cứu mạng ta."

Vân Khinh một bên rốt cuộc cũng không kìm nén được nữa, một tay kéo tay áo của Minh vương gia: "Không thể, như vậy quá nguy hiểm."

Hắn không nói gì, suy nghĩ tường tận: "Ta thấy biện pháp này có thể được."

Mặt Bách Lý Hội giãn ra, một tay nhẹ chống cằm.

"Không, nếu ta đi, cha ta làm sao bây giờ? Ngộ nhỡ chúng ta bị bắt trở về, làm sao bây giờ?" Vân Khinh liều mạng lắc đầu, "Như vậy quá mạo hiểm, chúng ta không thể làm như vậy."

https://thuviensach.vn

"Vân nhi, chẳng lẽ ngươi nhẫn tâm để ta hàng đêm tương tư sao? Hết thảy những việc hôm nay, đều do cha ngươi tạo thành, hơn nữa, hắn đã là tể tướng, hoàng thượng sẽ không làm gì hắn." Minh vương gia ôm lấy khuôn mặt của nàng: "Nhìn ta, ta chỉ muốn ngươi nói, ngươi nguyện ý đi cùng ta."

Hai mắt Vân Khinh chớp chuyển, vẻ mặt bối rối, giống như phút chốc không thể tiếp thu nổi: "Ta không biết, ngươi không nên ép ta."

Bách Lý Hội tiến lên, nhẹ giọng khuyên can: "Tốt lắm, để nàng cân nhắc suy xét đi, vả lại, cho dù phải đi, cũng phải chờ sau khi vết thương trên tay nàng khỏi hẳn đã."

Một tay Minh vương gia đặt sau đầu nàng, để nàng tựa trên vai mình "Vân nhi, ta không ép ngươi, coi như là vì ta, có được không?"

Một tay Vân Khinh duỗi đến eo hắn, ôm chặt lại: "Mấy ngày này không nên tới đây, bên trong hoàng cung canh phòng nghiêm ngặt, đừng để ta lo lắng."

Một tay hắn dời xuống, nhẹ nhàng vuốt lưng nàng: "Được."

Bách Lý Hội thấy hai người như vậy, tất nhiên là không muốn quấy rầy, đóng lại cửa phòng, mang theo Điệp nhi về tẩm cung.

"Điệp nhi, ngươi cảm thấy hoàng hậu là người thế nào?"

Một tay nàng chống cằm, ngồi bên cạnh Bách Lý Hội: "Nô tỳ cảm thấy hoàng hậu nương nương là người tốt."

Bách Lý Hội cười gật đầu, nhưng chuyện này trong lòng nàng vẫn rất băn khoăn, bóng dáng trong hậu viện đó, rốt cuộc là ai?

Nhìn phản ứng của Vân Khinh ngày đó, chính là nàng rồi.

Nàng lắc lắc đầu, không muốn nghĩ nữa.

"Hoàng quý phi, vì sao lại hỏi như vậy?" Điệp nhi khó hiểu nhìn Bách Lý Hội, thấy quan hệ của nương nương cùng hoàng hậu hẳn là rất tốt mới phải.

"Chỉ là cảm thấy, trong hậu cung này, không biết nên tin ai."

Vẻ mặt Điệp nhi đồng ý, ngay sau đó mắt cũng đỏ lên, nghẹn ngào.

https://thuviensach.vn

"Điệp nhi, ngươi làm sao vậy?" Bách Lý Hội nhẹ giọng hỏi, ghé mắt nhìn nàng.

"Hoàng quý phi, thật ra Điệp nhi còn có một tỷ tỷ, tên là Huệ nhi. Ngay khi hoàng thượng vừa mới đăng cơ không lâu, liền đã chết." Điệp nhi vội vã lấy khăn gấm, lau sạch lệ ở khóe mắt.

Bách Lý Hội đại khái cũng đoán được vài phần, lại là cùng hậu cung u ám này không thoát khỏi liên can: "Chết như thế nào?"

"Tỷ tỷ là nha hoàn của Liên phi, khi đó, tân hoàng đăng cơ, đáp ứng tiên hoàng, nạp vài phi tử. Hậu cung yên tĩnh trước kia, ngay sau khi đổi chủ, liền lật chuyển." Điệp nhi kìm nén không được, bật khóc: "Một ngày nọ, hoàng thượng dường như say rượu, lưu lại chỗ Liên phi rất lâu. Lúc đó hỏi tên của tỷ tỷ, ai ngờ, tỷ tỷ vừa mới trả lời, hoàng thượng liền kéo nàng qua, hôn lên. Trong miệng vẫn còn lẩm bẩm, "Hội nhi, ngươi rốt cuộc cũng trở về?"

Bách Lý Hội chỉ cảm thấy trong cổ bị đè nén quá đỗi, trên mặt, sớm đã lạnh lẽo một mảnh.

Điệp nhi dừng một chút, lại mở miệng: "Liên phi kia làm sao còn là người a, hoàng thượng vừa đi, liền đem bực dọc trút lên người tỷ tỷ, nàng nói, tỷ tỷ là muốn bám long dựa phượng, liền gọi người lấy dầu sáp nóng hổi....., liền cứ như vậy, liên tiếp nhét vào miệng nàng....., đáng tiếc tỷ tỷ đau đớn cũng không kêu được, khi chết, dung mạo bị hủy, môi....cũng bị cắt đi."

Hai tay nàng ôm chặt đầu khóc rống lên.

Bách Lý Hội cắn chặt môi dưới, Huệ nhi, Hội nhi, cũng là nàng làm hại.

Thế nhưng, vẫn còn có người thủ đoạn độc ác như vậy.

Điệp nhi lại quỳ xuống, một tay níu chặt ống tay áo của nàng: "Hoàng quý phi, Điệp nhi lúc trước hầu hạ mấy vị chủ tử, cũng là không dám nói, hiện nay Điệp nhi biết rõ, hoàng quý phi là người tốt, Điệp nhi chỉ cầu hoàng quý phi vì tỷ tỷ làm chủ."

Bách Lý Hội đứng lên, đỡ nàng đứng dậy: "Liên phi, thế nào mà bản cung chưa bao giờ gặp qua?"

https://thuviensach.vn

"Dung mạo Liên phi không phải là tuyệt sắc, vả lại ngày thường rất ít nói, hoàng quý phi không chú ý tới cũng là bình thường." Điệp nhi nhớ lại sự việc bi thảm đó, thoáng cái không thể bình phục được, "Khi đó, tỷ tỷ cùng một nha hoàn khác bên người Liên phi quan hệ cực kì tốt, đây cũng là về sau nàng lặng lẽ nói cho ta biết, nhưng mà, chờ đến khi Điệp nhi muốn đi tìm là lúc, tỷ tỷ kia cũng đã bị hạ độc thủ."

Bách Lý Hội dừng lại than nhẹ, ở trong thâm cung này, một nha hoàn, sao đấu được với phi tần?

"Nương còn không biết chuyện của tỷ tỷ, chỉ cho là nhậm chức ở trong cung, Điệp nhi cũng không dám nói với nàng." Nàng ngồi trên ghế bên cạnh, nghẹn ngào nói.

"Vậy hoàng thượng đâu? Cũng không truy đến cùng sao?"

Điệp nhi lắc đầu, "Không có, hoàng thượng khi đó say rượu, có lẽ từ đầu đã không nhớ được tỷ tỷ ta, chỉ là một nha hoàn ti tiện mà thôi, huống hồ, đêm đó hoàng thượng không có lưu lại qua đêm."

Bách Lý Hội ngước mắt, thật sự là chết oan a.

Vào cung làm tỳ nữ, vốn là phải vứt đi tôn nghiêm, cư nhiên, cả chết cũng nhận hết khuất nhục.

Nàng đứng lên, ngọn nến đỏ hồng cháy sáng. Dầu sáp theo thân nến tí tách chảy xuống, "tách" một tiếng, gom lại một chỗ.

Ánh nết nhảy động, Bách Lý Hội vươn tay, đặt ở chỗ quanh thân, nhiệt độ nóng bỏng khiến người ta không thể tới gần.

Hẳn là tàn nhẫn như vậy, ép người đến chết.

"Điệp nhi, việc này không nên nhắc lại với bất kì ai, về phần Liên phi kia, cả một nha hoàn cũng không buông tha. Mà từ lúc bản cung trở về đến nay, đúng là không có chút động tĩnh, ẩn núp sâu như vậy."

Điệp nhi gật đầu, mang theo giọng mũi nồng đậm: "Điệp nhi tạ ơn hoàng quý phi."

Bách Lý Hội lại không thể chịu đựng nổi, một tiếng Hội nhi kia của Tập Ám, lại hại một cái mạng a.

https://thuviensach.vn

"Điệp nhi, sáng mai lấy bạc nhiều một chút, tìm một nơi yên tĩnh, đem tỷ tỷ ngươi hạ táng một lần nữa." Nàng xoay người, đi đến trước người Điệp nhi.

Trên tay cứng đờ, Điệp nhi quỳ xuống, tiếng khóc vỡ vụn từ toàn thân truyền ra, một tay nàng nắm lấy mép váy của Bách Lý Hội, nửa người trên dán trên đùi nàng, khóc vô cùng đau khổ.

"Điệp nhi, Điệp nhi....." Bách Lý Hội hoảng hốt, hai tay đặt lên vai nàng, kéo thế nào cũng không đứng dậy.

"Nói cho ta biết, làm sao vậy?" Nàng quýnh lên, liền dứt bỏ thân phận rồi.

Điệp nhi ngẩng đầu, lộ ra khuôn mặt bị tóc hỗn độn che phủ, Bách Lý Hội ngồi xuống, vén tóc nàng ra hai bên: "Làm sao vậy?"

"Tỷ tỷ khi chết, không có lưu lại hài cốt, Liên phi nói, ném ra bãi tha ma, cho thú hoang....." Bách Lý Hội vội vươn một tay che lại những lời chưa kịp phun ra : "Tốt lắm, đều đã qua rồi."

Một tay ôm chặt nàng, Bách Lý Hội nhẹ nhàng khuyên giải "Tỷ tỷ ngươi lên thiên đường, đó là một nơi rất đẹp....."

Điệp nhi không nói, vẫn im lặng khóc nức nở: "Gần một năm nay, trừ bỏ ta, căn bản là không ai biết tỷ tỷ ta mất tích, mỗi đêm, đều đến tìm ta, nói nàng rất đau, rất đau....."

Đây, thật sự là một nơi ăn thịt người không nhả xương.

Bách Lý Hội chỉ cảm thấy trái tim thắt chặt lại: "Tại sao không nói sớm cho ta biết?"

Điệp nhi thối lui thân thể, nghiêm túc nhìn nàng: "Nô tỳ phải xác nhận, hoàng quý phi có nguyện ý hay không thay tỷ tỷ minh oan, dù sao ở đây, mỗi người đều muốn tự bảo vệ mình."

Bách Lý Hội gật đầu, này cũng không sai.

"Thời gian qua hoàng hậu luôn rất hiền lương, nhưng Điệp nhi cũng không dám, chỉ sợ hoàng hậu không thèm để ý đến, đến lúc đó, chẳng những không thể giải oan cho tỷ tỷ, mà còn kéo theo cả mình." Nàng nhắm mắt lại, khóc lên: "Cứ như vậy, không ai biết, nô tỳ luôn chờ đợi, hôm nay, rốt cuộc cũng đợi được."

https://thuviensach.vn

Hai tay Điệp nhi chợt giương lên "Tỷ tỷ, là ngươi hiển linh sao? Là ngươi mang hoàng quý phi tới sao?"

Tâm Bách Lý Hội đau xót, kéo nàng lên: "Điệp nhi, chứng cứ hoàn toàn không có, ta không thể giải mối oan này, nhưng mà, ta có thể khiến nàng lấy mạng đền mạng."

Điệp nhi nghe vậy, lại muốn quỳ xuống, bị Bách Lý Hội kéo lên: "Trước đừng quỳ nữa, giữ lại sức lực, nhìn Liên phi kia nên nhận lấy trừng phạt thế nào."

Điệp nhi cũng không khóc nữa, chỉ là nhẹ giọng sụt sùi, môi mỏng cắn nhẹ, dùng sức gật đầu.

Bách Lý Hội nhìn bên ngoài: "Thời điểm cũng không còn sớm, ngươi về nghỉ ngơi trước đi, lát nữa hoàng thượng tới đây, không cần ngươi hầu hạ."

Điệp nhi vội vàng nín khóc, tùy tiện lau khô vệt nước mắt trên mặt: "Tạ ơn hoàng quý phi, nô tỳ cáo lui."

Bách Lý Hội nhẹ vẫy tay áo, vẫn mặc quần áo nằm xuống giường.

Để cho Minh vương gia và Vân Khinh cùng nhau bỏ trốn, chính là muốn thăm dò nàng phải chăng thật sự không quan tâm.

Không quan tâm đến hậu vị này, không quan tâm đến Tập Ám, cái gì cũng không tranh, cái gì cũng không đoạt?

Không đi, chính nàng tự nhiên phải đề phòng, đi, là lúc nàng lên vị trí đó trong cung.

Liên tiếp vài ngày, Vân Khinh đều nằm trên giường không thể cử động, Bách Lý Hội mỗi ngày cũng đều đi qua, những phi tần khác cũng thường xuyên tới thăm.

Sáng sớm, mấy người liền ngồi cùng một chỗ, thỉnh thoảng trò chuyện.

Hoàng hậu không thể xuống giường, những lễ nghi thỉnh an đều được miễn.

Bách Lý Hội kéo góc chăn thật tốt, cười đứng lên: "Trong mấy vị cung phi, không biết vị nào là Liên phi?"

https://thuviensach.vn

Một nữ tử mặc quần áo lục sắc, thấp thỏm đứng lên, dung mạo, mặc dù không thể xưng là tuyệt sắc, cũng là thanh tú: "Hồi hoàng quý phi, chính là Liên nhi."

Mọi người khó hiểu, đều nhìn về phía nàng.

Bách Lý Hội cười mềm mại, ngồi sang bên cạnh: "Thường nghe hoàng thượng nhắc đến ngươi, nói Liên phi khéo hiểu lòng người, dịu dàng hiền thục, hôm nay vừa thấy, quả nhiên là không sai."

Nàng cả kinh, bối rối không nhận: "Liên nhi không dám nhận."

Bách Lý Hội nhìn mọi người: "Các vị muội muội cần phải học tập Liên phi, hoàng thượng công việc bận rộn, tự nhiên là cần người tri kỉ như vậy."

"Dạ" Mấy người cùng đáp lời, sắc mặt Liên phi bên cạnh tái nhợt, cũng không hơn gì.

Tâm hoàng thượng thế nào, nàng biết rõ. Hôm nay, lại là một câu nói, đưa nàng đến trên đầu sóng ngọn gió.

Hoàng quý phi này, rõ ràng là đối phó với nàng.

Mấy người ở một bên trái lương tâm nịnh hót: "Liên phi thật đúng là có phúc khí a."

"Đúng vậy, xem ra, ta về sau còn phải nhờ cậy Liên phi nhiều hơn rồi."

Nàng khẽ mỉm cười, nhưng lại cứng ngắc không hề có chút độ cong nào.

Bách Lý Hội đứng dậy trở Vân Khinh, "Các ngươi đều đi xuống trước đi, để cho hoàng hậu nghỉ ngơi cho tốt."

"Dạ." Mấy người đứng dậy, đi ra ngoài.

Một tay nàng kéo tay Vân Khinh: "Tỷ tỷ, ta lại có thai a."

"Thật sự?" Vân Khinh mừng rỡ, nụ cười trên mặt cũng dần dần phơi phới lên.

Bách Lý Hội câu nhẹ khóe môi, nàng chỉ muốn, đánh cuộc một lần, dùng đứa nhỏ không có thực này, xem Vân Khinh có thật sự là người nàng đáng tin cậy hay không.

Kỳ thực, trong bụng từ đầu vốn đã không có.

https://thuviensach.vn

"Đúng, tỷ tỷ, ngươi có thể hay không trước đừng nói cho hoàng thượng biết, từ khi xảy ra chuyện lần trước, cửa ải này, ta thủy chung vẫn không vượt qua được."

Vân Khinh ngẩn ra, nửa bên mi mắt rũ xuống: "Được."

Một tay Bách Lý Hội xoa nhẹ lên bụng mình, thật sự, không hề có chút nào giác nào, không hề cảm ứng được tâm linh kia, không có phần rung động của người mẹ.

"Tỷ tỷ, vì sao nữ nhân trong hậu cung, đều chưa có con nối dõi a?" Theo lý mà nói, Tập Ám đăng cơ đã một năm, đây tựa hồ không hợp lý.

"Hoàng thượng không muốn hoài thai," Một tay Vân Khinh chống nửa người trên, tựa trên giường, "Xem ra, hắn chỉ đối xử đặc biệt với ngươi."

Bách Lý Hội buông tay xuống, cười đến mức vân đạm phong khinh: "Thật không?"

Vân Khinh gật đầu: "Đều nói mang thai cực kì vất vả, ngày mai, ta liền sai ngự thiện phòng nấu cho ngươi chén thuốc bổ, đây chính là hoàng tử đầu tiên của Nam Triều chúng ta a." Nàng cười cực kì vui vẻ, trên mặt tồn tại một loại mong mỏi không nói nên lời, lộ ra vầng sáng thánh thiện chiếu rọi xuống,.

Bách Lý Hội nhất thời không biết nên đáp lại thế nào, chỉ đành phải gật đầu: "Ừ."

Vân Khinh giương mắt nhìn về phương xa: "Một nữ nhân, hạnh phúc cả đời chính là cùng người mình yêu, có một hài tử, sau này, nhìn hắn trưởng thành, nhìn hắn thành thân

Bách Lý Hội có thể là cũng bị cảm nhiễm vài phần, sắc màu trong ánh mắt mang theo mơ màng, giữa lúc hoảng hốt, giống như thấy được một đứa bé nho nhỏ.

"Vì sao không đáp ứng Minh vương gia?"

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 5

https://thuviensach.vn

Chương 14: Phong hậu

Vân Khinh khẽ thở dài: "Không có mười phần nắm chắc, ngộ nhỡ bị bắt trở về, ta thật không dám tưởng tượng."

"Vậy chẳng lẽ liền cam chịu, sống trong cung này cả đời sao?"

Nàng nhìn Bách Lý Hội, đáy mắt nổi lên sóng nhiệt cuồn cuộn: "Không, nhưng phải an bài tất cả cho thỏa đáng, mặc dù cha ta từ nhỏ đã quản ta rất nghiêm, nhưng, cuối cùng cũng không muốn liên lụy đến hắn."

Bách Lý Hội im lặng gật đầu, nàng nói rất đúng.

"Cha đã hết hy vọng trên người ta, hắn biết rõ ta không hề được sủng ái, hai ngày nay, đã bắt đầu sắp xếp cho muội muội ta tham gia tuyển tú rồi."

"Tú nữ không phải đã qua tuyển chọn rồi sao?" Bách Lý Hội do dự mở miệng, tể tướng này thật sự là nhìn xa trông rộng a.

"Lời tuy là nói như vậy, đơn giản là tốn chút bạc mà thôi, ta ngược lại thật không hy vọng nàng tiến cung, cha đã hủy hoại ta, lại vẫn không buông tha muội muội." Vân Khinh bất đắc dĩ lắc đầu, hắn chỉ muốn củng cố thế lực của hắn mà thôi.

Bách Lý Hội chua xót chớp mắt, không phải là cũng giống như nàng sao?

Bách Lý Mạn Song, lúc đó chẳng phải vào cung sao?

Sáng sớm hôm sau, nha hoàn của Di Tâm điện liền đưa chén thuốc qua, đợi nàng đi rồi, Điệp nhi mới rút từ trong tay áo ra một cây ngân châm, để vào trong chén thuốc.

"Hoàng quý phi, không có gì khác thường."

Bách Lý Hội nhẹ vẫy vẫy tay: "Đổ đi.

Trong lòng thoáng cái thả lỏng đi nhiều, đối với Vân Khinh, nàng chỉ hy vọng, nàng có thể cho mình một lý do, để nàng vượt qua

https://thuviensach.vn

được lỗ hổng trong lòng.

Lý do này, đó là nàng đối với mình, thật lòng mới tốt.

Xuân về hoa nở, hôm nay hiếm thấy được vẻ ấm áp, ánh mặt trời không thấy lười biếng, chiếu lên người có vài phần sức sống.

Trong ngự hoa viên, muôn hoa đua thắm khoe hồng, mẫu đơn đỏ thẫm, hoa hồng mê hoặc nhân tâm, một mảnh hoa sắc, tất nhiên có đủ mọi thứ.

Trong đình viện to như vậy, bốn phía bị nhân công đào thành một hồ nước bao quanh, chính giữa lộ ra một cái sân bốn cạnh, bày ra vài cái ghế dựa, chỗ vị trí đầu não, Tập Ám ngồi cùng Bách Lý Hội. Hai bên, phân ra các phi tần trang phục sáng rỡ. Phía dưới là tú nữ còn lưu lại.

Hôm nay, là sát hạch tài nghệ.

Kỹ thuật nhảy múa, cầm nghệ, tất nhiên là cũng không thể thiếu.

Nhìn nhiều cũng liền mệt mỏi, một tay Tập Ám chống trán, hai mắt nhắm lại.

Bách Lý Hội đưa tay kéo nhẹ ống tay áo hắn: "Hoàng thượng."

Tập Ám hơi mở mắt: "Trẫm không thích."

"Hoàng thượng không thích?" Nàng kinh hô, một loạt tú nữ dưới thân đồng loạt quỳ xuống.

Bách Lý Hội khẽ nhấp một miếng trà, ngước mắt nhìn nữ tử ngồi im bên cạnh: "Hoàng thượng, nô tỳ nghe nói Liên phi múa hết sức xuất sắc, không bằng, để cho nàng múa một khúc, dạy cho nhóm tú nữ này?"

Khóe miệng Tập Ám nhếch lên, giống như cũng có vài phần hứng thú: "Được."

Liên phi thấy bị kêu tới tên mình, tất nhiên là sững sờ, nghĩ đến Hoàng quý phi này thế nào lại đem nàng đến đầu ngọn gió?

Vào cung thành phi, tự nhiên một khúc múa này cũng không làm khó được nàng, thân hình nàng vừa chuyển, uyển chuyển múa.

https://thuviensach.vn

Trong bụng nghĩ lại, có khả năng, hoàng quý phi là muốn mượn sức nàng, mới cho nàng một cơ hội

Bách Lý Hội bên cạnh vừa xem vừa gật đầu: "Hoàng thượng, đẹp không?"

Khuôn mặt hắn hơi nghiêng, cười đến mức tà mị: "Tất nhiên là ngươi múa đẹp hơn."

Bách Lý Hội nhìn dưới đài, đột nhiên liền hỏi một câu: "Hoàng thượng, Liên phi trước đây có một nha hoàn gọi là Tuệ nhi, ngài có nhớ không?"

Tập Ám khó hiểu nhìn nàng, nghiêm túc suy nghĩ một chút: "Không nhớ rõ."

Vốn là điệu múa trong khoảnh khắc bị rối loạn, dưới chân Liên phi thoáng lắc lư, hẳn là dẫm lên váy nặng nề ngã xuống đất.

"Liên phi, làm sao vậy, không sao chứ?" Bách Lý Hội liếc nhìn nữ tử trên đất, dịu dàng hỏi.

"Hồi hoàng quý phi, không, không có việc gì." Liên phi vội vã lắc đầu, vừa muốn đứng dậy, dưới chân lại trẹo một cái, đau nhức kinh hô ra miệng.

"Liên phi, bản cung muốn gặp nha hoàn tên Tuệ nhi kia, không biết có ở đây không?"

Thần sắc nàng hoảng hốt, lại nhanh chóng giấu đi, "Hoàng quý phi, nha hoàn Liên nhi cũng đã đi tìm a, chỉ là thế nào cũng không thấy tăm hơi đâu."

"A" Bách Lý Hội nhẹ đáp, một tay lắc nhẹ: "Điệp nhi, đỡ Liên phi đứng dậy đi."

"Dạ"

Nữ nhân chính là như vậy không thể che giấu được, tựa như Mặc Chiêu Nghi trước kia.

"Điệp nhi là muội muội của nàng, bản cung cũng là giúp đỡ tìm một chút thôi."

Nàng nghe nói vậy hoảng loạn đứng dậy, cũng không để cho Điệp nhi nâng đỡ.

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội cười một tiếng: "Chân Liên phi bị thương rồi, đi xuống tìm thái y xem một chút đi."

"Tạ hoàng quý phi." Nàng cúi người: "Hoàng thượng, hoàng quý phi, nô tỳ xin được cáo lui trước."

Bách Lý Hội gật đầu: "Hoàng thương, tiếp tục chứ.

Tập Ám liếc nhìn phía dưới một cái, tuy là hoàn toàn không có tính nhẫn nại, nhưng vẫn gật đầu.

Nhóm tú nữ bị lạnh nhạt tất nhiên là vô cùng vui mừng xuất ra tất cả vốn liếng, vì một nụ cười của quân vương.

Một tú nữ mặc vũ y ôm sát người, góc váy xẻ tà, nhẹ nhàng di chuyển, thật sự là cảnh tượng kiều diễm, vượt lên đứng thứ nhất.

Chỉ là điệu múa vẫn chưa vững chắc lắm, yếu ớt lắc lư vài cái, Bách Lý Hội ngước mắt, lại thấy nàng cười gượng, sắc mặt cũng rất thống khổ.

Thật vất vả mới múa xong, nàng liền ôm bụng lui ra, tất nhiên là không thể có được nửa phần thắng.

Bên cạnh, Bách Lý Mạn Song lơ đãng bĩu môi, cười đến mới ẩn nhẫn.

Mọi người đứng thành một hàng, yên tĩnh chờ tin tốt lành.

"Hoàng thượng" Bách Lý Hội cầm lấy hai ngọc bội trong cái khay của Lý công công: "Có thích không?"

Tú nữ lấy được ngọc bội, liền có thể trực tiếp được sắc phong, miễn mấy cửa phía sau.

Tập Ám liếc mắt nhìn Bách Lý Hội, nữ nhân này, cư nhiên còn hỏi hắn.

Khóe miệng mị hoặc câu lên: "Ái phi quyết định đi."

Những nữ tử phía dưới đều khẩn trương hít vào, lại được sủng ái đến nước này.

Bách Lý Hội chơi đùa ngọc bội trong tay, sáng trong không chút tỳ vết, che trước mắt, vẫn có thể thấy rõ trần thế hỗn độn này.

Bách Lý Mạn Song cảm thấy ấm áp, đã là vui mừng nhướng mày.

https://thuviensach.vn

Nếu quyền quyết định đã ở trong tay nàng, vả lại đã đáp ứng giúp đỡ mình, vậy hôm nay, ngọc bội này không thể không có rồi.

Ánh mắt Bách Lý Hội nhìn bọn họ, đem thần sắc của từng người thu vào đáy mắt.

Có hy vọng, có trông mong, có bất an, có khẩn trương.....

Nhưng nàng lại đem ngọc bội thả lại vào khay của Lý công công: "Nhìn lại một chút, không phải còn mấy cửa nữa sao?"

Bách Lý Mạn Song khó hiểu nhìn nàng, đã thấy nàng khẽ cười, vẻ mặt lãnh đạm như gió.

"Đều lui xuống đi." Tập Ám đứng lên, vươn tay về phía Bách Lý Hội: "Đi thôi."

Nàng đứng lên, lại đi về phía Bách Lý Mạn Song: "Mạn Song tiểu chủ dừng bước."

Những người khác không dám dừng lại, từng người đi ra ngoài.

Bách Lý Mạn Song lộ ra một khuôn mặt đau khổ, nhưng không thể không hành lễ: "Hoàng quý phi."

Bách Lý Hội khẽ cười nói nhỏ bên tai nàng: "Không cần phải gấp gáp, việc này đối với ngươi chỉ có lợi, dù sao, có khối người thân phận hơn ngươi, còn không bằng không cấp cho ai, công bằng cạnh tranh."

Nàng sửng sốt, cười như hoa: "Vẫn là tỷ tỷ thông minh, Mạn Song tạ ơn hoàng quý phi."

Bách Lý Hội vỗ nhẹ lên vai nàng, liền xoay người.

Hai người đi cùng nhau, lưu lại một đôi bóng lưng ấm áp.

Một tháng sau, vết thương của Vân Khinh đã khỏi hẳn, xuân về ấm áp, xua tan đi mùa đông giá rét.

Bách Lý Hội vừa mới đi qua thỉnh an muốn hồi cung, liền bị Vân Khinh giữ lại.

"Tỷ tỷ, có việc gì thế?" Nàng hơi ngạc nhiên, thấy vẻ mặt nàng do dự.

https://thuviensach.vn

Thân thể Vân Khinh lùi ra sau, kéo Bách Lý Hội sang bên cạnh: "Hội nhi, ta, muốn cùng Minh vương gia trốn khỏi cung, ngươi có thể giúp chúng ta sao?"

Một tay Bách Lý Hội đè mu bàn tay nàng, nhìn bốn phía: "Khi nào?"

"Càng nhanh càng tốt." Vân Khinh sốt ruột lặp lại: "Muội muội ta sắp vào cung rồi, ta sợ sẽ không đơn giản như vậy nữa."

"Được." Bách Lý Hội gật đầu: "Cửa cung bên kia, ta sẽ an bài, tỷ tỷ c chuẩn bị tốt một chút, ngoài ra đề phòng nha hoàn hầu hạ, đến lúc đó đỡ phải phiền toái."

"Ừ." Nàng vui vẻ gật đầu, trên mặt tràn ngập khao khát, giống như trông thấy một mảnh an bình vốn nên thuộc về nàng.

Khi trở lại tẩm cung, trong lòng Bách Lý Hội vẫn còn lo lắng không yên, dù sao, hoàng hậu bỏ trốn là đại sự, không thể qua loa.

Trên bàn, chén thuốc nồng đặc, mang theo mùi thơm đặc thù, mờ mịt cả gian phòng.

Điệp nhi không sợ phiền toái cầm lấy châm thăm dò, một thân trắng như tuyết, cũng không có gì khác thường.

Bách Lý Hội nhẹ lòng, chuyên tâm suy nghĩ nên thu xếp như thế nào.

"Hoàng quý phi....." Điệp nhi kinh hô, trên tay cầm một cây ngân châm biến thành màu đen.

Nàng đem chén canh kéo về trước người, không nghĩ tới, không chỉ muốn mạng của đứa nhỏ, cả nàng cũng không bỏ qua.

Vân Khinh, ta thật sự là nhìn lầm ngươi rồi. Trong cung này, thật sự là không hề có tình nghĩa.

Hốc mắt chứa đầy chất lỏng trong suốt, khẽ run, liền rơi xuống chén thuốc nóng hổi. Cắn nuốt hầu như không còn.

Vậy thì, chớ có trách ta, ngươi cũng phải đền mạng cho hài nhi ta.

Thâm cung vốn là nơi tranh giành quyền thế, đấm đá nhau.

https://thuviensach.vn

Muốn xuất cung cũng không khó, chỉ cần mua chuộc được thị vệ thủ thành, để Vân Khinh mặc trang phục nha hoàn, nói là đi ra ngoài làm việc là có thể.

Quan trọng đó là Bách Lý Hội, người bên cạnh hoàng quý phi, tất nhiên là không dám kiểm tra kĩ càng.

Mấy ngày qua Vân Khinh liền đã chuẩn bị tốt, hiện nay, nàng đã mặc một bộ trang phục nha hoàn, chỉ còn chờ an toàn ra khỏi cửa cung kia.

"Tỷ tỷ, không cần sợ, hết thảy đều đã chuẩn bị ổn thỏa, đợi lát nữa ta sẽ gọi Điệp nhi mang theo ngươi. Xe ngựa ngừng trước cửa cung, Minh vương gia đợi ngay ngoài cung."

Vân Khinh lôi kéo cổ áo: "Muội muội, đa tạ ngươi."

Nàng khẽ cười lắc đầu: "Đi nhanh đi, để hoàng thượng trông thấy sẽ không tốt."

Vân Khinh nắm lấy tay nàng: "Sợ là, về sau sẽ không được gặp ngươi nữa."

"Tỷ tỷ, đi thôi."

"Được." Vân Khinh đi theo phía sau Điệp nhi, trên người mặc một áo choàng mỏng manh, nhìn thoáng qua, chỉ cho là một nha hoàn bình thường.

Bách Lý Hội nhìn hai người ra khỏi Di Tâm điện, dọc theo đường, vẫn chưa có người phát hiện ra.

Nàng nhất thời lại có chút chua xót không nói nên lời, tim cũng hít thở không thông.

Bách Lý Hội liếc nhìn nha hoàn bên cạnh: "Ngươi đi tìm hoàng thượng, nói là bản cung ở trong kiệu trước cửa thành chờ hắn."

"Dạ." Thân người nha hoàn vừa chuyển, liền đi ra ngoài.

Bách Lý Hội về tẩm cung của mình, cả người chẳng hề muốn cử động, chỉ là lười nhác ghé vào cạnh giường.

"Hồi hoàng quý phi, hoàng thượng đã chạy về hướng cổng thành rồi." Nha hoàn lúc nãy chạy đến thở hổn hển, một tay lau mồ hôi trên trán.

https://thuviensach.vn

Nàng vẫn chưa đáp lại, chỉ là phất phất tay áo.

"Hoàng quý phi" Một nha hoàn sợ hãi gọi một tiếng, Bách Lý Hội quay đầu, là nha hoàn thiếp thân của Vân Khinh.

"Làm sao vậy?"

"Đây là thư hoàng hậu bảo nô tỳ giao cho hoàng quý phi."

Bách Lý Hội từ bên giường đứng lên, lấy qua: "Ngươi lui xuống đi."

"Dạ."

Mở phong thư ra, mang theo một cỗ hương hoa nhài.

Hội nhi:

Tha thứ cho ta, không có dũng khí đem phong thư này tự tay giao cho ngươi

Là ngươi đã giúp đỡ, khiến ta có dũng khí ngày hôm nay.

Kỳ thực, nguyện vọng lớn nhất của ta là cùng hắn trọn đời ở cùng nhau. Hắn vì ta buông tha quyền thế, ta vì hắn, bỏ đi hậu vị.

Cho đến nay, ta vẫn sống chết cho rằng, ở trong cung an phận cho tốt, cứ như vậy kết thúc cuộc đời, là lời nói của ngươi, đã đánh thức ta.

Hội nhi, ta có lỗi với ngươi.

Lúc ở vương phủ, ta cũng không biết ngươi có thai, càng không biết một lời nói dối của ta, lại đem ngươi lâm vào vạn kiếp bất phục.

Ngày ấy, ta nói với ngươi, hoàng thượng đã tới hậu viện, xin ngươi tha thứ cho ta.....

Thực ra, là Minh vương gia.

Hắn không muốn thấy ta chịu ủy khuất, ban đêm thường xuyên đến vương phủ, khi đó, hoàng thượng căn bản là không đi vào phòng ta, cũng không biết được.

Đêm đó, ta đứng ở xa, thấy hắn trước cửa hậu viện, ta sợ hôm sau ngươi sẽ hỏi hoàng thượng có tới hay không, liền lừa ngươi, nói người nọ chính là hoàng thượng.

https://thuviensach.vn

Thật xin lỗi, ta chỉ là sợ hắn truy cứu, sẽ liên lụy Minh vương gia, lại không thể ngờ, một lời nói dối, sẽ đày đọa ta cả một đời.

Cho đến ngày ấy ngươi nói ra, ta mới biết được ngươi mang thai, cũng không nghĩ rằng, đã làm các ngươi xa cách.

Hội nhi, ta phải đi, chỉ xin người, đừng trách ta.

Ta đã nghĩ hàng vạn lần, bên ngoài đến tột cùng là cuộc sống như thế nào, ta có thể sống được hay không.....

Nhưng mà, có hắn cùng ta là đủ rồi,chăn thả ngựa, thật sự rất muốn nhanh chóng đi ra ngoài.

Hội nhi, ta thật sự rất vui vẻ, hãy nuôi lớn hài tử trong bụng, trong thâm cung này, ngươi nhất định phải cẩn thận.

Vân Khinh.

Bách Lý Hội chậm rãi buông bức thư trong tay, lệ đã sớm rơi đầy mặt.

Hãy nuôi lớn hài tử trong bụng, đúng rồi, độc kia có thể không phải do Vân Khinh hạ.

Thâm cung phức tạp như vậy, muốn hãm hại cũng không phải thoáng cái là có thể phòng bị.

Nàng vội vã chạy ra ngoài, nhất định phải cản Tập Ám trước, Vân Khinh không thể xảy ra chuyện gì, không thể.

Nàng không oán giận, nàng chỉ cần nàng ấy hạnh phúc, vạn lần đừng xảy ra chuyện gì, vạn lần không thể.

Bách Lý Hội không cần để ý chạy, bị đụng ngã cũng không quan tâm.

Nếu như, Vân Khinh thật sự có chuyện gì, cả đời nàng cũng sẽ không tha thứ cho mình.

Xa xa, liền thấy Tập Ám đứng bên nhuyễn kiệu trước cửa thành, một cỗ kiệu bên cạnh vẫn chưa có người.

Bách Lý Hội vội vàng tiến lên: "Hoàng thượng."

Tập Ám xoay người, ánh mắt liếc nhìn cỗ kiệu: "Hội nhi, muốn xuất cung sao?"

https://thuviensach.vn

Lòng nàng cả kinh, cười đến mức yếu ớt: "Không, không xuất cung a....."

Tập Ám chỉ chỉ cỗ kiệu: "Vậy đây là?"

"Là nô tỳ để Điệp nhi ra ngoài mua vài thứ."

Mày kiếm của hắn nhíu lại, đầy do dự, Lý công công bên cạnh thấy thế, vội vàng tiến lên muốn xốc màn kiệu.

"Hoàng thượng" Bách Lý Hội giữ chặt khuỷu tay của hắn: "Chỉ là một nha hoàn mà thôi."

Tập Ám không nói, cúi đầu nhìn nàng.

Bách Lý Hội thấy một tay Lý công công đã nắm lấy một góc màn kiệu, hai tay hoảng hốt dùng lực, giọng nói cấp bách, hô lên: "Ám....."

Hắn chỉ hỏi một câu: "Ngươi thật muốn để cái kiệu này xuất cung?"

Tâm Bách Lý Hội cả kinh, né tránh nhìn ánh mắt của hắn, ngay sau đó, liền nặng nề

Tập Ám không nói, phất phất tay áo, kéo nàng đến nhuyễn kiệu bên cạnh: "Hồi cung."

Vẻ mặt hắn thủy chung đầy hơi mù, Bách Lý Hội bất an xoắn hai tay, ngước mắt nhìn Tập Ám.

Một tay chống trước trán, suy nghĩ một lúc lâu mới ngẩng đầu, ánh mắt thâm thúy chiếm lấy nàng: "Hội nhi, sáng mai trẫm sẽ tuyên cáo, bệnh tình hoàng hậu nguy kịch, đã qua đời."

Bách Lý Hội kinh ngạc, khẽ nhếch miệng: "Hoàng thượng biết?"

Tập Ám vươn tay đem đầu nàng đặt lên vai mình.

"Hoàng thượng, ngài không bắt về quy tội?" Chịu không được mảnh trầm mặc này, nàng vẫn mở miệng hỏi.

Hắn khẽ lắc đầu, nhắm mắt lại.

Tháng ba năm mười hai, hoàng hậu Nam Triều băng hà.

Quan tài làm bằng ngọc thạch có linh tính, một khi đóng hòm, vĩnh viễn không thể mở ra.

https://thuviensach.vn

Cho nên, không ai có thể nhìn thấy lần cuối.

Cùng với tháng tư năm mười hai, thiên tử Nam Triều đè ép nghị luận của nhiều người, khó khăn trong lúc này tất nhiên là không ai có thể nói. Lập hoàng quý phi thân phận hèn mọn làm hậu, chân chính làm chủ hậu cung.

Cùng với ngày quốc khánh, cả thiên hạ vui mừng. Khâm phạm trong hình lao, miễn tội thì miễn tội, đặc xá thì đặc xá.

Toàn bộ hậu cung lại càng kín người. Đông cung đổi chủ, giống như bầu trời bị xốc lên, nổ tung.

Bách Lý Hội đội mũ phượng, khăn quàng vai, một thân đỏ thẫm, hết sức lộng lẫy.

Trên người, kim tuyến thêu thành hỏa phượng, cho dù là trong đêm tối, cũng rạng rỡ phát sáng, bốc cháy sáng rực.

Làn váy kéo trên đất, tám nữ tử đứng phía sau, phân thành hai hàng, đem nó nâng lên.

Đuôi phượng đi theo phía sau nàng, thật sự là Niết bàn trọng

Lên kiệu, chín cong mười tám quẹo, cũng là đi tới chỗ tường thành.

Nam tử một thân vàng rực, đứng trên đỉnh cao, Bách Lý Hội nhấc váy, bước từng bước lên thềm đá.

Tập Ám vươn tay cầm lấy bàn tay nàng, nói khẽ bên tai nàng: "Hội nhi, hôm nay mới xem như là ngày trẫm cưới ngươi làm thê tử."

Hắn còn nhớ, đây là hắn thiếu nàng.

Dưới tường thành, dân chúng đồng loạt hô lên, nhao nhao quỳ xuống bái lạy.

Dân chúng dưới thành, nam tử, khuôn mặt mị hoặc, thiên tử uy nghi.

Nữ tử, khuôn mặt nhiễm lên một tầng mai hồng, khóe miệng câu lên, khuynh quốc khuynh thành.

Một tay Tập Ám ôm eo nàng, chiêu cáo thiện hạ, thê tử của hắn, kiếp này chỉ có nàng.

https://thuviensach.vn

Trong một tửu lâu hào hoa xa xỉ, bức rèm bị cuốn lên, dưới lầu, không có một bóng người, chỉ có một gian phòng trên lầu hai, hai nam tử dựa trước cửa sổ.

Một người, tuấn lãng phi phàm, trên người còn lộ ra vẻ bá đạo của vương giả tôn quý, chẳng qua là sắc mặt tái nhợt, khóe môi, ở một khắc này câu lên.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 5

https://thuviensach.vn

Chương 15: Phát bệnh

Một tay nam tử chống đỡ, nhìn nữ tử trên chỗ cao: "Từ nay về sau, liền không còn ràng buộc nữa."

Người kia khẽ gật đầu: "Đúng, đã không còn ai có thể hại nàng."

Hàn Hữu Thiên cuối cùng cũng không đành lòng: "Vương, ngài không đi gặp nàng một lần sao?"

Hắn lắc đầu, yếu ớt ho khan vài tiêng: "Ta đoán không sai, chỉ có hắn mới bảo hộ được nàng."

Hàn Hữu Thiên im lặng, trong lòng chua xót khó nhịn: "Vương, là thuộc hạ vô dụng.....

"Này không trách được ngươi, ngươi chữa cho nàng, ta đã không còn mong gì hơn. Hàn Hữu Thiên, đêm nay trở về Đại Liêu, chết, ta cũng muốn chết ở trong tòa viện thuộc về chúng ta." Gia Luật Thức ngẩng đầu, không chớp mắt chăm chú nhìn nữ tử, nàng, hiện nay đã đứng ở nơi cao nhất.

Ngươi đứng ở giữa vạn người, nhận được muôn vàn vinh quang, chỉ là không thể nhìn thấy ánh mắt của ngươi, sẽ hay không cất giấu nước mắt.

Gia Luật Thức biết, hắn không có khả năng này, muốn quên cuối cùng cũng không thể quên.

Hội nhi, nhớ kỹ, nếu như ta chết, sẽ biến thành thương ưng của thảo nguyên, một đời một kiếp bảo vệ ngươi.

"Vương....." Hàn Hữu Thiên khẽ gọi, không phát ra được âm thanh nào khác.

Hắn không nói gì nữa, đôi mắt lưu luyến nhìn chằm chằm về phía xa, lần này, thật là lần gặp mặt cuối cùng.

Tha thứ cho ta, chỉ có thể ở một nơi bí mật nhìn ngươi.

https://thuviensach.vn

"Hàn Hữu Thiên, trở về thôi....."

Trở về.....

Đêm, khói mù thâm sâu, trong cung, khôi phục lại yên lặng.

Bách Lý Hội gối lên ngực Tập Ám, khóe miệng còn mang theo nụ cười, hô hấp đều đặn.

Nàng bước từng bước một, cũng là đi tới thảo nguyên xa cách đã lâu.

Không còn ngựa rong ruổi, bầu trời vẫn trong xanh như trước, cả trong mộng cũng xanh biếc một màu.

Bỗng nhiên, giữa lòng bàn tay trở nên ẩm ướt, thậm chí còn cảm thấy mùi máu tanh sềnh sệch, Bách Lý Hội ngẩng đầu, liếc mắt một cái liền nhìn thấy Gia Luật Thức.

Toàn thân hắn mặc phục sức người Liêu, không nói một câu, lại không ngừng ho khan, thỉnh thoảng, còn hộc ra máu khối.

"Gia Luật Thức....." Nàng khẽ gọi, lo lắng muốn tiến lên, nhưng thế nào cũng không thể bước lên được.

"Ngươi làm sao vậy, ngươi làm sao vậy, Gia Luật Thức....." Bách Lý Hội lớn tiếng gào thét, nhưng hắn vẫn không thấy nàng, chỉ là vô lực thở hổn hển ở một bên.

Bỗng nhiên, cả người hắn ngã xuống đồng cỏ xanh, đôi mắt nhìn chằm chằm phía trên, khóe miệng đỏ sẫm, máu không ngừng trào ra.

"Gia Luật Thức....."

Một hồi hét vang, chim thương ưng kia xẹt qua phía chân trời, kéo dài không ngừng.

Hắn nặng nề nhắm mắt lại, khóe môi khẽ câu lên, chỗ ngực, mt mảnh đỏ thẫm yếu ớt.

"Không....." Bách Lý Hội đột nhiên ngồi dậy, Tập Ám bên cạnh bị đánh thức, "Làm sao vậy Hội nhi?"

Nàng xốc chăn lên, cả hài cũng không mang, cứ như vậy chạy ra ngoài.

"Hội nhi....." Tập Ám theo thật sát, vẻ mặt lo lắng.

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội chạy vô định, chân trần dẫm trên nền đất lạnh lẽo, phát ra từng tiếng vang nặng nề.

Màu trắng của góc áo vòng qua mỗi chỗ rẽ, yên lặng, chỉ có tiếng tim đập loạn nhịp của nàng.

Tâm vì sao lại loạn như vậy, đau quá, đau đến mức hít thở cũng khó khăn.

Bỗng chốc nàng đã lẻn đến phía trên cổng thành, nhìn xuống mảnh mênh mông kia, chỉ hy vọng không thấy một mảnh xanh biếc kia nữa.

"Ngao.....ngao....." Tiếng kêu cực kì bi thương, từ đâu tới đây?

Từ phương Bắc, một con chim thương ưng nhanh như kiếm vọt tới phía trên tường thành, xoay quanh đỉnh đầu của nàng.

Mắt màu hổ phách, móng sắc bén nhọn, còn có, hương vị của thảo nguyên.

Hội nhi, ta chết, sẽ biến thành chim thương ưng của thảo nguyên....., chim thương ưng của thảo nguyên.....

Nàng sợ hãi nhìn chằm chằm phía trên, đột nhiên hai tay vung vẫy dữ dội, "Không.....Không....."

Chim thương ưng dường như hiểu được tiếng người, sau khi lượn vài vòng, liền đậu phía trên tường thành.

"Không thể, không thể." Nàng nói năng lộn xộn lắc đầu, một cỗ không khí, lan ra toàn thân.

"Hội nhi." Tập Ám chạy đến, vừa muốn tiến lên, liền bị nàng ngăn lại.

"Đừng qua đây....." Bách Lý Hội vươn một tay chỉ về Tập Ám.

Trong cơ thể, nóng quá, thật là nóng, nàng cực kì đau đớn cắn môi dưới, dã tính của Tuyết Hồ kia, lại muốn phát tác.

"A....." Giống như muốn phá thể mà ra, Bách Lý Hội thét chói tai ngẩng đầu lên, cả thân thể cong lại, mười ngón tay đâm sâu vào tóc.

https://thuviensach.vn

"Hội nhi." Tập Ám kinh hãi, vội vàng tiến tới.

"Sưu" một tiếng, nàng đã rút kiếm trong tay thị vệ bên cạnh: "Đừng tới đây."

"Hoàng thượng, hoàng hậu....." Vài thị vệ thủ thành chỉnh tề quỳ xuống, nhìn hai người.

"Hội nhi, nói cho ta biết, làm sao vậy?" Đôi mắt Tập Ám nhìn chằm chằm nàng, đáy mắt đầy đau xót.

"Ngươi nếu dám tiến lên một bước, ta sẽ giết ngươi." Bách Lý Hội chỉa kiếm vào người hắn: "Tập Ám, ta hận ngươi, ta hận ngươi, đều là ngươi, khiến ta mắc phải cô đĩnh, hiện nay, ngày ngày còn phải chịu đựng phần giày vò này. Liễu gia, đã bị diệt vong, ha ha....."

Tập Ám cả kinh, vẻ mặt chấn động, cô đĩnh?

"Hội nhi, ngươi làm sao có thể mắc phải bệnh đó?"

Bách Lý Hội chớp mắt, giống như vẫn chưa phản ứng kịp: "Ta làm sao lại ở đây?"

Hắn vươn một tay, trước tiên muốn để nàng bình tĩnh lại: "Hội nhi, đưa kiếm cho ta."

Bách Lý Hội mơ màng liếc nhìn dưới thành, ánh mắt thoáng hỗn độn, thoáng trong veoTập Ám, ngươi có biết hay không, ta thật khó chịu a, ta thiếu chút nữa đã chết, trong thân thể ta có một sức mạnh muốn xé nát ta, thật là khó chịu....." Nàng cầm kiếm kéo trên mặt đất, lại vừa thì thào tự nói.

Tâm bị hung hăng xé toạc ra, Tập Ám chỉ cảm thấy trong cổ cực kì ngột ngạt, đáy mắt, hiện ra vẻ đau xót vô ngần.

Nửa người Bách Lý Hội tựa vào tường thành, một tay mạnh mẽ gõ vào đầu: "A....."

Hắn cả kiinh, bất chấp mọi thứ xông tới.

Chỉ cảm thấy một cỗ nóng rực khổng lồ đánh úp tới toàn thân, thân thể giống như bị thiêu đốt, Bách Lý Hội mạnh mẽ nâng kiếm đâm tới.

https://thuviensach.vn

Tập Ám chỉ cảm thấy chỗ ngực căng thẳng, cúi xuống, liền thấy lưỡi kiếm đã nhập vào ngực mình.

Hắn không tin lắc đầu: "Hội nhi....."

Một tay chụp thân kiếm, kiên cường lạnh lẽo, hóa ra, đúng là thật.

Bách Lý Hội ngẩng đầu, nhìn hắn, khóe mắt nhếch lên, hồ mỵ lên tiếng: "Tập Ám, ngươi đi chết đi."

Trên tay dùng sức, hắn cũng không ngăn cản, lòng bàn tay vèo bị mở ra.

Bách Lý Hội cười duyên quát nhẹ, dùng hết sức, đâm thật sâu xuống.

Một kiếm này, xuyên qua bàn tay, đâm xuyên vào lồng ngực hắn.

Chỉ chừa lại phần chuôi kiếm, cô tịch bám vào hắn, vết thương tràn đầy máu tươi.

Nội y trắng thuần khiết bị nhuộm đỏ, máu ồ ạt chảy ra, thoáng cái liền nhuộm đỏ màu sắc ban đầu.

Ngực, thật dễ chịu, nhưng trong nháy mắt, Bách Lý Hội liền thấy từng điểm từng diểm, nở ra một đóa hoa hồng yêu dã thật lớn, lan tràn ra.

Trên mặt, ấm áp, nàng vội vàng nới lỏng tay, sờ soạng trên mặt, máu ở đâu ra, quá tanh, quá nồng đậm.

Chất lỏng đậm đặc đều không thể tan được, thân thể chợt run lên, rất lạnh a.ai tay Bách Lý Hội ôm chặt đầu, luống cuống nhìn bốn phía.

Đêm tĩnh lặng, thoáng cái liền ầm vang chấn động, bọn thị vệ luống cuống tay chân, một đám người đã cầm kiếm trong tay, vây nàng lại.

Tập Ám chỉ cảm thấy ngay cả hít thở cũng khó khăn, mỗi lần hít vào, giống như trút hết khí lực, trước mắt trở nên choáng váng, rốt cuộc ngã xuống.

https://thuviensach.vn

"Hoàng thượng." Người ở phía sau vội vàng tiếp được, nắm hai vai hắn, đưa nửa người trên của hắn nghiêng lên, không để kiếm sau lưng chạm đất.

Hắn vô lực nhìn Bách Lý Hội, giống như tàn hoa đổ nát, đã không còn chút khí lực nào.

Hai tay nàng ôm ngực, chân trần không ngừng lui về phía sau, ngồi xổm xuống chỗ góc tường thành. Dường như bị sợ hãi, ánh mắt mơ màng, trên mặt, trên tóc dính đầy vết máu, cảnh giác nhìn bọn thị vệ tới gần.

Tập Ám gắng sức bình ổn lại, âm thanh yếu ớt như dây đàn bị cắt đứt, nhưng một chút cũng không mất đi sợ hãi: "Các ngươi ai dám động đến nàng?"

Bọn thị vệ không dám tiến lên, có người đã chạy xuống cổng thành, gọi thái y.

"Hội nhi....." Hắn giãy giụa vươn tay ra: "Qua đây, đừng sợ."

Bách Lý Hội xoa lung tung vết máu trên má, vẫn không buông xuống phòng bị.

"Qua đây....."

Nàng ngẩn ra, có chút thanh tỉnh: "Tập Ám, ngươi làm sao vậy?"

Bách Lý Hội vẫn chưa đứng dậy, hai tay chống lên mặt đất, bò đi qua.

Vì sao trên người hắn lại nhiều máu như vậy, bàn tay bị hòn đá trên đất cọ xát rách ra, đầu gối cũng đau đớn, nàng trở lại bên người Tập Ám, đặt tay vào trong tay hắn, "Ám....."

Hắn mím môi, cười yếu ớt.

Một câu cũng không nói, chỉ là chôn vào ngực hắn, không ngồi dậy nữa.

"Hoàng thượng" Mọi người đều kinh hãi, tướng lĩnh một bên vội vàng gọi ngườiên.

https://thuviensach.vn

Trên tay vẫn nắm chặt, nhưng thế nào cũng không nguyện buông ra.

Bách Lý Hội chỉ đành phải cầm tay hắn, chạy theo phía sau.

Một kiếm vừa rồi, thật sự là nàng đâm sao?

Vì sao lại không nhớ gì cả?

Thái y đã sớm đợi một bên, nam tử đã bị nặng đến độ hôn mê, cho dù người ta gọi thế nào cũng không tỉnh.

Lấy kéo cắt nội y vị dính bết lại, Tập Ám đã hoàn toàn mất tri giác, không còn biết đau đớn.

Thái y rửa sạch vết máu quanh thân hắn, không chỗ nào không có. Khuôn mặt hắn vì mất máu quá nhiều mà trở nên trắng bệch, tóc đen rối tung, bị máu nhiễm lên rối rắm, dính bện.

Thái y lắc đầu, đứng lên, vài người khác bước lên, sau khi kiểm tra tỉ mỉ, hướng về Bách Lý Hội bẩm báo: "Hoàng hậu nương nương, thần chỉ có một cách mới có thể chữa được vết thương của hoàng thượng, nhưng, chỉ là phải mời nương nương ngài lánh đi."

Bách Lý Hội không nói, thân thể dựa vào mép giường, ngồi trên thảm trải sàn. Một tay nắm chặt lấy tay hắn, không ngừng lắc đầu.

Bọn họ thấy nàng cố chấp như vậy, chỉ đành phải thỏa hiệp: "Nếu như nương nương chịu không nổi....."

"Ai." Nửa câu còn lại nuốt vào trong, toàn lực chữa trị.

Vết thương của Tập Ám bị xuyên thấu, điều may mắn duy nhất là còn cách trái tim một chút.

Một thái y lấy ra thuốc bột, rắc trên miệng vết thương của hắn, máu bị ngưng tụ lại, một miệng vết thương dài liền hiện ra.

Một người khác lấy ra một cây tú hoa châm kích cỡ ngân châm, xuyên chỉ vào, tìm đúng miệng vết thương của hắn đâm xuống.

Lòng Bách Lý Hội khẩn trương, không kiềm chế nổi, tim cực kì đau đớn, nước mắt không ngừng trào ra, lần lượt làm lu mờ mắt nàng.

https://thuviensach.vn

Nàng không ngừng lau đi, nàng phải xem, đều vì nàng, mới hại hắn thành như vậy.

Kim chỉ màu trắng xuyên qua da thịt, lúc đi ra đã sớm bị nhuộm đỏ, vì để cho máu ở vết thương ngừng chảy, thái y đã dùng sức kéo chặt chỉ, để ngừa miệng vết thương không khép lại được.

Một châm một châm như vậy cứ đâm xuống, khuôn mặt hắn, thật bình tĩnh, cư nhiên cả lông mày cũng không cau lại lấy một cái, giống như đã thoát khỏi thể xác này vậy.

Máu lần nữa trào ra, thái y nhất thời không tìm thấy chỗ khâu lại, người bên cạnh vội vàng đem thuốc bột rắc lên, chất lỏng ấm áp kia xì lên, thoáng cái liền ngưng kết thành khối.

Bách Lý Hội một mực cắn chặt mu bàn tay, nàng sợ nếu không làm như vậy, nàng sẽ hôn mê bất tỉnh, không hề cảm giác được đau đớn, trên mu bàn tay nàng máu cũng chảy ròng ròng.

Tới tới lui lui, trong phòng, đều là mùi máu tươi nồng đậm, lau cũng không đi.

Không dễ dàng để cắt đứt chỉ. Bọn họ đem thân mình hắn lật lại, dưới lưng, một màu đỏ ẩm ướt trên chăn gấm.

Bách Lý Hội ô ô nghẹn ngào ra tiếng, hôm nay là ngày đại hôn của nàng, là Tập Ám bù lại cho nàng.

Nàng vươn một tay lấy khăn ướt trong tay thái y, lau sạch vết máu trên lưng hắn.

Giống cách thức ban nãy, thái y tỉ mỉ khâu lại, đợi đến khi toàn bộ đều được xử lý xong, mồ hôi đã sớm chảy đầm đìa.

Thuốc sắc xong cũng được nha hoàn đưa tới, thái y lúc này mới thu hồi thân mình, âm thầm thở dài nhẹ nhõm.

"Hồi hoàng hậu nương nương, hoàng thượng đã không còn đáng ngại, chỉ cần điều dưỡng cho tốt là không có vấn đề gì."

Bách Lý Hội gật đầu, vẫn không nói gì, tựa vào mép giường.

Tướng lĩnh thị vệ bên cạnh không yên lòng, nhưng cũng không thể không tuân mệnh, chỉ có thể phái mấy người bí mật bảo hộ.

https://thuviensach.vn

Thái y tựa vào một chỗ, không dám rời khỏi tẩm cung nửa bước.

Bách Lý Hội dán sát gò má trên mu bàn tay hắn, lúc trước, hại Gia Luật Thức, lần này, lại hại Tập Ám.

Vì sao, đều là nàng. Khiến cho hai nam nhân lần lượt rơi vào hiểm cảnh.

Bách Lý Hội thấp giọng khẽ gọi: "Tập Ám, ngươi nhanh tỉnh lại đi....."

Khi đó, Gia Luật Thức chính là bị nàng làm tỉnh lại.

"Tập Ám, người khác đều nói ngươi có bộ dáng đẹp mắt, về sau sẽ không có người nói đâu." Nàng chua xót chớp chớp mắt, "Bởi vì trên người ngươi đã có hai con rết rất dài....."

Bách Lý Hội khóc lúc lắc đầu: "Không, không ai có thể nói, bởi vì a, chỉ có ta nhìn thấy, cũng chỉ có ta có thể nói."

"Tập Ám, cái người quái dị này, nhanh tỉnh lại đi....."

"Tập Ám, sau khi ngươi tỉnh lại, phát hiện ra bản thân xấu như vậy, có thể khóc hay không a....."

"Ha ha, ta đã quên, ngươi là nam nhân, không được phép khóc....."

"Thật sự, dường như ta cũng không thấy ngươi khóc bao giờ a....."

"Tập Ám, thành thật khai báo đi, ngươi có vì ta mà khóc không hả?"

Nàng khịt khịt mũi, trong cổ căng thẳng, nằm trên mép giường khóc lên.

Trên tay chợt bị siết chặt, Bách Lý Hội vui mừng ngẩng đầu, đã thấy khóe mắt hắn, một vệt lạnh lẽo trượt xuống.

"Tập Ám....." Nàng đến gần, lấy môi hôn lấy nước mắt của hắn, chính mình cũng rất mệt mỏi, toàn bộ nước mắt đều rơi trên mặt hắn.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 5

https://thuviensach.vn

Chương 16: Liễu Nhứ chết

Bách Lý Hội rúc người lại, đầu tựa vào cạnh hắn, nhắm nghiền mắt: "Tập Ám, chúng ta cùng nhau ngủ, lúc ta tỉnh lại, ngươi nhất định cũng phải tỉnh a. Đây là ước định của chúng ta, được rồi, ngươi không nói gì nghĩa là đồng ý. Nếu như ta tỉnh lại ngươi ngủ, ta sẽ tức giận, đến lúc đó, ta sẽ không về cung nữa."

Nàng khép đôi mắt sưng đỏ lại, thân mình nằm nghiêng, chỉ nghĩ đến, sau khi tỉnh lại là có thể nhìn thấy Tập Ám mở mắt.

Ngoài điện, chim thương ưng vẫn quanh quẩn một chỗ ở giữa không trung, dừng lại trên mái hiên Đông cung của nữ tử, lẳng lặng canh giữ.

"Hồi hoàng thượng, là một loại dã tính rất mạnh của Tuyết Hồ ngàn năm, về phần cô đĩnh, trong cơ thể hoàng hậu nương nương thật không có, chắc là đã được loại trừ."

Bách Lý Hội mở mắt, liền thấy vài thái y cúi đầu một bên, nàng hoảng hốt ngẩng đầu, Tập Ám quả thật đã tỉnh.

"Ngươi tỉnh?"

Hắn cố sức cười lên, gật đầu.

Bách Lý Hội vừa muốn ngồi dậy, một hồi tê mỏi đánh úp tới toàn thân, không thể động đậy.

"Làm sao vậy, tê chân à?" Tập Ám kéo tay nàng đặt vào tay mình: "Nằm thẳng lên đi."

Một tay nàng đấm lên cổ chân, vẫn chưa ngồi dậy.

"Hội nhi, nói cho ta biết, ngươi làm sao lại mắc phải cô đĩnh?" Âm thanh của Tập Ám rất nhẹ, lượn lờ ở bên tai.

Bách Lý Hội dán sát gò má lên mu bàn tay của hắn, lời còn chưa nói ra, lệ nóng đã lưng tròng.

https://thuviensach.vn

"Còn nhớ Liễu Duyệt đã nói ta đâm nàng mấy đao không? Cô đĩnh lây bệnh, là máu hòa tan với nhau, ngày ấy, nàng cầm tay ta đâm nàng, nhưng cũng làm tay ta bị thương." Nàng vươn một tay, một vết sẹo xóa không đi nằm ngang trong lòng bàn tay.

Lòng Tập Ám chợt lạnh lẽo, đôi mắt mệt mỏi nhắm lại.

"Lúc đó, ta mặc dù đã thử qua rất nhiều độc, đều không có tác dụng, sau này, Gia Luật Thức vì ta mà tìm được Tuyết Hồ, đã có phương pháp cứu ta một mạng. Nhưng cũng vì vậy, xuất hiện di chứng này."

Hắn dùng sức nắm tay nàng, nỗ lực muốn sưởi ấm cho nàng.

"Bệnh này, phải trị

"Hồi hoàng thượng, này....." Thái y khó xử chắp tay: "Trên sách thuốc chưa từng ghi lại."

Tập Ám giận dữ muốn đứng lên, nhưng miệng vết thương vốn đã khâu lại thật tốt lại bị rách ra. "Trên sách thuốc không có, các ngươi liền thúc thủ vô sách sao? Trẫm nuôi những thứ phế vật như các ngươi có tác dụng gì hả?"

Một tay hắn ôm ngực, ngã về sau, Bách Lý Hội vội vàng lấy khăn ướt, lau cho hắn: "Tập Ám, ta không sao, không phải là bảo toàn được mạng sống rồi sao?"

"Không, trẫm không tin, cả nữ nhân của mình cũng không cứu được." Một tay Tập Ám giữ chặt Bách Lý Hội, ánh mắt nhìn bọn họ: "Còn thất thần làm cái gì, lăn xuống suy nghĩ biện pháp đi."

"Dạ, hoàng thượng." Mấy người vội vàng ra khỏi phòng, chỉ lưu lại hai người.

"Tập Ám, thực xin lỗi....."

Hắn vuốt tóc nàng, năm ngón tay quấn vào tóc, lấy lòng bàn tay chua xót nhẹ vuốt má nàng: "Không, là ta có lỗi với ngươi, không bảo vệ ngươi thật tốt."

Giống như lại trở về loại bất lực trước kia, ngoài điện, tiếng hú vang không ngừng, Bách Lý Hội đứng dậy, chạy ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Chim thương ưng lượn vòng, vì sao, vừa thấy con chim này, tim lại đau đến như vậy.

Hai tay Bách Lý Hội ôm ngực, khẽ nói với nó: "Gia Luật Thức, là ngươi sao? Ngươi nói, nếu như ngươi chết, liền hóa thành thương ưng của thảo nguyên bảo vệ ta, không, khẳng định là không phải ngươi, ta không muốn là ngươi."

Nàng vươn tay, dưới ánh trăng, ánh mắt trong veo chợt xuất hiện một tia sợ hãi và một chút tránh né: "Nếu như là ngươi, đã xuống canh giữ bên cạnh ta."

Chim thương ưng hùng tráng lượn ba vòng trên cao, nháy mắt, giống như mũi tên phóng xuống, móng sắc đứng trên lan can bên cạnh, liếc mắt nhìn Bách Lý Hội.

"Không, sẽ không....." Nàng không thể tin che môi, tâm càng lúc càng đau đớn, trên mặt lại càng lạnh lẽo.

Tập Ám không thể cử động, chỉ nhìn thấy Bách Lý Hội đứng ngẩn người trước một con thương ưng, vẻ mặt đờ đẫn. Nàng giống như thật sự đã mệt lắm rồi, ánh mắt bối rối, chân trần trụi còn chưa mang giày, quần áo vẫn là bộ lúc trước, chỉ là không ngừng lắc đầu.

"Hội nhi, Hội nhi....." Hắn khẽ gọi, giãy giụa muốn đứng lên, nhưng hữu tâm vô lực (có lòng mà không có sức).

Bách Lý Hội dồn hết sự chú ý vào chim thương ưng trước mặt, "Gia Luật Thức, tại sao ngươi lại ở đây? Ngươi làm sao vậy....."

Thương ưng không nói ra lời, chỉ có thể kêu lên hai tiếng.

Nàng nằm sấp xuống lan can, khóc rống lên, sau này phải làm sao bây giờ, cả chính mình đều không thể khống chế nổi bản thân rồi.

Ám sát hoàng đế, chính là tử tội, tuy là ngày ấy Tập Ám đã ra lệnh cho thị vệ, cùng với tất cả mọi người có mặt không được nói ra một câu, nhưng tin tức này vẫn truyền khắp triều đình và dân gian.

Không người lâm triều, Lý thừa tướng vì chuyện của Vân Khinh, vẫn luôn ghi hận với Bách Lý Hội, hiện nay, tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này.

https://thuviensach.vn

Vân Khinh chết đi, vốn là tồn tại nhiều hiềm nghi, mà để cho hắn không thể chấp nhận được, là cả thi thể cũng không được gặp một lần, vả lại, lập người thân phận hèn mọn như Bách Lý Hội làm hậu.

Cùng vài nguyên lão trong triều, mấy người vừa sáng sớm đã đến đợi trước tẩm cung của Tập Ám, thề phải đem Bách Lý Hội đi trừng phạt.

Nam tử được nàng dìu đỡ, miễn cưỡng xuống giường, mấy người quỳ gối ngoài điện, trên tay đều cầm tấu chương.

"Tham kiến hoàng thượng."

Tập Ám thờ ơ liếc nhìn, nha hoàn bên cạnh đưa đến một cái ghế dựa, Bách Lý Hội đỡ hắn ngồi xuống.

Hắn vẫn chưa gọi đứng lên, bọn họ chỉ đành phải quỳ, Lý thừa tướng thấy thế, vội vàng dâng tấu chương qua đỉnh đầu: "Hoàng thượng, thần có việc khởi tấu."

Tập Ám mệt mỏi dựa vào ghế, cuốn sổ vàng óng loang lổ, chiếu vào nội y trắng muốt của hắn.

Tóc xõa ra, rơi xuống bên hông: "Lý thừa tướng, ngươi thật to gan, không thấy trẫm bị thương, tạm thời không lâm triều sao?"

Hắn cả kinh, sống lưng căng thẳng: "Hoàng thượng, thần là vì lo lắng cho thân thể của hoàng thượng, hoàng hậu ám sát ngài, phạm vào tử tội, lẽ ra phải chịu phạt."

Đôi mắt của Tập Ám lạnh lùng, năm ngón tay đặt bên cạnh ghế dựa siết chặt: "Hoàng hậu ám sát? Lý thừa tướng, trẫm xem ngươi đã già nên hồ đồ rồi, hay là, lại nghe người nào nói linh tinh?"

"Hoàng thượng, hoàng hậu một ngày còn ở bên cạnh người, sẽ nhiều hơn một phần nguy hiểm, vi thần cho rằng....."

"Cho rằng cái gì?" Lông mày hắn nhíu chặt, "Lý thừa tướng, trẫm niệm tình ngươi có công, có một số việc không truy cứu nữa, hoàng hậu trước chết, thừa tướng chắc cũng hiểu được vài phần, tiếc là, non sông tươi đẹp, lại thiếu một Minh vương gia phụ trợ."

https://thuviensach.vn

Lý thừa tướng kinh ngạc ngẩng đầu, há miệng cũng không dám nói thêm câu gì, Vân Khinh cùng Minh vương gia, hắn mặc dù không hiểu rõ, nhưng lại hiểu ra vài phần.

"Thừa tướng, trở về cân nhắc cho kĩ, người muốn ngồi lên vị trí này cũng không phải là ít."

Mấy người quỳ thấy thế, vội vàng thu về tấu chương trong tay, không dám nói một câu.

Lý thừa tướng cắn răng, cúi người xuống: "Dạ hoàng thượng, vi thần cáo lui."

Tập Ám không kiên nhẫn một tay chống trán, Bách Lý Hội thấy thế, vội vàng ngồi xổm xuống, nằm trên hai đầu gối hắn.

Lúc nàng không phát bệnh tỏ ra rất bình tĩnh, lông mi dày khép lại, hai tay gối lên nhau.

Một tay Tập Ám xuyên qua mái tóc nàng, giống như đã quen làm như vậy, chân thật như vậy, ngay tại bên người mình.

Một phen ấm áp, tan vào đáy lòng.

"Hoàng thượng, hoàng thượng, Liễu phi mấy ngày nay đều không có ăn cơm, náo loạn muốn gặp hoàng thượng....." Một nha hoàn quỳ gối trước hai người, phá vỡ sự an tĩnh rất vất vả mới có được này.

"Mấy ngày không ăn cơm còn có hơi sức nhàn rỗi vậy à?" Tập Ám khoát tay áo: "Để một mình nàng làm ầm ĩ đi....."

Bách Lý Hội ngẩng đầu, thân thể vẫn nửa nằm trên đùi hắn, Liễu Nhứ, ta vốn là không muốn buông tha ngươi. Hơn nữa, còn một việc, muốn ngươi nói rõ ràng.

"Hoàng thượng, để nàng đến đây đi, có lẽ thật sự có chuyện gì a?"

Tập Ám thấy nàng khăng khăng như vậy, lại mở miệng: "Gọi người dẫn nàng đến đây."

"Dạ."

Liễu Nhứ một thân quần áo màu sắc đơn thuần, nửa gương mặt bị che khuất, vẻ mặt tiều tụy, dáng người hơi cúi xuống, đã sớm

https://thuviensach.vn

không còn xinh đẹp như trước kia.

Lãnh cung, thật sự là một nơi có thể đem người sống dày vò cho đến chết.

"Hoàng thượng." Nàng "phịch" một tiếng quỳ xuống, "Xin hoàng thượng thả Nhứ nhi, để nô tỳ xuất cung đi."

Bách Lý Hội cười thầm, xem ra, đã nghĩ thông suốt rồi.

Lồng ngực Tập Ám bỗng chốc co rút đau đớn, một tay hắn xoa nhẹ, liếc nhìn nàng: "Nhứ nhi, nhà ngươi đã mất rồi, cứ sống tốt ở lãnh cung đi."

"Không," Nàng quỳ bò tiến lên hai bước, một tay giữ chặt tay áo của hắn: "Hoàng thượng, trong lãnh cung kia, Nhứ nhi sống không bằng chết, cầu xin hoàng thượng để Nhứ nhi xuất cung đi."

Tập Ám khẽ thở dài, vốn là muốn giữ một mạng cho nàng.

Bách Lý Hội quan sát nữ tử, mặt mày nhíu lại: "Liễu Nhứ, hôm nay nếu như ngươi nói thật, có lẽ sẽ thả ngươi xuất cung."

Nàng ngẩng đầu, giống như có chút dao động, lại không biết nàng muốn hỏi cái gì, lộ ra vài phần mê man, "Nói thật cái gì?"

"Ngày đó, lúc Liễu Duyệt chết, là hoài thai đứa nhỏ sao?" Bách Lý Hội đứng lên, đến sau lưng nàng.

Tập Ám ngẩng đầu, không hiểu liếc nhìn nàng, hai hàng lông mày cau chặt, đều chăm chú nhìn người đang quỳ trên đất.

Liễu Nhứ quỳ thẳng lên: "Đương nhiên, của ngươi ngày đó không chỉ lấy mạng của tỷ tỷ ta, còn giết chết cả đứa nhỏ trong bụng nàng. Thế nào? Nhớ rồi à?" Nàng hung hăng nhìn Bách Lý Hội phía trên, thân thể vẫn nửa quỳ.

"Ha ha....." Bách Lý Hội đột nhiên cười ra tiếng: "Ta muốn chối bỏ? Liễu Nhứ, hai mạng của tỷ tỷ ngươi nói, ta đã sớm trả lại rồi. Chỉ là, căn bản không phải là ta nợ nàng, đến hôm nay, đều là các ngươi thiếu nợ ta."

Liễu Nhứ tim đập loạn nhịp cúi đầu, cũng không phản ứng kịp.

https://thuviensach.vn

"Bệnh của Liễu Duyệt, là cô đĩnh sao?" Bách Lý Hội cúi người, một tay đặt lên vai nàng, nói khẽ bên tai nàng.

Nàng liếc mắt, nhìn chòng chọc Bách Lý Hội: "Đúng."

"Hừ." Bách Lý Hội cười lạnh đứng lên, ánh mắt dời đến người nam tử: "Các ngươi có biết hay không, người mắc phải cô đĩnh, là không thể có thai."

"Oanh" một tiếng, giống như nổ tung, âm thanh của nàng rất nhẹ, lại không thể nghi ngờ khiến người ta bị trọng thương.

Sắc mặt Liễu Như trắng bệch, mạnh mẽ bổ nhào tới người Bách Lý Hội: "Không, ngươi nói bậy, hoàng thượng, đừng nghe nàng nói bậy, tỷ tỷ sẽ không gạt ngươi."

Bách Lý Hội đi đến bên cạnh hắn: "Khi ở Liêu quốc, ta là nghe Hàn Hữu Thiên nói."

Một tay Tập Ám nắm tay nàng, y thuật của Hàn Hữu Thiên, sợ là không ai sánh kịp, lời hắn nói, đương nhiên cũng là thật.

"Hoàng thượng" Liễu Như xoay người, ôm chặt chân hắn: "Hoàng thượng, ngươi tin tỷ tỷ, đúng không?"

Tập Ám cũng không tránh ra, nhưng lại ngẩng đầu nhìn lên trên, "Khi đó, trẫm chính là quá tin tưởng nàng."

Thân mình Liễu Như xụi lơ, hai tay không ngừng đánh lên đất, vì sao, một ý nghĩ sai lầm, Liễu gia hôm nay lại tới nông nỗi này.

"Hoàng thượng," Bách Lý Hội đem áo choàng khoác lên vai hắn, "Để nàng xuất cung đi."

Nữ tử oán hận lườm nàng một cái: "Ta không cần ngươi cầu tình, Bách Lý Hội, ngươi chết không được tử tế."

Tập Ám lạnh lùng vung tay: "Đem nàng xuất cung đi."

"Dạ." Nha hoàn bên cạnh thấy thế, vội vàng tiến lên, kéo nàng đi.

Nàng không khóc cũng không náo, lại cười vô cùng thê lương: "Ha ha ha....." Vang vọng thật lâu, lòng trống trãi đầy bất an.

Tập Ám nắm chặt tay nàng, được nàng đỡ đứng dậy, một tay kia nhẹ khoát lên vai nàng: "Hội nhi, ta nợ ngươi, sợ là kiếp này

https://thuviensach.vn

không thể trả hết rồi."

Bách Lý Hội cảm thấy một trận chua xót, đỡ hắn đến giường: "Ngươi trước hãy dưỡng thương cho tốt."

Hắn cũng không chịu buông tay: "Bảo ta, làm sao đối mặt với ngươi."

Bách Lý Hội cố gắng nở nụ cười, "Ta không phải cũng đâm ngươi một kiếm sao, được rồi, vết thương còn chưa tốt, nghỉ ngơi đi."

Đem góc chăn kéo lại thật tốt, nàng thấy hắn nhắm nghiền mắt, lúc này mới rón rén ra khỏi tẩm cung.

Dọc đường đi, Bách Lý Hội đi cực kì nhanh, khẽ nâng váy, thỉnh thoảng chạy lên vài bước.

Một hồi đến tẩm điện của mình, nàng liền cầm lấy cây cung khéo léo kia, lấy khăn gấm lau chùi, hôm nay, cuối cùng cũng có chỗ dùng rồi.

Cầm lấy một mũi tên bằng vàng, Bách Lý Hội đem nó giấu vào trong áo bào rộng thùng thình, lại một đường đi về hướng cổng thành.

Nàng bước lên bậc thềm, bên trong tay áo rộng lớn cất giấu sát khí.

"Hoàng hậu nương nương." Vài thị vệ thủ thành vội vàng hành lễ.

"Đứng lên đi." Bách Lý Hội tiến lên: "Các ngươi lui xuống trước đi."

"Này....." Mấy người hai mặt nhìn nhau, không dám manh động.

"Thế nào?" Lông mày nàng khẽ nhếch: "Mệnh lệnh của bản cung, có thể không nghe rồi hả?"

Mấy người hoảng loạn nhìn nhau vài lần: "huộc hạ không dám."

Đợi đến khi mấy người xuống dưới cổng thành, Bách Lý Hội mới lấy cung tên trong tay áo ra, chọn một nơi mắt có thể nhìn rõ,

https://thuviensach.vn

chờ Liễu Nhứ.

Một cỗ kiệu đứng trước cửa cung, rất xa liền nhìn thấy Liễu Nhứ cùng hai nha hoàn đi tới.

Mang theo một chút không tha, nàng xoay người, đem hết thảy thu vào tầm mắt, từ vương phủ, đến hoàng cung, hết thảy tựa như một giấc mộng.

Chỉ là, tỉnh thật là nhanh.

Trên đỉnh cổng thành, Bách Lý Hội kéo cung tên, nhắm đúng.

"Liễu phi, lên kiệu đi." Nha hoàn bên cạnh vén màn kiệu lên, ý bảo nàng lên kiệu.

Liễu Nhứ nhấc làn váy, trong lòng lại có một hồi bất an không hiểu rõ, cảm giác áp bách càng lúc càng mãnh liệt, nàng theo bản năng xoay người, liền thấy một màu vàng óng ánh loang lổ đang bắn về phía mình.

Thân thể bởi vì lực đánh vào quá mạnh mà lui về phía sau hai bước, một trận đau đớn đánh úp ra toàn thân. Nàng không nói được một câu, chỉ nghe thấy nha hoàn bên cạnh kinh hô lên.

"Người tới a, Liễu phi nương nương trúng tên a....."

Liễu Nhứ vô lực ngã xuống đất, thân thể từng đợt rét run, chợt không nghe được bất kì âm thanh gì nữa, chỉ có tiếng hít thở nặng nề của chính mình.

Nha hoàn bên cạnh sợ hãi không dám nâng nàng dậy, chỉ ở bên cạnh liều mạng kêu lớn.

Liễu Nhứ cười nhạt một tiếng, a, chết cũng tốt, ít nhất cũng không còn cô đơn nữa.

Bọn thị vệ nghe được tiếng kêu cứu, cũng không dám tiến lên.

Bách Lý Hội cất cung tên vào áo bào, đi xuống cổng thành, lúc đi qua bọn thị vệ bên cạnh, nàng khẽ mở miệng: "Không nghe tiếng kêu cứu sao? Còn không mau đi xuống, còn có, thân thể hoàng thượng không tốt lắm, loại việc nhỏ này các ngươi liền tự mình xử lý đi, nên chôn thế nào, rốt cuộc nên hiểu rõ."

Mấy người hết sức lo sợ, vội vàng gật đầu: "Thuộc hạ hiểu."

https://thuviensach.vn

Hoàng hậu ám sát hoàng thượng cũng không tính toán, một Liễu phi kia thì càng không đáng để nhắc tới, bọn họ chạy nhanh về phía xa, sắp xếp hậu sự.

Đầu Liễu Như vừa lệch, liền trông thấy mép váy của Bách Lý Hội. Nàng thử vài cái, cũng không ngẩng đầu lên được, cuối cùng, không cam lòng nhắm nghiền mắt.

Bách Lý Hội lẳng lặng hồi cung, dẫm lên đá lát, cứng rắn mà uy nghiêm, Liễu Như đã chết, nàng cũng như được rãnh rỗi. Ngẩng đầu nhìn phía trên: "Vân Khinh, ngươi ở đâu?"

Mặt nàng giãn ra, nàng biết, nàng ấy sẽ hạnh phúc.

Tập Ám, rốt cuộc ta nên đối với ngươi thế nào đây? Bỗng nhiên ta rất sợ, ngộ nhỡ có một ngày, ta ngộ sát ngươi, vậy khi ta tỉnh lại, còn đối mặt được hay sao?

Mặt trời giữa mùa xuân ấm áp, cư nhiên mang theo ngọn lửa như thiêu đốt, Bách Lý Hội cầm tay áo, lau mồ hôi trên gò má.

Tâm, bỗng chốc nhảy lên kịch liệt, luồng nhiệt kia bị ép xuống, trong khoảnh khắc tán loạn ra tứ chi.

Không tốt, Bách Lý Hội hoảng sợ bước đi, dã tính Tuyết hồ chết tiệt kia sao lại phát tác rồi.

Nàng chỉ nghĩ đến, ngàn vạn lần không thể để người khác trông thấy.

Bước chân nàng lắc lư mềm nhũn, vừa chạy trên hành lang vừa thở hổn hển. Ở một chỗ rẽ, lại đụng một người.

"Kẻ đáng chết nào to gan....." Nàng vù im miệng, nửa câu nói còn ẩn trong cổ, vội vàng hành lễ: "Liên nhi tham kiến hoàng hậu."

Bách Lý Hội thế nào còn có lòng dạ cùng nàng so đo, chỉ là vẫy vẫy tay, cấp bách muốn hồi cung.

"Hoàng hậu." Liên phi bắt được tay áo của nàng. "Hoàng hậu không thoải mái sao?"

Nàng nhắm chặt mắt, trong cơ thể như cháy lên, thống khổ vạn phần: "Tránh ra,"

https://thuviensach.vn

Liên phi ngây ngốc nhìn tay mình bị ném xuống, thân hình Bách lý Hội chênh vênh bước vài bước, hai tay nắm thật chặt, nóng tay nhọn đều cắm

Mắt Liên phi nheo lại, thoáng cái liền nhìn ra điểm dị thường của nàng, hướng về hai nha hoàn bên cạnh ra hiệu, liền đuổi theo: "Hoàng hậu, bệnh của ngài không nhẹ, trước khi Liên nhi đi, Liên nhi gọi nha hoàn gọi thái y đến cho ngài."

Bách Lý Hội bị nàng ta túm chặt khuỷu tay, sắc mặt cực kì thống khổ nhíu lại: "Cút ngay."

Nhưng nàng thế nào cũng không chịu thả ra, nha hoàn bên cạnh ngoan ngoãn chặn lối đi của Bách Lý Hội, không để nàng rời đi.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 5

https://thuviensach.vn

Chương 17: Hy vọng

Cơ thể dường như muốn nổ tung, Bách Lý Hội đột nhiên xoay người lại, đôi mắt nhìn chằm chằm Liên phi.

"A." Nàng kinh hô, tay thoáng chốc buông lỏng ra, trong mắt nàng, giống như mang theo ma tính hấp thu lấy cả người, làm cho nàng do dự lùi bước.

Bách Lý Hội đẩy nữ tử phía trước ra, Liên phi sửng sốt, biết nàng là phát bệnh, bằng không sẽ không như vậy.

Đây, là một cơ hội tốt, nếu như là bệnh khó chữa, ai cũng sẽ không đảm bảo được, nếu bỗng chốc khắc chế không được, liền sẽ chết.

Liên phi lại tiến lên, Bách Lý Hội đã vô lực dây dưa, thân mình dần dần mềm nhũn.

Đột nhiên, một tiếng vèo vèo phá không, một cỗ xung lượng mạnh áp đảo từ trên không nhanh chóng lao xuống, Liên phi còn chưa phản ứng kịp, trên cổ tay đã là một trận đau đớn, hô to một tiếng, cần cổ trắng nõn bị cào đến huyết nhục mơ hồ.

"A, tránh ra, đây là cái quái gì a?" Nàng kinh hãi hô to, một con chim thương ưng trừng đôi mắt u lãnh như một loại chết chóc, lượn vòng phía trên nàng.

"Bốp....." một tiếng, cánh mạnh mẽ vung lên, đập cho búi tóc của Liên phi bị xõa tung.

"Quái vật, quái vật a." Nàng chẳng quan tâm gì khác, vội vàng nhấc chân chạy về hướng tẩm cung mình, đây là cái thứ gì a, thật đáng s

Bách Lý Hội dựa vào cột đá, trên mặt lộ ra một nụ cười yếu ớt, ngay sau đó lại trở nên thống khổ.

https://thuviensach.vn

"Hoàng hậu, hoàng hậu....." rất xa liền thấy Điệp nhi chạy tới: "Hoàng hậu, ngài để nô tỳ tìm thật mệt a, hoàng thượng tỉnh lại một mực muốn tìm ngài đấy."

Bách Lý Hội quay đầu nhìn lại, chim thương ưng kia trước khi Điệp nhi tới đã bay đi rồi.

Lấy cung từ trong tay áo ra: "Đem cái này để lại trong tẩm cung, hoàng thượng bên kia, tự bản cung sẽ đi qua."

"Dạ." Điệp nhi lấy cung: "Hoàng hậu, nô tỳ đỡ ngài."

Bách Lý Hội lảo đảo một đường đi về phía trước, rất xa, liền thấy Tập Ám ngồi trên giường.

Nàng bước nhanh lên trước, lúc bước vào tẩm cung, dưới chân bỗng nhiên mềm nhũn, nặng nề ngã xuống.

"Hội nhi....." Tập Ám vội vàng tiến lên, ngồi xổm trước người nàng.

Nàng vẫn chưa đứng dậy, chỉ là nằm rạp dưới đất, hai tay nắm chặt thảm lông, vùi đầu xuống thật thấp.

"Hội nhi, làm sao vậy?" Hắn ngồi xổm xuống bên người nàng, tay ôm eo nàng:" Mau đứng lên."

"Không, đừng chạm vào ta." Âm thanh của Bách Lý Hội mang theo vài phần lạnh lẽo, thân thể lại càng cứng ngắc, khó chịu run rẩy không ngừng.

"Hội nhi, có phải phát bệnh rồi không?" Tâm Tập Ám quýnh lên, tay dùng sức muốn kéo nàng lên.

Nàng lại bướng bỉnh nắm chặt lấy thảm lông, chỗ bị cầm, bị kéo lên cao.

"Tập Ám, ngươi ra ngoài đi được không, nhanh lên, ta chịu không nổi rồi.....Cầu xin ngươi.....Ra ngoài đi."

"Không" Thân thể hắn cúi xuống, nằm nghiêng bên người nàng: "Trước kia, là hắn ở cùng ngươi, sau này, mỗi một lần, nên đổi thành ta."

Bách Lý Hội đau đớn cuộn người lại, tay từ từ thả lỏng, khi ngẩng đầu, trên mặt đã ướt một mảnh, theo cần cổ chảy xuống vạt

https://thuviensach.vn

áo trước.

Ánh mắt có thêm một phần quyến rũ, lênh đênh, khóe môi như có như không nhếch lên, hít thở mềm mại, cũng si ngốc nhìn Tập Ám.

Lông mày hắn nhíu chặt lại, mới biết không ổn, nàng cũng đã dang chân lên.

Ngoài cửa, còn có nha hoàn đang canh giữ, Tập Ám hướng ra bên ngoài phân phó: "Các ngươi lui xuống, đóng cửa lại."

"Dạ."

Hai tay Bách Lý Hội xoa nhẹ lên gò má hắn, vuốt xuống cằm, từ từ trượt xuống cổ, vuốt ve trong cổ áo hắn.

Tập Ám khẽ gọi "Hội nhi," Đây, không phải là Bách Lý Hội.

Nàng vẫn không có bất kì phản ứng nào, hai tay dùng sức, vạch nội y màu trắng của hắn, lộ ra bộ ngực cường tráng.

Hai tay phủ lên nước da màu đồng của hắn, một đường tiến tới bụng dưới của hắn, đôi mắt, nhìn chằm chằm vết thương của hắn.

Qua vài ngày, thương tổn trên người hắn đã tốt hơn nhiều, nhưng vẫn còn sưng tấy, chỗ bị khâu, mơ hồ còn thấy được đường chỉ ngày đó.

Bách Lý Hội kiều mị chậm rãi cúi người, đầu lưỡi khẽ liếm qua miệng vết thương của hắn, một mảnh ẩm ướt.

Tập Ám đau đớn hít một ngụm khí lạnh, nửa bên bả vai đã tê dại.

Nàng theo xương quai xanh của hắn, liếm hôn chỗ dấu răng, ngẩng đầu, vươn một tay nhẹ nhàng vuốt ve vết thương của hắn.

Đầu lông mày bén nhọn, Bách Lý Hội khẽ cười ra tiếng, vẫn cúi người, nhắm ngay miệng vết thương của Tập Ám cắn mạnh xuống.

"Ưm....." Hắn ngưỡng nửa người trên, vốn là thân thể đã yếu ớt lại trở nên nghiêm trọng hơn, trên trán mồi hôi lạnh đầm đìa.

Một hồi ấm áp, lồng ngực Tập Ám lại bị toét ra, máu theo khe hở của sợi chỉ ồ ạt chảy ra, ướt cả một bên.

https://thuviensach.vn

Một tay hắn đặt trên đầu nàng, mắt trở nên choáng váng, người

Nhưng Bách Lý Hội thủy chung vẫn không nhả miệng, càng cắn càng chặt, hung hăng tựa như quyết phải xé rách hắn.

Tập Ám cũng không hề nhúc nhích, chỉ muốn nàng nhanh tỉnh lại.

Một mùi máu tươi nồng nặc tràn ngập khoang miệng của Bách Lý Hội, một chút trượt xuống cổ họng, nồng đặc không mở nổi miệng.

Nàng chớp mắt, chậm rãi nới lỏng khớp hàm, vừa muốn ngẩng đầu liền bị tay trên đầu đè xuống, để nàng tựa vào cổ hắn: "Hội nhi, ta không sao, đừng nhìn."

Trên người, hai vai nàng không ngừng run rẩy, "Tập Ám, ta nên làm cái gì bây giờ a?"

"Đừng sợ, có ta bên cạnh ngươi."

"Nhưng, chính ta cũng không thể kiểm soát được, chỉ biết tổn thương ngươi." Nàng khóc ngồi dậy, một tay đặt trên vết thương không ngừng chảy máu của hắn, "Người tới, mau gọi thái y."

Tập Ám kéo tay nàng xuống: "Đừng sợ, Hội nhi."

"Không, Tập Ám, ta thật sự không hiểu được, Thủy Cơ vì ta mà chết, Gia Luật Thức vì ta mất nửa cái mạng, hiện nay lại đổ thành ngươi, ta phải làm sao bây giờ a?" Bách Lý Hội đau khổ ngẩng đầu, "Tại sao ta còn sống, Tập Ám....."

Hắn gắng sức nâng nửa người trên, một tay ôm nàng vào lòng, lại vì mất máu quá nhiều mà ngã xuống.

Bách Lý Hội theo lực của hắn, hai người cùng ngã xuống, miệng vết thương của Tập Ám lại bị xé rách.

Cuối cùng không chịu nổi, nhắm nghiền mắt.

"Tập Ám, Tập Ám....." Ý thức mơ hồ, chỉ để lại nữ tử không ngừng kêu gào, lo lắng, cả tâm của hắn cũng đau đớn.

Thái y đến lại vừa đi, đợi đến khi hắn tỉnh lại đã là đêm khuya.

https://thuviensach.vn

Sợ làm ầm ĩ hắn, Bách Lý Hội cũng không nằm trên giường, chỉ là yên tĩnh tựa vào mép giường, một tay cầm khăn lông, giúp hắn lau mồ hôi trên mặt.

"Hội nhi....." Hắn nhếch môi cười, đem tay nàng đưa đến bên môi hôn nhẹ.

Một tay Bách Lý Hội vén tóc trên trán hắn, lẳng lặng nhìn hắn.

"Hội nhi, ta muốn uống nước." Miệng lưỡi Tập Ám khô khốc lên tiếng, nàng vừa nghe, vui mừng buông khăn lông trong tay.

"Được, ta đi lấy."

Bách Lý Hội vội vàng đứng lên, trên đất tuy là có thảm lông mềm mại, nhưng Tập Ám vẫn nghe thấy rõ ràng một hồi tiếng va chạm của sắt thép.

Do dự ngẩng đầu, đã thấy một khóa sắt thô chắc một đầu chốt vào cột giường, một đầu cột trên cổ chân nàng.

Tập Ám phẫn nộ muốn đứng lên: "Hội nhi, là ai trói ngươi?"

Nàng thấy hắn muốn ngồi dậy, vội vàng bưng chén trà trở lại, phía sau cố sức kéo sợi xích sắt di chuyển.

Bách Lý Hội đưa nước đến miệng hắn: "Uống đi."

"Nói cho ta biết, là ai khóa chân ngươi?"

Rõ ràng là chua xót vạn phần, nhưng lại cười hờ hững: "Tập Ám, là ta tự khóa."

"Ngươi?" Hắn cúi đầu nhìn cổ chân nàng, một tay xốc chăn lên :"Tháo nó xuống, cởi xuống....."

"Tập Ám, Tập Ám." Bách Lý Hội cố chết đè hắn lại: "Ngươi để cho ta khóa đi, ta sợ thật sự sẽ không khống chế nổi."

"Hội nhi, mặc kệ thế nào, ta sẽ ở cùng ngươi, ta không cho phép ngươi làm như vậy." Hắn giãy giụa : "Mau cởi nó xuống."

"Ám....."

Hai tay Tập Ám đặt lên vai nàng, ánh mắt chân thành mà kiên định, "Hội nhi, ngươi là nữ nhân của ta, ngươi không tin ta sao? Không tin ta có thể trị khỏi cho ngươi?"

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội vươn tay che miệng hắn: "Ta tin," Trong lòng bỗng chốc trở nên rối răm: "Vẫn luôn tin,"

Tập Ám ôm nàng vào lòng, một tay chống xuống giường.

Gắng sức ngồi dậy, một tay hắn nâng đùi nàng, đặt lên chân mình: "Chìa khóa đâu?"

Bách Lý Hội lắc đầu, cũng không muốn lấy ra.

Tập Ám chìa tay, đôi mắt nhìn chằm chằm nàng, một tay vuốt ve cổ chân nàng.

Trong lòng chua xót khó nhịn, Bách Lý Hội đè nén không được khóc thành tiếng, đưa chìa khóa cho hắn.

Rắc rắc một cái, hắn cẩn thận cởi khóa sắt ra, chỗ cổ chân, đã cọ xát xuất hiện nhiều điểm đỏ.

Tập Ám kéo chân nàng về phía mình, hai tay nhẹ nhàng xoa bóp.

Giờ khắc này, hắn không phải là vua, nàng cũng không phải hậu, hai người, chỉ là một đôi vợ chồng bình thường, giúp nhau lúc hoạn nạn.

Bách Lý Hội nhắm chặt mắt, đôi mắt sưng đỏ, âm thanh run rẩy: "Tập Ám, thật tuyệt vọng a, cuộc sống thế này, thật sự rất tuyệt vọng....."

Hắn ngẩng đầu, động tác trên tay vẫn không ngừng: "Nếu cả cô đĩnh cũng có thể chữa khỏi, ta không tin, dã tính tuyết hồ này còn có thể thật sự không có thuốc chữa."

Bách Lý Hội mở mắt, lắc lắc đầu, hai tay chống má, "Ta rất sợ, ta sẽ chống đỡ không nổi, trước kia, ta tự nhủ với bản thân muốn báo thù nên nhất định phải chống đỡ. Nhưng hôm nay, không còn hy vọng, còn có cái gì có thể giúp đỡ ta sống tiếp?"

Tay trên cổ chân chợt siết chặt, một tay hắn kéo nàng về bên người mình, "Sau này, ta chính là hy vọng của ngươi, vì ta, nhất định phải sống thật tốt."

Bách Lý Hội u mê nhìn hắn, đôi mắt bị che mờ bấy lâu thoáng chốc liền có chút trong suốt, đem Tập Ám khắc vào thật sâu.

https://thuviensach.vn

Qua hồi lâu, nàng mới nói khẽ nói với hắn: "Đúng, ta có Tập Ám."

Tập Ám cả kinh, vui sướng, trong lòng, trăm mối cảm xúc ngổn ngang, ôm chặt nàng vào lòng.

Bách Lý Hội thoải mái tựa vào vai hắn, hai tay không khỏi bấu víu vào lưng cường tráng của hắn.

Cằm Tập Ám gối trên đầu nàng, khóe mắt trở nên lạnh lẽo, rõ ràng thứ này gọi là nước mắt.

Thứ như vậy, hắn cho rằng, cả đời hắn cũng sẽ không có được.

Bỏ lỡ nó, tuy là không trọn vẹn, nhưng vẫn là trở lại, thiếu sót đó, hắn sẽ bổ sung từng cái một.

Trong màn đêm, ánh trăng đã sớm ẩn lui, chỉ có trong viện của thâm cung, hai người ôm chặt nhau.

Ánh nến phát sáng, một mảnh vàng nhạt ấm áp tỏa ra, từng điểm tô vẽ lên khắp phòng.

Khóe miệng Bách Lý Hội nhếch lên, an tâm nhắm mắt lại, chỗ ngực, hai trái tim cùng nhịp đập.

Bầu trời mỗi ngày một trong xanh hơn, càng như vậy, bệnh của Bách Lý Hội lại càng tái phát thường xuyên hơn.

Nàng nghiêng người nằm trên ghế dài, đôi mắt nhìn bên ngoài, trong viện, bướm trắng chơi đùa, bức tranh hoa trái tươi đẹp. Ánh mặt trời nghiêng nghiêng rọi vào.

Vết thương của Tập Ám vẫn chưa khỏi hẳn, chỉ khoác một cái áo choàng dựa người trước cửa sổ: "Hội nhi, lúc vừa trở về, bệnh đó vẫn không thấy phát tác, chẳng lẽ cùng khí trời hiện nay có liên quan sao?"

Bách Lý Hội đứng lên, gật đầu: "Tuyết hồ chính là linh vật trên đỉnh Tuyết Sơn, tất nhiên là thích ứng với cỗ không khí cực lạnh đó, cho nên vào mùa đông sẽ không phát tác."

"Thiên hạ cư nhiên còn có chuyện thần kì như vậy" Tập Ám thở dài, ngó ra ngoài cửa sổ.

https://thuviensach.vn

Mộng cảnh kia, còn chim thương ưng trên thảo nguyên, cũng không thể không khiến cho Bách Lý Hội nhớ lại.

Gắng sức nhắm mắt lại, mặc kệ thế nào, nàng nhất định không tin, Gia Luật Thức khẳng định là vẫn đang sống tốt trên thảo nguyên kia.

Hắn thầm nghĩ, dã tính của Tuyết hồ này phải chăng thật sự sẽ dây dưa nàng cả đời?

Bách Lý Hội cực kì ít ra ngoài, chỉ sợ vạn nhất phát bệnh, để người khác thấy được.

Mỗi ngày, phi tần trong cung đều đến thỉnh an, quy cũ truyền lại, thật sự là không thú v

Liên phi là người đến sau cùng, ống tay áo dài che qua cổ tay, chổ cỗ, lấy băng vải màu trắng đắp lên kĩ càng, vẻ mặt có chút đè nén nỗi sợ hãi, nhẹ nhàng hành lễ.

Bách Lý Hội ngẩng đầu, nàng không đến, mình cũng quên mất.

"Liên nhi thỉnh an hoàng hậu nương nương."

"Liên nhi, tên này rất hay, vừa thấy đã thương." Nàng nhấp nhẹ môi đỏ mọng, giương lên, mang theo lạnh lẽo mãnh liệt.

Liên phi sửng sốt, không dám tùy ý trả lời.

"Liên phi, hoàng thượng nói, ghế trống của hoàng quý phi, nhìn khắp hậu cung, cũng chỉ có ngươi thôi." Bách Lý Hội nhìn mọi người, có đôi khi, không nhất thiết bản thân mình phải động thủ, chỉ cần đẩy người đó lên nơi đầu sóng ngọn gió, tự có người đi đối phó với họ.

Nàng kinh ngạc ngẩng đầu, trên mặt có loại vui mừng khó kìm nén: "Hoàng hậu....."

Nàng khoát tay áo: "Liên phi, đây là ngươi xứng đáng có được, dù sao, bản cung có sự giúp đỡ của ngươi, mới biết được người nào có suy nghĩ gian dối, người nào thật sự đối tốt với bản cung."

Sắc mặt Liên phi bỗng chốc tái nhợt, lại không thể phân biệt được, chỉ đành phải âm thầm cắn răng.

https://thuviensach.vn

Bên cạnh, nét mặt của nhóm phi tần đều mang theo nụ cười, trong thâm tâm lại đang cắn nát răng.

Bách Lý Hội uống nước trà: "Bọn muội muội về trước đi, Liên phi cũng chuẩn bị ở lại đây vài ngày đi."

"Dạ." Mọi người nhu thuận đứng dậy, từng người xin cáo lui.

Cụt hứng, nàng rúc người trên giường, Điệp nhi bên cạnh vội vàng đóng cửa lại.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 5

https://thuviensach.vn

Chương 18: Xuất cung

Trên cửa mắc màn che màu đen, ánh mặt trời hầm hập, có thể ngăn một phần, chỉ một phần.

Cầm lấy quyển sách bên cạnh nhàn hạ lật vài cái, Bách Lý Hội vô vị nằm xuống, muốn chợp mắt một chút.

"Hoàng thượng." Điệp nhi mở cửa ra.

Nàng ngồi dậy, thấy Tập Ám mặc quần áo màu đen, đi đến.

"Hội nhi." Hắn ngồi trước giường nàng, "Hôm nay chúng ta xuất cung, trên phố Trường An, làm vợ chồng bình thường vài ngày."

"Thật không?" Bách Lý Hội chớp chớp đôi mắt xinh đẹp, ngay sau đó, liền hơi lộ ra vẻ ảm đạm: "Nhưng mà, hoàng thượng thế nào lại tùy tiện xuất cung như vậy?"

"Trẫm hiện tại đang bị thương, mấy ngày nay đều không vào triều." Tập Ám léo một tay nàng: "Chúng ta có thể sống những ngày bình thường nhất, cho dù chỉ có vài ngày."

Bách Lý Hội cười một tiếng, trong mắt, tràn ngập mong đợi: "Nếu có kiếp sau, ta nhất định sẽ làm một người dân bình thường."

Hắn nghiêng đầu, một tay xoa nhẹ lên đầu nàng: "Trẫm cũng vậy."

Hai người dựa sát vào nhau, Bách Lý Hội bất an kéo kéo tay áo hắn: "Ngộ nhỡ ta lại phát bệnh thì làm sao bây giờ?"

Tập Ám cười chế giễu lấy từ trong tay áo ra vài viên thuốc đặt vào tay nàng: "Đây là thái y viện nghiên cứu chế tạo ra, ít nhất dược tính có thể làm chậm lại vài ngày."

"Thật không?" Bách Lý Hội bĩu môi, lấy một viên trong tay hắn thả vào trong miệng: "Thật lạnh a....."

https://thuviensach.vn

Tập Ám sủng nịch xoa đầu nàng, theo thói quen đem cằm đặt lên đầu nàng.

Bách Lý Hội cười giãy thân thể, vung đôi bàn tay trắng như phấn đập qua.

"Đau quá." Hắn hừ nhẹ, một tay ôm ngực.

"Làm sao vậy? Có phải đã động tới miệng vết thương ri không?" Bách Lý Hội xoay người vội vàng lôi kéo quần áo hắn.

Tập Ám cười thầm nắm chặt tay nàng: "Có phải mấy ngày nay.....nhớ ta, lại chủ động như vậy?"

"Đi chết đi." Hai tay Bách Lý Hội ôm cổ Tập Ám, kéo hắn xuống.

Hai nằm ngửa trên giường, đầu tựa vào nhau, mắt cùng nhìn lên phía trên.

"Tập Ám, ngươi có nghĩ tới, một ngày nào đó chúng ta cũng có thể giống như những người dân bình thường, nam cày ruộng nữ dệt lụa. Khi mặt trời lặn, người một nhà ngồi dưới ánh tà dương, đêm đến, ta cùng ngươi soi đuốc nói chuyện?"

Một tay hắn vỗ nhẹ lên vai nàng, đôi mắt tràn ngập ý cười: "Đúng, không có trách nhiệm, yêu là yêu, không cần phải mệt mỏi như vậy, ngoại trừ đối phương, chỉ có một mình, không có bá tánh thiên hạ, không có trách nhiệm của thiên tử, như vậy thật tốt."

Bách Lý Hội bật cười theo, dường như nhìn thấy trên đỉnh núi kia, hai bóng dáng tựa vào nhau, lấy bầu trời làm mái che, đất làm nhà.

Cười nhìn ráng mây bềnh bồng, ngẩng đầu, núi cao ẩn trong mây, cúi đầu, khung trời nhân gian.

"Hội nhi, chuẩn bị đi, hôm nay chúng ta sẽ xuất phát."

"Nhưng mà" Bách Lý Hội ngồi dậy, chỉ chỉ ngực hắn: "Thương thế của ngươi?"

"Không có gì đáng ngại." Tập Ám nắm đầu ngón tay nàng: "Đi, chuẩn bị quần áo đi."

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội chỉ cảm thấy thật kích động, đi theo Tập Ám ra khỏi tẩm cung, dọc đường đi, âm thanh thỉnh an không ngừng vang lên, lên kiệu, thay quần áo, quanh đi quẩn lại, đúng là đi theo Tập Ám hỗn độn ra khỏi cung. Hơn nữa, còn là vào ban ngày.

"Tập Ám, chúng ta thật sự ra khỏi cung sao?" Bách Lý Hội nhìn đường phố thành Trường An sầm uất, nhưng vẫn không dám tin.

Hắn cười vươn một tay gõ lên đầu nàng: "Này còn có giả sao."

"Nhưng mà...." Tay áo bị nắm lên, nàng ngẩng đầu: "Sẽ có người nhận ra chúng ta

Tập Ám khẽ cười ra tiếng, một tay kéo tay nàng, xem như bên cạnh không có người: "Yên tâm, ngày ấy chúng ta đứng cao như vậy, hơn nữa lúc bái lạy, dân chúng đều cúi đầu, không ai nhận ra đâu."

"A" Bách Lý Hội suy nghĩ một chút, mới gật đầu.

Hai người hòa vào dòng người đông đúc, tiếng rao hàng, tiếng ầm ĩ, không chút nào không thấy hỗn độn.

Nàng nhảy về phía trước, phía sau, kéo chặt lấy tay Tập Ám: "Ngươi nhanh một chút a."

Hắn bất đắc dĩ đi theo phía sau, bóng dáng cao lớn tuấn lãng của hắn đưa tới những tiếng bắt chuyện không dứt.

"Vị công tử này, ngọc bội trên hông thật tinh xảo, có thể nói cho ta biết vừa mua ở đâu không?"

"Công tử, chàng là người Trường An sao?"

"Công tử....."

Bách Lý Hội nhức đầu nhìn những nữ tử không ngừng vây quanh, một tay che trước người Tập Ám: "Đi a, đi a."

Ai, đi thật xa, Bách Lý Hội mới quay đầu lại nhìn hắn, thật sự là một tai họa, đến chỗ nào cũng không được yên ổn.

Nàng chỉ lo cúi đầu đi tới, một tay kéo chặt nam tử phía sau.

"A." Bách Lý Hội kinh hô, bị một lực mạnh mẽ túm trở về.

Tập Ám đứng lại trước một quầy hàng nhỏ.

"Vị công tử này, mua cho tiểu thư một món trang sức đi, những thứ này đều là hàng thượng đẳng, ngay cả phi tần trong cung

https://thuviensach.vn

đều là khách hàng cũ của chỗ này đấy." Chủ quán niềm nở lấy vài cây trâm cài tóc, khoe khoang trước mặt hai người.

Bách Lý Hội che khóe miệng, tùy ý cầm lấy một cây: "Thật sao? Vậy ngươi gặp hoàng thượng rồi sao?"

Chủ quán đem từng cái bày ra trước: "Này sao có thể a, này a, cũng phải là phúc đức tu luyện từ kiếp trước."

Nàng lơ đễnh, lắc lắc trâm hoa, quay về phía nam tử: "Ngươi kéo ta làm cái gì?"

Tập Ám cầm lấy trâm cài tóc bên cạnh, cắm lên tóc nàng.

"Công tử thật là có mắt." Chủ quán vỗ tay một cái, vẻ mặt tươi cười. "Vị tiểu thư này vốn là giai nhân tuyệt sắc, bây giờ lại càng nổi bật lên sắc đẹp tuyệt trần."

Người bán hàng này, thật đúng là có tài ăn nói.

Tập Ám gật đầu đồng ý: "Nàng không phải là tiểu thư, đã là nương của hài nhi ta rồi."

Một tay Bách Lý Hội đỡ đẫn trên tóc, vừa muốn bật cười, liền nghĩ đến đã từng có hài tử, mắt cụp xuống, thần sắc ảm đạm.

Tập Ám thấy thế, vội vàng ôm nàng vào lòng, một tay vén tóc rơi trên trán nàng, tay kia nhẹ vuốt vai nàng.

"Nhìn xem mắt ta thật vụng về" Chủ quán cười to lên: "Chỉ tại bộ dáng phu nhân xinh đẹp, so với tiểu thư quan lại vẫn đẹp hơn bội phần."

Tập Ám nhếch mắt cười, đưa một thỏi bạc.

"Chao ôi, rất cảm ơn vị tướng công này, tạm biệt hai vị, lần sau lại đến a."

Cho đến khi hai người đi thật xa, âm thanh của chủ quán kia vẫn ngăn cách bởi đám người, không ngừng truyền đến: "Lần sau lại đến, đi mạnh giỏi....."

Bách Lý Hội sờ sờ trâm cài tóc trên đầu: "Đẹp thật sao?"

"Đẹp." Tập Ám nắm tay nàng "Chúng ta đến phía trước tìm khách điếm nghỉ lại đi."

https://thuviensach.vn

"Không cần." Bách Lý Hội dừng bước: "Tối nay chúng ta ngủ lại bên ngoài đi."

"Ngủ bên ngoài?" Tập Ám khó hiểu nhìn nàng: "Không ở khách điếm, vậy ở đâu?"

Bách Lý Hội mím môi, nghĩ nghĩ "Ngôi miếu đổ nát a, không phải một người một phòng a, đều có thể mà."

Hắn buồn cười kéo nàng: "Trong cái đầu nhỏ này của ngươi nghĩ cái gì a? Đều đưa ra những chủ kiến ôi thiu."

"Mới không phải a." Bách Lý Hội không cam lòng dẫm chân. "Tiểu Lam các nàng đã từng ngủ qua, trước kia ở biên giới, có lúc trở về không tìm ra khách điếm, người ta vẫn ở đó a."

"Đó không phải là nơi có thể ở, không được, thân thể ngươi quá yếu ớt."

"Ta không." Nàng cố tình dây dưa: "Cứ ở một đêm, ta chỉ muốn cảm nhận một lần, ở trong tình cảnh khốn khó này, vẫn có thể vui vẻ."

Tập Ám nhìn nàng, nhiều hơn một phần dao động, chịu không được bộ dạng luôn nài nỉ của nàng, vẫn là đáp lời: "Được, thì ở một đêm."

Mặt Bách Lý Hội giãn ra, một tay vắt lên khuỷu tay hắn: "Ta trước hết mời ngươi ăn cơm."

Tập Ám chỉ đành phải tùy ý nàng nắm đi vào một tửu lâu.

Hai người ngồi gần cửa sổ trên lầu hai, trong tửu lâu chật kín người.

Bách Lý Hội kéo rèm cửa sổ, nhìn đoàn người nối liền không dứt phía dưới, tuy là bận rộn, nhưng trên mặt tất cả đều mang theo nụ cười.

Sau khi đặt rượu và đồ ăn chỉnh tề, tiểu nhị liền vội vàng đi tiếp đón khách nhân khác.

Tập Ám gắp một món ăn, đặt vào trong chén Bách Lý Hội: "Ăn nhiều một chút."

https://thuviensach.vn

Nàng cười lớn bắt đầu ăn, dù sao cũng không ai quản, cái gì cũng không cần phải so đo.

"Hội nhi, ăn cơm xong chúng ta làm cái gì?" Tập Ám vẫn chưa động đũa, chỉ chăm chú nhìn Bách Lý Hội.

Nàng ngẩng đầu, liếc nhìn dưới lầu một cái: "Nửa con đường còn chưa dạo xong đâu."

"Được." Tập Ám cầm ly rượu, khẽ nhấp một ngụm.

Bách Lý Hội đem đồ ăn phía trước đẩy qua trước mặt hắn: "Ngươi chưa từng ở trong một ngôi miếu đổ nát phải không?"

Khóe miệng Tập Ám khẽ nhếch lên: "Chưa từng."

chống cằm, trước mắt nàng hiện lên vẻ thèm muốn mãnh liệt, khi tháo xuống một thân vinh hiển, chỉ muốn sống một cuộc sống bình thường mà thôi.

Dừng xong bữa cơm, Bách Lý Hội liền kéo tay Tập Ám dạo tiếp một vòng, dường như vĩnh viễn cũng nhìn không đủ, chơi đùa vô tận.

Hai người cũng không gọi xe, một đường đi tới, thoát khỏi đường phố Trường An sầm uất, hướng ra ngoại thành.

Khắp đồng núi, đều là hương thơm ngào ngạt, cả người chôn vào giữa biển hoa, dạo chơi.

Giống như lại trở về ngày ấy, hai người cùng xuất ngoại, đi đến một vùng ngoại ô.

Ánh mặt trời, in xuống sắc hoa, từng đợt từng đợt rong ruổi, ngủ say bị tỉnh giấc, cùng trời đất nhảy múa.

Bách Lý Hội lôi kéo tay hắn, một loại cảm giác cực kì ấm áp.

Hai người nằm xuống một chỗ, bị nơi này mê luyến, thật lâu vẫn không muốn rời đi.

Cho đến khi bầu trời áp xuống, màn đêm buông xuống, hai người mới ngồi dậy.

"Trời tối rồi." Bách Lý Hội đứng dậy phủi hoa cỏ trên quần áo xuống, nhìn bốn phía.

"Đi thôi." Một tay hắn ôm vai nàng, đi về phía trước.

https://thuviensach.vn

Vốn tưởng rằng, trong lúc này ở vùng ngoại ô nếu muốn tìm một cái miếu đổ nát rất dễ dàng, nhưng vò vo hồi lâu, Bách lý Hội mới dừng chân, một tay giữ chặt tay hắn, oán giận.

"Tập Ám, đều tại ngươi."

Tập Ám vươn tay vuốt ve đầu nàng: "Không phải là ngươi muốn ở lại miếu đổ nát sao?"

"Vậy bây giờ không tìm được, sẽ không phải là vì ngươi có phương pháp trị quốc, đem những cái miếu để người khác nghỉ chân này hủy đi rồi chứ?"

"Ngươi cực kì có lý, đi thôi, xem dọc đường có khách điếm nào hay không."

Bách Lý Hội chỉ đành phải đi theo phía sau, khó được xuất cung một chuyến, cư nhiên cả một chỗ dừng chân tìm khắp nơi

Hai người theo đường cũ đi về, khách điếm thì có, nhưng đều đã đầy kín người.

"Xong rồi, thật sự chúng ta phải ngủ ở đầu đường rồi." Hai tay Bách Lý Hội nắm chặt khuỷu tay Tập Ám: "Đi không được."

Hắn dừng chân, liếc nhìn bốn phía, vùng ngoại ô này lấy đâu ra xe ngựa nhuyễn kiệu chứ.

Ngồi xổm xuống, Tập Ám cười khúc khích chỉ chỉ phía sau: "Lên đi."

Nàng vươn hai tay đặt lên vai hắn, Tập Ám ôm lấy đùi nàng, liền đứng lên.

Lưng hắn cực kì rộng rãi, Bách Lý Hội tựa đầu lên vai hắn, hai tay đan chéo trước mặt ngực Tập Ám.

Đi một hồi lâu, hai người mới phát hiện cách đó không xa, một khi quặng mỏ trống trơn, có ánh sáng yếu ớt.

"Hội nhi, bên kia hình như có nhà, chúng ta đi tá túc một đêm."

"Ừ." Bách Lý Hội nằm trên vai hắn, lười nhác mở miệng.

Đó là một nhà nông cực kì giản dị, mấy gian nhà cỏ, cánh cửa cũ nát mở một nửa, mơ hồ có thể thấy được một nông phụ (phụ nữ nhà nông) đang vá áo dưới ánh nến. Bên cạnh có hai tiểu hài tử.

https://thuviensach.vn

"Xin hỏi." Bách Lý Hội xuống đất, một tay nhẹ nhàng đẩy cửa ra, "Xin hỏi chúng tôi có thể tá túc một đêm không?"

Nàng buông quần áo trong tay, Bách Lý Hội nhìn kỹ, đó là một bộ quần áo của nam nhân, xung quanh, có vài mảnh vá.

"Các ngươi là? Trong thành tới?" Nàng đứng dậy, đem cánh cửa kéo vào một bên: "Vào đi."

"Ừ." Bách Lý Hội kéo Tập Ám đi vào "Cảm ơn ngươi."

Nữ tử cười lắc đầu: "Nơi này trước không thôn xóm sau không nhà trọ, muốn tìm một nơi nghỉ tạm, đặc biệt khó khăn, đúng rồi, các ngươi đã dùng cơm chưa?"

Bách Lý Hội ngượng ngùng mở miệng: "Vẫn chưa."

"Vậyngại thì cùng ăn với chúng ta, chỉ là, xem cách ăn mặc của các ngươi, ta sợ các ngươi ăn không quen." Nàng rót hai chén trà đưa tới trước người bọn họ.

"Sẽ không, cám ơn ngươi, đại tẩu." Bách Lý Hội bưng chén trà đưa cho Tập Ám, mắt nhìn bốn phía: "Chỉ có mẹ con các ngươi sao?"

"Không, phu quân ta đi đốn củi, sau đó sẽ trở lại." Nàng đứng dậy, từ trong góc lục ra hai củ khoai tây, rửa sạch để vào nồi.

Vừa nói xong, bên ngoài liền truyền đến một hồi tiếng ồn ào thô kệch :"Ta đã trở về."

"Này không, hắn đã trở về." Nàng đem nước đọng trên hay tay chà lau trên túi, vội vàng ra ngoài đón.

Hai người nhìn bên ngoài, thấy một nam tử, trên vai vác về một bó củi, dưới sự trợ giúp của nữ tháo xuống.

Đem bó củi xếp chồng vào một chỗ, nàng kéo khăn lông trên vai đưa cho hắn, phủi phủi trên người vài cái: "Vào nhà đi."

Bách Lý Hội kéo Tập Ám đứng lên, cười chào hỏi: "Vị đại ca này, chúng ta là tới để tá túc."

Nam tử để hai tay trong bồn, rửa sạch, "Không cần khách khí, ai ở bên ngoài lại không một lần gặp khó khăn."

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 5

https://thuviensach.vn

Chương 19: Lãnh cung

Nữ tử vào nhà thu dọn mọi thứ trên bàn, đứa nhỏ bên cạnh giúp đỡ bày bát đũa ra, hai người đứng bên cạnh, nhưng cái gì cũng không làm được.

"Đừng đứng nữa, mau ngồi đi." Nam tử lấy ra một vo rượu trong tủ bên cạnh, lật hai cái chén.

Hai người theo lời ngồi xuống, nữ tử bên cạnh đem khoai tây nấu xong đặt lên bàn, và bưng ra vài cái bánh bao.

"Không có gì ngon để tiếp đãi, sợ là ủy khuất các ngươi rồi." Lý đại ca đem rượu đẩy tới trước người Tập Ám, hắn bưng lên chạm cốc, uống cũng rất có tư vị.

Lý đại tẩu gắp một cái bánh tự làm đặt vào trong chén Bách Lý Hội, cười xới cơm vào.

"Cảm ơn."

Mãi đến tận khuya, hai người mới đi ngủ.

Giường rất nhỏ, hai tay Bách Lý Hội ôm eo Tập Ám, hai người dán sát vào nhau, đầu nàng gối lên ngực hắn, nghe tiếng tim đập mạnh mẽ của hắn, nhắm nghiền mắt.

"Tập Ám, ngày mai chúng ta phải trở về sao?"

Một tay hắn đặt lên đầu nàng, gật gật đầu.

Bách Lý Hội khẽ mở mắt ra: "Ta sẽ mãi mãi nhớ ngày hôm nay."

Tập Ám khẽ cười ôm chặt nàng, dấu răng chỗ xương quai xanh lại đau nhói lên.

Sáng hôm sau, khi hai người thức dậy, mọi người trong nhà đều đã ra ngoài, trên bàn, còn bày ra những món ăn đơn giản.

Tập Ám lấy bạc trong tay áo để lại, khi ra khỏi nhà, hai người không khỏi quay đầu nhìn lại.

https://thuviensach.vn

Nắng sớm soi xuống ngôi nhà nhỏ, một mảnh an lành.

Khi trở về, vừa vặn chặn được một chiếc xe ngựa, có thế này mới không phải bôn ba dọc đường.

Trong cung, vẫn chưa có người phát hiện ra, thay một thân hoa phục (quần áo rực rỡ), cả tâm cũng nặng trĩu vài phần.

Cả người Bách Lý Hội chất chứa phiền muộn, cuối cùng cũng mạnh mẽ bạo phát ra.

Độc của Tuyết hồ bộc phát hừng hực, nàng rốt cuộc cũng không chịu nổi hôn mê.

Trong cung, thoáng cái liền rối loạn, các thái y cực nhọc ngày đêm canh giữ trong tẩm điện, trong lúc này, chỉ có tiếng rống giận tím mặt của nam tử.

"Trẫm không tin, toàn Nam Triều lại không tìm thấy được một người có thể trị khỏi bệnh của hoàng hậu."

Mọi người đều rất sợ hãi, quỳ trên đất không dám đứng lên.

Nàng ngủ như một hài đồng, lộ ra vẻ thuần khiết, Tập Ám thế nàouyện tin tưởng, rõ ràng, lúc quay về vẫn còn tốt mà.

Cho mọi người lui ra, hắn cầm một tay của nàng, áp vào má mình vuốt ve.

Một tay vén tóc rơi trên trán nàng, Tập Ám chợt đứng dậy, đi ra ngoài.

Bách Lý Hội cũng không biết khi đó là mộng hay tỉnh, dòng nước ấm kia luôn chảy tán loạn trong người nàng, bất cứ lúc nào cũng có thể phá nát thân thể mà ra.

Trên cột trụ tẩm điện, chim thương ưng của thảo nguyên lẳng lặng chờ đợi, đứng ở nơi người khác không nhìn thấy.

Lúc Bách Lý Hội mông lung tỉnh lại, liền có từng đợt mát mẻ xông vào mặt, thay thế cái khô nóng trong cơ thể, trên người lại đang đắp mấy cái chăn thật dày. Bốn phía một mảnh tăm tối, ánh sáng yếu ớt từ khe hở cửa sổ chiếu vào liền biết hiện giờ là ban ngày.

Liếc mắt, lại thấy đầy những thùng làm bằng ngọc thạch, bên trong, hơi lạnh không ngừng tràn ra, nhìn một cái, đều là những

https://thuviensach.vn

khối băng rất lớn.

Điệp nhi bên cạnh thấy nàng tỉnh lại, vui vẻ tiến lên, đỡ nửa người trên của nàng dậy: "Hoàng hậu, ngài đã tỉnh."

"Điệp nhi, đây là có chuyện gì?" Bách Lý Hội nghi hoặc nhìn ngó xung quanh, vẻ mặt khó hiểu.

"Hoàng hậu, ngài đã hôn mê mấy ngày rồi." Điệp nhi theo tầm mắt của nàng nhìn xung quanh "Lần này nương nương phát bệnh, hoàng thượng rất lo lắng, các thái y lại càng thúc thủ vô sách, cũng không biết hoàng thượng nghĩ như thế nào, lại sai người đến đỉnh núi phương Bắc, vận chuyển các khối băng này đến đây."

Nàng thoáng cái hiểu rõ, tâm ý của hắn nàng đã hiểu.

Chỉ vì nàng đã nói qua, dã tính của tuyết hồ trong những ngày đông sẽ không phát tác, chính là sợ cái lạnh đến rét buốt kia.

Nhưng mà, đây rốt cuộc cũng không phải là biện pháp, hao tài tốn của như vậy, cũng chỉ có thể đổi được một lúc giải thoát nhất thời cho nàng mà thôi.

Bách Lý Hội ôm lấy chăn gấm trên giường, quần áo mỏng manh trên người cũng bị thay đổi, này, nghiễm nhiên chính là ngăn cách với thế giới bên ngoài, một tòa 'lãnh' cung.

Cửa bị đẩy nhẹ ra, nam tử một thân vàng rực, đi vào.

"Nô tỳ tham kiến hoàng thượng."

Tập Ám khoát tay áo, ý bảo Điệp nhi đi ra ngoài.

Cửa lần nữa bị đóng chặt, Bách Lý Hội xốc chăn lên, chân trần xuống giường.

"Hội nhi, như thế nào, cảm thấy tốt hơn chút nào chưa?" Tập Ám tiến lên, ôm nàng vào lòng, ngồi vào một cái giường nhỏ bên cạnh.

Bách Lý Hội không nói một lời, chỉ là khẽ gật đầu, luồng nước ấm kia không hề chạy tán loạn nữa, miệng thở nhẹ, trước mắt là một mảnh mờ mịt.

"Tập Ám, thật sự không có biện pháp, ta không phải sẽ cả đời bị nhốt ở trong tẩm cung này, sẽ không còn được gặp lại ánh mặt

https://thuviensach.vn

trời bên ngoài chứ?" Nàng yếu ớt lắc đầu, một tay đặt lên vai hắn.

Tập Ám cúi đầu, ôm nàng vào lòng: "Sẽ không, ta sẽ không để cho Hội nhi cả đời sống ở nơi tăm tối này, ta sẽ luôn ở cùng ngươi."

Bách Lý Hội gật đầu, nội tâm, cũng là một mảnh chua xót, đau lòng khó hiểu.

Liễu Như chết, Vân Khinh đi, trong cung này, bỗng chốc liền yên bình, chính nàng cũng một thân tiều tụy vì bệnh, sợ là cũng không chống đỡ được bao lâu.

"Ngươi yên tâm, hết thảy rồi sẽ tốt, cho trẫm chút thời gian" Tập Ám ôm Bách Lý Hội đến giường: "Chúng ta, sẽ không cách xa nữa."

Nàng tuy là không hiểu, nhưng vẫn gật đầu.

"Hoàng thượng." Lý công công do dự hồi lâu, vẫn là đứng ở ngoài cửa lên tiếng.

"Chuyện gì?" Tập Ám không vui liếc mắt, nhìn ra ngoài cửa.

"Những tú nữ này hiện nay đã qua một cửa cuối cùng, hôm nay là lúc sắc phong, đều đã đứng chờ ở ngoài điện rồi."

Bách Lý Hội nghe vậy, hai tay bất giác ôm eo Tập Ám, để cho nàng ích kỷ một lần đi.

M vỗ nhẹ lên vai nàng, nói khẽ: "Ngươi yên tâm, trẫm sẽ không đi."

Tập Ám ngẩng đầu, giọng điệu lười nhác nhưng không mất uy nghiêm." Truyền khẩu dụ của trẫm, để ma ma quản sự sắp xếp cho các nàng ở Tuệ Tâm điện đi, trẫm tự có an bài."

"Này....." Lý công công mặc dù thấy không ổn, nhưng cuối cùng thánh ý vẫn không dám không tuân: "Dạ, hoàng thượng."

Bách Lý Hội ngẩng đầu: "Hoàng thượng, ngài sẽ an bài như thế nào?"

Tập Ám cởi áo khoác, xốc chăn gấm, ôm nàng nằm xuống: "Đương nhiên là đem các nàng chỉ hôn cho những người trong triều, cũng không uổng phí mấy ngày nay đã vất vả."

https://thuviensach.vn

Mặt Bách Lý Hội giãn ra, mà thôi, như Bách Lý Mạn Song, có thể gả cho một quan viên hoàng thất dù sao cũng tốt hơn so với đi theo Tập Ám.

Nói đi cũng phải nói lại, cuối cùng muội muội của mình, sao lại nhẫn tâm đuổi cùng giết tuyệt.

Cuộc sống như vậy, nếu như một ngày còn có thể chịu được, điều Bách Lý Hội lo lắng nhất, đó là cả đời phải như vậy.

Tập Ám vừa bình phục đã lâm triều, nhóm phi tần qua thỉnh an xong, Điệp nhi liền dìu đỡ Bách Lý Hội đi ra ngoài.

"Hoàng hậu, chúng ta vẫn nên trở về đi, trời bên ngoài rất nóng." Điệp nhi lo lắng đi theo bên cạnh, một tay giương ô che phía trên nàng.

"Không có việc gì." Bách Lý Hội buồn cười cầm lấy ô, "Bản cung chỉ ra một lát, không có việc gì,"

"Vậy nương nương, chúng ta phải lập tức trở về a." Điệp nhi ngoan ngoãn thu hồi, đem ô để sang một bên.

Nàng khẽ gật đầu, liếc nhìn Điệp nhi, đi ra ngoài.

Vừa thấy Điệp nhi, nàng sẽ không nhịn được nghĩ đến Tiểu Lam, không biết hiện tại thế nào, mang thai, nhất định là rất vất vả.

Lúc trước chỉ mãi nghĩ làm sao để đối phó với Liễu gia, cho nên xa lánh Tiểu Lam, hiện nay, xuất cung liên tục lại càng khó khăn.

Bách Lý Hội thở dài, một đi về phía trước.

Đi qua vài cái hành lang, xuyên qua vườn hoa, rất xa, liền nghe thấy tiếng nức nở nho nhỏ của nữ tử.

Được Điệp nhi đỡ, Bách Lý Hội tiến lên, ở một chỗ trước cung điện dừng lại.

Là tẩm điện của Liên phi, trong điện, một nữ tử che mặt khóc, đưa lưng về phía hai người.

Nha hoàn bên cạnh vẫn chưa phát hiện, chỉ là không ngừng khuyên giải an ủi: "Liên phi, ngài phải chú ý thân thể, đừng khóc."

"Cút ngay." Nàng kêu lên sợ hãi, thủy cung vẫn cúi đầu.

https://thuviensach.vn

"Nương nương, thân thể là của mình, ngài cũng không đau lòng, vậy về sau có thể làm gì bây giờ?" Nha hoàn quýnh lên, liền quỳ xuống. Hai tay giữ chặt ống tay áo của nàng, cũng khóc lên.

Xem ra, là một nha hoàn trung thành.

"Về sau, bộ dáng của bản cung thế này còn có về sau sao?" Liên phi đột nhiên ngẩng đầu, Bách Lý Hội sửng sốt che miệng, lộ ra dung nhan đã bị hủy.

Cho dù đứng ở ngoài cửa cung, nàng cũng có thể trông thấy rõ ràng, trên mặt Liên phi có một mảnh màu đỏ không bình thường, giống như là bị bỏng, không hề còn dung mạo trước kia.

"Nhất định là hoàng hậu, nàng trăm phương ngàn kế đẩy bản cung ra, hậu cung này, ngay cả chính bản cung cũng không nắm được, rốt cuộc là ai lại ác độc như vậy" Nàng vùi mặt thật sâu vào lòng bàn tay nghẹn ngào, "Sợ là từ nay về sau, hoàng thượng sẽ càng không thèm liếc ta lấy một cái."

Nha hoàn đánh bạo, kéo nàng về hướng trước người mình: "Liên phi, coi như là thanh tĩnh mà sống đi, sau này, sẽ không trở thành mục tiêu công kích nữa, ngược lại càng thêm yên tĩnh....."

Bách Lý Hội xoay người quay trở về, Liên phi, kết quả như vậy, cũng là bởi mấy câu nói của nàng mà thôi.

Điệp nhi cúi đầu, trong lòng khó tránh khỏi nhảy nhót, tỷ tỷ chết oan, hiện nay tuy là không phải đền mạng, vừa vặn cũng phải trả giá đắt.

Đi theo bên cạnh Bách Lý Hội, tất nhiên là cũng không dám nhiều lời, nàng xem, ra ngoài nương nương cũng chẳng vui vẻ gì

Nàng từng bước dẫm lên đá lát trong vườn, bên cạnh có vài nhánh thông vươn ra, Bách Lý Hội khẽ dùng lực, lắc lư vài cái.

Ngẩng đầu, nhìn mây trắng trên bầu trời, bầu trời, thật là xanh a, không biết cảnh trí trên thảo nguyên như thế nào.

Bách Lý Hội khẽ cười đem hai tay che trên trán, một chút ánh sáng mặt trời rọi xuống từ giữa kẽ tay, chiếu trên mặt nàng, ấm áp.

Nếu như, có thể cưỡi một con ngựa thì tốt rồi.

https://thuviensach.vn

Chuyến xuất cung kia, rồi khi trở về, giống như ngẹt thở vậy, ngày ngày bị xiềng xích ở bên trong.

"Oa.....oa....." Chim thương ưng hùng tráng lượn vòng trên không trung, đôi cánh rộng lớn vỗ gió, đôi mắt sắc nhọn nhìn chằm chằm Bách Lý Hội.

"Hoàng hậu, nhìn xem, đó là cái gì?" Điệp nhi lần đầu tiên nhìn thấy, tất nhin là kinh hãi không ngớt, chỉ đành phải nắm chặt tay nàng, lôi kéo nàng ra phía sau.

"Điệp nhi, không cần sợ, đó là chim thương ưng trên thảo nguyên, sẽ không làm hại chúng ta." Bách Lý Hội tiến lên một bước, tay phải vươn ra, nhìn lên không trung..

Chim thương ưng đáp xuống, hai móng rơi trên cổ tay nàng, cánh vẫy vẫy nhẹ nhàng, làm giảm bớt trọng lượng nàng phải chống đỡ.

Một tay Bách Lý Hội đùa nghịch, tuy là nàng vẫn nhớ rõ lời Gia Luật Thức đã nói, nhưng, nàng không xem con chim này là hắn, nam tử như vậy, hẳn là nên sống tốt mới phải.

"Ngươi từ phương Bắc đến sao?" Bách Lý Hội nhẹ giọng thì thầm: "Kia thật sự là một nơi xinh đẹp, cỏ xanh, nước trong sạch, gió thơm ngát....."

Nàng không khỏi ngẩng đầu lên, giống như lại về tới nơi đó, đón gió, rong ruổi trên thảo nguyên mênh mông.

Bầu trời, xanh trong suốt, con ngựa càng chạy càng nhanh, hương cỏ thơm ngát tràn ngập bầu trời, một chút bám trên quần áo. Chẳng trách, nam tử nơi đó, trên người vĩnh viễn mang theo vẻ tự do.

Điệp nhi đứng bên cạnh, chỉ thấy khóe mắt Bách Lý Hội khẽ nhếch lên, trong đôi mắt, lấp lánh ánh sáng, khuôn mặt dần dần đỏ ửng, một ta mở rộng ra.

Thân thể, không hề nặng trĩu, nàng nhắm mắt lại, dường như rất nhẹ nhàng, là cái gì nâng nàng lên? Là gió, gió đến từ thảo nguyên.

https://thuviensach.vn

Lực trên tay đột nhiên buông ra, chim thương ưng kia lần nữa bay lên bầu trời. Bách Lý Hội chỉ cảm thấy tâm như bị rút sạch, vội vàng mở mắt.

"Đừng đi." Nàng lớn tiếng kêu lên "Đừng đi....."

Đầu bỗng chốc nặng nề, không còn loại lực lượng kia, Bách Lý Hội ngã xuống.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 5

https://thuviensach.vn

Chương 20.1: Sinh ly tử biệt

Khi Tập Ám chạy về cung, Bách Lý Hội đã hôn mê bất tỉnh, Điệp nhi lo lắng đứng ở một bên, những khối băng trong phòng vẫn toát ra hơi lạnh lẽo.

Hắn cầm lấy khăn ướt bên cạnh nhẹ lau trán nàng, vẻ mặt an tĩnh giống như đang ngủ.

Tập Ám ôm lấy Bách Lý Hội, đi ra tẩm cung, ngoài cửa cung, nhuyễn kiệu đã sớm chờ một bên, văn võ bá quan quỳ trên đất.

"Hoàng thượng....."

Tập Ám đặt nàng vào trong kiệu, "Lần này trẫm đi hoàng lăng, trễ nhất là ba ngày, các ngươi đứng lên đi."

"Dạ." Mấy người tới gần, tuy là phân vân, nhưng cũng không dám nhiều lời.

Hắn lên kiệu, ôm Bách Lý Hội đang ngủ say vào lòng: "Hội nhi, ta cùng ngươi đi lên đỉnh tuyết sơn."

Bách quan đi theo phía sau, cho đến khi tới hoàng lăng.

Quân vương các triều đại của Nam Triều đều an táng như thế, huyệt mộ hình bán nguyệt, hai bên có hai hàng thủ vệ, nhìn thấy Tập Ám, đều đồng loạt quỳ xuống: "Tham kiến hoàng thượng."

Hắn ôm Bách Lý Hội xuống kiệu, bước lên bậc thềm, chỉ cần qua khỏi hoàng lăng, phía trước chính là rừng hoa

"Hoàng thượng....." Phía sau, bách quan lại cùng nhau quỳ xuống, cung tiễn thiên tử mở cánh cửa phủ đầy bụi kia.

Tập Ám một thân màu vàng, dưới nắng buổi sáng sớm lại càng trở nên chói lọi. Màu vàng óng ánh vỡ nát, rọi vào hình rồng tinh xảo thêu trên áo, càng rạng rỡ phát sáng.

Nữ tử trong ngực, lông mi nồng đậm khép hờ, khuôn mặt trắng trong thuần khiết, lúc này không điểm chút phấn son, lộ ra

https://thuviensach.vn

một cỗ tái nhợt.

Bên ngoài hoàng lăng, tùng bách xanh ngát cao vút, không nói nên lời, một hàng vô tận trang nghiêm.

Thân hình Tập Ám khẽ động, ôm Bách Lý Hội vào hoàng lăng.

Cửa đá khổng lồ, Oanh một tiếng đóng lại phía sau người, ngăn cách con người ở bên ngoài, một cỗ hơi lạnh thấm vào tận xương tủy, ngập tràn trời đất ập đến.

Bốn phía trên thạch bích, từng cốc đèn sa rủ xuống, ở giữa là một cái hàn trì lớn (hồ lạnh), đặt ở phía trên là các hòm băng của quân vương các triều đại Nam Triều.

Tập Ám ôm nàng vòng qua đi tới chỗ chiếc giường băng điêu khắc.

Từng tầng sương mù cùng nhau bốc lên, ở phía trên, mờ mịt một mảnh.

Hắn đặt nàng xuống xe trượt tuyết, khí lạnh bốn phía tụ tập đến một chỗ, chậm rãi nhập vào cơ thể của nàng.

Dưới thân, băng lạnh trong suốt, từng cái phản chiếu ra nét mặt sầu lo của Tập Ám, và vẻ đau lòng tê dại không hề che giấu.

Lúc đi, hắn chỉ mặc cho nàng một bộ quần áo màu trắng, đó là màu thích hợp nhất với nàng.

Bách Lý Hội giống như đi theo con thương ưng kia rất lâu, đột nhiên một cỗ lực khổng lồ phía sau hút lại, kéo nàng trở về.

Còn chưa tỉnh mộng, nàng vô lực mở mắt ra.

Một bóng dáng cao lớn che khuất nửa người nàng, Tập Ám đứng đưa lưng về phía nàng, thân hình cao lớn nhìn về phía trước.

"Tập Ám....." Bách Lý Hội khẽ gọi, hai tay chống hai bên.

Hắn vui vẻ xoay người lại, trên mặt tràn ngập vui vẻ: "Hội nhi, ngươi tỉnh."

Bách Lý Hội nhìn xung quanh, sợ hãi cuộn tròn thân mình: "Đây là đâu?"

"Là hoàng lăng." Tập Ám ngồi xuống bên người nàng, nhìn hòm băng treo lơ lửng: "Hàn băng nơi này, vĩnh viễn không tan

https://thuviensach.vn

chảy, dùng để bảo hộ long thể của tổ tiên ta."

"Hội nhi." Hắn vươn tay vuốt nhẹ má nàng: "Chúng ta đến đỉnh Tuyết Sơn, bệnh này, sợ là không thể chữa trị, biện pháp duy nhất là, mượn bốn mùa khí hậu âm hàn kia làm cho nó không thể phát tác được."

"Đỉnh Tuyết Sơn?" Bách Lý Hội cắn chặt môi dưới, cúi đầu: "Tập Ám, chúng ta thật sự đi được sao?"

Nàng yếu ớt ngẩng đầu, đồng tử như nước, cũng là một mảnh đắng chát, miệng khẽ mở, lại lần nữa đặt câu hỏi, lệ trên khóe mắt liền chảy xuống: "Ám, chúng ta thật sự đi được sao?"

"Hội nhi," Tim Tập Ám đập loạn nhịp nhìn nàng, "Ngươi làm sao vậy, không tin ta sao?"

Bách Lý Hội khẽ lắc đầu, nằm trước ngực hắn: "Không phải không tin, mà là, ta rất bất an."

Khóe miệng Tập Ám khẽ câu lên, một tay ôm vai nàng: "Đừng sợ, có ta đây."

"Tập Ám, ngươi đi rồi, giang sơn này làm sao bây giờ?" Bách Lý Hội vẫn chưa ngẩng đầu, rầu rĩ thốt lên.

"Hội nhi, không nên hỏi, để cho ta ích kỉ một lần đi, đợi đến khi đêm xuống, chúng ta lập tức đi ngay." Hắn chôn khuôn mặt vào tóc nàng, một tay cầm tay nàng đặt vào lòng bàn tay mình.

Bách Lý Hội không nói gì nữa, chỉ là gật đầu, trong lòng lại cực kì bất an.

Hai người tựa vào nhau, thầm nghĩ, trọn kiếp này, liền có thể ngày ngày ở gần nhau, ôm nhau như vậy.

Mà Bách Lý Hội lại nghĩ, đây, sợ là một cái ôm cuối cùng rồi.

Dùng sức đem hay tay ôm chặt eo hắn, Bách Lý Hội chôn trước ngực hắn, thở sâu một hơi, thật lưu luyến cảm giác n

Đầu cọ nhẹ ở trước người hắn, Tập Ám sủng nịch cười, càng ôm chặt nàng.

Tư thế như vậy, giữ nguyên một ngày, ai cũng không ngại mệt mỏi, ai cũng không buông xuống.

https://thuviensach.vn

"Hội nhi, thời điểm đến rồi, chúng ta đi thôi." Hắn muốn đứng lên, bỗng chốc lại bị Bách Lý Hội ôm lại, ngồi trở về: "Ám, để cho ta ôm một chút nữa, ấm áp như vậy, ta muốn ghi nhớ đến suốt đời."

"Đừng nói dại dột, cả đời sau này đều là của ngươi." Tập Ám không hề nghi ngờ kéo tay nàng.

Bách Lý Hội đi theo phía sau, bất giác, trên mặt là một mảnh lạnh ngắt, theo lực của hắn, đi qua từng con đường trong thạch đạo.

Hai người dừng trước một cánh cửa, Tập Ám chỉ chỉ: "Hội nhi, đi qua cánh cửa này, chúng ta được tự do rồi."

Bách Lý Hội ngẩng đầu nhìn hắn, giống như bị cảm hóa, gật đầu.

Tập Ám đến chỗ đèn sa bên cạnh, nhẹ nhàng xoay tròn, cửa đá cổ xưa liền kéo ra hai bên, mang theo âm thanh vô cùng chói tai.

Đợi đến khi hoàn toàn mở ra, hắn mới dắt tay Bách Lý Hội đi ra ngoài.

Bên ngoại, lại là một mảnh cây cỏ xanh râm, toàn bộ cung điện của Nam Triều cứ như vậy mà bị để lại phía sau.

Cách đó không xa, một chiếc xe ngựa đã đợi từ sớm, màn đêm đã kéo xuống, chỉ có đầy sao, nhiều điểm phát sáng tô vẽ trên không.

Bầu trời đêm, bị một ngôi sao băng cắt qua, ngăn trở bước chân hai người, là một giọng nữ ôn hòa.

"Ám nhi....."

Cỗ bất an kia tan mất, Bách Lý Hội xoay người, thấy đúng là Thái hậu

"Mẫu hậu." Mày kiếm Tập Ám nhếch lên, do dự đến gần nàng.

"Ám nhi, các ngươi muốn đi đâu?" Thái hậu tiến lên, đứng bên cạnh hai người: "Nói cho mẫu hậu biết."

Một tay Tập Ám ôm lấy"Ta muốn cùng Hội nhi rời khỏi đây."

Bách Lý Hội nhìn Thái hậu, ánh mắt nàng cũng bình tĩnh nhìn mình, nơi đó, ẩn chứa thương tiếc vô tận, đau lòng.

"Hội nhi, ngươi thật sự muốn đi cùng hắn sao?" Thái hậu nắm lấy tay nàng, ánh mắt hết sức chân thành mà kiên định.

https://thuviensach.vn

"Mẫu hậu, ta....." Bách Lý Hội không nói được một câu, liếc nhìn nam tử bên cạnh.

"Mẫu hậu, ý trẫm đã quyết, lần này, ai cũng không thể ngăn cản chúng ta." Tập Ám nhìn vào mắt nàng, khẽ gật đầu.

Thái hậu hướng về phía hoàng lăng, vẻ mặt đau xót: "Ngươi làm sao có thể, nếu không phải đại thần trong triều trước đó nhận thấy kì quái, thông báo cho phụ hoàng ngươi chạy về kinh, mẫu hậu hỏi ngươi, cục diện rối rắm của một quốc gia vô chủ, ngươi đi có thể yên lòng sao?"

"Hài nhi đã vuột mất một lần, trọng trách của quân vương quá nặng, vì sao cứ khăng khăng đặt lên vai ta? Hiện nay, lại là hai phải chọn một, các ngươi vẫn còn muốn để cho ta vứt bỏ nữ nhân mình yêu? Mẫu hậu, ta đã không thể buông." Tập Ám nắm tay nàng: "Ta cũng sẽ không buông ra nữa."

Bách Lý Hội chua xót chớp mắt, hoàng thành dưới ánh trăng yên tĩnh an bình, ai có thể nghĩ tới, ngày mai có phải hay không là gió tanh mưa máu, các quốc gia xung quanh lại càng như hổ rình mồi, hận không thể cắn nuốt kinh đô phồn thịnh này.

Bỗng nhiên, có một loại cảm giác mãnh liệt , nàng nhìn về phía chân trời mênh mông kia, hóa ra, bản thân nàng lại bé nhỏ đến như vậy, trên thế gian này, bất quá chỉ là một hạt cát nho nhỏ mà thôi.

Nhưng hôm nay, lại vì nàng, sinh linh đồ thán, nơi này không dễ dàng để có được sự hưng thịnh như vậy, lại muốn hủy trong tay nàng.

"Mẫu hậu, ngài đừng nói nữa." Tập Ám nhắm mắt lại, vẻ mặt đoạn tuyệt, hắn bất chấp tất cả.

"Ám nhi." Vẻ mặt thái hậu chua xót, một tay chỉ về phía sau: "Ngàn đời bá nghiệp này, không quá ba ngày, sẽ bị các nước man di san thành bình địa, hiện nay, phụ hoàng ngươi đã hồi cung, tạm thời đè ép được thế cục, nhưng ngươi vẫn u mê bất ngộ như vậy"

"Mẫu hậu." Hai mắt hắn đang nhắm chặt chợt mở ra, trong đô đen thẳm bốn bề dậy sóng: "Phụ hoàng có thể vì ngươi, vứt bỏ toàn

https://thuviensach.vn

bộ hậu cung, vì sao ta lại không được, ngôi vị hoàng đế này, ai thích làm thì làm đi."

"Im miệng." Vẻ mặt thái hậu bi thương, đầy rẫy đau đớn: "Ngươi đúng là hài nhi của bản cung, đúng, ngươi cũng có thể vì một nữ nhân vứt bỏ hậu cung, nhưng mà....." Nàng sửa sang lại thân hình, quay về phía hoàng lăng: "Ngươi không thể vì một nữ nhân, vứt bỏ cả giang sơn."

"Ha ha....." Tập Ám đột nhiên cười to lên, "Hôm nay, ai cũng không thể ngăn cản được ta."

Thân mình thái hậu cứng đờ, kìm nén nhắm mắt lại.

Hắn đã quyết đi, bất chấp hết thảy như vậy, thiên hạ này, còn có ai có thể thay thế được? Còn có ai có thể giữ được?

Bách Lý Hội nhìn Tập Ám, trong ánh mắt hắn, nhìn thấy được mâu thuẫn, Chiến thần ngày xưa, dĩ nhiên là biết kết quả của việc hai người rời đi. Nhưng vẫn là khăng khăng, chẳng lẽ, thật sự là muốn dẫm lên ngàn thi vạn cốt, sống cuộc sống mà họ gọi là hạnh phúc kia sao?

Hện giờ, trời đã tối, nàng rất sợ có một ngày như vậy, máu sẽ nhuộm đầy trời sương, cho dù đang ở nơi khác, nhưng chung quy cũng không chạy khỏi một bầu trời.

Bách Lý Hội chỉ cảm thấy đôi mắt chua xót, trong cổ lại càng nghẹn ngào khó chịu, một tiếng cũng không phát ra được, mà lại không muốn nuốt vào.

"Tập Ám....."

Hắn quay đầu, một tay vỗ nhẹ tay nàng, đôi mắt trong veo như vậy, rõ ràng là mang theo một loại mách bảo, tin tưởng ta.

Bách Lý Hội vừa nhắm mắt, cỗ lạnh lẽo chứa đầy vành mắt liền theo khóe mắt lẳng lặng chảy xuống: "Ám, ngươi trở về đi."

Ngươi trở về đi, một tiếng này, âm rất thấp, lại như một tiếng gõ âm vang, từng tiếng đánh vào trái tim hắn.

Thái hậu không thể tin xoay người lại, nhìn chằm chằm thân hình nữ tử yếu ớt dưới ánh trăng.

https://thuviensach.vn

"Hội nhi, ngươi nói cái gì?" Tập Ám không tin, hỏi lại một lần nữa.

"Ta nói, ngươi trở về." Bách Lý Hội khẽ ngẩng đầu, thật sâu, đem hắn khắc vào tim.

"Ta không hiểu....." Tập Ám lắc đầu, không thể tin được.

"Mẫu hậu nói không sai, Ám, ngươi là vua, sao có thể vì ta, đền bằng mạng của hơn một ngàn vạn bách tính?" Bách Lý Hội vươn hai tay, ôm má hắn: "Ám, nam nhân ta yêu, là có thể chịu trách nhiệm của một đế vương, là hoàng đế người người Nam Triều kính trọng, là người nắm quyền của mảnh giang sơn này, lại càng, lúc mưa gió xảy ra, là linh hồn của Nam Triều ngăn cản toàn bộ những thế lực kia. Kiếp này, ta là hậu của ngươi, ta đã không còn gì tiếc nuối, cuộc sống như vậy, không phải chúng ta mong muốn, cũng không phải là cuộc sống chúng ta có thể lựa chọn."

Nàng im lặng nức nở, tay vuốt nhẹ trên mặt hắn, có chút run rẩy, một hàng nước mắt chảy theo gò má, làm ướt tóc, ướt áo.

Cũng làm ướt tâm của hắn.

Tập Ám kéo tay nàng xuống, ôm chặt nàng vào lòng, hai tay giao chặt phía sau, như thế nào cũng không chịu buông tay.

"Không....., Hội nhi, không cần nói như vậy với ta, ta không muốn nghe." Hắn cố chấp ôm chặt nàng, thái hậu bên cạnh thấy thế, nhịn không được rơi lệ, lấy khăn gấm nhẹ lau sạch.

"Ám....." Bách Lý Hội vươn hai tay, ôm lấy lưng hắn, hắn lại càng ôm chặt hơn, cả thở cũng khó khăn, thở gấp hơn vài phần.

"Ám....." Nàng lại khẽ gọi lần nữa: "Ngươi trở về, ta ở lại đỉnh Tuyết Sơn, giống như mỗi ngày cũng đều có thể trông thấy ngươi, ta biết, tại phương Nam xa xôi, phu quân của ta sẽ đem Nam Triều trở thành một địa phương phát triển nhất, cũng như dưới trời sao, ta chỉ cần ngẩng đầu, liền có thể trông thấy một ngôi sao sáng nhất, khẳng định đó là thủ đô của Nam Triều ta."

Thân mình Bách Lý Hội khẽ thối lui, nhưng hắn thế nào cũng không chịu buông lỏng, đầu chôn thật sâu trên cổ nàng.

https://thuviensach.vn

"Ám." Nàng rốt cuộc cũng không kìm nén được, khóc lên: "Chúng ta đều buông tay đi, ta cũng không nên trở về, không nên có vướng bận này, Tập Ám, nếu như ngươi vẫn khăng khăng như vậy, ngươi nghĩ rằng ta và ngươi sẽ vui vẻ sao? Không, sẽ không, mỗi một ngày sao này, cuộc sống của ta sẽ giống như một loại dằn vặt, ngày ngày ác mộng quấn lấy thân, nói ta mê hoặc, nói ta là yêu nghiệt, nói ta hủy đi Nam Triều." Mấy chữ sau cùng, mang theo khóc rống cuồng loạn, hai tay Bách Lý Hội che mặt, âm thanh khóc lóc tiêu điều lạnh lẽo.

Hắn lùi lại vài bước, cũng nhìn về phía Thái hậu, "Mẫu hậu, chẳng lẽ, muốn sống một cuộc sống bình thường lại khó khăn như vậy sao? Muốn không hề có gánh nặng yêu một người, thật sự là khó khăn như vậy sao? Ta không hiểu."

Thái hậu tuy là vô cùng đau lòng, nhưng trả lời cũng vạn phần dứt khoát: "Đúng, trừ phi, kiếp sau ngươi không phải là hoàng đế. Đây là sứ mệnh của ngươi, ngươi không thể vứt bỏ, không thể vứt bỏ trách nhiệm cả một đời."

Tập Ám ngây ngốc ở phía xa, đột nhiên ngẩng đầu, ngửa mặt lên trời, hai đầu gối nặng nề quỳ xuống, hai tay nắm chặt thành quyền.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 5

https://thuviensach.vn

Chương 20.2: Sinh ly tử biệt

Tập Ám, thực xin lỗi, ta không thể ở gần ngươi cả đời. Nếu như ta lưu lại, chỉ có thể để ngươi thấy ta mỗi một ngày càng thêm tiều tụy, cho đến khi ta chết.

Ta không muốn, ta cũng sợ, nếu ta chết, sẽ không bao giờ có thể nhớ ngươi, không bao giờ có thể nhớ được dáng vẻ vẻ ngươi, không bao giờ có thể.....

Bách Lý Hội bước từng bước một, đi đến trước người hắn, hai đầu gối quỳ xuống, kéo nửa người trên của hắn.

Tập Ám nhắm chặt hai mắt, một loại chất lỏng ấm áp trượt ra khỏi vành mắt.

"Ám, lúc ta đi, ngươi cũng đừng mở mắt, để một mình ta, quay lưng rời khỏi." Bách Lý Hội tựa đầu vào vai hắn: "Chúng ta không thể ích kỉ như vậy."

Thân hình cao lớn của Tập Ám bỗng chốc cứng ngắc, hai tay lần nữa ôm chặt nàng.

Đó là nỗi tuyệt vọng thế nào, Bách Lý Hội biết.

Thật sự tuyệt vọng đến mức, cả hô hấp cũng đau đớn, toàn thân như như bị rút sạch, đau tận đáy lòng.

Nàng lui người lại, cúi xuống hôn lên chất lỏng trên khóe mắt hắn, đầu lưỡi hơi vươn ra, đem nó nuốt vào

Nụ hôn ẩm nóng một đường đi xuống, quanh quẩn trên khóe môi hắn, môi Tập Ám khẽ mở, ngậm môi nàng vào.

Nụ hôn như vậy, lẫn trong sự ngọt ngào, không biết là lệ của ai, ở trong miệng hai người lưu luyến bịn rịn, mang theo chua xót nhàn nhạt, kiên quyết đoạn tuyệt.

Hắn không muốn buông ra, áp sát thật chặt, một tay để sau đầu nàng, hôn càng sâu.

https://thuviensach.vn

Thái hậu đứng một bên không dám nhìn tiếp, quay mặt đi.

Nước mắt tùy ý rơi xuống, Bách Lý Hội mở đôi mắt mông lung, nếu như còn tiếp tục, nàng biết rõ, nàng sẽ không thể đi.

Hai tay để trước ngực hắn, hơi dùng sức, đôi mắt Tập Ám khép chặt, một tay chụp lên tay nàng, kéo xuống.

Bách Lý Hội tiếp nhận toàn bộ, cho đến khi trong lồng ngực bị vét hết khí lực.

Hắn lui ra, trán hai người đối diện nhau, thở hổn hển.

"Tập Ám, ta phải đi rồi....." Bách Lý Hội đỏ mắt, cả âm thanh cũng nghẹn ngào phát ra.

"Không....." Nói gì hắn cũng không chịu buông tay, hắn biết, lần này buông tay, sẽ là cả đời.

"Ám, nhớ kĩ, nếu như có một ngày chúng ta chết đi, khi qua cầu Nại Hà, ngàn vạn lần đừng uống canh Mạnh Bà, ta muốn đời đời kiếp kiếp nhớ kỹ ngươi, nhưng, chúng ta ở kiếp này, nhất định phải sống thật tốt, vì ngươi, vì ta, vì những người yêu thương chúng ta." Hai tay Bách Lý Hội đặt lên vai hắn: "Ta muốn ngươi sống thật tốt, ít nhất, còn có sự nhớ thương của ngươi."

Nàng kiên quyết đứng dậy, Tập Ám bắt được tay nàng, đứng lên theo, đứng đối diện nhau, nhưng cũng không nói được một câu.

Bách Lý phủ lên tay hắn, khẽ kéo rớt xuống, "Ám, kiếp sau gặp lại....."

Tim như bị hung hăng xé nát, nàng quyết tuyệt xoay người, đi về phía xe ngựa.

Tập Ám không hề suy nghĩ liền đuổi theo, từ phía sau ôm chặt nàng.

Đã định cái gọi là sứ mệnh, cuối cùng cũng ép ai người phân chia.

"Ám, loại tình cảm nhi nữ không coi là cái gì cả, nếu như thành toàn cho chúng ta, thiên hạ sẽ có bao nhiêu người hữu tình không thể thành người nhà?" Bách Lý Hội kéo thân thể ra, nặng nề bước đi.

https://thuviensach.vn

"Hội nhi....." Thái hậu tiến lên, vạn phần không muốn, "Thực xin lỗi."

"Mẫu hậu, cho dù người không xuất hiện, chúng ta cũng đi không được, hắn là Thiên tử, tất cả đều đã được định sẵn."

Nàng nhấc váy, đi tới xe ngựa.

Tập Ám cũng không muốn buông ra, Thái hậu bên cạnh thấy thế, bắt lấy tay áo hắn, lắc đầu.

Bóng dáng Bách Lý Hội càng đi càng xa, hai tay nàng siết thật chặt, móng tay cắm thật sâu vào lòng bàn tay, chỉ còn vài bước sẽ đến xe ngựa, ngàn vạn lần đừng để hắn nhìn ra nàng không muốn, lại cố giả bộ kiên cường, không cần.

Tập Ám nhìn thái hậu, âm thanh khó nén nỗi bi thương: "Mẫu hậu, Hội nhi đi lần này, cả trái tim ta cũng đã mang đi, ngươi cho rằng ta còn sống sao? Các ngươi muốn, bất quá chỉ là một người có quyền thống trị mà thôi, hiện nay, ta trở nên thế này, không thể không bỏ người ta yêu, ta nên hận ai? Ta nên oán ai?"

Thái hậu bất đắc dĩ lắc đầu: "Ám nhi, ngươi muốn hận cứ hận đi, nhưng mà, mẫu hậu sẽ không hối hận" Nàng nhìn bóng lưng Bách Lý Hội: "Hội nhi là một nữ nhân tốt, nàng hiểu được, thế nào để bảo toàn cho người khác."

Bách Lý Hội đến chỗ xe ngựa, liếc mắt, thấy Tập Ám bị thái hậu giữ chặt một tay, Bách Lý Hội khẽ lắc đầu, khóe miệng khẽ câu lên: "Tập Ám, đừng."

Nhảy lên xe ngựa, Tập Ám hoảng hốt tiến lên, lại nặng nề dừng bước, Hội nhi nói không sai, mạng của hắn là của Nam Triều, hắn càng không có tư cách đó, hắn, không phải sống vì bản thân.

Kiếp sau? Thật sự còn có kiếp sau sao? Hắn tự giễu ngẩng đầu lên, người cả đời này hắn yêu nhất, nhưng cả kiếp này cũng không còn gặp lại nữa.

Phu xe chống xe ngựa lên, chạy như bay qua, tiếng chân ình ình, bụi bay tán loạn, cũng mang theo trái tim trống rỗng

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội không hề quay đầu lại, kết quả như vậy, nàng sớm nên nghĩ tới.

Trong đầu nhớ lại từng màn, lúc mới quen, lúc gần nhau.....

Hóa ra, cuộc sống lúc ở ngoài cung, thật sự chỉ là một giấc mộng, cảm ơn ngươi, Tập Ám, cho ta giấc mộng này.

Hết thảy đã rời khỏi Nam Triều, tấm màn vô tận rơi xuống, bóng dáng nam tử bị vứt phía sau, tịch mịch như vậy, cao cao tại thượng, nhưng không hề được thuận theo bản thân mình.

Xe ngựa một đường chạy nhanh như tên bắn, Bách Lý Hội mệt mỏi tựa vào trong xe, thể xác và tinh thần mệt mỏi, nhắm nghiền mắt.

"Oa.....oa,....." Chim thương ưng quen thuộc kia lượn vòng trên đỉnh xe ngựa, gào thét lên từng đợt làm nàng tỉnh giấc.

Bách Lý Hội xốc rèm bên cạnh, cuối cùng trải qua bao lâu, trước mắt đúng là thảo nguyên mênh mông.

Hương cỏ nồng đậm kia, cả không khí đều đã trong veo, thỉnh thoảng lại thoáng qua một mùi thơm, điểm xuyết ở trong đó.

Chim thương ưng không chịu từ bỏ kêu to ở trước xe, một mặt vẫn đi về phương Bắc.

Bách Lý Hội khẽ ngẩng đầu, giống như là thất thần, chậm chạp mở miệng: "Đi theo con thương ưng kia đi."

"Dạ." Phu xe vung roi da, liền đi theo phía sau chim thương ưng.

Nàng tựa vào vách tường phía trong, đem giọt nước mắt cuối cùng rơi ở Nam Triều, Tập Ám, đừng quên, nửa đời còn lại, chúng ta hãy sống thật tốt.

Ưng nhi một đường tiến lên trước, càng gần, tâm nàng lại càng loạn.

Rốt cuộc, xe ngựa dừng lại một chỗ.

Bách Lý Hội do dự xuống kiệu, trong chớp mắt lòng bỗng như bị vét sạch.

https://thuviensach.vn

Đây là, gò đống nàng cùng Gia Luật Thức đã đến.

Lá cờ màu sắc rực rỡ kia vẫn còn ở đây, xung quanh lại đầy hồng mai, tuy đã tànhưng vẫn còn vương lại hương thơm.

Phất phất một mảng lớn, giống như là từ chân trời rơi xuống, ăn sâu bén rễ, xem ra không phải là trồng trong một ngày.

Gia Luật Thức.....

Nàng khẽ gọi, chim thương ưng ở trên cao đáp xuống phía trên, Bách Lý Hội lắc đầu, sẽ không.....

Lúc trước, nàng thế nào lại cả tin vào lời nói của hắn, một người khi bản thân đã đi rồi, lại còn có thể che chở cho người mình yêu như vậy, thế nào lại là người vô tình như vậy?

Bách Lý Hội, đáng thương cho ngươi một lòng che đậy, nếu như thật là đúng, ngươi làm sao chịu nổi?

Lại còn nhớ rõ chính mình đã nguyện ước ở đây, thẳng thừng quên đi Tập Ám.

Vì Gia Luật Thức mà hứa.....

Không, Bách Lý Hội run rẩy đứng lên, hướng về phía nhà sàn phủ đầy bụi mà chạy đi.

Thời điểm đẩy cửa ra, nàng hy vọng thấy được Gia Luật Thức.

Rất xa, nàng chạy đi, té ngã, đứng lên, đứng lên, lại té ngã.....

Sân viện kia, lẻ loi đứng một chỗ, cánh cổng đã sớm không còn thủ vệ, cửa chính khép hờ, mơ hồ, vẫn còn thấy được bên trong.

Bách Lý Hội dừng bước, một tay vươn ra, nhưng cũng không dám tiến lên.

Nàng rất sợ đẩy ra.....

Do dự hồi lâu, nàng mới đưa tay đặt lên cửa, vẫn chưa dùng bao nhiêu lực, cánh cửa liền mở ra.

Hoàn toàn như trước đây, cả vườn hồng mai, Bách Lý Hội nhìn lại từng cái một, đột nhiên ngây ngốc ở phía xa, một tiếng kia cũng là thê lương đến tột cùng, liên tiếp xé nát bầu trời: "Không....."

https://thuviensach.vn

Nàng cuống quít chạy vào, lại bị vấp bậc cửa cao, nặng nề té xuống đất.

Đây, không phải là thật.....Bách Lý Hội vươn một tay, năm ngón tay xòe ra, lại khóc thút thít.

Gia Luật Thức.....

Bất chấp đau đớn, hai tay nàng chống lên, bò qua.

Càng ngày càng gần, cuối cùng một tay Bách Lý Hội đặt lên tấm bia đá, khóc lên.

Tại sao có thể như vậy? Vừa tiến vào sân, lọt vào mắt là hai ngôi mộ của Gia Luật Thức và Ôn Nhứ.

Xung quanh, không có một ngọn cỏ, hiển nhiên là có người tỉ mỉ trông nom.

Tấm bia đá rất lạnh, lạnh đến một chút độ ấm cũng không có, chim thương ưng đi theo phía sau, vèo một tiếng vọt vào trong sân, hai móng đặt trên mộ bia.

Bách Lý Hội run rẩy vươn tay, đảo quanh tên của nam tử.

Gia Luật Thức.....

Trên mộ bia rõ ràng có khắc, Gia Luật Thức, Bắc viện vương nước Liêu, mất vào tháng tư năm mười hai. Tháng tư, đó không phải là sau khi nàng được sắc phong sao?

"Gia Luật Thức." Nàng chợt giơ hai nấm đấm, nện lên mộ bia của hắn: "Ngươi đứng lên cho ta, nói rõ ràng cho ta....."

"Ngươi đứng lên a." Bách Lý Hội nghẹn ngào bật ra tiếng, hai tay trắng mịn bị đập đến rỉ ra máu, theo bia đá màu trắng kia, một đường uốn lượn xuống.

Bất đắc dĩ, xung quanh chỉ có tiếng gió không ngừng nghỉ, như là tràn ngập ai oán, nức nở nghẹn ngào.

Trong nhà sàn trước kia, không có hắn làm bạn, cũng là một mảnh bi thương.

Nơi đó, vẫn rực rỡ như gấm, chỉ là thiếu đi một phần sinh khí.

Sớm đã không còn, tình cảm ấm áp của hai người cùng nhau nướng thịt dê khi đó, chỉ lưu lại nàng, một mình hưởng thụ nỗi cô

https://thuviensach.vn

đơn.

Hai tay Bách Lý Hội ôm chặt tấm bia đá, khuôn mặt dán trên mặt bia lạnh lẽo, nước mắt rơi xuống, một giọt, một giọt, rơi xuống tên khắc trên bia.

Chảy theo lõm của đường vân, hay không cò vào trong lòng của nam tử?

Gia Luật Thức, ngươi đã nói, không cho ta khóc, nhưng hiện nay, nước mắt của ta, ngươi có thể ngăn cản được sao?

Bách Lý Hội chua xót nhắm mắt lại, cuối cùng lớn tiếng khóc ra.....

Trong một ngày, đã cùng hai nam tử, sinh ly, tử biệt.

Tập Ám, là tình cảm chân thành trong cuộc đời nàng.

Nhưng trong phút chốc rời khỏi Nam Triều, đã buông xuống.

Lần này, là hoàn toàn buông xuống.

Nàng, cùng hắn, cho dù biệt ly, lại không phải loại đau đớn tận xương tủy. Bởi vì, Tập Ám là niềm kiêu hãnh của nàng, là người bảo hộ nàng cả cuộc đời, che chở Nam Triều, hắn là Thiên tử.

Nhưng mà Gia Luật Thức, Bách Lý Hội đem đầu đập nhẹ vào bia đá, nàng thật không ngờ, bọn họ lại dùng phương thức như vậy để gặp mặt.

Đối với hắn, nàng đã động tình.....

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 5

https://thuviensach.vn

Chương 21: Ngoại truyện Gia Luật Thức (thượng)

Đêm, tăm tối không hề có chút ánh sáng nào, vài tia sáng trăng yếu ớt rọi vào khe cửa sổ.

Ánh nến cháy chập chờn, vài cái sau khi chớp động, lại khôi phục lại tư thế đứng thẳng ban đầu.

Tách vài tiếng, sáp dầu nhỏ giọt, trong phòng, hai người lo âu chờ đợi.

"Hàn Hữu Thiên, vương bị làm sao vậy?" Ôn Nhứ ngẩng đầu, lộ ra một gương mặt đầy nước mắt, vì sao, vương của Bắc viện vĩ đại ngày xưa, hiện nay lại không còn một điểm sinh khí, cả bộ dáng ngủ mê cũng đều lộ ra vẻ tái nhợt vô tận.

"Vương, hắn mắc phải cô đĩnh." Hắn lấy từ trong hòm thuốc bên cạnh một bộ ngân châm, nhẹ nhặt lên một cây, cắm vào trên cánh tay Gia Luật Thức.

"Cô đĩnh, đó là bệnh gì? Có nghiêm trọng không?" Ánh mắt của Ôn Nhứ dần hiện ra một tia hy vọng, vương hắn chỉ là bị bệnh, không có việc gì.

Ánh mắt Hàn Hữu Thiên nhìn nàng, nhiều hơn một phần không đành lòng, nhưng cũng không muốn giấu diếm: "Chính là bệnh nan y."

Thoạt tiên, ánh mắt sáng rực như đốm lửa bỗng chốc liền trở nên ảm đạm, biến hóa, không còn một chút thần thái nào.

Ôn Nhứ cúi người, một tay vẽ nhẹ trên lông mày hắn: "Vương, ngươi đã ngủ một ngày rồi."

Nguyên tưởng rằng, Bách Lý Hội đi rồi, hắn liền về lại bên cạnh mình.

Hóa ra.....

https://thuviensach.vn

Nàng chua xót tựa vào ngực hắn, âm thanh đau thương: "Thật sự không còn biện pháp sao?"

Hàn Hữu Thiên đem ngân châm không ngừng châm vào trên cơ thể nam tử, cuối cùng lắc đầu.

Ngay cả hắn cũng không có cách nào, hai tay Ôn Nhứ níu chặt lấy vạt áo trước của Gia Luật Thức, khuôn mặt chôn sâu xuống.

Ngủ một ngày một đêm, Bách Lý Hội đã đi xa rồi.

Nam tử ho nhẹ ra tiếng, tim đập dồn dập, bỗng chốc liền trở nên rối loạn.

Ôn Nhứ vội vàng đứng dậy, nhìn thẳng về phía Gia Luật Thức trên giường, khẽ gọi: "Vương....."

Mí mắt như có nghìn vàng đè xuống, nam tử ngẩng đầu, một tay cố sức vỗ nhẹ lên chỗ trái tim, ánh mắt còn chưa hoàn toàn trong suốt, quét một vòng xung quanh.

Câu đầu tiên lại là: "Hội nhi, đi rồi sao?"

Hàn Hữu Thiên nhổ ngân châm xuống, hơi thở dài: "Đã sớm đi xa rồi, không bao lâu nữa sẽ về đến Nam Triều."

Gia Luật Thức yên tâm gật đầu, khuôn mặt tuấn lãng lãnh khốc, cũng không mất đi phần khí phách. "Vậy thì ta yên tâm."

Trên giường, nam tử càng trở nên suy yếu, hai tay chống hai bên, nhưng cũng là vô lựcÔn Nhứ cảm thấy đau xót, vội vàng tiến lên đỡ hắn, đem gối mềm bên cạnh đặt ra phía sau.

Lúc này Gia Luật Thức mới chú ý tới nữ tử trước mặt, "Nhứ nhi, sao ngươi lại ở đây?"

Ôn Nhứ cố gắng nhếch miệng: "Vương, Nhứ nhi đã sớm đến đây."

Che giấu không được vẻ ảm đạm trong đáy mắt, trong đáy lòng hắn, chỉ có Bách Lý Hội, mà nàng, cũng rất vui vẻ, ít nhất, hiện tại là nàng ở bên cạnh hắn.

Ngoài cửa, một trận tiếng bước chân truyền đến, người đến cực kì cấp bách, lại không dám phát ra tiếng, chỉ đành cúi đầu ở một bên: "Vương....."

https://thuviensach.vn

Lông mày của Gia Luật Thức nheo lại, thế nào mà trở lại nhanh như vậy?

Lấy mắt ra hiệu cho Hàn Hữu Thiên bên cạnh, hắn xoay người hướng về phía ngoài cửa gọi: "Vào đi."

"Dạ." Đi vào là phu xe hộ tống Bách Lý Hội.

Gia Luật Thức ngồi thẳng dậy, đôi mắt lộ ra hàn ý vô tận: "Đưa đến Nam Triều rồi sao?"

Phu xe quýnh lên, thân người run rẩy quỳ xuống: "Vương, cô nương kia khăng khăng muốn tự mình trở về, nô tài không thể lay chuyển, chỉ đành phải đưa hành lý cho nàng, nàng....."

"Nàng như thế nào?" Gia Luật Thức nóng lòng nhổm dậy, lại nặng nề ngã xuống.

"Vương....." Ôn Nhứ vội vàng nâng hắn dậy, vẻ mặt lo lắng.

"Nàng, nàng liền tự mình trở về....."

Hàn Hữu Thiên giật mình, một cước đạp cho phu xe ngã xuống đất: "Băng tuyết ngập trời như vậy, không hề có xe ngựa, ngươi bảo nàng trở về thế nào?"

Phu xe kinh hãi, hoảng hốt quỳ xuống, không dám nhìn nam tử trên giường.

Trước mắt bỗng chốc sáng ngời, một tay thò vào trong tay áo mình: "Vương, này, đây là vị cô nương kia bảo nô tài giao cho ngài."

Hàn Hữu Thiên tiếp nhận, bất đắc dĩ giao đến tay Gia Luật Thức

Một chú chim thương ưng được chạm trổ trên thân đao, giờ phút này, lại không hề có chút độ ấm, cô đơn.

Tựa như nàng, bỏ lại hắn.

Ngay cả thứ gì của hắn, nàng đều không thèm mang đi, thật sự là tuyệt vọng.

Gia Luật Thức chỉ cảm thấy không thở nổi, ngột ngạt trong lòng, không hề chớp mắt nhìn chằm chằm thanh chủy thủ kia, trên tay dùng sức, nắm chặt hết sức, trong cổ hơi ngứa, ngai ngái.

https://thuviensach.vn

Một búng máu, phun trên thanh chủy thủ.

Theo đường vân lồi lõm chảy xuống, một giọt, hai giọt, hoa nở không tàn, rơi trên thảm lông mềm mại.

Hàn Hữu Thiên biết không tốt, đi qua chỗ phu xe, đá hắn lui ra vài bước: "Còn không mau cút đi."

Nam tử thu hồi thần trí, vội vàng vừa lui vừa dập đầu: "Nô tài cáo lui, nô tài cáo lui."

Hắn biết rõ, một cước này của Hàn Hữu Thiên là cứu mạng hắn.

"Vương....." Ôn Nhứ đứng dậy, ngồi vào phía sau nam tử, một tay đỡ hắn lên, để hắn dựa vào nàng.

Gia Luật Thức nỗ lực bình phục lại, một tay nắm chặt đến đầu ngón tay trở nên trắng bệch.

Đường vân khắc sâu như kim châm vào lòng bàn tay, trên mỹ ngọc sáng long lanh, xuất hiện vài điểm mỹ lệ.

Vài giọt đã khô cạn.

"Các ngươi đi ra ngoài."

Ôn Nhứ sững sờ, nhưng vẫn không đứng dậy.

Hàn Hữu Thiên thu gom hòm thuốc bên cạnh, lui ra.

"Vương....." Một tay nàng đặt trên lưng hắn: "Để Nhứ nhi ở cùng ngươi....."

Gia Luật Thức dứt khoát lắc đầu, trong đôi mắt, sóng ngầm mãnh liệt: "Đi ra ngoài....."

Ôn Nhứ cắn cắn môi, chỉ đành phải nuốt nỗi cay đắng vào lòng, đứng lên.

Hắn nhắm chặt mắt, nằm xuống.

Đợi cho người đã lui ra hết, Gia Luật Thức mới mở mắt ra, lau sạch vết máu trên chủy thủ, để dưới gối bên cạnh.

Nằm xuống, cực kì mệt mỏi nhắm mắt lại.

Qua mấy ngày, hắn vẫn không ra ngoài một bước, mỗi ngày đều nhốt mình ở trong phòng.

https://thuviensach.vn

Ôn Như tháo xuống một thân nữ trang, đều nói, nữ vi duyệt giả dung (*), hiện nay đã không còn người ngắm, đẹp như vậy để làm gì?

(*) nữ tử làm đẹp đều là vì làm cho người khác vui vẻ

Thay một bộ quần áo màu trắng mộc mạc, cánh cửa kia, nàng không vào được, lại không muốn đi khỏi viện này.

Một lòng mâu thuẫn, hận không thể chém thành hai nửa.

Gia Luật Thức chỉ cảm thấy thân thể tốt hơn một chút, tuyết lại rơi, nữ tử để lại đây, chỉ có mảnh rừng mai trong viện kia thôi.

Khoát thêm ngoại bào, hắn đi ra ngoài, trên lan can tích đầy tuyết, một tầng thật dày.

Một tay Gia Luật Thức đặt lên trên, khẽ dùng sức ép xuống, hiện ra dấu năm ngón tay nhàn nhạt, đây là việc lúc Bách Lý Hội nhàn rỗi buồn chán vẫn thường làm, nàng nói, là con dấu tự nhiên.

Trong tòa viện này của hai người, có vô số vết tích của nàng, nàng khi đó, không hề biết mệt mỏi đóng dấu ấn, cả một cái góc nhỏ cũng không bỏ qua.

Hắn cụp mắt xuống, đã thấy sâu trong rừng hồng mai, thoáng hiện bóng dáng màu trắng, tiêu thất không tan.

Nàng đứng đưa lưng về phía hắn, đầu hơi ngẩng lên, chăm chú nhìn bầu trời đẹp đẽ kia, trắng trong suốt.

Mang theo vẻ nhợt nhạt, một mảnh sáng ngời.

Gia Luật Thức không đành lòng quấy rầy, bước chân tận lực nhẹ nhàng, chậm rãi đi xuống nhà sàn.

Nàng dường như vẫn chưa phát hiện, vẫn dạo chơi giữa rừng thơm ngát, nụ cười trên chóp mũi, nhìn không sót thứ gì.

Một tay vươn ra, ôm nàng vào lòng, Gia Luật Thức thì thào lên tiếng: "Hội nhi?"

Tâm chợt nguội lạnh, nàng chua xót nhắm mắt lại, nhưng vẫn không ngăn được giọt lệ chảy xuống.

Không thừa nhận, không giải thích, chỉ có trở thành nàng một lúc, mới có thể được ôm ấp như vậy.

https://thuviensach.vn

Gia Luật Thức tựa đầu chôn sâu vào cần cổ nàng, lại không phải là hương vị quen thuộc trong tưởng tượng của hắn.

Thân thể lùi ra sau, hắn lôi nàng đến trước người, mới nhìn thấy rõ ràng.

Vì sao vẫn không thể tiếp nhận được, nàng đã đi rồi.

Gia Luật Thức xoay người, không hề nhìn thấy cô đơn trong mắt nàng, bước chân nặng nề dẫm lên tuyết đọng, hiện ra hai hàng dấu chân, đứng dưới hồng mai.

Không chịu nổi gió lạnh, đã có những cánh hoa hồng mai rụng rơi, trải đầy trên đất tuyết.

Hắn lấy ngón tay nhặt lên một mảnh, dán lên môi, một loại độc tên là tương tư, từ từ ăn mòn trái tim vốn đang bình yên của hắn, đau, đau lòng, đau như lửa đốt.

Một tay vươn vào trong tay áo, kéo một sợi dây dài mảnh, liền cầm trong lòng bàn tay.

Túi hương của nàng đưa, Gia Luật Thức đem đến trước mũi khẽ ngửi.

Một tay mở miệng túi, hắn ngồi xuống, nhặt lên từng mảnh từng mảnh để vào.

Trên mặt vẫn còn mang theo nụ cười, một mảnh cũng không chịu thả xuống, động tác nhặt lên tràn ngập thành kính, tỉ mỉ che chở.

Ôn Nhứ khó có thể tin được đứng ở một bên, thấy hắn như vậy, vội vàng xoay người lại, muốn bẻ một nhánh hồng mai.

"Dừng tay." Gia Luật Thức nhướng mày, nhặt một cánh hồng mai cuối cùng: "Đây là ta trồng vì Hội nhi."

Hai tay Ôn Nhứ cứng đờ, cuối cùng, chạm cũng không để chạm vào dù chỉ là một chút.

Thức, kiếp này, trong lòng ngươi đã không còn có ta?

Nàng tự giễu cười ra tiếng, ngươi thì tính là cái gì? Làm sao so sánh được?

"Nhứ nhi." Gia Luật Thức rốt cuộc cũng nhìn nàng: "Trở về đi."

https://thuviensach.vn

"Trở về?" Ôn Nhứ do dự mở miệng, "Trở về thế nào? Vương phủ, còn ở đâu chứ?"

"Không cần ở bên cạnh ta, trở về vương phủ cũng tốt, trở về nhà cũng tốt....."

"Vương phủ? Nhà?" Nàng nhịn không được hỏi lại: "Không có ngươi, nơi nào là nhà của ta? Từ ngày Nhứ nhi theo vương, liền đã nhất định, vương đến đâu, Nhứ nhi liền đến đó."

Hai tay Gia Luật Thức đặt lên vai nàng, phủi nhẹ bông tuyết trên tóc nàng: "Yêu, ta đã không thể cho ngươi rồi."

Nói trắng ra như thế, Ôn Nhứ đau đớn nhắm mắt lại, nàng không thích nghe: "Vương, phần tình yêu này, ngươi không thể cho ta, vậy thì để Nhứ nhi cho ngươi."

Nàng vươn hai tay, ôm lưng hắn: "Đừng đẩy ta ra, ta chỉ muốn lưu lại chút độ ấm sau cùng này thôi."

Có thể cho nàng, cũng chỉ có điểm này.

Gia Luật Thức nhìn ra ngoài viện, tuyết vẫn rơi. Người phái đi, đều không tìm được tung tích của nàng.

Giữa bông tuyết trắng xóa, nàng chỉ lưu lại bọc đồ kia.

Hội nhi, ngươi ra đi để lại toàn bộ những thứ của ta, một thân một mình, giống như lúc ngươi tới.

Đã không thấy rõ bóng lưng của ngươi, hay đã không còn lưu luyến, có hay không, có phút chốc dừng lại?

Thân thể Gia Luật Thức suy yếu kịch liệt, lúc trước luôn lấy nội lực áp chế, hiện nay, một khi phát tác, là sống không bằng chết.

Chim thương ưng kia không còn bay lượn nữa, hắn chấp nhất đi đến gò đống.

Vẫn còn trông thấy, dáng múa xinh đẹp của nàng, vẫn còn nụ cười của nàng, làm lòng người điên đảo.

Nhặt hòn đá trên đất, không biết, lúc đó nàng đã nguyện ước điều gì?

Gia Luật Thức kéo chặt cổ áo, gió lạnh, thổi vào lòng cũng lạnh lẽo.

https://thuviensach.vn

"Hàn Hữu Thiên." Hắn khẽ gọi, nhìn chung quanh trống trãi: "Sai người dời những cây hoa mai này đến đây, hiện tại liền đi."

"Này....." Hàn Hữu Thiên mơ hồ lặp lại, "Vương, thời tiết hiện tại, chỉ sợ sau khi dời đi sẽ không dễ sống."

Gia Luật Thức đem hòn đá trên tay đặt trên chày đá: "Bổn vương nhất định phải làm cho nó sống."

"Dạ." Hàn Hữu Thiên xoay người, đi chuẩn bị.

Ôn Nhứ đi theo một bên, chỉ là theo cùng, cũng không nói một câu.

Nàng chưa bao giờ thấy vương như thế này, có lẽ là sau khi Bách Lý Hội xuất hiện, vương mới thay đổi.

Trận tuyết này, rốt cuộc muốn rơi đến khi nào? Nàng không thích như vậy, rơi không ngừng nghỉ, không phân biệt được màu sắc vốn có, tựa như tâm của hắn, bị phủ kín một tầng băng dày, thật dày.

Qua hồi lâu, xe ngựa vận chuyển cây mai mới đến nơi, Gia Luật Thức vẫn không thể tự mình trồng, bởi vì sớm đã không còn sức lực.

Đem xẻng cắm xuống tuyết đọng, đào khoét bùn đất, nền đất rét lạnh kết thành một tầng băng tuyết. Nhưng hắn vẫn khăng khăng muốn trồng, hắn nói có thể sống, liền có thể sống.

Ngẩng đầu, từng cánh rơi xuống lông mày, trên môi, Hội nhi, nếu quả có một ngày, ngươi thấy được rừng mai này, nhất định phải nhớ kĩ, nó vì ngươi mà nở rộ.

"Hàn Hữu Thiên, nàng trở về đã bao lâu?"

"Đã hơn hai tháng....."

Gia Luật Thức khẽ gật đầu, trên lông mi nồng đậm, phủ lên một tầng băng sương, nhưng một chút cũng không che giấu được đáy đầm đen tối kia.

"Chuẩn bị một chút, chúng ta đi Nam Triều

"Đi Nam Triều? Vương, thân thể của ngươi....." Hàn Hữu Thiên nóng lòng ngăn cản, vẻ mặt lo âu.

https://thuviensach.vn

Gia Luật Thức khoát tay: "Thân thể bổn vương tự mình biết rõ, đến Nam Triều, bổn vương chỉ muốn biết, nàng sống có tốt không, như vậy liền an tâm."

Ôn Nhứ che mặt khóc, hắn, thương nhớ nàng, cho dù sắp chết, cũng muốn chắc chắn nàng đang sống tốt.

Nam tử như vậy, một khi yêu là bất chấp hết thảy.

Đợi đến khi toàn bộ đã được trồng xong, trên người bọn họ đã sớm bị tuyết bao trùm, Gia Luật Thức đến gần một cây, đào đất dưới gốc, lấy ra chủy thủ trong tay áo chôn xuống.

"Hàn Hữu Thiên, nếu có một ngày, Hội nhi thật sự đến đây, thay ta đem chủy thủ này trả cho nàng, bổn vương đã đưa ra thứ gì đó, sẽ không thu hồi lại."

Trong cổ hắn ngột ngạt, gật gật đầu: "Được."

Nán lại hồi lâu, Gia Luật Thức mới đứng dậy, lên chiếc xe ngựa bên cạnh: "Trở về đi, ba ngày sau đi Nam Triều."

"Dạ."

Ôn Nhứ đi theo phía sau, ngoái đầu nhìn lại, trước mắt đều là màu đỏ, nàng phải ở chỗ này, chờ vương trở về.

Cho dù, chờ đến khi chỉ còn một mảnh lạnh lẽo.....

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 5

https://thuviensach.vn

Chương 22: Ngoại truyện Gia Luật Thức (hạ)

Lúc xe ngựa chạy về phương Nam, Ôn Nhứ đi theo phía sau thật lâu, một cước dẫm lên làn váy, người cũng ngã xuống.

Cũng không giãy giụa, người cũng không đứng dậy, chỉ là ngẩng đầu lên, nhưng chỉ kịp nhìn thấy cái đuôi xe.

Vương, ngươi nhất định phải trở về, nàng vươn một tay, buông trên tuyết, nước mắt nóng hổi rơi xuống hàn băng, chỉ phút chốc liền bị hòa tan sạch sẽ.

Đến Nam Triều, sớm đã có người an bài toàn bộ, Gia Luật Thức lên tửu lâu, một tay đẩy cửa sổ, đối diện với cổng thành Nam Triều.

"Khụ.....khụ....." Có thể là do đi đường mệt mỏi, một tay hắn chống lên bệ cửa sổ ho lên.

"Vương, có phải lại tái phát hay không?" Hàn Hữu Thiên khẩn trương một tay đặt lên mạch tượng của hắn, lại bị Gia Luật Thức né tránh.

"Không có việc gì, chỉ là có chút mệt mỏi."

Đỡ hắn đến giường, Hàn Hữu Thiên lui người, "Ngài hãy nghỉ ngơi sớm đi, chuyện của nàng, sẽ lập tức có tin tức."

Gia Luật Thức vô lực gật đầu: "Ngươi ra ngoài đi."

"Dạ."

Hắn lại đứng lên, đứng dựa vào cửa sổ, vết máu trên khóe môi, chịu đựng không nổi, rỉ ra. Sợ là không đợi được bao lâu nữa.

Người phái đi ra ngoài, không hề có tin tức, xem ra, hắn che chở cho nàng cực kì tốt.

Trên phố Trường An, một chiếc xe ngựa xa hoa cố ý che lại ánh sáng rực rỡ, hai người ngồi bên trong, một bên, Hàn Hữu Thiên xốc màn kiệu bên cạnh.

https://thuviensach.vn

Một nhuyễn kiệu không hẹn mà gặp, nữ tử cũng thò nửa cái đầu ra thăm dò, hé ra một dung nhan khuynh thành, chỉ lộ ra nửa bên mặt.

Gia Luật Thức chỉ liếc nhìn, trong nháy mắt liền nhận ra.

Hàn Hữu Thiên sững sờ, nhưng cũng buông màn kiệu xuống.

Đôi mắt nàng lưu chuyển, lướt qua nhau, cả trận hương vị quen thuộc kia, cũng bị gió thổi đi hầu như không còn.

"Đuổi theo." Gia Luật Thức tựa người lại, nhắm nghiền mắt.

Xe ngựa không dấu vết quay ngược lại, đi theo sau cỗ kiệu kia. Cho ngừng lại một chỗ.

Hàn Hữu Thiên xốc màn kiệu, mắt vừa ngẩng lên, Minh Vương phủ.

Bách Lý Hội xuống kiệu, bên người đi theo vài tên công công, một người trong đó, trên tay còn đang cầm thánh chỉ vàng rực.

Gia Luật Thức lẳng lặng nhìn nàng, phần hồn nhiên kia đã bớt đi, vẻ yêu mị vẫn như trước, lại có thêm vài phần âm ngoan xa lạ.

Hội nhi của hắn, đã học được cách lợi dụng người, đã học được cách mượn sức mạnh của người khác để bản thân sống tốt hơn.

Nha hoàn một bên tiến lên, nâng đỡ nàng bước lên bậc thềm, làn váy nặng nề kéo dài phía sau, vẽ ra một đường mềm mại trên mặt đất, chân nhấc lên, liền đi vào phủ.

"Vương." Hàn Hữu Thiên nới tay: "Xem ra, nàng sống rất tốt."

Gia Luật Thức ngừng âm thanh khụ khụ trong cổ, chua xót lắc đầu: "Không, nàng sống không tốt, nơi này quá mệt mỏi."

Một tay hắn phủ lên trái tim mình: "Bằng không, nàng sẽ không tìm đến Minh vương gia." Liếc mắt nhìn Hàn Hữu Thiên bên cạnh: "Có phải bổn vương đã làm sai rồi không?"

Hàn Hữu Thiên không nói một lời, môi mấp máy, vẫn là lắc lầu.

Hắn tự nhiên nói tiếp: "Bổn vương đẩy nàng lên ni đầu sóng ngọn gió, vốn cho là, chỉ cần giữ được tính mạng nàng là tốt. Nhưng

https://thuviensach.vn

hiện nay, xem ra.....Nếu như, ngày đó nàng biết rõ, có thể hay không oán giận ta? Có thể hay không trách ta?"

Hàn Hữu Thiên ngẩng đầu, nhìn hắn: "Vương....."

Khóe miệng Gia Luật Thức khẽ câu lên, nhìn ra ngoài kiệu: "Bổn vương hồ đồ rồi, không để nàng biết liền không có chuyện gì sao."

Hàn Hữu Thiên khổ sở xoay người, thấy nàng đã đi ra.

Đuổi tùy tùng bên cạnh đi, cả một nha hoàn cũng không lưu lại.

Bách Lý Hội nhấc váy, giày thêu khéo léo dẫm lên ánh mặt trời trải trên đá lát, nàng đi không hề cấp bách, một mạch cúi đầu, giống như đang đếm bước chân

Gia Luật Thức ngồi vào chỗ gần cửa sổ, đôi mắt chăm chú nhìn nàng, Bách Lý Hội chỉ cảm thấy lòng run lên, theo bản năng quay đầu lai, nhưng chẳng có gì.

Rất xa, chỉ có một chiếc xe ngựa đứng một chỗ.

Nàng tiến lên vài bước, dừng bước trước xe ngựa.

Một tay phu xe cầm roi, thấy nàng đi tới, lại không chút hoang mang.

Ngoài màn kiệu nặng trĩu, là một dải tua mềm nhẹ, theo gió thật nhẹ, lộ ra một khe hở ở hai bên.

Người bên ngoài không nhìn thấy bên trong, người bên trong lại nhìn thấy rõ.

Bách Lý Hội nghi hoặc liếc nhìn, chiếc xe ngựa này, hẳn là đã từng thấy trên đường phố Trường An.

"Cô nương, muốn thuê xe sao?" Phu xe che phía trước, cũng chặn lại đôi mắt tràn ngập tìm tòi của nàng.

"Không, không cần." Bách Lý Hội xấu hổ cười, thật là thất lễ.

Nàng cúi người, phu xe chưa chuẩn bị, mặt len lén ngó vào bên trong, rất đen, không có gì cả.

Lơ đãng bĩu môi, Bách Lý Hội xoay người, đi sang hướng khác.

https://thuviensach.vn

Khoảng cách gần như thế, gần đến mỗi một biểu cảm trên mặt nàng đều nhìn không sót thứ gì.

Nàng vươn một tay, chọc chọc đầu mình, ngay sau đó lắc lắc đầu, liền đi .

Gia Luật Thức khẽ cười ra tiếng, ra hiệu cho Hàn Hữu Thiên trở về.

Bước chân Bách Lý Hội không hề do dự, đi thẳng đến phủ tướng quân.

Phía sau, màn kiệu xốc lên, nam tử khẽ cười.

Từ nay về sau, Minh vương gia được đặc xá, thời điểm rời khỏi, chính là khi Bách Lý Hội được sắc phong.

Nguyên là, ngày ấy Hàn Hữu Thiên đã sai người thu thập hành lý, một tờ cáo thị, đã ngăn lại bước chân

Khắp chốn vui mừng, Nam Triều đổi hậu, trong một ngày, nàng đã đạt đến đỉnh cao quyền lực.

Ngày ấy, toàn bộ hoàng thành, cả đêm tối cũng lóe sáng.

Trên cổng thành cao cao, một tay Tập Ám vươn ra, Bách Lý Hội khẽ cười, đặt tay vào trong tay hắn.

Phó thác cả cuộc đời, mũ phượng của nàng, phượng hoàng màu vàng bay lượn trong đêm tối, môi không tô mà đỏ, lại hơi câu lên.

Gia Luật Thức đứng trước cửa sổ ở lầu hai, rất xa, đem bóng dáng nữ tử thu hết vào trong đáy mắt.

Trên vạn người, hai người nhìn nhau cười, bầu trời của nàng, đã có người chống đỡ.

"Hàn Hữu Thiên, trở về thôi....." Gia Luật Thức xoay người, đem màn trúc sau người kéo xuống.

"Vương, ngài không đi gặp nàng một lần sao?"

Hắn suy yếu lắc đầu, một tay chống lên mép bàn: "Hy vọng, thân thể này của ta còn có thể chống đỡ được đến khi trở về."

Hàn Hữu Thiên bất đắc dĩ tựa vào một bên, thấy thân thể Gia Luật Thức chợt mềm nhũn, cả người ngã nhào trên đất.

https://thuviensach.vn

"Vương....." Hắn kinh hô, bước lên phía trước đỡ lên: "Vương, đêm nay chúng ta liền trở về đi."

Gia Luật Thức khó nhọc ngồi vào một bên, lắc đầu: "Ngươi đi chuẩn bị một chút, ngày mai đi."

Hắn không thể lay chuyển được, lấy thuốc nha hoàn đưa tới để hắn uống vào, liền đi ra ngoài.

Đêm đã khuya.

Cuối cùng Gia Luật Thức cũng không tha, vén rèm, mọi người đều đã giải tán, cái nhìn kia, cũng là kí ức cuối cùng.

Ở phương Bắc xa xôi, Ôn Nhứ ngày ngày trông mong, cả vẻ mặt đều đã tiều tụy đi vài phần.

Trên xe ngựa, trên người nam tử đắp một cái chăn mềm mại, chạy về phía

Đồng thời, trên không trung, một con chim thương ưng khỏe khoắn từ phương Bắc đến, bay về phía hoàng cung Nam Triều.

Ôn Nhứ khoác một cái áo choàng lông, đứng trong gió lạnh lẽo, đôi mắt chăm chú nhìn mảnh mênh mông vô ngần kia.

Thân thể cực kì lạnh, đôi tay nhỏ bé đặt bên môi, nhẹ nhàng hà hơi, lại xoa nắn vài cái.

Trước mắt, sương mù nhấp nhô dày đặt, trong tầm mắt, đập vào một chiếc xe ngựa chạy như tên bắn.

Nàng không dám xác định, vội vàng dụi mắt, là thật.

Ôn Nhứ chạy tới, xe càng gần, chạy thẳng vào trong viện.

Lòng nàng chợt lạnh, cực kì bất an.

Bước nhanh tiến lên, đã thấy vài người nâng Gia Luật Thức đi ra, lên nhà sàn bên cạnh.

Nam tử đã hôn mê, không còn một điểm ý thức.

Khi nào, vương của nàng đã yếu ớt như vậy rồi. Trong trí nhớ, nam tử này là chim thương ưng hùng tráng nhất thảo nguyên này, một tay che trời, nhìn xuống thiên hạ, vương của nàng, là một người tà tứ độc tài, không phải vương giả bình thường.

https://thuviensach.vn

Nàng không biết đã bước đi như thế nào, chỉ như một con rối, một đường đi theo phía sau bọn họ.

Gia Luật Thức được mang lên giường, cũng đang không ngừng ho ra máu.

Hàn Hữu Thiên luống cuống sững sờ một bên, cho những người khác lui ra.

"Hàn Hữu Thiên, ngươi mau cứu hắn." Ôn Nhứ nóng lòng tiến lên, lấy khăn gấm trong tay, che khóe môi hắn.

Thế nào vẫn không dừng được, ngươi đừng ói ra nữa, máu kia sẽ chảy hết.

"Vô dụng, đã không cứu được nữa."

Nàng khó mà tiếp nhận được, vẫn cố chấp, muốn lấy khăn trong tay làm ngừng máu hắn: "Không, không thể, làm sao có thể như thế, ai nói cho ta biết a.

"Nhứ phi....." Hàn Hữu Thiên bất đắc dĩ lặp lại: "Cô đĩnh này, không có thuốc chữa."

"Không, ta không tin." Nàng cố chấp lắc đầu: "Đã có loại bệnh này, sẽ có phương pháp chữa trị."

Hắn khẽ thở dài: "Chỉ có Tuyết hồ trên đỉnh Tuyết Sơn kia, nhưng, trên đời này chỉ có một con, hơn nữa, đã cứu nàng rồi."

Ôn Nhứ lặng người nhìn Gia Luật Thức đang hôn mê: "Là Bách Lý Hội sao?"

Nàng đã thấy, Bách Lý Hội cũng hộc máu như vậy.

Hàn Hữu Thiên không nói, nhưng trong lòng lai nặng nề gật đầu.

"Phịch" một tiếng, toàn bộ ảo tưởng đã bị đánh nát, hóa ra, hắn bất chấp hết thảy đuổi nàng đi, là bởi vì thế này.

Ngày ấy, hắn nói muốn đưa nàng đến đây ở, hóa ra, nàng trong lúc vô hình, đúng lúc lại là lợi thế để nàng ta tin tưởng.

"Ha ha ha....." Nàng bỗng nhiên cười ra tiếng, hết thảy đều chậm chọc biết bao a.

https://thuviensach.vn

"Hàn Hữu Thiên." Ôn Nhứ vội vàng rửa sạch vết máu trên cần cổ cho hắn: "Vì sao, loại bệnh này lại liên tục ho ra máu."

"Chủ yếu là do máu, theo thông tục nói, đó là do máu toàn thân đã bị thối rửa, cho nên mới không có thuốc chữa."

Nàng không hiểu, như khúc gỗ gật đầu. Đột nhiên trước mắt sáng ngời, lộ ra một khuôn mặt tràn đầy hy vọng: "Nếu máu đã hỏng, vậy thì đem máu của vương đổi đi, có thể chứ?"

"Này....." Hàn Hữu Thiên kiên quyết lắc đầu: "Không thể. Máu sau khi bị cô đĩnh xâm nhiễm toàn bộ đã bị thối rữa, nếu như đổi máu, không có máu Tuyết hồ hộ thể, hai người đều sẽ chết. Hơn nữa, đổi máu vừa nói cũng chỉ là nghe kể lại, không có ai thử qua. Quan trọng là, đất trời, không có Tuyết hồ thứ hai."

Ôn Nhứ đau khổ nhắm mắt lại: "Vậy vương, thật sự cứ như vậy mà chết sao?"

Hắn nhìn hai người, gật đầu: "Đúng."

Hai hàng lệ, kìm nén không được, tràn mi.....

Một tiếng xé rách, nàng nằm trước ngực hắn, vùi đầu thật sâu: "Hàn Hữu Thiên, đêm nay, có thể để ta cùng hắn ở riêng một mình được không?"

Hắn không nói gì rời khỏi phòng, đóng cửa lại.

Trăng lạnh lẽo trên ngọn cây, trăng tròn khuyết.

Trong phòng, nàng đứng dậy, trán đối diện nhau, khẽ vuốt cằm kiên nghị của hắn, "Thức, kêu tên của ngươi như vậy, thật là khó khăn, hôm nay, để cho ta vượt qua khuôn phép một lần, lấy danh nghĩa thê tử, gọi tên ngươi. Ta biết ngươi sẽ không đồng ý, bởi vì, tên của ngươi chỉ nàng mới có thể gọi. Nhưng ta không quản nhiều như vậy, ai bảo ngươi hôn mê, ngươi phải nghe ta."

Ngón tay Ôn Nhứ vẽ nhẹ lên môi hắn: "Thức, ngay cả lúc ngã bệnh, ngươi vẫn là nam nhân đẹp mắt nhất Đại Liêu chúng ta."

Dòng lệ kia, không ngừng chảy xuống, rơi vào vạt áo trước của hắn, theo xương quai xanh vô cùng gợi cảm của hắn, "Nếu như Nhứ nhi đi rồi, ngươi sẽ nhớ ta suốt đời sao?"

https://thuviensach.vn

Hắn đã không thể nói, Ôn Nhứ cúi người nhìn hắn, lệ, từng giọt nhỏ giọt, rơi vào mắt hắn, theo khóe mắt, tan biến hầu như không còn.

"Mặc kệ là thế nào, Nhứ nhi phải thử một lần, nếu như không thể đổi được mạng của ngươi, như vậy thì chúng ta cùng chết. Nếu như có thể, ta chỉ xin ngươi, nhớ kĩ ta, suốt đời." Ôn Nhứ chậm chạp thì thầm: "Thức, ngươi biết không, lúc nhỏ ta cũng mắc phải một loại quái bệnh, khi đó, cha ta săn được một con hồ ly toàn thân trắng như tuyết, lấy máu cho ta uống. Hôm nay, ta mới biết được, đó chính là Tuyết hồ. Người đời đều cho rằng, trên đỉnh Tuyết sơn chỉ có một con Tuyết Hồ, lại không biết, một con khác, ngay từ mười năm trước đã bị người ta lấy máu. Ta không hiểu y thuật, nhưng ta chỉ muốn thử một lần, cược một lần."

Nàng đứng dậy, lộ ra một khuôn mặt tràn đầy dứt khoát.

Liền lấy mạng của ta, đổi lại mạng của ngươi.

Ở trong phòng đốt một nhánh Mê Điệt hương, Ôn Nhứ ngồi trước gương đồng, đem mái tóc thả xuống sau ót, tháo xuống trang sức trên đầu, chỉ búi tóc đơn giản. Trong kính, nhìn về phía nam tử, giống ngủ say, cả hô hấp cũng vô lực như vậy.

Cảm thấy một hồi đau thắt. Cuối cùng Ôn Nhứ liếc mắt nhìn chính mình trong gương, đem lược gỗ đào đặt sang một bên.

Trong một cái tủ thấp, cất giấu một thanh chủy thủ bén nhọn, rút vỏ đao, ánh sáng lạnh lẽo hiện ra.

Nàng không chút do dự ngồi lên giường, đỡ Gia Luật Thức lên. Hai người ngồi đối diện nhau, trên người hắn vô vực, xụi lơ trên người Ôn Nhứ.

Dùng sức kéo hắn lên, để hắn tựa vào cột giường bên cạnh, đắp chăn lên người hắn.

Kéo một tay hắn, lòng bàn tay hắn quét xuống một vết sẹo, xuyên qua cả bàn tay.

Ôn Nhứ cầm chủy thủ trong tay, hạ quyết tâm, rạch xuống.

Máu, bắn tung tóe, nàng kéo một tay kia của hắn, rạch xuống.

https://thuviensach.vn

Máu màu đỏ, chảy trên quần áo trắng của Gia Luật Thức, chỉ chốc lát, liền tiến vào bên trong, nhanh chóng thiêu cháy.

Ôn Nhứ cắt bàn tay mình, tay trái dán lên lòng bàn tay hắn, lúc nhỏ, tuy là không có võ công, nhưng đã học qua nội lực. Khi đó cha nói, là dùng để thân thể khỏe mạnh. Lại không biết, lại phát huy tác dụng như vậy.

Một cỗ nội lực ùa vào trong cơ thể hắn, máu của nàng cũng hội tụ trong cơ thể Gia Luật Thức, mà máu của hắn, cũng từng rơi từng giọt xuống giường, trên áo ngủ bằng gấm.

Thức, tha thứ cho sự ích kỉ của ta, muốn dùng phương thức này để ngươi nhớ kĩ ta, ta đã không còn gì, chỉ muốn ngươi có chút nào đó nhớ đến ta. Cho dù là, thỉnh thoảng nghĩ đến, ta cũng cảm thấy mỹ mãn.

Máu, nhanh chóng dung nhập vào người hắn, khuôn mặt nàng cũng chầm chậm tái nhợt.

Dưới thân, máu nhiễm đỏ hơn nửa người Gia Luật Thức, bất đắc dĩ, hắn vẫn khép chặt mắt, không hề nhúc nhích.

"Thức, ngươi nhất định phải tỉnh lại, nhất định....." Ôn Nhứ suy yếu mấp máy môi, hai gò má hồng nhuận ban đầu đã sớm trắng bệch trong suốt, đôi môi kia lại càng ảm đạm vô sắc.

Lòng bàn tay thật nóng, máu của hai người đã hòa tan, chất lỏng đỏ tươi theo chỗ giao nhau, một giọt, một giọt, rơi xuống.

"Thức, ta đã thay đổi chủ kiến, không muốn ngươi chết, ta không cần ngươi ở cùng ta, ngươi nhanh một chút.....Sống lại, cho dù ngươi yêu người khác cũng không sao, ta không muốn sau khi chết, không còn người nào nhớ ta, cho nên, ngươi phải sống, nhớ ta....., Nhứ nhi không phải là người tốt, Nhứ nhi rất ích kỉ....." Nàng vô lực lắc đầu, không muốn ngã xuống bây giờ.

"Nếu như, thật sự có kiếp sau, ngươi cũng phải nhận ra ta. Nếu như, thật sự có kiếp sau, Nhứ nhi có thể hay không hy vọng ngươi, kiếp sau yêu ta?" Đôi mắt Ôn Nhứ vừa khép lại, nước mắt trong suốt liền chảy xuống.

https://thuviensach.vn

"Nếu như, thật sự có kiếp sau, ngươi nhất định phải nhận ra ta....."

Thật sự, rất mệt mỏi, mắt rất nặng nề, Thức, ta muốn ngủ.....

Tha Thứ cho Nhứ nhi trước đây tùy hứng, một năm kia được độc sủng, đã làm cho Nhứ nhi cả đời này không còn gì tiếc nuối.

Đầu, càng lúc nàng mệt mỏi, nàng đột nhiên có chút sợ hãi, một tay kia xoa nhẹ lên khuôn mặt vẫn ngủ say của nam tử, thân thể mạnh mẽ ngã về phía trước, gối lên vai hắn.

Lòng bàn tay, vẫn còn dính vào nhau, cho đến khi, một giọt máu cuối cùng của nàng chảy hết, một giọt lệ sau cùng.

Hồng nhan mất đi, nhưng một chút cũng không thấy nam tử tỉnh lại.

Gia Luật Thức chỉ lưu lại một hơi thở cuối cùng, trên tay buông lỏng, tay hai người tách ra, vô lực thở dốc.

Trong mộng, nét mặt tươi cười của Bách Lý Hội cũng vỡ nát, túm lấy cũng không được, kiếp này là đoạn tuyệt.....

Vết máu trên giường, theo mép giường chảy xuống như thác nước, tí tách, tí tách, liền mang theo sinh mệnh của con người.

Từng dòng máu đỏ, yêu dã tạo thành một cái mành, lưu lại trên thảm lông mềm mại, trong không khí tràn ngập mùi máu tươi.

Hai tay Ôn Nhứ buông xuống bên người, đầu ngón tay, còn đọng lại những giọt máu đỏ tươi.

Thấy nàng thật lâu vẫn không ra, Hàn Hữu Thiên bất an ở ngoài cửa khẽ gọi: "Nhứ phi? Nhứ phi?"

Không có tiếng trả lời, một mảnh tĩnh mịch.

Lòng hắn lạnh lẽo, mạnh mẽ đẩy cửa đi vào.

Liền thấy kinh hãi tại chỗ.

Cả thân thể Ôn Nhứ xụi lê trên người Gia Luật Thức, trên giường, màu trắng trên người hai người đã bị nhuộm đỏ.

Hàn Hữu Thiên vội vàng tiến lên, nhưng thân thể đều đã lạnh.....

https://thuviensach.vn

Hắn đã sớm nói qua, phương pháp như vậy không thể.

Tình, thật sự có thể khiến người ta như vậy sao?

Gia Luật Thức vì Bách Lý Hội, tặng đi mạng sống. Mà Ôn Nhứ, lại vì Gia Luật Thức, mà vô ích chảy đến giọt máu cuối cùng.

Là cái gì, rốt cuộc khiến cho người ta liều mạng như vậy, biết rõ là tự tìm lấy cái chết, cũng muốn thử một lần.

Hàn Hữu Thiên nhìn hai người trên giường, nhất thời trăm mối cảm xúc ngổn ngang. Thất thần ngồi xuống bên cạnh.

Còn nhớ rõ, Bắc Viện vương của Đại Liêu ngày xưa hăng hái cỡ nào, chinh chiến sa trường, một đời tung hoành ngang dọc.

"Vương, ngài như vậy, cũng phải tìm lấy một nữ nhân để kìm chế trái tim rồi." Nhiều năm trước, Hàn Hữu Thiên nói với hắn như vậy.

"Nữ nhân? Trừ bỏ hầu hạ dưới thân bổn vương, còn có thể có lợi ích gì?" Hắn cuồng vọng cười ra tiếng: "Hàn Hữu Thiên, tiểu tử ngươi muốn nữ nhân sao?"

Khóe miệng Hàn Hữu Thiên nhếch lên: "Vương, thuộc hạ chỉ là đang suy nghĩ, là dạng nữ nhân gì mới có thể chiếm được trái tim ngài."

"Chiếm được trái tim bổn vương?" Hắn mạnh mẽ vung roi ngựa trong tay: "Bổn vương cũng mỏi mắt mong chờ."

.....

Giờ đây.....

Hàn Hữu Thiên ngẩng đầu lên, đem giọt lệ kia ép trở về, thôi, khi còn sống không thể gần nhau, sẽ thành toàn cho Ôn Nhứ, sau khi chết, để cho bọn họ cùng huyệt mà ngủ đi.....

(Ngoại truyện hoàn)

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 5

https://thuviensach.vn

Chương 23.1: Kiếp này kiếp sau đại kết cục

Bách Lý Hội khóc mệt mỏi, cả thân thể tựa vào mộ bia, hay tay vẫn không ngừng đánh đấm.

Gió lớn. Thổi tung mép váy của nàng, nhưng nàng lại hoàn toàn không biết.

Phía sau, một hồi tiếng động rất nhỏ, như là tiếng bước chân dẫm trên những cành cây khô, Bách Lý Hội cảm thấy kinh hãi, dừng lại tiếng nức nở.

Tiếng bước chân ngày càng gần, cuối cùng dừng lại phía sau nàng.

Bách Lý Hội cực kì khẩn trương, muốn quay đầu lại, nhưng lại sợ không phải người nàng muốn thấy.

Phía sau thủy chung vẫn không có động tĩnh gì, Bách Lý Hội cuối cùng nhịn không được, đầy vẻ mong chờ quay đầu lại.

Tuyệt vọng, lan ra tứ chi, nàng ngẩng đầu nhìn người phía trước, khẽ gọi: "Hàn Hữu Thiên."

"Ngươi rốt cuộc đã đến." Hắn ngồi xổm xuống bên người nàng, vốc lên một nắm đất.

"Ta chỉ muốn hỏi một câu, Gia Luật Thức hắn, có phải mắc phải cô đĩnh hay không?" Bách Lý Hội chỉ muốn chứng thực nghi vấn trong lòng.

Hàn Hữu Thiên cũng không ngờ nàng lại hỏi trắng ra như vậy, quả nhiên thoáng cái đã nhận ra.

"Đúng, là cô đĩnh."

Bách Lý Hội thở một hơi chống đỡ không nổi, quay đầu lại nhìn tấm bia đá lạnh như băng kia, một tay không khỏi xoa nhẹ, vuốt ve thật lâu.

https://thuviensach.vn

"Gia Luật Thức, ngươi cứ như vậy không tin ta, không tin ta sẽ cùng ngươi vượt qua sao? Không tin ta sao?" Nàng khóc thành tiếng, đầu như bị vỡ r đau đớn.

Hàn Hữu Thiên khẽ thở dài, lấy thanh chủy thủ từ trong tay áo ra, đưa đến trước người nàng: "Đây là vương để lại cho ngươi."

Bách Lý Hội chỉ liếc mắt một cái, đột nhiên căm phẫn đoạt lấy, hung hăng ném xuống đất: "Ta vì sao phải lấy, muốn đưa, hãy để cho tự mình Gia Luật Thức đưa."

Giống như đã mất thần trí, nàng hai tay buông thỏng của nàng lại lần nữa đấm lên tấm bia đá cứng chắc, in lên từng dấu ấn bằng máu nhìn thấy ghê người. Giống như hồng mai nở rực rỡ kia, từng chút rơi trên tên Gia Luật Thức.

Tay Hàn Hữu Thiên vỗ nhẹ lên trán: "Ngươi vẫn là nên trở về Nam Triều đi, ước nguyện của vương là ngươi trở về nơi ấy, được hắn bảo vệ, ngươi tội gì phải trở về."

Bách Lý Hội chợt bị đánh thức, Nam Triều, nàng phải trở về sao?

Là sức mạnh nào đã đưa nàng đến đây, nàng quay đầu nhìn lại, hướng về phía bia mộ. Là ngươi phải không.....Gia Luật Thức.

Sống không còn hy vọng, nàng đau thương cười, ta phụ Gia Luật Thức, cũng phụ Tập Ám.

Tâm trạng kiên quyết, hướng về tấm bia đá đâm tới.

Hàn Hữu Thiên sững sờ không ngờ tới, cấp bách hô ra tiếng: "Đừng....."

"Hội nhi....."

Một đạo âm thanh, từ rất xa truyền tới, Bách Lý Hội giữ vững một phần sức lực cuối cùng, vẫn không ngã xuống.

Âm thanh này rất quen thuộc. Mắt nhắm lại, chỉ thấy một bóng người mơ hồ, cả thân thể ngã về phía sau, cũng là rơi vào một lồng ngực cực kì ấm áp. Xông vào mặt một hương vị thảo nguyên.

Người trở nên nhẹ nhàng, lại như được bế lên, cuối cùng nàng ngất đi.

https://thuviensach.vn

Thân thể dần dần lạnh lẽo, bỗng chốc lại nóng lên, như bị đốt bởi một trận lửa, thiêu cháy cả người cực kì khó chịu.

Bầu trời đã tối sầm.

Trong phòng, trên trán nữ tử đã được băng bó, ngủ cực kì không an ổn.

Nàng quá mệt mỏi, hết thảy dây dưa sâu đậm như vậy, nàng chỉ là một nữ tử bình thường, chỉ muốn sống một cuộc sống đơn giản. Vì sao, lại khó khăn như vậy.

Lòng Bách Lý Hội đột nhiên sợ hãi, mạnh mẽ mở mắt ra, ngồi dậy.

Tóc tán loạn trước trán, che khuất mắt nàng, đầu thoáng cái liền tựa trên vai nam tử.

Một màn này, lại khiến nàng nhớ đến đêm Thủy Cơ chết, cũng như vậy, chỉ là khi đó, ở bên người nàng là Gia Luật Thức.

Bách Lý Hội khóc ra tiếng, đôi mắt đã sớm sưng đỏ, đau đớn, cả vết thương trên trán cũng đã quên.

Nàng sợ, hương vị quen thuộc vừa nãy cũng chỉ là ảo giác mà thôi, hiện nay, người tỉnh, mộng cũng vỡ nát.

Nàng cụp mắt xuống, hơi mở to ra.

Đã thấy trên thắt lưng nam tử, lại treo một túi hương rất đặc biệt.

Một trận hương hoa mai thơm ngọt mơ hồ lan ra, chân thực như vậy.

Không chút do dự, nàng mạnh mẽ thối lui thân người, đập vào mắt, không phải là Gia Luật Thức, còn có thể là ai?

Bách Lý Hội kinh ngạc hé mở đôi môi đỏ mọng, nước mắt trên mặt vẫn như cũ chảy xuống, một chút còn vương trên lông mi nồng đậm của nàng.

Khóe môi hắn hơi mở, khẽ gọi: "Hội nhi."

Không phải là mộng, một tiếng kia, nện vào trái tim, rõ ràng còn có chút run rẩy.

https://thuviensach.vn

Bách Lý Hội vẫn không tin, nghiêng người tiến lên, hung hăng cắn một ngụm trên cánh tay hắn.

Bầu trời ấm áp, quần áo cũng mặc ít đi. Lần này lực đạo cũng là mười phần, đợi đến khi thu hồi về đã rỉ máu.

Khóe mắt hắn nhíu lại, một tay đặt sau đầu nàng, lôi nàng về phía mình.

Bách Lý Hội ra sức giãy giụa thối lui, một đôi đồng tử như nước tràn ngập cẩn thận dò hỏi: "Đ

Hắn liếc nhìn cánh tay: "Đau."

Nàng lại cười như hoa, đây đều là sự thật.

Thấy Bách Lý Hội cười, hắn mới hiểu mục đích nàng cắn hắn.

"Vì sao không tự cắn mình?"

Hay tai nàng ôm eo hắn, vùi đầu trong ngực hắn.

Trống ngực dồn dập, mạnh mẽ, một cái lại một cái, nhưng so với bất kì tiếng nhạc của đàn sáo nào, lại càng êm tai hơn.

"Ta không cắn chính mình, bởi vì ta sợ đau."

Hắn cười ôm chặt nàng, nếu như có thể, thật muốn cả một đời được sống như thế này.

"Ngươi....." Bách Lý Hội ngồi dậy, hướng về phía hắn: "Vì sao lại làm phần mộ kia?"

Gia Luật Thức run lên, tim bỗng chốc tê rần: "Mạng của ta, là do Nhứ nhi chảy hết máu để đổi lấy, điều ta có thể cho nàng, cũng chỉ có như vậy thôi."

Ôn Nhứ, Bách Lý Hội cụp mắt, một khi vướng phải lưới tình, cũng đều bất chấp tất cả.

"Kiếp này, là ta thiếu nợ nàng." Hắn nhìn bốn phía: "Đêm hôm đó, lúc ta tỉnh lại, liền thấy toàn thân nàng đầy máu, cứ như vậy tựa vào người ta, tay đều đã lạnh cứng. Bàn tay bị cắt, máu tươi đã chảy hết, dùng phương thức quyết tuyệt như vậy để cứu ta."

Bách Lý Hội nhắm mắt lại, giống như chân thật thấy được một màn kia, nàng mỉm cười mà đi, cũng là thống khổ bi thương.

"Hội nhi, ngươi thế nào lại trở về đây?"

https://thuviensach.vn

Nàng ngẩn ra, chậm rãi mở miệng: "Bởi vì, dã tính Tuyết Hồ của ta đã không thể khống chế được, biện pháp duy nhất chỉ có thể lên đỉnh Tuyết Sơn, cả đời không được xuống."

Gia Luật Thức lại ôm nàng vào lòng, há miệng muốn hỏi, nhưng chỉ nén trong lòng.

Bách Lý Hội cười: "Ngươi không phải muốn hỏi, thế nào chỉ có một mình ta?

Hắn không nói, một tay để lên đầu nàng, đem tóc rơi trên miệng vết thương vén ra hai bên.

"Bởi vì, Tập Ám không thể đi." Đơn giản chỉ vài chữ, cũng rất chân thực.

Nàng, cùng hắn, đã nói sẽ cùng quên, kiếp này, sẽ không còn nhớ thương gì nữa.

Nàng, cũng chưa bao giờ hối hận.

"Gia Luật Thức, có phải ta không đến thảo nguyên, tất cả, ngươi định sẽ giấu diếm ta cả đời?" Bách Lý Hội ngẩng đầu, đôi mắt nhìn vào đáy đầm thâm thúy của hắn.

Gia Luật Thức khẽ gật đầu: "Nếu như ngươi có thể hạnh phúc"

Nàng chua xót cười, mắt sưng đỏ chỉ có thể hé mở: "Gia Luật Thức, theo ta đi đến đỉnh Tuyết Sơn nhé."

Hắn ngẩn ra tại chỗ, thấp thỏm nhắc lại: "Hội nhi, ngươi nói là để ta đi cùng ngươi?"

Bách Lý Hội cười nhắm mắt lại, gật đầu: "Đúng....." Ngay sau đó, đôi mắt lần nữa mở to: "Có thể sao?"

Gia Luật Thức chỉ cảm thấy một hồi ấm áp, rót vào lòng: "Ngươi đi tới đâu, ta sẽ theo tới đó."

Muốn, cũng chỉ muốn những lời này.

"Nhưng mà, ngươi cũng là Bắc viện vương." Bách Lý Hội lo sợ nhìn hắn, cắn chặt răng.

Gia Luật Thức cười nhẹ một tiếng: "Ta, đã sớm chết ngay tại ngày hạ táng Như nhi. Trên đời này, trừ bỏ Hàn Hữu Thiên và

https://thuviensach.vn

ngươi thì không ai biết. Hơn nữa, Bắc viện vương của Đại Liêu không có ta, vương vẫn sẽ tìm người để thay thế."

Nàng nghiêng đầu, "Thật sao?"

"Thật." Gia Luật Thức nghiêm túc gật đầu.

"Vì sao, đổi máu có thể chữa khỏi cô đĩnh a?"

Hắn thay đổi tư thế, không để nàng quá mệt, liền chuyển ra sau lưng nàng, để lưng nàng dựa vào hắn: "Sau đó, Hàn Hữu Thiên giúp ta bắt mạch, trong máu của cũng có dã tính của Tuyết hồ."

Bách Lý Hội hơi kinh ngạc, sau lại phản ứng kịp: "Nhưng, nàng chưa từng phát bệnh a."

Gia Luật Thức gật đầu tán thành: "Đây là điểm chúng ta vẫn không thể giải thích được, cho đến sau này, sư phụ của Hàn Hữu Thiên đến đây, mới hoàn toàn làm rõ." Hắn kéo cao chăn gấm phủ lên người Bách Lý Hội: "Hóa ra, Tuyết Hồ trên Thiên Sơn là một đôi, máu của Nhứ nhi đã uống là con cái. Còn máu của con đực là ngươi uống. Máu khác phái là tương khắc, cho nên ngươi mới có triệu chứng kì lạ như vậy."

Bách Lý Hội bừng tỉnh hiểu ra, ngay sau đó lại cau mày: "Hiện nay, máu của nàng đưa cho ngươi, không phải là ngươi cũng giống như ta sao?"

Gia Luật Thức cúi đầu trên cổ nàng: "Đúng, chỉ là bây giờ vẫn chưa phát tác."

Nàng ngẩng đầu, ngó ra vòng tròn khổng lồ ngoài cửa sổ, hết thảy, đều là ý trời sao?

Để hai người bọn họ mắc phải cô đĩnh, hiện nay lại có triệu chứng giống nhau, xem ra thật là ông trời an bài, để cho bọn họ cùng nhau lên Tuyết Sơn.

"Vì sao hiện tại ngươi mới xuất hiện, làm hại ta ở trước mộ phần ngươi tay đều đã đập đến đau nhức" Bách Lý Hội quay người lại, lộ ra khuôn mặt mang theo chất vấn.

Gia Luật Thức cười một tiếng: "Ta sợ ngươi biết trong lòng sẽ khó chịu, là ta nói với Hàn Hữu Thiên, nếu một ngày ngươi thật sự

https://thuviensach.vn

đến đây, cứ xem như ta đã chết rồi. Ta không biết, ngươi đã rời khỏi Nam Triều."

Tim Bách Lý Hội đau xót, tựa đầu trở về.

"Gia Luật Thức, chúng ta khi nào mới đi Tuyết Sơn?" Đột nhiên muốn mau mau rời khỏi nơi này, đi thật xa.

"Ngày mai." Hắn nhìn ra ngoài cửa sổ. "Ngươi nghỉ ngơi trước đi, ngày mai, sáng sớm chúng ta liền đi."

Bách Lý Hội gật đầu, tùy ý để hắn đỡ nàng nằm xuống, phủ lên chăn gấm, tắt đèn.

Cánh cửa "chi" một tiếng, mở ra rồi khép lại.

Nàng lấy áo khoác bên cạnh, choàng lên người, đi ra ngoài.

Một âm thanh mở cửa rất nhỏ, đem bóng tối ẩn sau người.

Ánh trăng lãnh đạm quét xuống.

Bách Lý Hội vào trong nhà sàn, dựa trước lan can, ngồi xuống.

Trong viện, hai ngôi mộ, đột ngột hiện ra.

Gia Luật Thức đứng trước mộ phần, đứng đưa lưng về phía nàng.

Ôn Như không thích hoa mai, nhưng trong nội viện này trồng đầy hoa mai.

Hắn ngồi xổm xuống, dùng hai tay đào một cái hố trước mộ nàng, ngày mai, nhất định phải trồng một cây Mẫu Đơn cho ngươi.

Bách Lý Hội biết, nữ tử này, sẽ để cho hắn khắc trong tâm cả một đời. Tựa như Tập Ám, một mảnh trong lòng, thủy chung đã để lại cho hắn.

Gia Luật Thức lấy tay tỉ mỉ vẽ theo tên nàng, kiểu chữ màu đỏ kia ở trong đêm lại lấp lánh như vậy, giống như nụ cười của nàng lúc còn sống, yêu cầu của nàng không cao, chỉ cần hắn nhớ đến nàng.

Nếu như phải quên, vậy hãy để cho nàng nhớ kỹ hắn đi.

Bách Lý Hội tựa người trên cột đá phía sau, dấu răng giữa ngực tuy đã bị hủy, nhưng mơ hồ lại thấy đau đớn.

https://thuviensach.vn

Tập Ám, là ngươi sao? Chúng ta đã nói phải sống tốt, không nhớ sao?

Như vậy, sẽ chỉ làm lòng ngươi đau đớn thêm mà thôi.

Ngươi đã đáp ứng ta, sẽ sống thật tốt.

Ta biết, cuộc sống trước kia quá mệt mỏi, hiện nay, rốt cuộc ta cũng có thể buông xuống, làm lại từ đầu.

Bách Lý Hội đứng dậy, để một mình hắn ở lại trong viện.

Một ngày này, ngủ cực kì ổn định.

Cả ánh mặt trời của ngày hôm sau cũng đều đã ấm áp chiếu khắp trời đất, ngoài sân chỉ có hai con ngựa.

Hai người chỉ đem theo bọc đồ xuống lầu.

Hàn Hữu Thiên đứng trước mộ Ôn Nhứ, thấy hai người đi xuống liền nghênh đón.

"Vương."

Hắn vung tay lên: "Ta đã không còn là vương, Hàn Hữu Thiên, ngươi có tính toán gì không?"

Nhiều năm như vậy, hắn luôn đi theo bên người Gia Luật Thức.

"Thế giới bên ngoài to lớn như vậy, ta cũng không muốn cùng các ngươi đi đến Tuyết Sơn, hôm nay liền cáo biệt đi." Hàn Hữu Thiên tuy là không muốn, nhưng tâm tình cũng rất vui vẻ. Cuối cùng, điều hắn mong đợi đã đến.

"Được." Một tay hắn ôm vai nàng: "Đi thôi."

"Ừ" Bách Lý Hội điểm nhẹ đầu, hai người lên ngựa.

Hàn Hữu Thiên cũng lên ngựa, ba người không khỏi quay đầu lại nhìn tòa viện kia, không một lời từ biệt, trời nam đất bắc, đi ngược nhau.

Gió rít gào thổi qua, nhưng lại ấm áp.

Gia Luật Thức cầm chủy thủ trong tay giao cho nàng, quất roi ngựa, hướng về phía đỉnh Tuyết Sơn.

Cỏ, vẫn thơm ngát như vậy, bướm nhỏ đủ màu sắc tụ tập ở một chỗ, xoay lượn trên đỉnh đầu hai người chạy như bay qua,

https://thuviensach.vn

hương hoa cỏ nồng đậm.

Bách Lý Hội từ cần cổ hắn quay đầu lại, Nam Triều, càng ngày càng xa rồi. Tập Ám, càng ngày càng xa rồi.

Mảnh đất này, kiếp này sẽ không bước vào nữa.

Tập Ám, ly biệt.

Tải eBook: www.dtv-ebook.com

Quyển 5

https://thuviensach.vn

Chương 23.2: Đại kết cục

Tại phương Bắc xa xôi kia có một núi tuyết.

Nơi đó, hiếm có người đặt chân đến, bốn mùa băng hàn, người bình thường căn bản không chịu

Ngươi chỉ cần đứng ở xa, liền có thể trông thấy, một tòa ẩn hiện trong mây, Thiên Sơn sương khói mịt mờ.

Chỗ cao nhất trên núi, tất nhiên là cách bầu trời rất gần. Mây trắng, trời xanh, đều trên đầu ngón tay.

Một tòa nhà gỗ nằm trên núi, bốn phía đầy khắp núi đồi, đều là màu đỏ của cây mai, một năm bốn mùa, hoa nở không tàn.

Cánh hoa đỏ rơi xuống đất, phủ kín trên tuyết trắng, mênh mông, vẫn luôn vì những cơn gió mà rơi xuống vài cánh.

Một nữ tử nhẹ ngẩng đầu, đem ngón tay nhặt cánh hoa trên vai, trên tóc, kề sát một nhánh hồng mai buông xuống.

Áo trắng hơn tuyết, dung nhan khuynh thành.

Trước nhà gỗ, một đôi người tuyết, một người mặc quần áo nam tử, một người mặc quần áo nữ tử.

Tiên cảnh của nhân gian, cùng lắm cũng chỉ thế này thôi.

Dưới rừng mai, dây mây màu xanh quấn quít lấy bàn đu dây của hai người, lúc này đang lẳng lặng ở một chỗ, phía dưới là hai ghế đá.

Nữ tử đi về phía trước, sắc đỏ xinh đẹp rơi rụng xuống, nàng giống như đắm chìm trong đó, mỗi lần đến đây, trên người lại dính đầy cỗ tươi mát kia.

Phía trước là một hồ nước khổng lồ, mặt nước đóng băng, khi nhàm chán liền có thể đến trên đó chơi đùa.

Bách Lý Hội tìm một khối đá sạch sẽ ngồi xuống. Trên mặt nước bị đục ra một lỗ hổng cực lớn, trên mặt băng bên cạnh ném vài

https://thuviensach.vn

kiện quần áo.

Nàng cười nhìn về phía mặt nước yên ả kia, một chuỗi bọt nước nổi lên, nụ cười trên khóe môi lại càng tăng lên.

Một tiếng xôn xao, trong nước lộ ra nửa người trên trần trụi của nam tử, bộ ngực tinh tráng mạnh mẽ màu mật ong lóe sáng. Một đầu tóc đen tùy ý thả xuống nước.

Nam tử dưới ánh mặt trời độc tài tuấn lãng, cánh tay phải vươn ra, một tiếng huýt sáo dài trong miệng phát ra.

Trên bầu trời, một điểm màu đen tới gần, mạnh như vũ bão, chuẩn xác dừng trên cánh tay nam tử.

Một tay Gia Luật Thức trêu đùa vừa quay đầu nhìn nàng: "Ưng nhi, ta không có ở đây mấy ngày, may mà có ngươi thay ta bảo vệ nàng."

Chim thương ưng trời sinh có linh tính, ngẩng đầu lên vỗ cánh.

"Đi thôi." Cánh tay hắn dùng sức, chim thương ưng kia lại lần nữa bay đi.

Bách Lý Hội cười nhìn lên bầu trời, khi quay đầu lại, hắn đã đến trước người nàng.

Gia Luật Thức vươn một tay, khóe mắt mang theo ý cười.

Nàng đặt tay vào bàn tay hắn, hai người liền xuống nước.

Rõ ràng là lạnh đến tận xương tủy, hai người lại không có chút cảm giác.

Nước không đến ngực nàng, Gia Luật Thức vươn hai tay cố trụ đầu nàng, chỉ có nụ hôn kia vẫn cực kì nồng nhiệt.

Bách Lý Hội vươn tay ôm chặt hắn, quấn quýt sít sao.

Gia Luật Thức để cho nàng tựa vào mép băng bên cạnh, vùi đầu trước ngực nàng, hai tay liền cởi quần áo của nàng.

Đầu Bách Lý Hội ngẩng lên, trên bầu trời chỉ có Ưng nhi lượn qua, chứng kiến thời khắc này.

Dưới nước, độ ấm của hai người, làm nhiệt độ của nước đá tăng lên, cho đến khi hừng hực nóng bỏng.

Nàng nhắm mắt lại, hai tay quấn lên cổ hắn, rên rỉ ra tiếng.

https://thuviensach.vn

Cho đến khi nhiệt tình thối lui, cho đến khi dục vọng đã ngừng thúc giục.

Hắn ôm nàng, đầu nàng tựa vào ngực hắn.

Hai người cũng không nói gì, trong bầu không khí yên tĩnh chỉ có tiếng thở dốc.

Từ trên bầu trời nhìn xuống, nơi đó, vẫn chỉ để lại một mảnh tiên cảnh bông tuyết trắng xóa.

Bóng dáng hai người ngày càng nhỏ, điều duy nhất không thay đổi là thủy chung vẫn ôm chặt

Tóc rối, tóc quấn lấy tóc.

Hết thảy qua đi, liền gần nhau cả cuộc đời.

Tại nơi niết bàn bị người ta lãng quên.

----------[Nam Triều]----------

Thiên tử Nam Triều, trong ba năm liền hoàn thành bá nghiệp, thôn tính các tiểu quốc, hợp thành đại quốc.

Tương truyền, hậu cung Nam Triều, vĩnh viễn trống không.

Trong hoàng cung, nam tử lưu lại chỉ có một bóng lưng cô tịch.

Ban đêm, cả bầu không khí đều đã nghỉ ngơi, trong điện Kim Loan, nam tử khoanh tay đón gió, một thân hoàng bào, tung bay theo gió.

Không rõ chia tay đã bao lâu, nàng đi đã bao lâu.

Nàng lưu lại cho hắn, ngoài trừ dấu răng trên xương quai xanh thì không còn có gì khác.

Đêm tối tịch mịch quét tới.

Thống khổ ngẩng cao đầu, ngươi nói, chúng ta ở dưới một bầu trời, lúc nhớ ngươi liền ngẩng đầu nhìn trăng sao.....

Hội nhi, ta thật sự không thể chống đỡ nổi, mệt đến rã rời, cũng không biết sống vì cái gì.

Nếu như, có một ngày, ta đi trước ngươi, ta nhất định sẽ không cho ngươi biết.

Tha thứ cho ta, đã không đủ hơi sức để sống trọn kiếp này, tâm mệt mỏi, vĩnh viễn không thể trị hết.

https://thuviensach.vn

Ánh trăng cực kì ảm đạm, bóng cây phía xa vô cùng rậm rạp, loang lổ chiếu lên mái ngói lưu ly.

Khi nào thì bắt đầu, nơi này trở thành nơi hàng đêm không ngủ của hắn.

Chỉ là, cúi đầu đã không còn nữ tử tay cầm áo choàng chờ hắn.

Bầu trời Nam Triều sáng rực như vậy, không còn chiến tranh, chỉ có phồn hoa rực rỡ.

Cả thái hậuchịu nổi tự hỏi mình, lúc trước ngăn cản hắn, đến tột cùng là đúng hay sai.

Dày vò như vậy cũng là do một tay nàng tạo thành.

Ám nhi, cho dù là vì thiên hạ, hy sinh một người đi.

Năm thứ 16, thiên tử Nam Triều băng hà.

Một hơi cuối cùng không bỏ xuống được, buồn bực mà chết. Khi chết lại cực kì nhàn hạ, hắn vì Nam Triều, làm đã đủ nhiều rồi.

Nếu muốn nói đến trách nhiệm, cũng có thể tháo xuống rồi.

Hiện nay, ai cũng không thể ngăn được.

Còn sống, so với chết, càng mệt mỏi hơn.

Di chiếu duy nhất đó là, đem tin tức này mãi mãi niêm phong, không được truyền ra ngoài.

Ước định của nàng và hắn là cả đời.

Như thế, một đời này nàng phải sống thật vui vẻ.

Tập Ám, là hoàng đế có công trạng nổi bật nhất Nam Triều, đồng thời, cũng là hoàng đế tại vì trong thời gian ngắn nhất.

Một khi hồng nhan làm loạn, mê hoặc ai đó? Mê hoặc song vương.

---------- Kiếp này kiếp sau ----------

Sau khi chết.

Trường An vẫn sầm uất như trước, cửa hàng tửu lâu lớn nhỏ đều treo đèn lồng đỏ thẫm một bên, dán chữ hỉ đỏ tươi.

Tùy tiện hỏi một người, đều biết hôm nay là ngày trang chủ của Tuyệt Ngạo trang lấy vợ. Nếu như hỏi cưới ai? Tất nhiên là đệ nhất mỹ nhân của Nam Triều.

https://thuviensach.vn

Điều kỳ lạ là, đội ngũ rước dâu cũng không thấy tân lang, lão trang chủ nhất thời tức giận, chỉ đành phải để cho người ta thuận lợi vui vẻ đưa tân nương vào cửa.

Trên cao đường, thật lâu vẫn không thấy Thiếu trang chủ tà mị kia, cho đến khi khách khứa tan hết, hắn mới quay trở về.

Bị bu phải thay một thân hỉ phục, bị đẩy vào tân phòng.

Trong phòng, trên nến đỏ, hai dòng chữ hỉ dưới ánh sáng, bị đốt cháy vô cùng tinh tế.

Nữ tử một thân màu đỏ, trên đầu phủ khăn voan cùng màu.

Hắn cũng không hề vội vã tiến lên, rót một ly rượu bên cạnh bàn, lộ ra một khuôn mặt mê hoặc nhân gian, điêu khắc không hề có một chút tì vết.

Khóe miệng ngả ngớn câu lên, bóng dáng cao lớn tới gần nữ tử trên giường, "Muốn làm nữ nhân của ta, cũng không đơn giản như vậy."

Đôi bàn tay trắng như phấn trong tay áo của nữ tử nắm thật chặt, nhẫn nhịn.

Thấy nàng không nói, hắn lại càng tiến lên ngồi bên người nàng, cũng không tháo khăn voan xuống, thở nhẹ bên tai nàng, dáng vẻ mười phần hạ lưu.

Để ly rượu trong tay xuống, hơi thở của hắn mang theo một mùi rượu nhàn nhạt, xen lẫn mùi xạ hương đặc biệt.

Hỉ phục màu đỏ làm nổi bật vẻ tà mị của hắn, mày kiếm nhíu lại, một tay ôm eo nàng.

Đôi bàn tay đang nắm chặt run nhẹ, nàng hung hăng nhắm chặt mắt. Lại nhịn.

Hắn được một tấc lại muốn tiến một thước, một tay theo vạt áo trước, đặt lên cái yếm chim uyên ương của nàng. Dưới tay một trận run rẩy, mang theo đắc ý, tay từ một bên trực tiếp thâm nhập vào vuốt ve địa phương đẫy đà của nàng.

Hắn nghiêng người, ôm nàng ngồi trên chân mình, không chút nào che giấu dục vọng thâm sâu của mình.

https://thuviensach.vn

Lòng nàng quýnh lên, cuối cùng nghĩ đến người đã được gả tới, lại thả lỏng vài phần.

Vạt áo trước hơi mở ra, lộ ra xương quai xanh khiêu gợi của hắn, cùng với một cái dấu màu đỏ, giống như một dấu răng.

Hắn không muốn lấy vợ, trong sâu thẳm, hắn đang đợi một người, nhưng cũng không nhớ gì cả.

Cho nên, hắn không cần nàng.

"Muốn trở thành nữ nhân của ta, ngươi có thể ở trên giường chiều ý ta sao? Còn không m cởi áo? Nếu như không hài lòng, sáng mai ta liền hưu ngươi."

Tại sao, lại có người như vậy.

Cuối cùng nàng cũng không thể chịu đựng nổi nữa, hai tay nắm chặt chậm rãi buông ra.

Thoáng cái liền vỗ bàn tay của hắn đặt trên ngực nàng xuống. Đột nhiên đứng dậy, một phen kéo khăn voan trên đầu xuống: "Ai muốn gả cho ngươi a, ta muốn hưu ngươi."

Hắn cười ngẩng đầu, lúc bốn mắt chạm nhau, lại trở nên ngây ngốc.

Một thân đỏ thẫm, lộ ra dáng vẻ xinh đẹp của nàng, mắt ngọc mày ngài, phấn nhan xinh đẹp, thật xứng với danh hiệu đệ nhất mỹ nhân.

Điều làm cho hắn dao động, đó là hắn đối với nàng cảm thấy rất quen thuộc.

Không nói được đã quen biết thế nào, giống như là đã trải qua mấy đời.

Hai tay hắn chống bên người, cả thân thể nằm trên giường, hai chân thon dài gác lên nhau.

Nàng buông khăn voan trên tay, có một loại cảm giác không nói rõ.

"Ngươi muốn hưu ta?" Khóe miệng hắn khẽ câu lên, cười tà mị.

Nàng việc nhân đức không nhường ai, một tay chỉ về phía hắn: "Ngươi làm cho ta mất cả thể diện, ta chính là muốn hưu ngươi, ai

https://thuviensach.vn

muốn gả cho ngươi chứ."

Khuôn mặt hoa đào, trên mặt trắng nõn đỏ ửng lên.

Trái tim của hắn bị lấp đầy, hắn biết, người hắn đợi đã xuất hiện.

Như vậy, sẽ không buông ra nữa.

Bỗng nhiên đứng lên, đi về phía nàng.

Ôm lấy eo nàng, đi thẳng về phía giường.

Nàng ngây ngốc, không chút khách khí phản kháng: "Ngươi muốn làm gì?"

"Ta là phu quân của ngươi, ngươi nói ta làm cái gì?" Hắn đè nàng dưới thân, cả thân thể

Chân nhỏ khẽ đạp, ngẩng đầu liền nhìn thấy dấu ấn trên xương quai xanh của hắn.

Động tác trên tay, trên chân đều đã quên.

Cho đến khi ngực chợt lạnh, cúi đầu nhìn, trước ngực mình đã bị bóc trần.

Giống như vậy, thoáng hiện một dấu ấn diễm lệ.

Hắn dừng động tác, nhìn thiên hạ dưới thân, một tay nhẹ nhàng vuốt ve.

Nàng cũng không tự chủ được vươn tay, phủ lên xương quai xanh của hắn.

Ánh mắt bỗng nhiên ê ẩm, nước mắt rơi xuống.

Vì sao, lại có cảm giác đau lòng như vậy?

Hắn cúi người hôn lên mắt nàng: "Ngày mai, ta sẽ cưới nàng một lần nữa, để cho người trong toàn Trường An biết được, nàng là thê tử của ta."

Nàng là thê tử của hắn, hắn là phu quân của nàng.

Kiếp này, hắn không phải vua, kiếp này, nàng không phải hậu.

----------Hết trọn bộ ---------

Mời các bạn ghé thăm Đào Tiểu Vũ eBook - www.dtv-ebook.com để tải thêm nhiều eBook hơn nữa.

https://thuviensach.vn

Growing Readers

https://thuviensach.vn